

ZDRAVOTNÍ RADY

Ellen G. Whiteová

Obsah

Úvod.....	6	Ovládání představivosti.....	37
Úvod k druhému vydání.....	8	Mírnost v díle.....	38
Část I. – Co potřebuje svět.....	9	Střídmost při námaze.....	39
Stísněné zástupy.....	9	Pořádek a čistota.....	39
Porušené lidstvo.....	11	Časté koupání.....	40
Přestoupení přírodního zákona.....	11	Jak si zachovat vlastní citlivost.....	41
Potřeba reformačního úsilí.....	13	Jistému bratrovi.....	41
Výhled.....	13	Část III. – Strava a zdraví.....	42
Náboženství a zdraví.....	14	Vztah stravy na zdraví a mravy.....	42
Kristova láska je léčivou mocí.....	14	Moc chuti.....	47
Kristův způsob uzdravování.....	15	Věrnost v zdravotní reformě.....	49
Křesťanský lékař jako misionář.....	15	Účastníci božské přirozenosti.....	53
Účinek zlých zvyků.....	17	Následek zanedbání světla.....	54
Svět bez výstrahy.....	17	Věrnost zákonům zdraví.....	54
Část II. – Základy zdraví.....	18	Zdravé vaření.....	54
Poznání prvořadých zásad.....	18	Učit se vařit.....	55
Moudrost Božích skutků.....	19	Nejdůležitější je zručnost.....	55
Ovládej tělo.....	19	Nezdravý chléb.....	56
Věrnost jednoduché stravě.....	20	Změna stravy.....	56
Boží vlastnictví.....	20	Škodlivé složení.....	56
Rozvíňte schopnost.....	22	Nechutné jídlo.....	57
Střídmost ve všem.....	22	Nedostatečná strava.....	57
Svět není měřítkem.....	23	Krajnosti při stravování.....	58
Tělesné cvičení.....	23	Přejídání se.....	59
Čistý vzduch a sluneční svit.....	24	Přepracované matky.....	60
Hluboké dýchání.....	25	Přejídání je hřích.....	60
Pověry o nočním vzduchu.....	26	Vyhněme se nesprávným měřítkům.....	60
Vliv čerstvého vzduchu.....	26	Část IV. – Venkovní život a přirozená	61
Úzkostlivá hygiena.....	26	 činnost.....	61
Užívejme jednoduchý pokrm.....	27	Kristův příklad.....	61
Tělesné zvyky a duchovní zdraví.....	27	Učebnice přírody.....	62
Neužívání masitých pokrmů.....	29	Na venkově.....	62
Vyhýbejme se přejedení.....	29	Pramen zdraví.....	63
Naučení ze zkušenosti Jana křtitele.....	30	Hodnota vnějšího života.....	63
Velkorysost a čestnost v manželském životě.....	30	Pohyb, vzduch a slunce.....	65
Rady ohledně mateřství.....	32	Původní plán.....	65
Odmítnutí poskvřňovat se kouřením.....	32	V nevětraném prostředí školy.....	65
Užívání tabáku odporuje zbožnosti.....	33	K jednoduchým metodám.....	67
Svůdný jed.....	34	Rovnováha tělesné a duševní námahy.....	67
Zdrženlivost od narkotik.....	34	Následky tělesné nečinnosti.....	68
Sebezapření a modlitba.....	34	Tělocvik.....	70
Škodlivé účinky čaje a kávy.....	34	Zdraví a výkonnost.....	71
Neužívejte jedovaté drogy.....	35	Chvilu uvolnění.....	72
Zdravé odívání.....	36	Sluneční svit v domově.....	73
Moc vůle.....	37	Zakázané zábavy.....	73
Vhodná zaměstnání.....	37	Cvikem ke zdraví.....	73
		Chůze je cvik.....	74

Zlo k nečinnosti.....	74
Otevřete okna duše.....	74
Část V. – Sanatoria – jejich cíl a poslání	76
Boží plány v našich sanatoriích.....	76
Církev připravená k službě.....	78
Živé vody pro žíznivé.....	78
Sanatoria a dílo evangelia.....	79
Ústavy jsou potřebné na mnohých místech.....	80
Do celého světa.....	80
V Sydney má být výchovné sanatorium.....	82
Polnohospodářské přednosti.....	83
Varování před centralizací.....	83
Povinnost vůči chudobným.....	84
Naše sanatoria v Jižní Kalifornii.....	85
Sobota v našich sanatoriích.....	86
Obří sanatoria nejsou nutná.....	88
Pobavení v našich sanatoriích.....	89
Povzbuzujte jedni druhé.....	89
Naše církevní názory netřeba vnucovat pacientům.....	90
Všechny skupiny a třídy.....	91
Léčba, životospráva a modlitba.....	91
Středisko vlivu a výchovy.....	91
Vznešené povolání pracovníků našich sanatorií.....	92
Zdravá náhrada.....	93
Část VI. – Úspěšné dílo sanatoria.....	95
Tajemství úspěchu.....	95
Mravní a rozumová výchova.....	95
Zdravotní reforma v sanatoriu.....	97
Výsledky věrného úsilí.....	97
Udržujeme vysokou úroveň.....	98
Vhodné prostředí.....	98
Nebezpečí městského života.....	100
Ne mezi bohatými.....	100
Ne pro milovníky zábav.....	100
Podmínky ve městech.....	101
Šetrnost při budování sanatorií.....	101
Přednosti dřevěných budov.....	103
Šetrné hospodaření.....	104
Věrnost k našim ústavům.....	104
Sanatorium jako misijní pole.....	105
Věrnost zásadám.....	106
K Boží slávě.....	106
Duchovní správce a jeho práce.....	106
Pravdu zachovávejte v její čistotě.....	107
Pro blaho jiných.....	107
Potřební pracovníci.....	107
Potřeba taktu.....	108
Co s citovými vztahy?.....	108

Zušlechťující moc čistých myšlenek.....	109
Kritizovat a vinit.....	109
Následky přechovávaného hříchu.....	110
Hledíce na Ježíše.....	110
Spolupráce škol a sanatorií.....	111
Mzdová rovnost.....	111
Zásadní šetrnost.....	112
Vyrovnaní.....	112
Žádné nadměrné platy.....	113
Pomáhejme těm, kdo pomoc potřebují.....	113
Pracovníci zdravotních ústavů.....	115
Uznání čestného úsilí.....	116
Kristův příklad.....	116
Jednoduchost a šetrnost.....	117
Část VII. – Křesťanský lékař.....	118
Zodpovědné povolání.....	118
Práce lékaře pro duše.....	121
Sféra budoucích lékařů.....	123
Ke každému dobrému dílu hotovi.....	124
Svědectví pravdy.....	125
Duševní léčba.....	126
Kristu podobný soucit.....	127
Trpělivost a soucit.....	128
Poselství našim lékařům.....	128
Šetření sil.....	129
Práce pro tento čas.....	129
Každý na svém místě.....	131
Nebezpečí a příležitosti.....	132
Nebezpečnost provázející úspěch.....	134
Bible – váš rádce.....	134
Potřebné schopnosti.....	136
Modlitba za nemocné.....	136
Odevzdanost a víra.....	137
Víra a skutky.....	138
Vděčnost za zdraví.....	139
Vliv lékaře.....	139
Poslušnost a štěstí.....	140
Část VIII. – Ošetřovatelé a pomocníci. 141	
Následujeme Kristovy metody.....	141
Práce po domech.....	143
Potřeba lékařských misijních evangelistů.....	143
Povinnosti a přednosti pracovníků sanatoria.....	145
Radostnost.....	148
Účinnost závisí na zdatnosti.....	148
Čestnost mezi pracovníky.....	148
Neochvějnost.....	150
Smutný obraz.....	150
Vlny vlivu.....	150
Moc spojení.....	150
Na našich školách.....	152

Nedostatek šetrnosti.....	153	Kristus je náš příklad.....	187
Náš vliv.....	153	Spojené úsilí.....	188
Potřeba příležitosti pro křesťanské vzdělání.....	153	Slovo napomenutí vedoucímu lékaři.....	190
Část IX. – Zvěstování zdravotních zásad.....	155	Odboj proti zdravotní reformě.....	191
Nutnost probuzení církve.....	155	Neoddělené dílo.....	192
Kazatelé mají učit zdravotní reformu.....	157	Příklad zdravotního misionáře.....	192
Reforma týkající se střidmosti.....	157	Evangelium v praktickém životě.....	194
Při stanových shromážděních.....	158	Ve víře a v pokoře.....	195
Boží dílo dělají těžké.....	158	Získání přístupu.....	195
Šíření zásad střidmosti.....	158	Zdravotně misijní evangelisté.....	196
Učit moudrosti.....	160	Metody a plány.....	197
Dobré cvičení vůle.....	160	Lékaři a evangelisté.....	198
Podepište slib.....	161	Dílo ve městech.....	200
Předčasné zkoušky.....	161	Neodolatelné předsudky.....	202
Zdravotní reforma v popředí.....	161	Sanatoria pro přední stráž města.....	202
Třeba obhajovat stálou reformu.....	162	Kazatelská služba a zdravotní dílo.....	203
Sanatoria potřebná ve Washingtonu a na jiných místech.....	163	Část XII. – Příklady stádu.....	205
Vzdělávejte, vzdělávejte, vzdělávejte.....	163	Důležitost správného příkladu.....	205
Lhostejnost a nevěra.....	165	Naše povinnost vůči zdraví.....	206
Varování před spiritistickými lékaři.....	165	Čistá mysl.....	208
Satanem způsobená zkáza.....	167	Společenská čistota.....	208
Kolportér jako učitel.....	168	Pohyb a dieta.....	209
Rozšiřujte literaturu.....	169	Potřebná reforma.....	210
Pozvání.....	169	Reformační hnutí.....	212
Naučení zdravotní reformy.....	170	Část XIII. – Svatost života.....	213
Proč vést sanatoria?.....	170	Světla v temnotě.....	213
Část X. – Zdravé pokrmy.....	172	Naučení ze Šalamounova pádu.....	213
Příprava zdravých pokrmů.....	172	Rada lékařům a zdravotním pomocníkům.....	214
Praktická zbožnost.....	173	Cena zdraví.....	218
Vyučujte lid.....	173	Jednoduchost v odívání.....	218
Restaurační dílo.....	176	Reforma odívání.....	219
Učte děti vařit.....	178	Náš oděv je svědectvím.....	220
Restaurace ve velkoměstech.....	178	Děti podléhající módě.....	220
Jídelny a ošetřovny.....	178	Nehynoucí ozdoba.....	220
Naše restaurace v sobotu zavřeny.....	178	Účinek oděvu na mravy.....	220
Svatost soboty.....	179	Výstřednosti v odívání.....	221
Zdravotní pokrmy ve všech zemích.....	180	Neslušný oděv.....	222
V jižních státech.....	180	Rodiče jako reformátoři.....	222
Výrobna při škole.....	181	Chraňte se mravní zkaženosti.....	223
Část XI. – Zdravotně misijní dílo.....	182	Jediná jistota.....	225
Průkopnická práce.....	182	Služebníci hříchu.....	225
Zdravotní evangelizace.....	184	Zaslepení hříchem.....	227
Příklad.....	186	Zbožnost a zdraví.....	229
Rozsah díla.....	186	Dalším krokem.....	230
Příprava nového působiště.....	187	Náboženství a spokojenost.....	230
		Potřeba posvěcení.....	231
		Úplná střidmost.....	231

(PO ÚPRAVÁCH BEZ KONTROLY)
Název anglického originálu: *COUNSELS ON HEALTH (1923) – CH*

Úvod

Ve vestibulu nemocnice White Memorial Hospital, založené na památku autorčiných „Rad“ obsažených v této knize, je bronzová tabule s nápisem: *CH 1.1*

„Tato nemocnice je věnována památce Ellen Gould Whiteové“, jejíž dlouhý život byl neso-becky zasvěcen zmírňování utrpení a žalu nemocných, trpících a nuzných, jakož i povzbuzování mladých mužů a žen, aby svůj život zasvětili službě Tomu, který řekl: „*Nemocné uzdravujte.*“ (Mt 10,8) *CH 1.2*

V těch, kteří Ellen G. Whiteovou poznali osobně, tato slova probouzejí něžné vzpomínky na téměř nespočetné příběhy ze života této krajně laskavé duše. Z žen těchto posledních dob nejprav-děpodobněji žádná neměla tak hluboký a trvalý vliv na život svých současníků jako Ellen G. Whi-teová. V žádném směru nebyla její naučení dalekosáhlejší a pronikavější než v oblasti týkající se péče o tělo – chrám Svatého Ducha. *CH 1.3*

Z mnohých a rozmanitých pramenů za poslední století tento důležitý předmět osvětlila záplava světla. Světoznámý badatel Pasteur pronikavě objasnil vztah zdraví a nemoci. Světu pomohl poznat bakterie, příčinu přemnohých nemocí. Od Louis Pasteura pochází léčba pustošivé choroby zvířat i lidí – sněti slezinné. Jeho neúnavné úsilí vyvrcholilo objevením léčby vztekliny, jedné z nej-strašnějších chorob všech dob. *CH 1.4*

Lord Lister uplatněním Pasteurových zásad v operačním sále značně zvýšil úspěšnost chirurg-ických zákroků. Jeho génius změnil nemocnice z jatek hrůzy a odumírání na místa pohody a uzdravování. Dokázal, že rány po operaci nemusí hnisat a pooperační úmrtnost snížil na poměrně bezvýznamné číslo. *CH 1.5*

Dále to byl porodník Semmelweiss, kterému Kugelman řekl: „Až na málo výjimek svět kři-žoval a upaloval své dobrodince. Doufám, že neochabnete v čestném zápase, který vás ještě čeká.“ Byl to onen Semmelweiss, který zápasil se strašnou chorobou – porodní horečkou a kterému hlavou vířily otázky: „Proč tyto matky umírají? Co je příčinou poporodní horečky?“ Jeho úsilí ho stálo život, ale nad strašnou nemocí přece zvítězil. *CH 2.1*

A dala by se dále vypočítávat dobrodiní, která svět přijal od mnohých jiných, jako byli Koch, Ehrlich, Nicolaier, Kitasato, Von Behring, Flexner, Ronald Ross a mnozí další. Ellen G. Whiteová však obdržela jiné poslání. I když její životní dílo a učení bylo v souladu s pravou lékařskou vědou, svatým leskem zářila v oblasti duchovní stránky ozdravného umění. Neměla sobě rovného ve vý-zvách adresovaných mužům i ženám, aby své tělo pokládali za posvátný dar od Nejvyššího a po-slouchali zákonů přírody i jejího Tvůrce. Byla to ona, která zdůrazňovala posvátnost těla a nutnost ovládat všechny choutky a vášně osvětleným svědomím. Jiní zdůrazňovali vědu v otázkách zdraví, ona kladla důraz na duchovní a mravní stránku při léčení chrámu těla. *CH 2.2*

Nikdo jiný v novější době neobsáhl toto pole duchovního úsilí v takovém rozsahu jako ona. Od dívčích let až do posledního dechu v pokročilém věku neúnavně pracovala. V knihách, v článcích časopisů, v novinách, v letácích a různých spisech stále a neochvějně vyzývala muže a ženy, staré i mladé jasným tónem k rozumnější, vyšší, čistší úrovni duchovního života. Z kazatelen a řečnických tribun, při shromážděních a konferencích bylo stále slyšet její hlas zdůrazňující potřebu posvěcené-ho křesťanského způsobu života v otázkách týkajících se těla a péče o ně. Jiní přinesli na světlo vě-decké zkušenosti o nemoci, její příčině a jejím léčení; E. G. Whiteová vštěpovala do srdcí mužů a žen skutečnosti duchovní. *CH 2.3*

Sluší se tedy, že i když pokojně odpočívá v hrobě s unavenýma rukama zkříženýma na hrudi, aby ji její skutky následovaly. Její „Rady“ v tomto svazku obsažené mají žít, mají být k požehnání, mají poukazovat na Toho Požehnaného, který jediný má lékařství na svých křídlech. *CH 3.1*

Apoštol Pavel v 2. listě mladému Timoteovi napsal: *CH 3.2*

„V domě pak velikém netoliko jsou nádoby zlaté a stříbrné, ale také dřevěné i hliněné, a někte-ré zajisté ke cti, některé pak k necti. Protož jestliže by se kdo očistil od těch věcí, bude nádobou ke

cti, posvěcenou, a velmi užitečnou Hospodinu, ke všelikému skutku dobrému hotovou.“ (2 Tm 2,20.21) CH 3.3

Pavel psal obzvlášť o členech církve Páně. jak obdivuhodně se však tato slova vztahují na lidské kameny, které tvoří strukturu toho velkého domu ozdravného umění v dnešním světě! V něm jsou lékaři i ošetřovatelé z dřeva a hlíny, někteří z nich na čestnost a jiní na nečestnost. Cílem těchto „Rad“ je očistit tu velkou zdravotní stavbu a pomoci formovat ji na podobu toho velkého Lékaře. CH 3.4

V této bídné době, kdy všechno, co kdysi bylo svatým, se stává předmětem obchodu, když na každém kroku je uctíváno zlaté tele, jsou a vždy budou někteří mužové a ženy dychtivě roztoužení po vznešených ideálech, které co do posvátnosti se řadí hned k službě Božího slova. Toto dílo vydáváme v naději a s modlitbou, aby přispělo nejčistšímu a nejnesobečtějšímu poslání, jakým má být medicína. CH 4.1

PERCY T. MAGAN

Úvod k druhému vydání

Ediční výbor s radostí zveřejňuje toto druhé vydání „Zdravotních rad“. Tento výběr ze spisů E. G. Whiteové týkající se zdravotních otázek, vydaný poprvé roku 1923, osvědčil se jako vhodná příručka, takže první vydání i s několikanásobnými dotisky daleko přesáhlo očekávání vydavatelů. Text knihy zůstává nezměněn a zachováno je i původní stránkování. Nové je uvádění data vzniku pramenných údajů a prvního vydání. Doufáme, že pozorným čtenářům bude dobrou pomůckou. kéž by tento svazek i v nové podobě nadále vyplnil důležité místo a církvi i jejím evangelijním a zdravotním pracovníkům stále připomínal důležitost našeho zdravotního poselství, je upřímným přáním vydavatelů a *CH 4.2*

SPRÁVCI PUBLIKACÍ EGW.
Washington D. C.,
29. ledna 1957

Část I. – Co potřebuje svět

Stísněné zástupy

Když Kristus viděl kolem sebe shromáždění mnohých lidí, „*litovalo se mu jich, že byli opuštěni a rozptýleni jako ovce nemající pastýře*“ (Mt 9,36). Kristus viděl nemoc, starost, nedostatek a ponížení zástupů, jež se tísnily kolem něho. Jemu byly přinášeny nesnáze a bědy lidí na zemi. Ve všech společenských třídách, mezi nejvznešenějšími a nejponíženějšími uviděl duše, které potřebují jen poznat jeho milost, aby se staly občany Jeho království. „*Tedy řekl učedníkům svým: Žeň zajisté jest mnohá, ale dělníků málo. Protož prostě Pána žně, ať vypudí dělníky na žeň svou.*“ (Mt 9,37.38) CH 13.1

Dnes máme stejné nesnáze. Svět potřebuje služebníky, kteří jako Kristus pracují pro trpící a hříšníky. Vskutku, musí se dosáhnout mnoha lidí. Svět je plný nemocí, utrpení, bídy a hříchu. Je plný takových, kteří potřebují naše služby, slabých, bezmocných, nevědomých a ponížených. CH 13.2

Na cestě shonu

Mnozí mladiství našich dnů volí cestu záhuby, ačkoliv přísluší společenstvím, náboženským ústavům a rodinám, jež se přiznávají ke křesťanství. Nestřídmostí si přivádí nemoci a z dychtivosti po penězích a na ukojení hříšných sklonnů propadají nepoctivosti. Zdraví a charakter jsou zničeny. Jsouce odcizeni Bohu a ze společnosti vyobcováni, pocítují tito ubozí lidé, že nemají žádné naděje ani pro tento ani pro budoucí život. Srdce jejich rodičů jsou zlomená. Lidé sice označují tyto zbloudilé jako beznadějně případy; ale Bůh hledí na ně se soucinnou něžností, že zná okolnosti, jež působily, že podlehli pokušením. To je třída lidí, o kterou se musíme starat. CH 13.3

Množí se chudoba a hřích

Všude jsou lidé, nejen mládež, ale každého věku, kteří v chudobě, bídě a hříších klesají a jsou zkroušení pocitem viny. Úkolem poslů Božích je vyhledávat takové duše, modlit se s nimi za ně a krok za krokem vést je k Vykupiteli. CH 14.1

Ale ti, kteří neuznávají Boží požadavky, nejsou jediní, kteří se nacházejí v bídě a potřebují pomoc. V dnešním světě, v němž vládou sobectví, dychtivost a útlak, jsou mnohé dítky Boží v nouzi a bídě. Obklopení jsou chudobou, nemocí a vinou, mnozí nesou trpělivě břímě svého vlastního utrpení a snaží se ve svém okolí těšit beznadějně a kleslé do hříchu. Mnozí z nich jsou téměř nezná-

mí sborům nebo kazatelům; ale oni jsou světly Páně, svítícími ve tmě. Jim platí zvláštní péče Páně a On vyzývá svůj lid, aby mu podal pomocnou ruku odstranit jejich nedostatky. Kdekoliv je sbor, měl by si zvlášť všimnout této třídy, vypátrat ji a sloužit jí. CH 14.2

Potřeba zámožných

Pracujeme-li pro chudé, měli bychom si všimnout také bohatých, jejichž duše jsou v očích Božích rovněž vzácné. Kristus pracoval pro všechny, kteří chtěli slyšet jeho slovo. Vyhledával nejen celníky a vyobcované, ale i bohaté a vzdělané farizeje, židovské šlechtice a římské vládní úředníky. Pro bohaté musíme pracovat v lásce a báni Boží. Oni často důvěřují svému bohatství a nepozorují nebezpečí, v němž stojí. Pozemské poklady, jež Pán lidem světil, jsou často pramenem velkých pokušení. Tisíce přicházejí takto k hříšnému uspokojení, které je posiluje v nemírných a neřestných návycích. CH 15.1

Mezi ubohými obětmi bídy a hříchu nacházíme mnohé, kteří kdysi byli bohatí. Muži různých povolání a stavů byli poníženi špínou světa. Vlivem alkoholu a tělesných rozkoší podlehlí pokušením. Zatímco padlí vzbuzují náš soucit a potřebují pomoci, měli bychom svou pozornost věnovat také těm, kteří ještě neklesli tak hluboko, ale nastoupili tutéž cestu. Tisíce, kteří přijali čestná a užitečná postavení, holdují zvykům, jež znamenají zhoubu pro tělo a duši. Neměli bychom se snažit je vážně poučit? CH 15.2

Služebníci slova, státníci, spisovatelé, zámožní a nadaní muži, vynikající národohospodáři, lidé kteří by mohli být nanejvýš užiteční, vznášejí se ve smrtelném nebezpečí, protože nenahlíží, že přísná střídmost je žádoucí ve všem. Jejich pozornost musí být obrácena na zásady střídmosti. To se nesmí dít fanaticky nebo svévolně, nýbrž poznáním velikého díla Božího s lidmi. Dovedeme-li takto vyložit zásady pravé střídmosti, pak mnozí příslušníci vyšších tříd poznají cenu těchto zásad a rádi je přijmou. CH 15.3

Trvalé bohatství za pozemský poklad

Ještě jinému nebezpečí jsou bohatí zvlášť vystaveni. I tu je pole činnosti pro lékařské misionáře. Mnozí, kteří mají štěstí na světě a kteří se nikdy nekloní k obyčejným formám neřestí, svou láskou k bohatství přece upadají. Jsouce zaujati svými pozemskými statky, stávají se lhostejnými k požadavkům Božím a k bídě svých bližních. Místo, aby své bohatství považovali jako dar, kterého má být použito ke cti Boží a na podporu lidí, mají jej za prostředek, aby sebe hýčkali a velebili. Nabývají dům za domem, pozemek za pozemkem a plní své přibytky drahými věcmi, zatímco nedostatek se plíží ulicemi a kolem nich žijí lidé v bídě, zločinech a v nemoci. Kdo ve svém životě slouží jen sobě, ten nerozvíjí v sobě vlastnosti Boží, nýbrž satanovy. CH 16.1

Tito muži potřebují spasitelné poselství. Jejich oči musí se obrátit od marnosti pozemských věcí ke skvostům věčných pokladů. Musí poznat radost z dávání jakož i požehnání, býti Božími spolupracovníky. CH 16.2

Lidé těchto tříd jsou často těžko přístupní, ale Kristus nám otevře cesty, na kterých je můžeme dosáhnout. Nejmoudřejší, nejdůvěryhodnější a v naději nejradostnější pracovníci mají hledat tyto duše. S moudrostí a taktem, který se zrodí z božské lásky, se vzděláním a zdvořilostí, jež povstává jen z přítomnosti Kristovy v duši, ať pracují pro lidi, kteří jsouce zaslepeni pozlátkem pozemských bohatství, nevidí nádheru nebeského pokladu. Kazatelé mají s nimi zkoumat bibli a svaté pravdy vstřípat do jejich srdcí. Čtete jim slova Boží: „*Vy pak jste z něho v Kristu Ježíši, kterýž učiněn jest nám moudrost od Boha, i spravedlnost, i posvěcení, i vykoupení.*“ (1 K 1,30) „*Takto praví Hospodin: Nechlub se moudrý v moudrosti své, ani se chlub silný v síle své, aniž se chlub bohatý v bohatství svém. Ale v tom nechť se chlubí, kdo se chlubí, že rozumí a zná mne, že já jsem Hospodin, kterýž činím milosrdenství, soud i spravedlnost na zemi; nebo v těch věcech líbost mám, dí Hospodin.*“ (Jr 9,23.24) „*V němž máme vykoupení skrze krev jeho, totiž odpuštění hříchů, podle bohatství milosti jeho.*“ (Ef 1,7) „*Bůh pak můj naplní všelikou potřebu vaši podle bohatství svého slavně v Kristu Ježíši.*“ (Fp 4,19) CH 16.3

Taková v Duchu Kristově vydaná výzva nebude se pokládat za neskromnou. Ona zapůsobí na mysl mnohých z vyšších tříd společnosti. CH 17.1

Moudrá a láskyplná úsilí mohou mnohého boháče probudit k chápání jeho odpovědnosti před Bohem. Když se jim učiní pochopitelným, že Pán očekává jejich spolupráci jako od svých zástupců při podpoře strádajících lidí, budou s tím mnozí souhlasit, pocítí soucit s chudými a opatří pro ně prostředky. Oproštění od svých sobeckých přání, mnozí oddají se Kristu. Se svěřenými jim prostředky a svým vlivem se spojí radostně v dobročinné službě a službě s misionářem, který byl Božím pomocníkem při jejich obrácení. Správným použitím svého pozemského majetku shromáždí sobě „*poklad, kterýž nehyne, v nebesích, kdež zloděj dojíti nemůže, aniž mol kazí*“ (L 12,33). Získají poklad, který nabízí moudrost, „*zboží trvanlivé i spravedlnost*“ (Př 8,8). – 6T 254-258 CH 17.2

Porušené lidstvo

Byl mi ukázán přítomný zeslabený stav rodiny lidské. Každé nové pokolení je slabším a nemocí všech druhů sužují lidstvo. Tisíce ubohých smrtelníků se vlečou bídým životem, se znetvořenými nemocnými těly, otřesenými nervy trdomyslnými myšlenkami. Satanova moc nad lidstvem nabývá na síle. Kdyby Pán brzo nepřišel a nezlomil jeho moc, byla by země dávno dříve vylidněna. CH 18.1

Bylo mi ukázáno, že satan využívá své moci především proti lidu Božímu. Mnozí mně byli ukázáni ve stavu pochybnosti a zoufalství. Neduživost tělesná působí na ducha. Lstivý a mocný nepřítel hlídá každý náš krok a používá vši své síly a dovednosti, aby nás odvrátil od správné cesty. A jelikož se často stává, že lid Boží není na stráži, nezná také jeho lstivé klíčky. Pracuje prostředky a nástroji, za kterými se nejlépe může skrýt, a tak velmi často dosahuje svého cíle. – 1T 304 CH 18.2

Přestoupení přírodního zákona

Když člověk z ruky svého Stvořitele, byl dokonale utvořen a krásně zformován. To, že šest tisíc roků odolává stále většímu náporu chorob a zločinnosti, je přesvědčivým důkazem o jeho původní odolnosti. I když se předpotopní lidé bez zábran oddávali hříchu, přece více než po dvou tisících letech se začalo citelně projevovat přestoupení přírodního zákona. Kdyby Adam nebyl měl na začátku větší tělesnou sílu než dnešní lidé, lidstvo by dodnes už úplně vyhynulo. CH 19.1

Lidstvo po pádu stále generačně upadalo. Choroby přecházely z rodičů na děti, jedno pokolení za druhým. Dokonce i nemluvnata musí nést následky za hříchy svých rodičů. ... CH 19.2

Patriarchové, Adamem počínaje až po Noeho, se jen s některými výjimkami téměř všichni dožili stáří téměř tisíc let. Od té doby se průměrná délka života zkracovala. CH 19.3

V době prvního příchodu Kristova bylo lidstvo již tak zeslabeno, že nejen staří, ale i lidé středního věku, ba i mladí byli ze všech stran přinášeni k Spasiteli, aby je zbavil jejich nemocí. Mnozí z nich snášeli nevýslovné utrpení. CH 19.4

Přestupování přírodního zákona s následným utrpením a předčasnou smrtí se tak rozmohlo, že tyto následky se pokládají za lidský osud, ale Bůh nestvořil lidstvo tak zeslabené. To není dílem Všemoudouceho, ale dílo člověka. Je to výsledek nesprávných zvyků přestupování zákonů, které Bůh dal na usměrnění lidské existence. Ustavičné přestupování přírodních zákonů je stálým přestupováním Božího zákona. Kdyby lidé vždy poslouchali zákon Desatera a svůj život usměrňovali podle těchto příkazů, zlořečenství chorob, jaké dnes zaplavuje svět, nebylo by existovalo. ... CH 19.5

Jestliže lidé jakýmkoliv způsobem zbytečně mrhají svou životní silou anebo si zatemňují rozum, hřeší proti Bohu; neoslavují Ho tělem a duchem, které patří jemu. Také na vzdor potupě, kterou člověk urazil Boha, Boží láska ještě stále provází lidstvo a Pán dovoluje světlu svítit a člověku dává poznat, že jestliže chce žít dokonalým životem, musí být poslušný přírodním zákonům, které usměrňují jeho bytost. Jak je tedy důležité, aby člověk žil podle tohoto světla a používal všechny své tělesné i duševní schopnosti k slávě Boží! CH 20.1

Boží lid má být čistý

Žijeme ve světě, který odporuje spravedlnosti a čistotě charakteru a zvláště růstu v milosti. Kam jen se podíváme, vidíme nečistotu a porušenost, znetvoření a hřích. Jak toto všechno odporuje dílu, které je třeba vykonat právě před přijetím daru nesmrtelnosti! Boží vyvolení musí bez poskvrny obstát v porušenosti, která je obklopuje v těchto posledních dnech. Musejí mít posvěcené tělo a

čistého ducha. Má-li se toto uskutečnit, třeba s tím začít ihned, opravdově a s porozuměním. Duch Boží by měl dokonale ovládat náš život a ovlivňovat každý náš čin. *CH 20,2*

Zdravotní reforma je jedním z odvětví velkého díla, které má připravit lidi na Pánův příchod. Člověk zlehčoval zákon Desatera a Pán přece nepřichází potrestat přestupníky zákona, aniž by je napřed svým poselstvím nevaroval. Lidé nemohou povolností zvráceným choutkám a žádostivým vášním přestupovat přírodní zákon, aniž by současně nepřestupovali zákon Boží. Pán nás proto osvětlil světlem zdravotní reformy, abychom si uvědomovali hříšnost přestupování zákonů, které ustanovil v nás samých. *CH 20,3*

Náš nebeský Otec vidí žalostný stav lidí, z kterých mnozí nevědomě přehlízejí zdravotní zásady. Z lásky a soucitu k lidem nám osvětluje zásady zdravotní reformy. Oznamuje svůj zákon i následky za jeho přestoupení, aby všichni poznali, co je pro ně nanejvýš blahodárné. Svůj zákon označuje tak zřetelně a výrazně, že je viditelný jako město na kopci. Všechny rozumné bytosti mu mohou rozumět, jestliže chtějí. Nikdo jiný není za to zodpovědným. *CH 21,1*

Šílenství nevědomosti

Dílo provázející třetí andělské poselství má objasnit přírodní zákon a zdůraznit naléhavost jeho poslušnosti. Přestupování zákona se nedá ospravedlnit nevědomostí. Světlo jasné svítí a nikdo nemusí zůstat nevědomým, protože učitelem člověka je sám velký Bůh. Všichni jsou svatosvatě povinni respektovat tuto zdravou filozofii a pravou zkušenost, kterou jim nyní Bůh nabízí ve zdravotní reformě. Chce o ni probudit zájem a podnítit veřejnost na její průzkum, neboť není možné, aby lidé dokázali ocenit svatou pravdu, jestliže jsou pod mocí hříšných, zdraví škodlivých a mozek zeslabujících návyků. *CH 21,2*

Ti, kteří se chtějí dát poučit o vlivu hříšné povolnosti na zdraví a začínají s obnovou, i kdyby to bylo ze sobeckých důvodů, jejich srdce se může dostat do styku s Boží pravdou. A na druhé straně ti, které oslovila zvěst pravdy Písma, mají příležitost seznámit se se zdravotními otázkami. Poznávají a uvědomují si, že musí skončit s otrockými návyky a choutkami, které je tak dlouho ovládaly. Mnozí by přijali pravdu Božího slova, protože svým úsudkem dospěli k nejzřejmějšímu přesvědčení, ale tělesné žádosti, dožadující se ukojení, ovládají rozum a oni zavrhnou pravdu, protože odporuje jejich smyslným touhám. Mnozí jsou duševně na tak ubohé úrovni, že Bůh nemůže nic učinit ani pro ně, ani s nimi. Jejich smýšlení se musí změnit, jejich mravní citlivost se musí probudit dříve, než si mohou uvědomit Boží požadavky. *CH 22,1*

Apoštol Pavel napomíná církev: „*Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu dobře libou, rozumnou službu svou.*“ (Ř 12,1) Hříšná povolnost poskvňuje tělo a lidem brání v duchovní bohoslužbě. Kdo se těší ze světla, které mu Pán Bůh dal o zdravotní reformě, má důležitou pomoc v úsilí o posvěcení pravdou a v přípravě na nesmrtelnost. Jestliže však toto světlo zanedbává a přestupuje přírodní zákon, musí snášet trest. Jeho duchovní schopnosti jsou otupeny a jak tedy potom může usilovat o dokonalou svatost v bázni Boží? *CH 22,2*

Lidé poskvnili chrám duše a Bůh je vyzývá, aby se probudili a celou silou snažili se získat Bohem jim darovanou lidskou důstojnost. Jedině Boží milost může přesvědčit a obrátit srdce; jedině od Něho mohou otroci návyků získat sílu přetrhat pouta, která je zotročovala. Člověk nemůže obětovat své tělo jako živou svatou oběť, svatou a Bohu milou, dokud svévolně uspokojuje zvyky, které ho zbavují tělesné, duševní i mravní síly. Apoštol Pavel dále praví: „*A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, a libá, a dokonalá.*“ (Ř 12,2) *CH 22,3*

Jakož bylo za dnů Noe

Pán Ježíš sedě na hoře Olivetské poučoval své učedníky o znameních, která budou předcházet jeho příchodu: „*Nebo jakož bylo za dnů Noe, tak bude i příchod Syna člověka. Neboť jakož za dnů těch před potopou jedli, ženili se a vdávali se, až do toho dne, když Noé vešel do korábu, a nevěděli, až přišla potopa, a zachvátila všechny: tak bude i příští Syna člověka.*“ (Mt 24,37-39) Tytéž hříchy, které přivodily na svět soudy za časů Noemových, existují i dnes. Jedení a pití dnešních mužů a žen končí přechásto v obžerství a opilství. Tento převládající hřích, povolnost zvrácené chuti,

podnítil vášně lidí Noemovy doby a vedl k všeobecné hříšnosti. Násilí a hřích dosahoval nebe. Tuto mravní porušenost na zemi nakonec stihla potopa. CH 23.1

Tytéž hříchy obžerství a opilství otupovali citlivost Sodomy, takže se zdálo, že zločinnost je hlavním potěšením mužů a žen tohoto bezbožného města. Kristus takto varuje svět: „*A podobně, jak se dalo ve dnech Lotových: Jedli, pili, kupovali, prodávali, štěpovali, stavěli. Ale dne toho, když vyšel Lot se Sodomy, dštil ohněm a sírou s nebe, a zahladil všechny. Tak nápodobně bude v ten den, když se Syn člověka zjeví.*“ (L 17,28-30) CH 23.2

Kristus nám tu dal jedno z nejdůležitějších naučení. Chtěl nás varovat před nebezpečenstvím zbožňování jídla a pití. Upozorňuje na následky bezuzdné povolnosti chuti. Mravní schopnosti jsou oslabeny tak, že hřích se nezdá být hříšným. Zločin se zlehčuje a mysl je ovládnuta vášní, přičemž správné zásady a podněty jsou potlačeny a Bůh je zneuctěn. Takový je následek nemírného jedení a pití. A právě takovýmto stavem se bude podle slov Kristových vyznačovat doba před jeho druhým příchodem. CH 24.1

Spasitel chce naše úsilí usměrnit k něčemu vyššímu, než je jen zájem o pouhé jídlo, pití či odívání. Zájmy o jedení, pití a odívání jsou hnány do takové krajnosti, že se stávají zločinem. Patří mezi příznačné hříchy posledních dní a tvoří znamení Kristova brzkého příchodu. Čas, peníze, síla, které patří Pánu, jež vše svěřil nám, se utrácí v přehnané módě a ve výstřednostech zvrácené chuti, což oslabuje životní sílu a způsobuje utrpení a úpadek. Své tělo nebudeme moci odevzdat Bohu jako živou oběť, jestliže je ustavičně naplňujeme tím, co vede k porušenosti a k chorobě podle naší hříšné záliby. Musíme poznat jak máme jíst, pít a odívat se, abychom si zachovali zdraví. Choroba je následek přestupování zákona. Naší první povinností vůči Bohu, vůči sobě i vůči našim bližním je poslouchat Boží zákony. Sem patří i zákony zdravotní. – CTBH 7-12 CH 24.2

Potřeba reformačního úsilí

Zločiny se šíří vůkol tak strašlivě, že myslící bohobojní mužové jsou z toho všeho vyděšeni. Lidské pero není sto popsat zhoubu. Každý den přináší nová odhalení politických zápasů, úplatkářství a podvodů. Každá denní zpráva skličuje srdce vypočítáváním znásilňování a nezákonností, lhostejnosti k lidskému utrpení a surových nelidských utrácení životů. Každý den svědčí o přibývání šílenství, vražd a sebevražd. Kdo může ještě pochybovat, že satanské síly s rozmnoženou činností účinkují mezi lidmi, aby rozrušily a zmátly rozum a poskvrnily a zničily tělo? CH 25.1

Poněvadž je svět tak mnohým zlem naplněn, podává se evangelium často jen tak lhostejně, že působí jen malým vlivem na svědomí a život lidí. Všude jsou srdce, která touží po něčem, co se jim nedostává. Touží po síle, která jim propůjčuje vládu nad hříchem, po síle, která je osvobozuje z okovů zla, po síle, která poskytuje zdraví, život a pokoj. Mnozí, kteří již jednou poznali moc Slova Božího, ocitli se tem, kde Bůh znám není a touží po božské přítomnosti. CH 25.2

Svět potřebuje dnes to, co potřeboval před devatenácti sty lety – zjevení Krista. Je žádoucí veliké reformační dílo a jen milostí Kristovou může dílo obnovy těla, duše i ducha být provedeno. – MH 142, 143 CH 25.3

Výhled

Svět je vykolejen. Hledíme-li na tento obraz, výhled se nikterak nezdá být povzbudivý. Kristus však pozdravuje s nadějnou jistotou ty muže a ženy, kteří nám působí znechucení. Vidí, že mohou být uschopněni k tomu, aby zaujali místo v Jeho vinici. Budou-li se vytrvale učit, svoji prozřetelností učiní z nich muže a ženy způsobilé k dílu, které nepřesahuje jejich schopnosti; darem Svatého Ducha, obdaří je mocí výmluvnosti. CH 26.1

Mnoho neúrodných polí musí obdělávat začátečníci. Jas Spasitelova pohledu na svět vdechne důvěru mnohým pracovníkům, kteří pokorným začátkem a srdcem zapáleným pro dílo, osvědčí se jako praví mužové v bídě a zoufalství světa; je to pohled, který by zdeptal některé z našich i velice schopných pracovníků takovým znechucením, že by nevěděli ani jak začít vést lidi k prvnímu stupni žebříčku. Jejich přesné metody mají jen nepatrnou cenu. Rádi by stáli na nižším stupni žebříku a řekli: „Pojďte za námi.“ Ubohé duše však nevědí, kde položit své nohy. CH 26.2

Kristovo srdce je potěšeno pohledem na ty, kteří jsou chudí v každém slova smyslu, potěšeno při pohledu na zklamané avšak pokorné jednotlivce, potěšeno při pohledu na trpící zdánlivě neukojeným hladem po spravedlnosti, a potěšeno i při pohledu na ty, kteří nevědí, jak začít. Vítá i tuto situaci, která by mnohé kazatele naprosto znechutila. Usměňuje naši bloudící zbožnost a ukládá povinnost pečovat o chudé a nuzné na neobdělaných místech země, mužům a ženám, kteří mají srdce cítící s nevědomými a zbloudilými. Pán poučuje tyto pracovníky, jak jít za těmi, jimž chce pomoci. Při pohledu na otevřené dveře budou povzbuzení a půjdou tam, kde mohou konat zdravotně misijní dílo. Jelikož nespolehnají na sebe, veškerou slávu vzdávají Bohu. Snad mají drsné a neobratné ruce, jejich srdce je však schopné soucitu; jsou naplnění opravdovou touhou konat něco, aby byla zmírněna veliká bída; Kristus je však jejich ustavičnou pomocí. Působí prostřednictvím těch, kteří v bídě poskytují milosrdenství, a v ztrátě všech věcí vidí zisk. Když přichází Světlo světa, pak v každé těžkosti se objeví určitá přednost, pořádek ve zmatku, úspěch a moudrost Boží v tom, co se zdálo být prohrou. CH 26.3

Moji bratři a sestry, ve své službě těsněji se přimkněte k lidu. Pozvedejte ponížené. Na různé nesnáze hleďte jako na maskovaná požehnání, a za bídou postihujte milosrdenství. Pracujte tak, aby ze zoufalství se rodila naděje. ... CH 27.1

Bůh zdrojem moudrosti a moci

Každému pracovníkovi bych ráda řekla: Jdi vpřed v pokoře víry a Pán – půjde s tebou. Bdi však na modlitbě. Toto je tajemství tvé práce. Moc je od Pána. Pracuj ve své práci, buď cele závislý od Něho, a pamatuj, že jsi Jeho spolupracovníkem. On je tvým pomocníkem. Tvá síla pochází od Něho. On bude tvou moudrostí, tvou spravedlností, tvým posvěcením a vykoupením. – 7T 271-272

CH 27.2

Náboženství a zdraví

Názor zastávaný některými lidmi, že duchovnost škodí zdraví, je výmyslem satanovým. Náboženství Písma neškodí ani zdraví tělesnému ani duševnímu. Vliv Božího Ducha je nejlepším lékem proti nemoci. Nebo je samé zdraví; a čím více jsme pod nebeským vlivem, tím jistější bude uzdravení věřícího trpitele. Právě zásady křesťanství otvírají před všemi zdroj nedocenitelného štěstí. Náboženství je trvale blahodárným zdrojem, z kterého křesťan může pít volně a nikdy nevyčerpá jeho obsah. CH 28.1

Vztah, který existuje mezi duší a tělem, je velmi úzký. Když trpí jedno, pociťuje to i to druhé. Duševní stav ovlivňuje zdraví tělesného systému. Jestliže je mysl uvolněná a šťastná ve vědomí správného konání a blaží-li ji pocit spokojenosti z obšťastnění jiných, potom vzniklá radost ovlivní celý systém, uvolní krevní oběh a posílí celé tělo. Boží požehnání je ozdravující moc a ti, kteří oplývají dobrými skutky vůči jiným, pocítí ono obdivuhodné požehnání v srdci i v životě. CH 28.2

Když ti, kteří povolovali nesprávným zvykům a hříchům, přijmou moc Božské pravdy, potom uplatnění této pravdy v srdci oživí mravní schopnosti, které se zdály být ochromeny. Příjemce této pravdy pak vlastní hlubší a jasnější chápání, než jaké měl předtím, než se utekl ke Skále věků. Také jeho tělesné zdraví se zlepšuje uvědoměním si jistoty v Kristu. Zvláštní požehnání Boží spočívající na příjemci je již samo sebou zdravím a silou. CH 28.3

Ti, kdož jdou cestou moudrosti a svatosti, zjistí, že „*pobožnost ke všemu jest užitečná, a má nynějšího i budoucího života zaslíbení*“ (1 Tm 4,8). Žijí, aby se těšili ze skutečných radostí života a netrápí se zbytečnou lítostí nad promarněnými hodinami ani temnými předtuchami, jako je tomu u nevěřících, když nejsou patřičně rozptýleni některou dráždivou zábavou. Zbožnost není v rozporu se zákony zdraví, ale v souladu s nimi. Bázeň Hospodinova je základem každého skutečného zdaru. – CTBH 13, 14 CH 29.1

Kristova láska je léčivou mocí

Přijímá-li se čisté ryzí evangelium, je ono lékem na každou nemoc, která pochází z hříchu. Slunce spravedlnosti vyšlo a „*zdraví bude na paprscích jeho*“ (Ma1 4,2). Nic, co svět poskytuje, nemůže zhojit zlomené srdce, nebo přinést klid ani zbavit starostí nebo zapudit chorobu. Sláva,

umění, nadání, nemají moc, aby vlily radost zarmoucenému srdci, nebo aby zborcený život obnovily. Jedinou nadějí člověka je příbytek Boží v duši. CH 29.2

Láska, kterou Kristus vlévá do celé bytosti, je oživující síla. Její léčivá síla proudí do všech údů, do mozku i nervů. Ona probouzí k činnosti nejušlechtilejší síly bytosti. Ona očišťuje duši od viny a zármutku, od bázně a starostí, jež stravují životní sílu. S ní přichází klid a mír duše, ona budí v duši radost, kterou nemůže zkalit nic pozemského, radost v Duchu Svatém, která dává zdraví a život. – MH 115 CH 29.3

Kristův způsob uzdravování

Tento svět je jedinou velkou nemocnicí, ale Kristus přišel uzdravovat nemocné, a satanovým vězňům přinesl propuštění. Kristus byl ztělesněním zdraví a síly. Nemocným, trpícím a zlými duchy ovládnutým dával ze svého života. Nevyhnal nikoho, kdo k němu přišel s prosbou o uzdravení. Věděl, že ti, kdo ho prosili o pomoc, si nemoc přivodili sami; přesto je neodmítl uzdravit. Jakmile Kristus tyto ubohé duše posílil, byly přesvědčeny o hříchu a mnozí byli uzdraveni ze svých duševních nemocí jakož i ze svých tělesných neduhů. Evangelium má dosud tutéž moc a proč bychom dnes neměli být svědky podobných případů? CH 30.1

Kristus cítí bolest každého trpícího. Trápí-li člověka zlí duchové, Kristus cítí i toto utrpení. Cítí úzkost člověka stravovaného horečkou. Právě tak ochotně uzdravuje nemocné, jako když byl ochotný na zemi. Kristovi služebníci jsou jeho představiteli a pomocníky. Skrže ně chce projevit svou léčivou moc. CH 30.2

Učedníci se měli učit ze Spasitelova přístupu k nemocným. Jednou pomazal oči slepého blátem a vyzval ho: „*Jdi, umyj se v rybníku Siloe; ... A šel a umyl se, i přišel, vida.*“ (J 9,7) Slepý mohl být vyléčen jen mocí Velkého Lékaře, Kristus však přitom užil prostých přírodních prostředků. Nepodporoval umělé léky, ale vyslovil tím souhlas s použitím prostých, přírodních léčiv. CH 30.3

Mnohým z postižených, které uzdravil, Kristus pravil: „*Nikoli víc nehřeš, aby se tobě něco horšího nepřihodilo.*“ (J 5,14) Tím učil, že nemoc je důsledkem přestoupení zákonů Božích, a to přírodních i duchovních. Nebylo by tak velké bídy na světě, kdyby lidé žili v souladu s plánem Stvořitelovým. ... CH 30.4

Toto poučení je určeno i nám. Jsou podmínky, jež nutno dodržovat, chce-li si člověk zachovat zdraví. Všichni by měli znát, jaké jsou to podmínky. Naše neznalost zákonů Božích, ať přírodních nebo duchovních, vyvolává v Pánu nelibost. Jsme povoláni k tomu, abychom pomáhali Bohu vracet zdraví tělu i duši. CH 31.1

Přitom bychom měli učit druhé, jak si zachovat a znovu získat zdraví. Pro choré bychom měli užívat léků, které Bůh poskytuje v přírodě, a upozorňovat je na toho, jenž jediný může uzdravit. Je naším posláním přinášet nemocné a trpící ke Kristu na rukou své víry. Měli bychom je učit, aby uvěřili Velkému Lékaři. Měli bychom se chápat jeho zaslíbení a modlit se, aby projevil svou moc. Uzdravování je samou podstatou evangelia a Spasitel od nás vyžaduje, abychom nemocné, zoufalé a trpící vyzývali, aby se chopili jeho síly. CH 31.2

Všechno Kristovo uzdravování bylo prodechnuto mocí lásky a jen tím, že se skrže víru zapojíme do této lásky, můžeme se stát nástroji Kristova díla. Nejsme-li však v božském spojení s Kristem, nemůže z nás vytékat v bohatých proudech životodárná síla k lidem. Byla místa, kde ani sám Spasitel nemohl vykonat mnohé mocné skutky pro nevěru lidí. Tak i dnes nevěra odtrhuje církev od jejího božského Pomocníka. Nedostatečně se přidržuje věcí věčných. Svým nedostatkem víry připravuje Bohu zklamání a olupuje ho o jeho slávu. – DA 823-825 CH 31.3

Křesťanský lékař jako misionář

Kdo má Krista stále v srdci, bude milovat ty, za které On zemřel. Ti, kteří Ho milují opravdovou láskou, budou opravdově toužit, aby tuto lásku poznali i jiní. CH 32.1

Smutno mi je, když vidím, že jen málokdo dbá o své spolubližní, kteří žijí v temnotě. Ani jeden obrácený člověk by neměl lenošit na Pánově vinici. Kristus obdržel veškerou moc na nebi i na zemi a svým následovníkům udělí sílu pro velké dílo přivádění lidí k Němu. On stále vybízí své lidské

nástroje na cestu k nebesům v celém světě a slibuje, že bude stále s nimi. Nebeské bytosti „*stokrát tisíc tisíců a desetkrát sto tisíců*“ (Zj 5,11) – jsou vysláni jako poslové na svět, aby se spojili s lidmi v zájmu spasení hynoucích. Proč naše víra v slavné pravdy, které zvěstujeme, nehoří zářivým plamenem na oltáři našich srdcí? Proč, ptám se z hlediska významu těchto pravd, nejsou všichni významáči proniknutí misijní horlivostí, která musí uchvátit všechny spolupracovníky Boží. CH 32.2

Kdo poví: „Pošli mne“?

Je třeba konat Kristovo dílo. Ti, kdož věří pravdě, měli by se zasvětit Bohu. Kde jsou dnes jen málokterí v misijní práci, tam by měli jich být stovky. Kdos i uvědomí důležitost a božskou velikost povolání? Kdo se zapře? Kdo na Spasitelovu výzvu odpoví: „*Tu jsem, pošli mne!*“? CH 32.3

Potřebujeme domácí i zahraniční misionáře. Přímou rukou je dost práce, kterou mnozí zanedbali. Všichni, kteří okusili „*dobrého Božího slova a moci věku budoucího*“ (Žd 6,5), mají vykonat určité dílo pro ty, kteří jsou v jejich domovech a v jejich okolí. Evangelium spasení je třeba zvěstovat jiným. Každý, kdo okusil Boží spásnou moc, stává se v určitém smyslu misionářem. Je mnoho přátel, kterým můžeme hovořit o Boží lásce. Může hovořit ve sboru o tom, že Pán se mu stal obdivuhodným Spasitelem a svědectví pronesené celkem jednoduše může vykonat víc dobra než nejvýřečnější projev. Třeba vykonat velké dílo také v tom směru, abychom spravedlivě zacházeli se všemi a pokorně chodili s Bohem. Ti, kdož konají dílo v blízkém okolí, získají zkušenost, která je uzpůsobí pro větší zodpovědnosti. V domácí misijní práci třeba získat zkušenost, která bude přípravou pro dílo v zahraničí. CH 33.1

Péče o nemocné

Jak se dokončí dílo Páně? Jak získáme přístup k lidem hynoucím v půlnoční temnotě? Třeba čelit předsudkům. S porušeným náboženstvím se dá těžko vyjít. Na modlitbě je třeba uvažovat o nejlepších způsobech a prostředcích práce. Existuje způsob, kterým se otevrou misionáři mnohé dveře. Měl by být ošetřovatelem, aby se dovedl rozumně postarat o nemocné, anebo jako lékař naučit se léčit nemoci. Je-li proniknut Duchem Kristovým, potom se otvírá před ním nesmírně užitečné pole. CH 33.2

Kristus byl Spasitelem světa. Za svého pozemského života nemocní a utrpení byli předmětem jeho zvláštní soucitné lásky. Vyslal učedníky, pověřil je, aby uzdravovali nemocné a kázali evangelium. Když vyslal sedmdesát, přikázal jim, aby uzdravovali nemocné a mimo to aby kázali, že se k nim přiblížilo království Boží. Především měli dbát o jejich tělesné zdraví, aby se připravila cesta k pravdám, které mají oslovit jejich mysl. CH 33.3

Kristův způsob evangelizace

Spasitel věnoval více času a práce uzdravování trpících a jejich nemocí, než kázání. Poslední napomenutí, které dal svým pozemským zástupcům, apoštolům, se týkalo kladení rukou na nemocné, kteří měli být uzdraveni. Když přijde Pán, pochválí ty, kteří navštěvovali nemocné a pomáhali trpícím. CH 34.1

Spasitel věnoval něžný soucit padlému a trpícímu lidstvu. Chcete-li být Jeho následovníky, musíte pěstovat lítost a soucit. Lhostejnost vůči lidskému utrpení musí ustoupit živému zájmu o utrpení jiných. Vdova, sirotek, nemocní a umírající budou vždy potřebovat pomoc. Zde je příležitost zvěstovat evangelium, vyvýšit Ježíše jako naději a potěšení všech lidí. Když se trpícímu tělu poskytla úleva a vy jste projevili živý zájem o trpícího, srdce je otevřeno a vy můžete vlít nebeský balzám do něho. Jestliže se díváte na Ježíše a od Něj čerpáte vědomosti, sílu i milost, můžete přinést Jeho útěchu jiným, protože Utěšitel je s vámi. CH 34.2

Narazíte na mnohé předsudky, na mnoho falešné horlivosti a nemístné zbožnosti, ale doma i v cizině najdete více srdcí, které Bůh připravoval pro semeno pravdy, než si myslíte a oni radostně pozdraví nebeské poselství, bude-li jim zvěstováno. CH 34.3

V životě pracovníka nemusí být žádná podvojnost ani zbytečnost. Jestliže blud i když upřímně zastáván, škodí každému, neupřímnost k pravdě je osudná. CH 35.1

Pracuj nadšeně a horlivě

Nemáme být lenivými diváky v dramatických scénách, které připraví cestu druhému příchodu Páně. Musíme získat nadšení a zápal křesťanského bojovníka. Cokoliv není pro Krista, je proti Ně-

mu. „*Kdo neshromažďuje se mnou, rozptýluje.*“ (Mt 12,30) Nečinnost se v nebeských knihách znamená jako odpor Kristovu dílu, protože plodí stejné ovoce jako vyložené nepřátelství. Bůh si žádá aktivní pracovníky. CH 35.2

Čím jasněji vidíme půvab budoucího světa, tím hlubší bude náš zájem o obyvatele tohoto světa. Nemůžeme být soustředění na sebe. Žijeme v čase zvláštního sporu moci světla a temnoty. Usilujte, aby vaše světlo zářilo. Šiřte jeho paprsky do celého světa. Kristus a nebesští poslové spolupracující s lidmi, dokonají nedokončené dílo. Nezastávat místo k vůli vlastnímu pohodlí a proto, že se chceme vyhnout starostem a únavě, znamená nesvítit; jaká je to však strašná vina a jaké má strašné následky. CH 35.3

Mnozí by se měli připravovat jako křesťanští misionáři a ošetřovatelé. Potom se dveře otevřou k rodinám vyšších i nižších tříd. Dílu je třeba zasvětit všechny vliv, který máme. Z domácího misijního pole by se měl rozšířit celý řetěz živého zářivého světla, který spojí svět. Každý hlas a každý vliv, aby znovu zaznělo: „*A Duch i nevěsta řkou: Přijď. A kdož slyší, rcíž: Přijď! ... a kdo chce, nabeř vody života darmo.*“ (Zj 22,17) – Medical Missionary, January 1891 CH 35.4

Účinek zlých zvyků

Ve vyznávajícím křesťanském světě je jen málo mravních sil. Věřící pěstovali nesprávné návyky a přehlíželi tělesné i mravní zákony, takže všeobecná úroveň mravnosti a zbožnosti je krajně nízká. Návyky, které snižují úroveň tělesného zdraví, oslabují duševní i mravní sílu. Povolování nepřirozeným choutkám a zálibám, rozhodujícím způsobem ovlivňuje mozkové nervy. Pak převládají nižší tělesné síly nad mravními. Nestřídmému člověku není možno být křesťanem, neboť jeho vyšší schopnosti jsou zotročeny nízkými vášněmi. – 3T 51 CH 36.1

Svět bez výstrahy

Máme před sebou veliké tělo, – závěrečné dílo zvěstování posledního Božího poselství hříšnému světu. Co jsme však vykonali pro rozšíření tohoto poselství? Pohled'te prosím vás na ta mnohá přemnohá místa, kam dosud ještě nikdo nevstoupil. Podívejte se na naše pracovníky, jak stále přeshlapují na jednom místě, zatímco kolem nich je zanedbán svět ležící v bezbožnosti a porušenosti, svět dosud bez výstrahy. Pro mne je to strašný obraz. Jak zarážející lhostejnost projevujeme k potřebám hynoucího světa. – 7T 103 CH 36.2

Část II. – Základy zdraví

Poznání prvořadých zásad

Mnozí se mne tázali: „Co mám dělat, abych si co nejlépe zachoval své zdraví?“ Odpovídám: „Přestaňte přestupovat zákony své bytosti; přestaňte uspokojovat zvrácenou chuť; jezte jednoduché pokrmy, oblékejte se zdravě, což si vyžaduje skromnou jednoduchost, pracujte zdravě a nebudete nemocní“. *CH 37.1*

Je hříchem být nemocným, protože veškerá nemoc je výsledkem přestupování přírodních zákonů. Mnozí trpí následkem přestupků svých rodičů. Nemůžeme je kritizovat za hříchy jejich rodičů, ale i tak je jejich povinností, získat jistotu, zda jejich rodiče přestupovali zákony své bytosti, že takové ubohé dědictví přešlo na jejich potomky, a v čem byly návyky jejich rodičů nesprávné, měli by změnit své počínání a správnými zvyky získat lepší zdraví. *CH 37.2*

Mužové a ženy by se měli poučit o filozofii zdraví. Mysl rozumných bytostí jakoby byla v temnotě vzhledem k jejich vlastní tělesné struktuře a o tom, jak ji zachovat ve zdravém stavu. Dnešní generace svěřila své tělo lékařům a svou duši kazatelům. Cožpak neplatí kazatele, aby za ně zkoumali Písmo a sami se nemuseli znepokojovat, a zda to není záležitost jejich kazatelů, aby jim řekli, čemu mají věřit a urovnat všechny pochybné teologické otázky bez vlastního, zvláštního průzkumu? Když jsou nemocní, pošlou pro lékaře – uvěří všemu, co jim poví a zhltnou cokoliv jim předepíše. Zda ho dobře neplatí a zda to není jeho povolání, aby rozuměl jejich tělesným bolestem a tomu, co jim má předepsat, aby jim bylo dobře, bez toho, aby se tím sami znepokojovali? ... *CH 37.3*

Zdraví tak úzce souvisí s naším štěstím, takže toto druhé nemůžeme mít bez toho prvního. Praktické poznání vědy o lidském životě je nutné, jestliže chceme oslavovat Boha v lidském těle. Je proto nanejvýš důležité, aby mezi studiem vybraným pro děti bylo na prvním místě studium fyziologie. Jak málokdo něco ví o struktuře a funkcích vlastního těla a o přírodních zákonech. Mnozí padají bez poznání, jako loď na moři bez kompasu a kotvy, a co je horší, nemají zájem, aby se poučili, jak si zachovat tělo ve zdravém stavu a vyhnout se nemoci. *CH 38.1*

Sebezapření je podstatně důležité

Povolování nízkým choutkám ponížilo a zotročilo mnohé. Sebezapření a ovládnutí zvířecích choutek je nutné, jestliže chceme povznést a zlepšit zdravotní i mravní stav a očistit porušenou

společnost. Každé přestoupení zásady jídla a pití zatemňuje vnímací schopnosti a znemožňuje ocenit, anebo správně ohodnotit věčné zájmy. Je nanejvýš důležité, aby lidstvo nežilo v nevědomosti ohledně následků nestřídmosti. Střídmost ve všem je nutná pro zdraví a rozvoj i vzrůst dobrého křesťanského charakteru. *CH 38.2*

Ti, kdož přestupují Boží zákony ve svém tělesném organismu, nebudou méně přestupovat zákon Boží ze Sinaje. Ti, kdož po přijetí světla nechťejí se řídit v otázce jídla a pití zásadami, ale raději se dávají ovládat chutí, nebudou příliš dbát o to, aby i v jiném směru ovládali zásady. Živý zájem o reformu jídla a pití rozvine charakter a neomylně poodhalí ty, kterým se „břicho stalo bohem“. *CH 39.1*

Zodpovědnost rodičů

Rodiče by se měli probudit a v bázni Boží se tázat: Co je pravda? Ohromná zodpovědnost spočívá na rodičích. Měli by být praktickými fyziology, aby poznali, které jsou správné a které nesprávné tělesné zvyky a aby tím mohli poučit své děti. Velmi mnozí jsou tak nevědomí a lhostejní ohledně tělesné a mravní výchovy svých dětí, jako zvířata. A přece se odvažují vzít na sebe zodpovědnost rodičů. *CH 39.2*

Každá matka by se měla obeznámit se zákony, které řídí tělesný život. Měla by učit svoje děti, že povolnost zvířecím choutkám nezdravě působí v organismu a zeslabuje jejich mravní citlivost. Rodiče by měli hledat světlo a pravdu jako skrytý poklad. Rodičům je svěřena svatá zodpovědnost za tvoření charakteru jejich dětí v dětství. Svým dětem by měli být učiteli i lékaři. Měli by rozumět přirozeným potřebám a přirozeným zákonům. Svědomité přizpůsobení se zákonům, které Bůh vštípil do naší bytosti, zabezpečí zdraví a organismus neutrpí škodu, která by trpitele nutila volat lékaře, aby ho dal znovu do pořádku. *CH 39.3*

Zdá se, že mnozí si myslí, že mají právo zacházet libovolně se svým tělem; zapomínají však, že jejich tělo jim nepatří. Jejich Stvořitel, který je zformoval, má k nim požadavky, které nemohou patřičně splnit. Každé zbytečné přestoupení zákonů, které Bůh ustanovil v naší bytosti, je vlastně přestoupení zákona Božího a je tak velkým hříchem před nebem, jako přestoupení Desatera. Nevědomost v tomto důležitém předmětu je hříchem; světlo nás nyní osvětluje a my jsme bez výmluvy, když nepěstujeme světlo a nestáváme se moudřejšími ohledně těchto věcí, kterým rozumět je naším svrchovaným pozemským zájmem. – Health Reformer, August 1866, Vol 1, No. 1 *CH 40.1*

Moudrost Božích skutků

Vybídněte lidi, aby v díle přírody studovali zjevení lásky a moudrosti Boží. Povzbuzujte je, ať zkoumají onen podivuhodný organismus stavbu lidského těla a zákony, jimiž je ovládán. Ti, kteří si všímají důkazů lásky Boží, kteří něco porozuměli z moudrosti a požehnání Jeho zákonů a chápou následky poslušnosti, naučí se své povinnosti a závazky pozorovat s docela jiného hlediska. Místo, aby nahlíželi na šetření zdravotních pravidel jako na oběť a sebezapírání, budou je vskutku pokládat za neocenitelné požehnání. *CH 40.2*

Každý, kdo slouží evangeliu, měl by pociťovat, že poučování o základních pravidlech zdravého způsobu života je část určené práce. Tato práce je velmi potřebná a svět je jí otevřen. – MH 147 *CH 40.3*

Ovládej tělo

Život je dar Boží. Naše tělo jsme obdrželi, abychom je použili v Boží službě a Pán chce, abychom se o ně starali a vážili si ho. Máme tělesné i duševní schopnosti. Naše duševní podněty a vášně mají své sídlo v našem těle a proto nesmíme děla nic, co by poskvnilo tento svěřený majetek. Naše těla musejí být zachována a udržována v nejlepším možném tělesném stavu a pod nejlepšími duchovními vlivy, abychom co nejlépe zužitkovali své hřivny. (Čti 1 K 6,13) *CH 41.1*

Nesprávné použití těla zkracuje to období času, které podle Božího určení má se použít pro Jeho službu. Jestliže povolujeme, aby se vytvořily nesprávné zvyky, ať již ponocováním anebo uspokojováním choutek na úkor zdraví, klademe základy slabosti. Zanedbáváním tělesného zvyku přepracováním mysli anebo těla vyvádíme z rovnováhy nervovou soustavu. Ti, kteří si bezohledností vůči přírodním zákonům zkracují život, jsou zodpovědní za olupování Boha. Nemáme

žádného práva zanedbávat anebo zneužívat tělo, mysl anebo sílu, kterou bychom měli použít, abychom to přinesli Bohu jako posvátnou oběť. CH 41.2

Všichni by měli s porozuměním poznat své tělo, aby si je zachovali v takovém stavu, aby mohli konat dílo Páně. Ti, kteří si zvykají oslabovat nervovou sílu a snižují tělesnou i duševní zdatnost, sami se znemožňují pro Boží dílo, které jim bylo svěřeno. Naproti tomu čistý, zdravý život je nejpříznivějším předpokladem pro zdokonalení a rozvoj schopností mysli i těla. CH 41.3

Zákon střídmosti musí ovládat život každého křesťana. Bůh musí být ve všech našich myšlenkách. Stále musíme mít na zřeteli jeho slávu. Musíme skoncovat s každým vlivem, který by chtěl upoutat naše myšlenky a odvést nás od Boha. Máme svatou povinnost vůči Bohu tak usměrňovat naše tělo a ovládat naše choutky a vášně, aby nás neodváděly od čistoty a svatosti a neodvraceli nám mysl od díla, které od nás Bůh požaduje. (Čti Ř 12,1) – RH Dec. 1, 1896 CH 42.1

Věrnost jednoduché stravě

Jestli byl někdy čas, kdy strava měla být co nejjednodušší, potom je to nyní. Svým dětem bychom neměli dávat maso. Jeho vliv dráždí, posiluje nízké vášně a vede k umrtvení mravní citlivosti. Obilniny a ovoce připravené bez tuku, co nejpřirozeněji, měly by být pokrmem všech, kteří se připravují na proměnění. Čím méně dráždivá strava, tím lépe možno vášně ovládat. Svoji chuť bychom neměli ukájet bez ohledu na tělesné, duševní a mravní zdraví. CH 42.2

Hovnění nízkým vášním mnohým zavírá oči před světlem, protože se bojí, že uvidí hříchy, které nechtějí opustit. Všichni mohou vidět, když chtějí. Když si vyvolí raději tmou než světlo, jejich zločinnost se nijak nezmenší. Proč mužové a ženy nechtou a nepoučují se o těchto věcech, které tak pronikavě ovlivňují jejich tělesnou, duševní a mravní sílu? – 2T 352 CH 42.3

Boží vlastnictví

„Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého, kterýž jest ve vás? Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.“ (1 K 6,19.20) CH 43.1

Nejsme sami svoji. Velmi draze jsme byli koupeni, stálo to utrpení a smrt Božího Syna. Kdybychom toto mohli pochopit a plně si to představit, cítili bychom velkou odpovědnost, spočívající na nás za udržení si svého zdraví v nejlepším stavu, abychom mohli Bohu sloužit co nejlépe. Když však svým jednáním plýtváme svoji energií, zmenšujeme své síly, anebo nějakým způsobem zatemňujeme svůj rozum, hřešíme proti Bohu. Takto Ho neoslavujeme svým tělem a duchem, kterému obojí náleží, ale dopouštíme se velké nepravosti před Ním. CH 43.2

Obětoval se Ježíš pro nás? Bylo za nás zapláceno velké výkupné? Skutečně nejsme sami svoji? Je pravda, že všechny síly naší bytosti, našeho těla, našeho ducha, vše co máme a vše co jsme, náleží Bohu? Jistě! Když si toto uvědomíme, pak nás to zavazuje před Bohem zachovat svůj život v takovém stavu, abychom Ho mohli zde na zemi oslavovat tělem i duchem, které obojí náleží Jemu.

CH 43.3

Odměna svatosti

Neochvějně věříme, že Kristus brzy přijde. Nám to není žádnou bájí, pro nás je to skutečnost. Nemáme a po celé roky jsme neměli žádných pochybností, že učení, za kterým stojíme, je přítomná pravda, a že se blížíme k soudu. Připravujeme se na setkání s Tím, který v doprovodu svatých andělů má se zjevit a svým věrným udělit poslední dotyk nesmrtnosti. Při svém příchodu nás již nebude očisťovat od našich hříchů a odstraňovat porušenost našeho charakteru, ani léčit nemoci naší povahy či sklonů. Když nám toto chybí, potom to může být vykonáno jen před Jeho příchodem. Až Pán přijde, svatí zůstanou svatými. Ti, kteří zachovali své tělo a ducha ve svatosti, posvěcení a cti, obdrží nesmrtnost. Avšak nespravedliví, neposvěcení a hříšní zůstanou takoví navždy. Potom už nic nesmyje jejich hříchy a neudělí jim svatý charakter. Potom už Orodovník neodstraní jejich hříšnost a porušenost. Všechno toto má být vykonáno v těchto hodinách času milosti. Nyní je na to čas. ... CH 43.4

Nyní jsme v Boží dílně. Mnozí z nás jsou jako hrubé neopracované kameny z lomu. Když se však uchopíme Boží pravdy, její vliv nás zasahuje, pozdvihuje nás a zbavuje každé nedokonalosti a hříchu. Nechť by byl jakékoliv povahy. Takto jsme připraveni uvidět Krále v Jeho kráse a konečně pro společenství čistých nebeských andělů v království slávy. Právě zde má být toto dílo pro nás vykonáno, naše tělo a duch musí se právě zde připravit pro nesmrtelnost. CH 44.1

Dílo posvěcení

Žijeme na světě, který se staví proti spravedlnosti, čistotě charakteru a vzrůstu v milosti. Kamkoliv se podíváme, vidíme porušenost a poskvřenost, ošklivost a hřích. Do jakého díla se máme pustit právě před přijetím nesmrtelnosti? Máme si zachovat tělo svaté a ducha čistého, abychom mohli obstát bez poskvrny v porušenosti světa v těchto posledních dnech. Jestli toto dílo má být vykonáno, musíme se pustit hned do něho celým srdcem a rozumně. Sobectví by nás nemělo ovlivňovat. Boží Duch by nás měl plně ovládnout a ovlivnit ve všem, co konáme. Máme-li správnou představu o nebi, a správně chápeme moc z výsosti, budeme cítit posvěcující vliv Božího Ducha na svých srdcích. CH 44.2

Když jsme se pokusili předložit zdravotní reformu svým bratrům a sestrám a hovořili jsme jim o důležitosti jídla a pití, a že vše, cokoliv konají, mají činit k slávě Boží, mnozí svým jednáním řekli: „Nikomuto do toho nic není, zda jíme to či ono. Cokoliv činíme, jen sami za to poneseme následky.“ Drazí přátelé, velmi se mýlíte. Nejen vy sami trpíte za své převrácené jednání. Společnost, ve které žijete též musí odnést následky vašich špatných činů, a to velkou měrou jako i vy sami. CH 45.1

Když trpíte pro svoji nestřídmost v jedení a pití, potom my, kteří žijeme s vámi anebo okolo vás, jsme zrovna tak zasaženi vašimi nemocemi. Pro vaše nesprávné jednání musíme trpět i my. Když se tím vším ovlivňují a slábnou vaše tělesné anebo rozumové schopnosti, potom ve vaší společnosti cítíme to i my a jsme tím zasaženi. Když místo duchovní svěžesti jste plní mrzutosti, potom vrháte tíž na duchovní život svých nejbližších. Když jsme smutní, sklíčení a mrzutí, potom vy při svém dobrém zdraví měli byste mít jasnou mysl, ukázat nám východisko a říci nám povzbudivé slovo. Když ale náš mozek je zatemněný pro špatný způsob života a nemůže nám správně poradit, neutrpíme tím škodu? Zda se nás vážně nedotkne váš vliv? I když smíme do určité míry důvěřovat své soudnosti, přece chceme mít dobré rady; protože „*spomožení jest ve množství rádců*“ (Př 11,14). CH 45.2

Chceme, aby s naším jednáním mohli souhlasit ti, které milujeme a jde nám o to, aby nám i oni mohli poradit, a to s jasnou myslí. Na co je nám však váš úsudek, když síla vašeho mozkového nervstva byla nanejvýš přetížena a mozek zbavený své myšlenkové pružnosti, takže jste nemohli dbát, zda žaludek sytíte nenáležitým pokrmem, anebo zda se nepřejídáte třeba i zdravým jídlem? Na co je nám úsudek takovýchto osob. Oni hledí přes množství nestráveného pokrmu. Způsob vašeho života se nás tedy dotýká. Není možné, aby jste svým převráceným jednáním nepůsobili utrpení jiným. CH 46.1

Křesťanský běh

„*Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všickni zajisté běží, ale jeden bere základ? Tak běžte, abyste dosáhli. A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrženlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporušitelnou. Protož ji tělo své, a ve službu podrobují, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechetný.*“ (1 K 6,24-7) Ti, kteří chtěli závodit a získat věnec slávy, zdrželi se všeho, jen aby jejich svaly, mozky a všechno bylo co nejlépe připraveno k běhu. Kdyby nebyli střídmí, neměli by tu pružnost, kterou zaručuje střídmost. Když žili střídmě, mohli běžet výkonněji, byli jistější, že dostanou věnec. CH 46.2

Avšak všichni, kteří byli ve všem zdrženliví – se vším svým úsilím podrobili se přísné dietě, aby byli nejlépe připraveni – běželi na nejistotu. I při nejlepší výkonu nemuseli dostat vyznamenání; stačilo, aby je někdo jen o málo předběhl a získal cenu. Jen jeden dostal cenu. Avšak v nebeském závodě můžeme všichni získat cenu. Není tu nejistoty a rizika. Musíme se obléci v nebeskou výzdobu a zrakem upřeným na věnec nesmrtelnosti ustavičně mít ten jediný Vzor před sebou. On byl mužem bolesti a znal útrapy. Pokorný, sebezapíravý život našeho Pána ustavičně mít

na zřeteli a když potom jdeme v Jeho šlépějích se zrakem upřeným k odměně, můžeme běžet s jistotou, vědíc, že vykonáme-li co můžeme, určitě dostaneme cenu. CH 47.1

Lidé se zapírali a krotili, jen aby doběhli a získali porušitelný věnec, který za den může ztratit cenu a který byl znamením úcty od smrtelníků. Nám však jde o takový závod, kde vítěz dostane věnec nesmrtelnosti a věčný život. Ano, nesmírnou a věčnou hojnost slávy dostaneme, když doběhneme. Apoštol říká, že usilujeme „o neporušitelné“. CH 47.2

A když ti, kteří se rozhodli zde na zemi závodit o časný věnec, museli se zdržet všeho, zda se nemáme zdržet my, kteří myslíme na ten neporušitelný věnec, a věčnou hojnost slávy a života věčného? Když na toto všechno myslíme, my „*skrze trpělivost konejme běh předloženého boje, patříce na vůdce a dokonavatele víry Ježíše*“ (Žd 12,1.2). Vyznačil nám cestu a nechal nám na ní vsu-
de své stopy. Je to cesta, kterou šel On a my smíme s Ním zakusit sebezapření, utrpení a touto cestou kráčet po cestě, kterou skropil svou krví. – 2T 354-359 CH 48.1

Rozvíňte schopnost

Nespokojte se s dosažením nízkého stanoviska. My nejsme, čím bychom být mohli, ale čím bychom dle vůle Boží měli být. Bůh nám dal rozumové schopnosti, které by neměly zůstat v nečinnosti, nebo upotřebený k pozemským nízkým snahám, nýbrž měly by se nanejvýš rozvíjet, zúšlechtit, posvěcovat, zjemnit a používat k požadavkům zájmů Jeho říše. CH 48.2

Nikdo by neměl dopustit, aby byl pouhým strojem, který běží jen proto, že druzí lidé za něho myslí. Bůh nám dal schopnost myšlení a jednání. Obezřetným chováním, hledíce vzhůru za moudrostí, станete se způsobilými, abyste nesli břemena. Hajte svou, Bohem danou, osobitost. Nebud'te stínem jiného. Očekávejte, že Pán působí ve vás, skrze vás a na vás. – MH 498, 499 CH 48.3

Střídmost ve všem

Zdravotní reforma je důležitou částí třetího andělského poselství; a jako lid hlásící se k této reformě, neměli bychom ustupovat, ale ustavičně postupovat vpřed. Je velkou věcí zabezpečit zdraví tím, že se dostáváme do správného vztahu vůči zákonům života, ale mnozí to neučinili. Mnohé nemoci a utrpení mezi námi jsou následkem přestupování tělesného zákona a příčinou toho jsou ne-
správné zvyky jednotlivců. CH 49.1

Naši předkové nám odkázali jako dědictví zvyky a choutky, které naplňují svět nemocemi. Hříchy rodičů ve zvrácené chuti jsou velmi pronikavě navštíveny v dětech do třetího i čtvrtého pokolení. Nesprávné jedení mnohých generací, obžerství a návyky povolnosti chuti, naplňují nám chudobince, vězení a ústavy pro choromyslné. Nestřídmost v pití čaje a kávy, vína, piva, rumu a různých alkoholických nápojů, používání tabáku, opia a jiných narkotik má za následek velký duševní a tělesný úpadek, který stále pokračuje. CH 49.2

Jsou tyto nemoci rozšířeny mezi lidmi z Boží prozítkelnosti? Ne; existují proto, že lidé jednali proti Jeho prozítkelnosti a stále nerozvázně zanedbávají Jeho zákon. Slovy apoštola bych chtěla napomenout ty, kteří nejsou zaslepeni ani ochromeni nesprávným učením a zvyky těch, kteří by chtěli Bohu co nejlépe sloužit: „*Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu dobře libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomto, ale proměňte se obnovením mysli své, abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, a libá, a dokonalá.*“ (Ř 12,1.2) Nemáme právo svévolně přestupovat ani jednu zásadu zákonů zdraví. Křesťané by se neměli řídit zvyklostmi světa. CH 49.3

Příběh Daniele je zaznamenán pro naše poučení. Rozhodl se pro odlišné návyky na královském dvoře. Nepřizpůsobil se dvorním zvyklostem v jedení a pití, ale v srdci si umínil, že nebude jíst z královského jídla ani pít z jeho vína. Nešlo tu o nějaké unáhlené anebo nerozvážené předsevzetí, ale o záměr rozumně zdůvodněný a důsledně sledovaný. Daniel uctíval Boha; a zaslíbení se při něm splnilo. „*Nebo těch, kteříž mne ctí, poctím.*“ (1 S 2,30) Pán mu dal „*povědomost a rozumnost ve všelikém literním umění a moudrost; nadto Daniel rozuměl všelikému vidění a snům*“ (Da 1,17), takže byl moudřejší než všichni na královském dvoře, moudřejší než astrologové a mágové celého království. CH 50.1

Ti, kdo slouží Bohu upřímně a vpravdě, budou zvláštním lidem odlišným a odloučeným od světa. Jejich pokrm nebude podněcovat obžerství anebo ukájení zvrácené chutě, ale poskytne jim největší tělesnou sílu a tedy i nejlepší duševní stav. ... CH 50.2

Nadměrná povolnost v jídle a pití je hřích. Náš nebeský Otec nám dal velké požehnání zdravotní reformy, abychom ho oslavovali poslušností těch požadavků, které má vůči nám. Je povinností těch, kdož přijali světlo o tomto důležitém předmětu, projevit větší zájem o ty, kdo dosud trpí nedostatkem poznání. Ti, kdož očekávají brzký příchod svého Spasitele, neměli by projevovat nedostatek zájmu v tomto velkém díle reformy. Harmonická zdravá činnost všech tělesných sil i mysli končí šťastně; čím vznešenější a očistnější jsou síly, tím čistější a ryzejší je štěstí. Bezcílný život je živá smrt. Mysl by se měla zabírat tématy, které souvisí s našimi věčnými zájmy. To povede ku zdraví těla i duše. CH 50.3

Naše víra od nás vyžaduje, abychom vztyčili prapor reformy a vykročili vpřed. Podmínka našeho přijetí u Boha je praktické odloučení se od světa. Pán nás vyzývá jako lid: „*Vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se*“, „*nečistého se nedotýkejte, a já přijmu vás*.“ Svět vámi může opovrhovat, když neusilujete o jeho úroveň, jestliže se jím nezabýváte a nejdete jeho škodlivými cestami, ale Bůh nebes slibuje, že vás přijme a bude vám Otcem. „*Vy mi budete za syny a dcery, praví Pán všemohoucí*.“ (2 K 6,17.18). – RH July 29, 1884 CH 51.1

Svět není měřítkem

Svět nám nemůže být vodítkem. Lidé mají ve zvyku holdovat a užívat nepřírozená dráždiva, ale to jen posiluje zvířecí pudy a mrzačí růst a rozvoj mravních schopností. Nerozhodnou-li se Adamovi potomci, že budou statečně vítězit v boji víry a že budou tedy střídmi ve všem, nezískají nikde povzbuzení. Rozhodnou-li se správně, budou i dobrými bojovníky. – 4T 35 CH 51.2

Tělesné cvičení

Dalším vzácným požehnáním je patřičný cvik. Je mnoho lenivých nečinných jednotlivců, kteří nemají sklon k tělesné námaze anebo cvikům, neboť je to unavuje. Co, když je to unaví? Důvod, proč jsou unavení, spočívá v tom, že neposilují své svaly cvikem, proto je bolí každá sebemenší námaha. Ochromené ženy a dívky mají větší zálibu v snadném zaměstnání, jako je háčkování, vyšívání než v tělesné práci. Jestliže se jednotlivci chtějí uzdravit, pak by neměli přestávat tělesně pracovat, protože tím jen zvětší svalovou slabost a všeobecnou skleslost. Podvažte si ruku a nechejte ji několik týdnů v nečinnosti, pak ji uvolněte a zjistíte, že je slabší, než ta, kterou jste dosud mírně používali. Nečinnost má tytéž účinky na celý svalový systém. Krev nemůže vyloučit nečistoty, jako by je vyloučila, kdyby jí byl cvikem umožněn. CH 52.1

Když to počasí dovolí, všichni, kteří mohou, měli by jít každodenně na procházku v létě i v zimě. Ale oděv by měl být přiměřený cviku a nohy by měli být dobře chráněny. Procházka i v zimě by byla pro zdraví užitečnější než všechny léky, které mohou lékaři předepsat. Pro ty, kdo mohou chodit, je třeba chůzi upřednostnit před jízdou. Svaly a cévy pak lépe vykonávají svou funkci, pro zdraví tak nutné, životní síla vzroste. Plíce budou mít potřebnou činnost; neboť není možné vyjít na osvěžující vzduch za zimního rána bez naplnění plic. CH 52.2

Někteří pokládají bohatství a lenošení za skutečné požehnání. Když však někteří lidé získali bohatství anebo je neočekávaně zdědili, jejich aktivita je zlomena, jejich čas nevyužitý, žijí pohodlně a užitečnému životu zdá se být konec. Začínají být nespokojení, ustaraní a nešťastní a jejich život co nejdříve skončí. Kdo je stále v pohybu a radostně vykonává své každodenní povinnosti, ten je nejšťastnější a nejzdravější. Odpočinek a noční klid přináší jejich unavenému tělu nerušený spánek. ... CH 53.1

Tělesné cvičení nesmírně podporuje činnost trávení. Po jídle chodte ven, držte hlavu vzhůru, ramena dozadu a mírně cvičte. Bude vám to velkým požehnáním. Vaše mysl se odvrátí od vašeho já ke krásám přírody. Čím méně po jídle myslíme na svůj žaludek, tím lépe. Máte-li pořád strach, že vám váš pokrm uškodí, tak se jistě tak stane. Zapomeňte na sebe a přemýšlejte o něčem radostném.

CH 53.2

Studený a čerstvý vzduch

Mnozí setrvávají v mylné představě, že jestliže se nachladili, musí se pozorně vyhýbat čerstvému vzduchu a zvýšit teplotu svého příbytku až do krajního horka. Organismus může být v nepořádku, póry mohou být zaneseny odpadovými látkami, vnitřní orgány trpí více méně zápallem, poněvadž krev byla vyhnána z povrchu do nitra. Tehdy by především plíce neměly být zbaveny čistého svěžího vzduchu. Jestliže je čistý vzduch vůbec potřebný, pak tehdy, když jsou některé části organismu onemocnělé, jako jsou plíce nebo žaludek. Rozvážným cvičením by se krev dostala na povrch, tím by se vnitřním orgánům ulevilo. Rychlé, ale ne prudké cviky na čerstvém vzduchu a radostný duch podnítlí krevní oběh a pokožce dodají zdravý vzhled a do končetin proudí krev oživená čerstvým vzduchem. Nemocný žaludek najde úlevu ve cviku. Lékaři často radí nemocným lidem navštěvovat cizí kraje, jít do lázní anebo cestovat za oceán, aby získali zdraví; zatímco by jim střídmost v jídle a zdravé cviky v radostném duchu u většiny z nich vrátily zdraví a ušetřily čas i peníze. Cvičení a neomezeně hojné užívání čerstvého vzduchu a slunečního světla – požehnání, které nebe přeje všem – by zeslabenému trpiteli dodaly život a sílu. CH 53.3

Nečinnost a slabost

Ti, kdož nepoužívají každodenně své údy, pocítí určitou slabost při snaze cvičit. Jejich cévy a svaly nejsou ve stavu vykonat patřičnou práci a udržet celé živé ústrojí ve zdravé činnosti, kde každý orgán těla koná své poslání. Údy zesílí cvikem. Mírné každodenní cvičení dodá svalům sílu, jež jsou bez cviku skleslé a zeslabené. Každodenním aktivním cvikem na čerstvém vzduchu se játra, ledviny a plíce tak posilní, že budou moci vykonávat svou úlohu. Přizvěte si na pomoc sílu vůle, která odolá nachlazení a nervovému systému dodá sílu. V krátkém čase si uvědomíte užitek cviku a čistého vzduchu, takže nebudete moci žít bez tohoto požehnání. Vaše plíce zbavené vzduchu se budou podobat hladovému člověku zbavenému pokrmu. Ve skutečnosti můžeme žít déle bez pokrmu než bez vzduchu, který je potravou, kterou Bůh připravil pro plíce. Nepokládejte ho za nepřítele, ale za převzácné Boží požehnání. – 2T 528-533 CH 54.1

Čistý vzduch a sluneční svit

V žádném případě by nemocní lidé za pěkného počasí neměli být zbaveni dostatečného přívodu čerstvého vzduchu. Snad jejich příbytky nejsou vždy tak vybudovány, aby okna a dveře mohly být otevřené, a aby je vzdušný proud nepostihl přímo a oni nebyli vystaveni nachlazení. V takových případech by se okna a dveře měly otvírat ve vedlejším prostoru, aby čerstvý vzduch mohl proniknout i místnosti nemocného. Čerstvý vzduch bude pro nemocné lidi blahodárnější, než lék a má pro ně mnohem větší význam, než jídlo. Lépe učiní a dříve se uzdraví, když nebudou jíst, než kdyby měli být bez čerstvého vzduchu. CH 55.1

Pro nedostatek čisté vody a čistého vzduchu zemřely tisíce těch, kteří mohli žít. A tisíce nemocných, kteří jsou břemenem sobě i jiným, si myslí, že jejich život závisí od lékařů předepsaných léků. Ustavičně se vzpírají vzduchu a vyhýbají se vodě. Tato požehnání jsou jim potřebná v zájmu jejich uzdravení. Kdyby byli osvíceni, nechali by léky stranou a navykli si cvik venku a na čerstvý vzduch ve svých domovech v zimě i v létě a mírně by používali bodu na pití a koupání, byli by přiměřeně zdraví a šťastní, místo aby bídně živořili. CH 55.2

--- CH 55.3

Zamyšlení ošetřujících nad zdravím

Je povinností ošetřovatelů obzvláště se starat o vlastní zdraví, hlavně v kritických případech horečky a tuberkulózy. Jedna osoba by neměla být stále nucena k pobytu v místnosti nemocného. Bezpečnější je, aby se střídali dvě nebo tři osoby, které jsou starostlivými a porozumění majícími ošetřovateli a ošetřovatelkami, aby se vyměnili a dělili o péči a prostředí nemocného. Každý by měl co možno nejčastěji cvičit na volném prostranství. To je důležité pro ošetřovatele zvláště, když přátelé nemocného patří k lidem, kteří i nadále pokládají čerstvý vzduch v místnosti nemocného za nepřítele a nedovolí otevřít okna či dveře. V takových případech jsou nemocní i ošetřovatelé dennodenně nuceni dýchat otrávené ovzduší pro neospravedlnitou nevědomost přátel nemocného. CH 56.1

Ve velmi mnohých případech ošetřovatelé nevědí o potřebách organismu a o vztahu, že dýchání čerstvého vzduchu udržuje zdraví a nevědí o ničivém vlivu dýchání nečistého vzduchu v příbytku nemocného. V tomto případě je život nemocného ohrožen a ošetřovatelé sami se vystavují nemoci, ztrácí zdraví a někdy i život. ... CH 56.2

Pokoj nemocného by pokud možno měl být ve dne i v noci zásoben čerstvým vzduchem. Vzdušný proud by neměl zasahovat nemocného přímo. Při vysokých horečkách je jen malé nebezpečí nachlazení. V kritických chvílích a při ústupu horečky je potřebná zvláštní opatrnost. Na zachování životní síly v organismu je potřebná stálá bdělost. Nemocný musí mít čistý osvěžující vzduch. Když to nejde jinak, potom by nemocný, je-li možné, měl být přenesen do vedlejší místnosti, do jiné postele, pokud místnost, v které byl, postel i ložní prádlo nejsou dokonale provětrány. Jestliže zdraví potřebují požehnání světla, vzduchu a musí si zvykat na čistotu, když chtějí zůstat zdraví, potřeba nemocných je ještě větší v porovnání s jejich zeslabeným stavem. CH 56.3

Některé domy jsou luxusně zařízené a to spíše na ukojení pýchy a kvůli návštěvníkům, než pro pohodu, pomoc a zdraví rodiny. Nejlepší pokoje jsou chráněny před světlem. Světlo a vzduch se vylučují, aby nebeské světlo nepoškodilo přepychový nábytek, aby nevybledly koberce a rámy obrazů neztratily lesk. Když si v těchto místnostech posedí návštěvníci, jsou v nebezpečí nachlazení, protože je v nich cítit sklepní ovzduší. Hostinské místnosti a ložnice jsou podobné a z těch samých příčin těsně zavírány. A kdokoliv spává v postelích, které nebyly vystaveny slunci a vzduchu, ohrožuje si zdraví ba i život. CH 57.1

Místnosti, které nejsou vystaveny světlu a vzduchu, vlhnou. Postele a lůžkoviny nasávají vlhkost a ovzduší v těchto pokojích je otrávené, protože nebylo přečištěno vzduchem a světlem. ... CH 57.2

--- CH 57.3

Ložnice by měly být velké a tak zařízeny, aby dnem i nocí umožňovali proudění vzduchu. Ti, kdož vyloučili ze svých ložnic čerstvý vzduch, měli by v tomto směru okamžitě učinit nápravu. Postupně by měli vpouštět vzduch, zrychlovat jeho oběh tak, až ho budou moci snášet v zimě i v létě bez nebezpečí nachlazení. Jestliže plíce mají být zdravé, musí mít čerstvý vzduch. Postele i prádlo se takto důkladně provětrá a nečistoty z pokoje se odstraní. CH 57.4

--- CH 58.1

Stínící stromy a keře příliš blízko a hustě okolo domu nejsou zdravé, protože brání volnému proudění vzduchu a zadržují sluneční paprsky. Proto se v tomto domě drží vlhkost. Obzvlášť ve vlhkých obdobích bývají ložnice vlhké a jejich obyvatelé trápí revmatismus, nervové bolesti, plicní choroby, které obvykle končí tuberkulózou. Mnohé stínící stromy mívají mnoho listů, které když se okamžitě neodstraní, znečišťuje a otravuje ovzduší. Dvůr okrášlený stromy a keři v patřičné vzdálenosti od domu má blahodárný a osvěžující vliv na rodinu a při dobré péči nijak neuškodí zdraví. Podle možnosti je třeba domy stavět na výše postavených a suchých pozemcích. Je-li dům postaven na vlhkém místě, kde se občas drží voda a někdy zase bývá sucho, následkem toho bude otravná nečistota, horečka, třesavka, krční a plicní choroby. CH 58.2

Mnozí si mysleli, že Bůh je zachránil před nemocí jen proto, že ho o to prosili. Bůh však nehledí na jejich modlitby, protože jejich víra nebyla utvrzena skutky. Pán Bůh neučiní zázrak, aby před nemocí zachránil ty, kdo se o sebe nestarají, ale ustavičně přestupují zákony zdraví a nijak se nesnaží předcházet nemocem. Jestli neučiníme ze své strany vše pro zdraví, jak můžeme potom očekávat, že se dostaví požehnané výsledky a Pána můžeme prosit ve víře, aby naše úsilí o zachování zdraví požehnal? On potom vyslyší naši prosbu, když se tím oslaví Jeho jméno. Všichni by měli pochopit, že mají vykonat určité dílo. Bůh nebude zázračným způsobem působit, aby zachránil zdraví lidí, kteří svou lhostejností a nepozorností vůči zdravotním zákonům bezpečně směřují k nemoci. – How to Live, Part 4, pp. 55-62. Published in 1865 ch 59.1

Hluboké dýchání

Abychom měli dobrou krev, musíme správně dýchat. Plné hluboké vdechování čistého vzduchu, který plní plíce kyslíkem, čistí krev. Propůjčuje ji jasnou barvu a posílá ji jako oživující proud

do všech částí těla. Hluboké dýchání uklidňuje nervy; povzbuzuje chuť k jídlu, napomáhá k lepšímu trávení a přináší zdravý osvěžující spánek. – MH 272 *CH 59.2*

Pověry o nočním vzduchu

Mnozí byli od dětství poučováni, že noční vzduch je zřejmě zdraví škodlivý a proto je třeba mu zabránit přístup do příbytku. Na vlastní škodu zavírají okna a dveře svých ložnic, aby se sami chránili před nočním vzduchem, který je podle nich zdraví nebezpečný. V tom se však mýlí. V ohledu večera bude snad třeba se chránit před nachlazením zvláštním oblečením, ale svým plicím by měli popřát vzduchu. ... Mnozí jsou nemocní, protože do svého příbytku nechťejí vpustit čistý noční vzduch. Volný čistý nebeský vzduch je jedním z nejbohatších požehnání, které máme. – 2T 527, 528 *CH 59.3*

Vliv čerstvého vzduchu

Vzduch, vzduch, drahocenný dar nebes, který mohou všichni mít, přinese vám požehnání, posilu a oživení, nebudete-li jen bránit jeho přístupu. Vítejte jej, vzbuzujte lásku k němu a stane se vám vzácným uklidňovatelem vašich nervů. Vzduch musí neustále proudit, aby si udržel svou čistotu. Čistý, čerstvý vzduch způsobí, že bude krev zdravě proudit celým tělem. Občerstvuje tělo a má za cíl učinit je silným a zdravým a současně je pocíťován jeho rozhodný vliv i na mysl tím, že jí dává jistý stupeň klidu a veselí. Vzbuzuje chuť, podporuje značně trávení a přivodí zdravý a sladký spánek. – 1T 702 *CH 60.1*

Úzkostlivá hygiena

Když rodinu postihne nějaká těžká nemoc, pak je velmi nutné, aby každý člen přísně dbal na osobní čistotu, aby se sám udržel při zdraví a odolával nemoci. Je též nanejvýš důležité, aby pokoj nemocného byl od počátku náležitě větrán. To je pro trpícího blahodárně a vrcholně důležité, aby zůstali zdraví ti, kdož jsou většinu času nuceni žít v místnosti nemocného. ... *CH 61.1*

Mnohému utrpení by se dalo zabránit, kdyby se všichni snažili předcházet chorobám přísným dodržováním zdravotních zásad. Je třeba si zvykat na přísnou čistotu. Mnozí, pokud jsou ještě zdraví, nedbají o to, aby žili v zdravých podmínkách. Zanedbávají osobní čistotu i čistotu svého šatstva. Póry vycházejí z těla stále a nepozorovaně nečistoty a je-li povrch pokožky v nezdravém stavu, celý organismus je obtížen nečistotou. Jestliže se šatstvo, které se nosí, nepere a ještě častěji nevětrá, zanášá se nečistotou, která vychází z těla pozorovaným i nepozorovaným dýcháním. Jestliže se často nošené šatstvo nezbaví těchto nečistot, póry pokožky znovu pohlcují odpadové látky. Když se nečistoty těla neodstraní, pak se znovu dostávají do krve a působí na vnitřní orgány. Příroda ve snaze zbavit se jedovatých nečistot chce osvobodit organismus. Toto úsilí vyvolává horečky, a to se nazývá nemoc. Ale i tehdy, kdyby trpící pomohl přírodě v jejím úsilí použitím měkké vody, ušetřili by si mnohé utrpení. Mnozí však místo toho a ve snaze odstranit jedovaté látky z organismu, dodávají do něho ještě smrtelnější jedy, aby odstranili otravné látky z těla. *CH 61.2*

Kdyby si každá rodina uvědomila blahodárné účinky důkladné čistoty, vynaložila by zvláštní úsilí na odstranění každé nečistoty z těla i z domu a umocnila by v tomto směru své úsilí do krajnosti. Mnozí nechávají okolo svých domovů zahnívajících zeleninu. Neuvedomují si škodlivost toho. Z těchto rozkládajících se látek ustavičně vychází otravný pach. Vdechováním nečistého vzduchu se otravuje krev, jsou zasaženy plíce a celý organismus je proniknut nemocí. Skoro každá nemoc je způsobena vdechováním ovzduší otráveného rozkládajícími se látkami. *CH 62.1*

Celé rodiny byly postiženy horečkami, někteří členové zemřeli a ostatní z rodinného kruhu div nereptali proti svému Stvořiteli pro své tísnivé postavení, zatímco jedinou příčinou veškeré nemoci a smrti byl následek jejich vlastní nedbalosti. Nečistota okolo nich a jejich domů přenesla na ně nakažlivé nemoci a těžké utrpení, které oni připisovali jen Bohu. Každá rodina, která si váží zdraví, měla by očistit svůj příbytek a dům od všech hnilobných látek. *CH 62.2*

Bůh přikázal, aby Izraelité nijak netrpěli nečistotou, ani těla, ani svého šatu. Ti, kteří měli nějakou osobní nečistotu, byli vyloučeni z tábora až do večera a potom bylo třeba, aby očistili sebe i své

roucho, dříve než vešli do tábora. Obdrželi též Boží příkaz, aby ve svých domovech neměli žádnou nečistotu ani okolo tábora, aby Hospodin nešel kolem a nespátlil jejich nečistotu. CH 62.3

Pokud jde o čistotu, Bůh neméně vyžaduje od svého dnešního lidu, než požadoval od starého Izraele. Zanedbávání čistoty bude mít za následek nemoc. Nemoc a předčasná smrt nepřichází bez příčiny. Těžké horečky a prudké nemoci byli v blízkosti i v městech, které se kdysi pokládaly za zdravé a někteří lidé v nich dokonce v důsledku toho zemřeli, zatímco jiné nemoc doživotně zmrzčila. V mnohých případech se z jejich vlastních dvorů šířila do ovzduší smrtelná nákaza, kterou musela vdechovat rodina i sousedé. Lhostejnost a nedbalost, jaké jsme někdy svědky, je odporná a neznalost následků všeho toho na zdraví je ohromující. Taková místa by měla být zvláště v létě očištěna a to vápnem, nebo popelem, anebo odpadky každodenně zasypány hlínou. – First published in How to Live, Part 4, pp. 54-61; Reproduced in Review And Herald, Dec. 5, 12, 1899 CH 63.1

Užívejme jednoduchý pokrm

Abys Bohu dokonale sloužil, musíš mít jasnou představu o Jeho požadavcích. Musíš jíst co nejjednodušší stravu připravenou co nejprostším způsobem, aby jemné nervy mozku nebyly oslabovány, otupovány nebo ochromovány a neznemožňovaly ti rozeznávat svaté věci, oceňovat vykoupení a očistnou krev Kristovu, jako převládající hodnotu. – 2T 46, 1868 CH 63.2

Tělesné zvyky a duchovní zdraví

Danielův charakter je představen světu jako výrazný příklad toho, co Boží milost může učinit z lidí padlé přirozenosti a porušených hříchem. Záznam o jeho ušlechtilém sebezapírajícím životě je povzbuzením našemu běžnému člověčenství. Můžeme z něho nabrat sílu, abychom šlechetně odolávali pokušení a pevně a pokorně stáli za právem i v nejtěžší zkoušce. CH 64.1

Danielova zkušenost

Daniel mohl nalézt zdánlivě důvěryhodnou výmluvu, aby se nemusel držet přísně střídmosti, ale Boží vůle mu byla vzácnější než přízeň nejmocnějších lidí světa – dražší i nad vlastní život. Když svým zdvořilým jednáním získal přízeň u Ašpenaza, správce nad židovskými mládenci, Daniel ho požádal, aby nemusel jíst z králova pokrmu a pít z jeho vína. Správce se zděsil, když si uvědomil, že splněním tohoto požadavku může upadnout v nemilost u krále a tím ohrozit vlastní život. Ano, také dnes si mnozí myslí jako Ašpenaz, že střídmá strava se projeví v bledém a chorobném zjevu těchto mladíků a v nedostatku svalové síly, zatímco vydatný pokrm z královského stolu jim dopomůže získat krásu a červeň na lici a dodá větší tělesnou zdatnost. CH 64.2

Daniel žádal, aby o tom rozhodla desetidenní zkouška – židovští mládenci po tuto dobu měli jíst jednoduchý pokrm a jejich přátelé měli požívat královské lahůdky. Jejich žádosti bylo vyhověno a již tehdy se Daniel cítil bezpečným, že zvítězil. I když byl mladý, poznal škodlivé účinky vína a požívačného života na tělesné i duševní zdraví. CH 64.3

Ke konci deseti dnů se ukázalo, že výsledek byl celkem opačný, než jaký očekával správce. Nejen že ti, kdož zůstali ve svých zvycích střídmi, vynikali osobním zjevem, ale v tělesné zdatnosti a duševní svěžesti projevili výraznou nadřazenost nad svými druhy, kteří povolovali své chuti. Po této zkoušce Daniel a jeho druhové směli i nadále jíst svá jednoduchá jídla po celý čas přípravy pro královské zodpovědnosti. CH 65.1

Pánovi se líbila statečnost a sebezapření těchto židovských mladíků a provázelo je Jeho požehnaní. „*Obdařil Bůh povědomostí a rozumností ve všelikém literním umění a moudrosti; nadto Daniel rozuměl všelikému vidění a snům.*“ Na konci tří let výchovy, při průzkumu jejich zdatnosti a poznatků „*mluvil s nimi král. Ale není nalezen mezi všemi těmi jako Daniel, Chananiáš, Mizael a Azariáš. I stávali před králem. A ve všelikém slovu moudrosti a rozumnosti, na kteréž se jich doptával král, nalezl je desetkrát zběhlejší nade všechny mudrce a hvězdáře, kteříž byli ve všem království jeho*“ (Da 1,17.19.20). CH 65.2

Zde je poučení pro všechny, ale zvláště pro mladé. Přísná věrnost vůči Božím požadavkům je blahodárná pro zdraví těla i duše. Ve snaze dosáhnout nejvyšší úrovně mravního a rozumového rozvoje je nutné hledat moudrost a sílu od Boha a zachovávat přísnou střídmost ve všech životních ná-

vycích. Ve zkušenosti Daniele a jeho přátel máme příklad vítězství zásady nad pokušením povolnosti chuti. To nám ukazuje, že pomocí náboženských zásad mladí lidé mohou zvítězit nad vášněmi těla a zůstat věrni Božím požadavkům, i kdyby je to stálo velkou obětí. CH 65.3

Co kdyby se byl Daniel a jeho přátelé dohodli s pohanskými správci a povolili tlaku okolností a byli by jedli a pili podle zvyku Babyloňanů? Tento jediný odklon od zásad by jim oslabil smysl pro spravedlnost a jejich nenávisť vůči zlu. Na povolnost chuti by byli doplatili tělesnou zdatností, rozumovou jasností a duchovní silou. Jeden nesprávný krok by byl pravděpodobně vedl k dalším, až nakonec by jejich spojení s nebem bylo přerušeno a podlehli by pokušení. ... CH 66.1

Danielův život je inspirovaným příkladem posvěceného charakteru. Biblické posvěcení se týká celého člověka. ... Není možné, aby se někdo mohl těšit z požehnání posvěcení a přitom byl sobeckým a nestřídmým. Takoví lidé vzdychají pod břemenem chorob pro nesprávné návyky v jídle a pití, které jsou porušením zákonů života a zdraví. Mnozí oslabují své zažívací orgány povolností své zvrácené chuti. Moc lidského organismu odolávat zvrácenostem je obdivuhodná, ale vytrvalé nesprávné zvyky v jídle a pití oslabí každou tělesnou funkci. Slabí jednotlivci by se měli zamyslet nad tím, čím by mohli být, kdyby byli žili střídme a pomáhali zdraví místo aby ho poškozovali. Ukájením zvrácené chuti a vášně také vyznavači křesťanství odporují přírodě v jejím úsilí a oslabují tělesnou, duševní a mravní sílu. Někteří, kteří to činí, tvrdí, že jsou posvěcení, ale takové tvrzení nemá žádný základ. ... CH 66.2

Posvěcení je živá zásada

Měli bychom se zamyslet nad slovy apoštola Pavla, kterými vyzývá své bratry skrze milosrdenství Boží, aby přinášeli svá těla „*v oběť živou, svatou, Bohu dobře libou*“... Posvěcení není jen nějakou teorií, nějakou teorií, nějakým citovým vzrušením, anebo slovní okázalostí, ale živou, aktivní zásadou pronikající každodenní život. Vyžaduje, aby naše zvyky v jídle, pití a odívání byly takové, aby nám zabezpečily zachování tělesného, duševního a mravního zdraví, abychom mohli předložit Pánu naše těla, ne jako porušenou, zlými zvyky znehodnocenou oběť, ale „*živou, svatou, Bohu dobře libou, rozumnou službu svou*“ (Ř 12,1). CH 67.1

Ať není nikdo z vyznavačů lhostejným k zdraví těla a ať si nenamlouvá, že nestřídmost není hříchem a že neovlivní jeho duchovní život. Mezi tělesnou a mravní přirozeností existuje úzký vztah. Tělesné zvyky prapor ctnosti buď vztyčují, anebo snižují. Nadměrné jedení i nejlepších pokrmů poškozuje mravy. Když jídlo není nejzdravější, účinky budou ještě škodlivější. Každý návyk, který v lidském systému nešíří zdravou činnost, snižuje vyšší a šlechtnější schopnosti. Nesprávné zvyky jedení a pití vedou k omylům v myšlení i konání. Povolnost chuti posiluje zvířecí sklony. Dává jim převahu nad duševními a duchovními schopnostmi. CH 67.2

„*Abyste... zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž ryteřují proti duši*“ (1 Pt 2,11), praví apoštol Petr. Mnozí si myslí, že toto napomenutí se vztahuje jen na smyslnou žádostivost, to má však i širší význam. Varuje před každým škodlivým ukájením chuti anebo vášně. Je to nejsilnější varování před používáním takových dráždivel, narkotik, jako jsou káva, čaj, tabák, alkohol a morfium. Tyto požitky možno právem zařadit mezi vášně, které škodlivě ovlivňují mravní charakter. Čím dříve se utvoří tyto škodlivé návyky, tím pevnější ovládnou své oběti, zavlčou do otroctví neřesti a s tím větší jistotou sníží úroveň duchovního života. CH 67.3

Učení Písma jen slabě ovlivní ty, jejichž schopnosti jsou zatemněny povolností chuti. Tisíce obětují nejen zdraví a život, ale svou naději na nebe dřív, než se pustí do boje proti svým zvráceným choutkám. Jistá žena, která dlouhé roky tvrdila, že je posvěcená, pravila, že kdyby se měla vzdát své dýmky anebo nebe, řekla by: „Loučím se s nebem, nedovedu přemoci lásku ke své dýmce.“ Tato modla byla v srdci a Ježíš byl na podřadném místě a přece tato žena tvrdila, že úplně patří Pánu. CH 68.1

Lidé skutečně posvěcení, ať jsou kdekoliv, všude vyzvednou mravní zásadu zachováváním správných tělesných návyků a jako Daniel ukážou jiným příklad střídmosti a sebezapírání. Každá ponižující záliba stává se bojující vášní. Vše, co odporuje přirozenému zákonu, tvoří nemocný stav duše. Povolnost chuti pomáhá oslabovat žaludek, tvrdnout játra, zatemňovat mozek a poškozoval povahu ducha člověka. A tyto zeslabené schopnosti jsou nabízené Bohu, který odmítl přijmout oběti, které nebyly bez poskvrny. Je naší povinností uvést do souladu naši chuť a životní zvyklosti se

zákonem přírody. Kdyby se na Kristův oltář přinášené oběti tak důkladně zkoumaly, jako se prověřovali židovské oběti, kdo by s dnešními návyky obstál? CH 68.2

Jak starostlivě by měli křesťané upravit své zvyky, aby si každou schopnost zachovali v plné zdatnosti, aby mohli sloužit Kristu. Jestliže chceme být tělesně, duševně a duchovně posvěcení, musíme žít v souladu s božským zákonem. Srdce nezůstane posvěcené Bohu, když lidé povolují choutkám a vášním na úkor zdraví a života. ... CH 69.1

Pavlova inspirovaná rada proti povolnosti zní dodnes ... Nám na povzbuzení připomíná svobodu, z které se těší člověk skutečně posvěcený. „*Protož není již žádného odsouzení těm, kteříž jsou v Kristu Ježíši, nechodícím podle těla, ale podle Ducha.*“ (Ř 8,1) Galadské nabádá „*Duchem chodte, a žádosti těla nevykonáte, nebo tělo žádá proti Duchu, a Duch proti tělu*“ (Ga 5,16.17). Jmenovitě uvádí některé tělesné žádosti – modloslužbu, opilství a podobně. Když se zmínil o ovoci Ducha, mezi jiným o střídmosti, dodává: „*Kteříž pak jsou Kristovi, ti své tělo ukřižovali s vášněmi a se žádostmi.*“ (Ga 5,24) CH 69.2

Mnozí vyznavači křesťanství by dnes řekli, že Daniel byl příliš malicherný a označili by ho za úzkoprsého fanatika. Otázku jídla a pití pokládají za málo významnou, než aby si vyžadovala tak rozhodný postoj – aby totiž člověk byl ochoten obětovat každou pozemskou zálibu. Ti však, kdo takto smýšlí, v den soudu poznají, že se odvrátili od Božích výslovných požadavků a že za normu správného a nesprávného nastolili vlastní názor. Zjistí, že to, co se jim zdálo být bezvýznamným, Bůh za takové nepokládal. Jeho požadavky třeba svatě respektovat. Ti, kdo přijímají a jsou poslušní jednoho z Jeho příkazů, protože jim to vyhovuje a přitom zanedbávají druhé, protože jejich zachovávání by si vyžadovalo určitou oběť, snižují úroveň spravedlivosti. Svým příkladem vedou jiné k znevažování Božího svatého zákona. Ve všem nám má být pravidlem: „*Takto praví Pán.*“ – RH Jan. 25, 1881 CH 69.3

Neužívání masitých pokrmů

Cožpak ti, kteří usilují o svatost, čistotu a ryzost, aby mohli být vedeni do společenství andělů, nepřestanou odebírat život Božím tvorům a jíst jejich maso k ukojení svých choutek? Jak mi Pán ukázal, nastane tu změna a vyvolený, zvláštní Boží lid bude se učit střídmosti ve všem. ... CH 70.1

Náchylnost k nemocem je desetkrát větší při požívání masa. Rozumové, mravní i tělesné síly se oslabují stálým jedením masa. Jedení masa poškozuje organismus, zatemňuje rozum a otupuje mravní citlivost ... pro vás bude nejbezpečnější vzdát se masa úplně. – 2T 63, 64 CH 70.2

Vyhýbejme se přejedení

Někteří lidé nedovedou ovládat svou chuť, ale povolují jí na úkor zdraví. Následkem toho je zatemněný mozek, myšlenková lenivost a nezpůsobilost splnit to, co by při sebezapření a zdrženlivosti mohli splnit. Tito lidé olupují Boha o tělesnou a duševní sílu, kterou mohli věnovat Jeho službě, kdyby ve všem byli střídmi. ... CH 71.1

Podle Božího slova hřích obžerství přivede tam, kde opilství. Tento hřích byl před Bohem tak ohavný, že Mojžíš obdržel směrnice, podle kterých dítě, které by v otázce chuti nebylo ukázněné, ale přejídalo by se čímkoliv, po čem by zatoužilo, měli rodiče přivést před zákoníky v Izraeli a mělo být ukamenováno. Stav v jídle nestřídmého člověka se pokládal za beznadějný. Nebyl by k užitku jiným a sám sobě by byl kletbou. V ničem by se na něho nedalo spolehnout. Jeho vliv by kazil jiné a světu by bylo lépe bez takového charakteru, neboť jeho strašné následky by se jim rozšiřovaly. CH 71.2

Nikdo, kdo má smysl pro zodpovědnost vůči Bohu, nedovolí, aby zvířecí sklony ovládaly rozum. Ti, kdo to činí, nejsou křesťané, ať jsou kdokoli a ať je jejich postavení jakkoliv vznešené. Kristus praví: „*Vy tedy buďte dokonalí, jako je dokonalý váš Otec nebeský.*“ (Mt 5,48) Zde nám ukazuje, že můžeme být dokonalými ve své sféře, jako je Bůh dokonalý ve své. – 4T 454, 455 CH 71.3

Naučení ze zkušenosti Jana křtitele

Po léta obracel Pán pozornost svého lidu k zdravotní reformě. Ona je jedním důležitým článkem přípravného díla pro příchod Syna člověka. *CH 72.1*

Jan Křtitel zahájil svou činnost v duchu a moci Eliášově, aby obrátil lid k moudrosti spravedlivých. Byl představitelem žijících v těchto posledních dnech, jimž Bůh svěřil svaté pravdy, aby je předávali lidu a aby tak připravovali cestu k druhému příchodu Kristovu. Jan byl reformátor. Anděl Gabriel přišel přímo z nebe a Janovy rodiče poučoval o zdravotní reformě. Řekl, že nebude pít vína, ani opojného nápoje a že bude naplněn Svatým Duchem od svého zrození. *CH 72.2*

Jan opustil přátele i blahobytný život. Prostota jeho oděvu, roucho utkané z velbloudí srsti, bylo stálou výčitkou výstřednosti a okázalosti židovských kněží a lidu všeobecně. Jeho strava, čistě bylinná, pozůstávající z kobytek a přírodního medu, byla výtkou požívačnosti a obžerství, které všude převládalo. *CH 72.3*

Prorok Malachiáš prohlašuje: „*Aj, já pošli vám Eliáše proroka, první nežli přijde den Hospodinův veliký a hrozný, aby obrátil srdce otců k synům, a srdce synů k otcům jejich.*“ (Mal 4,5.6) Prorok zde popisuje povahu díla. Ti, kteří připravují lid pro příchod Kristův jsou znázorněni věrným Eliášem, v jehož duchu přišel také Jan, aby připravoval cestu prvnímu příchodu Kristovu. Máme mluvit o velikém tématu reformy a probouzet veřejné mínění. Střídmost ve všem má být spojována s poselstvím, aby lid Boží byl odvrácen od modloslužby, od obžerství a od výstředností v odívání a ve všem ostatním. Sebezapírání, pokora a střídmost požadovaná do spravedlivých, které Bůh zvláště vede a žehná, má ukazovat lidem pravý opak výstředních, zdraví podřívajících návyků těch lidí, kteří žijí v této porušené době. *CH 72.4*

Bůh ukázal, že zdravotní reforma je tak úzce spjatá s poselstvím třetího anděla, jako ruka s tělem, Nikde není možno najít tak velikou tělesnou a mravní degeneraci jako v zanedbání této důležité věci. Ti, kteří povolují svým choutkám a vášním a zavírají oči před světlem ze strachu, že uvidí hříšnou povolnost, které se nechtějí vzdát, jsou vinní před Bohem. Kdykoliv se odvrací od světla v jedné věci, zatvrdí své srdce, aby nedbalo světla ani v jiných věcech. Kdokoliv přestupuje mravní zákon v jídle a odívání, připravuje si cestu k nedbání nároků Božích v otázce věčných zájmů. *CH 73.1*

Naše těla nejsou naším vlastnictvím. Bůh si činí nárok na nás, abychom pečovali o svůj příbytek, který nám svěřil a mohli přinést svá těla Jemu jako živou, svatou, příjemnou oběť. Naše tělo náleží Tomu, který ho učinil a jsme povinni být moudří v otázce nejlepších způsobů, jak ho zachovat od porušenosti. Pakliže své tělo oslabujeme sebeuspokojením, povolováním chuti a zdraví škodlivým odíváním kvůli souladu se světem stáváme se nepřáteli Božími. ... *CH 73.2*

Boží prozřetelnost odváděla Boží lid od výstředního odívání světa, od povolnosti chuti s vášní, a vedla ho na základní sebezapírání a střídmosti ve všech věcech. Lid, který vede Bůh, bude lidem zvláštním. Nebude jako ostatní svět, ale bude-li následovat Boží vedení, dokoná Jeho úmysly a podřídí se ve všem vůli Boží. Kristus bude sídlit v srdcích. Chrám Boží bude svatý. Vaše tělo, praví apoštol, jest chrámem Ducha Božího. Bůh nežádá, aby se jeho dítky zapírali na úkor svých tělesných sil. Vyžaduje od nich, aby byly poslušné přírodním zákonům, aby si uchovali tělesné zdraví. Cesta přírody je cestou, kterou On vyznačuje a je dosti široká pro každého křesťana. Bůh nás zaopatřil svou štědrá rukou bohatými a srozumitelnými dary pro naši obživu a naše potěšení. Omezuje však porušenou chuť, abychom se mohli těšit přirozené chuti, čímž nám zachová zdraví. Buď bedlivý, zdržuj se, zapírej nepřirozenou chuť. Velíme-li si převrácenou chuť, otupujeme zákon svého bytí a přejímáme odpovědnost za zneužití svého těla a za nemoci z toho vzniklé. ... *CH 74.1*

Sebezapírání je podstatně důležité pro pravé náboženství. Těm, kteří se nenaučili se zapírat, chybí živá, praktická zbožnost. Nemůžeme očekávat nic jiného, než že požadavky náboženství přijdou do styku s přirozenými sklony a světskými zájmy. Na Boží vinici je práce pro každého. – 3T 61-64 *CH 74.2*

Velkorysost a čestnost v manželském životě

Ti, kteří vyznávají, že jsou křesťané, nemají dříve vstupovat v manželství, dokud tuto věc pečlivě z vyššího hlediska a na modlitbě neuvážili a nepřesvědčili se o tom, bude-li jejich spojení slou-

žit k oslavě Boží. Necht' důkladně dostatečně přemýšlí o všech povinnostech manželského poměru, aby byla posvěcená zásadnost základem každého počínání. Každý, kdo chce rozšířit svou rodinu, má dobře uvážit, bude-li to k oslavě, nebo k požehnání Bohu, přivede-li dítky na svět. Je třeba, aby se manželé snažili oslavovat Boha od svého sňatku každý rok svého manželství. Mají rozumně uvážit, mohou-li se dokonale postarat o výchovu svých dětí. Nemají právo zplodit dítky, které by byly jiným břemenem. Mají takové zaměstnání nebo příjmy, jež postačí pro jejich rodiny, aby nestrádaly a nestaly se břemenem jiným? Jestli nikoliv, přiváděním dítek na svět hřeší, protože tyto musí trpět nouzí v péči, pokrmu a oděvu. V této zkažené době se o těchto věcech neuvažuje. Rozkošnické záležitosti panují a nenechají se omezovat ani kontrolovat, avšak jejich výsledek je bída, slabost a smrt. Mužové nezkracené vášně, kteří sice nosí jméno manžel, ale právem by zasloužili jméno nelidský, donucují ženu – matku k životu trpkému, únavnému, plnému bolesti. Ubohé matky po celý svůj život bídně živořící – mají vždy na svých rukou malé dítky, kterým jen stěží mohou dát sousto chleba do úst a přiodít jejich těla oděvem. Celý svět je plný takových nešťastníků. CH 75.1

Vášeň není láska

Jak je málo pravé, upřímné, oddané, věrné a čisté lásky. Je to vzácným drahokamem. Náruživost je jmenována láskou. Jemnost, něžnost a citlivost mnohých žen byla zničena tím, který nese jméno manžel, neboť on zneužitím manželského poměru zacházel s ní způsobem na člověka nedůstojným. Mnohá žena shledala lásku manžela tak nízkou, že se jí zošklivila. CH 76.1

Mnoho rodin žije v nejubožejším stavu, protože manžel a otec se nechává ovládat nízkými vášněmi své přirozenosti a dovoluje jim, aby panovaly nad jeho rozumem a mravem. Jako výsledek svého počínání pociťuje často podrážděnost, slabost a sklíčenost, ale málokdy si je vědom toho, že příčina vězí v jeho nesprávných skutcích. Naši slavnostní povinností vůči Bohu je, abychom drželi v čistotě své tělo i duši a mohli se tak stát užitečnými členy lidské společnosti a dokonalými Božími služebníky. Apoštol nás varuje: „*Nepanujž tedy hřích ve smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho.*“ (Ř 6,12) Vybízí nás, abychom špli k výšinám a praví, že „*všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrženlivý*“ (1 K 9,25). Napomíná všechny, kdož se nazývají křesťany, aby přinášeli těla svá „*v oběť živou, svatou, Bohu dobře libou*“ (Ř 12,1). Praví: „*Podmaňuji tělo své, a ve službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.*“ (1 K 9,27) CH 76.2

Starostlivost o ženu

Lidé se obvykle dopouštějí chyby, že nedbají na život matky před narozením dítěte. V této významné době nemá mít matka tolik práce. V jejím těle dochází k nesmírným změnám. Tělo potřebuje více krve a proto i větší množství potravy a to nejlepší kvality. Nemá-li dostatek výživné stravy, nemůže si udržet tělesnou moc a její potomek je olupován o životní sílu. Také jejich oděv vyžaduje pozornosti. Nesmí prochladnout. Není-li dostatečně chráněna před zimou, bude mít špatný krevní oběh a tím bude trpět i její dítě. Dítě nebude správně vstřebávat potravu, která by se proměnila v dobrou krev. Blaho matky i dítěte je závislé na dobrém, teplém oděvu a na výživné stravě. Pamatujme na zvýšené nároky nastávající matky v nejvyšší míře. CH 76.3

Důležitost ovládání chuti

Myšlenka, že žena se má s ohledem na svůj zvláštní stav řídit jen chutí, je velmi mylná. Bývá sice zvykem, který však neodpovídá zdravému rozumu. Chuť takové ženy může být rozlišná, náladová a velmi vybíravá. Zvyk praví, že smí jíst vše, nač si vzpomene bez ohledu na to, poskytne-li jí tento pokrm výživu a poslouží-li růstu jejího dítěte. Strava má být vydatná, nemá však dráždit. Říká se, že má-li chuť na maso, kyselé okurky, koření a tučné zákusky, má to dostat. Ale je to škodlivý omyl, jehož dosah nedoceňujeme. Ačkoliv musíme vždy dbát na to, aby strava byla prostá a hodnotná v tomto důležitém období je to tím významnější. CH 77.1

Ženy zásadní a poučené se neuchýlí ani v tomto údobí od zásad prosté výživy. Uvědomují si, že je na nich závislý další život a budou opatrné ve všech svých zvyklostech, zvláště ve stravě. Nemají jíst nic nevyživného a dráždivého pouze proto, že to dobře chutná. Mnozí jim ochotně radí všelicos, co odporuje zdravému rozumu. CH 78.1

Když rodiče holdují svým choutkám, rodí se jim nemocné děti. Organismus nevyžadoval rozmanitost pokrmu, na kterou stále mysleli. Je mylný názor domnívat se, že člověk má jíst to, na co si

pomyslí. Tento názor by křesťanské ženy měly zavrhnout. Představa by neměla ovládat tužby organismu. Kdo se dá ovládat chutí, bude potrestán za přestupování zákonů své bytosti a tím to ještě nekončí, neboť jejich nevinní potomci budou též trpět. ... CH 78.2

Význam příjemného prostředí

Věnujme rovněž velkou pozornost tomu, aby matka žila ve šťastném a příjemném prostředí. Manžel a otec má zvláštní odpovědnost, aby učinil vše, co je v jeho silách, a ulehčil ženě a matce v jejich starostech. Má podle možnosti nést obtíže jejího stavu. Má být přívětivý, zdvořilý, něžný a laskavý a obzvláště pozorný ke všem jejím potřebám. – 2T 380-383 CH 78.3

Rady ohledně mateřství

Každá žena hodlající se stát matkou bez ohledu na své okolí, by měla pěstovat stále šťastnou, spokojenou náladu, vědouce, že všechno její úsilí v tomto směru se desateronásobně vynahradí na tělesném a mravním charakteru jejích dětí. To není vše. Může si zvyknout radostně myslet a tím povzbudit šťastný stav své mysli a může vyzařovat radost svého štěstí i na svou rodinu a na ty, s kterými žije. CH 79.1

Velkou měrou se tím zlepší její tělesné zdraví. Posilní se životní zdroje, krev nebude pomalu proudit, jako kdyby podléhala malomyslnosti a zamračenosti. Její duševní a mravní zdraví se povzbudí svěžestí jejího ducha. Moc vůle může odolávat vlivu mysli a to bude velmi blahodárné pro nervy. Děti bez této životní síly, kterou by měli zdědit od svých rodičů, budou mít velké starosti. Svědomitou pozorností vůči zákonům své bytosti možno dosáhnout mnohem lepšího stavu. CH 79.2

Výživa dětí

Doba, ve které dostávají děti výživu od své matky, je kritická. Mnohá matka při krmení svého dítěte nejenže se přepracovávala, ale uměle přehřívala svou krev a dítě tím bylo vážně ohroženo, nejenže dostalo přehřátou potravu z matčina prsu, ale také jeho krev byla přiotrávena nezdravou dietou matky, která přehřála celý svůj systém, co působilo pak na stravu dítěte. Dítě bylo též ovlivněno stavem matčiny mysli. Je-li tato nešťastná, snadno znepokojená, podrážděná a výbušná, výživa, kterou dítě dostává od své matky, je dráždivá, působící často koliky, křeče a v některých případech i záchvaty a mdloby. CH 79.3

Výživa od matky často více méně ovlivňuje i charakter dítěte. Jak je tedy důležitým, aby matka při kojení svého dítěte měla radostnou mysl a dokonale se ovládala. Pokrm dítěte tím neutrpí a matčin pokoj a sebeovládání při starostlivosti o dítě má mnoho společného s formováním duševního rozvoje dítěte. Je-li dítě nervózní a snadno znepokojené, matčino starostlivé, neunáhlené jednání může mít utišující a nápravný vliv, čímž se zdraví dítěte velmi zlepší. CH 80.1

Nesprávným zacházením se dítětem velmi ublížilo. Když byly mrzuté, matky se snažily je uspokojit jídlem, zatímco v mnohých případech přejídání bylo pod vlivem nesprávných matčiných zvyků pravou příčinou jejich nespokojenosti. Přebytek jídla vše jen zhoršil, neboť žaludek byl již přeplněn. ... CH 80.2

Matka často chce přes den konat určitou práci a když děti ji znepokojují, místo aby si našla čas se jim věnovat a rozptýlit je, dá jim něco sníst na utišení. To je z dlouhé chvíle, ale nakonec se vše jen zhorší. Žaludek dětí je přeplněn pokrmem, zatímco ho děti vůbec nepotřebují. Chybí jim totiž trochu matčina času a pozornosti. – RH July 25, 1899 CH 80.3

Odmítnutí poskvrňovat se kouřením

Tabák v každé formě působí na organismus. Je to pomalý jed. Ovlivňuje mozek a zatemňuje smysly, takže mysl nemůže jasně postihnout duchovní věci, obzvláště pravdy, které by mohly odstranit tento poskvrňující požitek. Kdo užívá tabák v jakékoliv formě, nemá správný vztah k Bohu. Pro tuto nečistotu nemůže oslavovat Boha svým tělem a duchem, což mu oboje patří. Jestliže takoví lidé užívají pomalé, ale jisté jedy, které jim poškozují zdraví a snižují myšlenkové schopnosti, Bůh je nemůže přijmout. Může jim být milostiv, když se jim vše objasní v pravém světle, pak jsou vinní před Bohem, jestliže nadále v tomto hrubém požitku pokračují. CH 81.1

Bůh nepožadoval od Izraelských, aby se přidržovali přísné čistoty. Již i tu nejmenší nečistotu museli do večera z tábora odstranit, potom se měli umýt a tak se vrátit do tábora. V tom ohromném zástupu nikdo nepoužíval tabák. Kdyby si to byl dovolil, byl by se musel rozhodnout, zda zůstane mimo tábor anebo přestane s tímto poskvřňováním. A po očištění svých úst od nejmenších zbytků, mohl být přijat do shromáždění Izraele. *CH 81.2*

Poskvřňování tabákem je urážkou Bohu

Kněží, kteří sloužili ve svatých věcech, obdrželi příkaz umýt si nohy i ruce před vstupem do přítomnosti Boha ve svatostánku, kde se přimlouvali za Izraele, aby nezneuctili svatyni. Kdyby kněží byli vešli do svatyně s ústy poskvřňenými tabákem, byl by je stihl osud Nádaba a Abia. Mnozí křesťanští vyznavači si však dovoluují klanět se před Bohem ve svých rodinách a modlit se ústy poskvřňenými nečistotou tabáku. ... *CH 81.3*

Požadavek přísné čistoty

Ti, kteří byli vkládáním rukou oddělení pro službu ve svatých věcech, často na pódiu s poskvřňenými ústy, znečištěnými rty a dechem proniknutým tabákovou nečistotou v zastoupení Krista oslovují lid. Jak může být taková služba příjemná Bohu, který od izraelských kněží vyžadoval tak zvláštní přípravu před vstupem do Jeho přítomnosti, aby je Jeho posvátná svatost nestrávila jako Nádaba a Abia? Tito lidé mohou být jistí, že mocný Bůh Izraele je dosud Bohem čistoty. Vyznávají, že slouží Bohu, zatímco se dopouští modloslužby tím, že slouží bohu své chuti. Tabák je jim oblíbenou modlou. Před ním se musí sklonit všechno vznešené a svaté. Prohlašují se za služebníky Boží a současně přestupují prvé přikázání. Mají jiné bohy před Hospodinem. „*Očist' se vy, kteříž nosíte nádobí Hospodinovo.*“ (Iz 52,11) *CH 82.1*

Bůh žádá dnes čistotu srdce a osobní čistotu právě tak, jako když dával zvláštní směrnice Izraelským. Bůh, který tak detailně vyžadoval čistotu od poutníků na poušti, kteří byli skoro stále ve volné přírodě, vyžaduje od nás, kteří žijeme v uzavřených domech, kde je víc nečistoty a víc ne-zdravého vzduchu, totéž. – 4SG 126-128 *CH 82.2*

Užívání tabáku odporuje zbožnosti

Když jsem viděla ty, kteří tvrdili, že se těší z požehnání úplného posvěcení a přitom otročili tabáku, jak plivají a poskvřňují vše okolo sebe, myslela jsem si: Jak by vypadalo nebe, kdyby do něho přišli kuřáci? Ústa, která vyslovovala to vzácné jméno Kristovo, byla poskvřněna tabákem, jejich dech která vyslovovala to vzácné jméno Kristovo, byla poskvřněna tabákem, jejich dech byl znečištěn a i jejich prádlo bylo špinavé; člověk, který miloval tuto nečistotu a těšil se z tohoto otráveného ovzduší, musí být též poskvřněný. Znamení bylo na zevnějšku a svědčilo o tom, co je uvnitř. *CH 83.1*

Lidé pokládající se za zbožné obětují svá těla na satanův oltář a pálí kadidlo tabáku jeho satanskému veličenství. Je snad tento výrok příliš přísný? Oběť se vždy přináší nějakému božství. Jestliže Bůh, který je čistý a svatý a není nic poskvřněného v Jeho charakteru, odmítá tuto nákladnou, poskvřněnou a nesvatou oběť, zůstává tedy jediné satan, kterému tato pocta patří. *CH 83.2*

Člověk je Kristovým vlastnictvím

Ježíš zemřel, aby vykoupil člověka ze satanova objetí. Přišel, aby nás vysvobodil krví své svaté výkupné oběti. Člověk, který se stal vlastnictvím Ježíše Krista a jehož tělo je chrámem svatého Du-cha, nebude zotročen návykem užívání tabáku. Jeho síly patří Kristu, který jej vykoupil svou krví. Jeho vlastnictví je vlastnictvím Pánovým. Jak by tedy mohl být kdo bez viny, kdyby každodenně to- to Pánem svěřené jmění hanobil a dovoloval si něco, co v přírodě nemá žádného zdůvodnění? *CH 83.3*

Žalostné zneužití prostředků

Velká suma se ročně promarní za tento požitek, zatímco lidé hynou po Slově života. Jak mohou křesťané, kteří jsou osvícení v tomto předmětu, i nadále olupovat Boha o desátky a oběti na podporu evangelia a přinášet používáním tabáku na oltář ničivé vášně víc, než dávají na chudobné, anebo na potřeby Božího díla? Jak jsou opravdu posvěcení, potom zvítězí nad každou škodlivou

vášni. Potom všechny tyto potrubí zbytečných výdajů se usměrní do pokladnice Páně a křesťané budou první v sebezapírání, sebeobětování a ve střídmosti. Pak budou světlem světa. ... CH 84.1

Přirozená citlivost je umrtvena

Pro kuřáka je všechno mdlé a bez života, když nemá svůj oblíbený požitek. Jeho používání umrtvilo přirozenou citlivost ducha i těla a on nevnímá vliv Božího ducha. Když nemá své obvyklé dráždidlo, jeho tělo pociťuje hlad a touhu, ne po spravedlnosti ani po svatosti, ani po Boží přítomnosti, ale po své oblíbené modle. Povolováním škodlivým vášním křesťané každodenně zeslabují své schopnosti, takže nemohou oslavovat Boha. – RH Jan. 25, 1881 CH 84.2

Svůdný jed

Tabák je nejsvůdnějším a nejzhoubnějším jedem, který má dráždivý a ochromující vliv na nervovou soustavu. Ze všeho je nejnebezpečnější, protože jeho účinky na organismus jsou pomalé a zpočátku sotva postihnutelné. Mnozí se stali obětí jeho jedovatého vlivu. – 4SG 128 CH 84.3

Zdrženlivost od narkotik

Náš lid ustavičně pokulhává v zdravotní reformě. Satan vidí, že je nemůže tak ovládat, jako by mohl kdyby povolovali chuti. Pod vlivem škodlivých pokrmů svědomí je ochromeno, mysl zatemněna a její vnímavost otupena. Avšak proto, že porušené svědomí je otupeno a znecitlivěno, tím vina přestupníka není umenšena. CH 85.1

Satan působí svými svody zhoubně na lidskou mysl a vede do zahynutí. Pochopí náš lid, že hovění zvrácené chuti je hříchem? Vyhne se čaji, kávě, masu a veškeré dráždivé stravě a věnuje raději prostředky na šíření pravdy? Tato dráždidla jen škodí; a přece vidíme, že velký počet vyznavačů křesťanství kouří. Právě ti lidé, kteří naříkají nad zlem nestřídmosti a mluví proti užívání lihových nápojů, sami užívají tabák. Závisí-li zdravý stav mysli na normálním stavu životních sil, jakou starostlivost bychom měli vyvinout, aby se neužívala dráždidla ani narkotika. CH 85.2

Tabák je pomalu účinkující, ale zákeřný jed a následky jeho užívání možno z těla tíže odstranit než následky požívání lihovin. Jakou sílu může mít kuřák, aby zastavil rozvoj nestřídmosti? V otázce tabáku misí ve světě nastat převrat dříve než sekera zasáhne kořen stromu. Musíme jít ještě dále. Čaj a káva podněcují chuť, která se tak připravuje na silnější dráždidla, jako tabák a lihoviny. Takto se dostáváme stále blíže k denním pokrmům, ke stolu křesťanských domácností. Jsme střídmi ve všem? Uplatňujeme reformy podstatně důležité pro naše zdraví a štěstí? Každý opravdový křesťan ovládne svou chuť a žádost těla. Dokud není osvobozen od pout a otroctví chuti, nemůže být pravým, poslušným služebníkem Kristovým. Právě hovění chuti a žádosti těla oslabuje účinek pravdy v srdci. Není možné, aby duch a moc pravdy posvěcovala člověka, jeho duši, tělo i ducha, když jej ovládá chuť a žádost těla. – 3T 569, 570 CH 85.3

Sebezapření a modlitba

Když na Krista doráželo pokušení co nejprudčeji, nejedl nic. Poroučel se Bohu a ve vážné modlitbě a úplné odevzdanosti do vůle svého Otce odcházel jako vítěz. Ti, kteří vyznávají pravdu pro tyto poslední dny, měly by více než jiní křesťané, následovat tento velký modlitební Příklad. ... CH 86.1

Ježíš úpěnlivě prosil svého Otce o sílu. Toto si pokládal i sám Syn Boží za cennější, než sedět za nejbohatším stolem. Dal nám důkaz, že modlitba je podstatně důležitá a dodává sílu k zápasu s mocí temna a k vykonání nám určeného díla. Naše vlastní síla je slabost, ale to, co nám dává Bůh, je moc, a každý, kdo ji přijímá, stává se vítězem. – 2T 202, 203 CH 86.2

Škodlivé účinky čaje a kávy

Pití čaje (ruského, čínského, indického) a kávy, lidskému organismu též velmi škodí. Čaj do určité míry otravuje tělo. Škodlivé látky z čaje vnikají do krve a postupně zeslabují síly těla i ducha. Dráždí, podněcují a zrychlují krevní oběh, což vede uživatele k domněnce, že čaj ho výborně po-

silňuje. To je však omyl. Čaj poškozuje a velmi je zeslabuje. Když pomine dráždivý účinek čaje a přestane činnost, kterou vyvolal, jaký bývá následek? Malátnost a slabost úměrná předešlé zvýšené činnosti. *CH 87.1*

Když je organismus už úplně vysílený a potřebuje odpočinek, tu ho použitý čaj nutí k nezvyklé a nadměrné činnosti, čímž oslabuje jeho výkonnost a vytrvalost. Organismus takto vyčerpá své síly mnohem dříve, než je úmysl Boží. Čaj je jed pro lidský organismus. Křesťané by ho neměli používat. *CH 87.2*

Káva působí do určité míry podobně jako čaj, ale její účinek na organismus je ještě horší. Podněcuje k činnosti, avšak po takovémto povzbuzení následuje ochabnutí a vysílení. Znamky toho můžeme pozorovat ve tvářích těch, kteří používají kávu a čaj. Jejich pokožka bývá bledá a vyhlíží jako bez života. Z jejich tváře nezáří zdraví. *CH 87.3*

Čaj a káva nevyživují

Čaj a káva nevyživují tělo. Působí dříve než je zaživací ústrojí mohou strávit. Z toho vyplývá, že povzbuzení, o které požívačům těchto dráždivých jde, je jen podráždění žaludečních nervů, které se přenáší na nervstvo mozku, což dále podněcuje činnost srdce a dodává toto chvilkové povzbuzení celému tělu. Je to ale klamná síla, a bylo by lépe, kdybychom ji neměli. Čaj a káva nám nedávají žádnou přirozenou sílu. Druhořadým účinkem pití čaje je bolení hlavy, nespavost, chorobný tlukot srdce, poruchy trávení, nervová bolest a mnoho jiných škod na zdraví. *CH 87.4*

Požitkářství se nelíbí Bohu

„Protož prosím vás, bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu dobře libou, rozumnou službu svou.“ (Ř 12,1) Bůh požaduje živou oběť, a ne mrtvou anebo snad umírající. Uvědomíme-li si požadavky Boží, shledáme, že od nás požaduje střídmost ve všech věcech. Závěr našeho stvoření je oslavit Boha v našich tělech a v naší mysli, což vše Jeho je. Jak můžeme však tak činit, když hovoříme našim choutkám na úkor tělesné a mravní síly? Bůh vyžaduje, abychom obětovali naše tělo jakožto oběť živou. Pak je ale naší povinností, abychom udržovali naše těla v nejlepším zdraví, máme-li vyhovět Jeho požadavkům. *„Protož buďte žíté, nebo pijete, aneb cožkoli činíte, všechno ke slávě Boží činite.“* (1 K 10,31) – 2T 64, 65 *CH 88.1*

Neužívejte jedovaté drogy

Jedním návykem, který bývá příčinou mnoha nemocí a často ještě vážnějšího zla, je hojné užívání jedovatých léků. Mnozí, když onemocní, nesnaží se vypátrat příčinu své nemoci. Jejich hlavní snahou bývá zbavit se bolesti a nepohodlí. Tu utíkají se k tajným prostředkům, o jejichž skutečných vlastnostech vědí málo, nebo obracejí se na lékaře o prostředek, který má působit proti následkům jejich zvráceného jednání, avšak nepomýšlejí na to, aby změnili svůj nezdravý návyk. Nepozorují-li okamžité zlepšení, zkoušejí to s jiným lékem a opět s jiným. Tak nemoc pokračuje. *CH 89.1*

Drogy neléčí chorobu

Lidé by měli být poučeni, že léky žádnou nemoc neléčí. Je pravda, že někdy způsobí okamžité zmírnění a zdá se, že nemocný po použití léku se uzdravuje; to se stává, protože příroda mívá dostatek životní síly, aby jed zapudila a zlepšila stav, který způsobila nemoc. Zdraví se vrací nedbajíc léků, avšak ve většině případů mění léčiva jen tvářnost a stav nemoci. Často se zdá jako by účinek jedu byl na čas zdolán, avšak následky zůstávají v těle a jsou později příčinou veliké škody. *CH 89.2*

Mnozí přivodí si užíváním jedovatých léčiv utrpení po celý život a mnohdy bývá ztracen život, který užitím přirozené metody léčení býval by mohl být zachráněn. Mnohá takzvaná léčiva obsahují jedy, jež vzbuzují návyky a žádosti, které hubí tělo a duši. Mnohé obyčejné léčivé prostředky, takzvané univerzální léky, které předepisují lékaři, bývají příčinou návyků v požívání lihovin, opia, nebo morfia, jež jsou kletbou lidské společnosti. *CH 89.3*

Obnovující moc v přírodě

Lepšího stavu však bude možno se nadít, až bude vychován lid ve správných zásadách. Lékaři by měli poučit lidi, že ne v léku, ale v přírodě je obnovení síly. Nemoc je snaha přírody osvobodit soustavu od stavu, který vznikl přestoupením přírodních zákonů. V případech onemocnění měly by

se zjistit příčiny. Nezdravé stavy by se měly změnit a zvrácené návyky polepšit. Potom by mělo být pomoheno přírodě v jejím úsilí, aby odstranila znečištění a obnovila správný stav tělesné soustavy.

CH 90.1

Přirozené léky

Čerstvý vzduch, slunce, střídmost, klid, pohyb, správné stravování, používání vody, důvěra v sílu Boží – to jsou pravé léčebné prostředky. Každý by měl znát léčivou sílu přírody a měl by vědět, jak ji využít. Hlavní je, abychom rozuměli pravidlům správného zacházení s nemocnými a měli rovněž praktické vzdělání, jež by nás uschopňovalo tyto znalosti upotřebit. CH 90.2

Používání přírodních léčiv vyžaduje velikou péči a námahu, jíž mnozí nedovedou využít. V léčbě, výstavbě a zotavení postupuje příroda pozvolna a netrpělivcům se jeví pomalá. Zřící se škodlivých rozkoší vyžaduje oběti. Nakonec člověk uzná, že příroda, když se jí nepřekáží, své dílo moudře vykoná. Ti, kteří trvale poslouchají její zákony, sklídí za odměnu zdravé tělo i zdravého ducha. – MH 126, 127 CH 90.3

Zdravé odívání

Oděv má být všestranně zdravý, přiměřený. Bůh si přeje především, abychom byli zdraví na těle i duši. Máme s Ním spolupůsobit ke zdraví těla i duše. Obojí se podporuje zdravým oděvem. ...

CH 91.1

Nepřítel všeho dobra to byl, který ponoukal k vynalezení stále se měnících mód. On si nepřeje ničeho více, než působit Bohu zármutek a neúctu tím, že připravuje lidským bytostem bídu a zhoubu. Jedním z prostředků, kterým toto nejsnáze uskutečňuje, jsou vynálezy módy, které stejně oslabují tělo jako vysilují ducha a dávají duši zakrtnět. CH 91.2

Ženy jsou vystaveny vážným nemocem a jejich trápení se velmi rozmnožuje způsobem jejich oblékání. Místo, co by chránily své zdraví pro těžké případy, které jistě přijdou, obětují často svým zvráceným zvyklostem nejen zdraví, ale i život, a zanechávají svým dětem smutný úděl špatné tělesné zdatnosti, zvrácených návyků a falešných životních pojmů. CH 91.3

Zhoubným a nebezpečným vynálezem módy jsou sukně, které zametají zemi. Vlácená sukně je nečistá, nepohodlná, nevhodná a nezdravá. Ano, ještě více, ona je také marnotratná, jak nadbytkem látky, které je na ni potřeba, tak neužitečným obnošením pro její délku. Kdo pozoruje někdy ženu s vlečkovou sukní, jak s plnými rukama balíků pokouší se vstoupit do pouliční dráhy, nebo vinout se hustým davem, jak kráčí v dešti, nebo na prašné cestě, ten nepotřebuje jiných důkazů o jejím nepohodlí a obtížích. CH 91.4

Jiným vážným zlem je nošení sukně, jejíž váha spočívá na bocích. Tato těžká váha stlačuje vnitřní ústrojí a táhne je dolů; to je příčinou oslabení žaludku a pocitu únavy, jež nutí ženu k tomu, aby se nakláněla dopředu, což opět stlačuje plíce a ztěžuje správné dýchání. CH 91.5

V posledních letech hovořilo se tak podrobně o nebezpečích, které vznikají utahováním v pase, že jen málo kdo by mohl být v tom nevědomým; avšak moc módy je tak velká, že zlo trvá dále. Tímto zvykem přivádějí si ženy a mladé dívky nevýslovné škody. Zdraví vyžaduje, aby se prsa mohla plně rozpínat, aby plíce byly s to konat plné vdechy a výdechy. Jsou-li plíce zúženy, zmenšuje se množství přijímaného kyslíku. Krev není správně oživena a opotřebované jedovaté látky, které měly být plícemi vyloučeny, zůstávají v těle. Mimo to brání se oběhu krevnímu, a vnitřní ústrojí jsou tak stlačena a ze své polohy vyšinuta, že nemohou svou činnost správně vykonávat. CH 92.1

Pevné utažení nezlepšuje postavu. Jedním z hlavních prvků tělesné krásy je souměrnost, harmonický poměr částí. Správný model vyvinutého těla nenajde se v postavách, které vystavují francouzští módní umělci, nýbrž v lidské formě, která se vyvíjí v souladu se zákony Božími v přírodě. Bůh je tvůrce vši krásy a jen když se přizpůsobíme jeho ideálu, přiblížíme se cíli pravé krásy. CH 92.2

Jiným zlem, kterému otročí svět, je nerovnoměrné rozdělení oděvu tak, že mnohé části těla mají více, než je žádoucí, zatímco jiné jsou oblečeny jen nedostatečně. Nohy y končetiny mají být zvláště chráněny proti chladu hojnějším oděvem, poněvadž jsou od životních ústrojí nejvíce vzdáleny. Není možné být zdravým, jsou-li končetiny obyčejně studené, neboť je-li v nich málo krve, je jí v jiných údech mnoho. Dokonalé zdraví vyžaduje dokonalý oběh krve; toto však není, jestliže údý, kde leží životní ústrojí, nesou třikrát nebo čtyřikrát více oděvu, než je na nohou a končetinách. CH 92.3

Mnohé ženy jsou nervózní a ničeny starostmi, poněvadž jsou oloupeny o čistý vzduch, který vyrábí čistou krev, o volnost pohybu, při němž krev cévami rychle proudí a propůjčuje život, zdraví a sílu. Mnohé ženy úplně onemocněly, místo co by se mohly těšit zdraví; mnohé zemřely na souchotiny a jiné nemoci, třebaže by byly mohly prožít svou životní dobu, kdy by se byly ve shodě se zásadami zdraví oblékaly a důkladně se pohybovaly na čerstvém vzduchu. CH 93.1

Aby se opatřil nejzdravější oděv, musíme si pečlivě všimnout potřeb jednotlivých částí těla. Podnebí, okolí, zdravotní stav, stáří a zaměstnání, to vše musí se brát v úvahu. Každý díl obleku měl by pohodlně přiléhat, aby nezabraňoval ani krevnímu oběhu, ani plnému přirozenému dýchání. Vše, co se nosí, mělo by být tak volné, že když se ruce natáhnou do výše, šaty se zvedají zároveň. CH 93.2

Ženy slabého zdraví, mohou pro sebe mnoho učinit pečlivým odíváním a oděvem. Jsou-li vhodně navenek oblečeny, nechejte je pohybovat na čerstvém vzduchu, z počátku opatrně, cvičení však možno poznenáhlu rozmnožovat, pokud to snesou. Když se dají touto cestou, mohly by mnohé opět nabýt zdraví a svůj úkol a světe splnit. – MH 288-294 CH 93.3

Moc vůle

Síla vůle není tak ceněna, jak by měla. Vůle by měla být udržována živou a ve správném směru, pak bude dodávat energii celé bytosti a bude podivuhodnou pomocnicí k zachování zdraví. Správným způsobem vycvičená ovládne podvědomí a bude mocným prostředkem, který bude čelit nemocem ducha a těla a je přemáhat. Působením síly vůle mohou nemocní, mají-li správný poměr k životu, učinit mnoho, aby se snahou lékaře k svému uzdravení napomáhali. Jsou tisíce těch, kteří by mohli opět nabýt zdraví, kdyby chtěli. Pán si nepřeje, aby byli nemocní; chtěl by je vidět blažené a šťastné a oni by si měli předsevzít, že budou blažení. Často mohou slábí čelit nemocem, když se prostě zpěčují povolit bolestem, aby setrvali ve stavu nečinnosti. Měli by se povznést nad své bolesti a utrpení a přiměřeně svým silám se užitečně zaměstnávat. Takovým zaměstnáním a hojným pohybem na zdravém vzduchu a na slunci mohl by mnohý chřadnoucí invalida opět nabýt sil. – MH 246 CH 94.1

Vhodná zaměstnání

Nečinnost je největší kletbou, která by mohla přijít na většinu invalidů. Když se tělo a duch příliš nenamáhají, má lehké zaměstnání v užitečné práci dobrý vliv. Sílí svaly, zlehčuje oběh krve a skýtá invalidovi uspokojující vědomí, že není na tomto činném světě úplně neužitečným. Zpočátku bude moci konat jen málo, brzy však shledá, jak mu přibývá síl a podle toho jeho práce se může rozmnožit. – MH 240 CH 94.2

Ovládání představivosti

Posledním plánem Božím při stvoření člověka bylo, aby člověk byl činný a užitečný. Mnozí lidé však žijí na světě jako neužitečné stroje, jako kdyby sotva existovali. Nikomu neosvěcují cestu a nikomu nejsou na požehnání. Žijí jen jako přítěž jiných. A když se jedná o šíření dobrého vlivu, jsou pouhými nulami, když se však jedná o nepravost, tam jsou zátěží. Jen si pozorně všimněte života takových lidí a sotva v něm najdete jediný skutek nezištné ochoty. Když umírají, jejich památka umírá s nimi. Jejich jména se rychle zapomínají, protože nemohou žít ani v milých vzpomínkách svých bližních, neboť nevykonali žádný dobrý a ctnostný skutek. Život takových lidí byl omylem. Nebyli věrnými hospodáři. Zapomněli, že jejich Stvořitel od nich něco požaduje a že chce, aby byli aktivními činiteli dobra a aby svým vlivem byli požehnáním pro jiné. Sobecké zájmy vábí mysl a pomáhají jí zapomínat na boha a na záměr Stvořitele. CH 95.1

Všichni, kteří se pokládají za Ježíšovy následovníky, by si měli uvědomit, že jsou zodpovědní za zachování svého těla v nejlepším zdraví a za jasnou mysl na chápání nebeských věcí. Mysl třeba ovládat, protože může nejmocněji ovlivnit zdraví. Představivost často svádí a když se jí povolí, člověk se stává obětí těžkých chorob. Mnozí umírají na choroby, které jsou většinou jen výplodem fantazie. ... CH 95.2

Někteří lidé se tak děsí čerstvého vzduchu, že sotva poodhalí hlavu anebo tělo, takže vypadají jako mumie. Obvykle sedí doma nečinně z obavy, že se unaví a onemocní, jestli budou cvičit. Za pěkného počasí by mohli každodenně pravidelně uvnitř anebo venku na čerstvém vzduchu cvičit, kdyby je to jen napadlo. Dlouho trvající nečinnost je jedním z největších příčin tělesné slabosti a duševní ochablosti. Druzí jsou nemocní, i když by se mohli těšit dobrému zdraví a tak vlastnit jedno z největších požehnání, které by jim bylo k radosti. CH 95.3

Bylo mi ukázáno, že mnozí zdánlivě slabí a stále naříkající nejsou na tom tak zle, jak si to sami představují. Někteří z nich mají pevnou vůli, která při správném uplatnění by byla mocným činitelem při ovládnutí představivosti a jim při odolávání nemoci. Dost často se však stává, že vůle je nesprávně usměrněna a tvrdošíjně odmítá vedení rozumem. Všechno ovládla tato vůle na úsudek jiných vyžadují si pozornost, jaká patří lidem postiženým. CH 96.1

Byly mi ukázány matky, jež ovládá chorobná představivost, jejíž vliv pocítují manžel i děti. Okna se musí zavírat, protože matka je přecitlivělá na čerstvý vzduch. Jestli se při chladném počasí musí sama lépe obléci, domnívá se, že i o děti se musí takto postarat a tím je celá rodina zbavovaná otužilosti. Všechny ovlivňuje jedna mysl a všichni jsou tělesně i duševně poškozováni chorobnou představivostí ženy, která chce být měřítkem celé rodiny. Tělo se odívá podle vrtochů chorobné představivosti a dusí se pod spoustou šatů, což oslabuje organismus. Pokožka nemůže splnit své poslání; trvalý návyk vyhýbání se čerstvému vzduchu a tělesnému cviku ucpává póry, ty malé otvory, kterými tělo dýchá – a tím se znemožňuje vylučování nečistot. Největší námaha potom zůstává na játrech, plicích atd. a tyto vnitřní orgány jsou nuceny konat práci i za pokožku. CH 96.2

Takto si lidé sami přivolávají chorobu svými nesprávnými návyky a přece navzdory světlu a poznání lpí na vlastním jednání. Uvažují takto: „Zda jsme to nezkusili a nepoznáme to z vlastní zkušenosti?“ Ale zkušenost člověka s chorobnou představivostí by neměl nikdo brát vážně. CH 97.1

Nejobávanějším obdobím pro ty, jež musí žít mezi takovými invalidy, je zima. Skutečně je jim zima, nejen vnější, ale i vnitřní u těch, jež jsou nuceni žít v tomtéž příbytku a spát v téže místnosti. Tyto oběti chorobné představivosti se sami zdržují uvnitř a zavírají okna, protože čerstvý vzduch cítí v plicích i v hlavě. Představivost je vzrušená; namýšlí si, že se nachladí a oni skutečně se nachladí. Žádné vysvětlování je nepřesvědčivé, že celou tuto filozofii nechápou. Zda ji již nevyzkoušeli – dokazují. Je pravda, že částečně ji vyzkoušeli – avšak zůstali při svém a jaký div, že se nachladí i při nejmenším otužovacím pokusu. Choulostiví jsou jako malé děti, nesnášejí nic a přece žijí dále a dále zavírají okna a dveře, choulí se ke kamnům a hoví si ve své ubohosti. Určitě se přesvědčili, že jejich jednání jim nesvědčí, ale že jim jen zhoršilo situaci. Proč takoví lidé nepřipustí rozum, který by ovlivnil soudnost a ovládal představivost? Proč to nezkusit naopak a rozvázným způsobem se nepohybovat venku na čerstvém vzduchu? – 2T 522-525 CH 97.2

Mírnost v díle

Aby získali trochu peněz, zařídí si mnozí s rozmyslem své obchodní záležitosti tak, že tato práce stojí velkou námahu mimo dům a jejich rodinu doma. Kostí, svaly, mozek všech jsou napjaty do krajností, mají před sebou velký kus práce, který musí být vykonán a vymlouvají se, že musí vykonat vše, co je v jejich silách, nebo že utrpí ztrátu, že mnoho prodělají. Všechno musí být zachráněno, ať je již následek jaký chce. CH 98.1

Co získali takoví lidé? Možná, že byli schopni udržet si základní majetek a přidat něco k tomu. Ale co ztratili na druhé straně? Dar zdraví nedocenitelný jak pro chudé, tak i pro bohatého, ustavičně, nezadržitelně se ztrácí. Matka i děti opětovně napadli samé základy zdraví a síly domnívajíce se, že takové nadměrné mrhání nikdy nevyčerpá uložený kapitál, až konečně ke svému velikému údivu shledají, že jejich životní síla je zcela vyčerpána. Nemají nic, o čem by se opřeli v čas potřeby. Krása a štěstí jejich života jsou zastíněny bezesnými nocemi a mučivými starostmi. Tělesná i duševní síla je pryč. Manžel a otec, který pro zisk tak nemoudře zařídil své záležitosti snad i s plným souhlasem ženy a matky, může nyní jako výsledek pochovat matku a jedno nebo i více dětí. Zdraví a život byly obětovány lásce k penězům. *„Kořen zajisté všeho zlého jesti milování peněz, kterýchž někteří žádostivi byvše, pobloudili od víry, a sami se naplnili bolestmi mnohými.“* (1 Tm 6,10) – 1T 478 CH 98.2

Střídmost při námaze

Na každém kroku možno pozorovat nestřídmost v jídle a pití, nestřídmost v práci, nestřídmost skoro ve všem. Nikdy nic nezískají ti, jež se snaží s velkým vypětím sil v daném čase vykonat co nejvíc a v pracovním úsilí pokračují i tehdy, když jim rozum radí přestat. Žijí z vypůjčeného kapitálu. Vydávají životní sílu, kterou budou potřebovat v budoucnosti a když se potom bude vyžadovat energie, kterou tak nedbale spotřebovali, zůstanou v tísní. Tělesná síla je pryč a není ani duševních schopností. Uvědomují si, že utrpěli ztrátu, ale nevědí, co to je. Dostali se do těžkostí, ale jejich tělesné zdroje jsou vyčerpány. Každý, kdo představuje zdravotní zákony, musí jednou více nebo méně trpět. Bůh nás obdařil tělesnou zdatností, kterou budeme potřebovat v různých obdobích života. Jestliže tuto sílu vyčerpáme nadměrnou námahou, jednou budeme přemoženi. Náš výkon se zmenší, i kdyby nám život zůstal. *CH 99.1*

Obvykle by se celodenní práce neměla prodlužovat do večerních hodin. Jestliže jsme den pracovním důkladně zužitkovali, večerní námaha je nadbytečná a přetíženému organismu další zátěž škodí. Bylo mi ukázáno, že ti, kteří to takto činí, často více ztrácejí než získávají, protože své síly přetěžují a pracují v nervovém vyčerpání. Okamžitě si nemusí uvědomovat nějakou škodu, ale určitě podřívají vlastní zdraví. *CH 99.2*

Rodiče by měli věnovat večery svým rodinám. Odložte starost a problémy s každodenní prací. Manžel a otec by mnoho získal, kdyby se naučil chránit štěstí své rodiny tím, kdyby starosti svého povolání nepřinášel domů, aby se nad nimi déle trápil. Snad potřebuje radu své ženy v nesnadných záležitostech a snad oba mohou získat úlevu ve svých problémech tím, že budou prosit o Boží moudrost. Kdo však ustavičně přepíná mysl starostmi z povolání, poškodí si zdraví tělesné i duševní. *CH 100.1*

Večery by se měly trávit co možná nejšťastněji. Dům by měl být místem radosti, zdvořilosti a lásky. Děti to upoutá. Jakmile rodiče přinášejí nové těžkosti, jestli jsou podráždění a podezřívaví, děti ovládne tentýž duch nespokojenosti a napětí a dům se stává nejubožejším místem na světě. Děti nacházejí více radosti mezi cizími v lhostejné společnosti, anebo na ulici než doma. Tomu všemu by se mohly vyhnout, kdyby ve všem byla dodržena střídmost a kdyby se byla pěstovala trpělivost. Sebeovládání ze strany všech členů rodiny může z domu učinit ráj. Naše příbytky mají být ty nejužitečnější. Děti mají doma nacházet nejprívětivější místo na světě. Obklopte je takovým vlivem, že nebudou vyhledávat společnost ulice a nebyla by taková zločinnost, na kterou budou myslet jen s hrůzou. Je-li domácí život takový, jaký má být, vypěstované návyky budou silnou zábranou před útoky pokušení, když mladí lidé opustí přístřeší domova a odejdou do světa. – CTBH 64-66 *CH 100.2*

Pořádek a čistota

Pořádek je prvním zákonem nebe a Pán Bůh chce, aby jeho lid ve svých domovech představoval pořádek a soulad, který ovládá nebeské příbytky. Pravda nevstoupí nikdy svými šlechtěnými nohama na cestu nečistoty a necudnosti. Pravda nečiní z mužů a žen lidi hrubé a drsné a nečistotné. Kdo ji přijímá, toho vyzdvihuje na vysokou úroveň. Pod Kristovým vlivem následuje dílo stálého zušlechťování. *CH 101.1*

Zástupy Izraelitů obdrželi zvláštní směrnici, podle které vše v jejich stanech a okolo nich mělo být čisté a upravené, aby anděl Hospodinův při přechodu táborem neviděl žádnou jejich nečistotu. Že by Pán byl tak malicherný, aby si toho všímal? Byl, neboť čteme, že kdyby byl viděl jejich nečistotu, nebyl by šel s jejich armádou do boje. *CH 101.2*

--- – RH June 10, 1902 *CH 101.3*

Vnější znamení vnitřní čistoty

Věřících je třeba poučit, že při vši chudobě ještě nemusejí být nečistotní anebo nestřídmí, či už osobně anebo v domácnosti. V tomto ohledu třeba pomoci všem, kteří jakoby neměli žádný smysl pro význam a důležitost čistoty. Je třeba je poučit, že ti, kteří mají představovat vznešeného a svatého Boha, musí usilovat o zachovávání tělesné a duševní čistoty a že tato čistota se musí vztahovat na jejich oděv i na všechno v domácnosti, takže sloužící andělé budou mít důkaz, že pravda způsobila v životě změnu, že očišťuje duši a zušlechťuje vkus. Ti, jež po přijetí pravdy neusilují o změnu

a v jednání, v oblékání a v příbytku, žijí jen pro sebe a ne pro Krista. Nebyli v Kristu Ježíši znovustvoření pro čistotu a svatost. CH 101.4

Někteří jsou velmi nečistotní. Musí se dát vést svatým Duchem, aby se připravili pro čistá a svatá nebesa. Bůh prohlásil, že když Izraelští přišli na horu, aby uslyšeli vyhlášení zákona, měli přijít s čistým tělem a v čistém oblečení. Dnešní jeho lid má ho ctít vzornou čistotou a pořádkem. CH 102.1

Křesťané budou souzeni podle přinášeného ovoce. Právě dívky Boží budou pořádné a čisté. I když se máme vystříhat nepotřebných ozdob a okázalostí, nijak nemáme být lhotejší a nevšímaví vůči svému zevnějšku. Vše okolo nás i našeho příbytku má být čisté a půvabné. Mládež třeba poučit o důležitosti takového zevnějšku, který ob stojí v každé kritice, zevnějšku, který je Bohu ke cti. CH 102.2

Příklad matky

Oděv matky by měl být jednoduchý, ale čistý a vkusný. Matka, která nosí roztrhané, nepořádné a špinavé šaty, která si myslí, že doma může nosit cokoli, bez ohledu, jak je to znečištěné a chabé, dává svým dětem příklad, který je podněcuje k nečistotnosti. Mimo to ztrácí na ně svůj vliv. Nemohou si nevšimnout rozdílu mezi zevnějškem jejím a zevnějškem těch, jež se oblékají čistě, slušně a pořádně; a jejich úcta vůči ní je oslabena. Matky, buďte půvabné a to ne snad okázalostí šatů, ale slušivým oblečením. Váš zevnějšek má být vzorem čistoty. Nemůžete ztrácet úctu svých dětí. CH 102.3

Děti třeba přivykat čistotě od malička. Nikdy není dost brzy, aby matka začala vštěpovat do mysli svých dětí čisté a posvátné myšlenky. A jedním ze způsobů, jak toho docílit, je, že všechno okolo nich bude upravené a čisté, Matky, jak chcete, aby myšlenky vašich dětí byly čisté, usilujte o to, aby i jejich okolí a prostředí bylo čisté. Jejich ložnice by měla být pěkně upravená a čistá. Naučte je, aby sami dbali o své oblečení. Každé dítě by mělo mít určité místo pro svoje šaty. Jen málokterí rodiče jsou tak chudobní, že by pro tento účel nemohli mít vhodnou skříň. CH 103.1

Zvěstování duchovních pravd

Navyknout děti na pořádek si každodenně vyžádá určitý čas, ale tento čas není ztracen. V tomto směru se matce v budoucnosti vynahradí její úsilí. CH 103.2

Snažte se, aby se děti denně koupaly a třely si pokožku, aby měly zářivě svěží tělo. Povězte jim, že Bůh nerad vidí své děti špinavé a v roztrhaných šatech. Dále jim vysvětlete význam vnitřní čistoty. Stále usilujte o povznesení a zušlechťení svých dětí. CH 103.3

Žijeme v posledních dnech. Kristus brzy přijde pro své, aby je vzal do připravených příbytků. Nic nečistého však do nich nevejde. Nebe je čisté a svaté, a ti, jež přejdou branami Božího města, musí být oděni vnitřní i vnější čistotou. – RH June 10, 1902 CH 103.4

Časté koupání

Zdraví lidé by neměli na žádný způsob zanedbávat koupání. Měli by se každopádně alespoň dvakrát týdně koupat. Lidé nemocní mají nečistotu v krvi a kůže také nepracuje zdravě. Množství kožních otvorů a malých pórů, jimiž tělo dýchá, je ucpáno a zaneseno odpadovými látkami. Kůže musí být pečlivě a důkladně čištěna, aby póry mohly nezávadně pracovat a tělo zbavovat nečistot; proto slabí a nemocní lidé určitě a přednostně potřebují požití koupele alespoň dvakrát týdně a někdy i vícekrát. Je to pro ně nezbytně nutné. Lidé tlustší a dobře živení, dýchají také snadněji a lépe, budou-li se koupat. Koupelí se svalstvo stává ohebnějším, mysl a tělo se osvěžuje, rozum se zjasňuje a každá schopnost je čilejší. Koupel je masáží nervů. Všeobecně umožňuje lepší dýchání, povzbuzuje krevní oběh, překonává překážky v těle a blahodárně působí na ledviny a vylučovací orgány. Koupání pomáhá střevům, žaludku, játrům a celému tělu dodává novou energii a nový život. Podporuje také zažívání a nejenže tělo neoslabuje, nýbrž naopak, posiluje ho. Místo, aby podporovala náklonnost k nachlazení, koupel náležitě provedená otužuje proti nachlazení, protože oběh je povzbuzen a vylučovací orgány, které byly více méně zaneseny, mají usnadněnou práci; protože je prokrven i povrch a dosahuje se snadnější a pravidelnější průtok krve celým krevním systémem. – 3T 70, 71 CH 104.1

Jak si zachovat vlastní citlivost

Bůh stvořil člověka málo menšího andělů a vybavil ho vlastnostmi, které při správném užívání mohou být světu k pozhledu a mohou zrcadlit slávu Dárce. Člověk však, i když stvořen k Božímu obrazu, svoji nestřídmostí přestoupil Boží zákon proti své fyzické přirozenosti. Nestřídmost jakéhokoliv druhu oslabuje citlivé orgány a otupuje sílu mozkového nervstva tak, že člověk nestihuje věčné hodnoty, nýbrž snižuje je na přízemní úroveň. Vyšší duševní schopnosti určené pro vznešenější cíle jsou zotročeny nízkými vášněmi. Nejsou-li naše tělesné zvyklosti správné, pak ani naše duševní a mravní síly nemohou být silné; protože mezi tělesným a mravním životem existuje úzká souvislost. Apoštol Petr to pochopil a proto napomínal bratry: *„Nejmilejší, prosím vás, abyste jakožto přichozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěřují proti duši.“* (1 Pt 2,11). ... CH 105.1

Ti, kteří měli světlo v otázce jednoduchého jedení a odívání a poslušnosti tělesných i mravních zákonů a kteří přesto všechno se odvracejí od světla, které jim ukazuje na jejich povinnost, odkládají povinnost na druhé místo. Pakliže přehlášují své svědomí, aby se vyhnuli kříži, který by měli nést kvůli souladu s přirozeným zákonem, svou uhýbavostí dostanou se k přestoupení Desatera. Někteří jsou naprosto neochotní nést kříž a pohrdají pohaněním. Někteří budou pro své zásady vysmíváni. Mezi Božím lidem převládá přizpůsobování se světu i když věřící vyznávají, že jsou poutníky a cizinci, očekávajícími zjevení Páně. Mezi světiteli soboty v New Yorku jsou mnozí, které víc zajímá světská móda a touhy, než zdravé tělo, zdravá mysl a posvěcené srdce. ... CH 105.2

Pro poslední dny povolává Pán náležitými a pronikavými pravdami ze světa svůj lid a očišťuje ho pro sebe. Pýcha a nezdravá móda, láska k okázalosti a lichocením, – všechno musíme zanechat ve světě, chceme-li být obnovení podle obrazu Toho, který nás stvořil. *„Zjevit’ se zajisté ta milost Boží spasitelná všechněm lidem, vyučující nás, abychom odřeknouce se bezbožnosti, a světských žádostí, strážlivě, a spravedlivě, a pobožně živi byli na tomto světě, očekávající té blahoslavené naděje, a příští slávy velikého Boha a spasitele našeho Jezukrista, kterýž dal sebe samého za nás, aby nás vykoupil od všeliké nepravosti, a očistil sobě samému lid zvláštní, horlivě následovný dobrých skutků.“* (Tt 2,11-14) – 3T 50-52 CH 106.1

Jistému bratrovi

Anděl pravil: *„Zdržujte se od tělesných žádostí, kteréž rytěřují proti duši.“* (1 Pt 2,11) Zdravotní reforma je ti kamenem úrazu. Zdá se ti být zbytečným přívěskem pravdy. Není tomu tak; je částí pravdy. Stojí před tebou dílo, které se ti přiblíží těsněji a bude těžší, než cokoli ti bylo dosud snášet. Zatímco váháš a stojíš stranou, nechápeš, že požehnání, které obdržet je tvojí výsadou. Trpíš tím ztrátou. – 1T 548 CH 106.2

Část III. – Strava a zdraví

Vztah stravy na zdraví a mravy

Život je nám jen propůjčen a každý by se měl zeptat sám sebe: Jak nejlépe zužitkujeme své schopnosti, aby nám přinesly co nejlepší úrok? Jak vykonám co nejvíce pro Boží slávu a blaho spolubližných? Vždyť život má hodnotu jen tehdy, když ho zužitkujeme na dosažení těchto cílů. *CH 107.1*

Vlastní rozvoj je povinností

Naši prvořadou povinností vůči Bohu a našim spolubližným je náš vlastní rozvoj. Každá schopnost, kterou nás Stvořitel obdařil, by se měla rozvíjet do vrcholného stupně dokonalosti, abychom mohli vykonat co možno nejvíce dobra. Tedy jen takový život je dobře prožitý, který se zužitkuje na upevnění a zachování tělesného a duševního zdraví. Nemůžeme si dovolit zanedbávat anebo mrzačit kteroukoliv tělesnou či duševní funkci. Jestli to učiníme, určitě musíme snášet následky. *CH 107.2*

Každý člověk má příležitost velkou měrou učinit ze sebe, co se rozhodne učinit. Požehnání tohoto života i věčnost má na dosah. Může vybudovat charakter trvalé hodnoty a na každém kroku může získávat novou sílu. Každodenně může růst v poznání a moudrosti a prožívat nové radosti přidávající jednu ctnost k druhé a získávat stále nové milosti. Jeho schopnosti se užíváním rozhojní; čím více moudrosti získá, tím větší bude jeho schopnost získávat. Jeho inteligence, jeho poznání a ctnost se tak rozvinou do velké síly a dokonalého souladu. *CH 107.3*

Na druhé straně může dopustit, že síly budou nepoužíváním slábnout, anebo se zvrhnou nesprávnými návyky, nedostatkem sebeovládání, anebo nedostatkem mravních či duchovních sil. Směřuje tedy dolů; je neposlušný vůči Božím zákonům a zákonům zdraví. Ovládá ho chuť a podléhá náklonnostem. Snáze podléhá mocnostem zla, které se ho vždy snaží strhnout zpět, než aby proti nim bojoval a jim odporoval. Následkem je ztráta, nemoc a smrt. Takové jsou dějiny mnohých životů, které mohly být užitečné v díle Božím i pro lidi. *CH 108.1*

Pokušení ze strany chuti

Jedním z nejsilnějších pokušení, která doléhají na člověka, je otázka chuti. Na začátku Bůh stvořil člověka přímého. Byl stvořen s dokonale vyváženým duševním životem, a patřičnou mírou i

silou všech svých orgánů, plně a souladně rozvinutých. Ale pod vlivem svodů zákeřného nepřítele byl Boží příkaz znevažován a zákony přírody vykonaly náležitý trest. CH 108.2

Adam a Eva směli jíst ze všech stromů svého rajského domova mimo jediného stromu. Pán pravil svatému páru: „*Kterýkoliv den byste jedli ze stromu poznání dobrého a zlého, jistě zemřete.*“ Eva byla satanem zaskočena a uvěřila, že Bůh neučiní to, co řekl. Jedla v domnění, že pocítí projev nějakého nového a vznešeného života. Přinesla ovoce i svému manželu. Had řekl, že nezemře a ona nepocítila žádné účinky po snědení ovoce, nic, co by se dalo pokládat za smrt, ale naopak, cítila blahý pocit, který pokládala za andělský. Její zkušenost byla proti výslovnému příkazu Hospodinu a přece se i Adam dal svést. CH 108.3

Podobně to často pozorujeme i v náboženském světě. Boží výslovné příkazy jsou přestupovány a „*že ne ihned ortel dochází pro skutek zlý, protože jest srdce synů lidských vroucí v nich, aby činili zlé věci*“ (Kaz 8,11). Tváří v tvář nejvýslovnějším Božím přikázáním mužové i ženy chtějí sledovat své vlastní sklony a potom se odvažují za to ještě modlit a prosit Boha, aby jim dovolil jít proti jeho výslovné vůli. Takovým lidem pomáhá satan, jako pomáhal Evě v ráji a ovlivňuje je. Prožívají duševní vzrušení a o tom vypravují jako o nejobdivuhodnější zkušenosti s Pánem. Pravá zkušenost bude však v souladu s přírodními a božskými zákony; falešná zkušenost bojuje proti zákonům života a Hospodinovým přikázáním. CH 109.1

Předpotopní lidi ovládala chuť

Od prvního podlehnutí chuti lidstvo stále víc a víc povolovalo, dokud zdraví nebylo obětováno na oltář chuti. Obyvatelé předpotopního světa byli nestřídmí v jídle a pití. Chtěli mít masitá jídla, i když Bůh tehdy nedal lidem povolení jíst zvířecí pokrm. Jedli a pili, pokud jejich povolnost zvrácené chuti nepoznala míru a byli tak zkažení, že Bůh je nemohl již trpět. Jejich číše nepravosti se naplnila a Pán očistil zemi od mravní poskvrny potopou. CH 109.2

Nestřídmost po potopě

Když se po potopě lidé rozmnožili na zemi, znovu zapomněli na Boha žili nešlechtně. Čím dále, tím hlouběji upadali do nestřídmosti, až jí podlehl celý svět. Celá města byla stržena z tváře země pro ponižující zločiny a odbojnou nepravost, pro kterou se stala skvrnou na čistém Božím stvoření. Uspokojování nepřirozených choutek vedlo k hříchům, které zapříčinily zkázu Sodomy a Gomory. Bůh přisuzuje pád Babylonu obžerství a opilství tohoto města. Povolnost chuti a vášním byla základem všech jejich hříchů. CH 110.1

Ezauova zkušenost

Ezau měl silnou touhu po zvláštním pokrmu a tuto svou chuť uspokojoval tak dlouho, že necítil nutnost přestat s tímto pokušením. Nebránil představě, aby se nezaobírala tímto jídlem, až moc chuti zastínila vše ostatní a ovládla ho. Myslel si, že snad zemře, jak nebude moci mít své zvláštní jídlo. Čím víc na to myslel, tím větší byla touha, až jeho rodné právo ztratilo svou cenu a svatost v jeho očích a on je promarnil. Utěšoval se, že se svým prvorozenstvím může naložit jak chce a koupit ho zpět kdy chce. Když ho však chtěl znovu získat, i když za velkou obětí, nemohl to učinit. Potom i když činil trpce pokání ze své ukvapenosti, nerozvážnosti a pošetilosti, vše již bylo marné. Promarnil požehnání a Pán mu ho provždy odňal. CH 110.2

Izrael toužil po masitých hrncích Egypta

Když Izraelský Bůh vyvedl svůj lid z Egypta, odňal mu masité pokrmy velkou mírou, ale dal mu chléb z nebe a vodu z tvrdé skály. Lid s tím nebyl spokojen. Nevážil si pokrmu, který obdržel a chtěl zpět do Egypta, kde by seděl při masitých hrncích. Raději volil otroctví, ba i smrt ztrátou masa. Bůh vyhověl jejich touze a dal jim maso a dovolil jim ho jíst, až se jim obžerství stalo zlořečením, při kterém mnozí z nich zemřeli. CH 111.1

Jeden příklad za druhým by se dal uvést na důkaz následku povolování chuti. Naším prvním rodičům se zdálo být nepatrnou záležitostí přestupování přikázání Božího v tomto jednom směru – jedení ze stromu, který byl na pohled tak krásný a na chuť tak příjemný, ale tím se porušila věrnost vůči Bohu a otevřely se dveře záplavě zla a běd, které postihly celý svět. CH 111.2

Nestřídmost a zločin

Zločin a nemoc se dále rozmáhaly v každé následující generaci. Nestřídmost v jídle a pití a povolenost člověka. Rozum, místo aby byl vládcem, stal se otrokem chuti do nebývalého hrozivého rozsahu. Čím dále, tím větší touha se uspokojovala po rozmarnějším pokrmu, až se stalo módou zatěžovat žaludek celou spoustou rozmanitých pochoutek. Obzvláště při pobavení se jen málo brání chuti. Podávají se vydatné obědy a pozdní večeře, s pikantními omáčkami, zákusky, pomazánkami, zmrzlinou, čajem, kávou a tak dále. Jaký div, že s takovou stravou lidé mají dožluta zbarvenou tvář a později nevýslovné utrpení z nechutenství. *CH 111.3*

Proti každému přestoupení zákonů života projeví příroda svůj protest. Pokud může, snáší zneužití, ale nakonec přijde odplata a postihne duševní i tělesné síly. U přestupníků samých to však nekončí. Účinky jeho nestřídmosti lze vidět i na jeho potomcích a tak zlo přechází z pokolení na pokolení. *CH 112.1*

Naší mládeži chybí sebeovládání

Dnešní mládež je bezpečným ukazovatelem budoucnosti lidstva. A když ji pozorujeme, co můžeme očekávat od této budoucnosti? Většina mladých lidí se ráda baví a nerada pracuje. Chybí jim mravní síla zapřít se a splnit požadavky povinnosti. Jen málo se dovedou ovládat, jsou podráždění a rozhněvaní i při nejmenší příležitosti. Přemnozí v každém věku a postavení života jsou bez zásad a vědomí; a svou lenivostí a marnivostí se ženou do zločinu a kazí společnost, dokud se náš svět nestane druhou Sodomou. Kdyby choutky a vášně byla pod kontrolou rozumu a náboženství, společnost by vypadala docela jinak. Bůh nikdy nechtěl, aby nynější hrozný stav věcí existoval. To vzniklo pro velké přestupování přírodních zákonů. *CH 112.2*

Charakter se velkou měrou formuje v raných letech. Tehdy ustálené zvyky mají větší vliv, než kterýkoliv přirozený dar při formování lidí, buď na intelektuální obry anebo trpaslíky; protože i ty nejlepší schopnosti jsou nesprávnými zvyky pokřiveny a zeslabeny. Čím dříve si člověk v životě přisvojí škodlivé návyky, tím pevněji ony budou držet svou oběť v otroctví a tím jistěji sníží jeho duchovní úroveň. Když se však v mladosti vytvoří správné a ctnostné návyky, bude se vlastník jimi vyznačovat po celý život. Ve většině případů se zjistí, že ti, jež v pozdějším životě uctívají Boha a jsou čestní vůči spravedlnosti, naučili se tomu dřív, než jim svět mohl do duše vtlačit pečeť svého obrazu hříchu. Dospělí lidé jsou všeobecně tak necitliví na nové dojmy, jako tvrdá skála, ale mládež je vnímavá. Mladost je časem získávání vědomostí pro každodenní celoživotní praxi. Tehdy se snadno může správný charakter vytvořit. Mladost je čas na utváření dobrých návyků, na získání a udržení sebeovládání. Mladost je čas setby a zaseté semeno předurčuje žeň, pro tento i pro budoucí život. *CH 112.3*

Zodpovědnost rodičů

Rodiče by si měli pokládat za prvořadý cíl, aby získali správný způsob výchovy svých dětí a mohli jim zabezpečit zdravou mysl v zdravém těle. Zásady střídmosti by se měly v domácnosti uskutečňovat do všech podrobností. Děti třeba učit sebezapření a důsledně ho vyžadovat od dětství. Učte děti, aby si uvědomili, že jíst mají pro život a ne žít pro jení, že chuť se musí podříditi vůli a vůle musí být ovládána pokojným, rozvážným rozumem. *CH 113.1*

Jestliže rodiče přenesli na svoje děti sklony, které jim ztíží výchovné úsilí o střídmosti a pěstování čistých ctnostných návyků, potom spočívá vážná zodpovědnost na rodičích, aby oslabili tento škodlivý vliv všemožnými prostředky, jaké jen mají! Jak pilně a opravdově by se měli snažit konat svou povinnost vůči svým nešťastným dětem. Rodičům je svěřena svatá zodpovědnost střežit tělesný i duchovní stav svých dětí. Ti, jež jsou shovívaví vůči chuti dítěte a neučí ho ovládat své choutky, později v otroku tabáku anebo pijanu, jehož smysly jsou zatemněny a jehož ústa jsou poskvrněna falší a hrubostí, poznají strašný omyl, kterého se dopustili. *CH 113.2*

Není možné, aby ti, kteří povolují chuti, dosáhli křesťanské dokonalosti. Mravní citlivost vašich dětí se nedá snadno probudit, nejste-li pozorní při výběru stravy. Nejedna matka připravuje stůl jako osidlo pro svou rodinu. Masité pokrmy, máslo, sýr, syté pomazánky, ostrá jídla a koření jedí do sytosti staří i mladí. Všechno to bude mít škodlivý účinek na žaludek, vznítí nervy a oslabí duševní schopnosti. Krvetvorné orgány nemohou z toho vytvořit dobrou krev. Tuk přehřívání pří-

pravou jídel ztěžuje zažívání pokrmu. Účinek sýru je škodlivý. Chléb z jemné mouky nedává tělu výživu, která se nachází v celozrnném chlebě. Jeho všeobecné používání nemůže udržet organismus v nejlepším stavu. Koření zpočátku dráždí jemnou sliznici žaludku, ale nakonec zničí přirozenou citlivost této jemné blány. Krev je překyselená, probouzí se nízké sklony a zeslabené mravní i rozumové schopnosti se stávají otroky nízkých žádostí. CH 114.1

Matka by měla uvážlivě připravit jednoduchou a přece výživnou stravu své rodině. Bůh obdařil člověka hojností, čímž možno uspokojit nezvrácenou chuť. Předložil mu plodiny země – skvostnou paletu potravin, která uspokojí chuť a vyživí organismus. Náš nebeský Otec praví, že z toho všeho můžeme volně jíst. Ovoce, obilí, zelenina – připravené jednoduchým způsobem, bez koření a jakéhokoliv tuku s trochou mléka anebo smetany dává to nejzdravější jídlo. Vyživuje tělo a dodává vytrvalost a zdatnost rozumu, což se nedá docílit stravou dráždivou. CH 114.2

Škodlivost jedení masa

Ti, kdož volně jedí masité pokrmy, nemají vždy jasnou mysl a bystrý postřeh, protože požívání masa vede k tomu, že zanáší tělo škodlivinami a zatemňuje jemnou citlivost mysli. Jedením masa se podporuje sklon k chorobám. Neváháme říct, že maso není podstatně důležité na udržení zdraví a síly. CH 115.1

Ti, kdož se převážně živí masem, nevyhnou se, aby občas nejedli i maso, které je více méně z nemocných zvířat. Protože jsou odloučena od světla a čistého vzduchu a vdechují ovzduší nečistých stájí, celé jejich tělo je rychle prosáknuto hnilobou a když se maso dostává do lidského těla, znečišťuje krev a vyvolává nemoc. Má-li už člověk jednou znečištěnou krev, potom se tento nezdravý stav ještě vážně zhorší. Jen málokdo z lidí se dá přesvědčit, že krev jim přiotrávilo a utrpení způsobilo právě maso, které snědli. Mnozí umírají na choroby vyvolané jen jedením masa, zatímco oni sami a ani jiní si skutečnou příčinu toho vůbec neuvědomují. Někteří necítí okamžité účinky toho, ale to není důkaz, že jim to neškodí. To může vykonat své dílo na organismus a přece v přítomnosti obětí nic z toho nemusí ani tušit. CH 115.2

Vepřové maso, i když patří mezi nejužívanější potravinové články, je jedním z nejškodlivějších. Bůh nezakázal Židům jíst maso jen proto, aby projevil svou autoritu, ale proto, že pro člověka to není dobrý pokrm. Bůh nestvořil vepře, aby vůbec někdy měli být člověku za pokrm. Není možné, aby maso z kterýchkoliv žijících tvorů bylo zdravé, když jeho přirozeným živlem je špína a když se živí tím nejodpornějším odpadem. CH 116.1

Hlavním cílem člověka není uspokojovat chuť. Je zapotřebí uspokojovat tělesné potřeby. Má vůbec člověk ovládat chuť? Nebo ti, kteří usilují o posvěcení, čistotu, šlechtnost a přístup do společnosti nebeských andělů, budou i nadále brát život Božím tvorům a s požitkem požívat jejich maso jako pochoutku? Podle toho, co mi bylo ukázáno, v tomto ohledu nastane změna a zvláštní lid Boží bude žít ve všem střídmě. CH 116.2

Náležitá příprava jídla je povinností

Někteří lidé jakoby si mysleli, že všechno co snědí, se ztrácí, že cokoliv člověk uloží do žaludku, bude mít stejný účinek jako pokrm připravený rozvážně a svědomitě. Je však důležité, aby jídlo, které přijímáme, bylo chutné. Jestliže není a musíme-li je jíst s nechutí, nedostáváme patřičnou výživu. Naše tělo pozůstává z toho, co jíme jestliže naše tkáň má být hodnotná, musíme jíst správný pokrm a ten musí být připravený tak rozumně, aby co nejlépe vyhovoval potřebám organismu. Je náboženskou povinností těch, kteří vaří, aby se naučili jak připravovat zdravé pokrmy rozmanitým způsobem, aby jídlo bylo chutné a zdravé. Nedostatečná příprava jídla ničí životní energii tisícům. Více lidí proto hyne, než si mnozí uvědomují. Rušivě to působí na organismus a vyvolává nemoci v takovémto stavu nemožno pohotově postihnout nebeské věci. CH 116.3

Někteří si neuvědomují, že je náboženskou povinností pokrm náležitě připravit, proto se ani o to nesnaží. Nesprávným kynutím chleba a přidáváním jedlé sody na odstranění nedbalostí při vaření se jídlo pro lidský žaludek jen znehodnocuje. Vyrobit dobrý chléb si vyžaduje přemýšlení a péči. V dobrém bochníku chleba je však více náboženství, než si mnozí myslí. Jídlo možno připravovat jednoduše a zdravě, ale vyžaduje si to určitou zručnost, má-li být chutné a výživné. Ženy by měly uvažovat, jak se naučit vařit, potom by měly trpělivě uplatňovat, čemu se naučily. Lidé trpí proto,

že jsou v tomto ohledu pohodlní. Takovým říkávám: Je načase, abyste probudili své spící síly a poučili se. Čas strávený na získání důkladného poznání a zkušenosti s přípravou zdravých a chutných jídel nepokládejte za promarněný. Nezáleží, jak dlouho zkušenost máte při vaření. Při stálé zodpovědnosti za rodinu je vaší povinností naučit se náležitě o ni starat. Jestli je třeba, jděte k některému kuchaři a dejte se poučit, dokud toto umění nezvládnete. *CH 117.1*

Nesprávné jedení ničí zdraví

Nesprávný způsob jedení a pití ničí zdraví a tím i blaho života. Kolikrát se na tak zvané dobré jídlo doplatilo spánkem a pokojným odpočinkem! Tisíce si shovívavostí vůči zvrácené chuti připravili horečku, anebo některou jinou akutní nemoc, která skončila smrtí. Byl to požitek za nesmírnou cenu. *CH 117.2*

Jestliže je nesprávné jíst jen na uspokojení zvrácené chuti, z toho ještě nevyplývá, že bychom měli být lhostejní vůči tomu, co jíme. Je to otázka svrchované důležitosti. Nikdo by si neměl přivkat na nedostatečnou stravu. Mnozí jsou oslabeni nemocí a potřebují výživnou a správně připravenou stravu. Zdravotní reformátoři by se měli především starostlivě vyhýbat krajnostem. Tělo potřebuje dostatečnou výživu. Bůh, který dává svým milým spánek, jim opatřil též vhodný pokrm na udržení tělesného organismu v zdravém stavu. *CH 118.1*

Mnozí se odvrací od světla poznání a zásady obětují chuti. Jedí i tehdy, když organismus nepotřebuje jídlo a v nepravidelných intervalech, protože nemají žádnou morální sílu, aby odolali náklonnosti. V důsledku toho se poškozený žaludek bouří a následuje utrpení. Pravidelnost v jídle je velmi důležitá pro zdraví těla a pokoj mysli. Mezi dvěma jídly by se nemělo sníst ani kousek potravy. *CH 118.2*

Příliš časté jedení

Mnozí povolují zhoubnému návyku jedení těsně před spánkem. I když se najedli při pravidelném jídle, přece se ještě najedí, protože cítí jakýsi pocit malátnosti. Povolností této nepatřičnosti stává se z toho návyk a jim se zdá, jakoby bez jídla ani neusnuli. V mnohých případech se tato slabost hlásí proto, že orgány byly během dne příliš přetíženy velkým množstvím pokrmu, které musely zpracovat. Tyto orgány potřebují určitý čas na úplný odpočinek od námahy, aby se obnovily jejich vyčerpané síly. Další jídlo by nemělo přijít do žaludku, dokud by žaludek neměl čas se zotavit z námahy zažívání předešlého jídla. Před usnutím žaludek měl skončit svou prací, to znamená tak jako ostatní orgány těla, aby měl pokojný odpočinek. Jestliže člověk sní více pokrmu, zažívací orgány se znovu dostávají do činnosti, aby se během spánku znovu namáhaly. Spánek takového člověka je často narušován nepříjemnými sny a ráno vstává neosvěžen. Při tomto návyku zažívací orgány ztrácejí svou přirozenou sílu a člověk má velké těžkosti se zažíváním. Přestoupení přírodních zákonů nepříznivě ovlivňuje nejen jednotlivce, ale i jiní s ním více méně trpí. Ať jen někdo zkusí takového člověka nějak podráždit a pozná, jak rychle projeví svou netrpělivost. Bez zvláštní milosti nedovede hovořit ani jednat pokojně. Kamkoliv jde, všude vrhá stín. Jak potom může někdo říci: „Nikomu do toho nic není, co jím anebo piji“? *CH 118.3*

Vyhněme se zlu

I zdravý pokrm je možno jíst nestřídmě. Když někdo přestal užívat to, co mu škodí, to ještě neznamená, že může jíst, kolik se mu chce. Přejídání se jakýmkoliv hodnotným pokrmem zanáší živý organismus a překáží mu jeho práci. *CH 119.1*

Mnozí se dopouští chyby tím, že pijí studenou vodu při jídle. Jídlo se nemá splachovat. Pitím vody při jídle se zamezuje přítok slin a čím studenější voda, tím více škodí žaludku. Ledová voda anebo limonáda při jídle zastaví trávení, odkud organismus nedodá dostatek tepla žaludku, aby mohl znovu trávit. Žvýkejte pomalu, aby se sliny s jídlem dobře promísily. *CH 119.2*

Čím více tekutiny dáme do žaludku při jídle, tím těžší bude pak trávení pokrmu, protože nejprve se musí vstřebat tekutina. Nejezte mnoho soli, zřekněte se kořeněných jídel, nedávejte do žaludku horké jídlo; jezte ovoce a podráždění, které vyvolává velkou žízeň, přestane. Když však někdo přece musí uhasit žízeň, pak čistá voda je právě tím, po čem přirozenost touží. Nikdy neužívejte tak zvaný čínský čaj, kávu, pivo, víno anebo lihový nápoj. *CH 120.1*

Jezte pomalu

Když si chcete zabezpečit zdravé zažívání, jezte pomalu. Ti, kteří se chtějí vyhnout nechutenství a uvědomují si svou povinnost zachovat všechny své schopnosti v takovém stavu, aby mohli co nejlépe sloužit Bohu, dobře učiní, když budou na to pamatovat. Nemáte-li na jídlo čas, nehltejte ho, ale raději jezte méně a důkladně prožvýkejte. Užitek z pokrmu nezáleží natolik od snědeného množství, jak od jeho důkladného zažití. Ani uspokojení chuti nezáleží tolik od snědeného množství, jak od toho, kolik zůstává v ústech. Kdo je vzrušený, ustarostněný, anebo kdo spěchá, dobře by učinil, kdyby nejedl dokud si neodpočine, protože životní síly, už i tak velmi přetížené, nemohou dodat potřebnou zaživací tekutinu. Při cestování někteří lidé skoro ustavičně něco jedí. To je jeden z nejzhorbnějších zvyklostí. Kdyby cestující jedli pravidelně a to nejjednodušší a nejvýživnější jídla, necítili by tak velkou únavu a netrápily by je toliké nemoci. CH 120.2

Ve snaze zachovat si zdraví, je ve všem nutná střídmost – střídmost v práci, v jídle i v pití. Náš nebeský otec poslal světlo zdravotní reformy, aby varoval proti zlu, vyplývajícimu ze snížené chuti, aby ti, co milují čistotu a svatost, mohli poznat, jak rozvážně užívat dobré věci, které jim připravil, a aby uplatněním střídmosti v každodenním životě byli posvěceni pravdou. CH 120.3

Při všeobecných a stanových shromážděních, měli bychom mít dobrý, zdravý, výživný pokrm, připravený jednoduchým způsobem. Tyto chvíle bychom neměli promarnit hodováním. Jestliže si ceníme Boží požehnání a nasycení chlebem života, nebudeme se příliš zajímat o ukájení chuti. V myšlenkách se budeme především obírat otázkou, jak je to s naším duchovním životem? Potom nastane taková touha po duchovním pokrmu, po něčem, co dodá duchovní sílu – že nám nebude vadit, je-li jídlo skromné či jednoduché. CH 121.1

Bůh žádá, aby mu naše tělo bylo živou, ne mrtvou anebo umírající obětí. Oběti starých Židů musely být bez úhony a Bohu by se mělo líbit, kdyby měl přijmout lidskou oběť plnou nemocí a porušení? Práví nám, že naše tělo je chrámem Ducha svatého; a on nás žádá, abychom se o tento chrám starali, aby byl důstojným příbytkem pro jeho Ducha. Apoštol Pavel nám dává napomenutí: *„Nejste sami svoji. Vždyť draze jste byli koupeni! Oslavte tedy Boha svým tělem a svým duchem, jež oboje náleží Bohu“* (1 K 6,19.20) Všichni by se měli svědomitě snažit zachovat si tělo v nejlepším zdraví, aby mohli dát Bohu dokonalou službu a konat si svou povinnost v rodině i ve společnosti. – CTBH 41-53 CH 121.2

Moc chuti

Jedním z nejmocnějších pokušení, proti němuž musí člověk bojovat je chuť – apetit. Mezi myslí a tělem existuje skrytá a obdivuhodná souvislost, navzájem se ovlivňující. Nejdůležitější úlohou našeho života by mělo být: zachovat si tak zdravé tělo, aby mohlo rozvinout všechny své síly a aby každá část tohoto živého zdroje mohla harmonicky spolupůsobit. Nedbat o tělo znamená zanedbávat i mysl. Chorobné tělo a nerozvinutá mysl Božích dítek nemůže plně oslavovat Pána. Povolnost chuti na úkor zdraví je zločinné zneužívání smyslů. Ti, kteří jsou jakkoliv nestřídmí, ať již v jídle anebo v pití, mrhají svými tělesnými silami a oslabují mravní sílu. Pocítí odplatu, která následuje po přestoupení fyzického zákona. CH 122.1

Vykupitel světa věděl, že povolování chuti přivodí fyzickou slabost a otupí myšlenkový organismus tak, že svaté a věčné věci zůstanou bez povšimnutí. Kristus věděl, že svět se oddal obžerství a že takovéto ukájení chuti rozvrátí mravní síly. Když hovění chuti tak mocně ovládlo člověka, že zlomit jeho moc si vyžádalo téměř šesti týdenní půst Syna Božího pro člověka – jaké dílo tu čeká křesťana, když má zvítězit jako zvítězil Kristus. Sílu pokušení povolit zvrácené chuti, možno měřit jen Kristovou nevýslovnou úzkostí při postu na poušti. CH 122.2

Kristus věděl, že jestliže má být plán spasení účinný, musí dílo vykoupení člověka začít tam, kde začal pád. Adam padl, když povolil chuti. Své vykupitelské dílo začal Kristus reformou tělesných zvyklostí člověka, aby do lidské paměti tím hlouběji vštípl závažnost poslouchat Boží zákon. Úbytek sil a degeneraci lidstva můžeme přisoudit hlavně ukájení zvrácené chuti. CH 122.3

Vážná odpovědnost

Na všech, zvláště však na kazatelích, kteří zvěstují pravdu, spočívá velká zodpovědnost, aby zvítězili nad svou chutí. Mohli by být mnohem užitečnější, kdyby ovládali svou chuť a žádosti. Jejich rozumové a mravní síly by se rozhojnily, kdyby své fyzické úsilí doplňovali myšlenkovým cvikem. Přísnou střídmostí a přiměřenou duševní a tělesnou činností vykonali by mnohem více práce a zachovali by si jasné myšlenky. Při takovémto jednání plynuly by jejich myšlenky a slova volněji, jejich náboženská činnost by se rozhojnila a na své posluchače by působili pronikavějším dojmem. *CH 123.1*

Nestřídmost v jídle, i když jde o správnou kvalitu pokrmu, škodlivě ovlivní tělo a otupí jemnější a svatější city srdce. Přísná střídmost v jídle a v pití je nanejvýš důležitá, má-li být zachováno zdraví a náležitá působnost funkcí celého těla. Přísná střídmost zachovává fyzickou i duševní zdatnost a kazatelům literárním a ostatním pracovníkům se sedavým zaměstnáním dodá vytrvalosti.

... *CH 123.2*

Účinek dráždivého pokrmu

Nestřídmost začíná při našem stole již tehdy, když požíváme nezdravý pokrm. Při dalším povolování chuti zaživací orgány po čase slábnou a požitý pokrm již neuspokojuje chuť. Vytváří se základ nezdravých podmínek a vzniká žádost po dráždivějších pokrmech. Čínský čaj, zrnková káva a maso působí okamžitě. Pod vlivem těchto jedů je nervový systém podrážděn, v některých případech jako by mysl na určitý čas byla povzbuzena a představitost jako by ožila. *CH 124.1*

I když tato dráždidla na čas vyvolávají příjemné pocity, mnozí si myslí, že je skutečně potřebují a nepřestávají je užívat. Jde však jen o určitou reakci. Nervový systém, který byl nesprávně vydrážděn, vypůjčil si sílu přítomné činnosti z energetických zdrojů, určených pro budoucnost. Ve všem takovémto systému povzbuzování následuje deprese. Po povzbudivém účinku těchto dráždividel nastává i poměrný pokles sil předrážděných orgánů, jakmile dráždidle přestalo působit. Chuť si zvyká a žádá vždy silnější pokrm, který by mohl udržet příjemné podráždění až se hovění chuti stane zvykem a vytváří trvalou touhu po silnějších dráždividlech jakými jsou tabák, víno a jiné lihovné nápoje. Čím více povolujeme chuti, tím častější budou její požadavky a tím hůře ji ovládneme. Čím více povolujeme chuti, tím častější budou její požadavky a tím hůře ji ovládneme. Čím více se tělo oslabuje a čím více je odkázáno na nepřírozená dráždidla, tím více roste touha po těchto věcech, až je vůle úplně přemožena. Tu se zdá, že není již síly vzepřít se těmto věcem. *CH 124.2*

Bezpeční budeme, jen když se čaje, kávy, vína, tabáku, opia a alkoholu nedotkneme, ani je neokusíme a na ně nesáhneme. Proti minulým generacím lidé dneška dvojnásobně potřebují opřít se o silnou vůli, zmocněnou Boží milostí, chtějí-li obstát proti satanovým pokušením a odolat i té nejmenší žádosti zvrácené chuti. Přítomné pokolení má méně síly ovládat se, než lidé minulých dob. Po rodičích, kteří těmito dráždividly ukájeli svou chuť, zdědily děti porušený apetit i vášně a je zde třeba více mravní síly odolat nestřídmosti ve všech normách. Jen tehdy budeme bezpeční, když se cele postavíme za střídmost a neodvážíme se na nebezpečnou cestu. *CH 125.1*

Kristus svým dlouhým postem na poušti sledoval velký cíl, naučit nás, že se nutně musíme zapírat a být střídmi. S tím bychom měli začít u svých stolů a touto zásadou bychom měli proniknout celý svůj život. Vykupitel světa přišel z nebe pomoci člověku v jeho slabosti, aby v síle, kterou mu přinesl, získal moc přemoci chuť a vášeň a mohl ve všem zvítězit. *CH 125.2*

Mnozí rodiče vychovávají a usměrňují chuť svých dětí. Dovolují jim jíst maso, pít čínský čaj a zrnkovou kávu. Naložené maso, čaj a káva, což mnozí rodiče dávají svým dětem, připravují cestu pro silnější dráždidla, jako je tabák. Užívání tabáku podněcuje touhu po lihovinách a to trvale oslabuje nervovou sílu. *CH 125.3*

Kdyby křesťané probudili mravní citlivost a ve všem se řídili střídmostí, mohli by svým příkladem, začínajíce u stolu, pomoci těm, kteří se nedovedou ovládat a kteří jsou téměř bezmocní proti žádostem chuti. Kdybychom mohli pochopit, že návyky tohoto života ovlivňují naše věčné zájmy, že náš věčný život závisí na zvycích přísné střídmosti, pak bychom v jídle a pití usilovali o dosažení zásadní střídmosti. Svým příkladem a osobním úsilím můžeme být nástroji záchrany mnohých duší z ponížení, zločinu, nestřídmosti a smrti. Naše sestry mohou mnoho vykonat pro záchranu jiných, když na svůj stůl budou dávat zdravý, výživný pokrm. Svůj vzácný čas mohou věnovat výchově

chuti svých dětí, vytvářet v nich návyk střídmosti ve všem a povzbuzovat v nich sebezapření a dobročinnost ve prospěch druhých. CH 125.4

Následky povolnosti

Bez ohledu na příklad, který nám zanechal Kristus (potlačení chuti při postu a přemožením její moci), mnohé křesťanské matky svým příkladem a výchovou přímo předurčují své děti pro obžerství a opilství. Dětem se často dovoluje jíst cokoli bez ohledu na zdraví. Mnohé děti jsou od dětství vychovány k labužnictví. Pro povolování chuti trpí často v mladosti zažívacími poruchami. Ukájení chuti a nestřídmost v jídle vzrůstá s rozvojem jejich tělesných sil. Rodičovská povolnost častokrát obětuje jejich duševní i tělesné síly. – 3T 485-489 CH 126.1

Věrnost v zdravotní reformě

Byla jsem poučena, abych všemu našemu lidu přinesla poselství o zdravotní reformě, jelikož mnozí se uchýlili od věrného následování těchto zásad. CH 127.1

Bůh chce, aby Jeho děti dospěli v míru plného věku Kristova. Aby se to mohlo stát, musí správně využívat každou duchovní schopnost duše i těla. Nesmí mařit své duchovní a tělesné síly. CH 127.2

Otázka zachování zdraví je jednou z nejdůležitějších. Studujeme-li tuto otázku v bázni Boží, shledáme, že pro naše tělesné, jakož i duchovní blaho je nejlepší, abychom zachovali prostotu ve stravování. Studujme trpělivě tuto otázku. Abychom si v této věci počínali moudře je nám zapotřebí poznání a schopnosti k rozsuzování. Přírodním zákonům nemáme odporovat, nýbrž je poslouchat. CH 127.3

Všichni, kteří byli poučeni o škodlivosti používání masitých pokrmů, čínského čaje, zrnkové kávy, jakož i o nákladném a přitom nezdravém připravování jídel a rozhodli se učinit smlouvu s Bohem při oběti, nebudou nadále ukájet svou žádost po pokrmech, o nichž vědí, že jsou nezdravé. Bůh si přeje, aby naše chuť byla pročištěna a abychom se cvičili zapírat se ve věcech, které nejsou k našemu dobru. Toto je dílo, které má být vykonáno dřív, než se Jeho lid postaví před Ním v dokonalosti. CH 127.4

Osobní odpovědnost

Ostatky Božího lidu musí být obráceny. Zvěstování tohoto poselství má vést k obrácení a posvěcení duší. V tomto hnutí máme posílit sílu Ducha Božího. Toto je obdivuhodné, určité poselství. Pro toho, kdo je přijímá, značí vše a má být zvěstováno hlasitým voláním. Musíme mít věrnou a vytrvalou víru, že toto poselství bude spět kupředu a bude čím dál tím důležitější až do konce času. CH 127.5

Někteří členové přijímají některé části svědectví jako poselství od Boha; zavrhnou však ty části, které odsuzují jejich oblíbené choutky. Ti však působí proti svému blahu i proti blahu sboru. Je nutné, abychom chodili ve světle, dokud toto světlo máme. Kdo říká, že zdravotní reformě věří a přece svým každodenním životem její zásady popírá, škodí své vlastní duši a zanechává nesprávný dojem v mysli věřících i nevěřících. CH 128.1

Síla v poslušnosti

Ti, kteří znají pravdu jsou před Bohem zodpovědní, aby všechny jejich skutky odpovídaly tomu, v co věří, a aby jejich život byl zušlechťen a posvěcen a byli připraveni pro dílo, které musí být rychle vykonáno v těchto závěrečných dnech. Ani čas, ani síly nemohou utrácet v ukájení svých choutek. Slova Písma měla by nás vést k naléhavé vážnosti: „*Protož čiňte pokání, a obraťte se, aby byly shlazení hříchové vaši, když by přišli časové rozvrazení od tváře Páně.*“ (Sk 3,19) Mezi námi jsou mnozí, duchovně úchylní, kteří jistě zahynou, neobrátili-li se cele. Můžete si dovolit toto riskovat? CH 128.2

Pýcha, slabost a nedostatek víry připravují mnohé o bohaté požehnání Boží. Jsou mnozí, kteří nepokořili svá srdce před Bohem; budou překvapeni a zklamáni, když uslyší hlas: „*Aj, ženich jde!*“ (Mt 25,6) Teoreticky pravdu znají, nemají však ve svých lampách olej. Naše víra v této době nesmí zůstat jen na souhlasu nebo víře v teorii třetího andělského poselství. Musíme mít olej milosti Kristovy, který zásobí lampy, aby světlo života svítilo na cestu těm, kdo jsou ve tmě. CH 128.3

Chceme-li se vyhnout neblahé zkušenosti se vši opravdovostí, musíme bezodkladně pracovat na svém spasení s bázní a třesením. Jsou mnozí, kteří nedávají rozhodný důkaz o svém křestním slibu. Jejich horlivost ustrnula ve formalitě, světské ctižádosti, pýše a sebelásce. Jejich pocity jsou příležitostí podníceny; nepadli však na skálu, Ježíše Krista. Nepřicházejí k Bohu se zdrceným srdcem v pokání a s vyznáním. Ti, kdo okoušejí dílo pravého obrácení ve svém srdci, zjeví ovoce Ducha ve svém životě. Ó, kéž by ti, kteří mají tak málo duchovního života, si uvědomili, že věčný život obdrží pouze ti, kdo se stali účastní božské přirozenosti a unikli porušenosti, která je na světě skrze žádostivost! *CH 129.1*

Jedině moc Kristova může provést změnu v srdci a mysli, kterou musí všichni okusit, kteří se budou podílet s Ním na novém životě v království nebes. Spasitel řekl: „*Nenarodí-li se kdo znovu, nemůže vidět Království Boží.*“ (J 3,3) Náboženství, které přichází od Boha, je jediné to náboženství, které vede k Bohu. Abychom mu správně sloužili, musíme být zrozeni z Božího Ducha. Tento povede k bdělosti. Očistí srdce a obnoví mysl a dá nám novou schopnost poznat a milovat Boha. Dá ochotnou poslušnost ke všem Jeho požadavkům. Toto je pravá bohoslužba. *CH 129.2*

Bůh žádá od svého lidu ustavičný pokrok. Potřebujeme se učit, že ukájená chuť je největší překážkou rozumového vzrůstu a posvěcení duše. Při všem svém vyznávání zdravotní reformy mnozí z vás se stravují nesprávně. Ukájení chuti je největší tělesnou i duševní slabostí a je velkou mírou základem ochablosti a předčasné smrti. Ať ti, kdo usilují o čistotu ducha, pamatují, že v Kristu je moc, která ovládne chuť. *CH 130.1*

Masité pokrmy

Kdybychom z uspokojování žádosti po masitých pokrmech mohli mít nějaký užitek, nepsala bych vám tuto výzvu. Vím však, že tomu tak není. Masité pokrmy poškozují tělesné blaho a měli bychom se naučit být bez nich. Ti, kteří mají možnost opatřit si vegetariánskou stravu a přece se nechají vést svými zálibami v otázce jedení a pití, postupně se stanou lhostejnými k naučením, která Pán dal o jiných bodech přítomné pravdy a ztratí svůj postřeh k rozeznání přítomné pravdy a ztratí svůj postřeh k rozeznání pravdy; a pak zajistě sklidí, co rozsévali. *CH 130.2*

Byla jsem poučena, že žáci našich škol by neměli dostávat masitou stravu, anebo jiné, zdraví škodlivé pokrmy. Nic, co by povzbuzovalo touhu po dráždidlech, by se nemělo dostat na stůl. Vyzývá mladé i starší: zapírejte svoji chuť k těm věcem, které vám škodí. Služte Pánu při oběti. *CH 130.3*

Děti bychom měli také rozumně zapojit do tohoto díla. Jsme členové rodiny Boží. A Pán chce, aby Jeho dítky, mladé i staré, dovedly zapřít svoji chuť a zachránili prostředky potřebné pro vybudování shromaždišť a pro podporu misionářů. *CH 131.1*

Byla jsem poučena, abych řekla rodičům: Postavte se v této otázce celou duší i duchem na stranu Boží. Vždy musíme pamatovat, že v těchto zkušebních dnech jsme zkoušeni před Pánem vesmíru. Nechcete se vzdát svých choutek, které vám škodí? Vyznávat je snadné, ale ať vaše skutky sebezapření svědčí, že jste poslušní požadavků, které Bůh má ke svému zvláštnímu lidu. Pak vložte do pokladny jistou část prostředků, které svými skutky sebezapření ušetříte a pak budete mít čím podpořit dílo Boží. *CH 131.2*

Jsou mnozí, kteří si myslí, že se nemohou obejít bez masitých pokrmů. Kdyby se však postavili na stranu Boží, rozhodnutí kráčet po cestě, po které je On chce vést, obdrželi by sílu a moudrost jako Daniel a jeho přátelé. Zjistili by, že Pán je obdařil zdravým usuzováním. Kdyby viděli, jak mnoho dovedou zachránit pro Boží dílo skutky sebezapření! Nepatrné sumy zachráněné skrze skutky obětavosti učiní mnohem víc pro povznesení díla Božího, než větší dary, které si nevyžádaly žádné sebezapření. *CH 131.3*

Adventistům s. d. byly svěřeny důležité pravdy. Před více než čtyřiceti lety Pán nám dal zvláštní světlo o zdravotní reformě. Jak kráčíme v tomto světle? Jak mnozí odvykli žít podle těchto Božích rad! Měli bychom kráčet kupředu úměrně a přijatým světlem. Je naší povinností rozumět zásadám zdravotní reformy a respektovat je. V otázce střídmosti měli bychom být před všemi ostatními lidmi. A přece jsou mezi námi dobře poučení členové církve a dokonce i kazatelé evangelia, kteří mají nepatrný respekt pro světlo, které Bůh dal o tomto předmětu. Jedí co chtějí a konají také co chtějí. *CH 131.4*

Učitelé a vedoucí našeho díla měli by se pevně postavit na biblický základ v otázce zdravotní reformy a dát přímé svědectví těm, kdo věří, že žijeme v posledních dnech pozemských dějin. Musí být tažena dělicí čára mezi těmi, kteří slouží Bohu a těmi, kteří slouží sobě. *CH 132.1*

Bylo mi ukázáno, že zásady, které nám byly dány v dřívějších dnech, jsou tak důležité, že dnes měli bychom na ně pohlížet zrovna tak opravdově, jako tenkrát. Jsou někteří, co se nikdy neřídili světle daným v otázce stravování. Nyní je čas, abychom vytáhli světlo zpod kbelce a nechali zářit jeho jasně pronikavé paprsky. *CH 132.2*

Zásady zdravé životosprávy mají veliký význam pro nás jednotlivě i v celku. Když jsem poprvé obdržela světlo zdravotní reformy, byla jsem slabá a často jsem upadala do mdlob. Prosila jsem Boha o pomoc a On mi ukázal na závažnost zdravotní reformy. Poučil mne, že ti, kdož zachovávají Jeho přikázání, musí se dostat do svatého spojení s Ním, a to skrze střídmost v jídle a pití. Musí udržovat mysl a tělo v nejpříznivějším stavu pro službu. Toto světlo bylo pro mně velikým požehnáním. Zaujala jsem své stanovisko jako reformátorka s vědomím, že Pán mne chce posílit. Nyní jsem zdravější i přes svůj věk, než jsem kdy byla v době svého mládí. *CH 132.3*

Někteří namítají, že jsem se nepřidržela zásad zdravotní reformy, jak jsem je obhajovala svým perem. Mohu však říci, že jsem byla věrnou zdravotní reformátorkou. Členové mé domácnosti vědí, že je to pravda. *CH 133.1*

„K slávě Boží“

Nepředpisujeme žádnou přesnou linii v otázce stravování, říkáme však, že v zemích, kde je dostatek ovoce, obilí a ořechů, maso není náležitým pokrmem pro Boží lid. Byla jsem poučena, že masitý pokrm pomáhá animalizovat povahu, zbavuje muže a ženy té lásky a soucitnosti, kterou by měli pociťovat ke každému, a dává nižším žádostem ovládat žádosti vyšší. Jestliže kdy bylo jedení masa nebezpečným, dnes jím není. Rakovina, nádory a plicní nemoci velkou měrou způsobuje jedení masa. *CH 133.2*

Z jedení masa bychom neměli dělat zkušební kámen. Měli bychom se však zamyslit nad vlivem, jakým působí na ty, kdož používají masité pokrmy. Nemáme jako Boží poslové říci lidu: „*Protož buď že jíte, nebo pijete, aneb cožkoli činíte, všechno k slávě Boží činite?*“ (1 K 10,31) Nebudeme se vši rozhodností svědčit proti ukájení převrácené žádosti? Budou snad někteří kazatelé evangelia, zvěstující nejvyšší pravdu jaká kdy byla dána smrtelníkům, dávat příklad v návratu k masitým hrncům Egypta? Budou si snad ti, kteří jsou vydržováni z desátků z Boží pokladny shovívavě otravovat životodárný proud ve svých cévách? Budou zanedbávat světlo a napomenutí, které jim dal Bůh? Zdraví těla musíme pokládat za podstatné pro vzrůst v milosti a pro dosažení mírné povahy. Jestliže se o žaludek náležitě nepostaráme, bude zabráněno vytváření přímého mravního charakteru. Mozek a nervy souvisí se žaludkem. Nesprávné jedení a pití končí v převráceném myšlení a jednání. *CH 133.3*

Všichni mají být nyní vyzkoušeni a ukázat se. Byli jsme pokřtěni v Krista a jestliže vykonáme, co máme a odloučíme se od všeho, co nás chce zdeptat a učinit tím, čím být nemáme, obdržíme sílu pro vzrůst v Kristu, který je naší živou hlavou a my užijeme spasení Boží. *CH 134.1*

Pouze, když rozumně uplatňujeme zásady životosprávy, můžeme plně postřehnout zlo, vyplývající z nesprávné diety. Ti, kteří po poznání svých omylů mají odvahu změnit své zvyky, zjistí, že reformační úsilí si vyžaduje zápas a mnoho vytrvalosti. Bude-li však chuť jednou změněna, uvědomí si, že používání pokrmů, které kdysi pokládali za neškodné, pomalu, ale jistě vytvářelo základy k nechutenství a jiným nemocem. *CH 134.2*

Otcové a děti, bděte na modlitbě. Přísně dohlížejte na nestřídmost v každé podobě. Učte své děti pravé zdravotní reformě. Poučujte je, čemu by se měly vyhnout, chtějí-li si zachovat zdraví. Hněv Boží již začal navštěvovat neposlušné děti. Jaké zločiny, jaké hříchy, jaké nepravosti, jaké nespravedlivé skutky objevují se na každém kroku! Jako lid, máme vynaložit všechnu péči, abychom své děti ochránili před zkaženými společníky. *CH 134.3*

Poučování o zdravotních zásadách

Na výchovu lidu v zásadách zdravotní reformy měli bychom vynakládat větší úsilí. Měli by být zřízeny kuchařské školy a dům od domu bychom měli poučovat lid, jak si má připravovat zdravé

pokrm. Staří a mladí by se měli učit vařit prostěji. Kdekoliv se zvěstuje pravda, lid má být poučen, jak si má připravovat jednoduchým a přece chutným způsobem pokrm. Má být všem poukázáno, že výživnou stravu mohou si připravit i bez masitých pokrmů. *CH 135.1*

Poučte lid, že je lépe poznat, jak si zachovat zdraví, než jak léčit nemoc. Mezi lékaři by měli být moudří vychovatelé, varující všechny před povolováním chuti a ukazující, že střídmost v těch věcech, které Bůh zakázal, je jedinou cestou, jak zabránit zkáze těla i duše. *CH 135.2*

Mnoho moudrosti a opatrnosti je třeba použít pro připravování výživných pokrmů, které mají nahradit to, co kdysi sloužilo za pokrm těm, kteří chtějí být zdravotními reformátory. Vyžaduje to víru v Boha, rozhodný úmysl a ochotu pomoci jeden druhému. Strava, které schází základní výživné prvky, je urážkou zdravotní reformy. Jsme smrtelní a musíme přijímat pokrm, který náležitě vyživí naše těla. *CH 135.3*

Extrémy v otázkách stravování

Někteří naši lidé, důsledně se zdržující jedení nesprávných pokrmů, zapomínají dát tělu potřebné látky k jeho výživě. Ti, kteří zaujímají extrémní stanovisko v otázce zdravotní reformy jsou v nebezpečí, že si budou připravovat pokrmy tak nevkusně a nechutně, že je to neuspokojí. Pokrm by neměl být zbaven toho, co náš organismus potřebuje. Sama používám a vždy jsem používala trochu soli, neboť sůl není škodlivá, ba je vlastně potřebná pro krev. Zelenina by měla být ochucena trochou mléka, nebo smetany, nebo něčím jiným stejně hodnotným. *CH 135.4*

I když jsme byli varováni před nebezpečím nemocí z používaného másla a zlem, způsobovaným libovolným užíváním vajec u malých dětí, přece bychom neměli pokládat za porušení zásad použít vejce od slepic náležitě krmených. Vejce obsahují některé léčivé hodnoty a působí proti některým jedům. *CH 136.1*

Někteří nedali tělu nutnou náhradu za mléko, vejce a máslo, jichž se zřekli a tím zeslábli a nemohli pracovat. Takto se zdravotní reforma dostává do špatného světla. Dílo, které jsme se snažili pevně budovat, zatemňují nesprávné náhledy, které nejsou podle Boží rady, a síly sboru jsou pak ochromeny. Bůh však zasáhne, aby zabránil výsledkům těchto příliš omezených představ. Evangelium má sjednocovat hříšné lidstvo. Má přivést chudého i bohatého k nohám Ježíše. *CH 136.2*

Přijde čas, kdy se budeme muset vzdát některých článků potravy, které nyní požíváme, jako je mléko, smetana a vejce, není však nutné přivádět se do zmatku předčasným a extrémním omezováním. Počkejte, až si to okolnosti vyžádají a Pán k tomu připraví cestu. *CH 136.3*

Ti, kteří chtějí mít úspěch při zvěstování zásad zdravotní reformy, musí mít Boží Slovo za svého vůdce a poradce. Pouze tehdy, když všechny zásady zdravotní reformy budou se řídit touto zásadou, budou na pevné půdě. Nikdy nesvědčíme proti zdravotní reformě tím, že budeme používat zdravý, chutný pokrm místo škodlivin, jichž jsme se vzdali. Varujme se podněcovat chuť k užívání dráždivel. Jezme pouze prosté, jednoduché, zdravé pokrmy a děkujme ustavičně Bohu za zásady zdravotní reformy. Ve všech věcech buďte opravdovými upřímnými, poctivými a získáte převážné vítězství. *CH 136.4*

Výživa v různých zemích

I když bojujeme proti přejídání a nestřídmosti, musíme pamatovat na okolnosti, v nichž se lidé nachází. Bůh učinil opatření pro ty, kteří žijí v různých zemích na světě. Ti, kteří chtějí spolupracovat s Bohem, musí pečlivě uvážit dříve, než se rozhodnou, které pokrmy jíst a které nejíst. Musíme se dostat s lidmi do styku. Kdybychom měli zdravotní reformu předkládat v té nejkratší podobě lidem, kterým okolnosti nedovolují zařídit se podle této zdravotní reformy, způsobili bychom více škody, než dobra. Byla jsem poučena, že při zvěstování evangelia chudým máme jim říci, aby používali pokrm, který je pro ně nejvýživnější. Nemohu jim říci: „Nesmíte jíst vejce, mléko, nebo smetanu. Nesmíte používat žádné máslo na přípravu pokrmu.“ Evangelium musí být zvěstováno chudým, čas však ještě nepřišel, abychom předpisovali nejpřísnější dietu. *CH 137.1*

Slovo váhavým

Kazatelé, kteří libovolně hoví své chuti, ani zdaleka nedosahují vytyčeného cíle. Bůh chce, aby byli zdravotními reformátory. Přeje si, aby žili podle světla, které jim bylo v tomto ohledu dáno. Je mi líto, když vidím ty, kteří by měli horlit pro zdravotní zásady, že nejdou správnou cestou životo-

správy. Modlím se, aby jim Pán ukázal, že jsou vstříc veliké ztrátě. Jestliže by všechny věci byly tak, jak by měly být v domácnostech, jež tvoří naše sbory, mohli bychom vykonat dvojnásobek díla pro Pána. CH 137.2

Mají-li být adventisté s. d. očištěni a zůstat čistí, musí mít Svatého Ducha ve svém srdci a ve svých domovech. Pán mi dal světlo, že když se dnešní Izrael pokoří před Ním a očistí chrám duše od vši poskvrny, On vyslyší jejich modlitby za nemocné a požehná používání Jeho prostředků pro uzdravení nemocných. Jestliže člověk ve víře učiní všechno, co může, aby přemohl nemoc, při jejíž léčbě používá jednoduchých léčebných prostředků, které Bůh připravil, jeho úsilí bude Bohem požehnáno. CH 138.1

Jestliže po tolikerém světle Boží lid bude i nadále pěstovat nesprávné návyky, sobecky si hovět a odmítat nápravu, bude muset trpět důsledky přestoupení. Jestliže jsou rozhodnutí ukájet převládající chuť za každou cenu, Bůh je zázračně nezachrání od důsledků jejich choutek. Oni „*v bolesti ležeti budou*“ (Iz 50,11). CH 138.2

Ti, kteří se rozhodnou být domýšliví říkají: „Pán mne uzdravil a nepotřebuji se omezovat ve své dietě, – mohu jíst a pít podle libosti!“ budou potřebovat tělesně i duševně obnovující moc Boží. Proto, že vás Pán milostivě uzdravil, nesmíte se domnívat, že můžete ukájet své žádosti podle způsobu světa. Zachovejte se podle Kristova příkazu, když někoho uzdravil: „*Jdi, a nehřeš více.*“ (J 8,11) Chuť nesmí být vaším Bohem. CH 138.3

Pán dal slib starému Izraeli, že je zachová ode všech nemocí, které dopustil na Egyptany. Toto zaslíbení však bylo dáno pod podmínkou poslušnosti. Kdyby Izraelští byli poslušní napomenutí, které přijali a využili by svých předností, byli by příkladem světu ve zdraví a blahu. Izraelité však nesplnili Boží záměr a proto neobdrželi zaslíbené požehnání. U Josefa, Daniele a Mojžíše, Eliáše a mnoha jiných máme však ušlechtilé příklady výsledků pravé životosprávy. Podobná věrnost dnes přinese totéž ovoce. Pro nás je napsáno: „*Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěštovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.*“ (1 Pt 2,9) CH 139.1

Ó, jak mnozí ztrácejí největší požehnání, které jim dal Bůh ve zdraví a duchovních darech. Je mnoho duší, které touží po zvláštním vítězství a mimořádném požehnání, aby mohli vykonat něco velikého. V tomto úsilí se vždy domnívají, že musí projít nějakým smrtelným modlitebním a slzavým zápasem. Zkoumají-li tito lidé Písmo a modlitbou, aby se dověděli, jaká je výslovná vůle Boží a pak Jeho vůli konají bezvýhradně a nejdou podle žádostí svého já, naleznou klid. Všechn smrtelný zápas, všechny slzy a boje jim nepřinesou požehnání, po němž touží. Vlastní já musí být cele podřízeno. Oni musí konat dílo, které se samo představuje příslibem hojné milosti, zaslíbené všem u víře hledajícím. CH 139.2

Ježíš řekl: „*Chce-li kdo přijíti za mnou, zapři sám sebe a beř svůj kříž na každý den a následuj mne.*“ (L 9,23) Následujme svého Spasitele v Jeho prostotě a sebezapírání. Vyvyšujme muže Golgoty slovem a svatým životem. Spasitel přichází velice blízko k těm, kteří sami sebe posvěcují Bohu. Jestli byl kdy čas, kdy jsme potřebovali působení Ducha Božího na naše srdce a životy, pak je to dnes. Uchopme tuto Boží moc, abychom obdrželi sílu žít životem svatosti a sebeovládání. – 9T 153-166 CH 139.3

Účastníci božské přirozenosti

Ježíš se spolehl na moudrost a moc svého nebeského Otce. Hlásal: „*Panovník Hospodin spomáhá mi, pročez nebývám zahanben, ... nebo vím, že nebudu zahanben. ... Aj, Panovník Hospodin spomáhá mi bude.*“ Ukazuje na svůj vlastní příklad, Ježíš nám praví: „*Kdo jest mezi vámi, ještě se bojí Hospodina, ... ještě chodí v temnostech, a nemá žádného světla? Doufěj ve jméno Hospodino, a zpolehni na Boha svého.*“ (Iz 50,7-10) CH 140.1

„*Jde kníže tohoto světa*“, pravil Ježíš, „*ale nemá nic na mně.*“ (J 14,30) Spasitel se nedal oklamat satanovým chytráctvím. Nepodleh a nedopustil se hříchu. Ani jedinou myšlenkou se nepoddal pokušení. A tak si máme počínat i my. Kristovo lidství se pojilo s božstvím; byl vyzbrojen pro boj přítomností Ducha svatého. A přišel, aby nás učinil účastníky božského. Pokud jsme s Ježí-

šem spojení vírou, nemá hřích nad námi vládu. Bůh posiluje víru v nás a vede nás, abychom se pevně přimkli k božství Kristovu a dosáhli tak povahové dokonalosti. – DA 123 *CH 140.2*

Následek zanedbání světla

Kdyby se členové řídili světlem, jež jim Bůh dal, nemusilo být v rodinách tolik nemocí. Nedbali na světlo jako starý Izrael a právě tak jako on neviděli nutnost sebeovládání. Synové izraelští chtěli maso a pravili: Bez masa zemřeme, tak jako říkají mnozí dnes. Bůh dal odbojným Izraelským maso, ale současně i zlořečenství. Tisíce zemřely, dokud bylo ještě maso v jejich zubech. Máme příklad starého Izraele a výstrahu, abychom si nepočínali jako oni. ... Jak můžeme jít po svých cestách, kam nás naše oči vedou a jak můžeme zacházet stále dál, jako Izraelští? Bůh nemůže vykonat pro svůj lid veliké věci pro tvrdost srdce a hříšnou nevěru. *CH 141.1*

Bůh není přijímač osob, nýbrž z každého pokolení přijímá ty, kdo se bojí Hospodina a činí spravedlnost; zatímco reptáci, nevěřící a odbojní lidé nejsou v jeho přízni a nemají podíl na jeho požehnání zaslíbeném těm, kdož milují pravdu a podle ní přehlížejí Boží požadavky, poznají, že jejich požehnání se změní ve zlořečenství a jejich dary vniveč. Bůh chtěl, abychom se naučili pokorě a poslušnosti tím, že budeme číst dějiny starého Izraele, který byl jeho vyvoleným a zvláštním lidem, který si však přivodil vlastní záhubu tím, že šel po svých cestách. – 3T 171, 172 *CH 141.2*

Věrnost zákonům zdraví

Jsem přesvědčena, že nikdo nemusí chystat na konferenci tolik jídla, aby byl z toho nemocen; je však nutno dodržovat při vaření zdravotní předpisy. Členové by si neměli připravovat koláče a zákusky, nýbrž prostý chléb, k tomu ovoce, i zavařené nebo sušené. Uchovají si tak zdraví před shromážděním i během něj. Není nutné, aby byli po celou dobu vařené stravy, trvá-li shromáždění déle. ... *CH 142.1*

Bratři a sestry se nemají při pobožnosti rozstnat. Obléknou-li se úměrně rannímu a večernímu chladu a dbají-li obzvláště na to, aby se při změně počasí převlékali, aby chodili včas spát a aby jedli co nejjednodušší stravu pouze v čas jídla, nemusí být nemocní. ... Ti, kteří po celý týden těžce pracovali a sedí nyní v klidu, nemohou jíst tolik jako při práci. Učiní-li přece tak, přetíží si žaludek. Chceme, aby na takovém shromáždění byly síly mozku co nejčilejší a nejzdravější, aby pravdu dobře vnímaly, přijímaly a také si ji udržely. Po návratu domů je totiž třeba podle slyšeného slova žít. Je-li žaludek přetížen, byť prostou stravou, musí síly mozku jít na pomoc zažívání. Mozek je pak ospalý, a takový člověk neudrží ani otevřené oči. Pravdy, jež by měly proniknout do uší, aby byly pochopeny a prožity, se pro nevolnost téměř ztrácejí proto, že mozek je přemírou potravy takřka ochromen. – 2T 602, 603 *CH 142.2*

Zdravé vaření

Mnozí nemají v této věci pocit povinnosti, proto se asi nepokoušejí správně připravovat pokrm. To může být konáno snadno, prostě a zdravě, bez používání slaniny, másla nebo masitých pokrmů. Zručnost se musí spojit s jednoduchostí. Aby to ženy zvládly, musí číst a potom trpělivě provádět čtené v praxi. Mnohé raději trpí, než by si s tím dělaly starosti. Takovým říkám, je na čase, abyste vyburcovaly své spící síly a vše si pročetly a naučily se, jak vařit prostě a přece tak, že budete předkládat tu nejchutnější a nejzdravější stravu. *CH 143.1*

I když je nesprávné vařit pouze pro ukájení chutě, neměl by nikdo zastávat názor, že je správná ochuzená strava. Mnozí jsou zeslabení a vysílení nemocí a potřebují výživnou, hojnou a dobře upravenou stravu. Často shledáváme, že jsou sušenky nebo měkké koláče vysušené a ne upečené, a takéž i jiné pečivo. A tu vám kuchařky říkají, že se dobře vyznají ve starém způsobu vaření, ale mají-li říci pravdu, jejich rodina nemá ráda grahamy a že by zemřeli, kdyby jim tak vařily. *CH 143.2*

Řekla jsem jim, že se tomu nedivím. Je to váš způsob připravování pokrmů, který je činí tak nechutnými. Jíst takové jídlo jistě přivodí porušení zažívání. *CH 143.3*

Tyto ubohé kuchařky a ti, kteří musí jejich pokrmy jíst, vám zcela vážně řeknou, že jim zdravotní vaření nesvědčí. Žaludek nemá síly přeměnit chudý, těžký, kyselý chléb na dobrý chléb.

Ale tento špatný chléb přemění zdravý žaludek v nemocný. Ti, kteří jedí takovou stravu, poznají, že se jim počíná nedostávat sil. Není zde nějaká příčina? Některé tyto osoby si říkají zdravotní reformátoři, ale vůbec jimi nejsou. Nevědí, jak vařit. Připravují koláče, grahamky, brambory, ale jde to stále dokola, téměř beze změny a ústrojí nedozná posílení. Mají zato, že je to promarněný čas, věnují-li se získání důkladných zkušeností v přípravě zdravého a chutného pokrmu. – 1T 681, 682 *CH 143.4*

Učit se vařit

Naše sestry často neví, jak vařit. Ráda bych řekla: šla bych k nejlepší kuchařce, jakou možno najít, a zůstala při ní podle potřeby i celé týdny, dokud bych nezvládla toto umění a nebyla rozumnou, zručnou kuchařkou. Rozhodla bych se k tomu i ve čtyřiceti letech. Je vaší povinností umět vařit a též naučit i své dcery vařit. Když je zasvětíte do kuchařského umění, je to, jakoby jste okolo nich vystavěly hradbu, která je ochrání před mnohou nerozumností a zlozvykem, kterých by se jinak dopustily. Cením si svoji švadleny, vážím si svoji písanky, avšak moje kuchařka, která dobře ví, jak připravit pokrm, který náležitě vyživuje mozek, kosti a svalstvo, má nejdůležitější místo mezi pomocníky v rodině. – 2T 370 *CH 144.1*

Nejdůležitější je zručnost

Je náboženskou povinností všech, kteří vaří, aby se naučili, jak připravovat na různý způsob zdravé pokrmy, aby mohly být s potěšením pojídány. Matky by měly učit své dívky vařit. Které odvětví výchovy může být pro mladou dívku tak důležité, jako právě toto? Jídlo má co dělat se životem. Nedostatečné, ochuzené, špatně připravené jídlo neustále kazí krev tím, že oslabuje ústrojí tvořící krev. Je velmi důležité, aby se na kuchařské umění pohlíželo jako na nejdůležitější odvětví výchovy. Máme jen velmi málo dobrých kuchařek. Mladé dámy mají zato, že stát se kuchařkou, znamená snížit se k otrocké službě. Tak tomu však není. Nepohlížejí na to ze správného stanoviska. Umění zdravotně připravovat pokrmy, zvláště chléb, není podřadnou vědou. ... *CH 145.1*

Mladé dívky by měly být důkladně a pečlivě vyučovány vaření. Cokoliv jim život přinese, je toto vědomost, které mohou prakticky využít. Je to odvětví výchovy, která má nejpřímější vliv na lidský život, zvláště na život těch, kteří nám jsou nejdražší. Mnohá žena a matka, která neměla správnou výchovu a postrádá zručnost ve vaření, předkládá denně své rodině špatně upravená jídla, která ustavičně a jistě ničí zažívací ústrojí, tvoří špatnou krev a často vyvolávají akutní záněty a způsobují předčasnou smrt. *CH 145.2*

Mnozí se připravili do hrobu pojídáním těžkého, kyselého chleba. Bylo mně například vyprávěno o služebném děvčeti, které upeklo dávku kyselého, těžkého chleba. Aby se ho zbavila a vše skryla, hodila to páru velmi vykrmených vepřů. Příštího rána našel hospodář svou prasnici mrtvou a když zkoumal žlab, našel kusy onoho těžkého chleba. Vyptával se a dívka se přiznala, co udělala. Neměla ani zdání o účinku takového chleba na prasnici. Když těžký, kyselý chléb je s to zabít vepře, který zhltně i chřestýše a téměř každou odpornou věc, jaký účinek bude asi mít na ono jemné ústrojí, na lidský žaludek? *CH 145.3*

Je náboženskou povinností každé křesťanské dívky a ženy naučit se jednou péci dobrý, lehký chléb z nepřeseté pšeničné mouky. Matky by měly vzít své dcery s sebou do kuchyně již v jejich mládí a učit je kuchařskému umění. Matka nemůže očekávat, že její dcery pochopí tajemství vedení domácnosti beze vší výchovy. Měla by je trpělivě a laskavě poučovat a udělat jim práci co nejpříjemnější veselým, radostným obličejem a povzbudivými slovy uznání. Když udělají chybu jednou, dvakrát i třikrát, nekárejte je. Malomyslnost již koná své dílo a svádí je, aby řekly: „Nemá to ceny, to neumím.“ Zde není doba pro kárání. Vůle slábne. Potřebuje povzbuzení, veselá a radostná slova, asi jako: „To nevádí, že jsi udělala chybu. Vždyť se jen učíš a musíš čekat, že uděláš nějakou chybu. Zkus to znovu. Dávej pozor na to, co děláš. Buď velmi pečlivá a uvidíš, že budeš mít jistě úspěch.“ *CH 146.1*

Mnohé matky si neuvědomují důležitost tohoto odvětví vědění a raději udělají všechno samy, než by podstoupily nesnáze a potíže s vyučováním svých dětí a než by snášely jejich chyby a pře-

hmaty v době učení. A když jejich dcery mají v učení nezdar, posílají je pryč se slovy: „To nemá smysl, stejně neumíš to nebo ono udělat. Vyrušuješ a mateš mne více, než mi pomáháš.“ *CH 146.2*

Takto je odmítána první snaha učednic a první nezdar tak ochladí jejich zájem a horlivost v učení, že se obávají jiné zkoušky a raději navrhnou, že budou šít, plést, uklízet a vše jiné, než vařit.

... *CH 147.1*

Matky by měly brát své dcery s sebou do kuchyně a trpělivě je vychovávat. Jejich tělesná konstrukce se takovou prací zlepší. Svaly se jim napnou a zesílí a jejich myšlení bude na konci dne zdravější a povznesenější. Budou snad unavené, ale jak sladký je odpočinek po řádně vykonaném kusu práce. Spánek, sladký obnovitel přírody, dodává nové síly znavenému tělu a připravuje je pro povinnosti příštího dne. Nedávejte dětem na srozuměnou, že na tom nezáleží, pracují-li či nepracují. Učte je, že jejich pomoc potřebujete, že jejich čas má svou cenu a že závisíte na jejich práci. – 1T 682-687 *CH 147.2*

Nezdravý chléb

Někdy, když jsem byla na cestách, poznala jsem, že chléb a pokrm vůbec, který mi byl předložen, by mi uškodil; avšak musela jsem něco jíst. Na požívání takového pokrmu hledí nebe jako na hřích. Trpěla jsem nedostatkem náležitého pokrmu. Kdo z vás má slabý žaludek, může jíst různé ovoce, ne však mnoho najednou. Můžete mít v tom určitou pestrost, bude to chutné a po takovém jídle budete se dobře cítit. – 2T 373 *CH 147.3*

Změna stravy

Ti, kteří povolovali své chuti a volně jedli maso, každá jídla a různé zákusky a zavařeniny, nemohou mít okamžitě chuť na jednoduchou, zdravou a výživnou stravu. Mají tak zvrácenou chuť, že nemají potěšení ze zdravého ovocného jídla, z jednoduchého chleba a zeleniny. Nesmí očekávat, že hned při prvním jídle, tak odlišném od toho, co sami volně užívali, budou mít chuť. Když jim zpočátku nechutná jednoduchá strava, měli by se postít, dokud jim nebude chutnat. Takový půst bude mít pro ně větší užitek než lék, protože vyčerpaný žaludek si odpočine, což už dávno potřeboval a skutečný hlad uspokojí jednoduchá strava. *CH 148.1*

Vyžádá si to čas, aby se chuť obnovila a získala svou přirozenou citlivost, avšak při vytrvalém a sebezapírajícím úsilí v jídle a pití se co nejdříve jednoduché zdravé jídlo stane chutným a člověk ho bude brzy jíst s větším uspokojením než se požitkář těší ze svých labužnických pochoutek. Žaludek není drážděn masitou stravou a nadměrným množstvím, ale je zdravý a může pohotově vykonávat svou povinnost. S reformou by se nemělo odkládat. Třeba vynaložit všechno úsilí, aby se pozorně zachovaly pozůstávající síly z životní energie tím, že by se odstranila všechna zbytečná námaha. Žaludek se snad nikdy neuzdraví, ale správným jedením se zachrání další zeslabování a mnozí se více méně zotaví, jestliže v sebevražedném obžerství nezašli příliš daleko. – 4SG 130, 131

CH 148.2

Škodlivé složení

Něco o mléku a cukru: Znam některé, kteří se zřekli zdravotní reformy a poznamenali, že s ní nechtějí nic mít, protože se v ní omezují některé poživatiny. Změny bychom měli provádět velmi pozorně a počínat si opatrně a rozumně. Chceme jednat tak, aby tento způsob sám se doporučoval rozumným mužům a ženám v naší zemi. Větší množství mléka a cukru škodí. Znečišťuje celý systém. ... Cukr znečišťuje organismus. Překáží v činnosti tohoto živého stroje. *CH 149.1*

V Montcalm County, Michigan, byl jistý případ, o kterém se chci zmínit. Dotyčný byl šlechtěným člověkem. Byl vyššího vzrůstu a jemného vzhledu. Byla jsem pozvána, abych ho navštívila v jeho nemoci. Již předtím jsem s ním rozprávěla a jeho životosprávu. Řekl mi: „Nemám rád, když se mne díváte.“ Jedl velké množství cukru. Zeptala jsem se ho, proč to dělá. Řekl, že vynechal maso a neví, čím by to lépe nahradil, než cukrem. ... *CH 149.2*

Někteří z vás posílají své dospělé dcery do školy, aby si osvojily základy různých vědeckých oborů, dříve, než se naučí vařit, i když toto by mělo být na prvním místě. Byla tu žena, která ne-

dovedla vařit a nenaučila se připravovat zdravý pokrm. Jako ženě a matce jí v tomto důležitém odvětví chybělo patřičné vzdělání a v důsledku toho nesprávně připravená strava nestačila na požadavky organismu, nestřídmě jedla cukr, který zapříčinil nemoc celého organismu. ... CH 149.3

Snažila jsem se této rodině podat co nejlepší vysvětlení a on záhy byl zdravější. Někdy však přecenil své síly nebo snědl něco málo závadného a byl opět nemocen. Nebylo mu tentokrát už pomoci. Jeho tělo jako by bylo celé nakažené. zemřel. Cukr celou situaci zhoršil. CH 150.1

Často je u bratrů a sester zvykem, že hodně užívají mléka s cukrem. To tělo zatěžuje, dráždí živací orgány a postihuje mozek. Vše, co brzdí činnost živého mechanismu, působí přímo na mozek. Pán mi ukázal, že v požívání velkého množství cukru škodí víc než maso. – 2T 368-370 CH 150.2

Nechutné jídlo

Znám rodiny, které změnily masitou stravu za velmi slabou. jejich pokrmy byly tak nedostatečně připravené, že se to žaludku protivilo, a tyto rodiny potom šířily, že zdravotní reforma jim neslouží, že jim ubývá tělesných sil. Tu je jeden z důvodů, proč někteří neměli úspěch ve svém úsilí zjednodušit si stravu. Mají nyní bídnou stravu. Pokrmy si připravují nesvědomitě, a vždy stejně. Při jednom jídle nemělo by být mnoho rozličných pokrmů, ale ani každé jídlo by nemělo být připravené vždy z těch samých druhů potravin. Pokrmy by měly být připraveny jednoduše, ale starostlivě, aby podporovaly chuť k jídlu. – 2T 63 CH 150.3

Nedostatečná strava

Hovořila jsem o tom, jak je důležité dbát o množství a jakost jídla, poněvadž to vše úzce souvisí se zákony zdraví. Avšak neměli bychom doporučovat nedostatečnou stravu. Viděla jsem, že mnozí nesprávně chápou zdravotní reformu a spokojí se chudobnou stravou. Živí se lacinou, nevýživnou stravou, připravenou nedbale, anebo bez zřetele na vyživení těla. Je důležité, aby jídlo bylo připravené svědomitě, aby chuť, která není zvrácená, měla radost z jídla. Protože zásadně vynecháváme maso, koření. lůj, a to, co dráždí žaludek a škodí zdraví, nikdo by však neměl myslet, že nám už málo záleží na tom, co jíme. CH 151.1

Někteří zacházejí do krajnosti. Musí jíst právě takové množství a právě takovou kvalitu a omezit se na dvě nebo tři věci. Sobě i rodině připouští na stůl jen málo jídla. Malým množstvím jídla a ani ještě nejlepší kvality žaludek nedostává to, co by organismus patřičně vyživilo. Z nedostatečné stravy se nikdy nevytvoří dobrá krev. Ochuzená strava ochudí krev. ... CH 151.2

Byly mi představeny dvě třídy: Do první patří ti, kteří nežili podle světla, které jim dal Bůh. ... Mezi vámi je mnoho těch, kteří se hlásí k pravdě, kterou přijali, protože to tak učinil někdo jiný a pro svůj život nedovedou podat žádný důkaz. Proto jsou tak slabí jako voda. Místo abyste vážili své pohnutky ve světle věčnosti a získali praktické poznání zásad, které jsou základem všeho vašeho jednání, místo abyste kopali do hloubky a ve svém vlastním zájmu budovali na správném základě, chodíte ve světle jisker, které vám zapálil někdo jiný. Budete klopýtat, jako jste klopýtali ve zdravotní reformě. Kdyby jste byli jednali zásadově, nebyli byste to učinili. CH 151.3

Na některé nepůsobí zásada jíst a pít k slávě Boží. Hovnění chuti ovlivňuje celý jejich život. Je to vidět v jejich rodině, v jejich sboru, v modlitebním shromáždění a v životě dětí. Stalo se to kletbou jejich života. Nemůžete je přivést k tomu, aby chápali pravdy pro tyto poslední dny. Bůh se důkladně postaral o výživu a štěstí všech svých tvorů; a kdyby jeho zákony nebyly přestupovány a všichni by jednali podle Boží vůle, měli bychom zdraví, žili bychom v pokoji, štěstí a ne v bídě a ustavičném zlu. CH 152.1

Do druhé skupiny lidí, kteří přijali zdravotní reformu, patří lidé velmi přísní. Zaujmou stanovisko a stojí tvrdošíjně na tom základě a skoro ve všem zacházejí do krajností. ... CH 152.2

Maso znehodnocuje krev. Vařte maso s kořením, najezte se ho a za ním si dejte nějaký vydatný moučník a máte znečištěnou krev. Tělo je příliš přetížené, když má zpracovat takový pokrm. Určité zákusky a ostře nakládaná zelenina, které by nikdy neměly přijít do žaludku, též znečišťují krev. Bídná strava, nesprávně připravená a v malém množství, nemůže vytvořit dobrou krev. Maso a bo-

haté pokrmy na jedné straně a nedostatečná strava na druhé, přivádějí ke stejným výsledkům. – 2T 367, 368 *CH 152.3*

Krajnosti při stravování

Mnohé názory adventistů s. d. se liší od názorů všeobecně zastávaných ve světě. Ti, kteří obhajují nepopulární pravdy, měli by před všemi ostatními usilovat o důslednost ve vlastním životě. Neměli by sledovat, do jaké míry dovedou být odlišnými od jiných, ale jak blízko dovedou přistupovat k lidem, které chtějí ovlivnit, aby jim pomohli dosáhnout stanoviska, kterého si tak vysoce váží. Takové jednání bude dobrým svědectvím zastávaných pravd. *CH 153.1*

Ti, kteří obhajují zdravotní reformu, měli by obsluhou vlastního stolu představit přednosti zdravotních zásad v tom nejlepším světle. Její zásady by měli tak dát příkladem, že úsudek lidí uvážlivých by byl přesvědčivý. *CH 153.2*

Mnoho je těch, jež zavrhnou jakékoliv reformační hnutí, ať by bylo jakkoliv rozumné, jestliže omezuje chuť. Radí se s chutí místo s rozumem a zákony zdraví. Všichni ti, kteří z této třídy opustí vyšlapanou cestu zvyků a přijmou reformu, budou mít nepřátele a budou označeni za radikály, jestliže ve svém postoji zůstanou důslední. *CH 153.3*

Nikdo by však neměl připustit, aby ho odpor a výsměch odvrátil od reformačního úsilí a díla, anebo mu ho v očích znevážil. Kdo je proniknut Danielovým duchem, nebude úzkoprsý anebo domýšlivý, ale bude pevný a rozhodný v zastávání spravedlnosti. Při styku s lidmi, ať již se svými bratry anebo jinými, neustoupí od zásad a přitom nezamešká projevít šlechetnou křesťanskou trpělivost. Jestli ti, kteří zachovávají zdravotní reformu, zacházejí do krajnosti, nesmíme vinit ostatní, když jsou znechuceni. Příliš často naše náboženské vyznání bývá námi znevážené a v mnohých případech svědkové podobných projevů nedůslednosti už nikdy nejsou schopni pochopit, že v reformě je něco dobrého. Tito extrémisté mohou za několik měsíců napáchat více škody, než dovedou napravit. Konají dílo, z kterého se satan velmi těší. ... *CH 153.4*

Přestože zásadně neužíváme to, co dráždí žaludek a ničí zdraví, nikdy bychom neměli budit dojem, že na tom nezáleží, co jíme. Nedoporučujeme nedostatečnou stravu. Mnozí, kteří potřebují požehnání zdravé životosprávy a z pohnutek svědomí přijímají, co pokládají za prospěšné, žijí v klamně představě, že pod zdravotní reformou musí rozumět levnou a bez námahy připravenou stravu, většinou pozůstávající z kukuřičné kaše a tak zvaných těžkých a kašovitých hrubozrnných vdolků. Někteří užívají mléko a velké množství cukru na přípravu kaše v domnění, že žijí podle zdravotní reformy, ale cukr a mléko mají spolu sklon způsobovat kvašení žaludku a tím škodit. Používání velkého množství cukru v jakékoliv podobě velmi často ucpává organismus a je častou příčinou nemoci. Někteří si myslí, že musí jíst jen určité množství a určitou kvalitu a omezit se na dva anebo tři druhy pokrmů, ale jedením příliš malého množství a to ani ne nejlepší kvality, trpí podvýživou. *CH 154.1*

V zdravotní reformě existuje skutečně určitý zdravý smysl. Všichni lidé nemohou jíst totéž. Některé druhy potravin, které jsou zdravé a chutné pro jednoho, mohou škodit jinému. Někdo nemůže používat mléko, zatímco jiní se jím vyživují. Pro některé sušené fazole a hrách jsou dravé, zatímco jiní je nemohou strávit. Žaludky některých lidí jsou tak citlivé, že nemohou zužitkovat hrubší grahamovou mouku. Je tedy nemožné ustanovit pravidlo, jak usměrnit zvyky jedení lidí. *CH 154.2*

Úzkoprsé názory a krajní stanoviska v podrobnostech byly velkou škodou dílu zdravotní reformy. Při přípravě jídel mohou zacházet do takových krajností, že místo zdravého pokrmu dostává člověk nedostatečnou stravu. Jaký je následek? Chudobná krev. Viděla jsem vícero případů těžko vyléčitelných nemocí, které byly důsledkem nedostatečné stravy. Takto postižení lidé nebyli nuceni chudobou přijímat méně výživnou stravu, ale dělali to z mylných představ o zdravotní reformě. Den co den, jídlo za jídlem byly tytéž složky připravovány beze změny, až dokud se neobjevilo nechutenství a všeobecná slabost. *CH 155.1*

Mnozí, kteří přijímají zdravotní reformu, si stěžují, že jim nevyhovuje; ale při jejich stolu docházím k závěru, že příčinou není zdravotní reforma, ale nesprávně připravený pokrm. Vyzývám muže a ženy, kterým Bůh dal rozum: Učte se vařit! Nemýlím se, když pravím mužové, protože oni právě tak jako ženy musí chápat jednoduchou zdravou přípravu pokrmu. Při svém zaměstnání jsou

často v takové situaci, že nemohou získat zdravou potravu. Mohou být povoláni zůstat dny i týdny v rodinách, které v tomto ohledu nedovedou vůbec nic. když se vyznají v přípravě jídel, potom v takovém případě jim to může posloužit. *CH 155.2*

Přezkoumejte své stravovací zvyklosti. Zkoumejte je od příčiny k následku, ale nevydávejte falešné svědectví proti zdravotní reformě nesprávným jednáním, které ji odporuje. Nezanedbávejte a nezneužívejte tělo, znemožňujete mu tak vzdát patřičnou službu Bohu. Bezpečně vím, že někteří z nejužitečnějších pracovníků v našem díle pro takovouto nedbalost zemřeli. Starat se o tělo chutným a posilujícím pokrmem je prvořadou povinností člověka. O mnoho lépe je mít levnější šaty a nábytek, než nepatřičně šetřit na výživě. *CH 155.3*

Většina lidí se těší lepšímu zdraví, když má denně dvě jídla než tři; jiní za určitých náročných okolností mohou potřebovat něco sníst i večer, ale toto jídlo by mělo být velmi lehké. Ať si nikdo nemyslí, že může být vzorem pro všechny – že každý se musí přesně řídit podle něho. *CH 156.1*

Nikdy nezkracujte žaludek o to, co je potřebné pro zdraví a nikdy ho nepřetěžujte zbytečným břemenem. Učte se sebeovládání. Ovládejte chuť, dejte ji uzdu rozumem. Nemyslete si, že pro návštěvníky máte přetížít stůl nejzdravějším pokrmem. Zdraví vaší rodiny a vliv na vaše děti je třeba vzít v úvahu a vzít ohled na zvyky a chutě vašich hostů. *CH 156.2*

Zdravotní reforma pro nás něco znamená a my ji nesmíme snižovat omezenými názory a zvyky. Musíme být věrní svému správnému přesvědčení. Daniel byl požehnaný, protože byl neochvějný v konání toho, co pokládal za správné a my budeme požehnaní, když se vynasnažíme ctít Boha celým srdcem. – CTBH 55-59 *CH 156.3*

Přejídání se

Mnozí, kteří přijali zdravotní reformu, vyloučili všechno, co škodí; Neznamená to však, že už mohou jíst, kolik se jim líbí? Zasednou si za stůl a místo, aby dbali, kolik mohou jíst, dají se vést chutí, až se přejí. Žaludek potom musí vynaložit všechno úsilí, aby v ostatku dne snášel břemeno, které mu naložili. Každý pokrm, který vchází do žaludku, z kterého tělo nemůže mít užitek, brání organismu v jeho činnosti a brzdí tento živý stroj. Tělo je přetíženo a nemůže úspěšně konat svoji práci. Orgány jsou zbytečně namoženy a mozková energie musí přijít pomoci zaživacím orgánům zpracovávat celou hromadu pokrmů, ze kterých tělo nemá žádný užitek. *CH 157.1*

Takto se mozková energie zeslabuje, protože musí žaludku pomáhat nést jako těžký náklad. Když je tato úloha splněná, co cítí člověk po takovém zbytečném vydání životní energie? Ochablost, mdlobu, jakýsi pocit nenasycenosti. Snad se to dostaví právě před jídlem. Jaká je toho příčina? Příroda pracuje vytrvale, a přece není vyčerpaná. Nastal projev ochablosti, a vy myslíte, že žaludek hovoří: „Jen přidej“, zatímco ve své mdlobě jasně hovoří: „Dej mi pokoj.“ *CH 157.2*

Žaludek si potřebuje občas odpočinout

Žaludek si potřebuje odpočinout a nasbírat novou sílu pro další činnost. Avšak místo toho, aby jste mu dali určitý čas oddechu, přemýšlíte, že potřebuje více pokrmu a tak přikládáte další náklad organismu, kterému nedopřejete žádoucí odpočinek. Je to tak jako kdyby někdo celé odpoledne úmorně pracoval a při obědě by řekl, že je velmi unavený a vyčerpaný; vy by jste mu však řekli, aby jen šel pracovat dále, že si při tom odpočine. A takto zacházíte se žaludkem. Je vyčerpaný. Místo odpočinku dáváte mu více jídla. Přivolá si tedy na pomoc energii z jiných částí těla a tyto pomáhají zažívat. *CH 158.1*

Mnozí z vás cítili občas určitou strnulost okolo mozku. Cítili jste nechut k jakékoliv duševní či tělesné námaze, dokud jste si neodpočinuli od tohoto břemene, vloženého na váš organismus. Potom přijde znovu tento pocit otupělosti. Vy však říkáte, že je třeba více pokrmu a dáváte dvojnásobnou dávku do žaludku, abyste se o něj postarali. Jste-li přísní ve výběru stravy, ale jíte příliš mnoho, myslíte, že tím oslavujete Boha tělem svým a duchem svým, které náleží Jemu? Ti, kteří jedí příliš mnoho, ubližují svému tělu, a nemohou chápat pravdu, i kdyby o ní slyšeli. Nemohou dokázat probudit otupělé síly mozku, aby pochopili cenu smíření a velkou oběť, jež byla přinesena pro padlé lidstvo. Takoví lidé nemohou chápat věci vznešené, vzácné, ani bohatou odměnu, která je

připravena pro věrné vítěze. Nedovolme, aby živočišná část naší přirozenosti panovala nad rozumem. CH 158.2

Jaký vliv má přejídání na žaludek? Zeslabuje zažívací ústrojí a následuje oslabení, nemoc a nepřináší nic dobrého. Lidé, kteří se přejídají, jsou tak ještě nemocnější a sami si zkracují život. Je to strašné. Zbytečně vyčerpávají své životní síly na zpracování pokrmu, který dávají do žaludku. – 2T 362-364 CH 159.1

Přepracované matky

Příliš mnoho námahy se vynakládá na obstarávání jídla, které velmi poškozuje už i tak přetížený organismus. Ženy tráví velkou část svého času nad rozpálenou plotnou a připravují jídlo všelijak silně kořeněné na uspokojení chuti. V důsledku toho jsou děti zanedbávány a nedostává se jim mravní a náboženské výchovy. Přepracovaná matka si nemůže zvykat mít přívětivou povahu, která má být sluncem domácnosti. Věčné zájmy ustupují na druhé místo. Všechn čas se musí zužitkovat na přípravu toho, co slouží chuti, ničí zdraví, ztrpčuje povahu a zatemňuje duševní schopnosti. CH 159.2

Reforma v jedení by byla ušetřením peněz i námahy. Potřeby rodiny možno snadno uspokojit, když se rodina spokojí s jednoduchou a zdravou stravou. Bohatý pokrm ničí zdravé orgány těla i mysl. A tolik lidí musí kvůli tomu velmi tvrdě pracovat. – 4SG 131, 132 CH 159.3

Přejídání je hřích

Kdo se přejídá byť nezávadným pokrmem, dopouští se hříchu. Mnozí si myslí, že když nejedí maso a jiné nevhodné věci, mohou se najíst jednoduché stravy až do prasknutí. To je omyl. Mnozí domnělí reformátoři zdraví jsou vlastně obžerci. Zatěžují své zažívací ústrojí tak, že tělo musí vynaložit krajní úsilí, aby se toho břemene zbavilo. To působí tlumivě na intelekt a nervové síly mozku musí pomáhat žaludku při práci. Přejídání byť nejprostší stravy otupuje citlivé nervy mozku a zeslabuje jeho životnost. Přejídání má na organismus horší vliv než přepracování. Nestřídmé jídlo vyčerpává duševní zásoby víc než nestřídmá práce. CH 160.1

Zažívací ústrojí nemá být nikdy zatěžováno kvantitou nebo kvalitou potravy, která bude tělu přítěží. Vše, co přijde do žaludku navíc, co tělo již nemůže proměnit v dobrou krev, je celému mechanismu na překážku. Z toho přebytku totiž nelze vytvořit tkáň ani krev a jeho přítomnost zatěžuje játra a vytváří v těle chorobné stavy. Žaludek se snaží přemíry jídla zbavit a přepracovává se, člověk cítí slabost a vykládá si ji jako hlad. Pak nedopřeje zažívacímu ústrojí, aby si odpočinulo od namáhavé práce a načerpalo nové síly, nýbrž zavalí žaludku další dávkou jídla a unavený stroj se musí dát znovu do pohybu. Tělo získá méně výživy z přílišného množství jídla, byť i zdravého, než ze střídmé, pravidelné stravy. CH 160.2

Nemohou mít jasné představy o věčných věcech, jestliže si mysl nezvykla přemýšlet o vznešených tématech. Všechny vášně třeba důkladně ovládnout mravními silami. Jakmile mužové a ženy jen zevně projeví silnou víru a hlubokou duchovnost, vím, že vyznání je falešné, jestliže neovládli všechny své vášně. Bůh to vyžaduje. Důvod, proč vládne taková duchovní temnota, spočívá v tom, že mysl se uspokojuje s nízkou úrovní a neusměrňuje se výše k čistotě, svatosti a k nebi. – 2T 412-414 CH 161.1

Vyhněme se nesprávným měřítkům

Když vás varujeme před přejídáním i hodnotnými pokrmy, chceme varovat též extrémisty, aby nezaváděli falešné názory a nesnažili se jiným je vnucovat. Mnozí, kteří se k ničemu nehodí, vystupují jako zdravotní reformátoři, a nejsou dostatečně schopnými postarat se o své vlastní rodiny anebo zastat náležité místo v církvi. A čím se zaměstnávají? Nuž, chtějí být lékaři zdravotní reformy. Berou na sebe odpovědnost za svoji praxi a zahrávají si se životem mužů a žen, zatímco léčení vůbec nerozumějí. – 2T 374, 375 CH 161.2

Část IV. – Venkovní život a přirozená činnost

Kristův příklad

Spasitelův život na zemi byl životem družnosti s přírodou a Bohem. V tomto společenství zjevoval nám tajemství života plné síly. ... Pracoval jako tesař, nesl břímě domácího života, seznamoval se s poslušností a prací, hledal osvěžení v přírodě, shromažďoval znalosti a snažil se pochopit tajemství přírody. Zkoumal Slovo Boží a Jeho nejšťastnější hodiny byly ony, kdy zanechav práce, mohl vyjít do volné přírody; přemýšlet v tichých údolích, na horách, nebo pod stromy lesa pěstovat společenství s Bohem. Často zastihlo Jej časné jitro a osamělém místě pohříženého v pozorování, zkoumajícího Písmo, nebo na modlitbách. Zpěvem pozdravoval ranní úsvit, děkovnými písněmi a chvalozpěvy obveseloval svou práci. A přinášel radost nebes unaveným a malomyslným.

CH 162.1

Ze svého učitelského úřadu žil většinou ve volné přírodě. Putoval pěšky z místa na místo a většinou učil venku. Uchýlil se z městského života a shonu do ticha lesů a niv, aby vychovával své učedníky, neboť toto bylo více v souladu s učením prostoty víry a sebezapíráním, které se jim snažil vštípit. ... CH 162.2

Kristus rád shromažďoval kolem sebe lid pod modrou oblohou, na zeleném pahorku, nebo na břehu jezera. Zde obklopen dílem svého stvoření, mohl odpoutat jejich myšlení od umělého na přirozené. Ve vzrůstu a vývoji přírody byly zjeveny zásady Jeho říše. Když lidé pozvedli své zraky k horám Božím a pozorovali podivuhodné dílo Jeho ruky, mohli vnímat vzácné učení Boží pravdy. V budoucnu právě tyto předměty vybavovaly v jejich paměti lahodná slova Božího učitele. Jejich duch se povznášel a srdce nalézalo klid. ... CH 162.3

Když pravil Ježíš svým učedníkům, že žeň jest veliká a dělníků málo, nenutil je tím k neustálé práci, nýbrž řekl: „*Protož prostě Pána žně, ať vypudí dělníky na žeň svou.*“ (Mt 9,38) Tato slova vnitřní účasti: „*Pojďte vy sami obzvláště... a odpočiňte maličko.*“ platila nejen prvním učedníkům, ale rovněž i unaveným dělníkům dneška. CH 163.1

Všichni, kteří ve škole Boží potřebují tichých hodin modliteb, kdy mohou jednat se svým vlastním srdcem, s přírodou a s Bohem. ... Každý musí jej sám slyšet, jak mluví k srdci. Jestliže každý jiný hlas mlčí a my před ním v lidu čekáme, pak ticho činí duši zřetelnějším hlasem Božím. On sám přikazuje: „*Upokojtež se, a vězte, žeť jsem já Bůh.*“ (Ž 46,11) Toto je nejvhodnější příprava na veške-

rou práci ve službě Boží. Kdo takto je osvěžen, bude obklopen atmosférou světla a míru uprostřed spěchajících zástupů a návalu napínavého dění života. Oděje se novou tělesnou a duševní silou. Jeho život bude vyzařovat libou vůni a zjevovat Boží moc, která zachvacuje srdce člověka. – MH 51-58 CH 163.2

Učebnice přírody

Podobně vyučoval Ježíš své učedníky na jezeře, na stráních, v polích a hájích, kde věci v přírodě, skrze které své učení zobrazil, vlastníma očima spatřili. To, že se tímto způsobem od Ježíše učili, mohli jako Jeho spolupracovníci též prakticky použít. CH 164.1

Tak máme být skrze stvoření se Stvořitelem seznámeni. Kniha přírody je velká učebnice, kterou ve spojení s Písmem svatým máme použít, abychom jiné poučili o Boží povaze a přivedli ztracené ovce k jeho stádcí. Když člověk dílo Boží studuje, přesvědčuje ho Duch svatý. Není to žádné přesvědčení, jehož se dosahuje pouhým přemýšlením, nýbrž je to uchopení hlubšího významu a vtisknutí vznešených božských pravd psaného slova v srdci, když mysl není příliš zatemněná, oko tak zasmušilé, nebo ucho tak hluché. CH 164.2

V těchto přímo z přírody vzatých naučení spočívá jednoduchost a čistota, která mu propůjčuje největší cenu. Všichni potřebují naučení, které z tohoto pramenu může být dosaženo. Již sama krása přírody odvádí duši od hříchu, světských radovánek, vede k čistotě, k pokoji a k Bohu. Příliš často je mysl žáků naplněná lidskou teorií a spekulací, které jsou falešně označeny jako věda a filozofie. Takovým je blízký dotek přírody nejpotřebnější. Mají se učit, že stvoření a křesťanství mají jednoho a téhož ducha. učme je poznávat souzvuk přirozeného s duchovním a k naučení použijme všeho, co jejich oči vidí anebo čeho se jejich ruce dotýkají, aby povaha mohla být vzdělána; tak budou zmocněny síly duchovní, povaha rozvinuta a celý život zušlechťen. CH 164.3

Když Kristus učil v podobenstvích, měl na zřeteli tentýž účel jako při ustanovení soboty. Bůh dal lidem památku své stvořitelské moci, aby jej mohli poznat v jeho díle. Sobota nám poukazuje na slávu stvořitele v díle jím stvořeném; a jelikož si Pán přál, abychom to poznali, spojil svá vzácná učení s krásou věcí přírodních. Ze všech dní máme zvláště ve svatý den odpočínutí uvažovat o poselstvích, která Bůh pro nás napsal v přírodě. O podobenstvích, která dal Spasitel, měli bychom uvažovat tam, kde je promluvil, v polích a v hájích, pod širým nebem, uprostřed trávy a květin. Když se takto přiblížíme srdci přírody, pocítíme blízkost Kristovu a on mluví k nám o svém pokoji a lásce. CH 165.1

Kristus nespojil svá učení jenom se dnem odpočínutí, ale i se všedními dny. On má moudrost pro oráče i rozséváče. V sázení i setí, v orání i žni ukazuje nám své dílo milosti na našich srdcích a tak si přeje, abychom v každé užitečné práci i v každém postavení životním shledávali projevení se Boží pravdy; naše denní práce nebude potom vyžadovat tolik naší pozornosti, abychom pro ni zapomínali na svého Boha, ale spíše nám bude stále připomínat našeho Stvořitele a Vykupitele. Myšlenka na Boha bude se vinout jako zlatá nit všemi starostmi a pracemi denního života. Sláva jeho obličje spočine pro nás v tváři přírody; nám se dostane vždy nových zjevení nebeských pravd a porosteme v obraz jeho čistoty. Tak budeme „*vyučeni od Hospodina*“ a k čemu pak budeme povoláni, „*v tom zůstávejme před Bohem*“ (Iz 54,13; 1 K 7,24). – COL 24-27 CH 165.2

Na venkově

V srpnu r. 1901, při návštěvě stanového shromáždění v Los Angeles, byla jsem v nočním vidění ve shromáždění. Jednalo se tam o výstavbu sanatoria v Jižní Kalifornii. Někteří tvrdili, že toto sanatorium by mělo být vystavěno v městě Los Angeles, a bylo poukázáno na námitky proti zřízení tohoto sanatoria na venkově. Jiní zase mluvili právě o venkovských přednostech. CH 166.1

Mezi námi byl Ten, který celou záležitost vysvětlil jasně a co nejprostěji. Řekl nám, že by bylo omylem zřizovat nějaké sanatorium v omezených prostorách města. Sanatorium by mělo mít větší pozemek, aby nemocní mohli určitou práci vykonávat případně venku. Neocenitelná je práce venku pro lidi nervově sklíčené a slabé. Měli by jim být svěřeny do péče květinové záhonky. Používáním hrábí, motyky a ryče vyléčí se z nejedné své nemoci. Lenost je příčinou mnoha nemocí. CH 166.2

Pobyt na čerstvém vzduchu prospívá tělu i duchu. Je to Boží lék. Čistý vzduch, čerstvá voda, slunce, krásné přírodní prostředí – toto jsou Jeho prostředky k navrácení zdraví nemocným přirozeným způsobem. Nad stříbro a zlato má větší cenu pobyt na slunci nebo ve stínu stromů. CH 166.3

Na venkově naše sanatoria mohou být obklopena prostředím květin, stromů, sadů a hájů. Lékaři a ošetřovatelé mohou snadno čerpat z přírodních jevů Boží poučení. Nemocným by měli ukázat na Toho, jeho ruka stvořila ty mohutné stromy, rostoucí trávu a překrásné květy a povzbudit je, aby v každém otvírajícím se poupěti a pučícím květu viděli výraz Jeho lásky k svým dětem. CH 166.4

Je výslovnou Boží vůlí, aby naše sanatoria byla zřizována pokud možno co nejdále od města. Podle možností tyto ústavy by měly být umístěné daleko, v tichém odlehklém prostředí, kde nemocným bude poskytnuta příležitost poznávat Boží lásku a rajský domov našich prvních rodičů, který skrze Kristovu oběť bude člověku navrácen. CH 167.1

V úsilí o uzdravení nemocných měli bychom si pomoci krásným dílem Božího stvoření. Pohled na květiny, dozrávající ovoce, naslouchání radostným zpěvům ptactva, má zvláštní obveselující účinek na nervový systém. Z venkovského života mužové, ženy a děti získávají touhu po čistotě a nevinnosti. Vlivem povzbuzujících, oživujících a životodárných vlastností prostých léčebných prostředků přírody je činnost těla posílena, rozumové schopnosti probuzeny, představivost umocněna, duch oživen a mysl připravena poznávat krásu Božího světa. CH 167.2

Působením těchto vlivů, starostlivé péče a zdravé stravy, nemocní nacházejí své ztracené zdraví. Slabý krok nabývá své pružnosti. Zrak získává svou jasnost, beznadějný člověk začíná doufat, kdysi umdlená tvář dostává radostný výraz. Naříkavý hlas ustupuje klidnému tónu, slova vyjadřují důvěru, že „*Bůh je naše útočiště i síla, pomoc vždycky hotova*“ (Ž 46,1). Chmurné naděje křesťana se vyjasňují. Vrací se víra a je slyšet slova: „*Byť mi se dostalo jíti přes údolí stínu smrti, nebuduť se báti zlého, neboť ty se mnou jsi; prut tvůj a hůl tvá, toť mne potěšuje.*“ „*Velebí duše má Hospodina, a veselí se duch můj v Bohu, Spasiteli svém.*“ „*On dává ustalému sílu, a tomu, ještě žádná síla nemá moci hojně udíli.*“ (Ž 23,4; L 1,46.47; Iz 40,29) Uznání Boží dobroty při těchto darech povzbuzuje mysl. Bůh je velice blízko a rád vidí, když si ceníme Jeho darů. – 7T 85-87 CH 167.3

Pramen zdraví

Den co den, hodinu co hodinu, by v každém okamžiku působil Bůh skrze přírodní sílu, aby nás uchoval při životě, abychom rostli a vyvíjeli se. Poraní-li se některý úd těla, ihned nastává hojení, přírodní síly začínají působit k ozdravení. Síla, která takto působí, je Boží síla. Všechny životodárné síly pocházejí od Něho. Když se někdo zotavuje z nemoci, je to Bůh, který jej uzdravuje. CH 168.1

Nemoc, utrpení a smrt jsou protichůdné síly. Satan je zhoubce, Bůh je tvůrce. CH 168.2

Slova, pronesená k Izraeli, jsou také dnes pravdivá pro všechny, kteří se zotavují z tělesné nebo duchovní nemoci: „*Já jsem Hospodin, který tě uzdravuje.*“ (Ex 15,26) CH 168.3

Boží přání pro každého člověka vyjadřují slova: „*Nejmilejší, žádámť obzvláště, abys se dobře měl a zdráv byl, tak jako duše tvá dobře se má.*“ (3 J 2) CH 168.4

On jest ten, „*kterýž odpouští tobě všechny nepravosti, kterýž uzdravuje všechny nemoci tvé, kterýž vysvobozuje od zahynutí život tvůj, kterýž tě korunuje milosrdenstvím a mnohým slitováním*“ (Ž 103,3.4). – MH 112, 113 CH 168.5

Hodnota vnějšího života

Veliké zdravotní ústavy v našich městech, nazývané sanatorii, konají jen nepatrnou část té služby, kterou by mohly konat, kdyby byly umístěny tam, kde by nemocní měli příležitost přijímat požehnání pobytu ve volné přírodě. Byla jsem upozorněna na to, že sanatoria mají být zřizována na mnohých místech na venkově, a že dílo těchto ústavů velice přispěje pokroku zdravotního úsilí a šíření spravedlnosti. CH 169.1

Příroda je Božím požehnáním pro zdraví těla, duše a ducha. zdravým má sloužit na to, aby si udrželi zdraví a nemocným, aby ozdravěli. Použitím vodoléčby mohou mnohem lépe posloužit k ozdravení, než všemi možnými léky. CH 169.2

Příroda – Boží lékař

Na venkově nemocní nacházejí mnohé, co odvrací jejich pozornost od nich samých a od jejich utrpení. Na cokoliv se podívají, všude se mohou těšit z krásného díla přírody – květů, polí, ovoce stromů, obtížených bohatým požehnáním, lesních stromů vrhajících svůj vděčný stín, i kopců a údolí se svými různými odstíny zeleně a mnohými podobami života. *CH 169.3*

Nejen, že jsou tímto okolím povzbuzeni, ale současně se učí poznávat ty nejvzácnější duchovní pravdy. Při pohledu na okolní obdivuhodné dílo Boží, jejich mysl je obrácena od viditelných věcí k neviditelným. Krása přírody je vede k přemýšlení o neposkvrněném kouzlu nové země. Kde již nebude víc, co by mařilo krásu, nic poskvřujícího, nebo ničivého, nic, co způsobuje nemoc a smrt. *CH 169.4*

Příroda je Božím lékařem. Čistý vzduch, radostný slunečný svit, překrásné květiny a stromy, křoví a vinice, pohyb na volném vzduchu uprostřed této scenérie, je ozdravujícím elixírem života. Život v přírodě je jediným lékem, který potřebují mnozí nemocní. Jeho vliv mocně uzdravuje nemoc umělého života, který oslabuje a ničí tělesné, duševní a duchovní síly. *CH 170.1*

Jak blahodárné je tiché a volné prostředí venkova pro unavené nemocné, uvyklé na městský život v lesku mnoha světél a hluku ulic! Jak dychtivě se obracejí k scénám přírody! Jak radostní by měli být pro přednost sanatoria na venkově, kde by mohli sedět ve volné přírodě, těšit se z paprsků slunce a dýchat vůni stromů a květů! V balzámu smrků a vůni jedlí, borovic a ještě mnoho jiných léčivých stromů je mnoho životodárných vlastností. Takové stromy bychom neměli nemilosrdně kácet. Radujte se z nich, kde jich je dostatek a sázejte noví, kde jich je málo. *CH 170.2*

Chronicky nemocným nic tak nepomáhá k zdraví a štěstí, jako život uprostřed půvabného venkovského prostředí. Zde i ti nejslabší mohou sedět nebo ležet na slunci nebo ve stínu stromů. Stačí, aby pozvedli své oči a viděli nad sebou krásu listů. Diví se, že si nikdy předtím nepovšimli, jak půvabné větve vytváří nad nimi živý baldachýn a poskytují jim žádoucí stín. Sladké vědomí klidu a osvěžení přichází na ně, když naslouchají šumění vánku. Ochabující duch oživuje, ubývající síla se obnovuje. Mysl se nepozorovaně uklidňuje a horečnatý tep se ztišuje a vyrovnává. Jakmile nemocným přibývá síly, odvažují se udělat několik kroků za krásnými květinami – převzácnými posly Boží lásky trpící lidské rodině. *CH 170.3*

Zdravý pohyb činí divy

Povzbuzujte nemocné k častějšímu pobytu ve volné přírodě. Plánovitě je udržujte venku, kde prostřednictvím přírody mohou mít společenství s Bohem. Umist'ujte sanatoria na rozsáhlých pozemcích, kde při pěstování půdy, pacienti mohou mít příležitost k zdravému, volnému cviku. Takové cvičení spojeno s léčbou bude zázračně působit při obnově a posílení nemocného těla a k osvěžení vyčerpaných a ztracených duševních sil. Za těchto příznivých podmínek pacienti nebudou vyžadovat tolik péče, jako když jsou uzavřeni v některém městském sanatoriu. Ani nebudou na venkově tolik nakloněni k nespokojenosti a naříkání. Pohotově se budou učit duchovním pravdám a poznávat Boží lásku. – Ochotně uznají, že ten, který tak obdivuhodně pečuje o ptáky a květiny, bude pečovat o ty, kteří byli stvořeni k Jeho obrazu. Takto je poskytnuta příležitost lékařům a pomocníkům, aby oslovili duše, a oslavili Pána přírody před těmi, kteří hledají ztracené zdraví. *CH 171.1*

Malé vědecké sanatorium

V nočním vidění jsem spatřila jedno venkovské sanatorium. Ústav nebyl veliký, byl však úplně uprostřed krásných stromů, křoví, sadů a hájů. Poblíž byly zahrady, v nichž nemocné ženy mohly, když chtěly pěstovat květiny všeho druhu. Každá nemocná žena mohla pečovat o zvláštní záhon. Cvik na vzduchu v těchto zahradách byl plánovanou součástí pravidelné léčby. *CH 171.2*

Scéna za scénou mýjela před mým zrakem. V jedné scéně jistý počet trpících nemocných právě došel k jednomu z našich venkovských sanatorií. V jiném jsem viděla tutéž společnost, jak však byl změněn jejich vzhled! Nemoc zmizela, pokožka byla jasná, tvář byla radostná; tělem a duší pronikal nový život. *CH 172.1*

Živé příklady

Byla jsem také poučena, že když se ti, kteří byli nemocní a bylo jim v našich venkovských sanatoriích vráceno zdraví, vracejí do svých domovů, budou živým příkladem a mnoha jiným se

dostane příznivého světla z proměny, která v uzdravených nastala. Mnozí nemocní a trpící odejdou z města na venkov a nebudou napodobovat způsoby a zvyklosti městského života. Budou chtít získat zdraví v některém z našich venkovských sanatorií. A tak, i když jsme vzdáleni od měst dvacet i třicet mil, budeme moci sloužit lidu, a ti, kdo hledají zdraví, budou mít příležitost získat ho za nejpříznivějších podmínek. *CH 172.2*

Bůh pro nás učiní divy, budeme-li u víře s Ním spolupracovat. Moudře si tedy počínejme, aby naše úsilí bylo nebem požehnané a korunováno úspěchem. – 7T 76-79 *CH 172.3*

Pohyb, vzduch a slunce

Hlavním, když ne jediným důvodem onemocnění mnohých je, že krev nemá volný oběh a že v této životodárné a zdraví podněcující tekutině nedochází k patřičné výměně. Tělu nepřílí pohybu a plicím potravu, kterou je čistý, svěží vzduch; proto není možné, aby krev byla oživena, důsledkem čehož obíhá v organismu jen pomalu. Čím víc činíme, čím lepší bude krevní oběh. *CH 173.1*

Více lidí umírá z nedostatku pohybu než od únavy; velmi mnozí hynou spíše nečinností než vyčerpaností. Ti, kteří jsou zvyklí na patřičný pohyb na volném vzduchu budou mít všeobecně dobrý a vydatný oběh. Více jsme závislí na vzduchu, který dýcháme, než od pokrmu, který jíme. Mužové a ženy, mladí i starší, kteří chtějí být zdraví a chtějí se těšit z aktivního života, měli by pamatovat, že bez dobrého krevního oběhu toho nedosáhnou. Ať jsou jejich povolání a náklonnosti jakékoliv, měli by se rozhodnout cvičit na volném vzduchu, kolik jen mohou. Měli by si to pokládat za náboženskou povinnost, změnit okolnosti tak, aby nemuseli být uzavřeni v místnosti a zbavení pohybu na volném prostranství. *CH 173.2*

Někteří nemocní lidé se tvrdošíjně nechtějí dát přesvědčit o velké důležitosti každodenního cviku na volném prostranství, kdy by získali dostatek čistého vzduchu. Z obavy před nachlazením setrvávají z roku na rok při svých zvyklostech a žijí v ovzduší téměř bez jakéhokoliv života. Není možné, aby tito lidé měli zdravý krevní oběh. Celý organismus trpí nedostatkem pohybu a čistého vzduchu. Pokožka se oslabuje a je přecitlivělá na každou změnu ovzduší. Takoví lidé se lépe oblékají a zvyšují teplotu místností. Nazítří vyžadují opět více tepla a lepší oblečení, aby jim bylo úplně teplo; a tak povolují náladě, až jim zůstane jen málo síly, aby dokázali snést nějakou zimu. *CH 173.3*

Někdo se snad zeptá: „Co máme dělat? Má nám být zima?“ Jestli se lépe obléknete, pak ne příliš; jestli jen trochu můžete, pohybujte se, abyste získali potřebné teplo. Jestliže se opravdu nemůžete zapojit do aktivní činnosti, ohřejte se při kamnech; když je vám však už tepleji, odložte část oděvu a odstupte od kamen. Mnozí, kdyby se mohli zapojit do práce, aby odpoutali mysl od sebe, úplně by zapomněli, že je jim zima a necítili by se zle. Měli byste snížit teplotu svého příbytku hned, jak jste se ohřáli. Pro nemocné se slabými plicemi nemůže být nic horšího, než přehřáté ovzduší. – 2T 525-527 *CH 174.1*

Původní plán

Nebylo Božím záměrem, aby se Jeho lid tísnil v zalidněných městech, terasách a činžovních domech. Na počátku usadil naše první rodiče v překrásné zahradě s půvabnou hudbou přírody, a On chce, aby z těchto obrazů a melodií přírody se člověk i dnes radoval. Čím více se dostáváme do užšího souladu s Božím původním plánem, tím příjemnější bude naše postavení pro obnovu a zachování zdraví. – 7T 87 *CH 174.2*

V nevětraném prostředí školy

Výchovný systém celých generací v minulosti škodlivě působil na zdraví a život. Mnohé děti trávily denně pět hodin v nedostatečně větraných školních místnostech, kde nebylo ani dostatek prostoru pro zdravou pohodu žáků. Vzduch v těchto prostorech se brzy stal jedem pro plíce, jež ho měly vdechovat. *CH 175.1*

Malé děti se slabě vyvinutou kostrou a svalstvem a ještě nerozvinutými mozky byly uzavírány k své vlastní škodě. Mnozí mají jen slabou jiskru života. Každodenní pobyt ve škole je znervózňuje

a připravuje podmínky pro nemoc. Jejich tělo zakrnělo pro stálé vyčerpávání nervové soustavy. Po-
hasíná-li svícen života, rodiče a učitelé si neuvědomují, že sami pomáhali uhasit život. CH 175.2

Stojí-li zarmoucení rodiče nad hrobem svých dětí, jsou v pokušení svůj žal pokládat za zvláštní
úděl Prozřetelnosti, zatímco smrt dětem způsobila jejich neomluvitelná nevědomost. Přisuzovat
smrt dětí Prozřetelnosti je rouhání. Bůh chtěl, aby děti žili v kázni a aby z nich vyrostly krásné po-
vahy k jeho slávě, v tomto i v budoucím lepším světě. CH 175.3

Neznalost požadavků přírody

Rodiče a učitelé, kteří přebírají zodpovědnost za výchovu dětí, si neuvědomují svou zodpo-
vědnost před Bohem, nestudují tělesnou soustavu, aby o tělo svých dětí a žáků mohli tak pečovat,
aby zůstaly při životu a byly zdravé. Tisíce dětí umírá pro nevědomost rodičů a učitelů. Matky
dovedou celé hodiny zbytečně upravovat šaty svých dětí na odiv, přitom však nařikají, že nemají
čas číst a získat potřebné vzdělání v zájmu zdraví svých dětí. Snadnější jim připadá svěřit je péči lé-
kařů. Kvůli okázalosti a módě mnozí rodiče obětovali zdraví i život svých dětí. CH 175.4

Pochopit obdivuhodný lidský organismus, jeho kostní a svalovou soustavu, žaludek, játra,
vnitřnosti, srdce a pokožkový dýchací systém a poznat závislost jednoho orgánu na druhém pro
zdraví celku, vyžaduje studium, o němž se většina matek nezajímá. Nic nevědí o vlivu těla na mysl
a duševního života na tělo. Mysl, která je spojnicí konečného s nekonečným nebývá podle všeho
pochopena. Každý tělesný orgán má sloužit mysli. Mysl je to hlavní v celém těle. CH 176.1

Děti mají přílišnou volnost jíst masitá jídla, koření, máslo, sýr, vepřové, sytivé zákusky a škod-
livé přísady. Také se jim neomezeně dovoluje nepravidelnost v jídle a jedení nezdravých pokrmů
mezi jednotlivými jídly. To všechno poškozuje žaludek, podněcuje nervy k nepřírozené činnosti a
oslabuje rozumové schopnosti. Rodiče si neuvědomují, že rozsévají sítě, které zplodí nemoc a
smrt. CH 176.2

Nadměrné studium dětem škodí

Mnohé děti byly pro celý život tělesně poškozeny přepínáním rozumových schopností a zane-
dbáváním tělesných sil. Mnoho dětí zemřelo, protože jejich nerozvážení rodiče a učitelé je nutili li-
chocením nebo hrozbou přepínat rozumové síly, zatímco děti byly příliš mladé pro školní docházku.
Jejich mysl byla přetížena úkoly v době, kdy na to nebyl ještě čas, a zapomnělo se na rozvoj tělesné
soustavy, což je nutný předpoklad pro později vyžadovanou duševní činnost. Malým dětem nutno
dopřát volnosti v přírodě jako beránkům, aby se cítily svobodné a šťastné; měli bychom jim při-
pravit ty nejpříznivější podmínky, aby byl položen základ zdravého rozvoje celého organismu. CH
176.3

Rodiče by měli být nejen učiteli svých dětí do osmi nebo desíti let. Jakmile děti začnou chápat,
rodiče by jim měli otvírat velkou knihu Boží přírody. Matka by měla méně dbát o vnější stránku
domácnosti a okázalost oděvu, a spíš si najít čas k pěstování lásky v sobě i ve svých dětech a vě-
novat se s nimi nádhře poupat a květů. Pozorováním různých barev a rozmanitých tvarů může je
matka seznamovat s Bohem, který je tvůrcem vši té krásy, jež je poutá a obšťastňuje. Matka může
vést jejich mysl k Tvůrci a probudit v jejich mladých srdcích lásku k nebeskému Otci, který projevil
tak velkou lásku k nim. Rodiče mohou vést své děti k Bohu celým stvořitelem dílem. Jedinou
učebnou pro děti od osmi do desíti let měl by být volný prostor s pučícími květy a krásná přírodní
scenérie. Jejich jedinou učebnicí měly by být poklady přírody. Na tyto lekce vštípeny do mysli dětí
uprostřed krásné půvabné přírody, nelze tak snadno zapomenout. CH 177.1

Mají-li děti a mládež být zdraví, radostní, živí, svalově i rozumově vyvinutí, měli by být často
na čerstvém vzduchu a mít dobře vyváženou práci a rekreaci. Děti a mládež uzavření ve škole a
ustavičně vysedávající jen při knihách, nemohou mít dobře vyvinuté tělo. Jednostranný studijní vý-
cvik bez patřičného tělesného cviku vede k nadměrnému překrvení mozku a k nedokrvení ostatního
těla. V mozku je pak příliš mnoho krve a v končetinách málo. Studium by mělo mít svůj čas a určitý
čas by měl být věnován tělesné práci. Odpovídají-li jejich zvyky v jedení, odívání a spánku záko-
nům těla, mohou získat patřičné vzdělání, aniž by obětovali tělesné či duchovní zdraví. – 3T 135-
138 CH 177.2

K jednoduchým metodám

Návrat k jednodušším metodám bude oceněn dětmi a mládeží. Práce na zahradě a na poli bude příjemnou změnou jednotvárného, navyklého postupu abstraktních přednášek, na které by mladé myšlenky neměly být nikdy omezovány. Pro neklidné děti a mládež zapamatovatelné, bude to obzvláště důležité. Studium přírody je pro ně zdravé a radostné; a získané dojmy v jejich mysli nezeslábnou, neboť jsou sdruženy s předměty, které mají nepřetržitě před svým zrakem. – CT 187 CH 178.1

Rovnováha tělesné a duševní námahy

Všechny duševní schopnosti by měly být zužitkovány a rozvíjeny, mají-li lidé mít vyrovnaný duševní život. Svět je plný jednostranných mužů a žen, kteří se stali takovými pro jednostranné pěstování některých schopností, zatímco jiné nečinností zakrněly. Většina mladých lidí není správně vychována. Mladí lidé přeceňují studium a zanedbávají to, co patří k praktickému životu. Mužové a ženy se stávají rodiči, aniž si uvědomili své zodpovědnosti a jejich potomci klesají na úroveň nižší, než byli oni sami. Lidstvo upadá čím dál více. Stálý zájem o studium v dnešních školách vyřazuje mládež z praktického života. Lidská mysl potřebuje činnost. Není-li aktivní správným směrem, bude aktivní ve zlém. Má-li být duševní život vyvážen, nutno spojit ve školách studium s prací. CH 179.1

V minulých pokoleních se mělo pamatovat na výchovu širšího rozsahu. Vedle škol měla být zřízena zemědělská a řemeslnická střediska. Měli tam být také učitelé pro domácí práce. Každého dne se měl věnovat určitý čas práci, aby tělesné i duševní schopnosti byly rovnoměrně vyváženy. Kdyby školy bývaly zřízeny podle zmíněného plánu, nebylo by dnes tolik duševně vyšínutých lidí.

... CH 179.2

To mě vedlo k otázce: Musí všechno cenné v naší mládeži být obětováno za cenu školního vzdělání? Kdyby byla zřízena zemědělská a řemeslnická střediska při našich školách a kdyby povolání učitelé vychovávali mládež v různých studijních a pracovních odvětvích, kde by každodenně věnovali určitý čas duševnímu vzdělávání a část tělesné práci, měli bychom ušlechtlejší mládež, připravenou do života a vlivnou ve společnosti. Mnozí mladí lidé vycházející z takových ústavů, měli by pevný charakter. Byli by vytrvalí, stateční, odvážní při překonávání překážek a měli takové zásady, které by žádný, jakkoliv populární špatný vliv nemohl ohrozit. ... CH 179.3

Mladé dívky by se měly naučit připravovat, stříhat a spravovat šaty a tak se vzdělat pro praktické povinnosti života. Mladí mužové by měli mít dílny, kde by se naučili různým řemeslům, které vyžadují svalový pohyb a duševní schopnosti. Může-li mít mládež jen jednostrannou výchovu, co má potom větší význam – vědecké poznatky se všemi nebezpečími pro zdraví a život, nebo pracovní příprava pro praktický život? Bez váhání odpovídáme: To druhé. Musíme-li něco zanedbat, ať je to spíše knižní studium. CH 180.1

Je velice mnoho děvčat, které se provdaly a mají rodiny. Mají však jen nepatrné praktické znalosti o povinnostech ženy a matky. Dovedou číst a hrát na nějaký hudební nástroj, neumí však vařit. Nedovedou připravit dobrý chléb, což je velice důležité pro zdraví rodiny. Nedovedou žít a zhotovit oděv, protože se tomu nikdy neučily. Všechno to pokládají za nepodstatné a ve svém manželském životě vždy v tomto ohledu na někoho spoléhají jako jejich malé děti. Tato neomluvitelná nevědomost ohledně nejnutnějších povinností života připravila již mnoho rodin o štěstí. CH 180.2

Názor, že práce nepatří k módnímu životu, zavedla do hrobu tisíce těch, kteří mohli žít. Ti, kdo pracují jen tělesně, častokrát nadměrně přepínají své tělesné síly a nedopřávají si chvíli odpočinku; zatímco duševně pracující lidé přepínají mozek a chybí jim zdravá síla z tělesného výkonu. Kdyby si duševně pracující do jisté míry rozdělili břímě s lidmi pracujícími tělesně a tím posílili svalstvo, pracující třída by se nemusela tak namáhat a mohla by část svého času věnovat duševnímu a mravnímu vzdělání. Lidé sedavého a literárního zaměstnání měli by pěstovat tělesný cvik, i když nemusí pracovat manuálně pro výdělek. Zdraví by mělo být dostatečným podnětem k tomu, aby je vedlo k spojení tělesné i duševní námahy. CH 181.1

Mravní, rozumovou i tělesnou kulturu nutno spojit, chceme-li mít správně vyvinuté a vyvážené muže a ženy. Někteří jsou připraveni vynaložit větší rozumovou sílu než jiní, zatímco ostatní jsou

naklonění k radosti z tělesné práce. Obě tyto třídy by měly usilovat o odstranění vzájemných nedostatků. ... CH 181.2

Mysl duševních pracovníků se příliš namáhá. Často užívají svých duševních schopností marnotratně, zatímco pro druhou třídu nejvyšším cílem života je tělesná práce. Tato druhá skupina necvičí mysl. Jejich svalstvo je vycvičeno, zatímco jejich mozky jsou zbaveny rozumové síly. Právě tak jako mysl přemýšlivých lidí je namáhána a tělo je zbaveno síly a zdatnost pro zanedbání svalového cviku. Ti, kteří cele obětují svůj život tělesné námaze a jiné nechávají myslet za sebe, zatímco sami jen jednoduše vykonávají plány jiných mozků, budou mít sice silné svaly, ale slabý mozek. Jejich blahodárný vliv je slabý v porovnání s tím, čím mohli být, kdyby používali mozek i své svalstvo. V nemoci je tato třída odolnější, protože tělesný organismus je ožívován elektrickou silou mozku odolávající nemoci. CH 181.3

Lidé s dobrou tělesnou silou by se měli naučit myslit i jednat a nečekat na myšlenkové plody jiných. Je všeobecným omylem velké většiny lidí, že práci pokládají za ponižující. Proto se mnozí lidé velice usilovně vzdělávají na učitele, úředníky, obchodníky, právníky a hledají mnohá jiná postavení, která nevyžadují tělesnou námahu. Mladé ženy pokládají domácí práci za ponižující a ačkoliv tělesný cvik požadovaný při domácí práci, není-li příliš velký, má podpořit zdraví, přece budou hledat vzdělání, aby se mohly stát učitelkami nebo úřednicemi, anebo se budou učit některé řemeslo, které je připoutá k domácímu sedavému zaměstnání. Zdravá barva mizí z jejich tváří a místo ní přichází nemoc, protože jim chybí tělesný cvik a jejich návyky jsou všeobecně převrácené. To všechno kvůli módě! Mají jen křehké zdraví, které se vyznačuje slabostí a chátřáním. CH 182.1

Jestliže mladé ženy mají nějakou omluvu, proč nevyhledávají domácí práci jako zaměstnání, pak uvádí, že lidé, kteří najímají děvčata do domácnosti, všeobecně zacházejí s nimi jako se služkami. Jejich zaměstnavatelé je často přehlížejí a jednají s nimi, jako by nebyly hodny být členy jejich domácnosti. Nedávají jim ty přednosti, které poskytují švadlenám, písarkám a učitelkám hudby. Stěží však může být nějaké jiné důležitější zaměstnání, než práce v domácnosti. Dobře vařit, podávat zdravý pokrm na stůl přitažlivým způsobem, vyžaduje inteligenci a zkušenost. Kdo připravuje pokrm pro náš žaludek a nepřímo krev, která vyživuje celý organismus, má nejdůležitější místo a vznešené postavení. Postavení písarky, švadleny nebo učitelky hudby nelze co do důležitosti srovnávat s postavením kuchařky. CH 182.2

Co bylo výše řečeno, týká se toho, co mohlo být vykonáno správnou výchovou. Čas je příliš krátký na dostižení toho, co mělo být vykonáno v minulých generacích: Můžeme však vykonat mnoho v těchto posledních dnech, abychom ve výchově mládeže napravili existující zlo. A protože čas je krátký, měli bychom se vši vážností a horlivostí vychovávat mládež podle zásad našeho poznání. My jsme reformátoři. Chceme, aby naše děti měly ze studia ten nejlepší užitek. Kvůli tomu bychom jim měli popřát i tělesný cvik. Každodenní systematická práce by měla tvořit část výchovy mládeže i v této poslední době. Mnoho lze získat spojením práce se školou. Podle tohoto plánu žáci pocítí pružnost ducha a sílu myšlení a budou moci vykonat mnohem více duševní práce v daný čas, než to mohou udělat pouze studiem. Ze školy pak mohou odcházet se zdravým tělem a silou i odvahou vydržet v jakémkoliv postavení podle Boží prozřetelnosti. – 3T 152-159 CH 183.1

Následky tělesné nečinnosti

Dnešní výchovný systém je branou pokušení pro mládež. Ačkoliv mají mnoho studijních hodin, zbývá jim ještě mnoho času k nečinnosti. Tyto volné chvíle často tráví nerozvázně. Osvojování si nesprávných zvyklostí je nakažlivé a toto zlo je velice rozšířeno. Mnozí mladí lidé, kteří byli doma nábožensky vychováni a kteří jdou do školy poměrně nevinní a čestní, se mezi neřestnými společníky mravně naruší. Ztrácejí sebeúctu a obětují šlechetné zásady; čím dál, tím víc upadají, protože dospěli k nesprávnému přesvědčení, že hřích se nejeví tak příliš hříšný. Toto zlo existující v dnešním školském systému, lze do jisté míry odstranit kombinací studia a práce. Totéž zlo existuje i na vysokých školách, a to ještě ve větší míře; neboť mnoho mladých lidí bylo vychováno nemravně a jejich svědomí je zatvrzelé. CH 184.1

Mnozí rodiče přeceňují stálost a dobré vlastnosti svých dětí. Jako by neviděli, že budou vystaveny svůdným vlivům znemravnělé mládeže. Rodiče mají určité obavy, když své děti posílají dale-

ko do školy, avšak spoléhají příliš na dobrý příklad a náboženskou výchovu v naději, že děti zůstanou věrné zásadám i na vysoké škole. Mnozí rodiče mají však jen nepatrnou představu o tom, do jaké míry je v těchto ústavech rozšířena nemravnost. V mnoha případech rodiče vynaložili všechno úsilí a sebezapírání, jen aby jejich milované děti dosáhly nějaké ucelené vzdělání. Po všem jejich úsilí trpce poznávají, že děti si po čas studií osvojily nesprávné zvyky a tělesně jsou zničeny. Často bývají vůči rodičům nevděčné, bezohledné a nešlechtné. Postižení rodiče sklízí nevďek dětí, nařikají nad tím, že své děti vystavily pokušení, a že se z nich vrátily tělesné, duševní i mravní ztroskotanci. Se zklamanými nadějemi a zlomeným srdcem vidí své děti, do nichž vkládali tolik nadějí, že jdou cestou nemravnosti a bídně živoří. ... CH 184.2

Nadměrné studium

Někteří žáci celou bytostí se soustředí na získání vzdělání. Mozek je výkonný, ale tělesné síly zůstávají v nečinnosti. Mysl je přepracovaná a svaly slábnou pro nedostatek pohybu. Po skončení studií je zřejmé, že své vzdělání získali na úkor života. Studovali dnem i nocí, rok co rok s vypětím všech duševních sil, aniž by popřáli dostatek cviku svalům. Obětují všechno pro získání vědních poznatků a nakonec odcházejí do hrobu. CH 185.1

Mladé dívky se často oddávají studiu a zanedbávají jiná odvětví výchovy ještě důležitější pro praktický život, než je studium knih. A po získání svého vzdělání jsou často ochromeny na celý život. Zanedbávaly své zdraví tím, že příliš mnoho dlely v uzavřených místnostech bez čistého nebeského vzduchu a Bohem daného slunečního světla. Tyto mladé dívky mohly vyjít ze školy zdravé, kdyby vedle svého studia nezapomínaly na domácí práci a cvik na volném prostranství. CH 185.2

Zdraví je veliký poklad. Je to největší bohatství, jaké smrtelní lidé mohou mít. Bohatství, sláva nebo vzdělání je draze koupeno, získáme-li ho za cenu zdraví. Nic z toho nám nemůže zabezpečit štěstí, ztratíme-li zdraví. Je hrozným hříchem promarnit zdraví, které nám dal Bůh, neboť jakákoliv újma na zdraví oslabuje nás pro život a bez ohledu na stupeň vzdělání nás ochuzuje. CH 186.1

V mnoha případech si bohatí rodiče neuvědomují význam praktického, pro život potřebného, jakož i vědeckého vzdělání pro své děti. Nevidí nutnost, aby pro duševní a mravní blaho svých dětí a pro jejich budoucí život důkladně je poučili o významu užitečné práce. Je to nutné, aby jejich děti v případě neštěstí dovedly být samostatné a uměly použít své ruce. Mají-li sílu, pak nemohou být chudí, i kdyby neměly ani haléř. Mnozí, kteří v mládí žili v hojnosti, mohou přijít o všechno své bohatství a mohou se dostat do situace, kdy rodiče, bratři a sestry budou na nich záviset. Jak je tedy důležité, aby se každý mladý člověk naučil pracovat a byl připraven pro každou tísnivou situaci. Bohatství je skutečně kletbou, dovolí-li jeho vlastníci, aby jejich dětem bránilo poznat význam práce k přípravě pro praktický život. CH 186.2

Kdo není nucen pracovat, nemívá často dostatek pohybu nutného pro tělesné zdraví. Mladí lidé pro nedostatek duševní i tělesné činnosti propadají lenosti a často, což je ještě horší, pouličnímu válení, toulání, kouření, pití a hrám v karty. ... CH 186.3

Chudoba v mnoha případech je požehnáním, neboť chrání mládež a děti před zkázou z nečinnosti. Tělesné i duchovní schopnosti nutno pěstovat a náležitě rozvíjet. Rodiče by měli především a stále pečovat o to, aby jejich děti byly tělesně zdatné, aby z nich vyrostli zdraví mužové a ženy. Bez tělesného cviku tento cíl nelze dosáhnout. Kvůli vlastnímu tělesnému zdraví a mravnímu dobru by se děti měly naučit pracovat, i když by to nedělaly z nouze. Chtějí-li mít čisté a čestné povahy, musí být ukázněni dobře vyváženou prací, která uvede do pohybu všechny svaly. Pocit užitečnosti naplní děti uspokojením a sebezapírání bude nejzdravější radostí, jakou kdy poznaly. Proč by bohatí lidé zbavovali sebe i své děti tohoto velkého požehnání? CH 187.1

Zlořečená nečinnost

Nečinnost je největší kletbou, jaká kdy mohla postihnout mládež. Vaším dětem by nemělo být dovoleno povalovat se do pozdního jitra v posteli a marnit drahocenné chvíle dané jim Bohem pro nejlepší činnost, za něž mu budou odpovídat. Matka velice škodí svým dcerám, nese-li břímě, které by měly ony s ní nést za přítomného i budoucího blaha. Zlořečenství, které mnozí rodiče přivolávají tím, že svým dětem trpí lenost a nesprávnou četbu, brání jim v přípravě pro skutečný život. Čtení románů a jiné nezdravé četby je největším zlem pro mládež. Taková četba nepomůže dívkám, aby

se z nich staly dobré, praktické matky. jsou stavitelkami vzdušných zámek, žijí v neskutečném, vysněném světě. Jsou sentimentální a nezdravě vrtošivé. Jejich povrchní život jim brání být užitečnými. Rozumově zakrněly, ačkoliv si namlouvají, že myšlenkově i svým jednáním jsou vysoko. Cvik v domácí práci je pro mladé dívky nejužitečnější. *CH 187.2*

Tělesná práce nebude bránit pěstování intelektu. Naopak, přednosti získané tělesnou prací vyváží osobnost a zabrání duševnímu přepracování. Námaha se přenesla na svaly a uvolní znavený mozek. Je mnoho neposlušných, neužitečných děvčat, které jakoukoliv práci pokládají pro dámu za nedůstojnou. Avšak jejich charaktery jsou příliš průhledné, než aby mohly oklamat citlivé pozorné lidi, pokud jde o jejich skutečnou bezcennost. Usmívají se, lehkovážně žertují a všelijak se přetvářejí. Tváří se jako by neuměla mluvit otevřeně a přímo, nýbrž všechno, co říkají, řeknou šislavě a s nevhodným úsměvem. Jsou to nějaké dámy? Nenarodily se jako bláznivé, nýbrž byly tak vychovány. Z nedůtklivé, bezradné, módou ovlivněné a koketní osoby nebude nikdy dáma. Zdravá mysl potřebuje zdravé tělo. Tělesná zdatnost a praktické poznání všech potřebných domácích povinností nebude nikdy překážkou dobře vyvinutého intelektu. Pro dámu je to nanejvýš důležité. – 3T 148-152

CH 188.1

Tělocvik

Otázka přiměřeného osvěžení žáků přivádí často učitele do bezradnosti. Tělocvik sice zaujímá patřičné místo na mnoha školách, ale vede často, chybí-li odborný dohled, k výstřednostem. Mnozí mladí lidé na střední škole si přivodili svými rekordními výkony neduhu pro celý život. *CH 189.1*

Sebelépe prováděný tělocvik v místnosti nemůže nikdy nahradit zotavení na čerstvém vzduchu, a naše školy by měly k tomu poskytovat mnohem více příležitostí. Je málo zel, kterých je třeba se více obávat, než lhostejnost a bezcílnost. Také provozování mnohých atletických sportů je středem úzkostlivé starosti těch, jimž blaho mládeže leží na srdci. Učitelé jsou znepokojeni, když uvažují o vlivu různých sportů jak na žákův prospěch ve škole, tak i na úspěch v jeho pozdějším životě. Hry, které zabírají příliš mnoho času, odvracejí mysl od studia. Nenapomáhají k přípravě mládeže pro praktické a usilovné životní dílo a jejich vliv nijak nepřispívá ani k zjemnění, ani zušlechtnění, ani k pravé mužnosti. *CH 189.2*

Některé z nejoblíbenějších zábav jako kopaná a rohování se staly školou surovosti. Rozvíjejí ty samé stránky charakteru jako hry starého Říma. Sklony k panovačnosti, pýcha z hrubé síly a bezohledné přehlížení ceny života, zanechávají v mládeži povážlivě znemravňující vliv. *CH 189.3*

Ostatní atletické hry, třeba již ne tak demoralizující, jsou pro výstřednosti, ke kterým často dospívají, jen o něco méně zavržitelné. Tyto hry vydražďují touhu po zábavách a vzrušení, živíce tak odpor k užitečné práci, který je prvním krokem k vyhýbání se běžné povinnosti a zodpovědnosti. Přispívají k potlačení zájmu o střízlivé skutečnosti života, o jeho pokojné radosti a otvírají dveře veškeré lehkomyšlnosti a nezákonnosti s jejich neblahými důsledky. *CH 189.4*

Zábavné výlety

Jak se obvykle stává, bývají mnohdy i zábavné výlety překážkou opravdového vzrůstu ducha i charakteru. Lehkomyšlná společnost, sklon k nerozvážnostem, vášnivá touha po zábavách a výstřednostech působí, že celý život spěje ke zlému. Místo takových zábav mohou rodiče a učitelé připravit dětem jiné, zdravější a pro život prospěšnější obveselení. *CH 190.1*

Jako ve všech věcech, jež souvisí s našim blahem, tak i v tomto případě vytyčilo vnuknuté slovo cestu. V prvních dobách byl život lidí, kteří byli pod Božím vedením, velmi prostý. Žili na samém srdci přírody. Dítka byly účastny na práci rodičů a spolu s nimi obdivovaly taje a krásy pokladnice přírody. V poklidu polí a lesů uvažovaly o oněch mocných pravdách, které byly předávány jako svatý odkaz z pokolení na pokolení. Takováto výchova budovala silné charaktery. *CH 190.2*

Zaměstnání venku

V našem věku je život vyumělkovaný a na sestupu. Poněvadž se nemůžeme zcela navrátit k jednoduchým zvykům oněch prvních dob, můžeme se z nich naučit alespoň tomu, co učiní chvíle našeho zotavení dobou opravdového obrození těla, ducha i duše. *CH 190.3*

I okolí domova a školy má mnoho co činit s otázkou zotavení. Při volbě nového domova nebo místa pro školu, mělo by se uvažovat i o těchto okolnostech. I lidé, pro které má tělesné a duševní prospívání jejich dětí větší cenu, než peníze, nebo požadavky a zvyky společnosti, by měli svým dětem dopřát ono dobrodiní, které jim poskytuje škola přírody a osvěžení v jejím prostředí. Bylo by velikým přínosem pro výchovatelské dílo, kdyby žákům poskytovala i půdu k obdělávání a přístup do polí a lesů. *CH 190.4*

I v oblasti studentova zotavení se dosáhne nejlepších výsledků přímým osobním vlivem učitele a jeho spoluprací. Opravdový učitel může žákům poskytnout málo tak cenných darů, jako je přednost jeho vlastní společnosti. Při mužích i ženách, a mnohem více při dětech a dospívající mládeži se osvědčila ta pravda, že jim můžeme porozumět jedině tehdy, když k nim přicházíme s porozuměním a láskou. Tohoto porozumění je nám nezbytně třeba, abychom co nejúčinněji mohli působit k jejich opravdovému blahu. Je velmi málo prostředků, které mají takovou cenu pro posílení pouta vzájemné náklonnosti mezi žákem a učitelem, jako jejich vzájemný přátelský styk mimo učebnu. Na některých školách je učitel při svých žácích i v hodinách jejich zotavení. Spojuje se s nimi v jejich snahách a doprovází je při výletech, jako by byl jedním z nich. Bylo by dobré i pro naše školy, kdyby se této zkušenosti využilo mnohem všeobecněji. Oběť požadovaná od učitele, by byla veliká, ale přinesla by bohatou odměnu. *CH 191.1*

Žádná zábava, která přináší prospěch jenom samotným dětem a mládeži, nepřinese jim takové požehnání, jako ta, která je činí užitečnými pro druhé. Mládež, od přirozenosti nadšená a přístupná dojmům, bude záhy pohotově následovat takový popud. I při poradách o pěstování rostlin má učitel dbát na to, aby vzbudil její zájem o zkrášlení školního pozemku i učebny. Výsledkem bude dvojitý užitek. Žáci sami budou dbát o to, aby nebylo zmařeno, nebo porušeno to, co se sami snažili zvelebit. Podnítí to zjemnění citu, lásku k pořádku i návyk péče o věci; tím vnikne mezi nimi duch přátelství a spolupráce, který se žákům stane požehnáním pro celý jejich život. *CH 191.2*

Tak může být dán nový význam práci na zahradě i vycházkám do polí a lesů, když jsou žáci vedeni k tomu, aby vzpomněli i těch, kteří jsou odloučení od těchto příjemných míst a nemohou sdílet s nimi krásné věci přírody. *CH 192.1*

Bdělý učitel nalezne mnoho příležitostí, kdy bude moci vybídnout žáky k ochotným činům, neboť děti obvykle pohlízejí na učitele s téměř neomezenou důvěrou a úctou. Vše, čímkoliv je může nadchnout pro práci doma, pro ochotu k denním úkolům a pro službu nemocným nebo chudým, se stěží mine svým účinkem a přinese hojné ovoce. Tím je dosaženo dvojího prospěchu: Laskavé podněty budou zpětně působit na jejich původce, uznání a spolupráce rodičů ulehčí učitelovo břemeno a rozjasní jeho stezku. *CH 192.2*

Stráž proti zlu

Chvilé věnované osvěžení a tělesné zdatnosti časem pravděpodobně přeruší pravidelnou osnovu školní práce, avšak brzy se ukáže, že toto přerušení není skutečnou překážkou. Obětovaný čas a námaha budou stonásobně odměněny v oživení těla i ducha, ve vypěstování nezištnosti a vzájemným sblížením učitele se žáky, skrze pouto běžných zájmů a přátelského společenství. Tak bude nalezeno požehnané východisko pro onu nepokojnou živelnost, jež často bývá nebezpečím mladých lidí. jako ochranná stráž proti zlu je včasné zaujetí myslí pro dobré mnohem cennější, než přehradý zákona a kázně. – Ed 210-213 *CH 192.3*

Zdraví a výkonnost

Kristovi služebníci musí být tělesně zdraví, aby mohli provést to velké a namáhavé dílo. Chtějí-li toho dosáhnout, musí být ve svých zvyklostech pravidelní a přijmout zdravou životosprávu. Mnozí ustavičně nařikají a trpí všelijakou nevolností. To je skoro vždy proto, že nepracují rozvážně a nerespektují zdravotní zákony. Příliš mnoho času tráví v uzavřené místnosti, kde je teplo a dusno. Zde jsou pohrouženi do studia anebo psaní a mají jen málo pohybu a změny. V důsledku toho se zpomaluje krevní oběh a duševní schopnosti jsou oslabeny. *CH 193.1*

Celý organismus potřebuje povzbudivý vliv pohybu na čerstvém vzduchu. Několik hodin tělesné práce každý den by obnovilo tělesnou zdatnost, uvolnilo by a osvěžilo mysl. Celkově by to

posloužilo zdraví a vykonalo by se o mnoho více pastorační práce. Stálé čtení a psaní u mnohých kazatelů je zábranou pastorační práce. Drahocenný čas tráví v abstraktním studiu, který by se měl věnovat pomoci trpícím v pravou chvíli. ... CH 193.2

Naši kazatelé, kteří dosáhli 40 anebo 50 let, by si neměli myslet, že jsou méně výkonní, než předtím. Právě starší a zkušenější lidé mají vynaložit velké a dobře usměrněné úsilí. V této době jsou zvláště potřební; sbory si nemohou dovolit být bez nich. Takoví jednotlivci by neměli mluvit o tělesné a duševní slabosti, ani by neměli cítit, že přestali být užiteční. CH 193.3

Mnozí z nich velmi utrpěli nadměrným duševním vypětím bez úlevy, kterou by jim mohl poskytnout tělesný pohyb. V důsledku toho slábnou a chtějí se zbavit odpovědnosti. Potřebují však aktivnější úsilí. To se netýká jen těch, jejichž hlavy mrazem času zbělely, ale i mladší lidé upadli do téhož stavu a duševně zeslábli. Mají určitý seznam přednášek, ale když mají trochu vybočit, ztrácejí půdu pod nohama. CH 194.1

Staromódní kazatel, který cestoval na koni a velmi mnoho času strávil navštěvováním svého stáda, měl lepší zdraví navzdory těžkostem a nebezpečí jako naši dnešní kazatelé, kteří se co nejvíce vyhýbají tělesné námaze a zůstávají při knihách. CH 194.2

Starší a zkušenější kazatelé mají jako služebníci Boží považovat za svou povinnost jít stále vpřed a každý den činit pokroky, stále se zdokonalovat ve své práci a stále sbírat čerstvý materiál pro lid. Každé šíření evangelia má být lepší, než předcházející. Každého roku mají vyvíjet hlubší zbožnost, mírnějšího ducha, bohatší duchovní život a důkladnější známost biblických pravd. Čím vážnější a starší bude jejich věk, čím bohatší jejich zkušenost, tím snadnější mají mít přístup k lidským srdcím, poněvadž je stále více a více znají. – 4T 264-270 CH 194.3

Chvilé uvolnění

Bylo mi ukázáno, že světitelé soboty pracují jako lid příliš tvrdě, aniž by si dovolili nějakou změnu nebo údobí odpočinku. Rekreace je potřebnou pro ty, kteří vykonávají tělesnou práci, ale je ještě důležitější pro ty, kteří pracují převážně duševně. Není to hlavní pro naši spásu, ani pro slávu Boží, abychom bez ustání a s vypětím duševně pracovali, byť i na náboženských tématech. Nemůžeme sice schvalovat zábavy, jako tanec, hru v karty, šachy, dámu atd., poněvadž to nebesa zavrhnou. Tyto zábavy otevírají dokořán dveře velkému zlu. Nepřinášejí užitek svým účelem, ale působí vzrušivě a vyvolávají u někoho vášně pro takové hry, které vedou k hazardním hrám a rozmařilosti. Všechny takové hry by měly být křesťany zvrženy a mělo by je nahradit něco dokonale neškodného. CH 195.1

Viděla jsem, že bychom neměli trávit své svátky napodobováním světa, přece však bychom je neměli nechat nepovšimnuty, poněvadž by to vyvolalo nespokojenost u našich dětí. V takových dnech, kdy nastává nebezpečí, že by naše děti byly vystaveny nebezpečí špatného vlivu, zkaženostem zábav a rozruchu tohoto světa, nechť rodiče něco vymyslí, co by zaujalo mysl dětí, místo těchto nebezpečných radovánek. Ukažte dětem, že máte na zřeteli jen a jen jejich dobro a štěstí. CH 195.2

Ať se sejde několik rodin, žijících ve městech nebo na venkově a opustí zaměstnání, zatěžující je tělesně i duševně a ať podnikají výlety do přírody, na pláže krásných jezer, nebo do pěkných hájů a lesíků, kde najdou nádhernou scénérii přírodní. Měli by se zásobit prostou hygienickou potravou nejlepším ovocem a obilninami a rozprostřít svůj stůl ve stínu nějakého stromu nebo pod širým nebem. Vyjíždka, cvičení a prostředí, povzbudí chuť a tak se mohou těšit ze svačiny v přírodě, kterou by jim mohl i sám král závidět. CH 195.3

Při takových příležitostech by se měli cítit rodiče i děti prosti všeho pečování, vší práce a všech těžkostí. Rodiče by se měli stát se svými dětmi opět dětmi a zpříjemnit jim vše co nejvíce. Zasvěťte celý den rekreaci. Cvičení na čerstvém vzduchu je zdraví užitečné zvláště těm, kteří pracují v uzavřených místnostech a mají sedací zaměstnání. Všichni, kteří mohou, by měli mít takového jednání za svoji povinnost. Nic se tím neztratí, ale mnoho získá. Mohou se navrátit ke svému zaměstnání s novým životem a novou odvahou, mohou se opět zapojit do své práce s novou horlivostí a jsou lépe připraveni odolávat různým nemocem. – 1T 514, 515 CH 196.1

Sluneční svit v domově

Chcete-li mít své domovy plné něhy a přívětivosti, vyjasněte je svěžím vzduchem a slunečními paprsky. Odstraňte těžké závěsy, otevřete okna, vytáhněte rolety, a těšte se z hojného slunečního jasasu, i kdyby vám měly koberce vyblednout. Převzácný sluneční svit může vytáhnout barvu vašich koberců, vrátí však zdravou barvu tvářím vašich dětí. Budete-li mít Boží přítomnost, a opravdová, milující srdce, pak i ten skromný domov, rozjasněný vzduchem a sluncem, prosvětlený radostným duchem nesobeckého pohostinství, bude vaší rodině a unavenému poutníku pozemským nebem. – 2T 527 *CH 196.2*

Zakázané zábavy

Ti, kteří studují, mají mít chvíle oddechu. Mysl nesmí být zaměstnána stálým úporným přemýšlením, neboť jemné duševní ústrojí se unaví. Tělo i mysl musí mít pohyb. Ale je nutno být velmi střídmy v zábavě, právě tak jako ve všem ostatním. Uvažujme rovněž pečlivě a důkladně o druhu pobavení. Každý mladý člověk se má tázat: Jaký vliv budou mít tyto zábavy na tělesné, duševní a morální zdraví? Bude moje mysl tak okouzlena, že zapomene na Boha? Přestanu mít na paměti jeho slávu? *CH 197.1*

Hra v karty by měla být zakázána. Je to nebezpečné prostředí, které vede ke zlému. Kníže temnosti předsedá v hernách a kdekoli se hrají karty. V těchto místech hostují zlí andělé. Tyto zábavy nepřinášejí nic dobrého duši ani tělu. Neposilují rozum, nepřinášejí mu žádný trvalý užitek a rozhovor se často točí kolem malicherných a nedůstojných věcí. Je zde možno slyšet nevhodné žerty, nízké a neslušné řeči. Tyto hry jsou nejnesmyslnější, nejneužitečnější, nejbezvýznamnější a nejnebezpečnější, jaké jen mládež může mít. Ti, kteří hrají karty, jsou krajně vydráždění a příliš brzy ztrácejí všechnu chuť pro užitečné a vznešené zaměstnání. Obratnost v zacházení s kartami svede brzy k touze, použít této schopnosti pro osobní prospěch. Zprvu jsou získány malé sumy, potom větší, až žízeň po hře člověka cele ovládne, což vzápětí svede k jistému zničení. Ó, jak mnozí byli svedeni touto svůdnou hrou ke každému hříšnému činu, do chudoby, vraždy, vězení ba i na šibenici. A přece mnozí rodiče nespátřují v této hře hroznou propast zničení, do níž jejich dítky kvapem směřují. *CH 197.2*

Nejnebezpečnějším místem rozkoše je divadlo. Není školou mravnosti a ctnosti, jak se často tvrdí, nýbrž pramenem nemravnosti. Tyto podniky posilují a utvrzují neřestné zvyky a hříšné sklonky. Nízké (vulgární) písničky a posušky, výrazy a pozice kazí obrazotvornost a mravy. Každý mladý člověk, který pravidelně navštěvuje taková představení, bude mít narušené zásady. Divadelní radovánky jsou v naší zemi nejmocnějším vlivem, který otravuje obrazotvornost, ničí náboženské dojmy a kazí požitky z klidných radostí a čistých skutečností života. Láska pro takový druh zábavy tak silně vzrůstá, jako u pijáka touha po opojném nápoji. Jediným bezpečným způsobem je, vyhnout se divadlu, cirkusu i každému jinému pochybnému místu zábavy. *CH 198.1*

Správné způsoby osvěžení jsou požehnáním tělu i duši. Člověk osvětlený pravdou Boží načerpá osvěžení nejen z nevinné zábavy, nýbrž i z užitečných pramenů. Odpočinek a osvěžení na zdravém vzduchu a také spatřování Božího díla v přírodě, zaručuje nejlepší a nejpožehnanější výsledky. – 4T 652, 653 *CH 198.2*

Cvikem ke zdraví

Představa, že ti, kteří své duševní i tělesné síly přepínali, anebo se tělesně či duševně zhroutili, musí přestat pracovat, aby se uzdravili, je velmi mylná. V málo případech je třeba si na čas úplně odpočinout, ale takové případy jsou vzácné. Většinou by změna mohla být tím největším požehnaním. *CH 199.1*

Ti, kteří se pod návalem duševní práce zhroutili, měli by si na čas duševně odpočinout; ale tvrdit jim, že je nesprávné, ba nebezpečné, kdyby vykonávali jakoukoliv duševní námahu, může vést k tomu, že svůj stav budou pokládat za horší, než ve skutečnosti je. Jsou nervově vyčerpaní a nakonec se mohou stát břemenem sobě i jiným i těm, kteří se o ně starají. V tomto myšlenkovém stavu se jim dá sotva pomoci. *CH 199.2*

Těm, kteří svoje tělesné síly přepínali, by se nemělo radit, aby se práci úplně vyhýbali. Zbavit je jakékoliv činnosti, by v mnohých případech znamenalo bránit jim při uzdravování. Vůle spolupracuje s rukama. Když vůle spí, představitelství se stává abnormální, takže potom není možno, aby trpitel odolal chorobě. Nečinnost je největším zlořečením, které může člověka v takovém stavu postihnout. *CH 199.3*

Jemný a obdivuhodný mechanismus přírody musí být neustále v pohybu, aby mohl splnit záměr, pro který byl určen. Nicnedělání je každopádně nebezpečím. Tělesná námaha vynaložená k užitečné práci má pozeňnaný vliv na mysl, posilňuje svaly, zlepšuje krevní oběh a trpiteli dává pocit uspokojení v poznání, kolik může vydržet a že není v tomto rušném světě docela neužitečným, zatímco v případě omezení činnosti se mu pozornost obrací k sobě a on je ve stálém nebezpečí, že bude svoje těžkosti příliš zveličovat. Kdyby se trpící zapojili do nějaké přiměřené tělesné námahy a použili svoji sílu bez jakéhokoliv přepínání, získali by důležitého činitele pro své uzdravení. – CT-BH 100, 101 *CH 199.4*

Chůze je cvik

Lidé slabí, kteří netrpí bolestmi, by neměli povolovat svému sklonu k nečinnosti, a tím se zbavovat vzduchu a slunečního světla, ale měli by si zvykat na chůzi na čerstvém vzduchu anebo na práci v zahradě. Není správné přestat napínat svaly proto, že nás při námaze rozbolely. Bolest častokrát způsobuje snaha přírody oživit a posilnit tyto části, které byly nečinností ochromeny. Pohyb těchto delší dobu nepoužívaných svalů způsobí bolest, protože příroda je probouzí k životu. *CH 200.1*

Chůze ve všech případech, kde je to jen možné, je nejlepším lékem pro nemocné tělo, protože v tomto cviku všechny tělesné orgány přicházejí do pohybu. Mnozí z těch, kteří spoléhají na tělocvičnou léčbu, by dosáhli lepších úspěchů svalovou námahou, než jakou jim může poskytnout tělocvik. V některých případech nedostatek cviku zapříčiňuje zeslabení vnitřností i svalstva a tyto nepoužíváním ochromené orgány, vynakládanou námahou zesílí. Chůzi nemožno nahradit žádným cvikem. Krevní oběh se skrze ni vydatně zlepší. – 3T 78 *CH 200.2*

Zlo k nečinnosti

Spojení tělesného cviku a námahy může blahodárně ovlivnit mysl, posilnit svaly, zlepšit krevní oběh a trpícímu dát pocit uspokojení z vědomí jeho vlastní odolnosti, zatímco při omezování zdravého cviku a tělesné práce se jeho pozornost obrací na sebe samého. Je v ustavičném nebezpečí, že si bude domýšlet, že jeho stav je o mnoho horší, než ve skutečnosti opravu je, a že se v něm vyvine určitá chorobná představa, která ho bude stále udržovat v obavě, že svoje síly přepíná. Všeobecně možno říci, že kdyby rozvážně vynakládal námahu, kdyby využíval správně svou sílu a nezneužíval ji, poznal by, že pro uzdravení má tělesný cvik o mnoho mocnější a účinnější vliv, než jaký získává z vodoléčby. *CH 201.1*

Neuplatnění duševních a tělesných sil v užitečné práci, drží mnohé nemocné v oslabeném stavu, před kterým se cítí bezmocnými. To jim dává další příležitost povolovat nečisté představitelství, která mnohým z nich připravila nynější oslabený stav. Říká se jim, že vynaložili příliš mnoho životní síly v těžké práci, zatímco v devíti případech z deseti práce, kterou znali, jim byla jediným dobrodiním a záchranou před jistou zkázou. Při tomto zaměstnání mysl nemohla mít příznivou příležitost vést jejich tělo do ponížení a dokonat dílo sebezničení. Bránit těmto lidem v mozkové a svalové námaze by znamenalo poskytnout jim úplnou příležitost, aby je ovládla satanská pokušení. – 4T 94, 95 *CH 201.2*

Otevřete okna duše

Břemeno hříchu s jeho nepokojem a neukojitelnými touhami, tvoří skutečný základ velkého počtu nemocí, kterými hříšník trpí. Kristus je mocný lékař duše nemocné hříchem. Tito ubozí postihnutí jednotlivci potřebují mít jasnější vědomí o tom, kterého správně poznat, znamená věčný život. Je třeba je trpělivě, laskavě a přece s celou vážností poučit, jak pootevřít okna duše a dovolit

slunci Boží lásky, aby osvítilo tmavé zákoutí mysli. Nejvznešenější duchovní pravdy je možno uvést do srdce podobenstvím z přírody. Nebeské ptactvo, polní květy ve své nádheře, klíčící obilí, hrozny obtížené větve vinného kmene, pučící stromy, majestátní západ slunce, načervenalé oblaky předpovídající krásný zítřek, střídání ročních období – to vše nás může použít o vzácných pravdách důvěry a víry. Představivost zde má užitečné pole k přemýšlení. Rozumná mysl může obdivovat s největším uspokojením tato naučení božské pravdy, které Vykupitel světa spojoval s přírodními zjevy. *CH 202.1*

Kristus ostře káral své současníky, protože se z přírody nenaučili duchovním pravdám, které mohli poznat. Vše živé i neživé pomáhá člověku k poznání Boha. Tatáž božská mysl, která stvořila věci v přírodě, oslovuje mysl i srdce lidí a podněcuje nevyslovitelnou touhu po něčem, co nemají. Věci světa nemohou uspokojit jejich touhu. – 4T 579-580 *CH 202.2*

Část V. – Sanatoria – jejich cíl a poslání

Boží plány v našich sanatoriích

Každý ústav zřízený adventisty sedmého dne má být světu tím, čím byl Josef f Egyptě, a Daniel s jeho společníky v Babylonu. Z Boží prozřetelné rady byli odvedeni do zajetí, aby se pohanským národům dostalo těch požehnání, které lidstvo dosahuje poznáním Boha. Jakožto zástupci Hospodina neměli se nikdy přirovnávat k modloslužebníkům, nýbrž považovat to za zvláštní čest, že smějí vyznávat svou víru v Boha a být nazýváni ctiteli živého Boha. *CH 203.1*

To také činili. V neštěstí i v pohodě uctívali Boha a Bůh je poctil. ... *CH 203.2*

Podobně i ústavy lidu Božího mají v dnešní době zvelebovat jeho jméno. Avšak to, co se od nás očekává, můžeme vykonat jen tehdy, když se zastáváme přítomné pravdy. V ústavech zřízených adventisty sedmého dne lidé mají poznávat Boha. Prostřednictvím nich má být přítomná pravda předkládána světu s přesvědčující mocí. *CH 203.3*

Jsme povoláni, abychom zjevovali světu Boží povahu, jak byla zjevena Mojžíšovi. Na modlitbu Mojžíšovu: „*Okaž mi, prosím, slávu svou.*“ Pán odpověděl zaslíbením: „*Já způsobím, aby šlo mimo tebe před tváří tvou všechno dobré mé.*“ (Ex 33,18.19) „*Nebo pomijeje Hospodin tvář jeho, volal: Hospodin, Hospodin, Bůh silný, litošlivý a milostivý, dlouhočekající a hojný v milosrdenství a pravdě, milosrdenství čině tisícům odpouštěje nepravost a přestoupení i hřích.*“ (Ex 34,6.7) To je ovoce, které Bůh očekává od svého lidu. Čistotou své povahy a svatostí svého života, svým milosrdenstvím, svou přívětivostí a svým soucitem mají dát důkaz, že „*zákon Hospodinův jest dokonalý, občerstvující duši*“ (Ž 19,8). *CH 203.4*

Boží úmysl s Jeho ústavy v nynější době můžeme poznávat ze záměru, který chtěl uskutečnit prostřednictvím židovského národa. Skrze Izraele chtěl udělit bohatá požehnání všem národům. Skrze ně měla být připravena cesta k šíření světla po celém světě. ... *CH 204.1*

Bůh zamýšlel učinit svůj lid k slávě a ke chvále. Dostalo se jim všech duchovních předností. Bůh jim nezadržel nic, co by bylo příznivé k vytvoření charakteru a učinilo je Jeho Zástupci. *CH 204.2*

Poslušnost Božích zákonů měla je učinit divem štěstí před národy světa. Ten, který jim dal moudrost a zručnost k všelikému uměleckému dílu, chtěl i nadále být jejich učitelem, zušlechťovat a zvelebovat je poslušností svých zákonů. Kdyby byli bývali poslušní, mohli být uchráněni nemocí, které přicházely na jiné národy a obdařeni duchovní silou. Vznešenost, sláva a moc Boží měly se

jevit ve štěstí Jeho lidu, který měl být národem kněží a králů. Bůh je opatřil vši možností, jež je mohla učinit největším národem na zemi. ... CH 204.3

Před několika lety dal mně Pán zvláštní poznání ústavů tohoto druhu na světě. Obdrželi bychom veliké světlo, vyšší znalosti a vznešené přednosti. Podle přijatého světla měla by ovšem také spočívat odpovědnost na těch, kterým bylo vedení ústavu svěřeno. CH 204.4

Světelný signál

--- CH 205.1

--- CH 205.2

I když se naše dílo velmi rozšířilo a ústavy se rozmnožily, Boží úmysl zůstává tentýž. Podmínky pro jejich zdar jsou nezměněny. CH 206.1

Lidstvo trpí následkem přestoupení Božích zákonů. Pán chce, aby lidé byli přivedeni k poznání příčin svého utrpení a k poznání té jediné cesty, na níž se jim dostane pomoci. On chce, aby pochopili, jak jejich tělesné, duchovní i duševní blaho je závislé na poslušnosti jeho zákona. Jeho úmyslem je, aby naše ústavy názorným vyučováním ukazovaly, jaké jsou výsledky postupu podle správných zásad. CH 206.2

Šíření zdravotních zásad

Aby se lid připravil na druhý příchod Páně, má být vykonáno veliké dílo zvěstováním zdravotních zásad. Lidé mají být poučeni o potřebách lidského organismu. Také se jim má dostat poučení, v čem záleží cena správné životosprávy podle učení Pisma svatého, a že bohem stvořené tělo musí být Jemu přinášeno jako živá oběť u vědomí, že má vykonávat službu Jemu libou. Máme konat veliké dílo a používáním Bohem daných přírodních prostředků a jimi zbavovat trpící lidstvo obtíží, a učit je, jak přecházet nemocem uspořádáním svých zvyků v jídle a pití, jakož i ukájení jiných tělesných potřeb. Lidé by měli být poučováni, že přestupování přírodních zákonů je přestupováním zákonů Božích. Měli bychom je učit pravdě, že vede „*Bázeň Hospodinova k životu*“ (Př 19,23). „*Chceš-li pak vjíti do života*“, praví Kristus, „*ostříhej přikázání*.“ (Mt 19,17) „*Ostříhej přikázání můj a živ budeš, a naučení mého jako zřítelnice očí svých*.“ (Př 7,2) Boží přikázání, jestliže jsou zachovávána, „*životem jsou těm, kteří je nalézají, i všemu tělu jejich lékařstvím*“ (Př 4,22). CH 206.3

Naše léčebné ústavy mají být mocným nástrojem k vyučování a k vychovávání lidí v tom smyslu. Ti, kteří již byli poučeni, mohou jiným sdělovat zásady obnovení a uchování zdraví. Tak naše ústavy mohou sloužit k získávání lidí a ukazovat jim, jaké zlo vzniká, neváží-li si zákonů života a zdraví, naproti tomu je mohou učit, jak své tělo mohou zachovat v nejlepším stavu. Léčebné ústavy by měly být zřizovány v rozličných zemích, kde působí naši misionáři a být středisky, kde se koná zdravotní a výchovné dílo. CH 207.1

Pro zdraví těla máme pracovat právě tak, jako pro záchranu duší. Naše úloha je tatáž jako našeho Mistra, o němž je psáno, že „*chodil, dobře čině a uzdravuje všechny utištěné od d'ábla*“ (Sk 10,38). On sám praví o svém díle: „*Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, protože pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým*“, poslal mne „*uzdravovati skroušené srdcem, zvěstovati jatým propuštění a slepým vidění a propustiti soužené na svobodu*.“ (Iz 61,1; L 4,18) Řídíme-li se v práci příkladem Kristovým pro blaho jiných, obrátíme jejich pozornost na Boha, kterého milujeme a kterému sloužíme. CH 207.2

Boží památníky

Naše léčebné ústavy by měly být na všech svých odděleních Božími památníky, nástroji k rozseávání semene pravdy do lidských srdcí, a oni se jimi také stanou, budou-li správně vedeny. CH 207.3

V našich léčebných ústavech musí být hlášána živá pravda Boží. Mnozí z těch, kteří je vyhledávají, hladoví a žízní po pravdě a také ji s radostí přijímají, když je jim správným způsobem zvěstována. Naše léčebné ústavy jsou názorným příkladem přítomné pravdy, jež má být hlášána tisícům. Náboženské ovzduší, jež proniká tyto ústavy, vlévá důvěru v srdce pacientů. Jistota, že Pán nad nimi bdí a mnohé modlitby za nemocné mocně působí na jejich srdce. Mnozí z těch, kteří nikdy nepřemýšleli o ceně duše, budou přesvědčeni Duchem Božím a pohnuti k tomu, aby se ve svém životě dali jinou cestou. Mnozí, kteří byli spokojeni sami se sebou, své vlastní měřítko povahy pokládali za dostatečné a nikdy nepocítili potřebu Kristovy spravedlnosti, nabudou nesmazatelných

dojmů. Když pak přijde budoucí zkouška, a budou osvíceni, nemálo z nich postaví se na strnu ostatku lidu Božího. CH 208.1

Ústavy, které jsou takto vedené, jsou Bohu ke cti. Ve své milosti propůjčil Bůh těmto léčebným ústavům moc při zmírňování tělesných utrpení z jejich nemocí. Mnozí byli uzdraveni na těle i duchu. Spasitel jim dal odpustit hříchy. Přijímají Kristovu milost a jsou jedno s Ním v Jeho radosti i slávě. Mnozí odcházejí z našich ústavů s novým srdcem. Prožili úplnou změnu. Když se vrátí domů, jsou světlem světa. Pán je činí svými svědky. Jejich svědectví zní: „*Viděl jsem jeho velebnost, okusil jsem jeho přívětivost. Pojd'te, slyšte, a vypravovati budu, kteříž se koli bojíte Boha, co jest učinil duši mé.*“ (Ž 66,16) CH 208.2

Tak s Božím požehnáním vykonali naše léčebné ústavy mnoho dobrého. Tyto ústavy mají však vykonat ještě více. Bůh bude působit s těmi, kteří jej ctí. CH 209.1

Studnice života

Podivuhodné dílo chce Bůh vykonat prostřednictvím svých služebníků, aby bylo zveleveno Jeho jméno. Josefa učinil zachráncem života egyptského lidu. Josefovým prostřednictvím byl zachován život všeho lidu. Skrze Daniele zachránil Bůh babylonské mudrce. Tato záchrana byla jakýmsi názorným vyučováním, ona ukazovala lidu duchovní požehnání, jež jim poskytovalo spojení s Bohem, kterého ctíli Josef i Daniel. Tak chce Bůh i nyní udělit světu požehnání skrze svůj lid. Každý Boží pracovník, v jehož srdci přebývá Kristus, každý, kdo zvěstuje lásku Kristovu tomuto světu, je Božím spolupracovníkem k požehnání lidstvu. Když obdrží milost od Spasitele, aby jí sděloval jiným, pak celá jeho bytost tane se pramenem duchovního života. Kristus přišel jako veliký Lékař, aby hojil rány, které způsobil lidstvu hřích, jeho Duch, který působí skrze jeho služebníky uděluje hříchem nemocnému, trpícímu lidstvu mocnou léčivou sílu, která uzdravuje tělo i duši. Písmo praví: „*V ten den bude studnice otevřená domu Davidovu a obyvatelům Jeruzalémským, k obmytí hříchu i nečistoty.*“ (Za 13,1) Vody této studnice obsahují léčivou sílu, která uzdravuje tělesné i duchovní neduhy. CH 209.2

Z tohoto pramene vytéká onen mohutný veletok, který viděl Ezechiel ve vidění. „*Vody tyto vycházejí od Galileje a sestupujíce pro rovině, vejdou do moře; a když do moře vpadnou, opraví se vody. I stane se, že každý živočich, kterýž se plazí, všudy, kamžkoli přijdou potokové, ožive. ... Při potoku pak prostě na břehu jeho po obou stranách všelijaké dříví ovoce nesoucí, jehož list neprší, aniž ovoce jeho přestává. V měsících svých nese prvotiny; nebo vody jeho ze svatyně vycházejí, protož ovoce jeho jest ku pokrmu, a listí jeho k lékařství.*“ (Ez 47,8-12) CH 210.1

Podle Boží vůle mají být naše léčebné ústavy takovým proudem života v němž působí Jeho moc. – 6T 219-228 CH 210.2

Církev připravená k službě

Kristus zmocnil svou církev, aby mohla konat totéž dílo, které konal On za své pozemské služby. On je dnes tímtež soucitným lékařem, jakým byl na zemi. Trpícím bychom měli pomoci k tomu, aby pochopili, že v něm je léčivý balzám na každou nemoc, ozdravná moc na každou bolest. Jeho dnešní učedníci by se měli modlit za nemocné právě tak, jak se modlili jeho učedníci v minulosti. Uzdravení přijde, protože „*modlitba z víry zachrání nemocného*“ (Jk 5,15). Potřebujeme moc Svatého Ducha, utěšující jistotu víry, která se dovede odvolat na Boží zaslíbení. – RH June 9, 1904 CH 210.3

Živé vody pro žíznivé

Pán chce, aby rozvážní muži a ženy schopní ošetřovat lidi, potěšovali nemocné a trpící a pomáhali jim. ... CH 211.1

Naše sanatoria byla zřízena pro záchranu lidí. Ve své každodenní službě vidíme mnohé starostmi utržené a zarmoucené tváře. O čem svědčí zármutek v těchto tvářích? Je to tužba duše po Kristovu pokoji. Ubozí smutní lidé jdou k dřevým cisternám, které nemají vody, v domnění, že si uhasí žízeň. Měli by slyšet hlas: „*Ej, všickni žízniví, pod'te k vodám.*“ (Iz 55,1) „*Přijíti ke mně, abyste život měli.*“ (J 5,40) CH 211.2

Sanatoria – ne nákladné obrovské – ale skromné ústavy v příjemném prostředí, budujeme proto, aby žiznivě duše byly přivedeny k živé vodě. CH 211.3

Nemocným máme pomáhat ne masivními stavbami, ale lépe by jim prospělo více malých sanatorií, která mají být jako světla zářící na temném místě. Ti, kteří pracují na tomto díle, mají zrcadlit sluneční jas Kristovy tváře. Mají být solí, která neztratila svou chuť. Správně vedenou prací v sanatoriu mnozí okusí vliv pravého, čistého náboženství. CH 211.4

Z našich sanatorií mají vycházet dobře připravení pracovníci do míst, kde pravda nebyla dosud zvěstována a konat misijní dílo pro Místra, zvěstováním zaslíbení: „*Hle, já jsem s vámi po všechny dny až do skonání tohoto věku.*“ (Mt 28,20) – Special Testimonies, Series B, No. 8, p. 13, 4 (1907) CH 211.5

Sanatoria a dílo evangelia

Naše sanatoria jsou jedním z nejúspěšnějších prostředků umožňujících nám přístup ke všem třídám lidí. Kristus již není osobně na tomto světě tělesně, aby po městech, městečkách a dědinách uzdravoval nemocné. Zdravotně misijní dílo, které započal, svěřil nám a v tomto díle máme vykonat, co jen můžeme. Třeba zřídit ústavy na ošetřování nemocných, kde se o muže a ženy budou starat bohabojní zdravotní misionáři a kde budou léčeni bez škodlivých drog. Do těchto ústavů přijdou ti, kteří si zapříčinili nemoc nesprávnými návyky jídla a pití. Tyto třeba poučit o hodnotě sebezapření a střidmosti. Třeba jim poskytnout jednoduchou, zdravou, chutnou stravu a ošetřovat je mají rozumní lékaři a ošetřovatelé. CH 212.1

Naše sanatoria jsou pravou rukou evangelia, otevřenými dveřmi umožňujícími přístup k trpícímu lidstvu s radostnou zvěstí o uzdravení skrze Krista. V těchto ústavech možno poučit nemocné, aby se svěřili tomu velkému Lékaři, který podpoří jejich opravdovou snahu o uzdravení, a který jim vyléčí duši i tělo. CH 212.2

V našich sanatoriích třeba vykonávat to nejvzácnější misijní dílo. V nich se Kristus a andělé snaží odstranit utrpení způsobené tělesnou nemocí. Zde však dílo nikterak nekončí. Modlitby za nemocné a zkoumání Písma s nimi jim umožňuje poznat toho velkého Lékaře-Misionáře. Jejich pozornost se obrací k němu k tomu Jedinému, Který může uzdravit ze všech nemocí. Dozvědí se o velkém daru věčného života, který Pán Ježíš chce udělit těm, kteří ho přijímají. Dozvědí se, jak se připravovat pro příbytky, které Kristus šel připravit těm, jež ho milují. „*Když odejdu a připravím vám místo, zase přijdu a vezmu vás k sobě, abyste i vy byli tam, kde jsem já.*“ (J 14,3) V Božím slově jsou převážná zaslíbení, z kterých tělesně i duševně trpící mohou přijmout útěchu, naději i povzbuzení. CH 212.3

Plán na vybudování ústavů pro náležitou péči o nemocné pochází od Pána. On poučil svůj lid, aby byly tyto ústavy postaveny. Mají v nich pracovat rozvázní, bohabojní lékaři, kteří se dovedou postarat o nemocné ze stanoviska schopného křesťanského lékaře. Tito lékaři mají být vážnými a čínorodými pracovníky sloužícími svou prací Pánovi. Mají pamatovat, že pracují na místě a pod vedením tohoto velkého Lékaře. Jsou strážci bytostí, které Kristus vykoupil svou krví a je tedy podstatně důležité, aby se řídili vznešenými a šlechetnými zásadami, aby uplatňovali vůli božského Lékaře-Misionáře, který stále bdí nad nemocnými a trpícími. CH 213.1

Ten, který je ustanoven za strážce nad zdravím nemocných, měl by mít vlastní zkušenosti o utěšující moci milosti Kristovy, aby těm, kteří přicházejí k němu na ošetření, mohl slovy poskytnout povznášející, uzdravující moc Boží pravdy. Lékař není schopen pro zdravotně misijní poslání, jestliže nepoznal Toho, který přišel zachránit hynoucí, hříchem nemocné duše. Je-li Kristus jeho učitelem, jakmile ze zkušenosti pozná pravdu, může nemocné a umírající upozorňovat na Spasitele. CH 213.2

Nemocní si pozorně všímají pohledů, slov a činů svých lékařů a jestliže křesťanský lékař kleká k posteli trpícího a prosí toho velkého lékaře, aby se o nemocného postaral sám, na mysl chorého to působí takovým dojmem, že to může vést k záchraně jeho duše. – RH March 23, 1906 CH 214.1

Ústavy jsou potřebné na mnohých místech

Kristus přijal celý svět do svého misijního programu a Pán mi ukázal, že není Jeho plánem, aby se zřizovali velké ústavy a fondy našeho lidu ve všech částech světa se vyčerpávali na podporu několika málo velikých podniků, když potřeby doby volají po něčem, co má být vykonáno, až Pán otevře dveře na mnohých místech. Měli bychom budovat v různých místech na celém světě. Nejdříve v jedné, pak nutno vstoupit do jiné části vinice, dokud nebude vzdělána. Úsilí nutno vynakládat tam, kde je největší potřeba. Nemožno však pokračovat v tomto pronikavém útoku a současně nepromyšleně vynakládat prostředky na několika místech. CH 214.2

Sanatorium v Battle Creeku je příliš velké. K ošetření přicházejících pacientů bude třeba velmi mnoho pracovníků. Bylo by dostačující, aby v jednom zdravotně misijním ústavu byla jen desetina pacientů, kteří tam docházejí a bylo by o ně postaráno s nejlepšími výsledky. Zdravotní střediska by měla být vytvářena na těch místech, které ještě neznají ono velké dílo, které Pán chtěl vykonat k varování světa, že konec všech věcí je blízko. Ten veliký Učitel řekl: „Je toho příliš mnoho na jednom místě.“ – 8T 504, 205 CH 214.3

Do celého světa

Bůh připravil svůj lid, aby osvětlil svět. Obdařil ho schopnostmi, které mají vést dílo kupředu, dokud toto nezasáhne celý svět. Ve všech koutech světa máme zřizovat sanatoria, školy, nakladatelství a podobné podniky k uskutečnění Jeho díla. CH 215.1

Závěrečné poselství evangelia má být přineseno „*Všem národům, pokolení, jazykům a lidu.*“ (Zj 14,6) V cizích zemích musí ještě být zřízeny a rozhojněny podniky pro pokrok tohoto díla. Otevření zdravotních restaurací a ošetřoven, jakož i zřízení sanatorií pro péči o nemocné a trpící, je zrovna tak potřebné v Evropě jako v Americe. V mnoha zemích má být zřízena zdravotní-misijní služba, která by byla Boží pomocnou rukou trpícím. CH 215.2

Kristus spolupracuje s těmi, kteří se věnují lékařské misijní službě. Mužové a ženy, kteří nesobecky konají co mohou, aby zřídili sanatoria a ošetřovny v mnoha zemích, budou bohatě odměněni. Ti, kteří navštěvují tyto instituce, budou tělesně, duševně i duchovně požehnaní – unavení budou osvěženi, nemocným bude navraceno zdraví a hříchem obtíženým bude ulehčeno. V dalekých zemích budou se ozývat chvalozpěvy a díky vzdání ze srdcí těch, kteří těmito prostředky byli odvráceni od služby hříchu ke spravedlnosti. Jejich písněmi a vděčnými chvalozpěvy bude přineseno svědectví, které získá jiné pro společenství s Kristem. CH 215.3

Obrácení duší k Bohu je největším a nejušlechtilejším dílem, v němž lidé mohou mít svůj podíl. V tomto díle je zjevena Boží moc, Jeho svatost, Jeho dlouhoshovívavost a Jeho nekonečná láska. Každé pravé obrácení ho oslavuje a anděly vede k chvalozpěvu. CH 215.4

Blížíme se ke konci pozemských dějin a různá odvětví Božího díla mají jít kupředu s mnohem větším sebeobětováním, než to bylo dosud projevováno. Dílo pro tyto poslední dny je ve zvláštním smyslu misijním dílem. Zvěstování pravdy od prvního písmena její abecedy až po poslední znamená misijní úsilí. Dílo, které má být vykonáno, požaduje si oběť na každém kroku. Z této nesobecké služby pracovníci vyjdou očištěni a zjemněni jako zlato, které mělo být dávno vykonáno. CH 216.1

--- CH 216.2

V evropských zemích

Naši bratři všeobecně se nezajímali, jak by měli, o výstavbu sanatorií v evropských zemích. V těchto zemích vyvstanou v díle nejzmatenější otázky pro okolnosti, které jsou zvláštní pro každé pole. Avšak podle světla, které jsem obdržela, měli bychom zřizovat takové ústavy, i když zpočátku malé, které pod Božím požehnáním budou se rozrůstat a mohutnět. CH 216.3

Naše instituce pro kteroukoliv zemi nemají být vtěsnány na jedno místo. Bůh nikdy nezamýšlel, aby světlo pravdy bylo takto omezováno. V jisté době bylo požadavkem, aby židovský národ sloužil Bohu v Jeruzalémě. Ježíš však řekl Samaritánci: „*Věř mi, že jde hodina, kdyžto ani na této hoře, ani v Jeruzalémě nebudete se modliti Otci.*“ „*Ale jdeť hodina, a nyníť jest, kdyžto praví modlitebníci se budou Otci v duchu a v pravdě modliti. Neboť takových Otec hledá aby se modlili jemu.*

Bůh duch jest, a ti, kteříž se jemu modlí, v duchu a v pravdě musejí se modliti.“ (J 4,21.23.24) Pravda má být rozseta na každém místě, kam je nám umožněn přístup. Má se dostat do krajů chudých na známost Boží. Lidé budou požehnáni, přijmou-li Toho, v Němž skládají naději věčného života. Přijetí Ježíšovy pravdy naplní jejich srdce chvalozpěvem k Bohu. *CH 216.4*

Veliká spotřeba peněz na málo místech odporuje křesťanským zásadám. Každá budova má být vystavěna s ohledem na potřeby podobných budov na jiných místech. Bůh vyzývá muže, zodpovědné v Jeho díle, aby nebrzdili pokrok sobeckým používáním všech prostředků, které mohou být opatřeny, jen na několika slibných místech, anebo v jednom, případně dvou odvětvích díla. *CH 217.1*

Na počátku tohoto poselství mnozí z našeho lidu měli ducha sebezapření, a sebeobětavosti. Tak byl učiněn správný počátek a úspěch korunoval vynakládané úsilí. Dílo se však přece nevyvinulo jak se mělo. Příliš mnoho se soustředilo v Battle Creeku, v Oaklandu, a na některých jiných místech. Naši bratři by neměli nikdy budovat tak rozsáhlé dílo na žádném místě, jako budovali v Battle Creeku. *CH 217.2*

Pán naznačil, že Jeho dílo by mělo jít kupředu týmž duchem, jakým začalo. Svět má být varován. Máme vstoupit do nových polí, jednoho za druhým. Příkaz zní: „Vstupte do nových území.“ Nebudeme jako lid, svou podnikatelskou pohotovostí, svým postojem k nezachráněnému světu nést svědectví ještě jasněji a rozhodněji než jsme ho nesli před dvaceti nebo třiceti lety? *CH 217.3*

Osvěcovalo nás mocné světlo, týkající se posledních dnů těchto pozemských dějin. Náš nedostatek moudrosti a odvahy není důkazem duchovní slepoty. Boží poslové musí být oděni mocí. Pro pravdu musí mít vznešenou úctu, kterou ještě dnes nemají. Slavné posvátné a varovné poselství Boží musí být zvěstováno v nejnesnadnějších polích a v nejhříšnějších městech – Na každém místě, kde světlo třetího andělského poselství ještě nebylo rozžato. Každý má být pozván k večeři Beránka. *CH 218.1*

Při zvěstování tohoto poselství bude se od Božích služebníků vyžadovat zápas s mnoha těžkostmi, jakož i překonávání mnohých překážek. Někdy toto dílo půjde těžce, jako v průkopnických letech v Battle Creeku a v Oaklandu a na jiných místech. Všichni by však měli vykonat to nejlepší a učinit Pána svojí silou, vyhnout se všemu sobectví a být požehnáním jiným svými dobrými skutky. ... *CH 218.2*

Ve všech zemích

Pán nás vyzývá, abychom se probudili a uvědomili si své zodpovědnosti. Bůh dal každému člověku jeho dílo. Každý může žít užitečným životem. Naučme se všechno, co můžeme, a pak budme požehnáním jiným tím, že budeme šířit známost pravdy. Každý by měl pracovat podle svých vlastních schopností a ochotně pomáhat nést břemeno. *CH 218.3*

Všude je práce, která má být vykonána pro všechny společenské třídy. Blíž bychom měli přistoupit k chudým a nuzným, a v nestřízlivosti pokleslým. Přitom nesmíme zapomínat i na vyšší třídy – soudce, kazatele, politiky a jiné, z nichž mnozí jsou otroky nestřídmých zvyků. Nesmíme přehlédnout žádné úsilí abychom jim nepoukázali, že mají být předmětem spasení, že věčný život stojí za to, abychom o něj usilovali. Vysoce postaveným máme představit jistotu, jakou je naprostá abstinence a požádat je, aby prostředky, které by jinak utratili na škodlivé nápoje a tabák, věnovali na zřízení ústavů, kde by děti a mládež byly připraveny k vyplnění užitečných úkolů ve světě. *CH 218.4*

Andělé chtějí spolupracovat

Veliké světlo nám zazářilo, avšak jak málo tohoto světla odrážíme světu! Nebeští andělé očekávají, že lidé budou spolupracovat s nimi tím, že budou prakticky uplatňovat zásady pravdy. Právě prostřednictvím našich sanatorií a podobných ústavů mnoho z tohoto díla má být vykonáno. Tyto instituce mají být Božími památníky, kde Jeho ozdravná moc může zasáhnout všechny třídy, vysoké i nízké, bohaté i chudé. Každý halěr věnovaný v nich pro Krista, přinese požehnání jak dárci, tak trpícímu lidstvu. *CH 219.1*

Zdravotní-misijní dílo je pravou rukou evangelia. Je nutné pro pokrok díla Božího. Když budou lidé přivedeni k pochopení pravé životosprávy, poznají spásnou moc Pravdy. Do každého města by měli přijít pracovníci, kteří byli vyškoleni v misijně lékařském díle. Jako pravá ruka třetího andělského poselství, Boží způsoby ošetřování nemocí otevřou dveře pravdě. Zdravotní literatu-

ra musí být rozšířena v mnoha zemích. Naši lékaři v Evropě a jiných zemích by si měli uvědomit nutnost zdravotního díla konaného muži, kteří stojí na pevném základě a kteří mohou jít k lidem tam, kde tito jsou, a přinést jim nejdůležitější poučení. CH 219.2

Spolupráce sanatorií

Pán dá našim sanatoriím příležitost spolupracovat s sebou a bude jim pomáhat v nově založených místech. Každá nová instituce má být považována za sesterskou pomocnici ve velikém díle zvěstování třetího andělského poselství. Bůh dal našim sanatoriím příležitost, aby se rozběhlo dílo, které bude jako kámen, plný života a narůstající, který je uveden do pohybu neviditelnou rukou. Ať tento tajemný kámen je uveden do pohybu. CH 220.1

Pán mně poučil, abych varovala ty, kteří v budoucnosti budou zřizovat sanatoria na nových místech, aby začali své dílo v pokoře a zasvětili své životy Jeho službě. Budovy postavené nemají být příliš rozsáhlé a nákladné. Malá místní sanatoria mají být zřízena vedle našich škol. V těchto sanatoriích se mají vzdělávat mladí schopní a posvěcení mužové i ženy – ti kteří chtějí kráčet v lásce a bázni Boží, ti, kteří po ukončení přípravy nebudou si myslet, že vědí všechno, co vědět mají, nýbrž budou usilovně studovat a pečlivě uplatňovat Kristovo naučení. Spravedlnost Kristova je bude předcházet a sláva Boží bude jejich záštitou. – 7T 51-60 CH 220.2

V Sydney má být výchovné sanatorium

Pán nás opětovně poučoval o důležitosti tohoto ústavu a o nutnosti jeho zřízení. Chce, aby sanatorium bylo postaveno, abychom mohli spolupracovat s jeho nástroji při odstraňování lidského utrpení. CH 221.1

Při práci v tomto sanatoriu mají lékaři, správce i ošetřovatelé spolupracovat s Bohem při uzdravování nemocných. Tím spolupracují s Pánem při obnově jeho obrazu v člověku. Neomezujeme tohoto Svatého Izraelského. Či se Kristus nepřimlouvá za nás v nebeské svatyni po pravici Boží? Či nezastupuje ty, kteří tělesně i duchovně trpí? Zve je, aby přišli k Tomu, který byl mrtev, ale je živ na věky. CH 221.2

Bůh chce, aby trpící lidé byli poučeni, jak se mají vyhnout nemoci správnými návyky v jídle, pití a odívání. Mnozí, kteří trpí pod útočnou mocí hříšných návyků, by se mohli uzdravit rozumným zachováváním zákonů života a zdraví, i spoluprací s Tím, který zemřel, aby oni mohli mít věčný život. Toto je poznání, které potřebují muži i ženy. Je třeba je poučit, jak zkoumat božské zákony, které dal Kristus pro dobro všeho lidstva. Toto je to dílo, které třeba konat v našem sanatoriu. CH 221.3

Boží nástroje by se měly snažit jít ve šlépějích božského Lékaře. Ty, kteří přišli do sanatoria, třeba poučit, jak se starat o tělo, pamatujíce na slova: „*Nejste sami svoji, neboť koupení jste za mzdu. Oslavujtež tedy boha tělem svým i duchem svým, kterážto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,19.20) Ano, jsme Boží vlastnictví a cesta poslušnosti vůči přirozeným zákonům je přímou cestou k nebi. Ten, kdo se obrátil od bludu, či už v jídle, pití a odívání, připravuje se, aby slyšel a přijal pravdu do dobrého a ochotného srdce. Mnozí uplatňováním přirozených zákonů a přijetím obnovující milosti Kristovy do srdce si prodlužují svůj tělesný i duchovní život. „*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodina.*“ (Př 9,10) Slyšme hlas moudrosti, protože „*cesty její cesty utěšené, a všechny stezky její pokojné*“ (Př 3,17). ... CH 221.4

Sláva evangelia

Sláva evangelia spočívá v tom, že se zakládá na zásadě obnovy božského obrazu v padlém lidstvu stálým projevem dobročinnosti. Toto dílo začalo v nebeských příbytcích. Tam Bůh rozhodl dát lidem neomylný důkaz lásky, jakou je miloval. On tak „*miloval svět, že Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho, nezahynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). CH 222.1

Božství se slítvalo nad lidským pokolením a Otec, Syn i Duch Svatý připravili plán vykoupení. V zájmu plného uskutečnění tohoto plánu bylo rozhodnuto, že Kristus, jednorozený Syn Boží, sám sebe obětuje za hřích. Čím změřit hloubku této lásky? Bůh se postaral, aby člověk nemohl říci, že mohl vykonat víc. S Kristem dal všechny poklady nebe, aby nic nechybělo v plánu povznesení člověka. To je láska a obdiv, pro ni by měl naplnit duši nevýslovnou vděčností! Jaká to láska! Jaká

čistá láska! Obdivování této lásky očistí duši od každého sobectví. Povede učedníka k sebezapření, k nesení kříže a následování vykupitele. CH 222.2

Všichni mají podíl

Zřizování sborů a sanatorií je jen dalším projevem Boží lásky a v tomto díle má mít účast všechen lid Boží. Kristus zřídil svou církev na zemi pro jediný záměr; aby ukázal skrze její členy Boží milost. Jeho lid má na světě budovat památníky jeho soboty – znamení mezi jím a lidmi, že on je ten, který je posvěcuje. Tím mají projevovat, že obnovili svou věrnost a pevně zastávají zásady jeho zákona. – A Systematic Offering for the Sydney Sanitarium, p. 3-6 (1899) CH 223.1

Polnohospodářské přednosti

Pán dopustil, že oheň strávil hlavní budovy Review and Herald a sanatoria, a takto odstranil největší překážku, která byla předkládána proti stěhování se z Battle Creeku. Bylo Jeho záměrem, aby místo znovuvybudování jednoho velikého sanatoria, náš lid budoval na různých místech. Tato malá sanatoria měla být zřízena tam, kde by se mohl opatřit pozemek pro zemědělské cíle. Je Božím plánem, aby obdělávání půdy bylo spojeno s prací našich sanatorií a škol. Naše mládež se potřebuje vzdělat i v tomto odvětví díla. Je dobré, a lepší než jen dobré – je podstatně důležité – aby se vynaložilo úsilí k provedení božích plánů v tomto ohledu. – 8T 227, 228 CH 223.2

Varování před centralizací

St. Helena, Kalifornie,

4. září 1902

Vedoucím našeho misijního díla

Drazí bratři,

Pán pracuje nestranně pro každý úsek své vinice. Pouze lidé dezorganizují Jeho dílo. On nedává svému lidu přednost shromáždění tolika finančních prostředků, aby zakládali instituce na několika málo místech, aby nezbylo nic pro vybudování podobných ústavů na jiných místech. CH 224.1

Mnohé musí být vybudováno v amerických městech a obzvláště v městech Jihu, kde dosud bylo jen málo učiněno. V cizích zemích třeba otevřít mnoho lékařských misijních podniků a úspěšně je rozvíjet. Zakládání sanatorií je zrovna tak důležité v Evropě i v jiných cizích zemích, jako v Americe. CH 224.2

Pán chce, aby Jeho lid měl správnou představu o díle, které má být vykonáno, a jako věrný šafář má Jeho lid jít vpřed v investování finančních prostředků. Pán chce, aby se při budování počítalo vydání, a zjistilo se, zda mají dost na dokončení započatého díla. Pán jim také chce připomenout, že nemají sobecky sbírat všechny možné prostředky, aby je investovali v několika málo místech, nýbrž aby pamatovali na mnohá jiná místa, kde je zapotřebí vybudovat ten či onen ústav. CH 224.3

Šetrnost a štedrost

Podle světla, které jsem dostala, správcové našich institucí a obzvláště nově založených sanatorií mají starostlivě šetřit při vynakládání prostředků, aby mohli pomáhat podobným institucím, které mají být vybudovány v jiných částech světa. I když mají velkou sumu peněz v pokladnici, měli by plánovat tak, aby pamatovali na rozmach velikého Božího misijního pole. CH 224.4

Není podle Boží vůle, aby Jeho lid všude stavěl obří sanatoria. Třeba vybudovat mnoho sanatorií. Tato nemají být velká, avšak dostatečně vybavená pro vykonání dobrého a úspěšného díla. CH 225.1

Byla jsem upozorněna na dílo výchovy ošetřovatelů a lékařských misijních evangelistů. Toto dílo nemáme soustředit na jedno místo. V každém založeném sanatoriu mladí mužové a ženy by měli být vzdělanými lékařskými misionáři. Pán jim otevře cestu, budou-li pracovat pro Něho. CH 225.2

Důkazy, které jsou před námi, jako je naplnění proroctví, mluví, že konec všech věcí je blízko. Mnoho práce nutno vykonat daleko od míst, kde v minulosti naše dílo bylo velice soustředěno. CH 225.3

Přinášíme-li proud vody do zahrady, abychom ji zavlažili, nemyslíme na zavlažování jednoho místa a nenecháváme některé části suché, které by na nás volali „dej nám vody“. A přece na několika málo místech dílo se neslo vpřed tak, že se zanedbalo veliké pole. Zůstanou tato opuštěná místa pustá? Ne. Proud nechť teče na každé místo a přinese radost a úrodu. CH 225.4

Pokora a nesobeckost

Nikdy nesmíme spoléhat na světské uznání a postavení. Při zřizování ústavů se nikdy nemáme pokoušet soutěžit se světskými ústavy ani co do velikosti nebo lesku. Zvítězíme ne budováním masivních staveb soupeřením s našimi nepřáteli, nýbrž v pěstování křesťanského ducha, ducha pokory a lásky. Daleko lepší je kříž a zklamané naděje s věčným životem na konec, než žít s knížaty a ztratit nebesa. CH 225.5

Spasitel lidstva se narodil ze skromných rodičů ve světě plném hříchu, zlořečenství a bezbožnosti. Vyrůstal v temnotě Nazaretu, malého galilejského městečka. Svě dílo započal v chudobě a bez světské slávy. Bůh uvedl evangelium zcela jiným způsobem, než jakým mnozí v našich dnech pokládají za moudré zvěstovat totéž evangelium. CH 226.1

Na samém počátku údobí evangelia učil, aby Jeho církev nespolehala na světskou slávu a lesk, nýbrž na moc víry a poslušnost. Přízeň Boží má větší cenu než zlato a stříbro. Moc Jeho ducha má nedostižnou hodnotu. CH 226.2

Pán říká: „Budovy dají charakter mému dílu pouze tehdy, když ti, kteří je budují, sledují mé naučení o budování ústavů. Kdyby ti, kteří spravovali a udržovali dílo v minulosti, vždy byli ovládnuti čistými, nesobeckými zájmy, nikdy by nebylo sobeckého shromažďování velikého obnosu mých prostředků na jedno nebo dvě místa. Ústavy by měli být zřízeny na mnoha místech. Símě pravdy zaseté ve více polích by vyrostlo a přineslo užitek k mé slávě. CH 226.3

Nyní se má soustředit pozornost na ta místa, jež dosud byla zanedbána. Můj lid má neprodleně vykonat pronikavé dílo. Ti, kteří s čistotou úmyslu plně se mi zasvěcují tělem, duší i duchem, budou pracovat mým způsobem a v mém jménu. Každý bude plnit své poslání a přitom hledět na mne, svého Vůdce a Rádce. CH 226.4

Já vyučím neznalého a nebeskou mastí pomažu oči mnohých, kteří jsou nyní v duchovní temnotě. Probudím si nástroje, které splní mou vůli a připraví lid, který ob stojí přede mnou v době konce. Na mnoha místech, která před tímto měla být vybavena sanatorií a školami, zřídím své ústavy a tyto ústavy stanou se výchovnými středisky pro vzdělání pracovníků.“ CH 227.1

Příležitosti

Pán bude působit na mysl lidí v neočekávaných místech. Někteří zdánliví nepřátelé pravdy z Boží prozřetelnosti investují svoje prostředky k rozhojnění a vybudování svého majetku. V patřičný čas toto své vlastnictví nabídnou za shromažďovací místo, za cenu daleko nižší než stojí. Náš lid v těchto obětech postřehne Boží ruku a přijme tyto hodnotné statky k užitku při výchovném díle. Buďte s nimi počítat a spravovat je pokorně v sebezapření a sebeobětování. Takto lidé zámožní nevědomky připravují pomůcky, které uschopní Boží lid rychle jít kupředu v díle Božím. CH 227.2

Na různých místech mají být získány tyto statky, aby byly použity pro účely sanatorií. Náš lid měl by střežit příležitosti k opatření těchto statků i daleko z měst, kde jsou budovy již postaveny a s příslušnými sady. Půda je vzácným majetkem. Vedle našich sanatorií by měly být skromné pozemky, které by se daly použít k stavbě příbytků pro pomocníky, kteří se vzdělávají pro zdravotně misijní dílo. – 7T 99-102 CH 227.3

Povinnost vůči chudobným

Správcové sanatorií by se neměli řídit zásadami, které ovládají jiné ústavy tohoto druhu, v kterých představitelé příliš často upřednostňují bohaté a přitom zanedbávají chudobné. Chudobní velmi často potřebují soucit a radu, kterou nedostávají vždy, než mnozí bohatí. Apoštol Jakub dal určitou radu ohledně toho, jak bychom se měli chovat vůči bohatým i chudobným: CH 228.1

„Nebo kdyby přišel do shromáždění vašeho muž, maje prsten zlatý, ve drahém rouše, a vešel by také chudý v chatrném oděvu, a popatřili byste k tomu, kterýž drahé roucho má, a řekli byste jemu: Ty sedni tuto poctivě; chudému pak řekli byste: Ty stůj tamto, aneb sedni tuto, pod podnoží noh

mých: Zdaliž jste již neučinili rozdíl mezi sebou? A učinění jste soudcové v myšleních zlých. Slyšte, bratři moji milí. Zdaliž Bůh nevyvolil chudých na tomto světě, aby bohatí byli u víře a dědicové království, kteréž zaslíbil těm, kdož jej milují?“ (Jk 2,2-5) CH 228.2

I když Kristus byl v nebi bohatý, přece se stal chudobným, abychom skrze jeho chudobu mohli zbohatnout. Ježíš poctil chudobné tím, že sám se stal účastníkem jejich skrovného postavení. Z jeho života se máme učit, jak se chovat k chudobným. Někteří přepínají povinnost dobročinnosti do krajnosti a ve skutečnosti škodí nuzným, jestliže pro ně vykonávají příliš mnoho. Mnozí chudobní se nechovají vždy tak, jak by měli. I když je nemáme zanedbávat a nenechávat trpět, je třeba je naučit, aby si pomohli sami. CH 228.3

Dílo Boží nesmíme zanedbávat, abychom se prvořadě mohli věnovat chudobným. V tomto ohledu dal Kristus svým učedníkům velmi důležité naučení. Když Marie vylila olej na hlavu Ježíšovu, závistivý Jidáš pohotově poukázal na potřeby chudobných a její čin pokládal za marnění peněz. Ježíš však obhájil tento čin, řka: „*Proč ji rmoutíte? Dobrýť skutek učinila nade mnou. „Kdežkoli bude kázáno toto evangelium po všem světě, takéť, což učinila tato, bude vypravováno na památku její.“* (Mk 14,6.9) To nás poučuje, že Kristus má být poctěn obětováním toho nejlepššího, co máme. Kdybychom všechnu pozornost věnovali zájmu o potřebu chudobných, Boží dílo by bylo zanedbáno. Nic nemusí být ukráceno, jestliže jeho správcové vykonají svou povinnost, ale dílo Kristovo má být na prvním místě. CH 229.1

Chudobným je třeba věnovat tolik zájmu a pozornosti jako bohatým. Zvyk upřednostňování bohatých a zlehčování a zanedbávání chudobných je zločin před Bohem. Ti, kteří jsou obklopeni vším pohodlím života anebo hýčkání a rozmazlování světem pro své bohatství, necítí potřebu soucitu a ohleduplnosti jako ti, jejichž život byl nepřetržitým zápasem s chudobou. Chudobní mají v tomto životě jen málo, co by nikterak neměli zanedbávat tuto třídu, protože tím by zanedbávali Krista v osobě jeho svatých. CH 229.2

Zodpovědnost církve

Naše sanatorium bylo postaveno pro blaho trpícího lidstva, bohatých i chudých na celém světě. Mnozí z našich sborů mají jen malý zájem o tento ústav, i když mají dostatek důkazů, že je jedním z nástrojů určených Bohem jak přivádět muže a ženy pod vliv pravdy a zachránit mnohé. Sbory, které mají chudobné ve svých řadách neměli by zanedbávat svou strážnou službu a sanatorium zatěžovat břemenem chudobných a nemocných. Všichni členové různých sborů jsou zodpovědní před Bohem za své trpící. Měli by nést své vlastní břemeno. Jestliže mají ve svých řadách nemocné, kterým chtějí pomoci léčbou, měli by, jsou-li schopní, poslat je do sanatoria. Tím by pomohli nejen tomuto ústavu, který zřídil Bůh, ale pomohli by i těm, jež pomoc potřebují, nebo by se postarali o chudobné, jak to od nás požaduje sám Bůh. CH 229.3

Nebylo Božím záměrem, aby svět byl úplně zbaven chudých. Společnost neměla být nikdy rovnostářská, protože rozmanitost podmínek, které charakterizují naše pokolení, je jedním z prostředků, který Bůh určil na osvědčení a rozvoj charakteru. Mnozí zdůrazňovali s velkým nadšením, že všichni lidé by měli mít stejný podíl na časném požehnání Božím; toto však nebylo záměrem Stvořitele. Kristus řekl, že chudobné budeme mít vždycky. Chudobní jakož i bohatí jsou vykoupení jeho krví; a mezi jeho vyznavači ve většině případech chudobní mu slouží s upřímností svého záměru, zatímco bohatí svou lásku stále upínají k svému pozemskému pokladu a zapomínají na Krista. Starosti tohoto života a touha po bohatství jim zastíňují slávu věčného života. Bylo by největším neštěstím, jaké kdy stihlo lidstvo, kdyby všichni byli stejně obdařeni světským majetkem. – 4T 550-552 CH 230.1

Naše sanatoria v Jižní Kalifornii

Lékaři a kazatelé mají spojit své úsilí a vést muže a ženy k poslušnosti vůči Božím prikázáním. Musí zkoumat úzký vztah mezi poslušností a zdravím. Vážná je zodpovědnost spočívající na zdravotních misionářích. Mají být misionáři v pravém slova smyslu. Nemocní a trpící, kteří se svěřují péči pracovníků v našich zdravotních ústavech, nesmí být zklamáni. Je třeba je poučit, jak žít v souladu s nebem. Když se naučí poslouchat Boží zákon, budou hojně požehnáni tělesně i duchovně.

CH 231.1

Důležitost pohybu na čerstvém vzduchu

Přednost života na čerstvém vzduchu nesmíme nikdy ztrácet ze zřetele. Jak vděční bychom měli být, že nám Bůh dal krásné prostředí sanatoria v Paradise Valley, v Glendale a v Loma Linda! „Ven z měst! Ven z měst!“ – to bylo mým poselstvím po celá léta. Nemůžeme očekávat, že nemocní se rychle zotaví, když jsou zavření mezi čtyřmi zdmi, v některém městě bez výhledu ven, kde lze vidět jen domy, domy, domy – nic živého, nic povznášejícího, že přelidněná města nejsou vhodná pro zdravotní službu! *CH 231.2*

I v Jižní Kalifornii před několika lety někteří zastávali budování velkých sanatorií v Los Angeles. Ve světle naučení, které mi dal Pán, neměli bychom souhlasit se žádným z takových plánů. V nočních viděních mi Pán ukázal neobývaná města v kraji, vhodné pro účely sanatoria a za cenu o mnoho nižší než původní. *CH 231.3*

Vhodná místa

Před nějakou dobou jsme tato místa našli. Nejprve jsme opatřili sanatorium Paradise Valley blízko San Diega. O několik měsíců později starostlivou prozřetelností Boží byla obrácena pozornost našeho lidu na majetek v Glendale, který jsme zakoupili a upravili k službě. Přišlo však světlo, že naše dílo budování sanatorií v Kalifornii není úplné a při vícerych rozličných příležitostech jsme obdrželi svědectví, že zdravotně misijní dílo je třeba konat někde jinde v blízkosti Redlands. *CH 232.1*

V článku zveřejněném v Review 6. dubna 1905 jsem napsala: *CH 232.2*

„Na své cestě zpět do Redlandu, když náš vlak projížděl mílemi pomerančových hájů, myslela jsem na úsilí, které by se mělo vynaložit v tomto překrásném údolí na zvěstování pravdy pro přítomný čas. Postihla jsem, že tato část Jižní Kalifornie je jedno z míst, které mi byly ukázány a připomínkou, že by zde mělo být plně vybavené sanatorium. *CH 232.3*

Proč taková pole jako Redlands a Riverside zůstala skoro nepovšimnuta? Když jsem se dívala z oken auta a viděla jsem stromy obtížené ovocem, myslela jsem, zda by opravdové křesťanské úsilí nemohlo přinést právě tak hojnou žeň v duchovním směru? Po několika letech byla tato městečka vybudována a rozvinuta, a když jsem hleděla na jejich krásu a plodnost země, které je obklopují, pomyslela jsem na duchovní žeň, která by zde mohla být, kdyby se vynaložilo opravdové křesťanské úsilí pro záchranu hynoucích. *CH 232.4*

Pán chtěl, aby se jeho díla na těchto místech chopili mužové a ženy. Dílo Boží má činit větší pokrok v Jižní Kalifornii, než jaký byl v minulosti. Každý rok tisíce lidí navštěvuje Jižní Kalifornii ze zdravotních důvodů a my bychom se rozličnými metodami měli snažit zpřístupnit jim pravdu. Musí uslyšet varovné poselství, aby se připravili pro velký den Páně, který je před námi. ... *CH 233.1*

Bůh nás vyzývá, abychom zvěštovali pravdu pro přítomný čas těm, kdož každoročně přicházejí do Jižní Kalifornie ze všech částí Ameriky. Pracovníci, kteří mohou mluvit k zástupům, mají se usídlit tam, kde mohou shromáždit lid a zvěstovat mu varovné poselství. Kazatelé, kolportéři by měli hledat příležitost na zvěstování pravdy a shromáždění lidí. Pohotově by měli zužitkovat příležitosti na zvěstování pravdy těm, kteří ji nepoznají. Měli by jasně a mocně hlásat pravdu, aby ti, kteří mají uši, mohli slyšet. ...“ *CH 233.2*

Pamatujme, že jedním z nejdůležitějších pomocníků je naše zdravotně misijní dílo. Nikdy nesmíme ztrácet ze zřetele slavný cíl, pro který jsou naše sanatoria zřízena – šíření Božího závěrečného díla na zemi. *CH 233.3*

Loma Linda neměla být jen sanatoriem, ale výchovným střediskem. Vlastněním tohoto místa přichází vážná zodpovědnost, aby dílo tohoto ústavu mělo výchovný charakter. Je třeba zde zřídit školu pro výchovu zdravotně misijních evangelistů. – RH June 21, 1906 *CH 233.4*

Sobota v našich sanatoriích

Byla jsem poučena, že naše zdravotní ústavy mají být Božími svědky. Byly zřízeny pro úlevu nemocným a trpícím, k probouzení duchovního zájmu, k rozšíření světla a pro pokrok reformy. Správně vedené tyto instituce budou prostředníky při šíření reformních zásad, nutných k přípravě li-

du pro příchod reformních zásad, nutných k přípravě lidu pro příchod Páně a to mezi mnohými lidmi, k nimž bychom jinak neměli přístup. CH 234.1

Mnozí z návštěvníků našich ústavů jsou přesvědčeni o Boží přítomnosti v ústavu, který navštěvují, a jsou velice přístupní duchovnímu vlivu, který tu převládá. Kdyby všichni lékaři, ošetřovatelé a pomocníci chodili obezřele před Pánem, pak by s těmito muži a ženami nejednali jen ve své lidské síle. Každá instituce, jejíž pomocníci jsou posvěceni, je proniknuta božskou mocí; a nemocní obdrží nejen úlevu ve svém tělesném utrpení, nýbrž najdou léčivý balzám i pro hříchem nemocnou duši. CH 234.2

Vedoucí mezi naším lidem měli by zdůrazňovat nutnost mocného náboženského vlivu, který musí být udržen v našich institucích. Pán chce, aby tyto ústavy byly zřizovány tam, kde bude poctěn slovem i skutkem; na místech, kde Jeho zákon bude vyvýšen a kde pravdy Písma vyniknou. Zdravotní misionáři mají konat veliké dílo pro Pána, mají být duchovně probuzení, bdít v celém křesťanském odění a mužně bojovat. Mají být věrní svému Vůdci, poslouchat Jeho příkázání a nezapomínat zjevovat znamení svého povolání. CH 234.3

Znamení našeho pořádku

Zachovávání soboty je znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Nestydíme se nést toto znamení, které nás odlišuje od světa. Když jsem o tom před nedávnem v noci uvažovala, tak Mocný nám radil, abychom studovali naučení o sobotě daná izraelskému lidu. Pán jim řekl: „*Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: A však sobot svých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Proto ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. ... Šest dní děláno bude dílo, ale v den sedmý sobota odpočinutí jest, svatost Hospodinu. Každý, kdož by dělal dílo v den sobotní, smrti umře. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili soboty po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.*“ (Ex 31,13-17) CH 235.1

Sobota je vždy znamením, které odlišuje poslušného od neposlušného. Satan se mistrně snažil odstranit a znehodnotit čtvrté příkázání, aby se Boží znamení ztratilo ze zřetele. Křesťanský svět pošlapal sobotu Hospodinovu a zachovává den odpočinku, který ustanovil nepřítel. Bůh však má svůj věrný lid. Jeho dílo má jít vpřed správným směrem. Lid, který nosí Jeho znamení, má vybudovat sbory a ústavy jako Jeho památníky. Tyto instituce, skromného sice vzhledu, budou stále přinášet svědectví proti falešnému dni odpočinku zřízenému satanem, a v prospěch soboty, kterou ustanovil Pán v ráji, když jitřní hvězdy spolu plesali a těšili se všichni synové Boží. CH 235.2

Duch neúcty a nedbalosti v zachovávání soboty ohrožuje naše sanatoria. Na zodpovědných lidech v zdravotně misijním díle spočívá povinnost dávat naučení lékařům, ošetřovatelům a pomocníkům o posvátnosti Božího svatého dne. Každý lékař by se měl obzvláště vynasnažit dát správný příklad. Povaha jeho povolání vede ho přirozeně k tomu, aby se cítil ospravedlněn, koná-li v sobotu mnohé, čeho by se měl zdržet. Jak jen možno, měl by si své dílo tak rozvrhnout, aby nemusel vykonávat své pravidelné povinnosti. CH 236.1

Nikdy nezanedbávejme utrpení

Lékaři a ošetřovatelé jsou častokrát vyzváni, aby v sobotu posloužili nemocnému a někdy jim není možné vzít si čas k odpočinku a k návštěvě shromáždění. Potřeby trpícího lidstva nesmí být nikdy zanedbány. Svým příkladem nám Spasitel ukázal, že je zcela správné trpícím v sobotu pomáhat. Avšak zbytečná práce, jako jsou obvyklé zákroky a operace, které mohou počkat, měly by být odloženy. Pacienti by měli pochopit, že lékaři a pomocníci potřebují také jeden den k odpočinku. Měli by pochopit, že tito pracovníci mají bázeň Boží, chtějí zachovat svatý den, který Bůh sám od dělil pro své následovníky, a přikázal zachovávat jako znamení mezi Ním a jimi. CH 236.2

Vychovatelé a žáci našich lékařských institucí by měli pamatovat, že správné zachovávání soboty znamená mnoho pro ně i pro pacienty. Zachovávání soboty podle Božího příkazu vztyčují znamení svého poslání a jasně dávají najevo, že jsou na Boží straně. CH 236.3

Bez světských závazků

Nyní a vždy máme stát jako odlišný a zvláštní lid zbavený všech světských způsobů jednání, jemuž nepřekáží přístup k těm, kteří nemají moudrost k rozlišení Božích požadavků, tak jasné vyložených v Jeho zákoně. Všechny naše zdravotní instituce jsou zřízeny jako instituce adventistů s. d., aby představovaly různé rysy evangelijního zdravotně misijního díla, a tak připravily cestu pro příchod Páně. Máme ukázat, že chceme pracovat v souladu s nebesy. Máme přinášet svědectví všem národům, pokolením a jazykům, že jsme lidem, který miluje a bojí se Boha; který zachovává památku Jeho stvoření, znamení mezi Ním a poslušnými dětmi a že On je posvěcuje. Jasně máme ukázat svoji víru v brzy přicházejícího našeho Pána na nebeských oblacích. *CH 237.1*

Jako lid jsme byli velice pokořeni jednáním, jakým někteří z našich bratří na zodpovědných místech jednali, uchylující se od starých mezníků. Jsou takoví, kteří v zájmu svých plánů svými slovy zapřeli svoji víru. Toto ukazuje, jak málo lze spoléhat na lidskou moudrost a lidský úsudek. Nyní, jako nikdy předtím, potřebujeme vidět nebezpečí nepozorovaného odtržení od věrnosti Božím přikázáním. Musíme si uvědomit, že Bůh nám dal rozhodné poselství k varování světa, jako dal Noemovi varovné poselství pro předpotopný lid. Naš lid by se měl mít na pozoru, aby neuemňoval význam soboty v zájmu jednoty s nevěřícími. Měli by se střežit v zájmu jednoty s nevěřícími. Měli by se střežit opouštět zásady naší víry a dávat najevo, že v přizpůsobování se světu není nic zlého. Měli by se děsit přijímat radu kohokoliv a v jakémkoliv postavení, kdo pracuje proti tomu, co Bůh vykonal, aby zachránil svůj lid oddělen od tohoto světa. *CH 237.2*

Pán zkouší svůj lid, aby viděl, kdo zůstane věren zásadám Jeho pravdy. Naším posláním je zvěstovat světu první, druhé a třetí andělské poselství. Abychom splnili své povinnosti, nesmíme ani svými nepřáteli pohrdat, ani se jich bát. Smluvně se spolčovat s těmi, kdo nejdou z našich rad, není podle Boží vůle. Laskavě a zdvořile máme zacházet s těmi, kteří odmítají věrnost Bohu, avšak nikdy, nikdy se nesmíme spolčit s nimi pokud jde o životně důležité zájmy Jeho díla. Skládající svoji naději v Bohu, máme jít neochvějně vpřed, konat své dílo nesobecky, v pokorném spoléhání na Něj, sami se svěřující Jeho prozíratelnosti i se vším, co se týká našeho přítomného i budoucího zachování počátku naší víry, pevně až do konce, pamatující, že obdržíme požehnání nebeské ne pro svoji hodnost, ale pro Kristovy zásluhy, a přijetím Boží přehojné milosti skrze víru v Něho. *CH 238.1*

Máme být Božím lidem

Modlím se, aby si moji bratři mohli uvědomit, že třetí andělské poselství znamená mnoho pro nás, že zachovávání pravé soboty má být znamením odlišnosti těch, kteří slouží Bohu, od těch, kdo Mu neslouží. Ti, kdo pospali a zlhostejněli, ať procitnou. Jsme povoláni být svatými a měli bychom pečlivě dbát o to, abychom nevzbuzovali doje, že málo záleží, zda zachováme nebo nezachováme odlišnost svého vyznání. Na nás spočívá vážná zodpovědnost, abychom zaujali rozhodněji stanovisko k pravdě a spravedlnosti, než jaké jsme zaujímali v minulosti. Čára dělící ty, kteří zachovávají přikázání Boží od těch, kteří je nezachovávají, má být neklamně a jasně zjevena. Vědomě máme ctít Boha a usilovně používat každý prostředek směřující k zachování smlouvy s Ním, abychom mohli obdržet Jeho požehnání – požehnání podstatně důležité pro lid, který má být tak přísně zkoušen. Budit dojem, že naše víra, naše náboženství není vládnoucí mocí v našem životě, znamená velké zneuctění Boha. Takto se odvracíme od Jeho přikázání, která jsou naším životem a popíráme, že On je naším Bohem a my jsme Jeho lidem. – 7T 104-109 *CH 238.2*

Obří sanatoria nejsou nutná

Znovu a znovu mi bylo ukázáno, že není moudré budovat obří ústavy. Velikost ústavu nemá ten prvořadý význam pro duše. Mamutí sanatorium vyžaduje mnoho pracovníků, a kde jsou mnozí pospolu, je nanejvýš těžké udržet vysokou duchovní úroveň. Ve velikém ústavě se častokrát stává, že zodpovědná místa vyplňují pracovníci nesmyslející duchovně, nejednající moudře s těmi, kteří při rozumném nakládání, by byli přesvědčeni a obráceni. *CH 239.1*

Ani čtvrtina díla nebyla vykonána pro otevření Písma nemocným, což mělo být vykonáno, a což by bylo vykonáno v našich sanatoriích, kdyby pracovníci sami přijali důkladné vzdělání v náboženském směru. *CH 239.2*

Tam, kde je mnoho pracovníků na jednom místě, vyžaduje se život mnohem vyššího duchovního tónu, než jaký byl v našich velikých sanatoriích. – 7T 102, 103 CH 239.3

Pobavení v našich sanatoriích

Správcové sanatorií by měli být krajně opatrní a dbát o to, aby pobavení nesnižovala úroveň křesťanství a aby se tím tento ústav nedostával na úroveň jiných ústavů a aby neoslaboval moc pravé zbožnosti v představě těch, jež k němu patří. Světská a divadelní představení nejsou důležitá pro blaho sanatoria a ni pro zdraví pacientů. Čím více mají takových zábav, tím méně budou spokojeni, jestli něco podobného nebude stále na programu. Mysl dychtivě touží po něčem novém a vzrušujícím, po tom, co právě dostat nemá. A jakmile se jednou taková pobavení povolí, očekávají se znova a nemocní ztrácejí chuť po něčem jednoduchém, co by je zaujalo. Mnozí z nemocných však potřebují více odpočinku než vzrušení. CH 240.1

Jen co se taková pobavení zavedou, zábrany proti chození do divadla v představě mnohých padnou, a tím i tvrzení, že by se v divadle měly hrát mravné a ušlechtilé scény, ztrácí poslední překážku. Ti, kteří připustili takovéto zábavy v sanatoriu, měli by raději hledat moudrost Boží, která by vedla tyto ubohé hladové a žíznivé lidi k prameni radosti, pokoje a štěstí. CH 240.2

Jakmile se člověk jednou odvrátil od správné cesty, těžko se vrací správným směrem, Překážky byly odstraněny a zábrany překonány. Jediný nesprávný krok připravuje cestu dalšímu. Jediný pohár vína může otevřít dveře pokušení, které povede k návyku opilství. Jediný nezkontrolovaný pocit pomsty může otevřít cestu celé spoustě, které končí vraždou. Nepatrná úchylka od spravedlnosti a zásadovosti povede k odloučení od Boha a může skončit v odpadnutí. ... Odvrácení se od Boha vyžaduje kratší čas a námahu, než zachránit zásady spravedlnosti a pravdy pro budování charakteru. Na cokoli si člověk zvykne, ať to má vliv dobrý nebo zlý, těžko to opouští. CH 240.3

Správcové sanatoria mohou pohotově konstatovat, že nikdy nebudou moci uspokojit onu třídu těch, kteří štěstí nacházejí jen v něčem novém a vzrušujícím. Pro mnohé to bylo celoživotním duševním pokrmem; existují lidé s duševně i tělesně porušeným zažíváním. Mnozí trpí duševními chorobami a mnoho víc, než tělesnými a neuzdraví se, pokud nepřijdou ke Kristu, Prameni života. Tehdy skončí nářky na únavu, osamělost a nespokojenost. Uspokojivá radost posilní mysl a tělu dodá zdraví a životní energii. CH 241.1

Jestliže si lékaři a pracovníci namlouvají, že musí najít nějaký všelék pro rozmanité choroby svých pacientů, a že je musí zaujmout spoustou zábav podobných těm, které byly kletbou jejich života, budou zklamáni. Tyto zábavy nemají nahrazovat živý Pramen. Hladná a žíznivá duše bude stále mít hlad a žízeň, dokud se účastní na těchto neuspokojujících zábavách. Ti však, kteří pijí ze živé vody, nebudou už více toužit po nízkých, smyslných, vzrušujících zábavách. Zušlechťující zásady náboženství posilní duševní schopnosti a zničí chuť po těchto požitcích. – 4T 577-579 CH 241.2

Povzbuzujte jedni druhé

Při výstavbě našich sanatorií musíme se mít velmi na pozoru před každou zbytečností a výstředností při vydávání prostředků. Je naší povinností hledat jednoduchost. A přece je několik důležitých a vlivných míst, kde se vyžaduje víc prostoru, více místností, než v sanitním díle na jiných místech. V mysli nemocných chceme zanechat raději dojem zvěstovaných pravd, než dojem velkolepých staveb. CH 242.1

Nemáme příliš mnoho sanatorií. Na světě je rozsáhlé pole pro skutečně zdravotně misijní práci. Naše sanatoria mají být jako světla zřící uprostřed mravní temnoty. Nemocní a trpící mají v nich vidět divotvornou moc Kristovu zjevenou v životě pracovníků. Kristus pravil: „*Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,16) Světlo Božího slova má zářit neklamně. CH 242.2

Vše, co souvisí se sanatoriem a jeho okolím, má být v pořádku a čistotě, aby dílo bylo ve velké úctě lidí, a aby mohlo stále šířit povznášející vliv. ... CH 242.3

Školy blízko sanatorií

Při všech našich sanatoriích je třeba pamatovat na výchovné dílo. Mezi dílem našich škol na našich sanatoriích existuje úzká souvislost, a kdekoli je to možné, měla by při sanatoriu být i škola. Má to velkou přednost. Takovéto uspořádání má rozhodné výhody pro obě odvětví díla. *CH 242.4*

Slova povzbuzení

Nezdechucujme jeden druhého. Snažme se, abychom společně usilovali o úspěch každého odvětví díla Pánova. Jestli někdo k nám přijde a znechuceně se vyjadřuje o díle v jednom anebo v druhém ústavě a říká vám, že jsou příliš výstřední, povězte mu: „Lituji, jsou-li takoví, ale pomozme jim, jsou-li v těžkostech.“ Když se budeme snažit takto hovořit, vyhneme se mnohemu možnému zlu plynoucímu z naší neochoty zastat se napadených a pomoci jim. Nikdy nezdechucujme ani ty, kteří si nesprávně počínali tím, že bychom se k nim chovali tak, jakoby se vůči nám dopustili neodpustitelného hříchu. Raději se snažme je povzbudit a když vidíme, že v úctyhodném předsevzetí vynakládají všemožné úsilí, pomozme jim při tom. ... *CH 243.1*

Musíme se stále modlit. Je naší velkou předností upnout naše bezmocné duše na Ježíše Krista a spásně spočinout na jeho zásluhách. Mluvme slova, která pozvednou a zušlechtí a příjemně zapůsobí na mysl těch, s kterými hovoříme. Pán chce, abychom byli posvěceni a s pokornou myslí žili před Ním. Jestliže posloucháme jeho přikázání, žádná výčitka vůči nám nebude oprávněná. Jiní mohou hovořit o nás, mohou o nás šířit špatné zprávy, ale tyto zprávy nesmí být pravdivé. *CH 243.2*

Křesťanské chování

V našich ústavech, kde se setkává mnoho rozmanitých povah, je nutné, aby každý pěstoval nebeského ducha. Nikdo si nesmí myslet, že je poslán formovat jiné podle svých představ nebo názorů. I když každý chce projevit svou určitou osobnost, přece by to měla být osobnost, která je pod vládou Svatého Ducha. Jsme-li laskaví a Kristu podobní, potom dojde k spříznění srdcí a zájmů, což bude pro všechny požehnáním. *CH 243.3*

Naše sanatoria mají být nástroji pro uzdravování chorých, jejichž zdraví se udržuje v štěstí a pokoji duše. Každý pracovník má spolupracovat s lékařem, protože projevem laskavosti a něžnosti může přinést trpícím nadřuzující balzám. *CH 244.1*

Každý je zodpovědný Bohu za to, jak zužitkovává svoje schopnosti. Zodpovídá za každý vzrůst milosti. Nikdo si nemá myslet, i kdyby byl v přítomné pravdě teoreticky utvrzen, že se nedopouští žádných chyb. Jestliže je utvrzený, že se nedopouští žádných chyb. Jestliže se však chyby dějí, měla by být ochota je napravit. Vyhneme se všemu, co může vytvořit neshodu a napětí, protože před námi je nebe, a mezi jeho obyvateli nebude žádných sporů. *CH 244.2*

Nemáme žít proto, abychom se vyvyšovali, ale abychom směli jako Boží děti co nejlépe vykonat dílo, které nám svěřil. Je naší záležitostí, abychom správným vlivem působili na jiné. Přípravujeme se pro věčnost, pro nebeské sanatorium, kde ten slavný Lékař setře slzy z každého oka a kde listí stromu života bude na uzdravování národů. – RH Aug. 8, 1907 *CH 244.3*

Naše církevní názory netřeba vnucovat pacientům

Kristovo náboženství nesmí ustoupit do pozadí a jeho svaté zásady být snižovány podle zájmu kterékoliv a jakkoliv populární třídy. Poklesne-li úroveň pravdy, pak se v tomto ústavu neplní vůle Boží. *CH 245.1*

S pacienty bychom však neměli diskutovat o zvláštních bodech naší víry. Jejich mysl nemá být zbytečně napínána přemýšlením o tom, co nás dělí od jiných, nebudou-li si to ovšem sami přát; a pak bychom měli velice dbát o to, abychom nezneklidňovali mysl trpících vnucováním našeho zvláštního vyznání. Zdravotní ústav není místem pro diskuse o bodech naší víry, v nichž se lišíme od náboženského světa všeobecně. V ústavě se konají modlitební shromáždění, k nimž mají přístup všichni podle rozhodnutí. Je však mnoho toho, na čemž z biblického náboženství můžeme setrvat, aniž bychom se dotkli odlišných bodů. Tichý vliv vykoná více, než otevřený spor. *CH 245.2*

Někteří světitelé soboty byli toho názoru, že musí v úvahách pro modlitební shromáždění mluvit o sobotě a trojandělském poselství, jinak se necítí volní. To je příznačné pro lidi úzkoprsé. Nemocní lidé nejsou obeznámeni s naším vyznáním, nevědí, co si mají představit pod trojanděl-

ským poselstvím. Mluvením o těchto bodech bez jasného vysvětlení, jenom škodí. K lidem musíme přistupovat tam, kde jsou, aniž bychom obětovali jedinou zásadu pravdy. Modlitební shromáždění bude požehnáním pro pacienty, pomocníky i lékaře. Krátké a zajímavé modlitební chvíle a společná shromáždění posílí důvěru nemocných v lékaře a zdravotníky. Pomocníci by neměli být připraveni o požehnání z těchto shromáždění ani kvůli práci, není-li nevyhnutně nutná. Oni je potřebují a měli by se z nich těšit. *CH 245.3*

Pravidelnými shromážděními nemocní lidé získávají důvěru v ústav a cítí se více jako doma. A tak je připravena cesta, aby v některých srdcích mohli vzklíčit símě pravdy. Toto shromáždění obzvláště zajímají vyznavače křesťanství a příznivě působí i na ty, kdo jimi nejsou. Vzájemná důvěra se upevňuje a padají předsudky v některých případech úplně. Pak zbývá už jen určitá obava navštívit sobotní shromáždění. Tam, v domě Božím, je místo, abychom mluvili o svých církevních názorech. Tam může kazatel zdůraznit podstatně důležité body pravdy a duchem Kristovým, v lásce a něžnosti zvýraznit nutnost poslušnosti vůči všem Božím požadavkům tak, aby srdce byla zasažena pravdou. – 3T 166, 167 *CH 246.1*

Všechny skupiny a třídy

Máme zvát všechny vysoce nebo nízko postavené, bohaté i chudé, všechny skupiny a třídy – aby čerpali požehnání z našich zdravotních institucí. Do svých ústavů přijímáme lidi všech denominací. Pokud se však nás týká, jsme přísně denominační; Bůh nás k tomuto dílu oddělil a On je naším Pánem. Nesmíme však nemoudře naléhat na kohokoliv žádným bodem své víry. – 7T 109 *CH 246.2*

Léčba, životospráva a modlitba

Viděla jsem, že důvod, proč Bůh již plně nevyslýchá modlitby svých služebníků za naše nemocné, je ten, že by tím nemohl být oslaven, když oni přestupují zákony zdravotní. A viděla jsem také, že si přeje, aby zdravotní reforma a ústav připravoval cestu, aby byly modlitby víry plně vyslýchány. Víra a dobré skutky mají jít ruku v ruce, aby pomáhaly nešťastným trpícím mezi námi, a aby je učinily schopnými oslavovat Boha zde a být spasenými při příchodu Kristově. Bůh zapověděl, aby byli tito nemocní zklamáni a zarmucováni shledáním, že vedoucí ústavu pracují pouze ze světského hlediska, místo aby připojovali k zdravotnímu ošetření požehnání a dobrotu léčením otců a matek v Izraeli. *CH 247.1*

Ať nikoho nenapadne, že by byl ústav místem pro ně, kde by byli pozvedáni modlitbou víry. Je to místo, kde mohou nalézt ulehčení v nemoci léčením a správnou životosprávou a naučit se, jak zamezit nemocem. Ale je-li kde na zemi příhodnější místo, kde by konejšivá a soucitná modlitba měla být obětována oddaným a věřícími muži a ženami, je to právě takovýto ústav. Ošetřovatelé nemocných by se měli ve svém důležitém díle pevně opírat o Boha, aby jim udělil své požehnání pro získání prostředků, které milostivě opatřil, a na které nás jako lid ve svém milosrdenství upozornil, to je na čistý vzduch, čistotu, zdravou životosprávu, správný čas pro práci a odpočinek a používání vody. Neměli by mít sobeckých zájmů mimo toto důležité a vznešené dílo. – 1T 561 *CH 247.2*

Středisko vlivu a výchovy

Podle Pánova příkazu se mají sanatoria zřídit na mnohých místech, jako jeho památníky. Je to jeden z jeho vyvolených způsobů zvěstování třetího andělského poselství. Tímto způsobem pravda osloví mnohé, kteří by bez prostřednictví těchto ústavů nikdy nebyli osvíceni jasem evangelijního poselství. Při zvěstování pravdy některé upoutá jedna část evangelijního poselství a některé zase jiná. Podle Pánova naučení máme pracovat tak, abychom zvěst roznesli všem třídám. Poselství musí jít do celého světa. Naše práce v sanatoriu má pomoci připravit počet Božího lidu. Nevěřící budou obráceni prostřednictvím této misijní práce. Prostřednictvím obdivuhodných uzdravení v našich sanatoriích budou mnozí vedeni k tomu, aby v Kristu poznali toho pravého Lékaře duše a těla. *CH 248.1*

Je třeba vybrat sebeobětavé pracovníky s úplnou vírou v Boha, kteří budou nést zodpovědnost za tyto ústavy. Rozvážní mužové a ženy mají jako ošetřovatelé potěšovat nemocné a trpící a pomá-

hat jim. Naše sanatoria mají být světlý zářícími v temnotě, protože lékaři, ošetřovatelé a pomocníci odzrcadlují slunečný jas Kristovy spravedlnosti. ... CH 248.2

Sanatoria je třeba zřizovat a usměrňovat s výchovným zaměřením. Mají zjevovat světu nebeskou lásku. I když pracovníci nepocítují Kristovu zjevnou přítomnost, přece se smí odvolávat na zaslíbení: „*A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,20) On ujistil své následovníky, že těm, kteří ho milují a bojí se ho, dá moc, aby mohli pokračovat v díle, které započal. On ujistil své následovníky, že těm, kteří ho milují a bojí se ho, dá moc, aby mohli pokračovat v díle, které započal. On chodil, dobře činil, učil nevědomé a uzdravoval nemocné. Jeho dílo nekončilo projevem jeho moci nad nemocnými. Každé uzdravení mu bylo příležitostí, aby do srdce vstúpil božské zásady svojí lásky a dobrotivosti. Podobně mají pracovat i jeho následovníci. Kristus už není na světě osobně, ale pověřil nás, abychom šířili zdravotně misijní dílo, které započal, a v tomto díle máme vykonat to nejlepší. Pro další rozmach tohoto díla je třeba zřídit ústavy na ošetřování nemocných, kde by nemocí postižení muži a ženy ošetřovali bohobojní lékaři a ošetřovatelé. CH 248.3

V našich sanatoriích je třeba pravdu zjevovat, ne ji vypuzovat nebo zakrývat. Má z nich vyzařovat světlo přítomné pravdy, které se má šířit v jasných zářivých paprscích. Tyto ústavy jsou Boží nástroje na oživení čisté, vznešené mravnosti. Nezřizujeme je jako ziskové podniky, ale na pomoc mužům a ženám, aby mohli žít podle správných zásad. Lidé žijící dosud v nevědomosti, smí se stát moudrými. Trpícím se má pomoci a navrátit zdraví. Lidi třeba poučit, jak se mohou správnými návyky udržet v dobré pohodě. Kristus zemřel, aby lidi zachránil od záhuby. Naše sanatoria mají být jeho pomocnou rukou, mají poučovat muže a ženy jak žít, aby uctili a oslavili Boha. Jestliže se toto dílo v sanatoriích nekoná, potom jejich správcové se dopouštějí velkého omylu. – RH May 2, 1912

CH 249.1

Vznešené povolání pracovníků našich sanatorií

Pracovníci našich sanatorií mají vznešené a svaté povolání. Musí si uvědomit svatost svého díla. Charakter této práce a rozsah jejího vlivu si vyžaduje vážné úsilí a bezvýhradné posvěcení. CH 250.1

V našich sanatoriích máme nemocné a trpící vést k tomu, aby si uvědomili, že potřebují duchovní pomoc, jakož i tělesné zotavení. Měla by se jim zde věnovat každá příležitost k zotavení tělesného zdraví; mělo by se jim poukázat také na význam požehnání světla života Kristova, a co znamená být s Ním spojen. Měli by být vedeni k tomu, aby postřehli, že Kristova milost v srdci zušlechťuje celou bytost. Žádným lepším způsobem nemohou se o Kristově životě dovědět víc, než budou-li Ho vidět zjeveného v životě svých následovníků. CH 250.2

Věrný pracovník upírá svůj zrak na Krista. Pamatuje, že jeho naději na věčný život mu umožňuje Kristův kříž, je rozhodnut nikdy nezneuctít Toho, který dal za něj svůj život. Hluboce se zajímá o utrpení lidstva. Prosí a pracuje, bdí nad dušemi, neboť ví, že musí za ně vydat počet. Ví, že tyto duše, které Bůh přivádí do styku s pravdou a spravedlností, mají být zachráněny. CH 250.3

Pracovníci našich sanatorií vedou svatý boj. Nemocným a trpícím mají představit pravdu Ježíšovu; mají ji představit ve vši její slávě a přece tak prostince a laskavě, že duše budou přitaženy k Spasiteli. Slovem i skutkem mají vždy vyvyšovat Jeho, jako naději věčného života. Neměli by vyslovit žádné unáhlené slovo a provést žádný sobecký čin. Pracovníci by měli se všemi zacházet laskavě. Jejich slova by měla být něžná a laskavá. Ti, kteří projevují pravou skromnost a křesťanskou zdvořilost, získají duše pro Krista. CH 250.4

Ovzduší pokoje

Měli bychom usilovat o zotavení tělesného i duchovního zdraví těch, kteří přicházejí do našich sanatorií. Udělejme proto vše, abychom je na jistý čas odvedli od těch okolností, které odvracejí od Boha a přivedli je do čistšího ovzduší. Venku, v prostředí krásných věcí, stvořených Bohem, při vdechování svěžího životodárného vzduchu, možno nemocným nejlépe vyprávět o novém životě v Kristu. Zde je můžeme poučovat o Božích zaslíbeních. Zde sluneční svit Kristovy spravedlnosti může prosvěcovat srdce zatemnělé hříchem. Trpělivě a soucitně ved'te nemocné, aby viděli, že potřebují Spasitele. Řekněte jim, že „*On dává ustálému sílu, a tomu, ježto žádné síly nemá, moci hojně udílí*“ (Iz 40,29). CH 251.1

Potřebuje plněji ocenit význam slov: „*V stínu jeho žádostiva jsem byla seděti.*“ (Pís 2,3) Tato slova nám nepřipomínají obraz uspěchané roztěkanosti, nýbrž klidného odpočinku. Je mnoho vyznávajících, ustaraných a zarmoucených křesťanů, kteří tak překypují aktivitou, že si nemohou najít čas ke klidnému spočinutí v zaslíbeních Božích a kteří jednají tak, jakoby si nemohli popřát klidného oddechu. Všechny takové Kristus volá: „*Pojďte ke mně všichni, ... a já vám odpočinutí dám.*“ (Mt 11,28) *CH 251.2*

Odvraťme se od zaprášených různých silnic života k odpočinku ve stínu Kristovy lásky. Zde načerpáme sil k zápasu. Zde se naučíme, jak umenšit lopotu a trápení a jak mluvit a zpívat k slávě Boží. Unavení a obtížení by se měli učit od Krista tichému důvěřování. Musí sedět v Jeho stínu, chtějí-li mít Jeho pokoj a odpočinek. *CH 251.3*

Pokladna zkušeností

Ti, kteří se zapojují do zdravotního díla, měli by mít pokladnu plnou převzácných zkušeností, neboť pravda je vštípena do srdce a jako svatá rostlinka je podporována i živena Boží milostí. Zakorňování a zbudování v pravdě, měli by mít víru, která působí skrze lásku a očišťuje duši. Ustavičně by měli prosit o požehnání a mít uzavřena okna duše před pozemským nakaženým ovzduším světa a otevřít ho k nebesům, aby obdrželi jasné paprsky slunce spravedlnosti. *CH 252.1*

Kdo se připravuje pro rozumné zdravotní-misijní dílo? Pomocí tohoto díla mají ti, kteří se přišli do našich sanatorií zotavit, být vedeni ke Kristu a poučení, aby svoji slabost spojili s Jeho mocí. Každý pracovník by měl být rozumně činný. Pak v plném smyslu může představovat pravdu zjevenou v Ježíši Kristu. *CH 252.2*

Pracovníci našich sanatorií jsou ustavičně vystaveni pokušení. Jsou ve styku s nevěřícími, a ti, kteří nejsou zdraví ve víře, utrpí tímto stykem. Ti však, kteří setrvávají v Kristu, setkají se s nevěřícími, jako se On s nimi stýkal a nenechal se jimi odvést, nýbrž vždy pohotově promluvil případné slovo, a vždy byl hotov k rozsévání semene pravdy. Budou modlitebně bdít a zachovají si svoji upřímnost, denně projevující důslednost svého náboženství. Vliv takových pracovníků je mnohým k požehnání. Dobře spořádaným životem přitahují duše ke kříži. Pravý křesťan ustavičně vyznává Krista. Vždy je něžný a pro trpící má vždy slova naděje a útěchy. *CH 252.3*

„*Bázeň Hospodinova je počátkem moudrosti.*“ (Př 1,7) Jediná věta Písma má větší cenu než tisíce lidských myšlenek nebo výroků. Ti, kteří odmítají následovat Boží cestu, nakonec uslyší to strašné: „Odejděte ode mne.“ Podřídíme-li se Boží cestě, Pán Ježíš usměrní naše ústa jistotou. Můžeme být silní v Pánu a síle Jeho moci, přijímaje Krista, oděni býváme Jeho mocí. V srdci přebývající Spasitel nás naplňuje svojí mocí. Pravda se nám stává podpůrnou holí. Život nevykazuje žádnou nespravedlnost. Pak dovedeme vhodně mluvit k těm, kteří nepoznají pravdu. Kristova přítomnost v srdci je oživující mocí, posilující celou bytost. *CH 253.1*

Nebezpečí soběstačnosti

Naším pracovníkům mám říci, že nevěra a soběstačnost jsou nebezpečím, před nímž se musí ustavičně mít na pozoru. Musí bojovat proti zlu s takovou opravdovostí a odevzdaností, že nemocní pocítí povznášející vliv jejich nesobeckého úsilí. *CH 253.2*

Ani stín hledání vlastních zájmů nemá poskvřňovat naši službu. Nemůžete sloužit Bohu i mamonu. (Mt 6,24) Vyvyšte Jeho, Muže Golgoty. Vyvyšte Ho živou vírou v Boha, aby vaše modlitby mohli mít účinek. Uvědomujeme si, jak blízko k nám přijde Ježíš? Osobně k nám mluví. On se zjeví každému, kdo je ochoten přiodít se rouchem Jeho spravedlnosti. On prohlašuje: „*Já podpírám tvoji pravici.*“ (Iz 41,13) Jdeme tam, kde nás může vést svoji rukou, kde Ho můžeme slyšet mluvit s jistotou a mocí že On je ten „*živý, ještě byl mrtvý, a aj živý jsem na věky věků*“ (Zj 1,18). – 7T 68-71 *CH 253.3*

Zdravá náhrada

Vzdal-li se někdo požívání masitých pokrmů, pak by namísto masa měly nastoupit různé obilniny, ořechy, zelenina a ovoce, které je jednak výživné a chutné. Obzvláště je to nutné u lidí slabých a přetěžovaných ustavičným pracovním vypětím. V některých chudých krajích je maso nejlevnější potravou. Za takových okolností působí změna větší obtíže; ale i to je možné provést. Měli

bychom však mít stále na zřeteli stav lidí a sílu dlouholetého zvyku a být opatrní, abychom i správné názory nezdůrazňovali nenáležitě. Nikdo by neměl být nabádán k náhlé změně. Zdravé, laciné potraviny by měly zaujmout místo masité stravy. V tomto ohledu mnoho záleží na kuchaře. Pečlivě a dovedně lze upravit jídla, která budou výživná, chutná a velkou měrou nahradí maso. – MH 316, 317 *CH 254.1*

Část VI. – Úspěšné dílo sanatoria

Tajemství úspěchu

Úspěch sanatoria závisí od toho, jak se v něm bude dodržovat jednoduchost v zbožnosti a jak se vyhne nerozumnostem v jídle, pití, odívání a volných chvílích. Ústav musí být reformační ve všech svých zásadách. Nemělo by se nic zavádět, co by duševně sice lahodilo, ale co by zabíralo místo i čas, který vyžaduje Kristus a jeho služba, protože toto zmaří moc ústavu jako Božího nástroje na obrácení ubohých, hříšných duší, které neznajíce cestu života a pokoje, hledali štěstí v pýše a marnivém bláznovství. *CH 255.1*

Stanoviskem všech pracovníků by mělo být: „Věrnost záměru.“ I když nikdo nemá naši víru vnucovat nemocným, anebo se pouštět s nimi do náboženských sporů, pečlivě vybrané naše časopisy a knihy by měly být skoro všude. Musí převládat duchovnost. Toto bylo a vždy bude silou tohoto ústavu. Žádné naše zdravotní útočiště nemá být v službě zesvěťštění ústavu. V naší zemi je mnoho zdravotních ústavů uzpůsobených spíše jako hotel, než jako ozdravovna pro tělesně nemocné a kde i hříchem nemocná duše může najít pokoj a odpočinek v Ježíši, který nenalezne nikde jinde. Náboženské zásady mají být na prvním místě a tam mají zůstat; třeba se zřeknou pýchy a popularity; všude se má projevit jednoduchost a přímost, laskavost a věrnost; potom sanatorium bude právě tím, čím ho chtěl mít Bůh, a potom ho Pán i požehná. – 4T 586, 587 *CH 255.2*

Mravní a rozumová výchova

Ve vidění z 9. října 1878 mi bylo ukázáno postavení, které má mít sanatorium v Battle Creeku a charakter i vliv, o který by měli usilovat všichni jeho zaměstnanci. Tento důležitý ústav byl zřízen z Boží prozřetelnosti a jeho požehnání je bezpodmínečně nutné pro jeho úspěch. Lékaři nejsou šarlatáni ani nevěrci, ale mužové, kteří rozumějí lidskému organismu i nejlepším metodám léčení chorob, jsou to lidé, kteří se bojí Boha a mají opravdový zájem o duchovní blaho svých pacientů. Tento zájem o duchovní jakož i tělesné dobro by správcové ústavu neměli nikterak mařit. Opravdu křesťanským životem mohou dát světu příklad následování hodný a neměli by váhat projevit ho, aby mimo své odbornosti při léčbě choroby ustavičně získávali moudrost a poznání od Krista, toho

největšího Učitele, jakého svět kdy měl. Potřebují toto spojení s Pramenem vší moudrosti, má-li jejich úsilí mít úspěch. *CH 256.1*

Moc pravdy

Pravda má moc zušlechtit člověka. Působí-li Bible posvěcujícím vlivem na srdce a povahu, budou věřící tím inteligentnější. Křesťan pochopí své povinnosti k Bohu a bližnímu, je-li opravdu spojen s Beránkem Božím, který dal svůj život za svět. Jedině tehdy budeme-li rozvíjet své rozumové a mravní síly, můžeme splnit požadavek našeho Tvůrce. *CH 256.2*

Nehospodárnost se Bohu nelíbí

Bůh je zarmoucen z těch, kteří jsou příliš lehkomyšní anebo lhostejní stát se dobře vyučenými a užitečnými pracovníky. Křesťan by měl mít více inteligence a lepší rozhled než světský člověk. Studium Slova Božího ustavičně rozvíjí mysl a posiluje rozum. Nic nepovznáší a nezušlechťuje povahu člověka více a nerozvíjí veškeré jeho schopnosti víc, než když se snaží víc rozumět důležitým a velikým pravdám. *CH 257.1*

Jakmile se mysl zabývá pouze všedními věcmi a nikdy se nepovznáší nad časné k tajemným věcem budoucnosti, slábne a posléze zakrní. Rozum se ustálí na úrovni věcí, jimiž se zabývá. Když se nesnažíme získávat stále nové vědomosti a pochopit zjevení Boží moci v přírodě a v Psímu svatém, ztrácí naše mysl své schopnosti a přizpůsobivost. *CH 257.2*

Avšak poznání skutečnosti a teorií jakkoliv o sobě důležitých, má ve skutečnosti nepatrnou cenu, jestliže nepřichází k praktickému uplatnění. Je nebezpečí, že ti, co získali svoje vzdělání hlavně z knih, si neuvědomí, že v praktickém poznání jsou nováčky. To zvláště platí o těch, kteří jsou zaměstnáni v sanatoriu. Tento ústav potřebuje uvážlivé a schopné lidi. Lékař, správce, představená a pomocníci by měli být lidé vzdělaní a zkušení. Někteří však nechápou, co takový podnik potřebuje a rok co rok se jen s námahou prodírají a nečiní žádný výrazný pokrok. Zdá se, že žijí jednotvárně, každý den je jen opakováním dne předešlého. *CH 257.3*

Mysle i srdce těchto mechanických pracovníků jsou ochuzeny. Mají příležitosti a kdyby byli usilovni, mohli by získat o mnoho hodnotnější vzdělání, ale nedoceňují svoje přednosti. Nikdo by se neměl spokojit se svým nynějším vzděláním. Všichni se mohou denně rozvíjet a připravovat na to, aby zastávali některý zodpovědný úřad. *CH 258.1*

Vliv bohabojných pracovníků

Rozvážní, bohabojní pracovníci mohou vykonat mnoho dobrého při reformování těch, jež přišli postižení nemocí do sanatoria hledat uzdravení. Tito lidé nejsou nemocní tělesně, ale duševně a mravně. Výchova, zvyklosti, ba celý život mnohých byl pomýlen. Za pár dní nemohou provést velké změny potřebné na získání správných návyků. Musí mít čas na uvážení a poznání správné cesty. Kdyby všichni zaměstnanci sanatoria byli správnými představiteli pravdy, zdravotní reformy a našeho svatého vyznání, potom by šířili vliv, který formuje smýšlení jejich pacientů. Protiklad mezi mylnými návyky a zvyklostmi zodpovídajícími Boží pravdě má přesvědčivou moc. *CH 258.2*

Člověk není tím, čím by mohl být a čím podle Boží vůle má být. Velká satanova moc, která ovládá lidi, je udržuje na nízké úrovni, ale tomu tak být nemusí, jinak by Enoch nemohl být tak vznešený a zušlechtěný, aby mohl chodit s Bohem. Člověk nemusí přestat duchovně a rozumově růst po celý svůj život. Mysl mnohých je však tak zaujata vlastním já a sobeckými zájmy, že neponechává místo pro vyšší a ušlechtilé myšlenky. A úroveň rozumových jakož i duchovních výsledků je příliš nízká. Čím jsou mnozí vyššího postavení, tím spokojenější jsou sami se sebou a propadají představě, že postavení dává člověku charakter. Málokdo si uvědomuje, že musí stále pracovat, aby rozvinul trpělivost, soucit, laskavost, svědomitost a věrnost – charakterové rysy nevyhnutelné pro ty, jež zastávají zodpovědná místa. Všichni zaměstnanci sanatoria by měli brát posvátný ohled na práva jiných, což je jen poslušností zásad Božího zákona. *CH 258.3*

Některým v tomto ústavě žalostně chybí vlastnosti podstatně důležité pro všechny, s kterými se setkávají. Lékaři a pomocníci v rozmanitých odvětvích díla by se měli mít velmi na pozoru před sobeckou chladností a odměřenou nespolečenskou náladou, neboť toto ochuzuje lásku a důvěru pacientů. Mnozí z těch, jež přicházejí do sanatoria jsou jemní, citliví lidé, ihned odhalí podobné nedostatky a vyjádří se k nim. Ledově studení lidé nemohou Boha milovat nade všechno a svých

bližních jako sebe samých. Nejenže Boha olupují o lásku, která mu patří, ale olupují i svého bližního. Láska je nebeská rostlina a tu je třeba podněcovat a vyživovat. Láskou naplněná srdce pravdivá a laskavá slova přinesou rodinám štěstí a budou šířit zušlechťující dojem mezi všemi, kteří se dostanou do okruhu jejich vlivu. CH 259.1

Ti, kteří nejvíce zužitkovávají své přednosti a příležitosti, budou lidmi v biblickém smyslu nadanými a vzdělanými, budou nejen vyučení, ale vzdělání myšlenkově, ve způsobech i v jednání. Budou zjemnělí, něžní, soucitní, laskaví. ... CH 259.2

Žáci a učitelé

Stále bychom měli pamatovat, že na tomto světě nejsme jen žáky, ale i učiteli připravujícími sebe i ostatní pro vyšší sféru činnosti v budoucím životě. Míra lidské úspěšnosti spočívá v poznání Boží vůle a v jejím konání. V myšlení a jednání smíme být takoví, aby se Pán Bůh za nás nemusel stydět. V sanatoriu musí být vysoká úroveň. Jestliže jsou mezi námi lidé vzdělaní, rozumově i mravně silní, pak musí být povoláni na přední místa v našich ústavech. CH 260.1

Lékaři nesmějí být v žádném ohledu nedostateční. Otvírá se jim velké pole užitečnosti a jestliže nebudou ve svém povolání schopní, pak mohou vinit jen sami sebe. Musí být pilnými žáky a důkladnou aplikací a svědomitou pozorností vůči maličkostem měli by se stát svědomitými pilíři. Nebylo by zapotřebí, aby je někdo sledoval, zda svou práci konají bez chyby. CH 260.2

Ti, kteří zastávají zodpovědné postavení, měli by se natolik vzdělat a ukázat, aby všichni ve sféře jejich vlivu poznali, čím člověk může být a co může vykonat, je-li spojen s moudrým a mocným Bohem. A proč by takto upřednostněný člověk neměl být rozumově zdatný? Světsky smýšlející lidé opětovně a posměvačně tvrdili, že ti, kteří věří přítomné pravdě, jsou slabomyslní, nevzdělaní, bez postavení a vlivu. Víím, že to není pravda, ale nejsou tato tvrzení z nějakého důvodu trochu oprávněná? Nevědomost a nevzdělanost mnozí pokládají za znamení pokory. Tito lidé nesprávně chápou pravou pokoru a křesťanskou krotkost. – 4T 545-549 CH 260.3

Zdravotní reforma v sanatoriu

Mezi největší nebezpečství našich zdravotních ústavů patří vliv těch lékařů, správců a pomocníků, kteří se hlásí k přítomné pravdě, ale k zdravotní reformě nezaujali rozhodné stanovisko. Někteří nejsou dostatečně svědomití v otázce jídla, pití a odívání. Jak může lékař anebo kdokoliv jiný správně vykládat tuto otázku, když sám užívá to, co škodí? Boží požehnání spočívá na každém úsilí o probuzení zájmu o zdravotní reformu, protože je všude potřebná. V tomto směru musí nastat oživení, protože Bůh chce tímto nástrojem dosáhnout mnoho. CH 261.1

Léčba medikamenty, jak se všeobecně praktikuje, je zlořečením. Odnaučte se užívat drogy. Užívejte jich stále méně a více buďte závislí na přírodo-léčebných způsobech, potom příroda odkáže na Boží lékaře, kterými jsou čistý vzduch, čistá voda, náležitý pohyb, čisté svědomí. Ti, kteří trvale užívají čaj, kávu, maso, pocítí potřebu drog, ale mnozí se mohou uzdravit bez kapky léku, jestliže uposlechnou zákonů zdraví. Drogy možno užívat jev velmi zřídka. CH 261.2

Je-li srdce očištěné poslušností pravdě, potom nepůjde o žádné sobectví, žádné zlé pohnutky; nebude žádné stranění. Chorobná přecitlivělost, jejíž oslepující vliv možno pocítovat ve všech našich ústavech, se nebude projevovat. Měli bychom přísně dohlížet, aby toto zlořečenství neotravovalo a nenarušovalo naše zdravotní ústavy. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 42, 43 (1890) CH 261.3

Výsledky věrného úsilí

Viděla jsem, že mezi naším lidem bylo mnoho nadbytku, jehož část by měla být věnována Zdravotnímu ústavu. Viděla jsem také, že v našich řadách máme poctivé chudé lidi, kteří jsou nemocní a trpící a očekávají od ústavu pomoc, avšak nemají, čím by zaplatili za ubytování, léčbu a jiné. Ústav těžce zápasil s dluhy za poslední tři roky a nemohl ošetřovat ve větším rozsahu nemocné bez peněz. Jistě by se líbilo Pánu, kdyby všichni naši lidé, kteří mohou tak učinit, štědře podpořili ústav, aby se dostal do příznivé situace a mohl pomáhat pokorným a pomoci zasluhujícím chudým lidem z Božího lidu. V souvislosti s tím jsem viděla, že se Kristus ztotožňuje s trpícím lidstvem a že

to, co jsme měli přednost konat pro nejmenší z jeho dítek, které nazývá svými bratry, konáme Synu Božímu. ... CH 262.1

Pozvednout zdravotní ústav z jeho žalostného postavení na podzim roku 1869 na jeho nynější blahodárné a nadějně postavení, vyžadovalo oběti, o nichž jeho přátelé vědí jen málo. Dluh tehdy dosahoval třináct tisíc dolarů a měl jen osm platících pacientů. Ještě horší však bylo jednání dřívějších správců, neboť znechucovalo přátele ústavu, takže neměli nijakou chuť splácet jeho dluhy, nebo doporučovat nemocným, aby podporovali ústav. Bylo to v této znechucující situaci, kdy se můj manžel rozhodl ústav prodat, vyplatit dluhy a zbytek po vyplacení dluhů vrátit účastníkům podle množství vložených peněz. Jednoho rána však při ranní modlitbě Duch Boží mi ukázal východisko, když prosil o Boží vedení v záležitosti ústavu; takže ještě na kolenou volal: „Pán obhájí každé slovo, které promluvil ve vidění ohledně Zdravotního ústavu; dostane se z nynější situace a bude slavně vzkvétat.“ CH 262.2

Od té chvíle jsme se chopili díla se vši vážností a bok po boku jsme pracovali v zájmu ústavu, abychom odráželi vliv sobeckých lidí, kteří připravili tyto obtíže. Dali jsme ze svých prostředků, dávaje tak příklad jiným. Povzbuzovali jsme k šetrnosti a pilnosti všechny pracovníky ústavu a žádali jsme, aby lékaři a ošetřovatelé odváděli co nejvíce práce za menší mzdu, dokud ústav nebude mít opět důvěru našeho lidu. Přinášeli jsme jasné svědectví proti projevům sobectví, ať šlo o kohokoliv v ústavu a kárali jsme zlo. Věděli jsme, že Zdravotní ústav nebude mít úspěch, dokud na něm nespočine Boží požehnání. Bude-li jej provázet požehnání, přátelé díla budou mít důvěru, že jde o dílo Boží a budou přinášet prostředky, aby to byl živý podnik a mohl splnit záměr Boží. CH 263.1

Lékaři a někteří pomocníci šli do díla se vši vážností. Byli pilní za velice těžkých okolností. Doktoři Ginley, Chamberlain a Lamson pracovali se vši opravdovostí a energií za malou mzdu, jen aby pozvedli tento upadající ústav. A díky Bohu, původní dluh byl zaplacen a pro ubytování pacientů bylo lze zakoupit další prostory. Náklad časopisu Zdravotní Reformátor, který je základem úspěchu tohoto ústavu, se zdvojnásobil a stal se živým časopisem. Důvěra v ústav byla u většiny našeho lidu plně obnovena a v ústavu bylo během roku dost nemocných, kteří mohli být dobře ubytováni a našimi lékaři náležitě ošetřeni. – 3T 173-176 CH 263.2

Udržujme vysokou úroveň

Je o mnoho snadnější připustit, aby v našich důležitých ústavech vše šlo uvolněně, než vykonat to, co je odporné, co narušuje a ničí důvěru a víru. Bylo by však mnohem lépe, aby menší počet pracovníků vykonal méně a pokud možno, aby ti, kteří na díle pracují, byli upřímného srdce v zásadách pevní jako skála, milující úplnou pravdu, poslušní vůči všem Božím příkázáním. CH 264.1

Ti, kteří jsou v bílém rouchu okolo Božího trůnu, nepatřili k těm, jež více milují zábavy než Boha, nezvolili si raději plavat s proudem, než čelit protivenství. Ti, kteří zůstávají čistí a neporušení nynějším duchem a vlivem, budou mít těžké zápasy. Projdou velkými souženými; umyjí si svá roucha charakteru a zbělí je v krvi Beránkově. Budou zpívat píseň vítězství v království slávy. Ti, kteří trpí s Kristem, budou účastníky jeho slávy. – RH Oct. 16, 1883 CH 264.2

Vhodné prostředí

Ti, kteří rozhodují o umístění našich sanatorií, měli by modlitebně zkoumat charakter a cíl našeho zdravotního díla. Ustavičně by měli pamatovat, že usilují o obnovu obrazu Božího v člověku. Jednou rukou mají přinášet lék k úlevě tělesně trpícím a druhou rukou evangelium na pomoc hříchem obtíženým duším. Takto mají pracovat jako skuteční misionáři. V mnoha srdcích mají zasít símě pravdy. CH 265.1

Při volbě místa pro naše sanatoria neměla by přicházet do úvahy žádná sobecká nebo osobní ctižádost. Kristus přišel na tento svět, aby nám ukázal, jak žít a pracovat. Od Něho se učme nehledat pro naše sanatoria nejprjemnější místa podle naší záliby, nýbrž místa nejvhodnější pro dílo. CH 265.2

Ven z měst

Dostala jsem světlo, že ve zdravotně misijní práci jsme přišli o mnoho velikých možností tím, že jsme si neuvědomili potřebu změnit své plány, když šlo o umístování sanatorií. Boží vůlí je, aby

tyto instituce byly zřizovány mimo města. Měla by být budována na venkově, podle možnosti v nejpůvabnějším okolí. V přírodě – Boží zahradě – nemocní vždy najdou něco, co odvrátí jejich pozornost od nich samotných a jejich myšlenky pozvednou k Bohu. CH 265.3

Byla jsem poučena, že o nemocné bychom měli pečovat mimo ruch měst, vzdáleni od ustavičného hluku, rachotu vozů a aut. Lidé, kteří přicházejí do našich sanatorií z venkova vysoce si ocení tiché místo. V tichém ústavu nemocní budou spíš ovlivněni Duchem Božím. CH 265.4

Uprostřed přírodní scenérie

Překrásná byla zahrada Eden, domov našich prvních rodičů. Nádherné křoví a překrásné květiny pozdravovaly oko na každém kroku. V této zahradě byly nejrůznější stromy obtěžkány vonným a chutným ovocem. Na jejich větvích radostně pěli své chvalozpěvy ptáci. Adam a Eva ve své neposkvrněné čistotě těšili se z podívané a melodiím ráje. A dnes, aby Jeho dítky našly potěšení v díle Jeho rukou. Podle Božího plánu měli bychom svá sanatoria budovat ve volné přírodě; a čím víc se budeme přidržovat tohoto plánu, tím obdivuhodněji budou se uzdravovat trpící lidé. Pro svá výchovná a zdravotní střediska měli bychom volit místa vzdálená temným mrakům hříchu, které visí nad velkými městy, tam kde Slunce spravedlnosti může vycházet a „*zdraví bude na paprscích jeho*“ (Mal 4,2). CH 266.1

Vedoucí našeho díla by měli poučovat lid, že sanatoria mají být zakládána v nejkrásnějším prostředí, tam kde nedoléhá hluk města – měli by to být místa, kde moudrým usměrněním mohou být myšlenky nemocných spojeny s Božími myšlenkami. Znovu a znovu jsem popisovala taková místa; zdá se však, jako by to všechno bylo nadarmo. Před nedávnem jsem byla upozorněna velice jasně a přesvědčivě na přednosti budování našich ústavů obzvláště sanatorií a škol mimo měst. CH 266.2

Nevhodnost městského prostředí

Proč naši lékaři chtějí, abychom tyto ústavy budovali ve městech? Samo ovzduší měst je porušeno. V nich nemohou být bezpečně ochráněni ti nemocní, kteří mají co nejvíce přemáhat své převrácené choutky. Pro nemocné, kteří jsou obětí alkoholických nápojů, jsou městské hospody ustavičným pokušením. Budovat naše sanatoria tam, kde jsou obklopena bezbožností znamená mařit úsilí o léčbu nemocných. CH 267.1

Stav ve městech bude čím dál tím pochybnější, a vliv městského prostředí bude zřejmě nepříznivý pro dílo našich sanatorií. CH 267.2

Z hlediska zdravotního kouř a prach měst je velice škodlivý a nemocní, kteří většinou svého času jsou uzavřeni mezi čtyřmi stěnami, často cítí, že ve svých pokojích jsou uvězněni. Když vyhlédnou z okna, vidí pouze domy, domy, domy. Lidé, takto uzavřeni ve svých pokojích, mají sklon přemýšlet nad utrpením a zármutkem. Nemocný člověk je často otráven svým vlastním dechem. CH 267.3

Mnoho jiných, žel, přichází na zřizování velikých zdravotních institucí ve velkých městech. CH 267.4

Důsledky života v přírodě

Proč olupovat nemocné o požehnání zdravého venkovského života? Byla jsem poučena, že když nemocní budou povzbuzeni k tomu, aby vycházeli ze svých pokojů a trávili čas na čerstvém vzduchu, pěstovali květiny a vykonávali nějakou jinou lehkou a příjemnou práci, jejich myšlenky budou odvráceny od nich samých k něčemu ozdravnému. Pohyb na čerstvém vzduchu by měl být předepisován jako užitečná, životodárná nutnost. Čím delší dobu udržíme své pacienty venku, tím méně péče bude jim nutné věnovat. Čím radostnější bude jejich okolí, tím větší naději budou mít. Obklopte je překrásnou přírodou a zaveďte je mezi květiny a do prostředí zpěvavých ptáků, a jejich srdce se rozezpívá v souladu se zpěvy ptáků. Zavřete je do místnosti a ať jsou tyto místnosti sebe elegantněji zařízeny, budou mrzutí a zamračení. Popřejte jim požehnání života v přírodě; jejich duše bude povzneseena. Uleví se tělu i duši. CH 267.5

Mým poselstvím je: „Ven z měst.“ Naši lékaři se o to měli již dávno zajímat. Doufám, modlím se a věřím, že se nyní probudí a uvědomí si důležitost venkovského života. CH 268.1

Nebezpečí městského života

Blíží se čas, kdy veliká města budou navštívena Božími soudy. V malé chvíli tato města budou strašně otřesena. Nezáleží na tom, jak veliké a jak pevné jsou tyto budovy, nezáleží na tom, jak mohou být zabezpečeny proti požáru. Stačil by nepatrný dotek Boží ruky a v několika minutách nebo hodinách jsou tyto stavby v troskách. *CH 268.2*

Bezbožná města našeho světa mají být smetena metlou zkázy. V neštěstích, která nyní dopadají na veliké budovy a veliké části měst, Bůh nám zjevuje, co přijde na celou zemi. Řekl nám: „*Od stromu pak fíkového naučte se podobenství tomuto: Když již ratolest jeho omládne, a listí se pučí, porozumíváte, že blízko jest léto. Taktéž i vy, když byste uzřeli toto všecko, vězte, že blízko jest a ve dveřích.*“ (Mt 24,32-33) – 7T 80-83 *CH 268.3*

Ne mezi bohatými

Mohlo by se nám zdát, že by bylo nejlépe pro naše sanatoria vyhledat místa mezi bohatými; že toto dá charakter našemu dílu a našim ústavům zajistí patronát. V podobném chápání není mnoho světla. „*Nepatřím, nač patří člověk.*“ (1 S 16,7) Člověk hledí na to vnější, Bůh hledí do srdce. Čím méně velikých staveb kolem našich ústavů, tím méně trápení. Mnozí zámožní majitelé jsou bezbožní a neuctiví. Zabývají se jen světskými myšlenkami. Světské zábavy, veselí a prostopášnost života stravuje jejich prostředky. Nebeští poslové nejsou vítáni v jejich příbytcích. Chtějí být co nej-
dál od Boha. *CH 269.1*

Pro lidstvo je těžkým úkolem naučit se pokoře a obzvláště je to těžké pro člověka bohatého a samolibého. Ti, kteří nepamatují na konečné účtování s Bohem za všechno, co mají, jsou v pokušení povýšenosti, jako kdyby pozemkové a bankovní bohatství je mohlo zbavit závislosti na Bohu. Plní pýchy a ješitnosti, hodnotí se podle míry svého bohatství. *CH 269.2*

Existuje mnoho bohatých lidí, kteří u Boha jsou jen nevěrnými šafáři. V jejich získávání a používání prostředků Bůh vidí kořistnictví. Zapomněli na toho velikého majitele všeho, a nepoužili prostředky svěřené k tomu, aby pomáhali trpícím a utiskovaným. Nashromáždili si hněv ke dni hněvu; neboť Bůh odplatí každému podle skutků jeho. Tito lidé zneuctívají Boha. Jejich modlou je vlastní já. Zapominají na milosrdenství a nahrazují ho lakomstvím a útlakem. Bůh říká: „*Zdali pro takové věci nemám jich navštívit?*“ (Jr 9,9) *CH 269.3*

Bohu by se jistě nelíbilo, kdyby kterýkoli z našich ústavů byl umístěn v takové obci, ať jsou přednosti toho jakkoliv veliké. Sobečtí, zámožní lidé ovlivňují mnoho jiných a nepřítel by je použil za překážku na naši cestě. Špatní společníci tak škodí zbožnosti a oddanosti a takovým spolčováním mohou být podkopány Boží zásady. Bůh chce, aby se žádný z nás nepodobal Lotovi, který se rozhodl pro místo, kde on i jeho rodina byli v ustavičném styku se zlem. Lot odešel do Sodomy bohatý; odcházel odtud nic nemaje, veden rukou anděla, zatímco poslové hněvu čekali na vylití ohně, který měl zničit obyvatele tohoto velice privilegovaného města, vymazat jeho úchvatnou krásu, učinit prázdným a pustým to místo, které Bůh kdysi učinil velice krásným. *CH 270.1*

Naše sanatoria by neměla být situována v blízkosti obydlí boháčů, kde by na ně pohlíželi jako na dráždidlo a trn v oku, a byly nepříznivě posuzovány proto, že přijímají trpící ze všech tříd. Čisté a neposkvrněné náboženství vytváří ze všech dítek Božích jedinou rodinu spojenou s Kristem v Bohu. Duch světa je však pyšný, stranický, výlučný, upřednostňující pouze některé. *CH 270.2*

Své budovy bychom neměli stavět v blízkosti domů slavných lidí tohoto světa; v případě potřeby zanechají společnost a přijdou do osamělejších míst. Bohu se nelíbíme budováním sanatorií mezi lidmi výstřední módy a života, a kteří jsou přitahováni těmi, kdo si mohou dovolit veliký přepych. – 7T 88-89 *CH 270.3*

Ne pro milovníky zábav

Proč zřizujeme sanatoria? Proto, aby nemocným bylo pomoheno v jejich tělesném utrpení, a dostalo se jim také duchovní pomoci. Pro svůj zdravotní stav jsou povolní posvěcujícímu vlivu zdravotních misionářů, kteří usilují o jejich uzdravení. Pracujeme moudře, v zájmu jejich nejvyššího blaha. *CH 271.1*

Naše sanatoria nejsou hotely. Do našich sanatorií přijímejte pouze ty, kteří chtějí přijmout správné zásady, kteří přijmou takový pokrm, který jim podle svého svědomí můžeme předložit. Kdybychom nemocným měli dovolit mít lihové nápoje ve svých pokojích, anebo jim měli podávat maso, nemohli bychom jim poskytnout tu pomoc, pro kterou k nám přišli. Lidem musí být známo, že ze svých sanatorií a zdravotních restaurací, tyto články zásadně vylučujeme. Neusilujeme snad o to, aby naši bližní byli zbaveni bolestí a nemoci a těšili se zdraví a síle? Buďme proto věrní zásadám jako magnetická jehla pólu. CH 271.2

Ti, kdo usilují o záchranu duší, nesmí se pouštět do světského způsobu plánování. Kvůli přízni bohatých nesmí plánovat tak, že tím bude zneuctěno jejich vyznání víry. nesmí prodat svoji duši za peníze. Nesmí konat nic, co může zabrzdit dílo Boží, a snížit normu spravedlnosti. Jsme Božími služebníky, a máme být Jeho spolupracovníky, konat Jeho dílo, Jeho způsobem, aby všichni, pro něž pracujeme, viděli, že toužíme po vyšší úrovni svatosti. Ti, s nimiž přicházíme do styku, mají vidět, že o sebezapírání a oběti nejen mluvíme, nýbrž že toto ve svém životě zjevujeme. Náš příklad má povzbuzovat ty, s nimiž se stýkáme při své práci, aby se lépe obeznámili s věcmi Božími. CH 271.3

Máme-li se pustit do nákladného budování sanatoria pro záchranu nemocných a trpících, musíme tak naplánovat své dílo, aby lidem potřebujícím naši pomoc, bylo skutečně pomoheno. Měli bychom učinit všechno, co je v našich silách pro uzdravení těla; největší zájem bychom však měli věnovat uzdravení ducha. Těm, kteří přicházejí do našich sanatorií, bychom měli ukázat cestu spasení, aby mohli činit pokání, a uslyšet slova: Tvé hříchy jsou ti odpuštěny, jdi v pokoj, a nehřeš již více. ... CH 272.1

Čas a síly našich lidí, kteří dovedou vést dílo podle Božího usměrnění, nesmíme promarnit v nějakém ústavu pro pohodu a pobavení požitkářů, jejichž hlavním zájmem je vlastní uspokojení. Duchovní bezpečnost pracovníků by v takovém ústavu byla ohrožena. Ochraňujme naši mládež před všemi podobně nebezpečnými vlivy. A kdyby naši bratři měli pracovat v podobném ústavu, nemohli by tak pracovat pro záchranu druhých, jak by chtěli. CH 272.2

Naše sanatoria by měla být budována za jediným účelem, a tím je pokrok přítomné pravdy. měli bychom je tak spravovat, aby nemocní byli osloveni mocným vlivem této pravdy. Jednání pracovníků, správcem počínaje a dělníkem zastávajícím to nejskromnější postavení konče, mělo by být výmluvným svědectvím o pravdě. Ústav má být cele proniknut duchovním ovzduším. Světu máme přinést varovné poselství, a naše opravdovost a odevzdanost Boží službě má oslovit ty, kteří přicházejí do našich sanatorií. ... CH 272.3

Žijeme na samém sklonku dějin této země a musíme si počínat opatrně, snažit se pochopit vůli Boží, a naplnění Jeho Duchem, usilovat o nejlepší prospěch Jeho díla, a zvěstovat varovné poselství všelijak poblouzněnému, oklamanému a v hříchu hynoucímu světu. – 7T 95-97 CH 273.1

Podmínky ve městech

Po celá léta jsem dostávala zvláštní světlo, že svoji práci nemáme soustřeďovat do měst. Ruch a zmatek, který naplňuje tato města, podmínky, různé organizační společenské přesuny, byly by velikou překážkou našemu dílu. Lidé se snaží přivést do některých organizací ty, kteří jsou zapojení do různých oborů. Toto není Božím plánem, nýbrž plánem moci, kterou bychom neměli žádným způsobem uznávat. Boží Slovo se naplňuje; bezbožní se spolčují na to, aby byli zničeni. CH 273.2

Měli bychom použít všechny nám svěřené schopnosti k zvěstování posledního varovného poselství světu. V tomto díle máme zachovat svoji individualitu. Nemáme se spojovat s tajnými společnostmi anebo vstupovat do různých jiných organizací. Máme stát svobodní v Bohu a ustavičně očekávat od Krista poučení. Všechno naše jednání má být činěno ve vědomí důležitosti díla, které má být vykonáno pro Pána. – 7T 84 CH 273.3

Šetrnost při budování sanatorií

Jako Boží lid nemůžeme napodobovat zvyky, záměry, způsoby či módu světa. Nejsme ponecháni v temnotě, abychom napodobovali světské vzory a svůj úspěch neopírali jen o zevnějšek. Pán nám jasně řekl, co je zdrojem naší síly. „*Toto je slovo Hospodinovo k Zorokábelovy, řkoucí: Ne si-*

lou, ani mocí, ale Duchem svým, praví Hospodin zástupů.“ (Za 4,6) Těm, kteří chodí po Jeho cestě, Pán uděluje sílu k požehnané službě. Oni závisí na Bohu a Jemu musí vydat počet, jakým způsobem používají hřivny, které jim svěřil. Musí si uvědomit, že jsou božími šafáři a musí se snažit oslavit Jeho jméno. CH 274.1

Nežádoucnost vnější okázalosti

Ti, kteří z celého srdce milují Boha, budou mít úspěch. V Kristu přestanou pozorovat jen sebe a světské zájmy nebudou na ně působit žádným svůdným vlivem. Ne paráda, vnější vzhled, správně představí dílo, které jako Boží vyvolený lid máme konat. Kristova milost by měla zdobit všechny ty, kteří pracují v našich zdravotních ústavech. Ona je vybaví tím nejlepším vlivem. CH 274.2

Pán s námi vážně počítá. Jeho zaslíbení je nám dáno za podmínek, že budeme věrně plnit Jeho vůli; a proto v budování sanatorií On by měl být na prvním i posledním místě, a tím nejlepším ve všem. CH 274.3

Všichni, kdo jsou v Boží službě, měli by dbát o to, aby touha po okázalosti nezavedla jiné do povolnosti a samochvály. Bůh nechce, aby se někdo z jeho služebníků pouštěl do zbytečně nákladného podnikání, které příliš zadluhuje lid a zbavuje jej prostředků, které by pomohly při šíření Božího díla. Pokud ti, kdo tvrdí, že věří pravdě pro přítomnou dobu, kráčeji po Boží cestě, konají spravedlnost a soud, mohou očekávat, že Pán je bude blažit zdarem. když se však rozhodnou opustit úzkou cestu, přivedou zkázu na sebe i na ty, kdo na ně pohlíží jako na své vůdce. CH 274.4

Příklady nesobeckosti

Ti, kteří řídí budování zdravotních ústavů, musí ukazovat správný příklad. Pokud jde o peníze, neměli by používat víc, než si to vyžaduje naprostá nutnost. Boží dílo mělo by být usměrněno s ohledem na potřeby všech částí Jeho vinice. Jsme členy jedné rodiny, děti jednoho Otce, a Pánův příjem musí být použit s ohledem na zájmy Jeho díla na celém světě. Pán hledí na všechny části pole a Jeho vinice má být pěstována jako celek. CH 275.1

Nesmíme vyčerpat na několika málo místech všechny prostředky z pokladny, nýbrž tak pracovat, abychom dílo budovali na mnoha místech. Pro rozšíření Božího království musíme vstoupit do nových polí. To, čím se dílo vyznačuje, musíme budovat v ostatních částech vinice. Pán nám nedovoluje, abychom v Jeho službě plánovali sobecky. On nám zakazuje přijmout takové plány, které by jim umožnily aktivně se podílet při zvěstování pravdy. Své sousedy máme milovat, jako sami sebe. CH 275.2

Naše budovy mají představovat naši víru

Musíme také pamatovat, že dílo, které konáme, musí odpovídat našemu vyznání. Věříme, že Pán brzy přijde, a neměla by tato naše víra být zvýrazněna i v tom, co budujeme? Vynaložíme příliš mnoho peněz na stavby, které brzy budou zničeny v tom velikém požáru? Naše prostředky znamenají duše a mají být použity pro šíření pravdy mezi těmi, kteří pro hřích jsou pod Božím odsouzením. Uskromněme proto své ctižádostivé plány; varujme se výstřednosti nebo neprozřetelnosti, abychom nevyprázdnili Boží pokladnu a stavitelé by neměli prostředky k provedení naléhavých prací. CH 276.1

Mnohem více peněz, než bylo nutné, se vynaložilo na vybudování našich starších ústavů. Ti, kteří to udělali, se domnívali, že tato okázalost bude reprezentovat dílo. Avšak toto tvrzení není žádnou omluvou zbytečných vydání. CH 276.2

Bůh chce, aby pokorný, tichý a laskavý duch Mistra, který je majestátem nebes, králem slávy, ustavičně byl zjevován v našich ústavech. Nestudujeme Kristův první příchod, jak bychom měli. Kristus přišel proto, aby nám byl ve všem příkladem. Jeho život byl životem přísného sebezapírání. Následujeme-li Jeho příklad, nikdy zbytečně neutratíme prostředky. Nikdy bychom neměli usilovat o vnější okázalost. Naší okázalostí by mělo být to, aby světlo pravdy vyzařovalo z našich dobrých skutků, aby Bůh mohl být oslaven používáním těch nejlepších metod pro uzdravení a úlevu trpícím. Dílu dáme určitou pečeť ne tím, že prostředky věnujeme do velikých budov, nýbrž, že zachováme vznešenou úroveň náboženských zásad ušlechtilým, Kristu podobným charakterem. CH 276.3

Omyly, které byly učiněny při budování v minulosti, měly by být varovným napomenutím do naší budoucnosti. Měli bychom si všimnout, kde jiní klesli a místo abychom jejich omyly na-

podobovali, měli bychom usilovat o nápravu. V celém pokroku našeho díla musíme pamatovat na nutnost šetrnosti. Nesmí zde jít o žádná zbytečná vydání. Pán má brzy přijít náš budovatelský rozhled má odpovídat naší víře. Naše prostředky mají být použity na to, abychom zařizovali příjemné pokoje, zdravé prostředí a podávali zdravou stravu. CH 277.1

Naše představy o budování a zařízení našich ústavů má utvářet a usměrňovat skutečné, praktické vědomí toho, co znamená pokorné chození s Bohem. Nikdy bychom se neměli domnívat, že je nutné, abychom se zdáli bohatými. Nikdy bychom neměli pokládat vnější lesk za prostředek úspěchu. Touha po zevnějšku, který není v každém směru přiměřený dílu, které nám dal konat Bůh, je klam. Zevnějšek, který lze udržet pouze za cenu velikých vydání, je nemilosrdný tyran. Je to jako rakovina, která se vždy zakukluje do živého. CH 277.2

Pohodlí je důležitější než okázalost

Lidé se zdravým úsudkem dají přednost pohodlí před okázalostí a leskem. Mylné je domnění, že okázalým zevnějškem získáme více pacientů, a tím i více prostředků. I kdyby nám tento způsob přivedl více zájemců, nemohli bychom souhlasit, aby naše sanatoria byla vybavena podle marnivých představ tohoto věku. Křesťanský vliv má příliš velkou cenu, než abychom ho takto obětovali. Všechno okolí vně i uvnitř našich ústavů musí být v souladu s Kristovým učením a vyznáním naší víry. Naše dílo ve všech svých odvětvích mělo by být příkladem ne okázalosti a výstřednosti, nýbrž posvěceného úsudku. CH 277.3

Ne velké a drahé budovy; ne přepychové zařízení, a také ne stoly obtížené různými pochoutkami, zaručí našemu dílu vliv a úspěch. Je to víra skrze lásku dělající a očišťující duši, je to ovzduší milosti, které obklopuje věřícího. Svatý Duch ovlivňující mysl a srdce, nás činí vůní života k životu a přivádí Boží požehnání na Jeho dílo. CH 278.1

Bůh i dnes může mít společenství se svým lidem a dát mu moudrost, aby konal jeho vůli, jak měl společenství se svým lidem a dát mu moudrost při budování svatostánku. Při této stavbě projevil určitou moc i majestát a Jeho jméno má být uctíváno v budovách, které jsou stavěny i dnes k Jeho počtě. Věrnost, stálost a způsobnost mají být zřejmé v každé části. CH 278.2

Boží spolupracovníci

Ti, kteří rozhodují o budování sanatoria, mají představit pravdu prací v duchu a lásce Boží. Jako Noe ve své době varoval svět budováním archy, tak věrným budováním Božích ústavů, bude zvěstováno poselství a srdce některých budou přesvědčena a obrácena. Pracovníci by měli očekávat ustavičnou pomoc od Krista, aby vystavěné ústavy nebyly budovány nadarmo. Zatímco výstavba pokračuje, necht' pamatují, že jako v době Noemově a Mojžíšově Bůh se postaral o každou maličkost, potřebnou pro archu a svatostánek, tak i dnes při budování jeho ústavů sám bdí nad celým dílem. Necht' pamatují, že ten veliký Mistr Stavitel, svým slovem, Duchem a moudrostí chce usměrňovat své dílo. Měli by si najít čas, aby na modlitbě žádali od Něho radu. Hlas modlitby a melodie svatého zpěvu měly by se vznášet vystupovat jako příjemná vůně. Všichni by si měli uvědomovat svoji naprostou závislost na Bohu; měli by pamatovat, že budují ústav, z něhož se bude šířit dílo mající význam pro věčnost, a že účastí v tomto díle mají se stát Božími spolupracovníky. Naším heslem vždy má být: „Hleďme na Ježíše“ a ujištění nám zní: *„Vyučím tě cestě, po níž bys choditi měl; dám i radu, oči své na tě obrátě.“* (Ž 32,8) – 7T 90-94 CH 278.3

Přednosti dřevěných budov

Cihlové a kamenné budovy nejsou tím nejvhodnějším materiálem pro stavbu sanatoria, neboť jsou všeobecně chladné a vlhké. Můžeme říci, že cihlová stavba je půvabnější a že přece to, co stavíme, má být půvabné. My však potřebujeme prostranné budovy; a jestliže cihla je příliš drahá, pak musíme budovat ze dřeva. Musíme usilovat o šetrnost. Tuto nutnost nám diktuje velikost díla, které musí být vykonáno v mnoha odvětvích Boží vinice. CH 279.1

Bylo naznačeno, že pacienti se v dřevěné budově nebudou cítit bezpeční před požárem. Jsme-li na venkově, a ne ve městech, kde jsou budovy pohromadě, požár by mohl vzniknout uvnitř a ne venku; cihly by v tomto ohledu nebyly o nic bezpečnější. Pacientům bychom měli vysvětlit, že ze zdravotního hlediska je lépe upřednostnit dřevěnou budovu před cihlovou. – 7T 83, 84 CH 279.2

Šetrné hospodaření

Šetrnost při vydávání prostředků je skvělým rysem křesťanské moudrosti. Lidé v zodpovědném postavení v našich ústavech neberou tuto otázku dostatečně do úvahy. Peníze jsou skvělým darem Božím. V rukou jeho dětí znamenají pokrm pro hladové, nápoj pro žíznivé a oděv pro nahé. Jsou obranou utlačovaných a léčivem pro nemocné. Prostředky by se neměly zbytečně anebo štědře vydávat na uspokojení pýchy a ctižádostivosti. CH 280.1

Vládnout má zásada

Jestliže se má lidem skutečně pomoci, potom vládnoucí mocí musí být neochvějně pohnutky náboženské zásady. Při střetnutí křesťanů a lidí ze světa, křesťanský duch se nemá slučovat s duchem neposvěceným. Rozdíl mezi jimi musí být ostrý a určitý, protože slouží jinému pánu. Jedna třída se snaží jít cestou pokorné poslušnosti Božích požadavků – cestou jednoduchosti a pokory – napodobňující Vzor, Ježíše Krista, druhá třída je v každém ohledu opakem první. Jsou to služebníci světa, ctižádostiví následovníci módy ve výstředním odívání a ukájení chuti. A právě na tomto poli Kristus určil práci zaměstnancům sanatoria. Nemáme umenšovat rozdíl mezi sebou a světáky tím, že scházíme na jejich úroveň, sestupující z výšin vyznačených pro Pánovy vykoupené. Půvaby křesťanského života, jak jsou uplatňovány v naší každodenní práci, podřizování chuti pod vládu rozumu, jednoduchost v odívání a posvátný přístup k lidem, bude světlem ustavičně zářícím na cestu těch, kteří jsou zvyklí na nesprávnosti. ... CH 280.2

Všichni zaměstnanci našich ústavů by se měli žárlivě starat, aby se nic nepromarnilo, i když něco nespadá přímo pod úsek jim vyměřený. Každý může něco vykonat v zájmu šetrnosti. Všichni by měli konat své dílo tak, aby obstálo před Bohem a nikoliv kvůli lidské chvále. CH 281.1

Kristus kdysi poučil své učedníky o šetrnosti a toto poučení stojí za důkladnější pozornost. Zázračně nasýtil tisíce hladových, kteří naslouchali jeho zvěsti. Když se všichni najedli a uspokojili, nedovolil, aby drobtý zahynuly. Ten, který mohl zástupy nasýtit svou božskou mocí, vyzval své učedníky, aby posbírali zbytky, aby nic nepřišlo nazmar. Toto naučení bylo dáno právě tak pro nás, jako pro Kristovy současníky. Syn Boží se stará o potřeby časného života. Nezanedbal drobtý po hostině, i když mohl podobnou hostinu připravit, kdykoliv by chtěl. Pracovníci v našich ústavech by dobře učinili, kdyby se řídili tímto naučením: „*Sbeřte ty drobtý, kteříž zůstali, ať nezhytnou.*“ (J 6,12) Toto je povinností všech a lidé na vedoucím postavení by měli dávat příklad. – 4T 571-573 CH 281.2

Věrnost k našim ústavům

Sanatorium v Battle Creeku bylo vybudováno pod tlakem těžkostí. Bylo třeba učinit rozhodné opatření a smlouvy dát závazně podepsat pomocníkům, že zůstanou určitý počet let jako zaměstnanci ústavu. To byla pozitivní nutnost. Když se totiž získali pracovníci a vynaložilo se značné úsilí, ti-to se stali zběhlými pracovníky, zámožní pacienti přišli s nabídkou lepší mzdy, aby si je zabezpečili jako ošetřovatele. A ti to pomocníci často opustili sanatorium, odešli s nimi bez toho, aby se zamysleli nad námahou, kterou bylo třeba vynaložit, aby získali kvalifikaci odborných pracovníků. Nestalo se to jen v jenom či dvou případech, ale v mnohých. CH 282.1

Občas přicházeli i představitelé jiných ústavů, kteří se neřídí náboženskými zásadami a krajně lichotivým způsobem odvedli pracovníky slibem vyšších mezd. Lékaři odpadli od víry, odešli z ústavu a opustili ho, protože se jim nemohlo ve všem vyhovět. Někteří lékaři byli zbaveni zodpovědnosti, a když se jim dostalo soucitu ze strany jiných pomocníků i pacientů, odlákali i tyto. Když pak měli velké náklady a snažili se jít vlastní cestou a metodami podle svých nejlepších schopností, ztroskotali a zavřeli podnik. Dostali se do dluhů, které nemohli splatit. To se stávalo často. Právo a spravedlnost nebyly na straně těchto lidí. Nehledali „cestu Hospodinovu“, ale cestu vlastní. Zklamali neopatrně a snadno se zmocnili lidí nestálých. Byli příliš zaslepení, než aby se zamysleli nad správnou a nesprávnou stránkou této cesty a příliš lehkomyšní, než aby se dovedli o něco starat. CH 282.2

Proto bylo nutno v sanatoriu v Battle Creeku uzavřít takové smlouvy, které by pracovníky zavazovaly, aby po získání vzdělání ošetřovatelského a vodoléčebného výcviku neodcházeli proto, že jiní jim slibují něco víc. Některým jednotlivcům se poskytly prostředky na získání lékařského vzdě-

lání a dalším užitečnou službu v ústavu. Doktor ____ vkládal naděje v některé z těchto lidí, že mu pomohou nést zodpovědnosti, které na něho těžce doléhaly. Některým se nelíbilo a byli znepokojeni, protože jiní zakladatelé ústavů se jim snažili polichotit a odvábit je do svých sanatorií, slibující jim větší výhody. Takto se někteří pracovníci, kteří sice zůstali v ústavu, stali nespokojenými, netrpělivými, sebevědomými, nespolehlivými, protože pociťovali, že jinde by měli jiné možnosti. Mnozí začátečníci chtěli převzít velké zodpovědnosti, které jim svěřit, bylo nebezpečné, protože se neosvědčili v službě méně zodpovědné. CH 283.1

Chceme, aby se všichni podívali na tuto záležitost z křesťanského hlediska. Tyto zkoušky odhalují skutečný materiál, z kterého se tvoří charakter. V Desateru nacházíme přikázání, které praví: „*Nepokradeš.*“ Toto přikázání se týká právě takových skutků. Některí okrádali ústav o pomoc, kterou jiní museli poskytnout na výcvik potřebný k jejich vlastní práci. Každý postranní plán a každá snaha odvést pomocnou sílu, kterou jiní přijali a vyškolili, není ničím jiným, než přímou krádeží. CH 283.2

Jiné přikázání praví: „*Nepromluvíš proti bližnímu svému křivého svědectví.*“ Některí podpláceli pomocnou sílu, která byla získána a od které závisel určitý pracovní výkon; znevažovaly se plány a kritizovalo se vedení ústavu. Jednání správců vůči těm, jejichž službu chtěli získat, bylo pochybené. Lichotilo se jejich marnivosti a činili se náznaky, že nepostupují (nepokročili) tak rychle, jak by mohli a že už mohli zastávat zodpovědnější místa. CH 284.1

Ta nejvážnější těžkost, kterou naši lékaři a správcové ústavů musí překonávat, spočívá v tom, že mužové a ženy, kteří byli krok za krokem vzděláváni a cvičeni pro určité zodpovědné postavení, stali se nadutými, příliš sebevědomými a přeceňujícími vlastní schopnosti. Jestliže jim byly svěřeny dvě hřivny, cítili se dokonale připraveni hospodařit s pěti. Kdyby byli moudře a uvážlivě použili dvě hřivny a kdyby byli věrně plnili malé povinnosti, které jim byly svěřeny, kdyby byli v každém předsevzetí důkladní, mohli převzít větší zodpovědnosti. Kdyby byli na žebříku vystupovali postupně a osvědčili věrnost v tom nejmenším, byl by to důkaz, že jsou schopní nést těžší břemena byli by věrní v mnohém. Mnozí však chtějí sbírat smetanu jen shora, nemyslí hlouběji a nezvládají své povinnosti. Cítí se být připraveni vystoupit na nejvyšší stupeň žebříku bez toho, aby postupovali krok za krokem. Bolí nás srdce, když porovnáváme dílo, které pochází z jiných rukou, s Boží spravedlivou věrností, kterou Bůh jedině může přijmout. Jde o žalostný nedostatek, lhostejnost, povrchnost, nespolehlivost – o slabé rozumové poznání, bezstarostnost a nedbalost. Bůh nemůže takovým lidem říci: „*To dobře, služebníče dobrý a věrný; nad málem byl jsi věrný, nad mnohem tebe ustanovím.*“ (Mt 25,21) CH 284.2

Lidé musí pracovat svědomitě a uvědomovat si, že konají dílo Boží. Ve svých srdcích musí mít jistotu na odrazení všech satanových chytráctví a klamů, které by je chtěli odvrátit ze správné cesty a svést k tomu, aby si nezvolili cestu Pánovu, ale aby následovali podněty vlastního neukázněného charakteru. Je-li srdce posvěceno a vedeno Duchem Svatým, nebudou nic riskovat, ale ve všech úmyslech budou jistí, že konají dílo pro Ježíše. Budou-li spravedlivě konat své dílo, budou v životě bezpeční, neboť jsou shora drženi, budou neochvějně zásadní a budou vedeni na každou dobrou, svatou cestu. Své dílo nebudou konat pro slávu či pro velkou odměnu, ani ne proto, aby každý jejich skutek byl poznamenán vlastním já ve snaze být někým před světem, ale aby byli ve všem věrní před Bohem. Nebudou se ani z poloviny starat o to, aby konali nějaké velkolepé dílo, ale aby věrně a svědomitě a k Boží chvále vykonali cokoliv. U Boha jsou právě takoví lidé velkými. Jejich jména jsou zapsána v knize života Beránka jako věrných služebníků nejvyššího Boha. To jsou ti, kteří jsou vzácnější u Boha než zlato, vzácnější než čisté zlato z Ofíru. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 29-33 (1888) CH 285.1

Sanatorium jako misijní pole

Sanatorium má být misijním ústavem v plném slova smyslu a jeho charakter se musí v tomto ohledu zachovat, jinak neobdrží Boží pečeť. To si však vyžaduje zbožnost života a charakteru každého pracovníka. Úspěch tohoto ústavu třeba vidět ve světle Božího slova. Skutečný úspěch ponese nebeskou pečeť. Boží pracovníci se budou těšit v Pánu a současně nebudou spokojeni se svým

vlastním úsilím. Moment radosti v Pánu kvůli úspěchu bude momentem sebeponížení pro to, co zůstalo nevykonáno z nedbalosti a nevěrnosti. *CH 286.1*

Ti, kteří přijímají určité postavení, v kterémkoliv z našich zdravotních ústavů, měli by to konat s jistým vědomím vlastních odpovědností. Pán zaslíbil, že bude přítomnou pomocí v každé tísní a neochotu konat skutečné misijní dílo v sanatoriu není možno nijak ospravedlnit. O mnoho více pozornosti by se mělo věnovat získání způsobilosti ke každé povinnosti. Pracovníci by se měli snažit o to, aby své dílo mohli vykonat co nejlépe, nejsvědomitěji a k Boží spokojenosti. Příležitosti konat dobro vždy daleko předstihovaly pracovníky, protože je neviděli a nezužítkovali, protože nepřítel spravedlnosti mocně ovládal jejich mysl. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 46, 47 (1888) *CH 286.2*

Věrnost zásadám

Pokušení, která doléhala na Krista na poušti – chuť, láska ke světu a ctižádost – jsou tři velké, hlavní svody, kterými jsou lidé nejčastěji přemáháni. Správcové sanatoria budou často v pokušení opustit zásady, kterými se takový ústav má řídit. Neměli by se uchýlovat od správné cesty, aby ukojili sklony anebo sloužili zvráceným choutkám zámožných pacientů, nebo přátel. Vliv takového jednání je velmi zlý. Úchylky od učení daného v přednáškách anebo v tisku má krajně nepříznivý účinek na vliv a mravy ústavu a velkou měrou bude mařit všechno úsilí poučit a zreformovat oběti zkažené chutí a vášní a přivést je ke Kristu, jedinému bezpečnému útočišti. *CH 287.1*

Zlo tu nekončí. Tento vliv nezasáhl jen nemocné, ale i pracovníky. Jestliže jsou jednou zábrany strženy, pak to jde krok za krokem nesprávným směrem. Satan představuje lichotivé světské vyhlídky těm, kteří opustí zásadu a obětují bezúhonnost a křesťanskou čest, aby získali souhlas bezbožných. Jeho úsilí bývá často úspěšné. Vítězství získává tam, kde by měl narazit na odpor a utrpět porážku. *CH 287.2*

Kristus odolal satanovi za nás. Máme příklad našeho Spasitele, který má posilnit naše slabé záměry a rozhodnutí, ale naproti tomu některé svedou satanova pokušení a nepadnou sami. Každý, kdo nezvítězí, svým vlivem strhává jiné. Ti, kteří nemají spojení s Bohem a nedostávají moudrost a milost, aby zjemnili a povznesli své vlastní životy, budou souzeni za to dobro, které mohli vykonat, ale nevykonali, protože se spokojili s přizemním smýšlením a s přátelstvím s neposvěcenými. *CH 287.3*

Celé nebe se zajímá o spásu člověka a je ochotno poslat mu požehnané dary, jestliže splní Kristovy podmínky: „*Vyjdětež z prostředku jejich, a oddělte se, praví Pán; a nečistého se nedotýkejte.*“ (2 K 6,17) – 4T 576, 577 *CH 288.1*

K Boží slávě

Jsme napomínáni, abychom či jíme, pijeme, anebo cokoli konáme, všechno činili k Boží slávě. Kdo vědomě jednal ze zásady spíše než z popudu a do písmene poslechl tohoto příkazu? Kolik z mladých učedníků se spolehló úplně na Boha a s celou opravdovostí toužili poznat a plnit Jeho vůli? Mnozí slouží Kristu jen slovem, ale ne skutkem. Kde vládnou náboženské zásady, nebezpečí velkých omylů je malé, protože sobectví, které vždy oslepuje a svádí, je podřízeno. Upřímná touha činit jiným dobro převládá natolik, že vlastní já je zapomenuto. Mít pevné náboženské zásady je neocenitelný poklad. Je to nejčistší, nejvyšší a nejvznešenější vliv, jaký mohou smrtelníci vlastnit. Ti mají kotvu. Každý skutek je dobře uvážen, aby jeho účinky neškodily jiným a neodváděli od Krista. – 2T 129 *CH 288.2*

Duchovní správce a jeho práce

Je velmi důležité, aby ten, kdo je povolán starat se o duchovní zájmy pacientů a pomocníků, byl rozvázným a v zásadách neúchylným člověkem, aby byl mravně vlivný a dovedl se přiblížit k lidem. Měl by to být moudrý a vzdělaný člověk, laskavý a rozumný. Zpočátku snad nebude ve všem důkladně výkonný; ale opravdovým smýšlením a uplatněním svých zkušeností by se měl vypracovat pro toto důležité dílo. Nejvyšší moudrost a šlechetnost se vyžaduje, má-li člověk v tomto po-

stavení sloužit při vši neúchylné čestnosti, protože bude třeba odrážet předsudky, úzkoprsost a blud v každé podobě. CH 289.1

Toto místo by neměl zastávat člověk unáhlené povahy a bojového ducha. Třeba dbát o to, aby se Kristovo náboženství unáhleností anebo netrpělivostí nestalo odpudivým. Boží služebník by se měl snažit, aby tichostí, šlechetností a láskou správně představoval naše posvátné vyznání. Kříž nesmí být nikdy zatemněn, nade vše třeba představovat Spasitelovu neposkvrněnou lásku. Pracovník musí být proniknut Ježíšovým duchem a pak budou poklady duše představeny slovy, které proniknou do srdcí jeho posluchačů. Kristovo náboženství zpříkaldně každodenním životem jeho následovníků, bude mít desetinásobně větší vliv než nejvýřečnější kázání. ... Jestliže všichni zaměstnanci sanatoria správně představují pravdy zdravotní reformy a naše svaté vyznání, potom šíří vliv, který bude formovat myslí jejich pacientů. Protiklad mylných návyků a zvyklostí zodpovídajících Boží pravdě má přesvědčivou moc. – 4T 546, 547 CH 289.2

Pravdu zachovávejte v její čistotě

Všichni, kteří jsou pověřeni vedením Božích ústavů, potřebují mnoho síly, ušlechtilosti a vedení od Pána, aby se neprotivili svatým zásadám pravdy. Přemnozí jsou velice neteční, aby pochopili, že je jejich povinností chránit pravdu v její čistotě a bez poskvrny jedinou stopou bludu. Nebezpečí pro ně spočívá v nízkém oceňování pravdy, které v myslích zanechává dojem, že ani tak nezáleží na tom, v co věříme, pakliže jen před světem dosahujeme vyššího postavení a zaujímáme nejvyšší místa. CH 290.1

Bůh vyžaduje muže se srdcem pevným jako ocel, kteří budou statečně stát za svou poctivostí, nezastrašení okolnostmi. Vyžaduje muže, kteří budou stát stranou, oddělení od nepřátel pravdy. Žádá si lidi, kteří se nebudou spoléhat na moc světské síly, vstupující ve společné svazky se světskými lidmi, aby si zajistili prostředky na pokračování Jeho díla – na budování ústavů. Šalamoun si svým spojením s nevěřícími zajistil nadbytek zlata a stříbra, ale jeho prospěch se ukázal být jeho zkázou. Dnešní lidé nejsou moudřejší jako on a jsou právě tak ochotni poddávat se vlivům, jež způsobily jeho pád. Satan se po tisíciletí cvičil ve svých svodech; a na lidi dnešní jde s neodolatelnou silou. Svou jedinou ochranu nalézáme v poslušnosti slova Božího, daného nám za bezpečného průvodce a rádce. Dnešní lid Boží má být stranou a oddělen od světa, jeho ducha a vlivu. CH 290.2

„Vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se.“ (2 K 6,17) Uslyšíme Boží hlas a poslechneme, nebo zůstaneme v půl cesty a pokusíme se sloužit Bohu i mamonu? Vážná práce čeká na každého z nás. Správné myšlení, čisté a svaté cíle nepřicházejí k nám přirozeně. Museli jsme o ně usilovat. Čisté a svaté zásady musí zakořenit ve všech našich institucích, vydavatelstvích, školách i kolejních zdravotních ústavech. Mají-li být takové, jak je Bůh chce mít, pak všichni, kdo jsou pracovně vázaní na naše ústavy, nebudou se řídit podle vzoru světských institucí. Zůstanou zvláštními, řízení a spravování podle pravidel Písma. Neshodnou se v zásadách světských jen proto, aby získali nějakého ochránce. Žádné pohnutky nebudou tak silné, aby je odvedly od povinnosti. Ti pak, kdož jsou vedeni Božím Duchem, nebudou toužit po vlastním potěšení nebo zábavě. Jestliže Kristus přebývá v srdcích členů Jeho církve, pak tito odpoví na výzvu: *„Vyjděte z prostředku jejich, a oddělte se.“* „Abyste neobcovali hříchům jeho.“ (Zj 18,4) – RH Feb. 1, 1906 CH 291.1

Pro blaho jiných

Ve svém jednání vůči všem jiným by nás měli vést vyšší pohnutky, než je sobecký zájem. Každý by si měl uvědomovat, že tento ústav je jedním z Božích nástrojů na odstraňování nemocí těla a na usměrnění hříchem choré duše k Tomu, který může uzdravit duši i tělo. Mimo splnění zvláštních povinností, které jim byly určeny, všichni by měli usilovat o blaho jiných. Sobectví odporuje duchu křesťanství. – 4T 564 CH 291.2

Potřební pracovníci

Měli bychom dbát o to, aby v našich zdravotních ústavech byli zaměstnáni ti, kteří správně usměrňují dílo. Charaktery třeba ztvárňovat podle Božského vzoru. Drahé šaty z nás neudělají

vlivné lidi, ale pravá křesťanská pokora dopomůže k tomu, abychom vyvýšili našeho Spasitele. Každý z našich pracovníků ve své dobročinné službě lidem světa hostinsky přicházejícím do našich zdravotních ústavů má naději na úspěch jen tehdy, jestliže si udrží živé spojení s Bohem. Oděv zdravotních pomocníků má být skromný a čistý, ale oděv není tak důležitý jako jednání. To nejdůležitější je, aby v našem životě vynikala pravda, aby naše slova byla v souladu s vyznávanou vírou. Jestliže se pracovníci v našich zdravotních ústavech podřídí Bohu a zaujmou vznešené postavení jako věřící v pravdu, Pán to ocení a my budeme svědky velkého díla v těchto ústavech. CH 292.1

Zkušení pomocníci

Není nejrozměšnější, jestliže je v našich ústavech příliš mnoho nezkušených lidí, začátečníků, a jestliže chybí zkušený, výkonný pracovníci. Potřebujeme více zkušených žen a zdravě smýšlejících, neochvějně soudných mužů – skutečných lidí, kteří se bojí Boha a moudře dovedou snášet zodpovědnost. Někteří mohou nabízet svou práci za malou mzdu, protože se v sanatoriu dobře cítí, anebo se chtějí v sanatoriu něčemu naučit, ale zaměstnávat v ústavu příliš mnoho nezkušených pomocníků není hospodárné. CH 292.2

Jestliže na díle pracují správní lidé, a jestliže všichni podřídí svá srdce Bohu, pak i navzdory tomu, že ústav je nyní velmi zadlužen, Pán tak požehná dílo, že dluh se sníží a lidé se obrátí k pravdě, protože poznají, že pracovníci jdou cestou Páně a zachovávají jeho přikázání. Toto je jediná nádej na úspěch v našich zdravotních ústavech. Zbytečně přemýšlíme o nějaké jiné cestě. Nemůžeme očekávat, že Boží požehnání spočine na nás, jestliže sloužíme Bohu svévolně a svévolně ho opouštíme. CH 292.3

Není třeba, abychom vyhovovali světským tužbám po zábavě. Na světě jsou jiná místa, kde lidé mohou najít zábavu. V našich sanatoriích potřebujeme ty, kteří projeví prostotu pravé zbožnosti. Když do našich ústavů přijdou nemocní, měli by pocítit, že tu působí Božská moc a že jsou zde přítomní Boží andělé. – RH Dec. 30, 1909 CH 293.1

Potřeba taktu

Duchovní práce v našich sanatoriích nemá být pod správou lékařů. Toto dílo si vyžaduje důmysl a takt a hluboké znalosti Písma. Kazatelé s těmito schopnostmi by měli spolupracovat s našimi sanatorii. Měli by poukázat na význam střídmosti z křesťanského hlediska upozorněním, že tělo je chrámem Svatého Ducha, a připomenout lidem zodpovědnost, která na nich spočívá jako na Božím vykoupeném vlastnictví, aby jejich mysl a tělo bylo svatým chrámem, vhodným za příbytek Svatého Ducha. – 7T 75 CH 293.2

Co s citovými vztahy?

Dozorci ústavu musí stále usilovat o udržování vysoké úrovně a pečlivě dohlížet na mládež, kterou jim svěřili rodiče, a to jako pozorovatelé a pomocníci v různých odvětvích. Při spolupráci mladých lidí se vytvářejí sympatie, které se často mění na nedobré city. Jestliže dozorcí jsou k tomu lhostejní, tito lidé mohou utrpět trvalou škodu a vysoká mravní úroveň ústavu může být znevážena. Jestliže někdo z nemocných anebo pomocníků i nadále po rozvázném poučení udržuje klamné vztahy, měl by být z ústavu propuštěn, protože jeho příklad ovlivní nevinné a důvěřivé. Mladé dívky ztratí dívčí stud a budou se chovat svůdně, protože jejich city byly oklamány. ... CH 294.1

Mladé je třeba poučit, aby byli upřímní a přece ve společnosti přátel nevtraví. Je třeba je poučit, aby respektovali správná pravidla a autoritu. Jestliže to odmítají, je třeba je propustit bez ohledu na to, jaké postavení zastávají, protože ohrožují mravně i jiné. Vtravost mladých děvčat do společnosti mládenců, vyhledávání jejich pracovního prostředí, přílišná hovornost s nimi o všedních a bezvýznamných věcech, snižuje jejich ženskou důstojnost. Snižuje je i v očích těch, kteří sami podobně jednají. ... CH 294.2

Vyznavači Kristova náboženství by se neměli snižovat k nízkým rozhovorům, k neslušné důvěrnosti vůči ženám kterékoliv skupiny, vdaným anebo svobodným. Ať důstojně zastávají své vlastní postavení. Současně by měli být vůči všem společenská, laskaví a zdvořilí. Děvčata by měla být zdrženlivá a skromná. Ve vlastním zájmu by neměla poskytnout žádnou příležitost, aby je někdo

pomlouval. ... Jak některé z nich projeví nízké smýšlení a místo vznešeného jednání projeví nízké sklony, je třeba s nimi bez váhání rozvázat pracovní poměr, protože by určitě nedobře působily na jiné po mravní stránce. CH 294.3

Vždy pamatujte, že naše zdravotní ústavy jsou misijním polem. ... Chcete ospravedlnovat lehkou váznost a nedbalost poukazem na to, že je to výsledek vaší nerozvážnosti? Zda není povinností křesťana smýšlet rozvázně? Jestliže Ježíš vládne v srdci, mohou být myšlenky rozpustilé? ... CH 295.1

Stále a neochvějně je třeba pěstovat mravní čistotu, sebeúctu a odolnost. Nemělo by být ani jediné úchylnky od zdrženlivosti. Jediný projev důvěrnosti, jediná indiskrétnost mohou ohrozit duši tím, že otevrou dveře pokušením a oslabí ostražitost. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 26-28 (1885) CH 295.2

Zušlechťující moc čistých myšlenek

Musíme si být stále vědomi zušlechťující moci čistých myšlenek. Jedinou jistotou každé duše je správné myšlení. Jak člověk „*ve svém srdci smýšlí, takovým je*“ (Př 23,7). Moc sebeovládání sílí cvikem. Co se zdá z počátku těžkým, stane se častým opakováním lehkým a správné myšlení i jednání stane se zvykem. Chceme-li, můžeme se vyvarovat všeho, co je nízké a podřadné a pozvednout se k vyšším metám; můžeme být lidmi váženi a Bohem milováni. – MH 491 CH 295.3

Kritizovat a vinit

Ti, kteří navštěvují naše ústavy a zjišťují v čem se práce nedaří, měli by, při větší zkušenosti a znalosti úspěšné cesty ve spravování, poradit správcům a pomoci jim pochopit správný postup práce. Ti, kteří to nečiní, zanedbávají svou povinnost a zpronevěřují se Bohem jim svěřené zodpovědnosti. Jestliže takový člověk odchází z ústavu bez připomínek patřičným osobám a svěří se o chybách ve vedení lidem nezainteresovaným a zmíní se o ztrátách ústavu, neprojevil křesťanského ducha a nebyl věrným vůči svým bratřím ani vůči Bohu. Pán chtěl, aby rozdal světlo. Jestliže ho má a jestliže nějaký vhodný návrh nemá, pak škodí, jestliže jiným vypráví o poznaných chybách. Jestliže svou domnělou vyšší moudrostí nepomáhá pracovníkům, jestliže jen nachází chyby a neřekne to v pravém duchu, jak je odstranit, nejenže poškozuje dobré jméno ústavu, ale i pracovníky, kteří se snad snaží vykonat vše podle nejlepšího světla, jaké mají. CH 296.1

Nad tím je třeba se pečlivě zamyslet. Každý muž a žena by se měli ptát: „Na čí straně jsem? Buduji anebo bořím jeden z Božích nástrojů?“ CH 296.2

Velice mne zarmucuje, že mezi pracovníky našich ústavů není vždy soulad. Uvažovala jsem: „Je možné, že někdo může být nespokojen s pracovníky těchto ústavů? Je někdo, kdo pacientům, návštěvníkům anebo spolupracovníkům naznačí, že mnohé by se mělo vykonat, co se nevykonalo a mnohé se nekoná správně? Jestliže to někteří činí, nekonají křesťanské dílo.“ CH 296.3

Lidi, povolanych na různá zodpovědná místa, je třeba si vážit. Nenajdeme lidi v každém ohledu dokonalé. Mohou usilovat o dokonalost charakteru, ale jsou omezení a bloudící. Zaměstnanci našich ústavů by si měli pokládat za svou povinnost žárlivě chránit dílo i pracovníky před nespravedlivou kritikou. Neměli by unáhleně přijmout anebo vyjádřit kritická slova vůči kterémukoliv zaměstnanci v Božím díle. Dílo, které koná Bůh prostřednictvím svých nástrojů, může tím být velmi zpomaleno. Kola pokroku mohou být přibrzděna právě tehdy, když Pán praví: „Vpřed.“ CH 297.1

Je velkým a velmi rozšířeným zlem mezi našim lidem, povolovat uzdu myšlenek, zapochybovat a kritizovat vše, co činí někdo jiný, dělat kopečky a krtince v domněni, že vlastní postup je nejsprávnější, i když na takovém místě by to snad ani z poloviny tak dobře nevykonali. Práci jiných kritizují právě tak snadno, jako dýchají. Zvykli si kritizovat jiné, zatímco je samé by bylo třeba přísně připoutat k dílu a jejich bezbožné řeči i tvrdost by bylo třeba vypálit z duše očistným ohněm Boží lásky. ... CH 297.2

Kdokoliv připustí jen podezření, anebo kritiku svých spolupracovníků, kritizuje, přitom je nepokárá a odsuzovanému celou záležitost svědomitě nevysvětlí, koná dílo nepřitele. Zasívá semeno neshody a sváru, a s jeho ovocem se setká v den Hospodinův. ... CH 297.3

Tato neúcta vůči jiným, tato bezohlednost vůči pravdě a spravedlnosti není něčím řídkým. Víceméně se vyskytuje ve všech našich ústavách. Někteří si pokládají za povinnost mluvit o tom, dokud se to nerozroste do velkých rozměrů. Místo toho měli mít všichni zaměstnanci našich ústavů za svatou zásadu střežit zájmy a dobré jméno každého spolupracovníka, jako kdyby jim šlo o jejich vlastní dobré jméno. – Health, Philanthropic, and Medical Work, p. 23-26 (1885) *CH 298.1*

Následky přechovávaného hříchu

Nejsilnější ohradou nepravostí na zemi není rouhavý život zavrženého hříšníka ani sešlého vyvrhele, nýbrž je to život, který se jinak zdá ctnostný, úctyhodný a ušlechtilý, avšak je v něm živěn jediný hřích nebo nepravost. Duši, která skrytě bojuje proti některému obrovskému pokušení a chvěje se přímo nad okrajem propasti, je takovýto „příklad“ jedním z nejmocnějších svodů k hříchu. Ten, kdo byl obdařen vyšším pojetím života, pravdy a cti, a přesto úmyslně přestupuje některé ze svatých přikázání Božího zákona, proměnil své vzácné dary v léčku hříchu. Nadání, vlohy, oblibenost, ano i velkodušné a šlechetné skutky mohou se tak stát léčkou satanovou, která přivede i ostatní duše nad propast zkázy pro tento život i pro život budoucí. – MB 140 *CH 298.2*

Hledíce na Ježíše

Minulé noci jsem zažila obdivuhodnou zkušenost. Byla jsem ve shromáždění, kde se kladly a zodpovídaly otázky. Vzbudila jsem se o jedné hodině a vstala jsem. Chvíli jsem se procházela po pokoji a s celou upřímností jsem se modlila o objasnění mysli, o posílení zraku a o sílu napsat to, co musí být ukázáno. Prosila jsem Pána, aby mi pomohl vydat svědectví, které by probudilo jeho lid dříve, než bude navždy pozdě. ... *CH 299.1*

Zamýšlela jsem se nad problémy týkajícími se budoucího pokroku Božího díla. Lidé s malou zkušeností na začátku díla se často mýlí v úsudku o tom, jak by dílo mělo postupovat. V mnohých bodech jsou v pokušení. Domnívají se, že by bylo lépe, kdyby nadaní pracovníci měli lepší mzdy podle důležitosti vykonávané práce. *CH 299.2*

Autoritativní hlas mezi námi v shromáždění, kterého jsem se minulé noci zúčastnila, pravil to, co rozhodlo. Byla to slova: „Hledíce na Ježíše, Původce a Dokonavatele naší víry, sledujte jeho dílo, kdy vzal na sebe lidskou přirozenost, a pamatujte, že on je vaším Vzorem. Při zachraňování člověka má vám být vůdcem jeho božsko-lidský život zde na zemi. On stvořil svět a přece, když byl na světě, neměl, kde by hlavu složil.“ *CH 299.3*

Kdyby nejnadanější pracovníci dostávali vyšší mzdy, pak by ti, kteří mají namáhavější práci v díle, požadovali též vyšší mzdy s odůvodněním, že jejich práce je právě tak důležitá jako kterákoliv jiná. *CH 299.4*

Práci třeba konat v mnohých odvětvích. Třeba připojit nové území. Netřeba však vytvářet žádná jeruzalémská centra. V případě, že by se taková centra vytvořila, Pán nebe by z nich vypudil svůj lid. *CH 299.5*

Dílo Boží musí pronikat do široka. Při budování ústavů nesmíme nikdy soupeřit s ústavu světa, co do rozsahu a okázalosti. Nesmíme se spolčovat s těmi, kteří nemilují Boha a nemají jeho bázeň. Ti, kteří nemají světlo přítomné pravdy, kteří nejsou schopni vidět toho Neviditelného, jsou obklopeni duchovní temnotou, která je jako půlnoční tma. V nitru je všechno pochmurné. Neznají význam radosti v Pánu. Nemají žádný zájem o věčné skutečnosti. Jejich pozornost je pohlcena přízemními věcmi. Spěchají do marností, nečestně se snaží získat přednosti. Jestliže zapomněli na Boha, pramen živé vody, vykopali si děravé cisterny, které neudrží vodu. Nemělo by tomu být tak s těmi, kteří okusili moc budoucího světa. *CH 300.1*

Šetrnost a sebezapření

Rozséejte semeno pravdy, kdekoliv máte příležitost. Upevňováním díla v novém prostředí všemožně usilujte o šetrnost. Posbírejte drobtý, aby se nic neztratilo. ... *CH 300.2*

Bližíme se sklonku pozemských dějin a různá odvětví díla třeba usměrňovat směrem vpřed o mnoho větší obětavostí, než dosud. Dílo pro tyto poslední dny je dílem misijním. Zvěstovat pravdu od A do Z znamená misijní úsilí. Dílo, které třeba vykonat, vyžaduje si oběti na každém stupni

pokroku. Pracovníci mají vyjít ze soudu očištění a zjemnění jako zlato z ohně. – Special Testimonies, Series B, No. 19, pp. 29-31 (1902) *CH 300.3*

Spolupráce škol a sanatorií

Je dobře, aby naše výchovné školy pro křesťanské pracovníky byly zřizovány nedaleko našich zdravotních ústavů, aby studenti mohli být vychováni pro šíření zásad zdravé životosprávy. Ústavy, které vysílají pracovníky schopné vykládat důvody své víry a kteří mají víru skrze lásku konající a očišťující duši, mají velikou cenu. Byla jsem jasně poučena, že bychom měli své školy postavit podle sanatorií, kde je to jen možné, aby každý ústav mohl být pomocí a posilou ústavu druhému. Ten, který stvořil člověka se zajímá o trpící. On usměrnil zřizování našich sanatorií, aby se mohly stát účinným prostředkem při výchově mužů a žen pro dílo služby trpícímu lidstvu. *CH 301.1*

Adventní zdravotníci by měli pamatovat, že Pán Bůh všemohoucí kraluje. Kristus byl největším lékařem, který chodil po této hříšné zemi. Pán chtěl, aby Jeho lid chodil k Němu pro svoji moc při uzdravování. On je chce pokřtít svým Svatým Duchem a uzpůsobit k službě, která je učiní požehnáním pro navrácení duchovního i tělesného zdraví těm, kteří potřebují uzdravení. ... *CH 301.2*

Pán chce mít pracovníky, kteří by vynakládali zvláštní úsilí, aby ukázali nemocným a trpícím slavného Lékaře a Stvořitele lidského těla. – 9T 178 *CH 301.3*

Mzdová rovnost

Drazí bratři,

nepředpokládala jsem, že to tak dlouho potrvá, než splním svůj slib a napíši vám. Přemýšlela jsem o tom, co znepokojovalo vaši mysl ohledně mezd. Kdybychom vypláceli vyšší mzdy, jak navrhuje, mohli bychom pro důležitá, zodpovědná místa získat schopné lidi. Mohlo by tomu tak být, ale velmi bych litovala, kdybych viděla, že naše pracovníky drží při díle mzda. Boží dílo potřebuje pracovníky, kteří učiní s ním smlouvu při oběti, kteří budou pracovat z lásky k lidem a ne pro mzdu. *CH 302.1*

Vážení bratři, váš názor na mzdy je světským názorem. Služba je služba a jeden druh práce je právě tak důležitý jako ten druhý. Každému je svěřeno určité dílo. Je třeba vykonat nevyhnutelnou namáhavou práci, práci nepříjemného vypětí a vyžadující zručnost a taktnost. V díle Božím se vyžaduje tělesná i duševní námaha a oboje je podstatně důležité. Jedno je právě tak důležité jako to druhé. Kdybychom měli činit dělicí čáru mezi tělesnou a duševní práci, dostávali bychom se do velmi nesnadného postavení. *CH 302.2*

Ve světských ústavech se pokoušeli dát lidem vyšší mzdy. Někteří dostali vyšší mzdy, jiní s právě tak namáhavou prací měli sotva dost na vydržování svých rodin. A přece jejich námaha byla právě tak velká a častokrát se lidé přepracovávali a nadměrně unavili, zatímco jiní, sotva při poloviční námaze dostávali dvojnásobnou mzdu. Pán to všechno vidí a určité povolá lidi k zodpovědnosti; neboť On je Bohem spravedlnosti a rovnosti. *CH 302.3*

Ti, jež poznají přítomnou pravdu, měli by být ve všem svým počínání čisti, poctiví a šlechetní. Nikdo zprostřed Božích služebníků by neměl toužit a dychtit po nejvyšším postavení, jakým je postavení ředitele anebo správce. Takové postavení je spojeno s velkým nebezpečím. *CH 303.1*

Naši ošetřovatelé jsou povzbuzováni, aby se zavázali pracovat na určitém úseku za určitý obnos. Sami se zavazují sloužit tak či onak a pak jsou nespokojení. Je třeba, aby se projevilo více rovnosti vůči našim ošetřovatelům. Mezi našimi zdravotními pracovníky jsou rozumní, svědomití lidé, kteří vždy pracují věrně. Takové ošetřovatele právě potřebujeme a oni by měli dostat větší mzdu, aby v případě nemoci měli dost prostředků a mohli si odpočinout a zrekreovat se. Častokrát se též stává, že rodiče těchto ošetřovatelů se velmi zapírají, aby svým dětem umožnili dosáhnout ošetřovatelské vzdělání. Je docela správné, aby po dokončení svého studia tyto děti obdržely dostatečnou odměnu, aby mohli pomoci svým rodičům, jestliže tuto pomoc potřebují. – Special Testimonies, Series B, No. 19, pp. 32, 33 (1902) *CH 303.2*

Zásadní šetrnost

Lidé, ochotní přinést obět' na podporu Božího díla a pomoc trpícím a nuzným, nejsou lidé nedbalí, nevázaní a váhaví ve svém povolání. Vždy dbají o to, aby jejich výdaje odpovídaly jejich příjmu. Jsou zásadně šetrní; uvědomují si, že šetření je jejich povinností, aby mohli něco dát. – 4T 573

CH 303.3

Vyrovnání

Bůh nechce, aby Jeho dílo bylo ustavičně zatíženo dluhem. Jestliže je třeba, aby byli vybudovány nové budovy a ještě jiné vymoženosti pro některou instituci, střežte se, aby jste nešli nad své možnosti. Raději se vzdát některých plánů dokud nebude otevřena cesta k tomu, aby se mohlo vybudovat bez velikých dluhů a placení úroků. CH 304.1

Nakladatelství byla učiněna bankou našemu lidu a tím uschopněna opatřit prostředky k podpoře odvětví díla v různých polích a pomohla udržet jiné podniky. To je správné. V tomto směru nebylo nic učiněno přespříliš. Pán to všechno vidí. Avšak podle světla, které mi dal, měli bychom vynaložit všechno úsilí, abychom byli zbaveni dluhu. CH 304.2

Vydavatelské dílo bylo budováno sebezapřením a mělo být vedeno podle přísných ekonomických zásad. Otázka financí může být rozřešena i při nedostatku prostředků. Pracovníci budou souhlasit i s určitým snížením mezd. Toto byla zásady, kterou mi Pán zjevil na předložení našim institucím. Když je málo prostředků, měli bychom ochotně omezit své nároky. CH 304.3

Publikace by měly být správně oceněny a pak všichni v našich vydavatelstvích by měli usilovat o šetrnost v každém možném směru, i kdybychom pokračovali za ztížených okolností. Všimněte si i malých vydání. Napravte každou trhlinu. Právě ta malá vydání nakonec vedou k těžkým ztrátám. Posbírejte všechny drobtý, aby se nic neztratilo. Neztrácejte chvíli zbytečným mluvením; promarněné minuty zmaří celé hodiny. Vytrvalá pilnost u víře, bude vždy korunována úspěchem. CH 304.4

Někteří se domnívají, že je to pod jejich důstojnost dbát o malé věci. Myslí si, že je to důkazem omezeného smýšlení a lakomství. Avšak nepatrné trhliny potopily již mnohou loď. Nic, co by mohlo posloužit k dosažení cíle, nemělo by být promarněno. Nedostatek šetrnosti naše ústavy jistě zavede do dluhů. I když můžeme obdržet mnoho prostředků, nakonec je můžeme utratit v malých vydáních v každém odvětví díla. Šetrnost není lakomost. CH 305.1

Každý muž či žena zaměstnaní v nakladatelství měli by být věrnými strážci a bdít, aby se nic nepromarnilo. Všichni by měli pozorovat svá přání, která si vyžadují náklad prostředků. Někteří lidé žijí lépe ze čtyř set dolarů ročně než jiní za osm set. Právě tak je to i s našimi institucemi; některé osoby mohou se uživit s mnohem menším kapitálem než jiné. Bůh chce, aby všichni pracovníci dovedli šetřit a obzvláště být věrnými hospodáři. CH 305.2

Každý pracovník v našich institucích měl by obdržet čistou mzdu. Jestliže pracovníci dostanou přiměřenou mzdu, mají možnost přispět svými dary na dílo. Není správné, aby někteří obdrželi velikou sumu a jiní, kteří konají podstatně důležitou a věrnou práci, obdrželi pouze málo. CH 305.3

A přece jsou případy, kde musí být uplatněna různost. V našich nakladatelstvích pracují lidé, kteří nesou těžkou zodpovědnost a jejichž práce má veliký význam pro ústav. V mnoha jiných postaveních by měli mnohem menší starostlivost a finančně by měli mnohem větší zisk. Všichni mohou vidět nespravedlivost, když bychom takovým lidem nedávali o nic větší mzdu, než platíme dělníky v běžné práci. CH 305.4

Jestliže Pán povolal některou ženu k zvláštnímu dílu, její práce by měla být oceněna podle její hodnoty. Někteří se mohou domnívat, že je správné dovolit lidem, aby věnovali svůj čas a práci dílu bez odměny. Bůh však neposvěcuje takové jednání. Když se vyžaduje určité sebezapření z nedostatku prostředků, bříme nemá spočívat cele na několika málo osobách. Všichni by se měli spojit v oběti. CH 305.5

Pán chce, aby ti, kteří byli pověřeni Jeho statky, projevovali laskavost a štedrost, a ne lakomost. Neměli by se snažit zadržovat každý možný haléf. Pánu se to nelíbí. ... CH 306.1

Pán chce takové lidi, kteří vidí dílo v jeho velikosti a kteří chápou zásady, které byly do tohoto díla vetkány od jeho počátku. On nechce, aby světský pořádek formoval dílo zcela jinak, než jak to svému lidu vyznačil. Dílo musí nést povahu svého Původce. CH 306.2

V oběti Kristově pro padlé lidstvo setkal se milosrdenství s pravdou, spravedlnost a pokoj se spolu políbily. Když jsou tyto přívlastky odděleny i v té nejobdivuhodnější a zdánlivě úspěšné práci, pak z ní nic nebude. *CH 306.3*

Bůh si nevybral jen několik málo lidí a jiné nechal bez péče. Nepozvedne jednoho, aby utlačil a zavrhl druhého. Všichni, kdo jsou opravdu obrácení, projeví téhož ducha. Se svými spolubližními budou nakládat jako by s nimi nakládal Kristus. Žádný nebude přehlížet práva toho druhého. *CH 306.4*

Boží služebníci by měli mít tak velikou úctu k svatému dílu, které konají, že do něj nevnesou ani stopu sobectví. – 7T 206-209 (Tento článek adresovaný správcům a pracovníkům našich nakladatelství tu uvádíme proto, že zásady v něm uvedené se vztahují i na pracovníky zdravotních ústavů.) *CH 306.5*

Žádné nadměrné platy

Žádný člověk by neměl dostávat neúměrnou mzdu, byť by měl i zvláštní schopnosti a přípravu. Práce vykonaná pro Pána a jeho dílo nemá být jen otázkou finanční. Pracovníci v nakladatelstvích nemají namáhavější práci, žádná větší vydání, ani větší odpovědnosti, než pracovníci v jiných odvětvích. Nikterak nepracují namáhavěji než věrní kazatelé. Naopak, kazatelé obvykle přinášejí větší oběti než pracovníci v našich ústavech. Kazatelé jdou, kam jsou posláni; bývají to pohotoví lidé. Ochotní jsou k službě každou chvíli a v každé situaci. Okolnosti je často nutí k odloučenosti i od svých rodin. Pracovníci v nakladatelství mají trvalý domov a mohou žít ve svých rodinách. Toto je velikým ušetřením výdajů a mělo by se to uvážit při stanovení mezd pracovníků v kazatelské službě a v nakladatelství. *CH 307.1*

Ti, kteří celým srdcem a do krajnosti pracují na vinici Páně, nejsou ti, kteří si mají nejvíce oceňovat své vlastní služby. Místo domýšlivých sebe důležitých nároků za přesně vyměřené odpracované hodiny, měli by srovnávat své úsilí se Spasitelovou prací a počítat se za neužitečné pracovníky. *CH 307.2*

Bratři, nepřemýšlejte o tom, jak co nejméně by jste dosáhli tu nejnižší úroveň, nýbrž probud'te se a uchop'te plnost Kristovu, abyste mohli vykonat mnoho pro Něho. – 7T 208, 209 *CH 307.3*

Pomáhejme těm, kdo pomoc potřebují

Jako Boží služebníci, máme mít masité srdce plné lásky, která nás nutí nápomocně sloužit těm, kdo pomoc potřebují více než my. Vidíme-li své bratry a sestry zápasit s chudobou a dluhem, vidíme-li sbory, které potřebují finanční pomoc, měli bychom o ně projevit nesobecký zájem a pomoci jim tou měrou, jak nás Pán požehnal. Jestliže vy, kteří jste v odpovědném postavení v některém ústavu, vidíte jiné ústavy statečně zápasit o prostor, aby mohli podobně pracovat, jak se pracuje v ústavech, v kterých jste vy zaměstnání, nebud'te žárliví. *CH 308.1*

Nesnažte se vyřadit některou pracovní sílu a vyvýšit sami sebe ve vědomí nadřazenosti. Spíše omezte některé ze svých rozsáhlých plánů a pomozte těm, kdo zápasí. Pomozte jim uskutečnit některé jejich plány, aby se zvětšila jejich užitečnost. Nepoužívejte každý dolar na rozšíření vašich zájmů a zvětšení vašich odpovědností. Ušetřete část svých prostředků pro zřízení zdravotních institucí a škol na jiných místech. Budete potřebovat velikou moudrost, abyste poznali, kde tyto instituce zřídit, aby lid měl z toho největší užitek. Všechny tyto věci nutno upřímně uvážit. *CH 308.2*

Ti, kdo jsou na zodpovědných místech, budou potřebovat moudrost shůry, aby jednali spravedlivě, milovali soud, projevovali milosrdenství nejenom pouze několika, nýbrž každému, s nímž přijdou do styku. Kristus ztotožňuje své zájmy se zájmy svého lidu bez ohledu na to, jak je chudý a nuzný. Pro barevný lid nutno zřídit misijní stanice a každý by se měl snažit něco konat a konat nyní. *CH 308.3*

Potřebujeme, aby ústavy byly zřízeny na různých místech, aby se mužové a ženy pustili do díla, konali to nejlepší v bázni Boží. Nikdo by neměl ztrácet ze zřetele své poslání a dílo. Každý by měl usilovat úspěšně pokračovat v díle, které mu bylo svěřeno. Všechny naše instituce by na to měly pamatovat a usilovat o úspěch; současně by však neměly zapomínat, že úspěch bude úměrný jejich nezaujaté štedrosti, a ochotně se podělit se svými možnostmi s jinými institucemi, které zápasí o to nejnutnější. Naše prospívající ústavy měly by pomoci těm, které Bůh povolal k životu a k

zdárné existenci, které však o ní stále musí zápasit. Mezi námi je velice málo skutečné nesobecké lásky. Pán říká: „*Nejmilejší, milujmež jedni druhé; nebo láska z Boha jest, a každý, kdož miluje, z Boha se narodil, a znát Boha. Kdož nemiluje, nezná Boha; nebo Bůh láska jest.*“ „*Milujeme-liť jedni druhé, Bůh v nás přebývá.*“ (1 J 4,7.8.12) Pánu se nelíbí, když vidí člověka, který se stará jen o své vlastní věci a zavírá oči před zájmy jiných. CH 309.1

Co může jedna instituce vykonat pro druhou

Z Boží prozřetelnosti Battle-creekské sanatorium velice prospívalo a v tomto příštím roce měli by vedoucí omezit své nároky. Místo, aby provedli všechno, co chtějí pro rozmach svých zájmů, měli by konat nesobecké dílo pro Pána a přiložit milosrdnou ruku k zájmům i na jiných místech. K jakému užitku by mohli být pro Rural Helth Retreat v St. Helena, kdyby dali několik tisíc dolarů pro tento podnik! Takový dar by probudil odvahu vedoucích a nadchl by je pro pokrok díla vpřed i vzhůru. CH 309.2

Battle Creek sanatorium také v prvních letech své existence přijímalo dary a nemělo by toto sanatorium pečlivě uvážit, co může vykonat pro svou sesterskou instituci v Pacific Coast? Moji bratři v Battle Creeku, nezdá se vám to být podle vůle Boží, abyste uskromnili své nároky, a omezili své stavební projekty, a nerozšiřovali naše instituce v tomto středisku? Proč si nechcete uvědomit, že je vaší předností a povinností pomoci těm, kdo pomoci potřebují? CH 309.3

Potřebná reformace

Byla jsem poučena, že v tomto směru je potřebná určitá reformace, že mezi námi by mělo být více ochoty. Hrozí nám stále nebezpečí, že adventisté s. d. budou přemoženi sobeckou ctižádostí a budou chtít soustředit všechny prostředky a moc v zájmech, v nichž zvláště vynikají. Existuje nebezpečí, že bratři a sestry dovolí, aby v jejich srdcích se rozmáhaly pocity žárlivosti a že budou závidět zájmům, které jsou zrovna tak důležité jako ty, v nichž sami pracují. Ti, kteří se těší z milosti čistého křesťanství, nemohou pohlížet lhostejně na kteroukoliv část díla v Boží vinici. Ti, kdo jsou opravdu obráceni, budou mít stejný zájem o dílo ve všech částech této vinice a budou hotovi pomoci kdekoli je tato pomoc potřebná. CH 310.1

Právě sobectví překáží lidem pomocně přispět na těch místech, kde síla Boží neprospívá tak, jako v instituci, kterou ono spravují. Zodpovědní lidé by měli pečlivě usilovat o blaho každého odvětví díla Božího. měli by povzbudit a udržovat zájem o jiná pole, jakož i o zájmy své vlastní. Takovým způsobem bratrské svazky budou posíleny mezi členy Boží rodiny na zemi a zavřeny budou dveře malicherné žárlivosti a závisti, kterou obvykle vyvolává postavení a rozmach, jestliže milost Boží neovládá srdce. CH 310.2

Pavel napsal: „*Kdo skoupě rozsívá, skoupě i žíti bude; a kdož rozsívá ochotně, ochotně i žíti bude. Každý jakž uložil v srdci, ne s neochotnou myslí aneb z mučení. Neboť ochotného dárce miluje Bůh. Mocen jest pak Bůh všelikou milost rozhojniti ve vás, abyste ve všem všudy všeliký dostatek majíce, hojní byli ke všelikému skutku dobrému*“, „*abyste všelijak zbohaceni byli ke všeliké sprostnosti, kteráž působí skrze nás, aby díky činěny byly Bohu. Nebo služba oběti této netoliko doplňuje nedostatky svatých, ale také rozhojňuje se ve mnohé díkyčinění Bohu, příčinou schválení služby této, když chválí Boha z jednomyslné poddanosti vaší k evangelium Kristovu, a ze sprostné té sdílnosti k nim i ke všechněm, a modlí se za vás, toužíce pro vás pro vyvýšenou milost Boží ve vás. Díky pak Bohu z nevymluvného daru jeho.*“ (2 K 9,6-8.11-15) ... CH 311.1

Mzdová otázka

Náš ústav nyní prospívá a jeho správcové neměli by trvat na nízké mzdové úrovni, jak to bylo nutné v dřívějších, počátečních letech. Zasloužili, výkonní pracovníci měli by dostat rozumnou odměnu za svoji práci a měli by sami uplatnit svoji soudnost při použití svých zásad. V žádném případě by se neměli přepracovávat. Sám vedoucí lékař by měl mít větší mzdu. CH 311.2

Vedoucímu lékaři chci říci: I když nemáš záležitost mzdy pod svým osobním dohledem, nejlepší pro tebe je pečlivě dohlédnout na tuto věc; neboť jsi zodpovědný jako představený ústavu. Nepožaduj od pracovníků takovou oběť. Omezuj svoji ctižádost po rozšíření ústavu a nahromadění odpovědností. Některé z příjmů sanatoria měly by být k dispozici potřebným institucím. Toto je jistě správné. Je to podle Boží vůle a přinese to jeho požehnání tomuto sanatoriu. CH 311.3

Obzvláště bych chtěla číst výboru ředitelů: „Pamatujte, že dělníci by měli být placeni podle své věrnosti. Bůh od nás žádá, abychom nakládali jeden s druhým co nejvěrněji. Někteří z vás jsou přetíženi péčí a odpovědnostmi a byla jsem poučena, že je nebezpečí, že se stanete sobeckými a ukřivdíte svým zaměstnancům.“ *CH 312.1*

Každá obchodní smlouva, ať už má co činit s některým pracovníkem zastávajícím odpovědné místo, nebo nejnižším pracovníkem sanatoria, měla by být podle Božího souhlasu. Kráčejte ve světle, dokud máte světlo, aby vás nezastihla tma. Bylo by mnohem lepší, méně budovat a odměnit pracovníky podle hodnoty jejich práce a tak projevít vůči nim milosrdenství a spravedlnost. *CH 312.2*

Podle světla, které se Pánu zalíbilo mi dát, vím, že se Mu mnohé věci nelíbí, pokud jde o pracovníky. Pán mi nesdělil každou podrobnost, avšak dostala jsem varování, že v mnoha věcech je nutná náprava. Bylo mi ukázáno, že potřebujete otce a matky v Izraeli, kteří by byli spojeni s tímto ústavem. Měli by být zaměstnání posvěcení mužové a ženy, kteří, jelikož nejsou obtíženi starostmi a odpovědnostmi, mohou usilovat o duchovní zájmy zaměstnanců. Je nutné, aby takoví mužové a ženy byli ustavičně v práci misijních odvětví v tomto velikém ústavu. Ani polovina z toho se nekoná, co by se v tomto ohledu vykonat mělo. Mělo by to být úkolem těchto mužů a žen, pracovat pro tyto zaměstnance v duchovním směru, dávat jim poučení, které je naučí jak získávat duše, poukazuje jim, že toto se má konat ne mnohými řečmi, nýbrž důsledným, Kristu podobným životem. Zaměstnanci jsou vystaveni světským vlivům. Avšak místo toho, aby se nechali těmito vlivy formovat, měli by být posvěcenými misionáři, které usměrňuje povznášející a zušlechťující vliv. Takto se naučí stýkat se s lidmi a působit na ně vlivem, který je přivede ke Kristu. *CH 312.3*

Průliv požehnání

Cooranbong, N. S. W., 28. srpna 1895 Bůh má určité dílo pro každého věřícího, který pracuje v sanatoriu. Každý ošetřovatel má být průtokem požehnání, má přijímat nebeské světlo a nechat ho svítit jiným. Pracovníci se nemají přizpůsobovat těm, kteří se přicházejí léčit do sanatoria, nýbrž mají se sami posvětit Bohu. Ovzduší, které obkličuje jejich duše, má být vůní života k životu. Pokušení je budou přepadat z každé strany. Tehdy ať prosí Boha o Jeho přítomnost a vedení. Hospodin řekl Mojžíšovi: „*Jistotně budu s tebou*“; a každému věrnému, posvěcenému pracovníku je dáno to též ujištění. – 8T 136-144 *CH 313.1*

Pracovníci zdravotních ústavů

Drahý bratře,

víš kolik doktor ____ žádá za svou službu? Jestliže lékař koná svou práci odborně, jeho schopnosti je třeba uznávat, ale je nebezpečí určitých těžkostí. Jestliže zavedeme nějaký nový systém vysokých platů pro naše chirurgy, po čase může vyvstat nesnadný problém. Jiní lékaři budou požadovat vysoké mzdy a naši kazatelé se budou též dožadovat určitého zohlednění. ... *CH 314.1*

Náš vztah k pracovníkům v našich zdravotních ústavech si nutně vyžaduje rozhodnou nápravu. Je třeba zaměstnat věrné, svědomité pracovníky a jestliže vykonali patřičnou práci v určitý den, je třeba jim dát volno a popřát jim potřebného odpočinku. *CH 314.2*

Třeba požadovat jen rozvážené množství práce a za tuto by pracovník měl obdržet přiměřenou mzdu. Jestliže se pracovníkům nedostane patřičného času na odpočinek po namáhavé práci, ztratí sílu a svěžest. Svou práci nebudou snad vykonávat patřičně a nebudou moci představovat to, co zaměstnanec zdravotního ústavu má představovat. Kdyby bylo možno, mělo by se zaměstnat více pracovníků a práce by se měla tak zařídit, že jestliže si někdo denní práci vykoná, měl by mít volno na potřebný odpočinek a na obnovu svých sil. *CH 314.3*

Žádnému muži nepřináleží soudit, kolik práce by měla vykonat žena. Kompetentní žena by měla být zaměstnána jako představená a jestliže některá z ošetřovatelek si nekoná svou práci věrně, představená by měla případ projednat. Třeba vyplácet spravedlivou mzdu a s každou by se mělo jednat laskavě a zdvořile, bez výčitek. *CH 314.4*

A ti, kteří jsou pověřeni dohlížet na práci mužů, měli by se varovat před přílišnými požadavky. Muži mají mít pravidelné pracovní hodiny, a když si svůj čas odpracovali, neměl by se jim závidět čas odpočinku. Zdravotní ústav by měl plně odpovídat svému jménu. *CH 315.1*

Každý pracovník by měl mít snahu natolik být vzdělaným, aby jeho práce byla prospěšná. Představená by měla poučit své spolupracovnice, jak podat pohotový, svědomitý výkon. Naučte mladé lidi taktně a důkladně pracovat. Potom po skončení pracovní doby budou mít všichni pocit, že čas byl svědomitě využit a pracovníci odcházejí na zasloužený odpočinek. CH 315.2

V každém pracovním ústavu by se měli pracovníkům poskytnout výchovné možnosti. Pracovníkům by se měla poskytnout každá možná přednost související s prací jim svěřenou. – Special Testimonies, Series B, No.19, pp. 35-37 (1905) CH 315.3

Uznání čestného úsilí

Pracovníci by měli dostat mzdu podle hodin, které věnují poctivé práci. Ten, kdo věnuje plný čas, má obdržet mzdu podle tohoto času. Jestliže někdo věnuje své duševní, duchovní i tělesné síly dílu, má být podle toho zaplacen. – 7T 208 CH 315.4

Kristův příklad

Drahy bratře,

svého času jsi zastával názor, že kdybychom správčům našich ústavů dali větší mzdu, dovedli by se postarat o výkonnější pracovníky, a tím o vyšší úroveň práce. Milý bratře, takovéto uvažování neodpovídá Božím plánům. Všichni jsme jeho služebníci. Nejsme sami svoji. Byli jsme koupeni za vysokou cenu a máme oslavovat Boha svým tělem i duchem, což oboje patří jemu. Musíme se to učit. Potřebujeme disciplínu, která je tak nutná pro rozvoj úplnosti křesťanského charakteru. CH 316.1

Naše ústavy mají být úplně pod Božím dozorem. Byly zřízeny z obětí a jen v oběti mohou se dále úspěšně vyvíjet. CH 316.2

Šířící se dílo

Všichni pracovníci na Božím díle jsou zodpovědní za splnění posláních: „*Protož jdouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého, učíce je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám.*“ (Mt 28,19.20) CH 316.3

Sám Kristus nám dal příklad, jak máme pracovat. Čti čtvrtou kapitulu Matoušova evangelia a poznáš, jaké metody sledoval ve svém učení Kristus, Kníže života. „*Opustiv Nazarét, přišed, bydlil v Kafarnaum při moři, v krajinách Zabulon a Neftalím, aby se naplnilo povědění skrze Izaiáše proroka, řkoucího: Země Zabulon a země Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská, lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti světlo vzešlo.*“ (Mt 4,13-16) CH 316.4

„*A chodě Ježíš podle moře Galilejského, uzřel dva bratry, Šimona, kterýž slove Petr, a Ondřeje, bratra jeho, ani pouštějící síť do moře; nebo byli rybáři. I dí jim: Podte za mnou, a učiním vás rybáře lidí. A oni hned opustivše síť, šli za ním. A poodšed odtud, uzřel jiné dva bratry. Jakuba, syna Zebedeova, a Jana, bratra jeho, na lodi ze Zebedeem, otcem jejich, ani tvrdí síti své. I povolal jich. A oni hned opustivše lodí a otce svého, šli za ním.*“ (Mt 4,18-22) CH 317.1

Tito skromní rybáři byli prvními učedníky Kristovými. On neřekl, že mají obdržet za svou práci určitý obnos. Měli se s Ním dělit o jeho sebezapření a oběti. CH 317.2

„*I obcházel Ježíš všecku Galilei, uče ve shromážděních jejich, a káže evangelium království, a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu. A rozešla se o něm pověst po vsi Sýrii. I vodili k němu všechny nemocné, rozličnými neduhy a trápeními obklíčené, i d'ábelníky, i náměsíčníky, i slakem poražené, a uzdravoval je.*“ (Mt 4,23.24) CH 317.3

Kristus byl v každém slova smyslu zdravotním misionářem. Přišel na svět kázat evangelium a uzdravovat nemocné. Přišel jako lékař těla i duše. Podle jeho poselství poslušnost vůči zákonům Božího království přinese mužům i ženám zdraví a prospěch. ... CH 317.4

Kristus mohl zaujmout nejvyšší místo mezi nejvyššími učiteli židovského národa. On se však rozhodl spíše pro zvěstování evangelia chudobným. Chodil z místa na místo, aby vznešeným i přinesl slova pravdy. Pracoval tak, jak chce, aby i jeho následovníci dnes pracovali. Jeho hlas, vysvětlující starozákonní Písmo, bylo slyšet při moři, na hoře, na ulicích města. Na rozdíl od výkladu zá-

koníků a farizeů, jeho výklad upoutával pozornost lidu. Učil jako moc mající, a ne jako zákoníci. Evangelijní poselství zvěstoval jasně a mocně. CH 318.1

Nikdy nebylo takového evangelisty, jakým byl Kristus. Byl majestátem nebe, ale ponížil se, aby vzal na sebe naši přirozenost a šel za lidmi, kdekoliiv tito byli. Všem lidem, bohatým i chudým, svobodným i poddaným, Kristus, Posel smlouvy, přinesl radostnou zvěst spasení. Jak jen se lidé k němu hrnuli! Zdaleka i z blízka přicházeli pro uzdravení a on je všechny uzdravil. Zvěst o něm jako o velkém Lékaři se rozšířila po Palestině, od Jeruzaléma do Sýrie. Nemocní přicházeli na místa, kterými měl přejít, aby volali k němu o pomoc a on aby je uzdravil z jejich nemocí. Ba přicházeli i bohatí a chtěli slyšet jeho slova a pocítit dotek jeho ruky. Tak šel z města do města, z obce do obce, zvěstuje evangelium a uzdravuje nemocné – Král slávy ve skromném rouchu člověčenstva. „*Pro vás učiněn jest chudý, jsa bohatý, abyste vy jeho chudobou zbohatli.*“ (2 K 8,9) – Special Testimonies, Series B, No. 19, pp. 37-40 (1901) CH 318.2

Jednoduchost a šetrnost

Při zakládání a šíření díla je třeba uplatňovat vždy nejpřísnější šetrnost. Nutno zaměstnat pracovníky, kteří budou výrobci i spotřebitelé. V žádném případě se peníze nemají vydávat na okázalost. Evangelijně zdravotní misijní práce se má šířit tak, jako by to byla práce Majestátu nebe, který vida potřeby hynoucího, hříšného světa, odložil své královské roucho a královskou korunu a svou božskou přirozenost přioděl lidskou přirozeností, aby se mohl stát hlavou lidstva. Svou misijní práci konal tak, aby byla dokonalým a následování hodným příkladem pro lidi. Prohlásil: „*Chce-li kdo za mnou jíti, zapřiž sebe sám, a vezmi kříž svůj a následuj mne.*“ (Mt 16,24) Každý opravdový zdravotní misionář poslechne těchto slov. Nebude napínat každý nerv kvůli světským zvykům a pro okázalost v domnění, že tím získá lidi pro spasení. Ne, ne! Jestliže Majestát nebe mohl opustit svůj slavný domov a přijít na svět, zlořečenstvím všelijak zatvrzelý a znehodnocený a založit správné metody zdravotně misijní práce, pak my, jeho následovníci, bychom měli žít podobně sebezapíravě a sebeobětavě. CH 319.1

Kristus zve všechny: „*Podťež ke mně všickni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) Jestliže budou všichni nést Kristovo břímě, jestliže se budou všichni učit jeho zvěsti v jeho škole, pak bude dostatek prostředků na to, aby se mohlo zahájit zdravotně misijní evangelijní dílo na mnohých místech. CH 319.2

Ať nikdo neříká: „Pracovat budu za určitou mzdu. Jestliže to neobdržím, nebudu pracovat.“ Ti, kteří to mluví, projevují, že nenesou Kristovo jařmo; neučí se jeho tichosti a pokoře. Kristus mohl přijít na svět v doprovodu andělů, ale místo toho přišel jako dítě a žil skromným a chudobným životem. Jeho sláva spočívala v jeho jednoduchosti. Pro nás snášel nouzi chudoby. Což se odmítneme zapírat pro něho? Odmítneme být zdravotně misijními pracovníky, abychom mohli žít podle světských zvyklostí a okázale jako světští lidé? ... CH 320.1

Milý bratře, milá sestro, začni pracovat tam, kde jsi. Vykonej co můžeš, vždy dívaje se na Ježíše, Původce a Dokonavatele naší víry. Nijak jinak nemůžeme konat dílo Boží a zvelebit jeho pravdu, než následováním šlépějí Toho, který se rozhodl přijít na svět, aby skrze jeho ponížení a utrpení lidé se stali účastníky božské přirozenosti. Pro nás zchudl, abychom jeho chudobou získali věčné bohatství. ... CH 320.2

Nyní potřebujeme rozvážné, sebezapírající, sebeobětavé lidi, kteří si uvědomují vážnost a důležitost Božího díla a kteří jako křesťanští lidumilové naplní Kristovo poslání. Zdravotně misijní práce, kterou máme konat, pro každého z nás něco znamená. Je to dílo záchrany lidí; je to dílo zvěstování evangelijního poselství. – Special Testimonies, Series B, No.19, pp. 27-29 (1904) CH 320.3

Část VII. – Křesťanský lékař

Zodpovědné povolání

„*Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova.*“ (Ž 111,10) Odborníci všech povolání potřebují božskou moudrost. Ale lékař, který se setkává s nejrůznějšími lidmi a nemocemi, obzvlášť potřebuje tuto moudrost. Má ještě větší zodpovědnost než kazatel. Je povolán za Kristova spolupracovníka a potřebuje neochvějně náboženské zásady a úzké spojení s Bohem, pramenem moudrosti. Jestli od Boha přijímá rady, potom mu bude pomáhat ten Veliký Lékař, aby žádnému Božímu stvoření nesprávným zásahem neuškodil. Bude si počínat co nejbezpečněji. V zásadách bude neochvějný a přece ke všem laskavý a zdvořilý. Bude si vědom zodpovědnosti svého postavení a prakticky dokáže, že je veden čistými, nezištnými pohnutkami a touhou ve všem vyvýšit Kristovo evangelium. Takový lékař bude mít nebeskou důstojnost a bude účinným nástrojem při šíření dobra na zemi. I když si ho snad nebudou cenit ti, kteří nejsou spojení s Bohem, nebe si ho přece váží. V Božích očích je vzácnější než zlato, než zlato čisté z Ofír. CH 321.1

Příklad ve střídmosti

Lékař by měl být přísně střizlivý člověk. Nesmírné je tělesné utrpení lidstva a on se potýká s nemocí ve všech jejich podobách. Ví, že mnohé utrpení, které se snaží odstranit, je důsledkem nestřídmosti a jiných forem sobecké povolnosti. Bývá povolán k mladým lidem, dospělým i starým, kteří si svou nemoc přivodili užíváním tabáku. Je-li rozumným lékařem, vystopuje nemoc i její příčiny; není-li však sám osvobozen od užívání tabáku, jen váhavě bude poukazovat na tuto slabost a poctivě nevyloží svým pacientům příčiny jejich utrpení. Zanedbá zdůraznit mládeži nutnost přemáhat zvyk dřív, než se usídlí. Holduje-li sám doutníkům, jak může vyložit nezkušené mládeži jejich škodlivé účinky, nejen pro ně samé, nýbrž i pro jejich okolí? ... CH 321.2

Ze všech lidí na světě lékař a kazatel by se měli řídit podle přísné střizlivosti. Blaho společnosti vyžaduje od nich naprostou zdrženlivost; neboť lidé hledí na tyto lékaře jako na moudřejší než jsou ostatní. Toto je obzvláště pravdou o lékaři, jemuž je svěřen lidský život. Očekává se od něho, že neholduje žádnému návyku, který oslabuje tělesné síly. ... CH 322.1

Otázka není, co koná svět, nýbrž co dělají vyznavači, vidí-li rozšířené a převládající zlořečenství užívání tabáku? Budou se lidé, jimž Bůh dal moudrost a svěřil jim posvátné pravdy, řídit rozu-

mem? Chtějí být tito zodpovědní činitelé pečující o trpící a ovlivňující je správným nebo nesprávným směrem, vzornými lidmi? Budou slovem i příkladem poučovat o poslušnosti zákonů, které ovládají lidské tělo? Když prakticky neuplatňují poznání zákonů ovládajících jejich vlastní bytost, jestliže dávají přednost povolnosti před zdravím duševním a tělesným, nehodí se, aby jim byly svěřovány životy jiných. Jsou povinni být čestnými vůči svému, Bohem jim svěřenému lidství, zbavenému otroctví jakékoliv chutě nebo vášně. *CH 322.2*

Muž, který žvýká a kouří, škodí nejen sobě, nýbrž všem, kteří přicházejí do okruhu jeho vlivu. Nutno-li přivolat lékaře, pak bychom kuřáka měli pominout. Nebude bezpečným rádcem. Má-li nemoc svůj původ v užívání tabáku, bude v pokušení překrucovat a uvádět nějakou jinou příčinu, kromě té pravé; neboť nemůže odsoudit to, co sám denně provádí. *CH 323.1*

Existuje mnoho léčebných metod, avšak jen jednu schvaluje Bůh. Božími léky jsou jednoduché přírodní prostředky, které svými působivými účinky tělo ani příliš nezatěžují ani neoslabují. Čerstvý vzduch a vody, čistota, přiměřená strava, čistý život a pevná důvěra v Boha jsou léčiva, z jejichž nedostatku umírají tisíce; a přece tyto léčebné prostředky jsou opomíjené, protože jejich náležité uplatnění si vyžaduje určité úsilí, a to lidé neocenují. Čerstvý vzduch, pohyb, čistá voda a vhodné přívětivé prostředí může si bez velkých vydání opatřit každý; zatímco léky jsou nákladné a přitom pro tělo škodlivé. *CH 323.2*

Lékař duševních nemocí

Práce křesťanského lékaře nekončí uzdravením těla. Měl by se snažit vyléčit a zachránit člověka duševně. Nemusí vysvětlovat body pravdy, pokud ho o to lidé nežádají, může však trpícím ukázat na Krista. Slova tohoto Učitele jsou vždy vhodná. Pozornost kajících měl by vždy obracet k novým svědectvím Boží lásky a starostlivosti, Jeho moudrosti a dobrotě, projevené v Jeho stvořitel-ském díle. Potom může usměrnit mysl od přírody k Bohu přírody a k nebesům, které Bůh připravil těm, co Ho milují. *CH 323.3*

Lékař by se měl umět modlit. Nejednou musí zvětšit utrpení, když chce zachránit život, a nemocný, ať je křesťan nebo ne, cítí se jistější, když ví, že jeho lékař opravdu věří v Boha. Modlitba probouzí v nemocných trvalou důvěru; a když se jejich stav v pokorné důvěře modlitebně předkládá nebeskému Lékaři, více jim to pomůže, než všechny poskytnuté léčby. *CH 324.1*

Satan je původcem všeho utrpení a lékař bojuje proti satanově činnosti a moci. Především stále více převládají nemoci mysli. Devět desetin neduhů, jimiž lidé trpí, mají svůj původ v nemocech mysli. Snad nějaký tajný rodinný zármutek hlodá na srdci a oslabuje životní síly. Výčitky svědomí nad hříchem mnohdy podkopávají zdraví a rozrušují duševní rovnováhu. Také falešné učení víry, jako o věčně planoucím pekelném ohni a nekonečných mukách bezbožníků – což je zkreslený obraz Boží pravdy – mají stejný účinek na citlivé mysli. Nevěřící dobře použili těchto politování hodných případů, když šílenství přičítali na vrub náboženství. Ale je to hrubá pomluva, která se jim nebude líbit, když ji brzy na sobě zkusí. Křesťanství je daleko od toho, aby bylo příčinou šílenství. Ono je naopak jedním z nejsilnějších léků, neboť podivuhodně působí na uklidnění nervů. *CH 324.2*

Lékař potřebuje více než jen lidskou moudrost a sílu, aby mohl pomáhat v četných spletitých případech nemocí srdce a mysli, v nichž je žádán o ošetření. Jestliže nic neví o moci milosti Boží, nemůže žádnému nešťastnému pomoci, ale utrpení snad ještě zhorší. Má-li ale pevnou oporu v Bohu, pak se mu podaří pomoci nemocné pomatené mysli. Potom může svým pacientům na Krista ukázat a říci jim, že všechny své starosti a nesnáze smějí přinést velikému Pomocníku. *CH 325.1*

Bohem je předvídána souvislost mezi hříchem a nemocí. Žádný lékař nemusí praktikovat ani jeden měsíc, aby získal názorný obraz toho. Skutečnost může sám přehlížet; jeho myšlenky mohou být natolik zaujaty jinými věcmi, že jeho pozornosti to ujde. Ale chce-li to pozorovat a je-li upřímný, musí uznat, že hřích a nemoc jsou v poměru příčiny a účinku. Lékař by to měl zavčas upozorovat a podle toho jednat. Získá-li důvěru postižených, když jejich utrpení vyléčil a zachránil je z okraje hrobu, může jim objasnit, že nemoc byla následek hříchu a že poražený starý nepřítel se snaží svést je k návykům, které ničí tělo i duši. Může je upozornit na nutnost sebezapírání a poslušnosti zákonů života a zdraví. Obzvlášť mladým lidem by měl vštěpovat správné zásady. Bůh miluje své stvoření něžnou a silnou láskou. On určil přírodní zákony, ale tyto zákony nejsou žádnými svévolnými požadavky. Každé „nebudeš“ v přírodním nebo v mravním zákoně obsahuje určité

zaslíbení. Jestliže poslechneme, bude náš život požehnaný; když neposlechneme, přinese nám nebezpečí a neštěstí. Boží zákony mají Boží lid přivést blíže k Bohu. On ho chce zachránit od zlého, a když se ochotně dá vést k dobru, ale bez násilí. ... CH 325.2

Lékařů, kteří milují Boha a bojí se Ho, je poměrně málo proti těm, kteří nevěří anebo jsou otevřeně bez vyznání. Těm prvním bychom měli dát přednost před těmi druhými. Právem nemusíme důvěřovat bezbožnému lékaři. Dveře pokušení má otevřené, zlomyslný ďábel mu vnuká nízké myšlenky a činy, a je to jen moc Boží milosti, která může spoutat prudkou vášeň a posilnit ji proti hříchu. Mravně porušeným lidem nikdy nechybí příležitost zhoubně ovlivňovat duše mravně čisté. Jak však obstojí prostopášný lékař v den Hospodinův? Zatímco vyznává, že pečuje o nemocné, zpronevěřil se svatému poslání. Ponižil duši i tělo Božího stvoření; a jeho nohy uvedl na stezku vedoucí do zahynutí. Jak strašné je svěřit naše milované do rukou nečistého člověka, který může otrávit mravy a zničit duši? Jak zhoubně působí přítomnost bezbožného lékaře u lůžka umírajícího! CH 326.1

Znalost utrpení

Skoro denně se lékař setkává se smrtí. Jednou nohou jakoby stál na okraji hrobu. V mnohých případech důkladná znalost utrpení a smrti vede k bezstarostnosti a lhostejnosti k lidskému utrpení a bezohlednému ošetřování nemocných. Zdá se, že takoví lékaři nemají žádný soucit. Jsou drsní, hrubí a nemocní se jich bojí. Takoví lidé mohou jen málo dobrého učinit trpícím, ať jsou jejich znalosti a dovednost jakkoliv veliké. Když se však láska a soucit, jak je Ježíš projevoval v zacházení s nemocnými, spojí se zručností lékaře, pak jeho přítomnost může být požehnáním. On se nebude dívat na svého pacienta jako na pouhý kus lidského mechanismu, nýbrž jako na duši, která může být buď zachráněna nebo ztracena. CH 326.2

Lékařova potřeba soucitu

Povinnosti lékaře jsou obtížné. Jen málokdo pochopí, jaké duchovní a tělesné námaze je vystaven. Všechny síly a schopnosti musí použít v boji proti nemoci a smrti. On ví, že často jen nešikovný pohyb ruky, mnohdy jen o vlas opačným směrem, může přivodit smrt nepřipravenému člověku. Jak velice svědomitý lékař potřebuje účast a modlitby církve Boží. Jeho požadavky pokud se toho týká nejsou menší nežli požadavky nejzbožnějšího kazatele a misionáře. Často se mu nedostává potřebného spánku a žádoucího klidu a i duševní požehnání v sobotu musí častěji postrádat. Proto potřebuje denně novou hojnou míru milosti, nebo pozbude svou oporu v Bohu a podlehne nebezpečí, že zapadne hlouběji do duchovní temnoty, než lidé jiných stavů. Často musí strpět neoprávněné výtky, stojí sám jako terč nejzuřivějších satanových útoků, nepochopen a zrazen svými přáteli. CH 327.1

Mnozí vědí, jak namáhavé jsou lékařovy povinnosti a jak nepatrné jsou možnosti zotavení i v sobotu. Proto nevybrali ti toto povolání za svůj životní úkol. Ale silný nepřítel se pokouší neustále ničit dílo Boží. Z té příčiny jsou zavoláni nadšení a vzdělaní lidé do boje proti jeho kruté moci. Potřebujeme ještě více poctivých lidí, kteří se zasvětili tomuto povolání. Měli by to být lidé, jejichž charakterky jsou založeny na čistém základu slova Božího. Lidé z přirozenou silou a vytrvalostí, kteří se učinili způsobilými k vynikající zdatnosti. Ne každý se může stát úspěšným lékařem. Mnozí vzali na sebe povinnosti tohoto povolání, nepřipraveni v každém ohledu. Nemají ani žádoucí vědění nebo potřebnou dovednost a jemnocit, ani svědomitost a moudrost, které zaručují úspěch. CH 327.2

Lékař může mnohem více vykonat, když je také tělesně zdatný. Je-li neduživý, nevydrží úmornou námahu svého povolání. Churavý muž, člověk nemocný na žaludek, nebo neovládající se, není schopen ošetřovat různé druhy nemocí. Proto bychom měli velmi dbát na to, abychom nikoho nepodněcovali ke studiu medicíny, když by mohl konat lepší služby s menší odpovědností a neslibovali si, že bude zdatným lékařem, neboť studium medicíny je spojeno s velkými náklady času a peněz. CH 328.1

Nevěra a nevěrnost

Již mnohý sliboval, že se stane schopným lékařem a byl povzbuzován, aby se chopil studia medicíny. Ale někteří z těch, kteří začali toto studium jako křesťané, zachovávali jen nepřesně zákon Boží. Obětovali své zásady a pozbyli své opory v Bohu. Pociťovali zřetelně, že čtvrté přikázání

nemohli by zachovávat bez božské pomoci, a také by nemohli čelit posměchu a vtipkování ctižádostivých, světských, povrchních pochybovačů a nevěrců. Na takový způsob pronásledování nebyli připraveni. Ctižádost je pudila, aby se ve světě dostali kupředu. Tu klopýtali na temných horách nevěry a stali se nespolehlivými. Pokušení všeho druhu otvírala se před nimi a nyní nedostávalo se jim síly k odporu. Někteří z nich stali se nepoctivými, chytrými pleticháři a upadli do těžkých hříchů. CH 328.2

V této době je ohrožen každý, kdo studuje medicínu. Často učitelé jsou světskými mudrci a spolužáci nevěrci, v jejichž myšlenkách Bůh nemá místa. Tak stojí v nebezpečí, že bude ovlivněn tímto nevěreckým společenstvím medicíny, místo aby zůstali věrni zásadám. Mnozí přerušovali své studium v sobotu a dokazovali, že možno nabýt lékařského vzdělání a zároveň nezklamat očekávání těch, kteří vynakládali prostředky na jejich vzdělání. Jako Daniel ctili Boha a On je zachránil. Daniel se rozhodl, že nebude napodobovat zvyky královského dvora. Z královského pokrmu odmítl maso a víno. Od Boha očekával sílu a milost, a Bůh mu dal více moudrosti, rozumu a vědomosti, než měli hvězdáři, věštcí a čarodějníci babylonského království. Při něm se splnilo zaslíbení: „*Kteříž mne ctí, poctím.*“ (1 S 2,30) CH 329.1

Mladý lékař má přístup k Danielovu Bohu. Z Boží milosti a moci může se ve svém povolání stát právě tak úspěšným, jako Daniel ve svém vysokém postavení. Je však omyl všestranně upřednostňovat vědecké vzdělání a duchovní zásady, základ úspěšného praktického života, zanedbávat. Mnozí, kteří jsou ve svém povolání chváleni pro své schopnosti, vysmívají se myšlence, že by měli spoléhat na Ježíše, jako na Dárce moudrosti. Kolik užitečné práce by však mohli vykonat ti-to mužové svoji znalostí, kdyby byli osvíceni světlem nebes. Jak by byli jejich schopnosti mocné a s jakou důvěrou mohli by řešit těžké případy! Kdo žije v úzkém společenství s Lékařem duše i těla, směle může čerpat sílu z nebeských i pozemských zdrojů, bude pracovat moudře a přesně. Tyto předpoklady tak často nevěřícím chybí. CH 329.2

Ti, kterým byla svěřena péče o nemocné, ať už jsou lékaři nebo ošetřovatelé, měli by pamatovat, že jejich dílo musí obstát před pronikavým pohledem Božím. Není významnějšího misijního pole, než to, na němž pracuje věřící, bohabojný lékař. Není pole, kde by člověk mohl vykonat více dobra, anebo získat více pokladů, které budou jednou zdobit korunu jeho slávy. Může přinést Kristovu milost jako příjemnou vůni do každého příbytku nemocných, do něhož vstupuje; může přinést pravý léčivý balzám hříšné duši, může ukázat nemocnému a umírajícímu na Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Neměl by naslouchat našeptávání, že je nebezpečné mluvit o věčných zájmech těm, jejichž život je ohrožen, aby se jim ještě nepoškodilo, neboť v devíti případech z desíti poznání Spasitele odpouštějícího hříchy zotavuje tělo i duši. Ježíš může omezit satanovu moc. On je lékař, v něhož hříchem nemocná duše smí důvěřovat, že uzdraví nemoci těla i duše. – 5T 439-449 CH 330.1

Práce lékaře pro duše

Každý lékař vírou v Krista může používat léčebných prostředků té nejvyšší hodnoty, léku pro hříchem nemocné duše. Lékař, který je obrácen a posvěcen pravdou, je v nebi zapsán jako Boží spolupracovník a následovník Ježíše Krista. Posvěcující silou pravdy Bůh propůjčuje lékařům a ošetřovatelkám nemocných moudrost a obratnost při zacházení s nemocnými a tato práce otevírá mnohé pevně zavřené dveře srdce. Muži a ženy jsou přivedeni tak daleko, že poznají pravdu, potřebnou k záchraně těla a duše. CH 331.1

Tento podstatný rys označuje práci pro přítomnost. Lékařská misie je jako pravá ruka pro trojandělské poselství, které se musí zvěstovat padlému světu. Lékaři, vedoucí a zaměstnanci, kteří věrně plní svou povinnost, hlásají toto poselství. Tím dospěje pravda ke všem národům, pokolením, jazykům a lidu. Této práce se zúčastní Boží andělé. Probouzejí duchovní radost a chvalozpěvy v srdcích těch, kteří jsou zbaveni utrpení. Mnozí, kteří přijali nádhernou pravdu Bohu děkovnou obětí svých rtů. CH 331.2

Každý lékař v našich řadách by měl být křesťanem. Jen ti lékaři, kteří jsou pravými biblickými křesťany, mohou správně konat vznešené povinnosti svého povolání. CH 331.3

Lékař, který si je vědom odpovědnosti a tíže svého povolání pozoruje jak v jeho práci je nutná přítomnost Kristova pro ty, za něž Kristus zemřel. On podřídí vyššímu zájmu vše, aby zachránil

život pro věčnost a koná, co je v jeho moci, aby zachránil tělo i duši. On se bude snažit vykonat to, co by učinil Kristus na jeho místě. Lékař, který miluje Krista a duše, za něž Kristus zemřel, vynaloží vážné úsilí, aby do světnice nemocného přinesl list ze stromu života. Trpícímu bude lámat chléb života. Přes překážky a obtíže je toto slavnostní a svatou úlohou lékařova povolání. CH 331.4

Napodobení Kristových metod

Pravá misijní práce je ta, ve které nejlépe představuje působení Spasitelovo, nejpřesněji napodobuje Jeho způsob práce a Jeho jméno je nejvíce velebeno. Misijní práce, jež v této věci je zkrácena, je v nebi hodnocena jako nedostatečná; je zvážena na váze svatyně a shledána lehkou. CH 332.1

Lékaři by se měli snažit obrátit ducha svých nemocných ke Kristu, Lékaři duše i těla. Co lékař začne, to Kristus dokončí. Člověk usiluje o prodloužení života. Naproti tomu Kristus sám je život. Vytrpěl smrt, aby zničil toho, který měl moc smrti; On je pramenem všeho života. V Galád je mast a lékař po ruce. Kristus za nejpokořujících okolností vytrpěl v krutých bolestech smrt, abychom my měli život. Dal svůj drahocenný život, aby zvítězil nad smrtí. Ale povstal z hrobu a nesčetné zástupy andělů, kteří sem přispěchali, aby viděli jak si opět přisvojit život, který obětoval, slyšeli jeho slova radostného vítězství. Když stál u Lazarova hrobu zvolal: „*Já jsem vzkříšení i život.*“ (J 11,25)

CH 332.2

Kristus osvětlil hrob

Otázka: „Zda člověk, který zemřel, bude opět žít?“, byla zodpovězena. Tím, že Kristus trest za hřích vzal na sebe a zemřel, zbavil hrůzy smrti všechny, kteří umírají ve víře. Bůh v lidské podobě radostným poselstvím přivedl na světlo život a nesmrtelnost. Kristova smrt zajišťuje všem, kteří v něho věří, věčný život. Svou smrtí odsoudil původce hříchu k tomu, aby vytrpěl trest za hřích, věčnou smrt. CH 333.1

Jako Pán a dárce věčného života byl Kristus jediným, kdo mohl přemoci smrt. On je náš Vykupitel. Požehnaný je každý lékař, který v nejoprávnějším smyslu slova je misionářem, zachráncem duší, za něž Kristus dal svůj život. Takový lékař učí o tom velikém Lékaři, a tak se musí působit pro záchranu duší a těch lidí. Spasitel je přítomen ve světnici nemocných i v operačním sále. Jeho moc vykonává veliké činy ke cti jeho jména. CH 333.2

Lékař může ukázat na Ježíše

Je-li Lékař úzce spojen s velikým Lékařem, může činit velké věci. Snad najde příležitost, aby příbuzným nemocného, jejichž srdce plná soucitu tlukou pro trpícího, promluvil slova života. On může uklidnit mysl trpícího, povznést jeho ducha a poukázat mu na Toho, který všechny, kdož chtějí být jím zachráněni, může zachránit z každého postavení. CH 333.3

Když Duch Boží působí na zarmoucené a má je k tomu, aby hledali pravdu, pak může lékař pro drahocennou duši působit tak, jak to činil Kristus. Nevnučujte jim žádné zvláštní učení, nýbrž poukazujte jim na Ježíše, na Spasitele, jenž odpouští hříchy. Andělé Boží budou působit na mysl. Někteří lidé budou se zdráhat, aby byli osvíceni světlem, jemuž Bůh dává svítit do komůrek srdcí a do chrámů duší; mnozí ale přijmou světlo, a jejich mysl bude zbavena klamu a bludu. CH 333.4

Mělo by se horlivě použít každé příležitosti k práci pro Krista. Lékař by měl mluvit o tom, jak Kristus uzdravoval, o jeho soucitu a o jeho lásce. Měl by věřit, že Kristus je jeho spolupracovníkem, který stojí vedle něho. „*Božíť jsme zajisté pomocníci.*“ (1 K 3,9) Lékař by neměl nikdy opomenout obracet mysl svých pacientů na Krista, který je přece Lékař všech lékařů. Přebývá-li Spasitel v jeho srdci, pak jsou myšlenky stále obráceny na Lékaře těla a duše. On obrací mysl trpícího na toho, který všechno dovede, který za svého pozemského života vracel nemocným zdraví, uzdravoval duše i tělo, když pravil: „*Synu, odpouštěj se tobě hříchové tvoji.*“ (Mk 2,5) CH 334.1

Důkladná znalost nemocného neměla by lékaře nikdy přimět k tomu, aby byl bezstarostným, nebo aby se mu nedostávalo potřebného soucitu. Při nebezpečné nemoci má zarmoucený pocit, že je závislý na milosti lékaře. Pohlíží na lékaře jako na svou jedinou pozemskou naději; lékař ale měl by chvějící se duši stále poukazovat na Toho, který je větší než sám lékař, na Syna Božího, jenž dal svůj život, aby nemocné zachránil od smrti, na Toho, jenž má soucit s trpícími a všem, kteří ho o to prosí, propůjčuje svou božskou mocí zručnost a moudrost. CH 334.2

Neví-li pacient, jak se bude vyvíjet jeho případ, pak je pro Lékaře čas, aby ovlivňoval jeho mysl. Neměl by to konat s touhou, vyznamenat se, nýbrž ve snaze poukázat duši na Krista. Je-li život zachráněn, pak by lékař bezpodmínečně neměl pouštět z očí tuto duši. Pacient cítí, že lékař je pro něho jakýmsi druhem životního nervu. K čemu by se tu mělo užít tak veliké důvěry? Vždy k tomu, aby se získala duše pro Krista a velebila se Boží moc. CH 334.3

Chválu vzdát Bohu

Je-li krize překonána a výsledek viditelný, pak ať je pacient věřící nebo nevěřící, mělo by se s ním několik okamžiků věnovat modlitbě. Vyjádřete dík za zachráněný život. Lékař, který tak činí, vede svého pacienta k Tomu, na Němž závisí jeho život. Pacient může děkovat lékaři; neboť on skrze Boží pomoc spojil svůj život se životem pacientovým. Chvála a čest mají se ale vzdávat Bohu, jenž je neviditelně přítomen. CH 335.1

Častokrát je přijímán Kristus na posteli nemocného a nemocný se k němu přiznává. To se bude častěji dít v budoucnosti, než v minulosti, neboť Pán chce rychle dílo vykonat. Lékař má mluvit moudře a Kristus bude žehnat zasetému semeni a působit, aby neslo ovoce k věčnému životu. CH 335.2

Slovo včas

Ztrácíme nejvzácnější příležitosti, protože opomíjíme mluvit slovo v pravý čas. Velmi často je talent, který by mohl nést tisícero násobné ovoce, ponecháván nevyužit. Nedbáme-li o zlatou příležitost, ztrácíme ji. Připustilo se, že lékaři něco v tom brání, aby jemu svěřené dílo mohl konat jako kazatel spravedlnosti. CH 335.3

Není mnoho zbožných lékařů. Ještě je tu mnoho práce. Kazatelé a lékaři mají v plné shodě spolupracovat. Lukáš, pisatel evangelia, jež nese jeho jméno, je nazván lékař milý. (Ko 4,14). Kdo pracuje jako lékař, podobně jako on, ten evangelium uvádí v život. CH 335.4

Nesčetné jsou lékařovy příležitosti, aby varoval nekající, povzbuzoval zarmoucené a bezděčné a předpisoval prostředky pro zdraví duše i těla. Poučuje-li lidi o zásadách pravé střídmosti a uděluje-li radu těm, kteří jsou duchovně a tělesně nemocní, pak lékař koná svůj podíl na velikém díle přípravy lidu pro Pána. To má konat lékařská misie ve svém poměru k trojandělskému poselství. CH 336.1

Kazatelé a lékaři mají jednomyslně se vši vážností pracovat, aby zachránili duše, které se zapletly do osidel satanských. Mají poukazovat lidem na Ježíše, který je jejich spravedlností, jejich silou a zdravím duše. Neustále mají dávat pozor na duše. Jsou lidé, kteří bojují se silnými pokušeními, a jsou v nebezpečí, že podlehnou v boji se satanovými mocnostmi. Chceš jít kolem a nepomoci jim? Vidiš-li člověka, který potřebuje pomoci, tedy se s ním dej do hovoru, i když ho neznáš. Modli se s ním a veď ho k Ježíši. Tato práce přísluší lékaři právě tak, jako kazateli. Veřejně i soukromě měl by lékař usilovat o získání duší pro Krista. CH 336.2

Při všem podnikání a v našich ústavech má být uznáván Bůh jako ten Nejvyšší. Lékaři mají působit jako jeho zástupci. CH 336.3

Lékařství vykonalo mnoho reforem a ještě další vykoná. Kdo drží lidský život ve své ruce, měl by být vzdělaný, vytříbený a posvěcený. Pak bude Pán prostřednictvím něho silně pracovat ke cti svého jména. – 6T 229-234 CH 336.4

Sféra budoucích lékařů

Obdržela jsem vzácné světlo, týkající se pracovníků našeho zdravotního ústavu. Tito pracovníci mají být před Pánem lidmi mravně důstojnými. Lékaři se dopouštějí chyby, jestliže se věnují výlučně jen zdravotní práci, protože svou přítomnost pokládají za podstatně důležitou pro blaho ústavu. Každý lékař by si měl pokládat za povinnost všechen svůj Pánem mu darovaný vliv uplatnit ve sféře nejvyšší; žádá se od něho, aby jeho světlo zářilo před lidmi, aby viděli jeho dobré skutky a oslavovali Otce, který je v nebesích. CH 337.1

Vedoucí lékaři v našich zdravotních ústavech se nemají zříkat možností svědčit o pravdě jiným. Jejich světlo nesmí být skryto pod hrncem, ale postaveno na vyvýšené místo, aby bylo k užitku věřícím i nevěřícím. O svých zástupcích Spasitel řekl: „*Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osolena? K ničemuž se nehodí více, než aby byla ven vyvržena, a od lidí po-*

šlapána. Vy jste světlo světa. Nemůžete město na hoře ležící skryto býti. Aniž rozsvěcují svíce a stavějí ji pod nádobu, ale na svícen; i svítí všechněm, kteříž jsou v domě. Tak světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.“ (Mt 5,13-16) Toto dílo je velmi zanedbáno a pro tuto nedbalost lidé zahynou. Probud'te se, moji bratři, probud'te se! CH 337.2

Jejich světlo má svítit do široka

Naši vedoucí lékaři neoslavují Boha, jestliže své hřivny a svůj vliv omezují jen na jeden ústav. Přednostně smí ukázat světu, že zdravotní reformátoři mají rozhodující vliv ve prospěch spravedlnosti a pravdy. Měli by se projevit i mimo ústavy, ve kterých pracují. Jsou povinni šířit světlo mezi všemi, se kterými jen mohou přijít do styku. I když zdravotní ústav může být jejich zvláštním pracovištěm, jejich vliv je však potřebný i na jiných důležitých místech. Lékařům patří toto naučení: Vaše světlo má svítit mezi lidmi. Každou hřivnu třeba použít na to, aby nevěřící obdrželi moudrou radu a poučení. Mnoho předsudků se odstraní a lidé budou zachráněni, jestliže si naši křesťanští lékaři uvědomí, že omítku nemohou provádět s nerozdělanou maltou a jestliže se naučí rozvážně zacházet s pravdami Písma. Ve snaze zvěstovat je při každé možné příležitosti, mnoho předsudků se odstraní a dostanou se k lidem. ... CH 337.3

Nemáme být nějakou temnou církví, ale máme nechat svítit světlo, aby ho svět mohl přijmout. Bůh skrze svého služebníka Izaiáše první: „*Já plésati budu v Jerusalémě, a radovati se v lidu svém.*“ (Iz 65,19) Pravdivost těchto slov se osvědčí, když schopní lidé na zodpovědných místech nechají světlo svítit. Naši vedoucí lékaři mají práci i mimo okruh našeho lidu. Jejich vliv nemá být omezený. Kristovy pracovní metody se mají stát jejich pracovními metodami a mají se naučit prakticky uplatňovat naučení Jeho slova. Každý vedoucí ústavu je před Bohem svatě zodpovědný, aby stále jasněji nechal svítit světlo přítomné pravdy, kdekoliv má k tomu příležitost. CH 338.1

Pracovníci v našich zdravotních ústavech si nemají myslet, že úspěch ústavu závisí jen od vlivu hlavního lékaře. V každém ústavu by měli být mužové a ženy, kteří budou šířit správný, šlechetný vliv a jsou schopni nést zodpovědnost. Hlavní zodpovědnosti by se měly rozdělit mezi více pracovníky, aby vedoucí lékař nebyl příliš omezován jen na svůj výkon. Měla by se mu poskytnout příležitost, aby mohl jít, kam má jít, poradit a povzbudit. Jako představitel toho Hlavního Lékaře, který je nyní v nebeských příbytcích, má promluvit k novým shromážděním a má si rozšířit svou zkušenost. Stále potřebuje přijímat nové myšlenky, stále musí rozdávat ze zásoby svých vědomostí. Stále musíme být připraveni přijmout přibývající světlo, mít nové a hlubší myšlenky a získávat jasnější výhledy o úzkém vztahu, který musí být mezi Bohem a jeho lidem. Takového pohledu a takové myšlenky získáme společenstvím s těmi, kterým máme přinést zvěst o milosrdenství a odpuštější milosti. CH 338.2

V celé naší práci třeba mít na zřeteli cenu výměny hřiven. Třeba vynaložit krajní úsilí na styk s lidmi a na jejich získání pro pravdu. Žádá se od nás, abychom zásady zdravotní reformy zvěštovali při velkých shromážděních našeho lidu a při našich stanových shromážděních. Při těchto příležitostech jsou potřebné rozmanité dary nejen na to, abychom oslovili ty, co nepatří mezi nás, ale abychom poučili vlastní lid, jak může co nejúspěšněji pracovat. Naši lékaři by se měli naučit, jak se zapojit do této práce, kterou šíří ve světě jasné paprsky světla. – RH Aug. 13, 1914 CH 339.1

Ke každému dobrému dílu hotovi

Pán slyší a vyslyší modlitbu křesťanského lékaře a on může dosáhnout vznešenou úroveň, jestliže se jen chopí ruky Kristovy a rozhodne se, že ji nepustí. Křesťanskému lékaři se naskytují skvělé příležitosti, protože může šířit vzácný vliv mezi těmi, s kterými přichází do styku. Může vést, usměrňovat a formovat životy svých pacientů poukazem na nebeské zásady. CH 340.1

Lékař má ukázat lidem, že svou práci nepokládá jen za řemeslo, ale za vznešené a důležité dílo, a kterým je spojena svatá zodpovědnost za správný vztah k duši i tělu těch, za které Kristus zaplatil cenu své předražené krve. Když lékař má Kristovo smýšlení, bude radostný, plný naděje, šťastný a ne lehkomyšlný. Uvědomí si, že nebeští andělé ho provázejí k lůžku nemocných a on najde pro své pacienty pohotová důvěryhodná slova, která potěší a povzbudí. Jeho víra bude plná prostoty a dětinské

důvěry v Pána. Bude moci opakovat kající duši vzácná zaslíbení Boží a tak vložit chvějící se ruku trpících do ruky Kristovy, aby našli odpočinek v Bohu. CH 340.2

Takto může lékař získanou milostí splnit požadavky, které na něho klade jeho nebeský Otec. Při choulostivých a nebezpečných operacích může cítit, že je při něm Ježíš, aby mu radil, posilňoval ho a dodával odvahy k správnému a rozváznému zásahu v úsilí, jak chránit lidský život. Jestliže v místnosti nemocného není Boží přítomnost, potom satan bude vnukávat nebezpečné zásahy a bude se snažit znepokojit nervy, takže život bude spíše zničen než zachován. CH 340.3

Lékař zastává důležitější postavení než služebník evangelia, protože má co činit s chorobným duševním stavem, porušenou myslí a postiženým tělem. Lékař může představit vznešenou úroveň křesťanského charakteru, jestliže bude pohotovým včas i v nečas. Tím se stává poslancem Pánovým, koná věrně Mistrovo dílo a časem obdrží odměnu. CH 341.1

Křesťan má střežit své záměry a tajemství nešířit mezi nevěřící. Nemá šířit nic, co by mohlo znevážit Boží lid. Střežte ve vědomí přítomnosti toho božského Strážce. Pracujte trpělivě v důvěře, že skrze Kristovu milost budete mít úspěch ve svém povolání. Střežte si zábrany, které Pán postavil pro vaši bezpečnost. Střežte si vlastní srdce, protože z něho pochází život anebo smrt. CH 341.2

Lékař by se měl přísně přidržovat svého povolání. Neměl by připustit nic, co by mohlo odvrátit jeho mysl od jeho poslání, anebo odpoutat pozornost od těch, jež ve svém utrpení očekávají od něho pomoc. Útěšné a nadějně slovo adresované včas trpícímu často myšlenkově pomůže a on získá důvěru ve svého lékaře. Laskavost a zdvořilost třeba projevovat, ale prázdné zbytečné řeči, které je slyšet obvykle i mezi probuzenými křesťany, by se staneme skutečně a upřímně zdvořilými bez nepatřičné důvěrnosti, je čerpat z Kristova Ducha a dbát na napomenutí: „*Svatí buďte, nebo já svatý jsem.*“ (1 Pt 1,16) Jestli se zařídíme podle zásad Božího Slova, nebudeme mít sklon k nepatřičné důvěrnosti. CH 341.3

Pracovníci našich ústavů by měli být živými příklady toho, čím chtějí, aby byli pacienti v ústavu. Správný duch a svatý život jsou ustavičným naučením pro jiné. Neupřímná zdvořilost módního světa nemá žádné ceny před Tím, který zvažuje činy. Neměla by být žádná předpojatost a žádné pokrytectví. Lékař by měl být připraven pro každé dobré dílo. Jestliže je jeho život skrytý s Kristem v Bohu, bude misionářem v nejvyšším slova smyslu. CH 342.1

Křesťanští lékaři budou mezi sebou jednat jako synové Boží. Uvědomí si, že pracují na jedné vinici a sobecké přehradu padnou. Pro každého jiného budou projevovat hluboký, sobectvím neposkvrněný zájem. Kdo je sám reformátorem, ten může vykonat mnoho dobrého ve snaze reformovat jiné. Poučením i příkladem může být solí života k životu. Kdyby se dala poodhrnout opona, viděli bychom, s jakým zájmem Boží andělé sledují ústavy, ve kterých se ošetřují nemocní. Práce lékaře – stojícího mezi člověkem živým a mrtvým – je obzvlášť důležitá. CH 342.2

Lékařům svěřil Pán Bůh důležité dílo. Trpící lidé jsou jim do určité míry vydáni na milost. Jak jen trpitel pozoruje toho, který se stará o jeho tělesné blaho. Činy a slova, výrazy lékařovy tváře – to všechno se pozoruje. Jaká vděčnost prýští ze srdce trpitele, když ho úsilí svědomitého lékaře zbaví bolesti. Trpitel si uvědomuje, že jeho život je v rukou toho, kterým takto slouží a lékař anebo ošetřovatel mu může tehdy snadno zpřítomnit správnou zvěst. Jestliže je trpitel pod nebeským vlivem, jak něžně může křesťanský lékař anebo ošetřovatel zasít vzácné semeno pravdy do půdy srdce. Duši bezmocného trpitele může přinést Boží zaslíbení. Věřící lékař může šířit nebeskou vůni, která zjemní a ztvární srdce trpitele. Může usměrnit myšlenky svého trpitele k tomu velkému Lékaři. Hříchem trpící duši může představit Ježíše. CH 342.3

Jak často se lékař stává důvěrníkem a svědkem žalu a utrpení, které mu nemocný člověk svěří. Jaké vzácné příležitosti se tehdy naskytují promluvit slova povzbuzení a útěchy o bázi a lásce Boží a podat mu křesťanskou radu. Lékař by měl být proniknut hlubokou láskou k lidem, za které Kristus zemřel. V bázi Boží vám mluvím, že jen křesťanský lékař může správně splnit povinnosti tohoto svatého povolání. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, 36-40 (1892) CH 343.1

Svědectví pravdy

Naše sanatoria mají být zřízena k jednomu cíli – zvěstování pravdy pro tuto dobu a mají být tak vedena, že bude vstípen v mysl těch, kteří se sem přicházejí léčit rozhodný dojem v prospěch prav-

dy. Jednání každého pracovníka má svědčit v prospěch pravdy. Světu máme nést varovné poselství a naše opravdovost, naše odevzdání Boží službě má přinášet svědectví pravdě. – 8T 200 CH 343.2

Duševní léčba

Velmi záleží na vnitřním vztahu mezi duší a tělem. Je-li zachváčena jedna část, dotkne se to i části druhé. Duševní stav působí mnohem více na zdraví, než si mnozí představují. Mnohé nemoci, jimiž lidé strádají, jsou následky duševní sklíčenosti. Starost, strach, úzkost, nespokojenost, lítost, vina, hřích, nedůvěra, to vše přispívá k oslabení životní síly a přivádí úpadek i smrt. CH 344.1

Mnohdy bývá nemoc vyvolána a zhoršena domněnkou. Mnozí jsou doživotními invalidy, kteří by mohli být zdraví, kdyby se jen za takové byli považovali. Mnozí si namlouvají, že každý slabší vliv povětrnosti je příčinou nemoci a zlý následek přichází, poněvadž je očekáván. Mnozí umírají na nemoci, jejichž příčiny vyprýštily úplně z domněnek. CH 344.2

Odvaha, naděje, víra, soucit, láska povzbuzují zdraví a prodlužují život. Spokojená mysl a veselý duch jsou pro tělo zdravím a pro duši silou. „*Srdce veselé občerstvuje jako lékařství.*“ (Př 17,22) CH 344.3

Při zacházení s nemocnými neměl by se přehlížet úspěch duševního vlivu. Správně použitý, projeví se tento vliv jako nejúčinnější prostředek ke zdolání nemoci. CH 344.4

Vláda ducha nad duchem

Existuje jeden způsob léčby duševně chorých, který je nejúčinnějším nástrojem k horšímu. Touto tak zvanou vědou, přivádí se duch pod vládu jiného. Tak duch silnějšího projeví se v osobnosti slabšího. Osoba provádí vůli jiného. Tvrdí se, že tímto způsobem může se změnit obsah myšlení, že mohou se sdílet životodárné síly a nemocný stává se schopným, aby čelil nemoci a ji překonal. CH 344.5

Tato léčebná metoda bývá používána lidmi, kteří její pravou podstatu a směr neznají a kteří v ní spatřují požehnaný prostředek pro nemocné. Avšak tato tak zvaná věda spočívá na špatných zásadách. Stojí proti přírodě a duchu Kristovu. Nevede k Tomu, jenž je život a spása. Ten, který myšlenky jiných upíná na sebe samého, svádí je k tomu, aby se odloučili od pravého zdroje svých sil. CH 345.1

Není úmyslem Božím, aby se některá lidská bytost svým duchem a vůlí podřizovala ovládání jiného a stala se slabým nástrojem v jeho rukou. Nikdo nemá dopustit, aby jeho osobnost projevovala osobnost jiného. Nemá v žádné lidské bytosti spatřovat zdroj uzdravení. Musí být závislým na Bohu. V důstojnosti bohem mu dané mužnosti má být ovládán toliko Bohem a nikoliv jiným lidským duchem. CH 345.2

Bůh si přeje, aby lidé měli přímý poměr k Němu samému. Ve všem svém jednání s lidmi přiznává zásadu osobní zodpovědnosti. Snaží se probudit vědomí osobní závislosti a vštípit nutnost osobního vedení. Přeje si, aby lidské přivedeno bylo v soulad s Božským, aby lidé se mohli proměnit v obraz Boží. Zlý duch pracuje, aby tento úmysl zkřížil. On se snaží podporovat závislost na lidech. Jsou-li myšlenky odvráceny od Boha, může je pokušitel přivést pod svou vládu. Tak může ovládnout lidstvo. CH 345.3

Teorie ovládání ducha duchem jiného má svůj původ v satanu. On se uvádí jako hlavní činitel toho, že lidská filozofie klade se na místo Boží. Ze všech bludů, které nacházejí ohlas za dnešní doby mezi křesťany, není žádný nebezpečnějším klamem, žádný jistějším prostředkem odvrácení lidí od Boha, jako tento. Třebaže se může zdát nevinným, když se použije u nemocného, povede přece k jeho záhubě a nikoliv k uzdravení. Otevírá dveře, jimiž vstupuje satan, aby uchvátil jak duši, která je ovládána jiným, tak i duši toho, který jiného ovládá. CH 345.4

Děsná je moc, která takovýmto způsobem propůjčena je zlomyslným mužům a ženám. Kolik příležitostí nabízíme takovým, kteří jsou z toho živi, že těží ze slabosti nebo hlouposti jiných. Jak mnozí ovládnutím slabých nebo chorých myslí nachází prostředek, jak ukájet svou smyslnost nebo ziskuchtivost. CH 346.1

Můžeme se lépe zaměstnávat, než pěstovat snahu po ovládnutí lidstva lidmi. Lékař by měl lidi poučit, aby vzhlíželi od lidského k Božímu. Na místě poučování nemocných, aby se v léčbě duše a těla spoléhali na lidské bytosti, měl by poukazovat na toho, který může vždy zachránit všechny, kte-

ří k Němu přicházejí. On, který lidského ducha stvořil, ví, co tento duch potřebuje. Bůh sám je jediný, který dovede uzdravovat. Takoví, jejichž mysl a tělo churaví, mají spatřovat v Kristu obnovitele. On praví: „*Nebo já živ jsem i vy živi budete.*“ (J 14,19) Takový život máme vylíčit nemocným a říci jim, že mají-li víru v Krista, jsou s Ním v součinnosti, zachovávají zdravotní pravidla, usilují bázni pravou svatost, On je svým životem povzbudí. Jestliže jim Krista takto představíme, podáme jim pomoc a sílu, která je vzácná, neboť pochází shůry. To je ta pravá věda a léčení těla a duše. – MH 241-244 CH 346.2

Kristu podobný soucit

Bylo mi ukázáno, že lékaři našeho ústavu by měli být mužové a ženy víry a duchovnosti. Měli by pevně doufat v Boha. Mnozí, kteří přicházejí do ústavu, si svou hříšnou povolností přivodili nemocí téměř všeho druhu. Tato skupina lidí nezasluhuje takový soucit, jak si často vyžaduje. Je krajně namáhavé pro lékaře věnovat čas a síly těmto lidem, kteří jsou tělesně, duševně i mravně sešlí. CH 347.1

Je však třída těch, kteří v nevědomosti přestupovali přírodní zákony. Nadměrně pracovali, nadměrně jedli, protože to bylo zvykem. Mnozí vyzkoušeli mnoho léků od mnoha lékařů, které jim nijak nepomohli a navíc jim jen poškodili. Vyčerpává je zaměstnání, společnost i jejich rodiny, a jako do posledního útočiště, přišli do zdravotního ústavu se slabou nadějí, že najdou úlevu. Tato třída potřebuje soucit. Měli bychom je ošetřovat s největší něžností a objasnit jim zákony jejich bytostí, aby je přestali porušovat a aby sebeovládáním vyhnuli se utrpením a nemocem, které jsou trestem za přestupování přírodních zákonů. ... CH 347.2

Pamatujme na Krista, který přicházel do přímého styku s trpícím lidstvem. Ač si trpitelé v mnoha případech sami přivodili nemoc svým hříšným jednáním a přestupováním přírodních zákonů, Ježíš se slitoval nad jejich slabostí a když přišli k němu i s nejtěžší nemocí, neštítel se jich, nebál se jejich nákazy, nýbrž svým dotekem zapudil nemoc. CH 347.3

Uzdravení malomocných

„*A když vcházel do nějakého městečka, potkalo se s ním deset mužů malomocných, kteříž stáli zdaleka. A pozdvihše hlasu, řekli: Ježíši, přikazateli, smiluj se nad námi. Kteréžto on uzřev, řekl jim: Jdouce, ukažte se kněžím. I stalo se, když šli, že očištění jsou. Jeden pak z nich uzřev, že jest uzdraven, navrátil se, s velikým hlasem velebě Boha. A padl na tvář k nohám jeho, díky čině jemu. A ten byl Samaritán. I odpověděv Ježíš, řekl: Zdaliž jich deset není očištěno? A kdež jich devět? Nenalezli se, aby vrátíce se, chválu Bohu vzdali, jedině cizozemec tento? I řekl jemu: Vstana, jdi, víra tvá tě uzdravila.*“ (L 17,12-19) CH 348.1

To je poučením pro nás všechny. Tito malomocní byli tak nahlodáni nemocí, že byli vyloučeni ze společnosti, aby nenakazili jiné. Úředníci jim vymezili určitý prostor. Ježíš přišel do jejich blízkosti a oni ve svém velkém utrpení volali k tomu, který jim mohl pomoci. Ježíš jim přikázal, aby se ukázali kněžím. U víře se dávají na cestu důvěřující, že moc Kristova je uzdraví. Cestou si uvědomují, že jsou zbaveni strašné nemoci. Jen jeden však cítil vděčnost, jen jeden pocítil veliký dluh vůči Kristu za toto veliké dílo pro něho učiněné. On jediný se vrací a chválí Boha, padá v pokoře k nohám Kristovým vděčně uznávaje skutek, který pro něho vykonal. Tento muž byl cizinec; ostatních devět byli Židé. CH 348.2

Pro tohoto jednoho člověka, který uměl správně ocenit požehnání zdraví, Ježíš uzdravil všech deset. Devět z nich přešlo, aniž ocenili vykonaný skutek a nepoděkovali Ježíši za uzdravení. CH 349.1

I lékaři zdravotního ústavu budou snad takto odměněni za své úsilí. Kdyby však ve snaze pomoci trpícímu lidstvu každý dvacátý správně použil přijaté požehnání a ocenil jejich úsilí, lékaři by měli být vděční a spokojení. Je-li zachráněn jediný život z deseti a jediná duše ze sta spasená pro království Boží, všichni pracovníci ústavu budou plně odměněni za všechno své úsilí. Všechna jejich úzkost a péče se cele neztratí. Když Král slávy, Majestát nebes, pomáhal trpícímu lidstvu a jen málokdo ocenil jeho božskou pomoc, lékaři a pomocníci ústavu by neměli naříkat, jestliže jejich nepatrné úsilí není všemi patřičně doceněno. ... CH 349.2

Ošetřovat duševně i tělesně nemocné lidi je vznešené dílo. Lékaři ústavu potřebují velikou moudrost, chtějí-li léčit tělo prostřednictvím duše. Málokdo si však uvědomuje jakou mocí působí mysl na tělo. Veliký díl nemocí, které sužují lidstvo má svůj původ v mysli a může být odstraněn uzdravením duše. Je mnohem více lidí duševně chorých, než si myslíme. Srdeční choroby působí mnoho nepříjemností zažívacích, protože duševní neklid ochromuje činnost zažívacího ústrojí. CH 349.3

Chce-li lékař oslovit takové nemocné, musí mít soudnost, trpělivost, vlídnost a lásku. Trpící, nemocné srdce i zneklidněná mysl, potřebují vlídné ošetřování a takoví lidé mohou být uzdraveni jen něžným soucitem. Lékaři by měli předně získat jejich důvěru a pak jim poukázat na Velikého Lékaře. Mohou-li obrátit svou mysl k Nositeli břemen a mohou-li důvěřovat, že bude mít o ně zájem, léčba nemocného těla i duše je zajištěna. – 3T 178-184 CH 349.4

Trpělivost a soucit

Vždy bude něco, co unavuje, máte a napíná trpělivost lékařů i pomocníků. Na to musí být připraveni a nesmí se dát unést nebo vyvést z rovnováhy. Musí být klidní a laskaví, ať se děje cokoliv. ... Vždy by měli pamatovat na to, že mají co činit s muži a ženami duševně nemocnými, kteří často vidí věci v nesprávném světle a přece přesvědčení, že vše chápou dokonale. CH 350.1

Lékaři by si měli uvědomit, že mírná odpověď odvrací hněv. V ústavu pro nemocné nutno jednat krajně úslužně, máme-li úspěšně léčit nemocnou mysl a pomáhat nemocným. Mohou-li lékaři zůstat klidní i v bouřích nerozvážných slov, dovedou-li ovládat svého ducha i v provokaci a urážkách, pak jsou skutečnými vítězi: „*Lepší... kdož panuje nad myslí svou, nežli ten, kterýž dobyl města.*“ (Př 16,32) Ovládat vlastní já a vážně podříditi vůli, je největším vítězstvím, které ho mohou lidé dosáhnout. – 3T 182, 183 CH 350.2

Poselství našim lékařům

Křesťanský lékař má být pro nemocné poslem milosti přinášejícím lék pro hříchem nemocnou duši jakož i pro nemocné tělo. Používá-li jednoduché prostředky, které Bůh opatřil pro zotavení tělesně trpících. Má také promluvit Kristovou mocí, aby uzdravil nemoci duše. CH 351.1

Jak je nutné, aby lékař žil v úzkém společenství se Spasitelem. Nemocní a trpící, kteří potřebují pomoc, kterou jedině Kristus může dát. Potřebují modlitby prochnuté Jeho Duchem. Trpící jednotlivci spoléhá na moudrost a milosrdenství lékaře, který moudře a opravdově může být jeho jedinou nadějí. Lékař pak měl být věrným šafařem milosti Boží, strážcem duše i těla. CH 351.2

Lékař, který přijal moudrost shůry, který ví, že Kristus je jeho osobním Spasitelem, neboť sám byl přiveden k tomuto útočišti, ví, jak zacházet s chvějícími se provinilými, hříchem obtíženými dušemi, které se obrací k Němu o radu. S jistotou jim může odpovědět na otázku: „Co mám činit, abych spasen byl?“ může jim mluvit o lásce Vykupitele. Ze zkušeností může mluvit o moci pokání a víry. Když stojí u lůžka trpícího a snaží se mu přinést slova pomoci a potěšení, Pán pracuje s ním a skrze něho. Když je mysl trpícího upřena na Toho mocného Lékaře, Kristův pokoj naplňuje srdce. A duchovní zdraví, které přichází k němu je použito jako pomocná ruka Boží při navrácení zdraví těla. CH 351.3

Lékař má převzácnou příležitost probouzet v srdci těch, s nimiž přichází do styku, smysl pro potřebu Krista. Z pokladu srdce má přinést nové i staré věci a promluvit slova potěšení a poučení, po nichž oni touží. Ustavičně má rozsévat sítě pravdy, aniž by předkládal sporné věroučné body, a má mluvit o lásce Spasitele hřích odpouštějícího. Z Božího Slova by neměl poučovat jen řádek za řádkem, příkaz za příkazem, nýbrž promístit tyto nauky i slzami a umocnit svými modlitbami, aby duše byly zachráněny od smrti. CH 351.4

Ve své opravdové, napjaté úzkostlivosti zbavit tělo nebezpečí, jsou lékaři v nebezpečí, že zapomenou na nebezpečnost duše. Lékaři bděte; neboť před soudnou stolicí Kristovou musíte se setkat s těmi, u jejichž smrtelného lůžka nyní stojíte. CH 352.1

Vznešenost lékařovy práce, jeho ustavičný styk s nemocnými a umírajícími, si vyžaduje, pokud je to jen možné, aby byl zbaven běžných povinností, které mohou vykonat jiní. Neměly by ho zatěžovat žádné jiné starosti, aby měl čas dobře se obeznámit s duchovními potřebami svých pacientů.

Jeho mysl by měla vždy být pod vlivem svatého Ducha, aby byl sto promluvit případná slova, která probudí víru a naději. CH 352.2

U lůžka umírajícího nemá se mluvit o dogmatických nebo sporných věcech. Trpícím nutno ukázat na Toho, který je ochoten zachránit všechny, kteří k Němu přicházejí u víře. Se vši vážností a něhou snažte se pomoci duši, která se potácí mezi životem a smrtí. CH 352.3

Usměrňte mysl k Ježíši

Své pacienty by lékař nikdy neměl vést k tomu, aby svoji pozornost obraceli na něho. Má je poučit, aby ruku víry vztáhli k Spasiteli. Pak mysl bude osvícena světlem vyzařujícím ze Slunce spravedlnosti. Co se lékaři pokouší konat, Kristus konal skutečně a v pravdě. Oni se snaží o ochranu života; On sám je životem. CH 352.4

Úsilí lékaře vést své pacienty k zdravé činnosti, musí být osvobozeno ode vši lidské ctižádosti. Nesmí je přehlédnout, nýbrž usměrnit k duchovnímu uchopení věčné věci. CH 353.1

Lékař by neměl být předmětem nelaskavé kritiky. Toto klade na něj zbytečné břímě. Jeho starosti jsou těžké a on potřebuje soucit svých spolupracovníků. Měl by být podpírán modlitbou. Vědomí, že jeho úsilí je oceněno, dodá mu naděje a odvahy. CH 353.2

Hřích a nemoc

Rozumný křesťanský lékař si stále víc a víc uvědomuje, jak příčinně souvisí hřích s nemocí. Usiluje se jasněji vidět vztah mezi příčinou a následkem. Vidí, že ti, kteří se připravují za ošetřovatele, měli by se důkladně vzdělat v zásadách zdravotní reformy; aby byli poučeni o významu přísné střidmosti ve všech věcech, neboť nedbalost k zákonům zdraví nelze omluvit u těch, kteří jsou oddělení, aby poučovali jiné jak žít. CH 353.3

Když lékař vidí, že někteří pacienti trpí nemocí způsobenou nesprávným jídlem a pitím a přece mu nic o tom neřekne, a neřekne mu také o potřebě reformy, škodí svému bližnímu. Opilci, nestřidmí a ti, kteří se oddávají různým žádostivostem – všichni svědčí lékaři jasně a srozumitelně, že utrpení je následkem hříchu. Obdrželi jsme veliké světlo o zdravotní reformě. Proč tedy rozhodněji neusilujeme o potírání příčin, které vedou k hříchu? Vidí-li naši lékaři ustavičný zápas s utrpením, usilují-li ustavičně o pomoc trpícím, mohou být klidní? Mohou se zdržet, aniž by varovně nepozvedli svůj hlas? Jsou dobrotiví a milosrdní, jestliže nepoučují o přísné střidmosti jako léku proti nemoci? CH 353.4

Lékaři, studujme napomenutí, které Pavel napsal Římanům. „*Protož prosím vás bratři, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou, rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.*“ (Ř 12,1.2) – 7T 72-75 CH 354.1

Šetření sil

Lékaři by se neměli přepracovávat a přepínat svůj nervový systém, neboť takový tělesný stav neprospěje duševnímu klidu, nepovzbudí nervy, nepovzbudí a neobšťastní ducha. ... CH 354.2

Všem lékařům, obzvláště těm, kteří nesou veliké břímě zodpovědnosti, měli bychom občas přednostně dopřát příležitost dostat se mimo prostředí zdravotního ústavu. Jestliže je nedostatek pomocníků, aby se to mohlo dovolit, nutno je přibrat. Se vši vážností bychom se měli vyhýbat přetěžování lékařů, neboť tím jim znemožňujeme kvalitní výkon jejich povolání. Je-li možné, měli bychom tomu zabránit, neboť to je proti zájmům Ústavu. Lékaři musí dbát o své zdraví. Nesmějí onemocnět v důsledku přepracování nebo nějaké své nerozumnosti. – 3T 182 CH 354.3

Práce pro tento čas

St. Helena, Kalifornie,
25. června 1903

Naším sanatorijním lékařům –

Moji drazí bratři: Ti, kteří stojí na zodpovědných místech v díle Božím, jsou představeni jako strážníci na hradbách Sionu. Bůh je vyzývá, aby vydali hlas a troubili na poplach mezi lidem. Ať je to

slyšet všude. Den pomsty, pustošení a zničení přichází na všechny činitele nepravosti. Se zvláštní přísností dopadne ruka Pánova na ty, kteří nedovedli lidu jasným způsobem říci o jejich povinnostech Vůči Pánu, který právem stvoření a vykoupení je jejich vlastníkem. CH 355.1

Moji bratři, Pán vás vyzývá, abyste své srdce důkladně prozkoumali. vyzývá vás, abyste uplatňovali pravdu ve svém každodenním praktickém životě a ve všem svém počínání jedni s druhými. Žádá od vás víru, která skrze lásku působí a očišťuje duši. Je nebezpečné pro vás, abyste si zahrávali se svatými požadavky svědomí, abyste dávali příklad, který jiné vede nesprávným směrem. CH 355.2

Kamkoliv křesťané jdou, měli by přinášet příjemnou vůni Kristovy spravedlnosti, ukazující, že nesou pozvání: „*Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočínutí duším svým.*“ (Mt 11,29) Učíte se denně ve škole Kristově? – Učíte se jak se zbavit pochybností a zlých předsudků, jak být poctivým a šlechetným ve svém jednání se svými bratry a to ve svém vlastním zájmu i pro Krista? CH 355.3

Přítomná pravda povznáší

Přítomná pravda vede vpřed a vzhůru, shromažďuje nuzné, utlačené, trpící a ponížené. Všichni, kteří chtějí přijít, mají být přivedeni do stáda. V jejich životech má nastat reformace, která z nich utvoří členy královské rodiny, dítky nebeského krále. Slyšením poselství přítomné pravdy mužové a ženy jsou vedeni k přijetí soboty a k připojení se k církvi skrze křest. Mají nést Boží znamení tím, že budou zachovávat stvořitelskou sobotu. Sami v sobě mají vědět, že poslušnost Božích přikázání znamená věčný život. CH 355.4

Prostředky a opravdové úsilí může být bezpečně investováno v takovém díle jako je toto, neboť to je dílo, které potrvá. Takto ti, kteří byli mrtví ve vinách a hříších, jsou přivedeni do společenství svatých a posazeni na nebeských místech s Kristem. Jejich rady jsou postaveny na pevný základ. Jsou uschopněni dosáhnout vysokou úroveň, ty nejvyšší výšiny víry, neboť křesťané chodí po přímých stezkách, aby to, co je chromé, nebylo odvráceno z cesty. CH 356.1

Dílo pro každého

Každý sbor by měl pracovat pro záchranu hynoucích ve svém vlastním okolí jakož i pro ty, kteří jsou dále. Členové mají zářit jako živé kameny v Božím chrámě a odrážet nebeské světlo. Nesmí se konat žádná nahodilá a povrchní práce. Zachraňovat hynoucí duše znamená více, než jen modlit se s nějakým opilcem a pak, protože pláče a vyznává svoji duševní porušenost, prohlásit ho za spaseného. Boj musí být veden znovu a znovu. CH 356.2

Členové každého sboru by to měli chápat jako svoji zvláštní povinnost pracovat pro tyto ve svém sousedství. Ať každý, kdo tvrdí, že stojí pod praporem Kristovým, si uvědomuje, že uzavřel smlouvu s Bohem, že bude konat dílo Spasitelovo. Ti, kteří se chápou tohoto díla, neměli by být unaveni v konání dobra. Když se vykoupení postaví před Pánem, budou tam také převzácné duše, které jsou tam pro věrné, trpělivě pro ně vynaložené úsilí, přimluvné prosby a opravdové přesvědčení, aby se utekli do pevnosti. Takovým způsobem ti, kteří spolupracovali na tomto světě s Bohem, obdrží svoji odměnu. CH 356.3

Kazatelé populárních církví nedovolí, aby pravda byla zvěstována lidmi z jejich kazatelen. Nepřítel je vede k tomu, aby odpírali pravdě se vši prudkostí a nenávisť. Vymýšlejí lži. Opakuje se Kristova zkušenost s židovskými zákoníky. Satan se snaží odvrátit každý paprsek světla, který proniká od Pána k Jeho lidu. Pracuje skrze kazatele, jako skrze kněze a zákoníky v době Kristově. Připojí se snad ti, kteří poznají pravdu, k této skupině, aby překáželi těm a odvraceli ty, kteří usilují o Bohem vyznačený způsob pokroku Jeho díla a snaží se nést prapor pravdy do tmavých koutů země? CH 357.1

Poselství pro tento čas

Třetí andělské poselství, zahrnující poselství druhého a třetího anděla, je poselství pro tuto dobu. Naplno máme pozvednout prapor, na němž je napsáno: „Přikázání Boží a víra Ježíšova.“ Svět se má brzy setkat s velikým zákonodárcem, jeho zákon byl porušen. Toto není doba, abychom ztráceli ze zřetele veliké problémy, které jsou před námi. Bůh vyzývá svůj lid, aby zvelebil tento zákon a učinil jej slavným. CH 357.2

Když ranní hvězdy spolu plesaly a těšili se synové Boží, byla dána světu sobota, aby si člověk stále připomínal, že v šesti dnech stvořil Bůh tento svět. Sedmého dne odpočinul, požehnal ho jako den svého odpočinku a dal ho lidem, které stvořil, aby se na Něj rozpomínali jako na pravého a živého Boha. CH 357.3

Svoji mocnou silou, přes všechnu faraonovu opozici, Bůh vysvobodil svůj lid z Egypta, aby mohl zachovávat tento zákon, který byl dán v ráji. Přivedl je k Sinaji, aby slyšeli zvěstování tohoto zákona. CH 358.1

Prohlášením Desatera synům Izraelským svým vlastním hlasem projevil Bůh jeho důležitost. V děsivé slávě oznámil svůj majestát a autoritu jako vládce tohoto světa. Učinil to, aby svému lidu vštípl v mysl svatost svého zákona a důležitost jeho zachování. Moc a sláva, v níž byl dán zákon, zjevuje jeho důležitost. Ze Sinaje mluví víra jednou daná svatým skrze Krista, našeho Vykupitele. CH 358.2

Znamení našeho vztahu k Bohu

Zachováváním soboty se měli synové Izraelští lišit od všech ostatních národů. Kristus řekl: „Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: Avšak sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Mezi mnou a mezi syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul. Protož ostříhati budou synové Izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvu věčnou.“ (Ex 31,13.17.16) CH 358.3

Sobota je znamením vztahu, který existuje mezi Bohem a Jeho lidem – Znamením, že jsou Jeho poslušnými dítkami, že zachovávají Jeho svatý zákon. Zachovávání soboty je prostředkem ustanoveným Bohem k zachování Jeho známosti a rozlišujícím znamením mezi Jeho věrným lidem a přestupníky Jeho zákona. CH 358.4

Toto je víra jednou daná svatým, kteří stojí v mravní síle před světem, pevně udržujíc tuto víru. CH 359.1

Při zvěstování třetího andělského poselství narazíme na protivenství. Satan připraví každý možný svod, aby zbavil účinku víru jednou danou svatým. „A mnozí následovat budou jejich zahynutí, skrze něž cesta pravdy bude v porouhání dávána. A lakomě skrze vymyšlené řeči vámi kupčiti budou; kterýchž odsouzení již dávno nemešká, a zahynutí jejich nespí.“ (2 Pt 2,2.3) Avšak navzdory všemu tomuto protivenství všichni mají slyšet slova pravdy. CH 359.2

Boží zákon je základem každé trvalé reformace. Světu máme přestavit jasným, odlišným způsobem potřebu poslouchání tohoto zákona. Poslušnost Božího zákona je největší pobídkou k pílnosti, šetrnosti, pravdivosti, a spravedlivého jednání člověka s člověkem. CH 359.3

Základ trvalé reformace

Boží zákon má být výchovným prostředkem v rodině. Rodiče jsou co nejslavněji zavázáni poslouchat tento zákona dávat svým dětem příklad nejprísnejší bezúhonnosti. Lidé na zodpovědných místech s dalekosáhlým vlivem, mají bdít nad svými způsoby a činy, stále pamatující na bázeň Hospodinovu. „Počátek moudrosti jest bázeň Hospodinova.“ (Ž 111,10) Ti, kteří pilně dbají na hlas Hospodinův a radostně zachovávají Jeho přikázání, budou mezi těmi, kteří budou vidět Boha. „Protož přikázal nám Hospodin, abychom ostříhali všech ustanovení těchto, bojíce se Hospodina, Boha svého, aby nám dobře bylo po všecky dny a aby zachoval nás při životu, jakž to činí i v dnešní den. A spravedlnost míti budeme, když ostříhali budeme a činiti všecka přikázání tato před Hospodinem, Bohem svým, jakož přikázal nám.“ (Dt 6,24.25) CH 359.4

Naše dílo jako věřících v pravdu, má představit před svět nezměnitelnost Božího zákona. Kazatelé a učitelé, lékaři a ošetřovatelky jsou smluvně s Bohem zavázáni zvěstovat důležitost poslušnosti Jeho zákona. Máme být odlišní jako lid zachovávající přikázání Boží. Pán výslovně řekl, že pro svět má být vykonáno určité dílo. Jak bude vykonáno? Snažme se najít tu nejlepší cestu a tak splňme vůli Boží. – 8T 195-200 CH 360.1

Každý na svém místě

Lékaři našeho Zdravotního institutu by si neměli myslet, že musí vykonávat to, co mohou vykonat pomocníci. Nemají vykonávat službu v koupelně ani v cvičné místnosti a utrácet své síly v

tom, co mohou konat jiní. Neměli bychom mít nedostatek ošetřovatelů a pomocných sil k obsluze nemocných. Lékaři by měli šetřit své síly pro úspěšné plnění svých povinností. Jiným by měli říci, co mají konat. Jestliže není dostatek těch, jimž by tyto úlohy mohli bezpečně svěřit, měli bychom zaměstnat spolehlivé osoby, patřičně je vyškolit a jejich službu náležitě odměnit. – 3T 177, 178 CH 360.2

Nebezpečí a příležitosti

Sanatorium, Kalifornia,
3. června 1907

Lékař je v těžkém postavení. Bude mít silné pokušení a jestliže ho Boží moc neochrání, potom to, co slyší a vidí ve své práci, znechutí mu srdce a poskvrní duši. Myšlenkami by se měl stále povznášet k Bohu, jedině takto bude bezpečným. CH 361.1

Lékař má nesčetné příležitosti, aby přivedl lidi k Bohu, potěšil znechucené a odvrátil zoufalství, které napadá člověka, jestliže jeho tělo trápí bolest. CH 361.2

Avšak někteří, jež se rozhodli pro lékařské povolání, se velmi lehce dají odvést od povinností, spočívajících na lékaři. Někteří zneužíváním oslabují své síly tak, že Bohu nemohou dokonale sloužit. Dostávají se do situací, že nemohou jednat zdatně, taktně, dovedně a neuvědomují si, že bezohledností vůči tělesným zákonům se mrzačí, čímž olupují a zneuctívají Boha. CH 361.3

Lékaři by neměli připustit, aby se jejich pozornost odvracela od práce; ani by se neměli tak pohroužit do svého povolání, že by to bylo na úkor jejich zdraví. V bázni Boží by měli rozvážně používat sílu, kterou jim dal Bůh. Nikdy by neměli přehlížet prostředky, které Bůh poskytl na ochranu zdraví. Jsou povinni rozumem ovládat každou Bohem jim danou schopnost. CH 361.4

Cena odpočinku, studia, modlitby

Ze všech lidí by lékař měl mít, pokud možno, pravidelný odpočinek. To mu dodá vytrvalost pro snášení břemena jeho povolání. Ve svém rušném životě lékař pozná, že zkoumání Písma a vroucí modlitba posilní mysl a upevní charakter. CH 361.5

Snažte se splnit očekávání Ježíše Krista. On podpoří každé správné úsilí. Pamatujte, že není v životě činu ani pohnutky srdce, která není otevřená Spasitelově milosti. CH 362.1

Cesta k Božímu trůnu je vždy otevřená. Nemůžete stále modlitebně klečet, ale vaše tiché prosby mohou ustavičně vystupovat k Bohu a prosit o sílu a usměrnění. V jakémkoliv pokušení se můžete utéci na skryté místo Všemohoucího. Jeho věčná ramena vás podeprou. Ať vás potěší tato slova: „*Ale máš některé osoby i v Sardě, kteréž nepoškrnily roucha svého; protož budout' se se mnou procházeti v bílém rouše, nebo jsou hodni.*“ (Zj 3,4) CH 362.2

Jestliže vás Kristus člověk, naděje slávy, povznese, potom budete vyvázeni, nebudete nestáli, ale povznesete se nad vlivy, které znechucují a znepokojují ty, jež nejsou v Kristu. Dokážete, že je možno být moudrým, úspěšným lékařem a přitom čínorodým křesťanem sloužícím Pánu v upřímnosti. Zbožnost je základem pravé důstojnosti a dokonalosti charakteru. CH 362.3

Význam důkladnosti a pohotovosti

Jestliže lékaři v našich zdravotních ústavech nejsou lidmi spolehlivých návyků, jestliže pohotově neplní své povinnosti, jejich práce bude jen urážkou a Pánem ustanovené nástroje ztratí svůj význam. Nedbalostí lékař ponižuje Toho velkého Lékaře, kterého by měl být zástupcem. Při všech pacientech, urozených i chudobných, by se měl přísně dodržovat čas. Žádný ošetřovatel by si neměl počínat nedbale a nerozvážně. Vždy buďte věrní svému slovu, dochvilní při setkáních, protože pro nemocné to znamená mnoho. CH 362.4

Jemnost a ohleduplnost

Křesťanští lékaři by neměli vždy usilovat o nejvyšší stupeň pravé jemnosti a ohleduplnosti, o dodržování odstupu mezi muži a ženami. CH 363.1

Žijeme v době, kdy svět je připodobněn době Noeho a době Sodomy. Stále jsem upozorňována na velká nebezpečí, kterým je vystavena mládež, nedospělí, mládenci a dívky, jakož i mužové a ženy už dospělí, a proto se neodvažuji mlčet. V myšlení i spolčování je potřebná větší jemnost, je třeba, aby křesťané byli ve slovech i v jednání vznešenější a ohleduplnější. CH 363.2

Lékařova práce je takového rázu, že případná povahová drsnost je jistě projeví. Proto by lékař měl pozorně dbát na svou řeč a ve svém projevu se vyhnout každé nízkosti. Každý pacient, kterého ošetřuje, z řeči a činů lékaře poznává rysy jeho charakteru a pozoruje jeho mravní tón. CH 363.3

Podle světla, které jsem v tomto ohledu od Pána obdržela, aby se o nemocné ženy-lékařky a muži-lékaři by neměli dbát o nemocné muže. Každý lékař by měl být k pacientům ohleduplný. Každé zbytečné obnažování žen před muži-lékaři škodí. Má to zhoubný vliv. CH 363.4

V našich ústavech by choulostivé ošetření neměli vykonávat lékaři-muži. Nemocná žena by nikdy neměla zůstat s lékařem sama, ať už kvůli zvláštnímu vyšetření nebo ošetření. Lékaři by měli svědomitě dodržovat ohleduplnost a cudnost za všech okolností. CH 364.1

V našich zdravotních ústavech by vždy měly být dospělé zkušené ženy, vyškolené pro ošetřování žen. Měli bychom vzdělávat a důkladně odborně připravit ženy na léčení choulostivých případů, aby jejich intimní orgány nebyly vystaveny pozornosti mužů. Mělo by být o mnoho více lékařek nejen s nižší, ale i vyšší kvalifikací. Je krajně nepříjemné, když intimní orgány žen ošetřují muži a intimní orgány mužů ošetřují ženy. CH 364.2

Ženy-lékařky by měly kategoricky odmítnout ošetřovat intimní orgány mužů. Ženy by se měly důkladně připravit na službu ženám a muži na službu mužům. Muži by měli vědět, že mají chodit k lékařům a ne k lékařkám. Ženy to uráží a Pán Bůh na podobnou bezohlednost se dívá s odporem. CH 364.3

Lékaři by při svém povolání měli poučovat o vzájemné bezúhonnosti a sami by měli být ohleduplní, neboť to patří k mravní čistotě. Ženy mohou vykonat šlechetné dílo jako praktické lékařky, ale jestliže muži žádají, aby je intimně vyšetřily a ošetřovaly lékařky, měly by to rozhodně odmítnout. CH 364.4

V lékařství jsou nebezpečnosti, která má lékař pochopit a před kterými se má mít na pozoru. V našich sanatoriích by měli být zaměstnáni jako lékaři jen skutečně obrácení muži. Někteří lékaři jsou soběstační a pokládají se za schopné jít vlastní cestou, zatímco při lepším sebezpoznání by si uvědomili, jak velmi potřebují pomoc shora a vyšší moudrost. CH 364.5

Někteří lékaři jsou neschopní chovat se jako lékaři vůči ženám právě pro svůj postoj vůči nim. Příliš mnoho si dovolují, takže časem je celkem obvyklé přestupovat zákony cudnosti. Naši lékaři by měli krajně respektovat Boží směrnici danou církví při vyvedení z Egypta. To je ochrana před uvolňováním a nedbalostí vůči zásadám cudnosti. Všem, kteří žijí podle zákona, který Bůh vydal na Sinaji, možno bezpečně důvěřovat. CH 365.1

Potřeba způsobilých porodních asistentek

Podle rad ze Sinaje by lékaři neměli vykonávat práci porodních asistentek. Písmo praví, že ženám při porodu pomáhaly ženy a tak by tomu mělo být vždy. Je třeba vzdělávat a vycvičit ženy, aby dovedly být způsobilými porodními asistentkami a ženskými lékařkami. Je právě tak důležité vychovat ženy za lékařky žen, jako je důležité, aby se muži důkladně připravili na práci lékařů a chirurgů. Žena by měla dostávat plat úměrný své službě. Lékařka by měla být za svou práci oceněna právě tak jako lékař. CH 365.2

Vzdělávejme ženy, aby se staly dobrými ženskými lékařkami. Občas snad budou potřebovat radu a pomoc zkušených lékařů-mužů. V těžkých situacích by všechno měla vést ta nejvyšší moudrost. Všichni by měli pamatovat, že jsou potřební a že v jejich práci je může usměrňovat moudrost Lékaře nejvyššího. CH 365.3

Měli bychom mít školy, kde by ženy-lékařky vychovávaly další ženy, aby co nejlépe dovedly ošetřovat nemocné ženy. CH 366.1

Mezi námi jako lidmi by zdravotní práce měly být na vysoké úrovni. Lékaři by měli pamatovat, že jsou povinni připravovat lid, duše i těla pro nebeský život. Jejich službu Bohu nemají mařit nešlechetné skutky. CH 366.2

Každý praktik by měl pozorně zkoumat Boží Slovo. Čtete příběh o Aronových synech v Lv 10,10.11. Zde se vypráví o tom, jak pití vína zatemnilo smysly. Pán žádá, aby chuť i všechny ostatní zvyklosti lékaře byly důkladně ovládnuty. Při ošetřování těla pacientů mají lékaři stále pamatovat, že jejich práci sleduje Boží oko. CH 366.3

Třeba chápat příčiny nemocí

Nejvznešenějším úsekem lékařské práce je vést nemocné lidi k poznání, že příčinou nemocí je přestoupení zdravotních zákonů a povzbuzovat je k vyššímu a svatějšímu pohledu na život. Jejich poučení by mělo být protijedem proti chorobám duše i těla. Jen takové sanatorium bude zdravotním ústavem, který se řídí správnými zásadami. Lékař, který zná lék na nemoci těla i duše a přece zanedbává výchovnou stránku svého poslání, bude se muset za svou nedbalost zodpovídat v den soudu. Třeba dbát o přísnou čistotu řeči, každého slova i činu. *CH 366.4*

Nebezpečnost provázející úspěch

Každého člověka, který by mohl být užitečným v díle Božím, dnes provázejí nebezpečství, neboť satan každého člověka ustavičně pokouší, snažíc se vštípit mu pýchu a ctižálost, a když by ho Bůh chtěl použít, pak v devíti případech z deseti stává se nezávislým, soběstačným a cítí se schopným samostatného podnikání. Toto bude tvým nebezpečím, doktore ____, jestliže nebudeš žít trvale věřícím a modlitebním životem. Můžeš mít hluboké a trvalé poznání věčných hodnot i lásku k lidem, jakou ve svém životě projevoval Kristus. Úzké spojení s nebem dá ten pravý tón tvé věrnosti a bude základnou tvého úspěchu. Tvůj pocit závislosti bude tě pudit k modlitbě a tvé vědomí povinnosti tě bude podněcovat k úsilí. Modlitba a úsilí, úsilí a modlitba budou programem tvého života. Musíš se modlit, jako kdyby úspěch a chvála patřily jedině Bohu, a pracovat, jako kdyby povinnost patřila jen tobě. Jestliže se ti nedostává síly, můžeš ji získat, protože čeká, že se jí chopíš. Jen věř v Boha, vezmi Ho za slovo, jedneji vírou a požehnání přijde. *CH 367.1*

V tomto směru geniální nadání, logika a výřečnost nemají cenu. Lidé s pokorným, důvěřivým, zkroušeným srdcem Bůh přijímá a vyslyší jejich prosbu; a když Bůh pomáhá, všechny překážky budou překonány. Kolik lidí se skvělými přirozenými schopnostmi a vysokou učeností na zodpovědných místech zklamalo, zatímco lidé i se slabšími rozumovými předpoklady, s méně příznivým prostředím měli obdivuhodný úspěch. Tajemství toho je v tom, že první důvěřovali sobě, zatímco ti druzí se spojili s Tím, který je předivným Rádcem a mocným dokonovatelem všeho, co chce. *CH 367.2*

Jestliže jsi ve stálém pracovním shonu, těžko nacházíš čas na modlitební ztišení a uvažování; ale toto nesmíš zanedbávat. Nebeské požehnání získané každodenní modlitbou bude chlebem života tvé duši a rozhojní tvou duchovní a mravní sílu jako strom zasazený při potocích vod, jehož listí bude vždy zelené a jehož ovoce se zjeví v patřičný čas. *CH 368.1*

Tvá neúčast při veřejné bohoslužbě je vážným nedostatkem. Přednosti bohoslužby budou tobě, jako i jiným blahodárné, neboť jsou podstatně důležité. Snad nebudeš mít příležitost tolikrát se zúčastňovat těchto předností jako mnozí jiní. Často budeš v sobotu odvolán k návštěvě nemocných a snad budeš nucen v tento den namáhavě pracovat. Úsilí o pomoc trpícím označil Spasitel za skutek milosrdenství a ne za přestoupení soboty. Jestliže však pravidelně v sobotu píšeš anebo zvláštní změny, poškozuješ vlastní duši, dáváš jiným příklad nehodný následování a zneuctíváš Boha. *CH 368.2*

Nevystihl jsi skutečnou důležitost nejen navštěvování náboženských shromáždění, ale i vydávání svědectví o Kristu a pravdě. Jestliže nezískáš duchovní sílu věrným vykonáváním každodenní křesťanské povinnosti a nepřijdeš tak do úzkého a svatějšího vztahu k svému Vykupiteli, mravně zaostaneš. – Special Testimonies to Physicians and Helpers, 15-17 (1879) *CH 368.3*

Bible – váš rádce

Bůh chce, aby všichni evangelijní misijní pracovníci se pilně učili od toho velkého Učitele. Musejí to činit, jestliže chtějí mít pokoj a odpočinek. Učíce se od Krista jejich srdce bude naplněno pokojem, který může dát jen On. *CH 369.1*

Jedinou knihou podstatně důležitou pro všechny k studiu, je Písmo. Zkoumané s úctou a s Boží bázní, je největším ze všech výchovných prostředků. Není v něm žádná sofistika. Jeho stránky jsou plné pravdy. Chcete získat poznání o Bohu a Kristu, kterého poslal na svět žít a zemřít za hříšníky? Upřímné, pilné zkoumání Písma je podstatně důležité pro získání tohoto poznání. *CH 369.2*

Mnohé knihy nakupené ve velkých knihovnách světa mysl více matou než rozvíjejí. A přece lidé utrácí velké sumy peněz na získání takových knih a tráví léta při jejich studiu, zatímco mají na

dosah knihu obsahující slova Toho, který je Alfou a Omegou moudrosti. Čas strávený při studiu těchto knih může se lépe zužitkovat na získání poznání Toho, kterého správně poznat znamená věčný život. Jen ti, kteří získají toto poznání, uslyší nakonec tato slova: „*V něm jste naplnění.*“ (Ko 2,10) CH 369.3

Zkoumejte Písmo více a teorie lékařského bratrstva méně, a duchovně budete zdraví. Budete mít jasnější a zdatnější mysl. Mnohé z toho, co je v lékařských knihách, je krajně zbytečné. Ti, kteří studují na lékaře, tráví mnoho času učením se toho, co je bezcenné. Mnohé školní teorie možno co do ceny srovnat s tradicemi a výroky zákoníků a farizeů. Mnohé složité nauky, s kterými se seznamují, jsou pro jejich mysl škodlivé. CH 369.4

Pán mne na to po mnohá léta upozorňoval. V našich zdravotních školách a ústavech potřebujeme lidi, kteří důkladně znají Písmo, a naučili se znát zvěst Božího Slova a kteří ji dovedou podat jiným jasně a jednoduše, jako když Kristus poučoval své učedníky o tom, co pokládal za nejdůležitější. CH 370.1

Odpocínek podle příkazu Velkého Lékaře

Kdyby naši zdravotně misijní pracovníci následovali rady tohoto Velkého lékaře, aby získali odpočinek, ozdravný proud pokoje by jim pronikl duší. Zde je rada: „*Podtež ke mně všichni, kteříž pracujete a obtíženi jste, a já vám odpočinutí dám. Vezměte jho mé na se, a uče se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí dušem svým. Jho mé zajisté jestiť rozkošné, a břímě mé lehké.*“ (Mt 11,28-30) CH 370.2

Jestliže naši zdravotně misijní pracovníci budou následovat této rady, získajíce od Spasitele moc, aby mohli zjevovat Jeho vlastnosti, jejich vědecká práce bude důkladnější. Pro zanedbání Božího slova došlo v poslední době v zdravotně misijní práci k neobvyklým jevům. Pán nemůže přijmout nynější projevy. CH 370.3

Zkoumejte Slovo, které Bůh ve své moudrosti, lásce a dobrotě objasnil a zjednodušil. Šestá kapitola Janova nám poví, co znamená zkoumat toto slovo. Zásady zjevené v Psímu třeba uvést do srdce. Máme jíst Boží Slovo; to je, nemáme se uchylovat od Jeho příkazů. Jeho pravdu máme vnášet do našeho každodenního života a postihovat tajemství zbožnosti. CH 370.4

Proste Boha. Mějte společenství s Ním. Zkoumejte mysl Boží jako ti, kteří usilují o věčný život a musí poznat Jeho vůli. Pravdu můžete zjevovat, jen když ji poznáte v Kristu. Máte přijmout a strávit Jeho Slova; mají se stát částí vás samých. Toto je nicméně jedením těla a pitím krve Syna Božího. Máte žít každým slovem, které vychází z úst Božích; to je, které Bůh zjevil. Nebylo všechno zjeveno; takové zjevení bychom nesnesli. Bůh však zjevil jen všechno to, co bylo potřebné pro naše spasení. Nemáme opouštět jeho slovo kvůli domněnkám lidí. CH 371.1

Získejte zkušenostní poznání o Bohu snášením Kristova jha. On dává moudrost zkroušeným a pokorným tím, že je uschopňuje rozpoznávat, co je pravda, přináší je na světlo důvody a poukazuje na výsledky určitých činů. Duch Svatý poučuje studenta Písma, učí rozsuzovat všechno podle normy spravedlnosti, pravdy a práva. Boží zjevení Ho zásobuje potřebným poznáním. CH 371.2

A potřebné poznání bude dáno všem, kteří přicházejí ke Kristu, přijímají a uplatňují Jeho učení, a Jeho slova činí součástí svého života. Ti, kteří se dají učit tím velkým zdravotním Misiónářem, aby mohli s Ním spolupracovat, získají poznání, jaké svět se všemi svými tradičními vědomostmi nemůže dát. CH 371.3

Ať je vám Písmo rádcem. Co nejdříve se s ním seznámíte, jestliže mysl zbavíte světských odpadků. Čím více budete zkoumat Písmo, tím lépe budete poznávat Boha. Pravdy Jeho slova vám budou vepsány do duše, kde zanechají nesmazatelný vliv. CH 371.4

Nejen sám student bude mít požehnání ze studia Božího slova. Jeho zkoumání znamená život i spásu pro všechny, s kterými se stýká. Uvědomí si svatou zodpovědnost za šíření poznání, které získává. Jeho život bude vykazovat pomoc a sílu, kterou přijímá z obecenství s tímto slovem. Posvěcení duchem bude zřejmé v myšlení, slově a skutku. Všechna jeho slova a činy budou zvěstovat, že Bůh je světlo a není v Ném žádná tma. O takových může Pán Ježíš skutečně prohlásit: „*Boží jsme zajisté pomocníci.*“ (1 K 3,9) – Words of Counsel (1903) CH 372.1

Potřebné schopnosti

Bylo mi ukázáno, že lékaři i ošetřovatelé by měli být výhradně ti, kteří mají v pravdě zkušenosti, kteří si dovedou získat respekt a na jejichž slovo je možno spolehnout. Měly by to být osoby, nemající chorobnou obrazotvornost, osoby, umějící se dokonale ovládat, které nejsou náladové a vrtkavé, které nejsou žárlivé a podezíravé, osoby, mající silnou vůli, která se nepoddá lehké nevolnosti, které nemají předsudky, které neobmýšlejí zlé, které myslí a jednají klidně, rozvážně, patříc především na slávu Boží a na dobro druhých. Nikdy nemá být nikdo povýšen na odpovědné místo pouze proto, že si to přeje. Jen takoví mají být voleni, kteří mají pro takové postavení kvalifikaci. Ti, kteří mají nést odpovědnost, měli by být nejprve zkoušeni a dokázat, že neznají pocit žárlivosti, že nebudou pociťovat odpor proti tomu a onomu, zatímco by měli několik málo oblíbených přátel a druhé nebrali v úvahu. Dej Bůh, aby všichni v tomto ústavu správně postupovali. – 1T 567 CH 372.2

Modlitba za nemocné

V souvislosti s modlitbou za nemocné ... jsem přemýšlela o mnohém, co mi o tom bylo v minulosti ukázáno. CH 373.1

Představme si celkem možný případ, že by nás při některém stanovém shromáždění žádalo dvacet mužů a žen, abychom se za ně modlili. Nemocní lidé totiž učiní všechno, jen aby získali pomoc, sílu a zdraví. Z těchto dvaceti však jen málokdo dbal na světlo o čistotě a zdravotní reformě. Nedbali o správné zásady jídla, pití a péče o tělo. Někteří ženatí muži a vdané ženy podléhali zlozvykům, zatímco jiní svobodní zanedbávali vlastní zdraví a život. I když je osvěcovali jasné paprsky světla, oni o ně nedbali a i nadále žili nerozvážně. A tito lidé prosí o přímluvné modlitby Božího lidu a volají k sobě starší sboru. CH 373.2

Kdyby se tito lidé uzdravili a v jejich životě by nenastala změna podle světla, mnozí z nich by šli dále tou samou cestou bezohledného přestupování přírodních zákonů. ... CH 373.3

Hřích přivedl mnohé do nynějšího stavu duševní ochablosti a tělesné slabosti. Mají snad věřící bez hlubšího poznání toho kterého případu prosit Boha, aby takové lidi uzdravil? Ne, rozhodně ne. Co tedy dělat? Se vším se svěťte Tomu, který každého člověka pozná po jménu. CH 373.4

Pohovořte si s těmi, kteří vás žádají, abyste se za ně modlili: Jsme lidé, nevidíme si do srdce a neznáme tajnosti vašeho života. Zná je jenom Bůh a vy sami. Jestliže kajícně litujete svých hříchů a jestliže si uvědomujete, že jste někdy nejednali podle Božího světla, že jste hřešili proti vlastnímu tělu, jako Božímu chrámu, zlozvyky ponížili toto Kristovo vlastnictví, vyznejte to Bohu. Jestliže vás Duch svatý zvláštním způsobem nenabádá vyznat soukromé hříchy člověku, nezmiňujte se o nich nikomu. CH 373.5

Kristus je váš Vykupitel, on nebude těžít z vašeho pokořujícího vyznání. Je-li váš hřích soukromého rázu, vyznejte se Kristu, který je jediným Prostředníkem mezi Bohem a člověkem. „*Pakliť by kdo zhřešil, přímluvci máme u Otce, Ježíše Krista spravedlivého.*“ (1 J 2,1) Jestliže jste oloupili Pána o desátky a oběti, vyznejte svou vinu Bohu a církvi a řiďte se jeho napomenutím. „*Sneste všechny desátky do obilnice.*“ (Ma 1 3,10). ... CH 374.1

Nejvzácnější zkušenost

Modlitba za nemocné je nejvzácnější věc a neměli bychom k ní přistupovat nějak ledabyle a unáhleně. Měli bychom přezkoumat, zda ti, kteří by měli znovu získat požehnání zdraví, nejsou lidé prostofecí, odcizení a nesnášenliví. Nepůsobili mezi bratry a sestrami ve sboru neshody? Je-li tomu tak, pak by to měli před Bohem a sborem vyznat. Kdyby byly nepravosti vyznány, potom je možno v upřímné víře modlit se za ně, jestliže Duch Boží bude na vás působit. CH 374.2

Není však vždy bezpečné žádat bezpodmínečné uzdravení. V modlitbě vždy uveďte: „Pane, Ty znáš každé tajemství duše. Znáš tyto lidi, protože Ježíš, jejich obhájce, dal za ně svůj život. Miluje je lépe, než to dovedeme my. Je-li to tedy na Tvou slávu a pro dobro těchto trpících, abys je uzdravil, prosím tě ve jménu Ježíšově, abys jim nyní vrátil zdraví.“ V takové prosbě není žádný nedostatek víry. CH 375.1

Pán „*netrápíť zajisté ze srdce svého, aniž zarmucuje synů lidských*“ (P1 3,33). „*Jakož se slitovává otec nad dětmi, tak se slitovává Hospodin nad těmi, kteříž se ho bojí. Onť zajisté zná spletní naše, v paměti má, že prach jsme.*“ (Ž 103,13.14). On zná naše srdce, protože ví o každém tajemství člověka. Ví, zda ti, za které se věřící modlí, obstojí nebo neobstojí v soužení a zkoušce, která je po uzdravení může potkat. On zná konec od začátku. Mnozí budou odvoláni na odpočinek před prudkou zkouškou času soužení, která zastihne svět. To je další důvod, proč bychom měli k vážné prosbě připojit slova: „*Ale však ne má vůle, ale tvá staň se.*“ (L 22,42) Taková prosba nebude v nebi nikdy označena jako modlitba bez víry. CH 375.2

Apoštol obdržel pokyn, aby napsal: „*Blahoslavení jsou od této chvíle mrtví, kteříž v Pánu umírají. Duch zajisté dí, aby odpočinuli od prací svých, skutkové pak jejich jdou za nimi.*“ (Zj 14,13) Z toho můžeme vidět, že všichni nebudou uzdraveni, neměli by být souzeni jako nehodní věčného života. Jestliže Ježíš, Vykupitel světa, se modlil: „*Otče můj, jest-li možné, nechť odjede ode mne kalich tento,*“ a dodal, „*avšak ne, jakž já chci, ale jakž ty*“ (Mt 26,39), pak je navýsost vhodné, aby smrtelní lidé se podobně poddali moudrosti a vůli Boží. CH 375.3

Podle jeho vůle

Při modlitbě za nemocné vyjadřujeme prosbu, aby je Pán uzdravil, je-li to Jeho vůle. Jestliže by to Boží vůle nebyla, potom prosíme Pána, aby potěšil nemocné svou milostí a v utrpení je podepřel svou přítomností. CH 376.1

Mnozí, kteří by měli dát všechny domácí záležitosti do pořádku, zapomínají na to v naději, že modlitba za jejich uzdravení bude vyslyšena. Opření o nesprávnou naději ani si neuvědomují, že by měli povzbudit své děti, rodiče, přátele a dát jim patřičnou radu. Bývá to velká škoda. Upnutí na jistotu, že na přímluvnou modlitbu se uzdraví, neodvází se ani vzpomenout rozdělení majetku a zaopatření rodiny, anebo se rodina a přátelé často dostávají do nepříjemné situace, neboť mnohé, co by se dalo vyjasnit, zůstává bez vysvětlení, protože nemocní se bojí, že zmínka o tom by mohla být zapřením víry. Spoléhající, že modlitba víry je uzdraví, často zanedbávají i nejpotřebnější ošetření, jen z obavy, aby tím nezapřeli víru. CH 376.2

Děkujeme Pánu, že přednostně smíme spolupracovat s ním v službě zdraví a používat všechny dostupné ozdravné prostředky. Jestliže léčbu všemožně podpoříme, tím nijak víru nezapřeme. – Our Camp Meetings, 44-48 (1892) CH 376.3

Odevzdanost a víra

V takových případech utrpení, když mysl ovládá satan ještě před započítím modlitby by mělo předcházet důkladné sebezkoumání, aby se poznalo, zda nejde o hříchy, z kterých je třeba se kát, které třeba vyznat a zanechat jich. Nutností je hluboká pokora duše před Bohem a pevné pokorné spolehnutí se na zásluhy Kristovy krve. Půst ani modlitba nemají význam, jestliže srdce je odcizeno Bohu nepatřičným jednáním. Čti Iz 58,6.7.9-11 CH 377.1

Pán žádá skutek srdce, dobré skutky pocházející ze srdce naplněného láskou. Všichni by měli svědomitě a modlitebně... zkoumat své pohnutky a činy. Boží zaslíbení pro nás platí pod podmínkou poslušnosti a uznání jeho požadavků. Čti Iz 58,1-3. ... CH 377.2

Víra a ztišení

Bylo mi ukázáno, že v případě nemoci, kde není překážek modlit se za nemocného, případ je třeba svěřit Pánu v ztišené víře a nikoliv v přívalu vzrušení. Jen On sám zná minulý život jednotlivce a zná i jeho budoucnost. Ten, který zná srdce všech lidí ví, zda po uzdravení člověk oslaví jeho jméno anebo ho zneuctí odvrácením se a odpadnutím. Od nás žádá jen to, abychom prosili Boha o uzdravení nemocného, jestliže se to shoduje s jeho vůlí ve víře, že on vyslyší důvody, které uvádíme i vroucí modlitby. Jestliže Pán uzná, že ho to oslaví, vyslyší naše modlitby. Naléhat však na uzdravení bez odevzdanosti do jeho vůle, není správné. CH 377.3

Co Bůh zaslíbí, může kdykoliv splnit. Dílo, ku kterému povolává věřící, může i skrze ně provést. Jestliže budou žít podle každého jeho slova, potom každé dobré slovo o zaslíbení se jim splní. Jestliže však nebudou zcela poslušní, slavné a vzácné zaslíbení se jim nesplní. CH 378.1

Vše, co možno pro nemocné modlitebně vykonat, vyjádří jen vroucí prosba k Bohu za ně a úplné, důvěřivé odevzdání všeho do jeho rukou. Jestliže však v srdci skrýváme nepravost, Pán nás nevyslyší. Se svým vlastnictvím může naložit, jak sám chce. On se oslaví svým působením v těch a skrze ty, jež ho zcela následují, aby se poznalo, že Hospodin koná svoje dílo a že jejich skutky jsou učiněny v Božím jménu. CH 378.2

Víra a poslušnost

Kristus řekl: „*Bude-li mi kdo sloužiti, poctíť ho Otec.*“ (J 12,26) Když přicházíme k Bohu, měli bychom prosit, abychom mohli pochopit jeho záměr a plnit ho a aby se naše tužby ztrácely v jeho zájmech. Vděčně bychom měli uznat a přijmout jeho vůli a nežádat, aby ji přizpůsobil naší. Pro nás bude lépe, jestliže Bůh neodpoví vždy na naše modlitby, kdy a jak chceme. On učiní více a lépe, než mohou vystihnout všechna naše přání, protože naše moudrost je nerozváženost. CH 378.3

My jsme se upřímně modlívali při lůžkách mužů a žen a dětí a uviděli jsme, že se nám ze smrti vrátili k životu jako odpověď na opravdové modlitby. Věřili jsme, že se máme modlit s celou rozhodností a že nemůžeme prosit o nic méně než o život. Neodvážili jsme se říci: „Jestliže to oslaví tebe, Bože“, z obavy, aby to nebyl nějaký náznak pochybnosti. Úzkostlivě jsme pozorovali ty, kteří se nám opravdu vrátili ze smrti. Byli jsme svědky toho, že někteří, zvláště mladí z těch, kteří byli uzdraveni, zapomněli na Boha, žili zpustlým životem a působili zármutek a úzkost rodičům, přátelům a hanbu těm, kteří se v báni Boží za ně modlili. Nežili ke cti a slávě Boží, ale svým hříšným životem Boha jen uráželi. CH 378.4

Už více nechceme Pánu poroučet anebo se snažit přizpůsobit jeho vůli našim přáním. Jestliže ho život nemocných může oslavit, prosíme, aby žili; ovšem, stát se má vůle Boží. Naše víra může být ještě pevnější a jistější, jestliže svou touhu svěříme všemoudrému Bohu, a když mu vše odevzdáme bez horečné ustaranosti a docela důvěřivě. Máme zaslíbení, že nás vyslyší, jestliže prosíme podle jeho vůle. CH 379.1

Naše prosby nesmějí být příkazem, ale přimlouvou, aby učinil, o co prosíme. Je-li sbor jednotný, má i moc; jestliže však část věřících kráčí se světem a mnozí se oddali žádostem, které Bůh nenávidí, pak může pro ně vykonat jen málo. Nevěra a hřích je odlučuje od Boha. Jsme tak oslabení, že nemůžeme snést mnoho duchovního požehnání, aby nás neunášela sláva a abychom projevy Božího požehnání nezačali zdůvodňovat vlastní domnělou výborností a spravedlností, zatímco vše je jen projevem laskavosti našeho nebeského Otce a nikoliv následek nějaké naší dobroty. – 2T 146-149
CH 379.2

Víra a skutky

Při modlitbě za nemocné je podstatně důležité věřit, protože to je v souladu s Božím slovem. „*Mnohoť může modlitba spravedlivého, moc svou provádící.*“ (Jk 5,16) Nejenže tedy modlitbu za nemocné nemůžeme zanedbávat, ale mělo by nás to přímo znepokojoval, jestliže bychom se nemohli přiblížit k Bohu a nemohli u něho složit svoje slabosti, nemoci a nesměli všechno vyprávět našemu soucitnému Spasiteli ve víře, že vyslyší naše prosby. Někdy přichází odpověď na naše modlitby okamžitě; jindy musíme trpělivě čekat, vytrvale a upřímně prosit o to, co potřebujeme, jako onen dotěravý, který v noci prosil o chléb. „*Kdo z vás bude míti přítele, a půjde k němu o půlnoci*“, atd. Toto naučení znamená víc, než si umíme představit. Stále máme prosit, i kdybychom hned nedostávali odpověď na své prosby. „*Jáť pravím vám: Proste, a budeť vám dáno; hledejte, a naleznete; thucte, a budeť vám otevřeno. Nebo každý, kdož prosí, bere; a kdož hledá, nalézá; a tomu, kdož thuče, bude otevřeno.*“ (L 11,9.10) CH 380.1

Potřebujeme milost, potřebujeme nebeské osvícení, abychom skrze Ducha dovedli prosit o to, co nám chybí. Jestliže naše prosby probouzí Pán, budou vyslyšeny. CH 380.2

V Písmu jsou vzácná zaslíbení pro ty, kteří očekávají na Pána. Všichni toužíme po okamžitém vyslyšení modliteb a jsme v pokušení malomyslně, jestliže na svou prosbu nedostáváme okamžitou odpověď. Z vlastní zkušenosti vím, že je to velký omyl. Odklad nám může být obzvlášť prospěšný. Máme příležitost poznat, zda naše víra je pravá a upřímná, anebo nestálá jako mořské vlny. Musíme se připoutat k oltáři pevnými pouty víry a lásky a dovolit, aby se projevila dokonalá trpělivost. Víra se zesiluje stálým cvikem. Toto očekávání neznamená, že po modlitbě k Pánu už nemáme co činit.

Naopak, co nejrozhodněji bychom měli používat prostředky, které nám Pán ve své dobrotě připravil.

CH 380.3

V případě modliteb za nemocné jsem viděla tolik krajností, že jsem si při těchto zkušenostech musela uvědomit naléhavost neochvějně a posvěceně rozvážnosti, abychom se ve jménu víry nedopouštěli něčeho, co by bylo jen opovázlivostí. Trpícím lidem je třeba poradit, aby si počínali uvážlivě, jestliže chtějí, aby věřící prosili Pána o jejich uzdravení. Nesmějí si myslet, že další léčbu podle přírodních zákonů mohou zanedbat. *CH 381.1*

Jestliže jsou rozhodnutí, že při modlitbě za uzdravení nesmějí používat jednoduché prostředky Bohem připravené na ulehčení bolestí a na pomoc přírodě v jejím úsilí, aby to nebylo zapřením víry, zastávají nemoudré stanovisko. Zde se nejedná o zapření víry; je to v přesném souladu s Božími plány. Když Ezechiáš byl nemocen, prorok Boží mu přinesl zvěst, že zemře. Volal k Hospodinu a Pán vyslyšel svého služebníka a zázračně ho uzdravil posílaje mu poselství, že k životu má přidáno patnáct let. Jediné slovo od Boha tedy, jediný dotyk Božského prstu by byl okamžitě uzdravil Ezechiáše, ale byly dány zvláštní směrnic, aby vzal fik a položil ho na postižené místo a Ezechiáš byl uzdraven. Ve všem musíme jednat podle směrnic Boží prozřetelnosti. *CH 381.2*

Člověk má věřit, spolupracovat s Boží mocí, rozumně používat vše, co prospívá, a působit v souladu s přirozenými zákony. Tím člověk víru nezapírá, ani jí nepřekáží. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 51-54 (1892) *CH 382.1*

Vděčnost za zdraví

Jak často zdraví lidé zapomínají na podivuhodnou milost, kterou přijímají dennodenně a každý rok. Žádnou obět' chvály nepřinášejí. Když však přijde nemoc, vzpomenu si na Boha. Mocná touha po uzdravení je žene k horlivé modlitbě, a je to správné. Bůh je naším útočištěm v nemoci i ve zdraví. Mnozí Mu však nesvěřují své záležitosti; zhoršují ještě svou slabost a nemoc přílišným trápením se nad sebou. Kdyby si přestali stěžovat a povznesli se nad sklíčenost a smutek, dřív by se uzdravili. Vděčně by měli pamatovat na to, jak dlouho se těšili z daru zdraví, a kdyby jim bylo znovu dáno, neměli by zapomenout, že jsou svému Stvořiteli znovu zavázáni. Když Ježíš uzdravil deset malomocných, jen jeden se vrátil poděkovat Mu. Nejednejme jako těch devět bezmyšlenkovitých, jejichž srdce nebyla dotčena Božím milosrdenstvím. – 5T 315 *CH 382.2*

Vliv lékaře

Bylo mi ukázáno, že lékaři by měli být v užším spojení s Bohem a měli by stát i pracovat s úplnou vážností v jeho síle. Mají zodpovědné poslání. Nejedná se jen o život jejich pacientů, ale i o ně samé. Mnohým z těch, kteří se tělesně zotavují, je možno současně velmi pomoci duchovně. Oboje, tělesné zdraví i spása duše velkou mírou závisí od lékařova jednání. Je krajně důležité, aby byli správnými lidmi, aby nebyli jen vědecky vyškolení, ale aby poznali Boží vůli a jeho cesty. Spočívají na nich velké zodpovědnosti. *CH 383.1*

Moji bratři, měli byste vystihnout a uvědomit si svou zodpovědnost a z hlediska toho pokořit se před Bohem a prosit Ho o moudrost. Neuvedomili jste si, do jaké míry spása duší těch, jejichž těla snažíte se uzdravit, závisí od vašich slov, vašich činů a jednání. Konáte práci, která musí snést zkoušku soudu. Musíte střežit vlastní duši před hříchem, sobectvím, soběstačností a spoléháním se na sebe. *CH 383.2*

Čerpejte vodu ze skrytého zdroje

Měli byste si zachovat pravou křesťanskou důstojnost, ale přitom se vyhnout jakékoliv strojenosti. Buďte přísní, čestní v srdci i v životě, aby víra, jako palmový strom vyrazila své pronikavé kořeny pod všechno viditelné a čerpala duchovní vláhu ze živých zdrojů Boží milosti a milosrdenství. Tam je studnice vody, která prýští do věčného života. Musíte čerpat svůj život z tohoto skrytého pramene. Jestliže se zbavíte sobectví a posilníte se duševně stálým společenstvím s Bohem, můžete dopomoci k štěstí všem, s kterými přicházíte do styku. Povšimnete si zanedbaných, bude poučovat nevědomé, povzbuzovat stísněné a malomyslné a pokud možno ulevovat trpícím. Budete nejen poukazovat na cestu k nebi, ale sami po ní budete kráčet. *CH 383.3*

Nespokojte se s povrchním poznáním. Nebuďte povznesení lichocením ani malomyslní kritikou. Satan se vynasnaží opatřit vám obdiv a lichocení; ale měli byste se odvrátit od jeho svodů. Jste služebníky živého Boha. *CH 384.1*

Vaše společenství s nemocnými je vyčerpávající proces a postupně by vysušil všechny zdroje života, kdyby nebylo žádné změny, žádné příležitosti k rekreaci, a kdyby Boží andělé vás nechránili a nestřežili. Kdybyste mohli vidět ta mnohá nebezpečství, přes která vás nebeští andělé dennodenně bezpečně převádějí, z vašich srdcí by vytryskla vděčnost a našli byste výraz i na svých rtech. Jestliže Bůh bude vaši silou, můžete i za nejznechucenějších okolností dosáhnout výše i šíře křesťanské dokonalosti, o jaké se vám snad ani nezdá. Vaše myšlenky mohou být povzneseny, můžete mít ušlechtilé touhy, jasnou představu pravdy a činorodé záměry, které vás povznesou nad všechny nesprávné pohnutky. *CH 384.2*

Myšlenka i čin budou stejně nutné, jestliže chcete dosáhnout dokonalosti charakteru. Zatímco přicházíte do styku se světem, měli byste se mít na pozoru, abyste příliš horlivě netoužili po pochvale lidí a nežili pro jejich mínění. Buďte ostražití, jestliže chcete být bezpeční. Dbejte o pokoru a své bezmocné duše upněte na Krista. V každém smyslu můžete být lidmi Božími. Uprostřed zmatku a pokušení ve světském zástupu můžete s dokonalou přívětivostí zachovat nezávislost duše. *CH 384.3*

Každodenní společenství s Bohem

Jestliže jste v každodenním společenství s Bohem, pak se naučíte vážit si lidí, jak si jich váží on a závazky spočívající na vás, abyste pomáhali lidem v utrpení, najdou ochotnou odpověď. Nejste sami svoji; Pán od vás svatě vyžaduje svrchovanou lásku a co nejsvědomitější službu vašeho života. Má právo použít vás ve vašem těle i ve vašem duchu v plném rozsahu vašich schopností, k vlastní cti a slávě. Jakékoliv kříže budete muset snášet, jakékoliv úsilí anebo utrpení vloží na vás jeho ruka, máte bez reptání přijmout. *CH 385.1*

Ti, pro které pracujete, jsou vaši bratři v tísní, v utrpení tělesného nepořádku a duchovního malomocenství hříchu. Jste-li nějak lepší než oni, potom čest za to patří Kristovu kříži. Mnozí jsou na světě bez Boha a bez naděje. Jsou hříšní, porušení a ponížení, zotročení satanskými svody. A přece jsou to ti, které přišel Kristus vykoupit. Jsou předmětem jeho nejnežnějšího soucitu, porozumění a neúnavného úsilí, protože jsou na pokraji zkázy. Trpí neukojenými touhami, neuspořádanými vášněmi a sužování vlastním svědomím; jsou ubozí v každém smyslu slova, protože ztrácí se jim tento život a nemají žádný výhled na život budoucí. *CH 385.2*

Buďte činní a bdělí

Máte důležité pracovní pole a měli byste být činní a bdělí, radostně a neúchylně poslušní hlasu Pána. Vždy pamatujte, že vaše úsilí reformovat jiné, by se mělo dít v duchu neochvějné laskavosti. Nikdy se nic nezíská straněním se těch, kterým máte pomoci. Pacienty byste měli upozorňovat na to, že v navržených reformách jejich návyků a způsobů představujete jim to, co jim neuškodí, ale co je zachrání. Jestliže se vyhnou tomu, co si dosud zamilovali, tím jen stanou na pevnějším základě. I když reformu třeba obhajovat pevně a rozhodně, každému projevu fanatismu anebo nesnášenlivosti třeba se pečlivě vyhnout. Kristus nám dal vzácný příklad trpělivosti, snášenlivosti a lásky. Hrubost není energie; a panovačnost není hrdinstvím. Syn Boží byl přesvědčivý, přišel, aby všechny lidi přivedl k sobě. Jeho následovníci musí zkoumat jeho život důkladněji a chodit ve světle jeho příkladu za jakoukoliv cenu. Reformu, ustavičnou reformu třeba připomínat našemu lidu a váš příklad by měl potvrzovat vaše učení. – 4T 566-569 *CH 385.3*

Poslušnost a štěstí

Stále je třeba mít na paměti, že velkým cílem zdravotní reformy je dosáhnout nejvyšší možný rozvoj mysli, duše i těla. Všechny zákony přírody – které jsou zákony Božími – jsou určeny pro naše dobro. Poslušnost vůči nim nám dopomůže k štěstí v tomto životě a pomůže nám v přípravě pro život budoucí. – Te 120 *CH 386.1*

Část VIII. – Ošetřovatelé a pomocníci

Následujeme Kristovy metody

Z Kristových pracovních metod se můžeme naučit mnohému hodnotnému. Neřídil se jen jednou metodou; různým způsobem se snažil získat pozornost zástupů a v případě úspěchu jim zvěstoval pravdy evangelia. Těžiště jeho práce spočívá v službě chudým, nuzným a nevědomým. Jednoduše otvíral jim požehnání, která mohli přijmout a tak probouzel hlad jejich duše po pravdě, chlebě života. CH 387.1

Kristův život je příkladem všem jeho následovníkům poukazováním na povinnosti těch, kteří poznali cestu života, aby učili jiné, což znamená věřit Božímu slovu. Nyní jsou mnozí ve stínu smrti, kteří potřebují být poučeni o pravdách evangelia. Téměř celý svět leží v bezbožnosti. Každý věřící v Krista obdržel slova naděje pro ty, jež sedí ve tmě: „*Země Zebulon a země Neftalím při moři za Jordánem, Galilea pohanská, lid, kterýž bydlil v temnostech, viděl světlo veliké, a sedícím v krajině a stínu smrti světlo vzešlo.*“ (Mt 4,15.16) CH 387.2

Upřímní posvěcení mladí lidé jsou potřební, aby šli pracovat jako ošetřovatelé. Jestliže tito mladí muži a ženy svědomitě zužitkují získané vědomosti, nabudou schopnost a budou stále lépe připraveni být Pánovou pomocnou rukou. CH 387.3

Pán si přeje moudrých mužů a žen, kteří mohou pracovat jako ošetřovatelé, potěšovat nemocné a trpící a pomáhat jiným. Kéž by všichni trpící mohli být obslouženi křesťanskými lékaři a ošetřovateli, kteří by jim pomohli odevzdat jejich unavená, bolavá těla do péče toho velkého lékaře, a ve víře od něho očekávající uzdravení. Jestliže je pacient veden rozvážnou službou odevzdat duši Kristu a uvést své myšlenky do poslušnosti Boží vůle, je to velké vítězství. ... CH 388.1

Misijní ošetřovatel musí postupovat vpřed v mnohých pracovních odvětvích. Odborně vyškolení ošetřovatelé mají příležitost vstupovat do příbytků a tam se snažit probudit zájem o pravdu. Skoro v každém společenství je velký počet těch, kteří nebudou naslouchat zvěsti Božího slova anebo navštěvovat náboženské bohoslužby. Mají-li být tito osloveni evangeliem, pak jim musí být přineseno domů. Častokrát pomoc v tělesných potřebách je jen bránou, kterou se mohou přiblížit. CH 388.2

Misijní ošetřovatelé, kteří se starají o nemocné a pomáhají chudobným z tísně, najdou mnoho příležitostí modlit se s nimi, číst s nimi z Božího slova a mluvit o Spasiteli. Mohou se modlit s bez-

mocnými i za ně, kteří nemají žádné síly vůle ovládat choutky, které vášně ponížila. Mohou přinést paprsky naděje do života poražených a znechucených. Zjevení nebeské lásky projevené v činech, nezištné laskavosti usnadní těmto trpitelům uvěřit v lásku Kristovu. CH 388.3

Mnozí nevěří v Boha a ztratili důvěru v člověka. Váží si však skutků soucitů a pomoci. Když vidí někoho, kdo si nepotrpí na zemskou chválu anebo netouží po odměně, jež přichází do jejich domu, aby sloužil nemocným, sytil hladové, odíval nahé a potěšil zarmoucené a vždy něžně odkazujíc všechny k Tomu, jehož lásky a soucit je pracovník hen poslem – když toto vidí, jejich srdce jsou dotčena. Rodí se vděčnost a roznícena je víra. Vidí, že Bůh se o ně stará a že jsou připraveni poslouchat naučení jeho Slova. CH 388.4

Evangelisté mají sloužit nemocným

Všichni misionáři, mužové i ženy, ať již v misijních polích anebo doma, získají o mnoho pohodovější přístup k lidem a více příležitosti k užitečné službě, jsou-li ochotni sloužit nemocným. Ženy, které jdou jako misionářky do pohanských zemí, mohou takto nalézt příležitost na zvěstování evangelia ženám těchto zemí, když všechny ostatní dveře přístupu jsou zavřeny. Všichni evangelisté by měli umět jednoduše ošetřovat, což velmi pomůže v bolesti a odstraní nemoc. CH 389.1

Evangelisté by měli umět poučovat o zásadách zdravé životosprávy. Všude je plno chorob a mnohým z nich možno předejít pozorností vůči zákonům zdraví. Lidé potřebují znát dosah zdravotních zásad pro jejich zdraví, pro tento život i pro život budoucí. Musí si uvědomit svou zodpovědnost za lidský příbytek uzpůsobený Stvořitelem jako jeho příbytek, nad kterým chce, aby oni byli věrnými správci. CH 389.2

Tisíce potřebují a ochotně by přijali naučení o jednoduchých metodách ošetřování nemocných, metodách, které nahrazují používání otravných léků. Je velmi třeba naučení o dietní reformě. Nesprávné návyky v jídle a používání nezdravých jídel je velkou měrou zodpovědné za nestřídmost, zločin a ztroskotání, které je kletbou světa. CH 389.3

Při poučování o zdravotních zásadách upozorňujte na tento velký cíl reformy, že jejím záměrem je zabezpečit nejvyšší rozvoj těla, duše i ducha. Poukazujte, že zákony přírody jako zákony Boží jsou určeny pro naše dobro, že poslušnost vůči nim podněcuje štěstí v tomto životě a pomáhá v přípravě na život budoucí. CH 390.1

Povzbuzujte lid, aby zkoumal tento zázračný organismus, lidský systém a zákony, které ho ovládají. Ti, kteří postihují důkazy Boží lásky, kteří znají něco z moudrosti a blahodárné výsledky poslušnosti jeho zákonů, dospějí k tomu, že svoje povinnosti a závazky budou vidět ze zcela jiného hlediska. Místo, aby na zachovávání zdravotních zákonů hleděli jako na oběť nebo sebezapření, budou to pokládat za skutečně nedocenitelné požehnání. CH 390.2

Poučujte o zásadách zdravotní reformy

Každý evangelista by si měl uvědomit, že k jeho poslání patří i poučení lidí o zásadách zdravotní životosprávy. Tato činnost je velmi potřebná a svět na ni čeká. CH 390.3

Kristus se svým následovníkům zavázal k individuální práci – práci, kterou nemůže splnit zástupce. Služba nemocným a chudým, dávání evangelia ztraceným, nesmí být ponecháno na výbory nebo organizované charite. Individuální odpovědnost, individuální úsilí, osobní oběť jsou požadavkem evangelia. CH 390.4

Kristus žádá: „*Vyjdiž na cesty a mezi ploty, a přinuť vjíti, ať se naplní dům můj.*“ (L 14,23) On přivádí lidi do styku s těmi, kterým mohou posloužit. On praví: „*Chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl.*“ (Iz 58,7) „*Na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.*“ (Mk 16,18) Požehnání evangelia se bude šířit přímým stykem a osobní službou. CH 390.5

Ti, kteří se chápou určeného jim díla, budou k požehnání nejen jiným, ale i sami budou požehnání. Vědomí dobře vykonané povinnosti ovlivní i vlastní duševní život. Sklíčený zapomene na svou sklíčenost, slabý stane se silným, nevědomý rozumným a všichni naleznou neomylného pomocníka v Tom, který je povolal. – RH Dec. 24, 1914 CH 391.1

Práce po domech

Ti, kteří pracují dům od domu najdou příležitost k službě v mnohém odvětví. Měli by se modlit za nemocné a vykonat vše, co mohou, aby jim ulehčili utrpení. Měli by pracovat mezi chudými a utlačenými, měli by se modlit za bezmocné, kteří nemají sílu vůle všemožně zachraňovat ty, v jejichž srdci je probuzený zájem. K mnohým se přiblížíme jen nesobeckým, sebeobětavým, laskavým skutkem. Musíme jim nejdříve pomoci v jejich tělesných potřebách. Když uvidí důkaz naší nesobecké lásky, snadněji uvěří v lásku Kristovu. *CH 391.2*

Zdravotní misionáři jsou nejlépe připravení pro toto dílo; avšak i jiní by se k nim měli přidat. Tito, ačkoliv nejsou zvláště vychováni a vycvičeni v ošetrovatelské službě, mohou se naučit od svých spolupracovníků těm nejlepším pracovním metodám. – 6T 83, 84 *CH 391.3*

Potřeba lékařských misijních evangelistů

Žijeme v posledních dnech. Konec všeho je blízko. Znamení předpověděná Kristem se rychle vyplňují. Před námi jsou bouřlivé časy, avšak nesmíme projevit ani slovo nedůvěry nebo znechucení. Ten, jenž rozumí potřebám situace to zařizuje tak, aby pracovníkům byly poskytnuty příležitosti na různých místech, které by je uschopnili účinněji probouzet pozornost lidu. On ví o potřebách a nedostatecích i toho nejmenšího ze svého stáda a posílá své vlastní poselství na cesty a necesty. On nás miluje věčnou láskou. Připomeňme si, že neseme poselství ozdravení světu, v němž je plno hříchem nemocných duší. Kéž Pán rozhojní naši víru a pomůže nám vidět to, jak touží, abychom se všichni obeznámili s Jeho zdravotní a dobročinnou službou. On chce, aby světlo Jeho milosti vyzařovalo na mnoha místech. *CH 392.1*

Sanatoria jako misijní činitelé

Na mnoha místech jsou duše, které ještě neslyšely toto poselství. A proto lékařské misijní dílo má být neseno vpřed s opravdovostí s jakou ještě nikdy nebylo zvěstováno. Toto dílo je bránou, skrze kterou si má pravda najít průchod do velikých měst a sanatoria musí být zřízena na mnoha místech. *CH 392.2*

Práce sanatorií je jednou z nejúspěšnějších prostředků jak zasáhnout všechny vrstvy lidu. Naše sanatoria jsou pravou rukou evangelia, kde může být trpící lidstvo osloveno radostnou zvěstí o uzdravení skrze Krista. V těchto ústavech mohou být nemocní poučeni, jak mohou svěřit své případy tomu velikému Lékaři, který bude podpírat jejich opravdové úsilí, aby se jim dostalo nového zdraví. Uzdraví je duševně i tělesně. *CH 392.3*

Kristus již není na tomto světě osobně a neprochází našimi městy, vesnicemi a osadami, aby uzdravoval nemocné. Pověřil však nás, abychom šířili zdravotně misijní dílo, které On započal. V této práci máme vykonat vše co nejlépe. Máme vybudovat ústav péče o nemocné, kde by tito lidé byli ošetřeni bohabojnými lékaři a ošetrovateli a byli uzdravováni bez jedů. *CH 393.1*

Byla jsem poučena, že nemáme odkládat práci, která musí být vykonána v prospěch zdravotní reformy. Pomocí tohoto díla máme zasáhnout duše na cestách i necestách. Dostalo se mi zvláštního světla, že v našich sanatoriích mnoho duší přijme a poslechne pravdu. V těchto ústavech mají být lidé poučeni, jak se starat o své tělo a jak zůstat zdravými u víře. Mají být poučeni, co znamená jedení těla a pití krve Syna Božího. Kristus říká: „*Slova, kteráž já mluvím, Duch jsou a život jsou.*“ (J 6,63) *CH 393.2*

Naše sanatoria mají být školou, kde by se lidem dostalo zdravotně evangelijního poučení. Mají přinést hříchem nemocným duším úlevu v listí ze stromu života, které jim navrátí pokoj, naději a víru v Ježíše Krista. *CH 393.3*

Dílo ve velkoměstech

Dílo Boží má jít vpřed. Lékařské misijní úsilí a výchovná práce mají spět kupředu. Jsem jista, že toto je naším velikým nedostatkem. Nemáme dost opravdových, posvěcených, rozumných a schopných pracovníků. V každém velkém městě by měla být zastoupena pravá zdravotní misijní služba. Mnozí by se měli ptát: „*Pane, co chceš, abych činil?*“ (Sk 9,6) Je Božím úmyslem, aby Jeho metoda uzdravování bez jedů byla v popředí v každém velkém městě skrze naše lékařské ústavy. Bůh přiodívá svatou důstojností ty, kteří jdou vpřed, dál a ještě dále na každém místě, kam se jen dá

přijít. Satan tuto práci vrcholně znemožní, avšak Boží moc bude provázet všechny pracovníky, pracující z upřímného srdce. Vedeni rukou našeho nebeského Otce jdeme vpřed a využijme každou příležitost k rozšíření díla Božího. CH 393.4

Pán mluvil ke všem zdravotním pracovníkům a říká: „Jdi, pracuj dnes na mé vinici pro záchranu duší. Bůh slyší modlitby všech, kteří jej hledají v pravdě. On má moc, kterou všichni potřebujeme. On naplňuje srdce láskou a radostí, pokojem a svatostí. Charakter se má ustavičně rozvíjet. Nemůžeme si dovolit utrácet čas, pracujeme-li na cílech kříže s Bohem. CH 394.1

Jsou lékaři, kteří pro nějak minulé spojení s našimi sanatorii pokládají za užitečné usídlit se v blízkosti těchto ústavů a zavírají oči před velikým zanedbaným a neopracovaným polem, v němž nesobecké úsilí by bylo požehnáním pro mnohé. Misijní lékaři mohou působit povznášejícím, zjemňujícím a posvěcujícím vlivem. Lékaři, kteří toto nekonají, zneužívají své schopnosti a konají dílo, které se Pánu nelíbí. CH 394.2

Výchova k rychlému dílu

Jestliže Pán skrze mne vůbec mluvil, pak zajisté mluví, když říká, že pracovníci ve výchovném odvětví, kazatelské službě, zdravotně misijní práci, musí být sjednoceni a všichni pracovat pod pohledem Božím a nápomocně stát jeden vedle druhého. CH 394.3

Ti, kteří pracují v našich školách a sanatoriích, mají pracovat s opravdovou pohotovostí. Dílo, které se koná pod správou Ducha svatého, z lásky k Bohu a člověku, ponese Boží pečeť a ovlivní lidskou mysl. CH 395.1

Pán vyzývá naše mladé lidi, aby vstoupili do našich škol a co nejdříve se připravili pro službu. V různých místech mimo města aji být zřízeny školy, kde by se naši mladí lidé mohli vzdělat a připravít, aby mohli jít do evangelizačního díla zdravotně misijní služby. CH 395.2

Pánu musíme dát příležitost ukázat lidem jejich povinnost a formovat jejich smýšlení. Nikdo se nemá připoutat k nějaké službě na dlouhá léta pod vedením jedné skupiny lidí, anebo v jednom dílčím odvětví Mistrovy práce. Pán sám povolá muže, jako za starých časů povolával skromné rybáře a sám je vyučí, jak by měli pracovat. Povolává muže od pluhu a jiných zaměstnání, aby zvěstovali poslední varovné poselství hynoucím. Mnohými způsoby lze pracovat pro Mistra a tento slavný Učitel obdaří moudrostí tyto pracovníky a uschopní je vidět předivné věci v Jeho Slově. CH 395.3

Ošetřovatelé jako evangelisté

Kristus, ten veliký Lékař misionář, je naším příkladem. Je psáno, že „*procházel celou Galilei, učil v shromážděních jejich, káže evangelium království a uzdravuje všelikou nemoc i všeliký neduh v lidu*“ (Mt 4,23). On uzdravuje nemocné a zvěstoval evangelium. V Jeho službě uzdravování a zvěstování evangelia bylo úzce spojeno. Dnes také nemá být odděleno. CH 395.4

Ošetřovatelé, vzdělaní na našich ústavech, mají být připravení pro misijně evangelizační práci a spojovat službu slova se službou tělesného uzdravení. CH 396.1

Musíme nechat své světlo svítit i v mravní temnotě. Mnozí, kteří jsou nyní ve tmě, jak spatří odraz Světla světa, pocítí, že mají naději na spasení. Vaše světlo může být nepatrné, pamatujte však, že vám ho dal Bůh, a že vás On zavazuje, abyste toto světlo nechali svítit. Někdo si může zapálit svoji lampu od vaší a jeho světlo může rozptýlit temnotu jiných. CH 396.2

Všude kolem nás je mnoho příležitostí ke službě. Měli bychom se obeznámit se svými sousedy a snažit se přivést je ke Kristu. Když toto konáme, On s tím bude souhlasit a bude spolupracovat s námi. CH 396.3

Častokrát obyvatelé některého města, kde Kristus pracoval, si přáli, aby zůstal s nimi a pracoval mezi nimi. On jim však řekl, že musí jít do měst, která ještě neslyšela pravdu, kterou měl pro ně. Když zvěstoval tuto pravdu na jednom místě, zanechal je, aby budovali na tom, co jim dal a odešel na jiné místo. Jeho pracovní metody mají následovat dnes ti, kterým zanechal své dílo. Máme jít z místa na místo a nést toto poselství. Jakmile pravda byla zvěstována na jednom místě, máme jít varovat jiné. CH 396.4

Organizování skupin

Máme zorganizovat skupiny a důkladně je vyškolit, vzdělat, aby pracovali jako ošetřovatelé, evangelisté, kazatelé, kolportéři a evangelijní studenti pro zdokonalení charakteru podle Božího vzoru. Naším dnešním cílem by měla být příprava na přijetí vzdělání v nebeské škole. *CH 396.5*

Podle pokynů, které mi Pán občas dal, vím, že bychom měli mít pracovníky, kteří by konali misijně evangelizační cesty mezi městy a osadami. Ti, kteří konají toto dílo, budou mít bohatou žeň duší, jak vznešených, tak i prostých tříd. Cestu k tomuto dílu nejlépe připravuje úsilí věrných kolportérů. *CH 397.1*

Mnozí budou vyzváni pracovat dům od domu a dávat biblické hodiny, modlit se s těmi, kteří mají zájem. *CH 397.2*

Naši kazatelé, kteří získali zkušenost ve zvěstování Slova, měli by se naučit jednoduchým zásadám ošetření a pak pracovat rozumně jako zdravotně misijní evangelisté. *CH 397.3*

Naléhavé dílo

Pracovníci – zdravotní misionáři – jsou nyní velice potřební. Nemůžete si dovolit strávit v přípravě roky. Zanedlouho budou dveře, které jsou nyní pro pravdu otevřené, navždy uzavřeny. Neste poselství nyní, nečekejte a nedovolujte nepříteli, aby se zmocnil polí, která jsou nyní otevřena. Malé skupiny by měly jít vpřed a vykonávat práci, pro kterou Kristus ustanovil své učedníky. Měli by pracovat jako evangelisté, rozšiřovat naše publikace a mluvit o pravdě s těmi, které potkají. Měli by se modlit za nemocné a posloužit jim ne jedy, nýbrž přirozenými prostředky a poučit je, jak získat zdraví a vyhnout se nemoci. – 9T 167-172 *CH 397.4*

Povinnosti a přednosti pracovníků sanatoria

Spravování tak rozsáhlého a důležitého ústavu, jako je sanatorium, nutně nahrazuje velkou hmotnou i duchovní zodpovědnost. Je krajně důležité, aby toto útočiště pro tělesné i mravně choré bylo takové, aby Ježíš, tento mocný Lékař, mohl být mezi nimi a všechno, co koná, mohlo být pod dohledem jeho Ducha. Všichni pracovníci tohoto ústavu by se měli tak připravit, aby věrně plnili Bohem jim svěřené zodpovědnosti. Měli by tak věrně plnit každou nepatrnou povinnost, jakoby šlo o věci o mnoho důležitější. Všichni by měli modlitebně zkoumat, jak se stát co nejužitečnějšími a učinit z tohoto útočiště nemocných úspěšný ústav. *CH 398.1*

Neuvědomujeme si s jakou úzkostí nemocní a různě trpící lidé přicházejí do sanatoria a jak jsou všichni roztoužení po pomoci. Někteří z nich přicházejí s pochybností a nedůvěrou, jiní zase v důvěře, že bude jim pomoheno. Ti, kteří navštívili ústav, sledují se zájmem každý náznak zásad, podle kterých se správcové řídí. *CH 398.2*

Všichni, kteří se pokládají za Boží děti, by měli ustavičně pamatovat, že jsou misionáři, kteří se při svých pracích stýkají s různými lidmi. Budou zde lidé jemní i drsní, pokorní i pyšní, náboženští i nevěřící, důvěřiví i podezřívaví, štedří i lakomí, čistí i porušení, vzdělaní i nevědomí, bohatí i chudobní; prakticky skoro každý druh charakteru a postavení se najde mezi pacienty sanatoria. Ti, kteří přicházejí do tohoto útočiště, přicházejí proto, že potřebují pomoc a tedy ať je jejich stav anebo položení jakékoliv, uznávají, že nejsou schopni pomoci si sami. K těmto rozmanitým lidem není možno se chovat stejně; a přece všichni, ať již jsou bohatí nebo chudobní, vznešení anebo nízkého postavení, závislí anebo nezávislí, potřebují laskavost, soucit a lásku. Vzájemným stykem se naše mysl má zjemňovat a zušlechťovat. Závisíme jeden od druhého a úzce jsme spojeni páskou lidského bratrství. *CH 398.3*

Jak tě vidí ti, kteří potřebují tvé služby? Jsi pro ně pán – sluha – či přítel družný? Potřeba bližního tě pudí k dílu pokud se slabost tvá nezmění v sílu. *CH 399.1*

Hodnota společenských vztahů

Křesťanství přichází do styku se světem společenskými vztahy. Každý muž či žena, kteří okusili Kristovu lásku a přijali do srdce Boží světlo, jsou povinni osvěcovat temnou cestu těch, kteří nepoznají lepší cestu. Každý pracovník v sanatoriu by se měl stát Ježíšovým svědkem. Společenská síla, posvěcená Duchem Kristovým, musí se zužitkovat na získání lidí pro Spasitele. *CH 399.2*

Ten, kdo přichází do styku s lidmi charakterově, náladově a povahově tak různými, bude mít pokušení, bude zmaten a rozerván, i když učiní, co zná. Může ho znechucovat nevědomost, pýcha, nezávislost na jakou narazí, ale to by ho nemělo zmalomyslnovat. Měl by spíše ovlivňovat, než být ovlivněn. Skálopevný vůči zásadám a s rozumnou vírou může zůstat bez poskvrny v obklopujícího jej vlivech, kterým musí být vystavena. Věřící musí stát na Ježíšově straně a s pomocí Jeho Ducha ovlivňovat lidské mysli poškozené nesprávnými návyky a poskvrněné hříchem. CH 399.3

Krása svatosti

Kristus nemá být v srdci skryt a uzavřen jako poklad, svatý a příjemný, z kterého se těší jen sám vlastník. Krista máme v srdci jako zdroj vody tekoucí k věčnému životu, osvěžující každého, s kým se potká. Musíme vyznat Krista otevřeně, statečně a projevit vlastním charakterem jeho tičnost, pokoru a lásku, odkud lidi nepřemění krása svatosti. Není nejlépe opatrovat si náboženství jako lahvičku parfému, aby z ní neunikala vůně. CH 400.1

Spory a neúspěchy, s kterými se setkáváme, nás mají posilnit a dát naší víře stálost. Nemáme být třtinou zmítanou větrem různých vlivů. Naše srdce zahřátá a povzbuzená pravdami evangelia, osvícená božskou milostí mají se otevřít, rozkvést a vydat vůni svou jiným. Oděni celou výzbrojí spravedlnosti můžeme čelit každému vlivu a naše čistota zůstane nedotřena. CH 400.2

Všichni by si měli uvědomit, že Boží požadavky vůči nim jsou na prvním místě před vším ostatním. Bůh dal každému schopnosti na zúročení, aby Dárcovu slávu zrcadlil. Každý den by měl vykazovat určitý pokrok. Když pracovníci odcházejí ze sanatoria tak, jak přišli, bez zjevného pokroku, bez většího poznání a duchovní síly, pak utrpěli ztrátu. Bůh chce, aby křesťané ustavičně rostli a dosáhli plné postavy mužů a žen v Kristu. Všichni, kteří nesílí a nejsou pevněji zakořenění a utvrzení v pravdě, ustavičně upadají. CH 400.3

Světlo světa

Třeba vynaložit zvláštní úsilí na to, aby se získala pomoc svědomitých křesťanských pracovníků. Je Božím záměrem, aby zdravotní ústav byl zorganizován a ovládán výlučně adventisty s. d. Když nevěřící zastávají zodpovědné postavení, pak se šíří vliv, který svědčí vlastně proti sanatoriu. Bůh nechtěl, aby tento ústav byl spravován podle vzoru kteréhokoliv zdravotního ústavu v zemi, ale aby byl jedním z nejúčinnějších nástrojů v rukou při šíření světla světu. Měl by vynikat vědeckou úrovní, mravní a duchovní silou, měl by být věrným majákem reformy v každém ohledu; a všichni jeho zaměstnanci by měli být reformátory, respektujícími jeho zásady a žijícími podle světla zdravotní reformy, která nás jako lid osvěcuje. CH 401.1

Všichni mohou být požehnáním pro jiné, jestliže budou usilovat o to, aby správně představovali náboženství Ježíše Krista. Převládla však větší starostlivost o všemožnou okázalost, která by lahodila světským pacientům, než aby se zachovalo živé spojení s nebem, aby se bdělo a modlilo, aby tento Boží nástroj měl plný úspěch v konání dobra pro tělo i pro ducha lidí. CH 401.2

Formující moc

Co říci a co učinit, aby se probudilo přesvědčení v srdcích všech pracovníků v tomto důležitém ústavě? Jak je vést, aby poznali a uvědomili si nebezpečí hrozící z nesprávných rozhodnutí, jestliže nebudou mít denně živou zkušenost v Božích věcech? Lékaři mají možnost svým věřícím vlivem formovat všechny zaměstnance ústavu. Toto je jedním z nejlepších misijních polí světa a všichni, kteří jsou na zodpovědném postavení, měli by se obeznámit s Bohem a stále přijímat světlo z nebe. ... CH 402.1

Někteří nejsou tím, čím je chce mít Pán. Jsou prudcí a drsní, potřebují tišivý, podmanivý vliv Ducha Božího. Nikdy není snadné vzít kříž a jít cestou sebezapření, a přece je třeba to učinit. Bůh chce, aby všichni měli jeho milost a jeho Ducha, aby jejich život byl příjemný. Někteří jsou příliš nezávislí, příliš soběstační a neradí se s ostatními, jak by měli. ... CH 402.2

Všichni, kteří mají jakýkoliv vliv v sanatoriu, musejí se podřídit vůli Boží, potřebují pokořit vlastní já a srdce otevřít vzácnému vlivu Ducha Kristova. Zlato vyzkoušené v ohni představuje lásku a víru. Mnozí jsou téměř úplně bez lásky. Soběstačnost jim zaslepuje jejich oči k vlastní škodě. Velmi potřebují každodenně se obracet k Bohu, a každodenně novou hlubokou zkušenost v náboženském životě. CH 402.3

V srdci lékařů by se zvláště měla probudit nejvroucnější touha mít moudrost, kterou může dát jen Bůh, protože jen jakmile se začnou spoléhat na sebe, zůstanou sami a půjdou za pohnutkami svého neposvěceného srdce. Když vidím, čím by tito lékaři mohli být ve spojení s Kristem a čím se nestanou, nebudou-li v dennodenním spojení s Ním, naplněna jsem obavou, že se uspokojí s dosažením světské úrovně a nebudou mít žádnou palčivou touhu, žádný hlad a žízeň po kráse svatosti, ozdobě pokorného a tichého ducha, což před Bohem má velkou cenu. *CH 402.4*

Kristův pokoj se nedá koupit za peníze, skvělé schopnosti jej nemohou získat, rozum ho nedovede opatřit; je to dar Boží. Co mám učinit, abych všem pomohla pochopit, co ztrácejí vnést svaté zásady Kristova náboženství? Kristova pokora a poníženost je křesťanskou mocí. Toto je ve skutečnosti cennější než všechno, co může vytvořit lidská genialita a co se dá nakoupit za bohatství. Ze všeho, oč lidé usilují, co milují a pěstují, nic nemá takovou cenu v očích Božích jako čisté srdce a povaha proniknutá vděčnosti a pokojem. *CH 403.1*

Když je v srdci Božský soulad pravdy a lásky, bude vyzařovat ze slov i skutků. Nejstarostlivější pěstování zevnější korektnosti a zdvořilosti nestačí vyloučit každou podrážděnost, tvrdý výrok a nepatřičnou řeč. Duch pravé dobrotivosti musí přebývat v srdci. Láska dává tomu, kdo ji vlastní, líbeznost, slušnost a půvabné chování. Láska ozáří tvář a ovládá hlas; očišťuje a povznáší celého člověka. Přivádí ho do souladu s Bohem, protože je nebeského původu. *CH 403.2*

Mnozí se nebezpečně domnívají, že ve starostech o práci, o psaní, o lékařský výkon, anebo splnění povinností v rozličných oborech mohou se vymluvit na svou nedbalost v modlitebním životě, za zlehčování soboty a zanedbávání bohoslužby. Takto se stávají svaté věci záležitostmi vhodnosti a povinnosti. Sebezapření a kříž zůstávají nepovšimnuty bez toho, aby si nevzali čas na modlitbu. Bůh pomůže všem, kteří vyznávají, že ho milují, přijdou-li k němu ve víře a ve vědomí vlastní slabosti žádají ho o pomoc. Když se odlučují od boha, stane se jejich moudrost bláznovstvím. Tehdy, když jsou nepatrní ve svých očích a opírají se o svého Boha, On bude zdrojem jejich síly a jejich snahy se setkají s úspěchem; když však dovolují, aby se jejich mysl odvracela od Boha, tehdy přichází satan, zmocňuje se myšlenek a převrací soudnost. ... *CH 403.3*

Bratři, prosím vás, abyste při všem dbali na Boží slávu. Jeho moc nechť je vaším útočištěm, jeho milost nechť je vaší silou. Zkoumáním Písma a opravdovou modlitbou snažte se dosáhnout jasné pochopení své povinnosti a potom ji věrně plňte. Podstatné je důležité, abyste byli věrní v maličkostech, a když tak budete činit, navyknete si poctivě plnit i větší zodpovědnosti. Malé záležitosti každodenního života unikají nám nepovšimnuty a právě tyto formují náš charakter. Každá životní záležitost má velký význam pro dobro anebo pro zlo. Ducha třeba vychovávat v denních zkouškách, aby zesílil a obstál v každém těžkém postavení. V čase úzkosti a nebezpečí budete potřebovat posilu, abyste se rozhodně postavili za pravdu, bez ohledu na jakýkoliv opoziční vliv. *CH 404.1*

Prospěch známosti

Bůh je ochoten mnoho pro vás učinit, jen když uznáte, že Ho potřebujete. Ježíš vás miluje. Vždy se snažte kráčet ve světle Boží moudrosti a ve všech proměnách života si neodpočiňte, dokud nepoznáte, že se vaše vůle shoduje s vůlí vašeho Stvořitele. Vírou v Něho můžete přijmout sílu odolat každému satanovu pokušení a v každé zkoušce od Boha může poporůst vaše mravní síla. *CH 404.2*

Můžete se stát zodpovědnými a vlivnými lidmi, když mocí své vůle spojení s Boží silou vážně se pustíte do díla. Cvičte své duševní schopnosti a nijak nezanedbávejte tělesné. Nechť vám myšlenková lenost nezavírá cestu k většímu poznání. Učte se přemýšlet a studovat, aby se vaše mysl rozšířila, zmohutněla a rozvinula. Nikdy si nemyslete, že jste se dost naučili a že teď již můžete ve svých snahách polevit. Vzdělaný duch ukazuje velikost člověka. Měli byste se vychovávat přes celý svůj život; každý den byste se měli učit a získané vědomosti prakticky uplatnit. *CH 405.1*

Budete růst v pravé důstojnosti a mravní ceně, když uplatňujete ctnost a pěstujete přímou v srdci a v životě. Ať váš charakter není nakažen poskvrnou malomocenství sobectví. Ušlechtilá duše spojená se vzdělaným rozumem učiní z nás lidi, které Bůh použije na posvátně zodpovědném místě. *CH 405.2*

Prvořadou povinností všech zaměstnanců tohoto ústavu by mělo být: zůstat přímými lidmi před Pánem a pak neochvějně v síle Kristově zůstávat neposkvrněnými před zlými vlivy, kterým budou vystaveni. Budou-li základem jejich charakteru široké zásady Božího slova, mohou obstát kdekoliv,

kam je Boží prozřetelnost může povolát a mohou být obklopeni jakýmkoliv škodlivým vlivem, a přece se neuchýlí od cesty spravedlnosti. – 4T 554-562 *CH 405.3*

Radostnost

V sanatoriích nebo nemocnicích, kde ošetřovatelé stále pečují o velký počet nemocných, vyžaduje se určité napětí být stále veselým a vlídným a každým slovem a každým skutkem dávat najevo pečlivou rozvahu. V takových ústavech je největší důležitostí, aby se ošetřovatelé snažili vykonávat své práce dobře a moudře. Musejí ustavičně myslet na to, že plněním svých denních povinností slouží Pánu Ježíši. *CH 406.1*

Pohotová mysl

Nemocní potřebují, aby se s nimi mluvilo rozumně. Ošetřovatelé by měli studovat Bibli, aby dovedli hovořit slovy, která by trpící povzbudila a jim pomáhala. Andělé Boží přebývají ve světnicích, kde slouží se těmto trpícím a ovzduší, jež obklopuje duši toho, který ošetřuje nemocné, mělo by být čisté, plné vůně. Lékaři a ošetřovatelé musí zastupovat zásady Kristovy. V jejich životě mají se spatřovat Jeho ctnosti. Potom budou svými skutky a řeči přivádět nemocné ke Spasiteli. *CH 406.2*

Křesťan, který se zasvětil ošetřování nemocných, po dobu co zachází s nemocným až do opětného uzdravení, povede vlídně a úspěšně myšlení nemocného ke Kristu, který může uzdravit jak duši tak tělo. Tu a tam pronesené myšlenky uskuteční svůj vliv. Starší ošetřovatelé by neměli opomenout žádné příznivé příležitosti, aby neuvedli pozornost nemocných na Krista. Měli by být stále připraveni spojovat duchovní léčbu s léčbou tělesnou. *CH 406.3*

Ošetřovatelé měli by nejvlídněji a nejněžněji poukazovat na to, že ten, kdo chce být uzdraven musí přestat přestupovat zákon Boží. Musí zanechat hříšného života. Bůh nemůže žehnat tomu, kdo úmyslně přestupuje zákony nebes. Pokračuje v tom a přivádí si takto nemoc a utrpení. Avšak Kristus jako hojivá moc přichází skrze Ducha svatého k těm, kteří přestali konat zlo a snaží se konat dobro. – MH 222-224 *CH 406.4*

Účinnost závisí na zdatnosti

Způsobilstvo závisí ve veliké míře na tělesné síle toho, kdo se zaměstnává ošetřováním nemocného. Čím lepší je zdraví ošetřovatelů, tím lépe budou schopni snášet námahu opatrování nemocných a tím úspěšněji budou plnit své povinnosti. Kdo ošetřuje nemocné měl by zvláštní pozornost věnovat dietě, čistotě, čerstvému vzduchu a zdravotnímu tělocviku. Se stejnou pečlivostí bude si počínat rodina, aby splnila mimořádně na ni vložené obtíže a bude se takto chránit, aby sama neonemocněla. ... *CH 407.1*

Všichni, kteří ošetřují a přicházejí do styku s pokojem nemocného, měli by být vlídní a něžní a schopní sebeovládání. Měli by se vyvarovat všeho spěchu, rozčilení a zmatku. Dveře by se měly opatrně otevírat a zavírat a v celé domácnosti mělo by dle možnosti vládnout ticho. V době horečky vyžaduje se obzvláštní opatrnosti, když nastane krize a horečka polevuje, tu je nutný neustálý dohled. Nevědomost, zapomnětlivost a nedbalost byly příčinou smrti mnohých, kteří by byli déle žili, kdyby měli správnou péči rozumných a bedlivých ošetřovatelů. – MH 219-222 *CH 407.2*

Čestnost mezi pracovníky

Pracovníci sanatoria by si neměli dovolit přivlastňovat si předměty anebo jídlo patřící nemocným. Pokušení je obzvlášť silné povolovat nováčkům, které je třeba vést postupně k nápravě škodlivých zvyků. Někteří pracovníci povolují zvrácené chuti a starým zvyklostem, jako kdysi Izraelští. Jako starý Izrael touží po česneku a cibuli Egypta. Všichni zaměstnanci tohoto ústavu by se měli přísně přidržovat zákonů života a zdraví, a tak svým příkladem nenapomáhat zlým zvykům jiných, kteří přišli z nutnosti do sanatoria hledat uzdravení. *CH 408.1*

Zaměstnanci nemají právo získávat keksy, ořechy, hrozinky, cukr, pomeranče anebo kterékoliv ovoce, protože především jedením těchto věcí mezi jídlem, jak se to všeobecně dělá, si poškozují zažívací ústrojí. Mezi pravidelnými jídly by žádné jídlo nemělo vejít do úst. Opakují: ti, kteří mají účast na těchto věcech, přivlastňují si to, co jim nepatří. Pokušení je stále před nimi ochutnat pokrm,

který připravují; zde je jedinečná příležitost pro ně získat vládu nad chutí, ale jídlo zdá se být velmi hojné a oni zapomínají, že to vše představuje velkou peněžní hodnotu. Jeden či druhý bezmyšlenkovitě povolí zvyku ochutnávání a přiživování se, až dojdou k mylnému přesvědčení, že v tom není přece žádný skutečný hřích. CH 408.2

Všichni by si měli střežit takového názoru, protože svědomí se takto otupuje. Někdo může zdůvodňovat: „Na té troše, co jsem si vzal, příliš nezáleží;“ otázka však zní: Snížila maličkost velikost hříchu vlastního činu? Jinak řečeno: Na tom mále, které si někdo vezme, nemusí tak záležet, ale když se jich pět zachová podobně, potom je to pětinasobek. Potom deseti, dvaceti anebo i více jich může jednat podobně, i když každý den pracovníci mohou k vlastní škodě přivlastnit si mnoho maličností, kterých nemají právo se dotknout. Z mnohých maličností bývá nakonec množství. Ale největší ztrátu utrpí ti, kteří tak postupují, protože přestupují zásady spravedlnosti a učí se nepokládat přestoupení v maličkostech za vůbec nějaké přestoupení. Zapomínají na slova Kristova: „*Kdo jest věrný v nejmenším, i ve mnozě věrný jest, a kdož v nejmenším jest nepravý, i ve mnozě nepravý jest.*“ (L 16,10) CH 408.3

Jestliže se vynakládá úsilí na nápravu těchto způsobů, všeobecně se to přijímá jako projev skouposti ze strany správců; a někteří neučiní změnu, ale jdou cestou zatvrzování, až jejich svědomí bude jako železo vypáleno. Bouří se proti jakémukoliv omezování a jednají a hovoří vzdorovitě, jako kdyby byla poškozována jejich práva. Bůh však hledí na všechny tyto věci jako na krádež a takový záznam se vede i v nebi. CH 409.1

Boží slovo zakazuje každou krádež a podvod. přímá krádež a vyložená lež nejsou hříchem, který by ohrožoval čestné lidi. Je to přestupování v maličkostech, které především odvádí člověka od Boha. Adam a Eva svým jediným hříchem jedení ze zakázaného ovoce otevřeli dveře záplavě bídy na svět. Někteří toto přestoupení mohou pokládat za velmi malicherné, my však víme, že jeho důsledky nejsou vůbec malé. Nebeští andělé mají širší a vznešenější sféru působnosti než my; ale spravedlnost u nich a spravedlnost u nás je jedno a totéž. CH 409.2

Správcové sanatoria nejsou vedeni nějakým nízkým, lakomým duchem, jestliže kárají nepravosti právě vzpomenuté a žádají, co se patří na takový ústav. Není zradou vlastní důstojnosti hájit zájmy sanatoria v těchto otázkách. Úředníci, kteří jsou sami věrní, přirozeně hledí na věrnost jiných. Přísná čestnost by měla ovládat jednání správců a měla by se vyžadovat od všech, kteří pracují pod jejich dohledem. CH 410.1

Zásadoví lidé nepotřebují omezování, závory a klíče; nepotřebují být střežení a pozorování. Budou se chovat čestně a důstojně vždy, když budou sami a nebude na ně nikdo dohlížet právě tak jako na veřejnosti. Nepřipustí poskvrnu na vlastní duši za žádný zisk ani sobeckou výhodu. Protiví se jim nízký čin, i kdyby to nikdo nevěděl, věděli by o tom sami; a to by poškozovalo jejich sebeúctu. Ti, kteří nejsou svědomití a věrní v maličkostech, nebudou napraveni, i kdyby se jednalo o uplatnění zákonů, omezení a trestů. ... CH 410.2

Ti, kteří nevíteží v malých věcech, nebudou mít mravní sílu odolat při větším pokušení. Všichni, kteří usilují o to, aby čest byla vládnoucí zásadou v každodenním jednání života, budou se muset mít na pozoru, aby „nežádali stříbro, ani zlato ani ozdobu“ žádného člověka. Spokojí se s patřičným pokrmem a oděvem a zjistí se, že je snadným zachovávat srdce i ruce od poskvrny, žádostivosti a nečestnosti. ... CH 410.3

Zaměstnanci našeho sanatoria mají v mnohých ohledech nejlepší příležitosti na formování nesprávných zvyků. Nikdo nebude bez pokušení; protože v každém charakteru jsou slabá místa, která jsou v pokušení ohrožena. ... Všichni by si měli uvědomit potřebu zachovávání mravní povahy, přepásané stálou bdělostí. Jako věrní strážci měli by bdít nad pevností své duše a nikdy se nedomnívat, že mohou v bdělosti na chvíli povolit. Jejich jedinou bezpečností je upřímná modlitba a živá víra. CH 410.4

Ti, kteří začínají být nedbalými na své cestě, poznají, že dříve, než si to uvědomí, jejich nohy se ocitnou v osidle, z kterého není možno se vymotat. Věrnost a čestnost by měly být pevnou zásadou všech. Ať jsou bohatí anebo chudobní, ať mají přátele anebo jsou sami, za každou cenu by se měli v Boží síle rozhodnout, že žádný vliv je nesvede k tomu, aby se dopustili i jen té nejmenší ne-

pravosti. Jeden i všichni by si měli uvědomit, že prosperita sanatoria do určité míry závisí osobně od nich samých. – Special Testimonies to Physicians and Helpers, p. 59-65 (1879) CH 411.1

Neochvějnost

Mysl musí se cvičit v každodenních zkouškách a zvykat si k věrnosti, k uvědomění si požadavků spravedlnosti a povinnosti a tyto věci upřednostnit před náklonností a zálibou. Takto cvičená mysl nekolísá mezi spravedlností a nepravostí, jako se třtina chvěje ve větru; nýbrž jakmile o něco jde, okamžitě postřehne, že jde o zásady, a přímo instinktivně se rozhoduje pro spravedlnost bez dlouhé diskuse o tom. Takoví lidé jsou věrní, protože si zvykli na věrnost a pravdu. – 3T 22 CH 411.2

Smutný obraz

Když mi byl ve vidění představen stav sanatoria, Boží anděl jako by mne vedl z jednoho pokoje do druhého v různých odděleních. Rozhovory, které jsem směla slyšet v pokojích pomocníků, nebyly takového charakteru, aby zušlechťovaly mysl a mravy. Marnivé řeči, nerozvážené žertování, bezvýznamný smích bolestně doznávaly na můj sluch. ... CH 412.1

Byla jsem ohromena, když jsem viděla přechovávanou žárlivost a naslouchala slovům závisti, lehkovážné řeči, což zahanbovalo Boží anděly. Slova, činy i pohnutky byly zaznamenány. A jak málo si tyto lehké, povrchní hlavy a tvrdá srdce uvědomovaly, že při dveřích stojí anděl zaznamenávající způsob, jakým tyto vzácné chvíle byly promarněny. Bůh přivede na světlo každé slovo a každý čin. On je všude. Tito poslové, i když nevidění, jsou návštěvníky v ložnici. Skryté skutky temnosti budou přivedeny na světlo. Myšlenky, úmysly a záměry srdce budou zjeveny. Vše je obnaženo a odkryto očím Toho, s kterým máme co činit. CH 412.2

Byla jsem přivedena do některých pokojů, ze kterých vycházela modlitba. Jaký příjemný byl to zvuk! Jasně světlo osvětlovalo tvář mého průvodce, když jeho ruka zaznamenávala každé slovo modlitby. „*Oči Páně na spravedlivé, a uši jeho ku prosbám jejich.*“ (1 Pt 3,12) CH 412.3

Nepříjemná kritika

Ještě z dalších pokojů bylo slyšet krajně nepříjemné poznámky, žertování a marnivé řeči. Někteří se vysmívali z jednotlivců, dělali si žerty, dokonce napodobovali slova vyslovená v shromáždění; svaté věci byly předmětem posměchu. Mládenci a dívky byli přísně kritizováni; o dvoření a manželství se hovořilo nízkým, nechutným způsobem. Sotva se promluvilo nějaké vážné slovo, rozhovor byl ponižující a znevažující mravy a všichni šli spát bez odevzdání se Bohu. – Special Testimonies to Physicians and Halpers, p. 87-89 (1879) CH 412.4

Vlny vlivu

Nikdy nemusíte znát výsledek svého vlivu ze dne na den, buďte však jisti, že směřoval k dobrému anebo ke zlému. Mnozí s laskavým srdcem a dobrými podněty dovolují, aby jejich pozornost pohltila světské zájmy a zábavy, zatímco lidé očekávající od nich usměrnění, kráčí bez naděje do záhuby. Takoví lidé mohou mít vznešené vyznání a mohou o nich mít jiní dobré mínění, jako o křesťanech, ale v den Hospodinův, když naše skutky budou srovnávány s Božím zákonem, pak se zjistí, že nedosáhli patřičné úrovně. Jiní, kteří sledovali jejich život, padli níže než oni a další ještě níže, než ti poslední a tak pokračovalo dílo úpadku. CH 413.1

Jestliže hodíte kámen do jezera, tvoří se stále další vlny a jak jich přibývá, kruh se šíří až dosáhne samého břehu. Tak je tomu i s naším vlivem. I když zdánlivě bezvýznamný, může sahat daleko za naše vědomí a mimo náš dosah. – RH Nov. 24, 1882 CH 413.2

Moc spojení

V našich ústavech, kde mnozí pracují pohromadě, vliv společnosti je velmi velký. Je celkem přirozené hledat přátelství. Každý chce najít přátele, anebo být přítelem. Jak silné bude přátelství, takový bude i vliv, kterým přátelé budou působit jeden na druhého k dobru anebo ke zlu. Všichni chtějí mít společníky, chtějí ovlivňovat a též se nechat ovlivnit. CH 414.1

Tajemné je ohnisko, které pojí lidská srdce, že dva jednotlivci úzce spojují své náklonnosti, záliby a zásady. Jeden chápe ducha druhého a napodobuje jeho způsoby a skutky. Jako si vosk uchová podobu pečeti, tak i mysl zachovává dojem, vytvořený vzájemným působením a společenstvím. Vliv může být nepozorovaný, přece však silný. CH 414.2

Kdyby se mládež mohla přesvědčit, aby se spolčovala s čistými, rozumnými a přátelskými lidmi, účinek by byl lepší. Jestliže se přátelí s těmi, kteří se bojí Hospodina, vliv povede k pravdě, zodpovědnosti a svatosti. Skutečný křesťanský život je blahodárnou mocí. Kdo se však spolčuje s lidmi pochybných mravů, zlých zásad a skutků, brzy půjde jejich cestou. Přirozené srdce směřuje dolů. Kdo se přátelí s nevěřícími, brzy se stane pochybovačem. Kdo se přátelí se zkaženými, jistě i on se zkaží. Chodit podle rady bezbožných je prvním krokem, jak se dostat na cestu hříšníků a sedět na stoličce posměvačů. CH 414.3

Ušlechtilost společníků

Kéž by všichni, kteří chtějí vytvořit správný charakter, zvolili si společníky vážné, rozumné a nábožensky založené. Ti, kteří již učinili rozpočet a chtějí stavět pro věčnost, musí do své stavby klást dobrý materiál. Přijímají-li mizerné stavivo, spokojí-li se s nedostatky charakteru, stavby ztroskotá. Necht' každý bedlivě pozoruje jak staví. Proud pokušení se oboří na stavbu a když tato nebude pevně a poctivě zbudována, nepřetrvá zkoušku. CH 415.1

Dobrá pověst je vzácnější než zlato. Mládež má sklon sdružovat se s přáteli myšlenkově a mravně nižšími. Co za štěstí může mladý člověk očekávat, když se dobrovolně přátelí s osobami nízkého smýšlení, zálib a převrácených zvyků. Každý, kdo se s nimi přátelí, půjde za jejich příkladem. Žijeme v nebezpečných časech, což by nám mělo naplnit srdce svatou bázní. Vidíme, jak mysl mnohých bloudí zmatkem pochybností. Příčinou toho je nevědomost, pýcha a porušený charakter. Padlý člověk se těžko učí pokoře. V lidském srdci je něco, co se bouří proti zjevené pravdě, hovořící o Bohu, hříšnicích, o přestoupení Božího zákona a odpuštění skrze Krista. CH 415.2

Studium Písma

Moji bratři a sestry, staří i mladí, máte-li hodinu volného času, otevřete si Písmo a zaměstnávejte svou mysl přemýšlením o vzácných pravdách. Jste-li v práci, střežte svou mysl, obraťte ji k Bohu, méně hovořte, ale více přemýšlejte. Pamatujte si: „*Z každého slova prázdného vydají lidé počet v den soudný.*“ (Mt 12,36) Vybírejte svá slova, zavřete dveře před nepřítelem duší. Zahajujte den modlitbou; pracujte jako pod Božím dohledem. Jeho andělé jsou vám vždy po boku, zaznamenávají vaše slova, vaše chování i způsob vašeho pracovního výkonu. CH 415.3

Odvracíte-li se od dobré rady a rozhodujete se přátelit s těmi, o nichž tušíte, že nejsou nakloněni k náboženství, i když vyznávají, že jsou křesťany, brzy se jim budete podobat. Vstupujete sami na cestu pokušení, na satanovu půdu a nebudete-li ustavičně obezřetní, přemůže vás svými svody. Mnoho je takových, kteří se chvilí zajímají o náboženství, kteří však prakticky žijí bez Boha a bez citlivého svědomí. Zvlažněli; jejich rozhovory jsou nízké. Mají plnou hlavu dvoření a manželství a vylučují vyšší a vznešenější myšlenky. CH 416.1

Společníci, které si volí pracovníci, rozhodují o jejich osudu časném i věčném. Někteří, kdysi svědomití a věrní, žalostně se změnili; odtrhli se od Boha a satan je svedl na svou stranu. Nyní jsou nevěřící a neuctiví a ovlivňují jiné, kteří se dají lehko ohnout. Zlí společníci kazí povahu a podkopávají zásady. „*Kdo chodí s moudrými, moudrý bude, ale kdo tovaryší s blázny, setřen bude.*“ (Př 13,20) CH 416.2

Varujte se milkování

Mladí lidé jsou v nebezpečí jsou slepí a nedovedou rozeznat směr a konec své cesty. Mnozí z nich se oddávají milkování. Zdají se být jako bez rozumu. V těchto sklonech není nic šlechetného, důstojného a svatého, protože to působí satan a jde o to, aby se to jemu líbilo. Napomenutí těmto osobám vyznívají naprázdno. Jsou tvrdohlaví, svévolní, vyzývaví. Myslí si, že napomenutí, rada a výčitka se na ně nevztahují. Jejich jednání je nijak netrápí. Stále se odvracejí od světla a lásky Boží. Ztrácejí každou schopnost rozeznávat svaté a věčné věci a zatímco si ponechávají nějakou vyschlou formu křesťanských povinností, jejich srdce není při těchto náboženských snahách. Příliš brzy tyto

duše poznají, že „*k životu vede těsná brána a úzká cesta a málo je těch, kteří ji nacházejí*“ (Mt 7,14). CH 416.3

Slova, skutky a pohnutky je zaměstnávají; kolik však z těchto lehkovážných, povrchních hlav a zatvrzelých srdcí si uvědomují, že Boží anděl stojí a zaznamenává, jak kdo tráví převzácné chvíle svého času. Bůh přivede na světlo každé slovo a každý skutek. On je všude. Jeho poslové, i když neviditelní, navštěvují dílnu i spásí místnost. Skryté skutky vyjdou najevo. Myšlenky, úmysly a plány srdce budou odhaleny. Všechno je obnaženo a otevřeno před Jeho zrakem. CH 417.1

Pracovníci by měli pozvat Ježíše do každého odvětví své práce. Cokoliv se koná, mělo by se vykonat přesně, důkladně, aby to sneslo prohlídku. V práci by mělo být vloženo i srdce. Věrnost v běžných povinnostech života je zrovna tak podstatná jako v těch největších zodpovědnostech. Někoho může napadnout, že jeho práce není nijak ušlechtilá; tato je však taková, jak se ji kdo rozhodne učinit sám. Lidé sami mají možnost snížit anebo zvýšit své zaměstnání. Chceme, aby každý lenoch byl přiveden k rozhodnutí namáhat se o svůj denní chléb, protože práce je požehnáním a ne zlořečením. Usilovná práce nás vytrhne z mnohých nástrah satana, který „pro lenivé ruce má vždy připraveno nějaké své dílo.“ CH 417.2

Žádný se nestyd' za práci

Nikdo z nás by se neměl stydět za práci, i když by se zdála jakkoliv nepatrná a ponižující. Práce zušlechťuje. Všichni, kteří se namáhají rukama nebo hlavou, jsou dělníky a dělnicemi. Všichni plní svou povinnost a uctívají své náboženství právě tak, když jsou u koryta, anebo myjí nádoby, jako když jdou na shromáždění. Zatímco se ruce zaměstnávají nejobyčejnější prací, mohou ducha povznést a zušlechtit čisté a svaté myšlenky. Když někteří z pracovníků projevují nedostatek úcty k náboženským věcem, měli by být odvoláni z práce v našem podniku. Necht' si nikdo nemyslí, že ten nebo onen ústav je závislý na něm. CH 418.1

Ti, co byli dlouhé roky zaměstnání v našich ústavech, měli by být nyní již zodpovědnými pracovníky, spolehlivými na každém místě a věrnými v každé povinnosti jako magnetická jehla pólu. Když správně vyučili své příležitosti, mohli by mít nyní vyrovnané povahy. Avšak někteří z těchto pracovníků se odtrhli od Boha, opustili náboženství. Náboženství jim není tak vetkanou zásadou, která by je potěšovala kamkoliv jdou a do jakékoliv společnosti přijdou, aby byla jako kotva jejich duší. Chceme, aby všichni pracovníci svědomitě uvážili, že úspěch v tomto životě a úspěch při získávání věčného života do velké míry záleží na věrnosti v malých věcech. Ti, kteří touží dosáhnout větší zodpovědnosti, měli by projevit věrnost ve vykonávání povinností tam, kde je Bůh postavil. CH 418.2

Musíme vidět dokonalost Božího díla právě tak jasně na malém broučku jako na králi ptáků, orlu. Duše malého dítěte, které věří v Krista, je mu tak vzácná, jako andělé okolo jeho trůnu. „*Bud'tež i vy dokonalí jako i Otec váš, který je v nebesích, dokonalý jest.*“ (Mt 5,48) Jako je Bůh dokonalý ve své sféře, tak může být člověk dokonalý tam, kde působí. Čehokoliv se ruka chytá, má být vykonáno důkladně a včas. Věrnost a poctivost v malých věcech, vykonání nepatrných povinností a laskavých činů potěší a vyjasní cestu života, a až naše dílo na zemi skončí, každá malá, věrně splněná povinnost bude uložena před Bohem jako vzácný drahokam. – 4T 587-591 CH 419.1

Na našich školách

Na našich školách měly by misijně pracující sestry ošetřovatelky nemocných být vyučovány znamenitými lékaři; jako část jejich vzdělání mělo by být učivo, jak čelit nemoci a jaká je hodnota přirozených léčebných prostředků. Tato práce je neobyčejně potřebná. Velká i malá města jsou zaplavena hříchy a mravní zkažeností, avšak v každé Sodomě je jeden Lot. Jed hříchu působí v srdcích lidí; Bůh proto volá po reformátorech, kteří hájí zákony, jež On vydal, aby ovládly tělo. Zároveň by měli udržovat vysokou duchovní úroveň a vzdělání srdce, aby veliký Lékař pracoval spolu s pomáhajícími lidmi a mohl vykonávat milostivé dílo ve zmírňování utrpení. – 6T 136 CH 419.2

Nedostatek šetrnosti

Jak mne můj průvodce vedl různými odvětvími, všude zármutek pronikal mou duší pro nedostatek šetrnosti, protože si plně uvědomuji dluh zatěžující náš ústav. Anděl zaznamenával malou nečestnost a sobecké zanedbávání povinností. Tu i tam povolené ztráty v průběhu roku dostupují značné sumy. Mnohé z toho mohli pomocníci zachránit, ale každý řekne: „To mi nepatří, míchat se do těchto věcí.“ Byli by k tomu tak lhostejní, kdyby ztrátu měli hradit sami? Nikoliv, přesně by věděli, co mají činit a jak to činit; ale vše je jiné, když to patří ústavu. Toto je ovoce sobectví a zaznamenáno je proti nim jako nevěrnost. *CH 420.1*

V jídelně a v kuchyni jsem viděla stopy lhostejnosti a nepořádnosti. Podlahy nebyly čisté a vykazovaly velký nedostatek důkladnosti, úhlednosti a pořádku. To svědčí všem, kteří mají přístup do těchto místností, o povaze pracovníků. Dojem by nebyl, že sanatorium má čistou, věrnou a pořádnou pomocníky. Někteří pracovali věrně, zatímco jiní svou práci konali mechanicky, jakoby neměli žádný jiný zájem, než čím dříve se jí zbavit. Pořádek a důkladnost byly zanedbány, protože nebylo nikoho nablízku, kdo by byl dohlédl a kritizoval jejich práci. Nevěrnost byla zapsána k jejich jménu. *CH 420.2*

Hlavní sestra se dívala na totéž, na co jsem hleděla i já, ale ona to dobrácky přešla a zdálo se, že nemá představu o pravém stavu věcí. Viděla jsem, že někteří usilovali o změnu k lepšímu a žádali věrné plnění povinností, ale strhl se nedůstojný protest a ti, kteří se odvážili vzít na sebe tuto zodpovědnost, byli nemilosrdně odstrčeni. Nešetrně padaly nepříjemné poznámky, trpěly se projevy žárlivosti a nenávisti a ti, kteří měli být věrní a pravdiví, naráželi na odpor tolikerých, že byli nuceni spokojit se s nynějším stavem. Toto jsou některé z děl nynějších v sanatoriu. – *Special Testimonies to Physicians and Helper, 90, 91 (1879) CH 420.3*

Náš vliv

Každý čin našeho života správně anebo nesprávně ovlivňuje jiné. Náš vliv směřuje buď vzhůru nebo dolů; lidé to pocítují, reagují na ně a více méně do napodobují. Jestliže svým příkladem pomáháme jiným v rozvoji dobrých zásad, dáváme jim moc konat dobro. Oni zase šíří tentýž požehnaný vliv na jiné a tak stovky a tisíce jsou zasaženi naším podvědomým vlivem. Jestliže skutky posilujeme anebo podněcujeme zlé síly v lidech okolo nás, máme podíl na jejich hříchu a budeme muset vydat počet za dobro, které jsme mohli vykonat a nevykonali jsme je, protože jsme neměli Boha za svou sílu, za svého vůdce a rádce. – *2T 133 CH 421.1*

Potřeba příležitosti pro křesťanské vzdělání

Nikdo nemůže prospívat bez času na modlitbu, zkoumání Písma a všichni musí mít olej milosti ve svých nádobách a lampách. Před všemi ostatními pracovníky, kteří jsou ve společnosti světských lidí, potřebují mít Ježíše stále na zřeteli, aby mohli vidět Beránka Božího, který snímá hříchy světa. Bezbožnost, které jsou vystaveni, si nutně vyžaduje, aby dovedli osobně pracovat s lidmi. Kdo by se bez určitého nebezpečí mohl stýkat s těmito pacienty anebo poslouchat jejich řeči a dýchat ovzduší, které je obklopuje? Je třeba stále působit opačným vlivem, aby svody satanského pokušení světácký duch neodvedl srdce od Boha. Nikdy nepřipust'te světskému živlu, aby vzdával poctu a úctu těm, kteří milují Boha a snaží se konat Jeho vůli. *CH 422.1*

Ti, kteří z jakékoliv příčiny jsou nuceni pracovat v sobotu, jsou vždy v nebezpečí, uvědomují si ztrátu a vykonáváním nutné práce upadají do zvyku vykonat v sobotu i to, co není potřebné. Ztrácí se vědomí svatosti a svaté přikázání nemá pro ně žádný význam. Mělo by se vynaložit zvláštní úsilí o reformu zachovávání soboty. Pracovníci v sanatoriu ne vždy konají pro sebe to, co přednostně a povinně mají konat. Často se cítí tak unavení, že jsou až demoralizováni. To by nemělo být. Člověk může být bohatý z milosti jen v přítomnosti Boží. Bůh je velký vlastník sanatoria a Review and Heraldu, Pacific Pressu a našich škol. Ve všech těchto ústavech správcové musí obdržet směrnice shora. A kdykoliv jsou v pokušeních přicházejících ze spolčování se s nevěřícími nejsilněji, třeba vynaložit největší starost, aby pracovníci byli v úzkém spojení s Kristem a cítili vlivy, pocházející od něho. Jeho slovo musí být naším vůdcem ve všem i když přichází chudoba v důsledku toho, že jsme

věrní jasněmu: „Takto praví Pán“, musíme přitom zůstat i za cenu ztráty všeho ostatního. Lépe je být chudobný v časných věcech a zůstat v Kristu a žít z jeho slova, které je Duch a život. „*Ne samým chlebem živ bude člověk, ale každým slovem vycházejícím skrze ústa Boží.*“ (Mt 4,4) Svět se může smát, když jim to připomínáme, ale je to slovo Syna Božího. On praví: „*Kdož jí mé tělo (to je slovo, které nám Kristus praví)... máť život věčný, a jáť jej vzkřísím v nejposlednější den.*“ (J 6,54)

CH 422.2

Nemůžeme vždy klečet na kolenou, ale cesta k slitování je vždy volná. Když jsme v činorodé práci, můžeme prosit o pomoc; a máme zaslíbení od Toho, který nás nezklame: „Obdržíte“. Křesťan může a chce si najít čas na modlitbu. Daniel byl státníkem a nesl těžké zodpovědnosti a přece třikrát denně vyhledával Boha a Pán mu dal svatého Ducha. I dnes se lidé mohou utéci na posvátné místo Nejvyššího a pocítit jistotu Jeho zaslíbení: „*Nebo bydliti bude lid můj v obydlí pokojném, totiž ve příbytcích nejbezpečnějších a v odpočívání nejpokojnějším.*“ (Iz 32,18) Všichni, kteří skutečně touží najít místo na obcování s Bohem, kde nemůže žádné ucho uslyšet mimo to, které je otevřené, aby uslyšelo volání bezmocných, stísněných a nuzných – Toho, který pozoruje i pád malého vrabčáka. Hovoří: „*Nebojte se, dražší jste vy nežli mnoho vrabečků.*“ (Mt 10,31) CH 423.1

Jestliže dovolíme, aby pracovní ruch odváděl od každodenního hledání Pána, dopustíme se největších omylů; utrpíme ztráty, protože Pán není s námi, zavřeli jsme dveře tak, že nemůže mít přístup do naší duše. Jestliže se však modlíme, i když jsou ruce zaměstnány, Spasitelovo ucho je otevřené, aby uslyšelo naše prosby. Jestliže jsme rozhodnutí neodloučit se od zdroje naší síly, Ježíš bude právě tak rozhodnut, aby nám byl po pravici a pomohl nám, abychom nebyli zahanbeni před svými nepřáteli. Kristova milost může splnit pro nás to, čeho všechno naše úsilí nedocílí. Ti, kteří milují Boha a bojí se Ho, mohou mít mnoho starostí a přece nezaváhají ani se neuchýlí od správné cesty. Bůh se stará o vás na místě, kde jste povinni být. Pamatujte však, abyste nejčastěji šli tam, kde se můžete modlit. Spasitel pravil: „*Ale máš některé osoby i v Sardě, kteréž nepoškrvnilы roucha svého; protož budouť se se mnou procházeti v bílém rouše, nebo jsou hodni.*“ (Zj 3,4) Tyto duše zvítězily skrze krev Beránkovu a skrze slovo svého svědectví. Uprostřed mravní porušenosti, která převládala na každém kroku, pevně se přidržovali své čestnosti. A proč? Byli účastníky Božské přirozenosti a tak unikli porušenosti, která je ve světě skrze žádost těla. Stali se bohatými ve víře, dědici dědictví cennějšího než zlato ofírné. Jen život ustavičné závislosti od Spasitele je životem svatosti. CH 424.1

Část IX. – Zvěstování zdravotních zásad

Nutnost probuzení církve

Přišli jsme do doby, kdy každý člen církve by se měl chopit zdravotně misijního díla. V jistém smyslu svět je lazaretem, naplněným oběťmi jak tělesně tak duševně nemocnými. Všude hynou lidé z nedostatku známosti pravd, které nám byly svěřeny. Členové církve se musí probudit, aby si mohli uvědomit svoji zodpovědnost za zvěstování těchto pravd. Ti, kteří byli pravdou osvíceni, mají světu přinášet světlo. Skrývat naše světlo v této době znamená dopustit se strašného omylu. Poselství Božímu lidu dnes zní: „Povstaň, zaskvěj se, nebo přišlo světlo tvé a sláva Hospodinova vzešla nad tebou.“ *CH 425.1*

Na každém kroku vidíme ty, kdo měli mnoho světla a poznání, jak svobodně se rozhodli pro zlo místo pro dobro. Tím, že neusilují o žádnou reformu, jdou od zlého k horšímu. Avšak lid Boží nemá kráčet v temnosti, má chodit ve světle, neboť jsou to reformátoři. *CH 425.2*

Před skutečným reformátorem zdravotně misijní dílo otevře mnoho dveří. Nikdo nemusí čekat až bude povolán do nějakého odlehlého pole, dřív než započne pomáhat jiným. Kdekoliv jste, můžete okamžitě začít. Příležitosti jsou na dosah každého. Chopme se díla, za něž jsme zodpovědní, díla které má být vykonáno ve vašem domově i u vašich sousedů. Nečekejte na jiné, aby vás pobízeli k činnosti. V bázni Boží jděte neprodleně vpřed, majíc na mysli svoji osobní zodpovědnost Tomu, který dal svůj život za vás. Pracujte tak, jako kdyby jste slyšeli Krista, který vás osobně volá vykonat to nejlepší v Jeho službě. Nehleďte na to, zda někdo jiný je k tomu ochoten. Jste-li opravdu posvěcení, Bůh prostřednictvím vás přivede k pravdě jiné, které může použít jako nádobu k udělení světla mnohým, kteří se potácejí v temnotě. *CH 425.3*

Všichni mohou mít účast

Každý může něco dělat. Někteří se snaží omlouvat se a říkají: „Mé domácí povinnosti a děti si vyžadují všechnen čas i prostředky.“ Rodiče, vaše děti by měli být vaší pomocnou rukou a umocnit vaši sílu a schopnost pracovat pro Mistra. Děti jsou mladšími členy Boží rodiny. Měli bychom je vést, aby se posvětili Bohu, Jemuž patří právem stvoření i vykoupení. Měli bychom je učit, že všechny jejich tělesné, rozumové a duševní síly patří Jemu. Měli bychom je vychovávat k nápo-
mocné službě v různých odvětvích nesobecké služby. Nedovolte svým dětem, aby kdy byly pře-

kázkou. Děti by se měly dělit o vaše duchovní, jakož i tělesná břemena. Tím, že pomáhají jiným, rozmnožují své vlastní štěstí a užitečnost. CH 426.1

Náš lid by měl ukázat, že se živě zajímá o zdravotně misijní dílo. Ať se připraví pro užitečnou službu studem knih, které byly napsány pro naše naučení v těchto odvětvích. Tyto knihy zasluhují mnohem více pozornosti a ocenění, než jim bylo dosud věnováno. Mnohé, co je k užítu a pochopení všech, bylo napsáno pro zvláštní záměr, k poučení o zdravotních zásadách. Ti, kteří studují a uplatňují tyto zásady, budou bohatě požehnáni tělesně i duchovně. Pochopení filozofie zdraví bude ochranou před mnohým zlem, které se ustavičně rozmáhá. CH 426.2

Domácí studium

Mnozí, kteří se chtějí vzdělávat v zdravotně misijním odvětví, mají domácí povinnosti, které jim někdy brání studijně se scházet s jinými. Tyto se mohou mnoho naučit ve svém vlastním domově o tom, co je výslovnou vůlí Boží v těchto odvětvích misijního díla a tak umocnit své schopnosti pro službu jiným. Otcové a matky, naberte kolik jen můžete pomoci ze studia našich knih a publikací. ... Najděte si čas přečíst svým dětem ze zdravotních knih, jakož i z knih pojednávajících obzvláště o náboženských předmětech. Poučte je o významu pečlivosti o tělo – přibytku to, v němž žijí. Vytvořte domácí čtenářský kroužek, v němž každý člen rodiny zapomene na úspěchanost každodenních starostí a zapojí se do studia. Otcové, matky, bratři a sestry, chopte se tohoto díla celým srdcem a uvidíte, jestli domácnost tím mnoho nezíská. CH 427.1

Obzvláště pak mladí lidé, kteří byli zvyklí číst romány, laciné příběhy, budou mít užitek z toho, že se připojí k večernímu studijnímu kroužku. Mladí mužové a ženy, čtěte literaturu, která vám dá pravé poznání a která bude pomoci pro celou rodinu. Řekněte se vši rozhodností: „Nebudu utrácet převzácné chvíle četbou toho, co pro mně nemá žádný užitek a co mne jen mrzačí pro službu jiným. Celý svůj čas a myšlenky posvětim na získávání schopností pro Boží službu. Zavřu své oči před nízkými a hříšnými myšlenkami. Moje uši patří Pánu a nebudou naslouchat jemnému našeptávání nepřitele. Můj hlas nepropůjčím ničemu, co není pod vlivem Ducha Božího. Moje tělo je chrámem Ducha Svatého a každá chvíle mé bytosti bude posvěcena ušlechtilým záměrům.“ CH 427.2

Mládež – Boží pomocná ruka

Pán chce, aby mladí lidé byli Jeho pomocnou rukou. Jestliže by se v každém sboru posvětili Jemu, a usilovali o sebezapírání v domově, pomáhali své ustarané matce, tato matka by si našla také čas navštívit sousedy a příležitostně by sami mohli pomoci malými skutky milosrdenství a lásky. Do mnoha domácností by se mohly dostat zdravotní knihy a časopisy pojednávající o zdraví a střídmosti. Rozšiřování literatury je důležitá věc, neboť takovým způsobem může být uděleno vzácné poznání o uzdravování nemocí – poznání, které by mohlo být velikým požehnáním těm, kteří si nemohou dovolit zaplatit návštěvu lékaře. CH 428.1

Studium fyziologie

Rodiče by se měli snažit zaujmout své děti pro studium fyziologie. Mezi mladými je pouze málo těch, kteří mají nějakou určitou představu o tajemství života. Studium obdivuhodného lidského organismu, vztah a závislost jeho složitých částí je jedním bodem, o který se mnoho rodičů jen málo zajímá. I když jim Bůh říká: „*Nejmilejší, žádámť obzvláště, aby se dobře měl, a zdrav byl, tak jako duše tvá dobře se má*“, přece nerozumí vlivu těla na mysl a myslí na tělo. Více se zajímají o zbytečné povídání, pak nářkem nad nedostatkem času se chtějí omluvit, proč nemají nutné poznání, které by je uschopnilo náležitě poučit své děti. CH 428.2

Kdyby se všichni chtěli poučit o tomto předmětu a cítili důležitost uplatnit ho v praktickém použití, situace by byla mnohem lepší. Rodiče, poučte své děti, aby postřehly příčinnou souvislost věcí. Ukažte jim, že budou-li přestupovat zdravotní zákony, musí to zaplatit utrpením. Poučte je, že zanedbání tělesného zdraví vede k nedbalosti mravní. Vaše děti si vyžadují trpělivou, věrnou péči. Nestačí, abyste své děti jen sytili a šatili; měli byste se také snažit o rozvoj jejich duševních sil a vštěpovat do jejich srdcí správné zásady. Jak často se však povahová krása a laskavost chování ztrácí ze zřetele v honbě za vnějším zjevem! Ó, rodiče, nedejte se ovládnout světským náhledem; neusilujte o dosažení jeho úrovně. Uvažte, co je hlavním cílem života a pak k němu zaměřte všechno své úsilí. Nemůžete beztréstně zanedbat vlastní výchovu svých dětí. Jejich porušený charakter odhalí

vaši nevěrnost. Zlo, které nenápadně přehlédnete, drsné, hrubé způsoby, nevšímavost a neposlušnost, lenost a nepozornost, přinesou pohanění na vaše jméno a trpkost do vašeho života. Osud vašich dětí spočívá velkou měrou ve vašich rukách nedbalostí o neplnění povinností dětmi. Můžete je převést na strnu nepřítele a učinit z nich jeho nástroje ke zkáze jiných; jestliže je však věrně poučíte a svým vlastním životem jim dáte předně dobrý příklad, můžete je vést ke Kristu a oni pak ovlivní jiné, a tak mnozí mohou být zachráněni skrze ně. CH 429.1

Poučujte děti

Otcové a matky, uvědomujete si důležitost a zodpovědnost, která na vás spočívá? Uvědomte si nutnost střežit své děti před zvyky nedbalosti a nemravnosti. Dovolte svým dětem vytvářet pouze takové přátelství, které správně ovlivní jejich povahu. Nedovolte jim být večer venku, nevíte-li, kde jsou a co dělají. Poučte je o zásadách mravní čistoty. Jestliže jste zanedbali povolnou výchovu rádek za řádkem, příkaz za příkazem, zde trochu a tam trochu, okamžitě začněte konat tuto svoji povinnost. Uvědomte si svoji odpovědnost a pracujte pro časnost i pro věčnost. Ať nemine další den, aniž by jste nevyznali svoji nedbalost svým dětem. Řekněte jim, že nyní zamýšlíte konat Bohem vám určené dílo. Požádejte je, aby spolu s vámi usilovali o nápravu. Vynaložte neochvějné úsilí, abyste vykoupili minulost, nezůstávejte déle ve stavu laodicejského sboru. Ve jménu Páně vyzývám každou rodinu, aby ukázala svoji pravou barvu. Reformujte církve ve svém vlastním domově. CH 429.2

Plníte-li věrně svoji povinnost v domácnosti, a to otec jako kněz domova, matka jako domácí misionářka, umocňujete tím síly k vykonání dobra i mimo svůj domov. Když vzděláváte své schopnosti, jste připravenější pracovat ve sboru i ve svém okolí. Tím, že své děti připoutáte k sobě a k Bohu, otcové, matky i děti se stanou Božími spolupracovníky. – 7T 62-67 CH 430.1

Chceme-li překonat předsudky a uskutečnit přístup k lidem, musíme konat misijní dílo nejen na jednom nebo dvou místech, nýbrž na mnoha místech, kde pravda dosud nebyla zvěstována. Máme pracovat jako evangelijní, zdravotní misionáři, uzdravovat hříchem nemocné duše a přinášet jim poselství spasení. – 9T 211 CH 430.2

Kazatelé mají učit zdravotní reformu

Naši kazatelé by si měli moudře počínat v otázce zdravotní reformy. Měli by se obeznámit s fyziologií a hygienou. Měli by rozumět zákonům života a jejich významu pro zdraví mysli i duše. CH 431.1

Tisíce a tisíce vědí jen málo o obdivuhodném těle, které jim dal Bůh, nebo o péči, kterou by mu měli věnovat, a za důležitější pokládají zájem o mnohem bezvýznamnější věci. V tomto ohledu musí kazatelé vykonat určité dílo. Zaujmou-li správné stanovisko v tomto ohledu, získají mnohé. V jejich vlastním životě a domově by se měli řídit zákony života, uplatňovat správné zásady a žít podle zdravotních zásad. Pak dovedou mluvit správně o tomto předmětu, budou vést lid výš a stále výš v díle reformy. Tím, že budou sami žít ve světle, mohou přinášet svědectví veliké ceny těm, kteří potřebují takové svědectví. CH 431.2

Kazatelé mohou získat převzácné požehnání a bohatou zkušenost, protkají-li všechno své úsilí ve sborech poselstvím o zdravotních otázkách. Lid musí mít světlo zdravotní reformy. ... CH 431.3

Předsedové našich konferencí (unií) si musí uvědomit, že je nejvyšší čas, aby se k této otázce správně postavili. Kazatelé a učitelé mají přinést jiným světlo, které sami přijali. V každém směru je potřebná jejich práce. Bůh jim pomůže; posílí své služebníky, kteří stojí pevně, a nebudou se uchylovat od pravdy a spravedlnosti, aby se přizpůsobili vlastním choutkám. – 6T 376, 377 CH 431.4

Reforma týkající se střidmosti

Potřebná je velká reformace v otázce střidmosti. Svět je plný povolnosti každého druhu. Pro otupující vliv dráždivel a narkotik mysl mnohých nedovede rozpoznat rozdíl mezi svatým a obecným. Duševní schopnosti lidí jsou oslabeny a oni nedovedou rozeznat hluboké duchovní věci Božího slova. CH 432.1

Křesťan bude střidmým ve všem. V jídle, pití, v odívání a v každé fázi života. „*Všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrženlivý. A oni zajisté proto, aby porušitelnou korunu vzali, ale my neporuši-*

telnou.“ (1 K 9,25) Nemáme právo povolovat v čemkoliv, co má za následek takový stav mysli, který překáží Duchu Božímu připomínat nám naši povinnost. Je mistrovským kouskem satanské dovednosti odvést lidi z dosahu evangelia. *CH 432.2*

Či mezi námi jako lidem neožije úsilí o střídmost? Proč nevykládáme mnohem ráznější úsilí proti obchodu s lihovinami, který ničí lidi a působí násilí a zločin každého druhu? Podle toho velkého světla, které nám Bůh svěřil, měli bychom být v popředí každé skutečné reformy. Užívání opojných lihovin obklopuje lidi a vede je do nejstrašnějších zločinů. Pro bezbožnost, která je velkou měrou výsledkem požívání lihovin, na naši zemi dnes dopadají Boží soudy. Či nemáme vážnou odpovědnost, abychom vynaložili opravdové úsilí proti tomuto velkému zlu? – RH Aug. 29, 1907 *CH 432.3*

Při stanových shromážděních

Každá pravá reforma má své místo v třetím andělském poselství. Zejména snahy o reformu života vyžadují naši pozornost a podporu. Na našich konferencích měli bychom na tuto práci upozornit a takto ji oživit. Měli bychom lidem podávat zásady pravé střídmosti a žádat je o závazný slib střídmosti. Pečlivá pozornost měla by se věnovat těm, kteří otročí špatným zvykům. Musíme je přivést ke kříži Kristovu. *CH 433.1*

Na našich konferencích měli by spolupracovat lékaři. Měli by to být lidé moudří a prozíraví, měli by si vážit kazatelské služby a nebýt nevěřící. Tito muži jsou strážci zdraví lidu a mělo by se jim dostat uznání a úcty. Oni by měli poučovat sbor o nebezpečí nestřídmosti. Tomuto zlu musíme v budoucnosti rozhodně čelit více než v minulosti. Kazatelé a lékaři měli by společně objasňovat zlo nestřídmosti a společně by měli mocně hlásat spasitelné poselství, aby byl hřích pranýřován a ukázala se spravedlnost. Kazatelé a lékaři, kteří osobně nevyzývají lid, jsou nedbalí ve své povinnosti. Nevykonávají svou práci, kterou jim Bůh uložil. *CH 433.2*

Také v jiných církvích jsou křesťané, kteří hájí zásady střídmosti. Měli bychom se pokusit přiblížit se jim a razit jim dráhu, aby bok po boku stáli s námi. měli bychom vyzvat velké a slavné muže, aby naše úsilí podporovali, aby se zachránilo, co je ztraceno. *CH 433.3*

Kdybychom podporovali dílo střídmosti tak, jak to začalo kolem roku 1870, kdybychom bratřím a sestrám na konferencích ukázali zlo pijáků alkoholu a kdybychom všechno to přednesli ve spojení s důkazy o brzkém opětném příchodu Kristově, pak by se lidé zachvěli. Kdybychom ukázali skutečnou horlivost, odpovídající důležitosti pravdy, kterou zastupujeme, mohli bychom napomáhat zachránit sta, ba tisíce před záhubou. – 6T 110, 111 *CH 433.4*

Boží dílo dělají těžké

Přítomná pravda spočívá právě tak ve zdravotní reformě jako v jiných odvětvích evangelizačního díla. Žádné odvětví oddělené od ostatních není dokonalým celkem. *CH 434.1*

Zdravotní evangelium má schopné obhájce, avšak jejich dílo bylo velice ztíženo, protože tak mnozí kazatelé, konferenční předsedové a jiní vlivní činitelé zapomněli její souvislost s poselstvím, které je vyjádřeno vztahem pravé ruky k tělu. Zatímco mnozí naši lidé i někteří kazatelé projevíli málo úcty k tomuto odvětví, Pán mu prokázal svou pozornost tím, že ho žehnal úspěchem. Správně vedené zdravotní dílo je vstupní branou jiných pravd k srdci. Je-li třetí andělské poselství přijato ve své plnosti, zdravotní reformě bude dáno její místo v konferenčních poradách, ve sboru, v domově, u stolu i ve všech domácích záležitostech. Pravá ruka bude pak sloužit a chránit tělo. – 6T 327 *CH 434.2*

Šíření zásad střídmosti

Bůh nabádá svůj lid, aby souladně pracoval pro Něho, aby mohl pracovat Kristovým směrem. Toto poslední varovné poselství třeba zvěstovat světu a stále slyšet výzvy k lidem, kteří by mohli nést poselství do misijních polí volajících o pomoc. Někteří nemohou sami jít do těchto polí, ale svými prostředky mohou podpořit toto dílo. *CH 435.1*

Mnozí se mohou zapojit do prodávání našich publikací. Tím mohou získat prostředky pro dílo v cizích polích a rozšiřovat semeno pravdy na cestách i necestách v domácím poli. Takovou práci Pán požehná a nebude se konat marně. *CH 435.2*

Nechť jste kdekoliv, ať vaše světlo svítí. Rozdávajte časopisy a knihy těm, s kterými se setkáte, když cestujete autobusem, navštěvujete lidi anebo hovoříte se sousedy; využijte každou příležitost, abyste promluvili slovo v pravý čas; svatý Duch rozhojní semeno v některých srdcích. *CH 435.3*

Jako církev měli bychom být při styku s lidmi, s kterými se setkáváme, laskaví a zdvořilí. Vyhybejme se jakékoliv ráznosti ve způsobu projevu a vždy se snažme představovat pravdu snadným způsobem. Tato pravda znamená život, věčný život pro toho, kdo ji přijímá. Snažte se tedy přejít snadno a zdvořile z tématu o časných věcech na duchovní a věčné zájmy. Spasitelovo dílo vyznačovala krajní zdvořilost. Ať už jste na cestě anebo při cestě, do některého srdce, můžete vždy nějaké semeno pravdy zasít. *CH 435.4*

Musím říci několik povzbudivých slov ohledně zvláštního čísla časopisu *Watchman* (Strážce), které co nejdříve vyjde v nakladatelství Southern Publishing House. Potěší mě, když uvidím, že naše konference pomáhají v tomto díle tím, že si objednají velký počet této publikace na rozšíření. Kéž tomuto úsilí není nijak bráněno, ale kéž všichni pomohou toto číslo o střídmosti důkladně rozšířit. *CH 435.5*

Nemohlo by být lepšího času, než je nyní probouzí tak široký zájem. Kéž se náš lid všude s rozhodností uchopí příležitosti a ukáže, kde v otázce střídmosti stojíme. Ať se vykoná vše pro rozšíření mocných, podnětných výzev za zavření hostinců. Kéž tento časopis se stane mocným dobrodíním. Naše dílo střídmosti má být duchovněji a rozhodněji. *CH 436.1*

Vzácné světlo se rozšíří publikacemi, které rozšiřujeme ve městech a vesnicích. Vaše pokorné modlitby, vaše nebeská aktivita bude požehnána bohem a pravda, která je v Ježíši, se dostane k těm, kteří ji potřebují. Slova, která mluvil Kristus lidem, když byl zde na světě, bude opět mluvit skrze své pokorné, věrné následovníky. Skrze ně dá lidem chléb života a vodu spasení. Bratři, chopte se této práce v pokoře srdce. Jednoduchost pravé zbožnosti způsobí, abyste byli respektováni a vedli muže i ženy k tomu, aby toužili poznat zdroj vaší moci. Věřte a obdržíte to, po čem toužíte. *CH 436.2*

Spolupráce s pracovníky křesťanské střídmosti

Ženská jednota křesťanské střídmosti je organizace, s jejímž úsilím pro rozšíření zásad střídmosti můžeme srdečně spolupracovat. Obdržela jsem světlo, že se jich nemáme stranit, ale při veškerém zachovávání zásad na naší straně pokud jen možno, máme se spojit s nimi v úsilí o reformu v ohledu střídmosti. Můj manžel a já ve svých snahách jsme se spojili s těmito pracovníky střídmosti a měli jsme radost, když jsme viděli, že se někteří připojili k nám v zachovávání pravé soboty. Mezi nimi jsou silné předsudky vůči nám, ale my tyto předsudky neodstraníme tím, že se jich budeme stranit. Bůh nás zkouší. Máme spolupracovat s nimi, kde můžeme a v celku určitě to můžeme učinit v otázce úplného uzavření hostinců. *CH 436.3*

Když člověk podřídí svou vůli Boží, svatý Duch bude působit na srdce těch, kterým slouží. Bylo mi ukázáno, že se nemáme vyhýbat pracovníkům Ženské unie křesťanské střídmosti (W.C.T.U.). Spoluprací s nimi v zájmu úplné abstinence nesmíme vlastní stanovisko ohledně zachovávání sedmého dne opustit a můžeme ukázat, jak si ceníme jejich stanovisko v otázce střídmosti. Tím, že otvíráme dveře a pozveme je, aby se připojili k nám v otázce střídmosti, zabezpečujeme jejich pomoc ve směru střídmosti a oni ve spojení s námi budou slyšet nové pravdy, které jim duch chce vstřípit do srdce. *CH 437.1*

Moji bratři a sestry, buďte Kristovými spolupracovníky. Vynaložte všechno úsilí v čase i nečase na rozšíření světla přítomné pravdy. Pán nás poučil, jak bezpečný je kabel, který nás poutá s živou Skálou. Zde je příležitost pracovat pro ty, kteří mají pravdu v určitém bodě, ale v ostatních bodech nejsou bezpečně zakotvení. Buďte ve styku s těmito lidmi, kdekoliv jen můžete. „*Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 5,16) – RH June 18, 1908 *CH 437.2*

Učit moudrosti

Nemůžeme jít kupředu rychleji, než s námi stačí jít ti, jejichž svědomí a rozum je přesvědčen o pravdách, které zastáváme. Musíme se stýkat s lidmi tam, kde jsou. Některým z nás to trvalo mnoho let, než se dostali na naše přítomné stanovisko ve zdravotní reformě. Je to pomalé dílo učinit reformu ve stravování. Máme co činit se silnými chuťovými sklony; protože svět holduje přejídání. Kdybychom měli dovolit lidu tolik času jak to trvalo nám, až jsme se dostali do přítomného pokrokového stavu v reformě, musili bychom být velice trpěliví k nim a dovolit jim jít kupředu krok za krokem, jak jsme to dělali sami, až jejich nohy budou pevně ustaveny na základě zdravotní reformy. Měli bychom však být velice opatrní a nejít kupředu příliš rychle, abychom nebyli nuceni vracet se zpět. V reformách by bylo lépe, kdybychom raději udělali o krok méně před hraniční čarou, než šli o krok dále. A jestli vůbec jde o nějaký omyl, ať tím neutrpí lid. CH 438.1

Především bychom neměli svými pery obhajovat stanoviska, která neuplatňujeme v praktickém životě ve svých rodinách, na svém vlastním stole. ... CH 438.2

Přicházíme-li k lidem, kteří nemají světlo o zdravotní reformě, a předkládáme předně svá nej-mocnější stanoviska, je nebezpečí, že budou znechuceny, když vidí, čeho se musí vzdát, přestanou usilovat o nápravu. Musíme lid vést trpělivě a postupně; pamatujme na hloubky propasti z níž jsme byli sami vytaženi. – 3T 20, 21 CH 438.3

Dobré cvičení vůle

Obětím špatných návyků musí být ujasněno, že musejí sami o sebe usilovat. Jiní lidé mohou se nejvíce namáhat, aby je vzpružili, milost Boží může jim být bohatě nabízena, Kristus může za ně prosit, Jeho andělé mohou jim sloužit, všechno bylo by však marné, kdyby nebyli vyburcováni k tomu, aby sami o sebe zápas vybojovali. CH 439.1

Poslední slova Davidova k Šalamounovi, tehdy mladému muži, který měl brzy přijmout korunu Izraele, zněla: „*Posilň se a měj se zmužile.*“ (1 Kr 2,2) Každému lidskému dítěti, které si činí nárok na korunu nesmrtelnosti, platí tato slova vnuknutí Božího: „*Posilň se a zmužile se měj.*“ CH 439.2

Všichni, kteří žijí v sebeukájení, musejí být přivedeni k tomu, aby nahlédli a cítili, že chtějí-li být muži, potřebují veliké mravní obrody. Bůh je vybízí, aby se vzchopili a silou Kristovou opět získali Bohem jim propůjčenou možnost, jež byla ztracena hříšným ukájením. CH 439.3

Mnohý muž, když pocítuje ošklivou moc pokušení, silné chtění, které svádí k ukájení, volá zoufale: „Já nedovedu zlému vzdorovat.“ Řekněte mu, že to dovede, že musí vzdorovat, že třeba opět podlehně, ale že vždy se tak nemusí stát. Je morálně slabý, ovládaný žádostmi hříšného života, jeho sliby a předsevzetí podobají se sypkému písku. Poznání, že zpronevěřil se svým slibům a přísahám, oslabuje důvěru ve vlastní upřímnost a vzbuzuje v něm pocit, že Bůh není při jeho snahách, nebo že ho nemůže přijmout. Avšak netřeba, aby zoufal. CH 439.4

Všichni, kteří svoji důvěru skládají v Krista, nesmějí se stát otroky zděděných nebo pěstěných návyků a náklonností. Místo, aby věželi v okovech nízkých pudů, mají ovládat chuť a vášeň. Bůh nás neopustí, budeme-li s vlastními lidskými silami zápasit se zlem. Ať jsou jakékoliv, naše zděděné nebo pěstěné náklonnosti ke zlému, můžeme je přemoci silou, kterou Bůh je ochoten nám poskytnout. ... CH 440.1

Správným cvikem vůle nastane v životě úplná proměna. Tím, že se odevzdáme do vůle Kristovi, budeme sjednoceni s Boží silou. Obdržíme sílu shůry, jenž nás učiní statečnými. Každému člověku možno dosáhnout čisté a ušlechtilé mužnosti, každému možno vést život vítězství nad chutí a pokušeními, chce-li jen svou slabou, kolísavou lidskou vůli spojit s věčnou neproměnnou vůlí Boží. CH 440.2

Všichni, kteří zápasí s náruživostí, měli by být poučeni o základních pravidlech zdravého způsobu života. Mělo by se jim ukázat, že v přestoupení zdravotních pravidel, která plodí chorobný stav a nepřirozené žádosti, je počátek opilství. Jen když budou žít tak, že budou poslušni základních zdravotních pravidel, mohou doufat, že se oprostí od žádostí po nepřirozených dráždivlech. Spoléhajíce na moc Boží, aby přerвали pouta chtění, náruživosti, musejí spolupůsobit s Bohem, jsouce poslušni jeho přikázání mravně i fyzicky. ... CH 440.3

Pro každou duši, která zápasí, aby se pozvedla z hříšného žití k životu čistoty, je dán prvek síly ve „*jménu pod nebem daného lidem, skrze kteréž musíme spasení býti*“ (Sk 4,12). „*Žizní-li kdo*“ (J 7,37) po klidu plné naději po osvobození z hříšných náklonností, k tomu praví Kristus: „*Pojď ke mně a napij se.*“ Jediným lékem proti neřestem je milost a moc Kristova. – MH 174-179 CH 440.4

Podepište slib

Jako křesťané měli bychom neochvějně bránit střídmost. Není žádné jiné třídy lidí schopných více v otázce střídmosti, než naše bohabojná mládež. Kdyby se naši mladí lidé žijící v městech spojili v pevnou a rozhodnou armádu a semkli se proti každé formě sobectví, zdraví ničící povolnosti, jakou mocí by mohli být ve prospěch dobra! Jak mnohé by mohli zachránit od nemravného navštěvování místností a praků, které lákadlem hudby a každém jiným svodem vábí mládež! Nestřídmost, nezdrženlivost a nízkost jsou sestry. CH 441.1

Ať každý mladý bohabojný muž a dívka si obléknou výzbroj a pospíchají na frontu. Nevymlouvejte se, když jste požádáni podepsat slib střídmosti, ale podepište každý slib a přesvědčte i jiné, aby ho podepsali s vámi. Pracujte pro dobro vlastní duše i pro dobro ostatních. Nikdy nepromarněte žádnou příležitost svým vlivem podpořit přísnou střídmost. CH 441.2

Děkujeme Pánu za vítězství, ale doufáme, že budeme moci usměrnit naše bratry a sestry ještě k vyšší úrovni, že podepiší slib zdrženlivosti v otázce pití kávy a čínského čaje. CH 441.3

Káva je škodlivina. Na chvíli podráždí mysl k neobvyklé činnosti, ale další účinek je smutný – vyčerpání a vysílení tělesných, duševních i mravních sil. Mysl je vzrušena a jestliže se rozhodným úsilím tento zvyk nepřekoná, činnost mozku se velmi zeslabí. CH 441.4

V některých případech je těžko zlomit zvyk pití čaje a kávy, jako je těžko alkoholiku přestat pít lihoviny. Peníze použité na čaj a kávu jako běžné pití jsou více než promarněny. Každému uživateli ať muži nebo ženě to škodí a to stále. CH 442.1

Všechna tato nervová dráždidla zeslabují životní síly a nepokoj, netrpělivost, duševní slabost způsobená poškozenými nervy, stává se bojovým živlem, stále působícím proti duchovnímu pokroku. Ovládnou křesťana svou chutí rozumem, anebo jí budou dále povolovat, protože se bez ní cítí tak „skleslí“ jako pijan bez zlého dráždidla? Či obhájci reformy střídmosti se vzchopí i ohledně těchto škodlivin? A neměl by slib zahrnovat i kávu a čaj jako škodlivé dráždidlo? – A Leaflet; written April 19, 1887 ch 442.2

Předčasné zkoušky

Hospodin si přeje, aby naši kazatelé, lékaři a členové církve byli opatrní a nepřemlouvali ty, kteří o naši víře ještě nic nevědí, k okamžité změně stravy a tak nestavili před předčasnou zkouškou. Oceňujte výše zásady zdravotní reformy a nechte Pána působit na upřímná srdce. Budou slyšet a uvěří. Pán také nechce, aby jeho poslové přednášeli vzácné pravdy zdravého způsobu života tak, aby vzbudili pohoršení. Nepoložte kámen úrazu do cesty těm, kteří se dosud nacházejí na temné stezce nevědomosti. Chcete-li kdo nějakou věc vychválit, učiníte dobře, když nemluvíte příliš nadšeně, abyste neodvrátili ty, kteří přišli naslouchat; předvádějte jim zásady střídmosti co nejpoutavěji. – GW 233 CH 442.3

Zdravotní reforma v popředí

Jako lid jsme byli pověřeni zvěstováním zásad zdravotní reformy. Někteří se domnívají, že otázka stravování není dostatečně důležitá, aby ji zahrnuli do svého evangelizačního úsilí. Ti se však velice mylí. Bůh prohlašuje: „*Protož buď že jíte, neb pijete aneb cožkoli činíte všechno k slávě Boží činite.*“ (1 K 10,31) Střídmost v celém svém dosahu má důležité místo v díle spasení. CH 443.1

Poučení o práci ve městech

Ve spojitosti s naší městskou misí měli bychom mít vhodné místnosti, kde ti, u nichž byl probuzen zájem, by se mohli shromažďovat k přednáškám. Tuto nutnou práci nesmíme konat tak chaoticky, že vzbudí nepříjemný dojem u lidí. Všechno, co se koná, mělo by příznivě svědčit o Původci pravdy a mělo by náležitě představovat svatost a důležitost pravd třetího andělského poselství. CH 443.2

Měly by být zřízeny kuchařské školy. Lid třeba poučit, jak má připravovat zdravý pokrm. Třeba jim poukázat na nutnost zbavit se nezdravých pokrmů. Neměli bychom však nikdy obhajovat nevyživnou stravu. Je možné mít plně hodnotnou, výživnou stravu i bez čaje (tzv. čínského), zrnkové kávy anebo masa. Snaha poučovat lid jak si má připravovat stravu a chutný jídelní lístek je nanejvýš důležitá. CH 443.3

Úsilí zdravotní reformy je Božím prostředkem k tomu, aby bylo umenšeno utrpení ve světě a k očistění jeho církve. Poučte lid, že může být Boží pomocnou rukou, bude-li spolupracovat s Místem při upevňování tělesného a duchovního zdraví. Tato práce nese nebeskou pečeť a otevře dveře jiným převzácným pravdám. Je místo pro všechny, kdo se chtějí na tomto úsilí podílet. CH 443.4

Dílo zdravotní reformy mějte v popředí. To je poselství, které vám mám oznámit. Jeho přednost zvěstujte tak jasně, že bude pocítována široká potřeba tohoto díla. Vyloučení každého škodlivého pokrmu a nápoje je ovocem pravého náboženství. Kdo je plně obrácen, vzdá se každého škodlivého zvyku a choutek. Naprostou zdrženlivostí přemůže svoji touhu po pochoutkách škodlivých zdraví. CH 444.1

Jděte vpřed

Učitelům zdravotní reformy mám říci: Jděte vpřed. Svět potřebuje každou kapku vlivu, kterou můžete přispět k zastavení přílivu mravní ubohosti. Ať ti, kdo zvěstují třetí andělské poselství věrně, se přiznají k svému praporu. „*Protož prosím vás bratří, skrze milosrdenství Boží, abyste vydávali těla svá v oběť živou, svatou, Bohu libou. rozumnou službu svou. A nepřipodobňujte se světu tomuto, ale proměňte se obnovením mysli své, tak abyste zkusili, jaká by byla vůle Boží dobrá, libá a dokonalá.*“ (Ř 12,1.2) Kéž Hospodin vyzbrojí nejjasnějším poselstvím pravdy ty, kdo zvěstují pravdu. Jestliže jeho pracovníci budou zvěstovat toto poselství v prostotě, s jistotou a mocí. Pán bude spolupracovat s nimi. – 9T 112, 113 CH 444.2

Třeba obhajovat stálou reformu

Šíření našich zdravotních publikací je nejdůležitější prací. Je to práce, o které mohou mít všichni věřící ve zvláštní pravdy pro tento čas živý zájem. Bůh touží, aby nyní jako nikdy předtím mysl lidí byla hluboce podnícena zkoumat důležitou otázku střídmosti a zásad zdůrazňujících pravou zdravotní otázku. Tělesný život třeba důkladně vychovat, vzdělat a rozvinout, aby skrze muže a ženy se v plnosti mohla zjevit božská přirozenost. Tělesné i duchovní schopnosti a náklonnosti třeba tak napnout, aby byl co nejprospěšnější. CH 445.1

Lid musí mít stále na zřeteli reformu, ustavičnou reformu a svým příkladem musíme posílit naše učení. Právě náboženství a zákony zdraví jdou ruka v ruce. Není možno pracovat pro záchranu mužů a žen bez toho, abychom je neupozornili na potřebu skoncovat se škodlivým ukájením, které ničí zdraví, ponižují duši a pravdě Boží brání ovlivnit mysl. Muže a ženy třeba poučit, aby důkladně prozkoumali každý zvyk a způsob a okamžitě odstranili to, co způsobuje nemoc a tak zatemňuje mysl. CH 445.2

Boží lid má šířit světlo

Bůh chce, aby jeho lid šířil světlo ve světě ležícím v půlnoční temnotě. Jestliže však odmítne následovat světlo, kterým jim On osvětluje cestu, světlo se nakonec stane tmou. A místo toho, aby byli světloonoši, oni sami budou ztraceni v černotě, která je obklopuje. Bůh chce, aby jeho světloonoši drželi stále prapor vysoko. Slovem i příkladem musí držet tento dokonalý prapor vysoko nad satanovou falešnou zábavou, která lidi povede do bídy, ponižení, nemoci a smrti těla i duše. CH 445.3

Ti, kteří se chovají jako učitelé, mají chápat nemoc a její příčiny, rozumět, že každý čin člověka by měl být v dokonalém souladu se zákony života. Světlo, které Bůh dal v zdravotní reformě, je pro naše spasení i spásu světa. Světlo, které Bůh dal ve zdravotní reformě, je pro naše spasení i spásu světa. Muži i ženy by měli být poučeni ohledně lidského příbytku, který náš Spasitel připravil jako svůj příbytek a nad kterým nás chce učinit věrnými správci. Tyto velké pravdy třeba přinést světu. Musíme jít za lidmi tam, kde jsou a příkladem i poučením je vést, aby postihli krásy lepší cesty. CH 446.1

Svět potřebuje velmi poučení v tomto ohledu. Přišel čas, kdy každý člověk musí být oddaným a věrným každému paprsku světla, které dal Bůh a aby začal vážně šířit mezi lidmi zdravotní evangelium. Budeme mít sílu a moc toto vykonat, jestliže tyto pravdy uskutečňujeme ve vlastním životě. Kdybychom všichni žili podle přijatého světla. Boží požehnání by spočívalo na nás a my bychom dbali o to, abychom tyto pravdy zvěštovali těm, kteří je neznají. ... CH 446.2

V celém našem díle bychom měli být opatrní, aby se žádné odvětví nestalo nějakou specialitou na úkor jiných zájmů. O šíření našich zdravotních časopisů nebyl projeven takový zájem, jaký by měl být. Šíření těchto časopisů se nesmí zanedbat, protože lidé utrpí velkou škodu. CH 446.3

Ať si nikdo nemyslí, že rozšiřování zdravotních časopisů je něčím bezvýznamným. Všichni by se měli chopit této práce s větším zájmem a vynaložit větší úsilí v tomto směru. Pán velmi požehná těm, kteří se o to vážně přičiní, protože je to dílo, kterému bychom nyní měli věnovat pozornost. CH 447.1

Kazatelé mohou a měli by vykonat mnoho na podporu a rozšiřování zdravotních časopisů. Každý člen církve by měl pracovat tak opravdově pro tyto časopisy, jako pro jinou naši publikaci. Nemělo by být žádných třenic mezi tímto dvojím. Oba jsou podstatně důležité a oba by měly zaujmout pole najednou. Navzájem se doplňují a nedají se ničím nahradit. Šíření zdravotních časopisů bude mocným nástrojem v přípravě lidu na přijetí těch zvláštních pravd, které je mají připravit na brzký příchod Syna Člověka. – The Circulation of Our Health Journals, 1-4 (1901) CH 447.2

Sanatoria potřebná ve Washingtonu a na jiných místech

Sanatorium Kalifornie,
5. července 1903

Moji drazí bratři:

Náš lid daleko i blízko potřebuje zeptat se sám sebe, jak Pán hledí na jejich zanedbávání důležitých středisek v Americe. Je mnoho míst v naší zemi, ve kterých pravda nebyla dosud zvěstována. Už před mnoha lety mělo být ve Washingtonu D.C. postaveno sanatorium. Ale lidé se rozhodli jít v mnohých věcech vlastní cestou a místa, kam pravda měla proniknout zřízením zdravotní misijní práce, byla zanedbána. ... CH 448.1

Proč ti, kteří zastávali vedoucí místo ve zdravotně misijní práci, nedbali o to, aby zanesli poselství střidmosti v jídle, pití a odívání do Washingtonu? Bylo by méně těžkostí při šíření poselství v tomto místě než na některých jiných místech. CH 448.2

Je mnoho míst, která potřebují zdravotně misijní dílo. V těchto místech třeba učinit počátky. Bůh chce, aby naše sanatoria byla prostředky zpřístupňujícími nám vznešené i nízko postavené, bohaté i chudobné. Je třeba je tak vést, aby svou prací upoutali pozornost na poselství, které Bůh poslal světu. Mnozí nebudou dbát na výzvu milosti a přece je třeba ji přinést všem, aby kdokoliv chce, mohl přijít k vodě života a pít. – RH Aug. 11, 1903 CH 448.3

Vzdělávejte, vzdělávejte, vzdělávejte

Měli bychom se sami vzdělávat, nejen žít v souladu se zákony zdraví, ale poučovat jiné o lepší cestě. Mnozí a to i mezi těmi, kteří se hlásí k zvláštním pravdám přítomné doby, jsou žalostně nevědomí o zdraví a střidmosti. Je třeba je vzdělávat a řádek za řádkem, příkaz za příkazem. Třeba jim to stále připomínat. Není možno to přejít jako něco bezpodstatného, protože téměř každou rodinu je třeba v této otázce podněcovat. Je třeba probudit svědomí, aby si uvědomili povinnost uplatňovat zásady pravé reformy. Bůh žádá, aby jeho lid byl ve všem střidmý. Jestliže věřící nebudou uplatňovat pravou střidmost, nebudou a nemohou být schopní pro posvěcující vliv pravdy. CH 449.1

Naši kazatelé by měli být v této otázce rozumní. Neměli by ji ignorovat a neměli by se dát odradit těmi, kteří je nazývají extrémisty. Měli by vyhledat to, co tvoří pravou zdravotní reformu a učit jejím zásadám a to poučením i tichým, důsledným příkladem. Při našich velkých shromážděních třeba poučovat přítomné o zdraví a střidmosti. Snažte se vyburcovat rozum i svědomí. Pohoťte každou schopnost a potom rozšiřujte publikace s touto tematikou. „Vzdělávejte, vzdělávejte, vzdělávejte“, to je poselství, které mi bylo stále připomínáno. CH 449.2

Ve všech našich misiích by měly být rozumné ženy pověřené prací potřebnou v domácnosti – ženy, které dovedou chutně připravovat pokrm. Stůl má být dostatečně zásoben nejlepší potravou. Jestliže má někdo zvrácenou chuť, která touží po čaji, kávě, koření a nezdravých jídlech, poukažte na to, jako na nesprávnost. Snažte se probudit svědomí. Předložte jim zásady Písma v hygieně. Tam, kde možno obdržet dostatek dobrého mléka a ovoce, tam zřídka obstojí nějaká výmluva před jedením zvířecího masa; není třeba brát život kteréhokoliv z Božích tvorů na ukojení našich obyčejných potřeb. V některých případech nemoci anebo vyčerpání se může pokládat za nejlepší použít trochu masa, ale je velmi třeba dbát, aby to bylo maso zdravých zvířat. Stalo se velmi vážnou otázkou, zda je bezpečné požívat masitý pokrm vůbec v tomto věku světa. Proto by bylo lépe nejíst nikdy maso, než požívat maso zvířat nezdravých. ... CH 449.3

Znovu a znovu mi bylo ukázáno, že Bůh se snaží vést nás zpět, krok za krokem k svému původnímu záměru – aby se člověk živil přirozenými plody země. Mezi těmi, kteří očekávají na příchod Pána, jedení masa nakonec přestane; maso přestane tvořit část jejich jídelního lístku. Vždy bychom měli mít tento cíl na zřeteli a snažit se neochvějně k němu směřovat. ... CH 450.1

Zdravý způsob vaření

Jedním z důvodů, proč mnozí se znechutíli při uplatňování zdravotní reformy, je, že jaksí se nenaučili vařit tak, aby zdravý, jednoduše připravený pokrm nahradil místo stravy, na kterou byli zvyklí. Jsou znechuceni chudě připravenými pokrmy a pak je slyšíme hovořit, že se snažili o zdravotní reformu, ale nemohou při ní vyžít. Mnozí se snaží řídit se skromnými naučeními ve zdravotní reformě a dopouštějí se takového smutného činu, který končí poškozením zažívání a znechucením všech zajímavících se o tento pokus. Vyznáváte, že jste zdravotními reformátory a z toho důvodu byste měli být dobrými kuchaři. Ti, kteří si mohou dovolit přednost navštěvovat správně vedené zdravotně kuchařské školy, těm to může být velkým požehnáním v jejich vlastní praxi i při vyučování jiných. CH 450.2

Učte rozvážně a příkladem

Nechytejte se vyvržených myšlenek a nečiňte z nich zkoušku, kritizováním jiných, jejichž praxe nesouhlasí s vaším názorem; ale zkoumejte předmět široce i hluboce a snažte se uvést vlastní názory a zvyky do dokonalého souladu se zásadami pravé křesťanské střídmosti. CH 451.1

Mnozí se snaží napravovat životy jiných útočením na to, co pokládají za nesprávné zvyky. Jdou k těm, o kterých si myslí, že bloudí a poukazují na jejich nedostatky, ale nesnaží se usměrnit mysl k správným zásadám. Takové jednání často ani zdaleka nedosahuje žádoucích výsledků. Když dáváme najevo, že se snažíme napravit jiné, příliš často podněcujeme jejich útočnost a více škodíme, než získáváme. Je nebezpečné být i kritikem. Ten, kdo se odváží napravovat jiné, snadno si zvykne na kritizování a co nejdříve jeho celý zájem se soustředí na vyzdvihování nedostatků a vyhledávání chyb. Nepozorujme jiné, abychom sledovali jejich chyby anebo vyzdvihovali jejich omyly. Naučme je lepším způsobům, mocí svého příkladu. ... CH 451.2

Lékař učitelem

Mnoho dobra se může vykonat osvěcováním všech, ke kterým máme přístup, pokud jde o nejlepší prostředky nejen léčení nemocných, ale předcházení nemoci a utrpení. Lékař, který se snaží osvětit své pacienty, pokud jde o přirozenost a příčiny jejich nemocí a poučit je, jak se vyhnout nemoci, může mít namáhavou práci. Ale je-li svědomitým reformátorem, bude jasně hovořit o zhoubných účincích povolnosti v jídle, pití a odívání, o přepínání životních sil, které přivedlo jeho pacienty tam, kde jsou. Nebude rozhojňovat zlo podáváním drog do té míry, že příroda se vzdá boje, ale poučí nemocné, jak získávat správné návyky a pomoci přírodě v jejím úsilí obnovit rozumným užíváním jejich vlastních jednoduchých léků. CH 451.3

Ve všech našich zdravotních ústavech by mělo být zvláštním rysem práce poučovat o zákonech zdraví. Zásady zdravotní reformy třeba pečlivě a důkladně vysvětlit nemocným i pomocníkům. Tato práce vyžaduje mravní odvahu, protože zatímco mnohé získají takovým úsilím, jiní budou pohoršení. Ale pravý učeník Kristův, jehož mysl je v souladu s myslí Boží, zatímco se bude stále učit, bude též poučovat jiné, vést mysl jiných výše a odvádět od přežívajících bludů světa. CH 452.1

Dílo církve

Mnoho předsudků, které brání pravdě třetího andělského poselství, aby zasáhlo srdce lidí, dalo by se odstranit, kdyby se více pozornosti věnovalo zdravotní reformě. Když se lidé začnou zajímat o tuto otázku, cesta je obvykle připravena i pro ostatní pravdy. Když vidí, že si rozumně počínáme v otázce zdraví, budou mnohem ochotněji věřit, že máme zdravé názory i v biblickém učení. CH 452.2

Tomuto odvětví díla Páně nebyla věnována patřičná pozornost a pro tuto nedbalost se mnohé ztratilo. Kdyby církev projevila větší zájem o reformy, které sám Bůh chce věřícím připravit pro svůj příchod, jejich vliv by byl o mnoho větší, než je nyní. Bůh mluvil ke svému lidu a chce, aby slyšeli a poslechli jeho hlas. I když zdravotní reforma není třetím andělským poselstvím, úzce s ním souvisí. Ti, kteří zvěstují toto poselství, měli by poučovat lidi i o zdravotní reformě. Je to předmět, který musíme pochopit, jestliže chceme být připraveni na události, které jsou před námi, a to by mělo mít významné místo. – CTBH 117-122 CH 452.3

Lhostejnost a nevěra

Bylo mi ukázáno, že zdravotní reforma sotva započala. Zatímco někteří hluboce cítí a prožívají svoji víru v díle, zůstávají druzí lhostejní a učiní sotva první krok ve zdravotní reformě. Zdá se, že mají srdce nevěřící a že mnozí couvnou, jelikož tato reforma omezuje jejich požívačnost. Mají jiné bohy před Pánem. Chut' je jejich Bohem. A když je sekyra přiložena ke kořeni stromu a když se cítí dotčení ti, kdo holdují zvráceným chutím na úkor zdraví, nepřejí si být přesvědčeni, když je poukázáno na jejich hříchy, když jsou jim ukázány jejich modly. Ačkoliv Boží hlas k nim přímo promlouvá, aby odložili tuto zdraví škodící lhostejnost, někteří stále lpí na těchto škodlivých věcech, které milují. Zdají se být připoutáni ke svým modlám a Bůh brzo řekne svým andělům: nechte jich býti. ... Viděla jsem, že my jako lid musíme jít v tomto hnutí příkladem napřed. Kazatelé i lid musí jednat jednomyslně. Lid Boží není připraven na hlasité volání třetího anděla. Svoji práci musí vykonat sám a nesmí je nechat Bohu, aby ji za něj udělal. Tuto práci přenechal jim. Je to osobní práce; žádný ji nemůže vykonat za druhého. – 1T 486 CH 453.1

Varování před spiritistickými lékaři

Od času do času jsem dostávala listy od kazatelů i od laických členů sboru s otázkou, zda si myslím, že je nesprávné radit se se spiritistickými a jasnovideckými lékaři. Těchto satanských nástrojů je tolik a praxe vyhledávat jejich rady je tak všeobecná, že je nutno říci k tomu něco varovného. CH 454.1

Pán Bůh nám umožnil poznání zdravotních zákonů. Pokládá za povinnost zachování našich tělesných sil v nejlepším možném stavu, abychom mohli mu co nejlépe sloužit. Ti, kteří odmítají zužitkovat světlo a poznání, které jim bylo milostivě zpřístupněno, zavrhnou jeden z nejmocnějších prostředků, které jim Bůh poskytl na rozhojnění tělesného i duchovního života. Sami se vystavují satanským svodům. CH 454.2

Není málo těch v tomto křesťanském věku a v křesťanském národě, kteří se utíkají ke zlým duchům spíše, než by důvěřovali moci živého Boha. Matka ošetřující své dítě, volá: „Více už nemohu. Což není už více nějakého lékaře, který by mi uzdravil dítě?“ Na to se dozví o zázračném léčení nějakého jasnovidce anebo magnetizéra a důvěřivě mu odevzdá do péče své drahé dítě, čímž ho ve skutečnosti odevzdala do rukou satanu, jako kdyby jí byl přímo po boku. V mnohých případech budoucí život dítěte je ovládán satanskou mocí, kterou zdánlivě není možno zlomit. CH 454.3

Slyšela jsem, jak jistá matka prosila nevěřícího lékaře, aby jí zachránil dítě, když jsem ji však žádala, aby hledala pomoc u toho velkého Lékaře, který může zachránit do krajnosti všechny, kteří s vírou přicházejí k němu, netrpělivě se odvrátila. CH 454.4

Zkušenost Achaziášova

Když Izraelský král Achaziáš onemocněl, „poslal posly, řka jim: *Jděte, ptejte se Belzebuba, boha Akaron, povstanu-li z nemoci této?*“ Poslové cestou potkali Eliáše a místo poselstva od modly, král uslyšel strašný odkaz Boha Izraelského: „*S ložce, na kterémž ses složil, nesejdeš, ale jistotně umřeš.*“ (2Kr 1,2.6) CH 455.1

Byl to sám Kristus, který povzbudil Eliáše, aby řekl tato slova odpadlému králi. Hospodin Immanuel má důvod k velké nelítostnosti nad Azachiášovou bezbožností. Co neučinil Kristus, aby získal srdce Izraele a inspiroval ho neochvějnou důvěrou v Něho samého. Po celá léta navštěvoval svůj lid projevy nejblahosklonnější laskavosti a bezpříkladné lásky. Od dob patriarchů ukazoval jako Jeho „rozkoše se syny lidskými“ (Př 8,31). Byl stále přítomnou pomocí všem, jež Ho upřímně hledali. „*Ve všelikém soužení jejich on měl soužení, a anděl přistojící jemu vysvobozoval je. Z milování svého a z lítosti své on vykoupil je.*“ (Iz 63,9). A přece se Izrael odvrátil od Boha a skládal pomoc u Hospodinova nejhoršího nepřítele. CH 455.2

Židé byli jediným národem, který byl upřednostněn poznáním Boží pravdy. Když Izraelský král poslal posly k pohanské modle, tím dal najevo, že více důvěruje pohanským modlám než Bohu svého lidu, Stvořiteli nebe i země. Podobně Ho zneuctívají i ti, kteří tvrdí, že mají určité poznání Božího slova, když se odvracejí od pramene síly a moudrosti a hledají pomoc a radu od mocností temna. Jestli Boží hněv vzplál nad takovým počínáním na straně bezbožného modloslužebného krále, jak se musí dívat na podobné jednání u těch, kteří se pokládají za jeho služebníky? CH 455.3

Nerozumná důvěra

Mnozí nejsou ochotni vynaložit potřebné úsilí na získání poznání zákonů života a jednoduchých ozdravných prostředků. Nestavějí se správně k životu. Jestliže je nemoc výsledkem jejich přestupování přírodního zákona, nesnaží se opravit své omyly a pak prosit o Boží požehnání, ale utíkají se k lékařům. Jestli se uzdraví, pak si velmi váží léků a lékařů. Pohotově zbožňují lidskou moudrost, jako kdyby nepoznali žádného jiného Boha než stvoření – prach a popel. CH 456.1

Není bezpečné důvěřovat lékařům, kteří nemají bázeň Boží. Bez vlivu Boží milosti srdce lidí jsou „*nejlstickější... nade všecko, a nejneduživější*“ (Jr 17,9). Jejich cílem je osobní sláva. Pod rouškou lékařského povolání kolik se jen nepravostí napáchalo, kolik bludů se podporovalo! Lékař se může odvolávat na velkou moudrost a obdivuhodnou zručnost, přitom však jeho charakter může být nízký a jeho praxe v rozporu se zdravotními zákony. Hospodin náš Bůh ujišťuje, že chce být milostivý; zve nás, abychom Ho vzývali v den soužení. CH 456.2

Co více, učení těchto lékařů ustavičně odvádí od Božích zásad, které nám dal Bůh ohledně zdraví, zvláště v otázce stravování. Hovoří, že nežijeme, jak bychom měli a předepisují to, co je v rozporu s Božím světlem. Bratři a sestry, jak nás může Pán požehnat, když svévolně jdeme na nepřítelovu půdu? CH 456.3

Bůh je pomocníkem svého lidu

Proč je to, že lidé jsou tak neochotní důvěřovat Tomu, který stvořil člověka a který může dotykem, slovem a pohledem uzdravit každou nemoc? Kdo si zaslouží více důvěry, než Ten, který přinesl tak velkou obět pro naše vykoupení? Náš Pán nám dal definitivní poučení skrze apoštola Jakuba, pokud jde o povinnost v případě nemoci. Kde končí lidská pomoc, Bůh bude pomocníkem svého lidu. „*Stůně kdo z vás? Zavolej starších sboru, ať se modlí za něho, mažíce jej olejem ve jménu Páně. A modlitba víry uzdraví neduživého, a pozdvihneť ho Pán.*“ (Jk 5,14.15) Kdyby Kristovi následovníci s čistým srdcem projevíli tolik víry v Boží zaslíbení, jak vkládají v satanské nástroje, uvědomili by si duševně i tělesně životodárnou moc svatého Ducha. CH 457.1

Bůh dal tomuto lidu velké světlo a přece nejsme mimo pokušení. Kdo mezi námi hledá pomoc od bohů Ekrona? Podívejme se na tento obraz – obraz, ne fantazii. U kolikerych, i adventistů s.d. možno pozorovat jeho základní rysy. Nemocný, zdánlivě velmi svědomitý, přitom však fanatický a soběstačný člověk zjevně připouští svůj pohrdavý postoj vůči zákonům života a zdraví, které jsme z Boží milosti směli jako lid přijmout. Jeho pokrm musí být připraven tak, aby uspokojil jeho chorbé choutky. Spíše, než by si sedl ke stolu se zdravým pokrmem, dává přednost restauracím, protože tam si může ukojit chuť bezmezně. Zběhlý obhájce střidmosti přehlíží její základní zásady. Hledá úlevu, ale odmítá ji obdržet za cenu sebezapření. CH 457.2

Tento člověk modloslouží zvrácené chuti. Je modloslužebníkem. Schopnosti, které kdyby byly posvěceny a zušlechtěny, mohly by sloužit k Boží cti, jsou zeslabeny a pro službu znehodnoceny. Výbušná povaha, zmatená mysl a neovládané nervy patří k důsledkům jeho přehlížení přírodních zákonů. Je neúčinný a nespolehlivý. Kdokoliv má odvahu a čestnost varovat ho před nebezpečen-

stvím, vystavuje se nebezpečí nepřátelství. Nejmenší námitka anebo odpor stačí podnítit útočného ducha. Nyní se však naskytá příležitost hledat pomoc od toho, jehož moc přichází prostřednictvím čarodějnictví. K tomuto zdroji se obrací dychtivě bez ohledu na čas i peníze v naději, že získá žádané dobrodiní. Je zklamán, okouzlen. Kouzelníková moc se stává předmětem chvály a jeho vliv svádí jiné vyhledávat jeho pomoc. Tím je Bůh Izraele znehodnocen, zatímco satanská moc je uctívána a vyvýšena. CH 458.1

Ve jménu Kristovu chci oslovit jeho následovníky: Zůstaňte ve víře, kterou jste přijali od začátku. „*Nepobožné pak ty křiky daremní zastavuj.*“ (2 Tm 2,16) Místo důvěry v kouzla, věřte v živého Boha. Zlořečená je cesta do Endor a do Ekrona. Klopýtnou se nohy a padnou, které se odváží na tuto zakázanou půdu. Existuje Bůh v Izraeli, který vysvobozuje všechny utlačované. Spravedlnost je základem Jeho trůnu. CH 458.2

Existuje nebezpečí odklonu do určité míry od Pánových naučení. Jestliže se uchýlíme od jasné cesty povinnosti, potom jakoby nás chtěl celý řetěz okolností neodolatelně odvést stále dále a dále od spravedlnosti. Zbytečné přátelství s těmi, kteří nemají žádnou úctu k Bohu nás svede spíše než se nadějeme. Strach z urážky světských přátel nás odvrátí od toho, abychom vyjádřili svou vděčnost Bohu anebo uznání své závislosti od Něho. CH 458.3

Musíme se pevně přidržovat Božího slova. Potřebujeme jeho varovné a povzbudivé rady, Jeho hrozby i zaslíbení. Potřebujeme dokonalý příklad života a charakteru našeho Spasitele. Boží andělé zachrání jeho lid, jestliže půjde cestou povinnosti, ale tato ochrana není zaručena pro ty, kteří svévolně odchází na satanovu půdu. Poslušný nástroj tohoto velkého svůdce řekne a vykoná cokoliv, aby získal svůj cíl. Málo záleží na tom, zda se sám nazývá spiritistou, anebo elektrizérem, nebo magnetizérem. Pod zvláštními záminkami získává důvěru neopatrných. Předstírá znalost života a všech těžkostí a utrpení těch, kteří se k němu utíkají. Přetvařuje se jako anděl světla, i když v jeho srdci je propastná tma, projevuje velký zájem o ženy hledající u něho radu. Namlouvá jim, že všechny jejich těžkosti pocházejí z nešťastného manželství. To může být až příliš pravdivé, ale taková rada jejich situaci nezlepší. Hovoří jim, že potřebují lásku a soucit. Předstírá velký zájem o jejich blaho, svůdně získává své důvěřivé oběti, okouzluje je jako had, očarovává chvějící se ptáče. Co nejrychleji jsou úplně v jeho moci a strašným následkem je hřích, hanba a zkáza. CH 459.1

Naším jediným bezpečím je přidržet se starých mezníků. „*K zákonu a ke svědectví: Pakli nechť, nechat' mluví vedle slova toho, v němž není žádné záře.*“ (Iz 8,20) – Te 111-116 CH 459.2

Satanem způsobená zkáza

Prostřednictvím spiritismu se satan zjevuje jako dobrodinec lidského pokolení, když uzdravuje neduhy lidu a předstírá, že předkládá novou a vznešenější soustavu náboženské víry; současně však působí jako zhoubce. Jeho pokušení zavádějí zástupy do zkázy. Nestřídmost sesazuje rozum z trůnu; smyslná bezuzdnost, nesváry a krveprolití jde pak vzápětí. Satan si libuje ve válčení; neboť ono rozněcuje ty nejhorší, smetá do věčnosti. Jeho cílem je podněcovat národy k vzájemnému válčení; neboť takto může odvracet mysl lidí od práce s přípravou, aby mohli obstát v den Páně. CH 460.1

Satan působí také skrze živly, aby pak sklízel svou žeň nepřipravených duší. On zkoumá taje pracoven přírody a používá vši své moci, aby ovládal živly, pokud mu to Bůh dovoluje. Když mu bylo dovoleno postihnout Joba soužením, jak rychle byla smetena stáda ovcí a dobytek, služebnictvo, domy, děti, když jedna trampota stíhala druhou jakoby v okamžiku. Je to Bůh, který chrání své tvory a ohrazuje je proti moci zhoubce. Ale křesťanský svět pohrdl zákonem Hospodinovým; a Pán učiní jen to, co prohlásil, že učiní – odejme svá požehnání od země a přestane ochraňovat ty, kdož se bouří proti Jeho zákonu a vyučují a nutí druhé, aby činili totéž. Satan vládne nade všemi těmi, které Bůh obzvláštním způsobem neostříhá. Některým bude nadržovat a dopřeje jim zdar v podnikání, aby tak podpořil své vlastní záměry; a jiné zase uvrhne do nesnází a povede lidi k tomu, aby věřili, že je to Bůh, který je trápí. CH 460.2

Zatímco se synům lidským bude zjevovat jako veliký lékař, který je schopen vyléčit všechny jejich nemoci, bude působit nemoci a pohromy, až se lidnatá města promění ve zříceniny a poušť. Svou činnost vyvíjí i nyní. V neštěstích a pohromách na moři i na zemi, velkých požárech, v tornádech a strašlivých krupobitích, v bouřích, povodních, cyklonech, ve zvednutí moře a zemětřeseních

po všech místech a v tisícerych podobách působí svou mocí satan. Odplavuje dozrávající úrodu a vzápětí přichází hlad a bída. Vzduch ničí smrtící nákazou a tisíce hynou morem. Tato navštívení se mají stávat častějšími a zhoubnějšími. Zkáza přijde na člověka i na zvířata. „*Kvílíti bude a padne země*“, „*zemdlejí vysocí národové, protože i tato země poškrvněna jest pod obyvateli, protože i tato země poškrvněna jest pod obyvateli svými; nebo přestoupili zákony, změnili ustanovení, zrušili smlouvu věčnou.*“ (Iz 24,4.5) – GC 589, 590 (1888) CH 461.1

Někteří budou pokoušeni, aby přijímali tyto divy jako od Boha. Nemocní budou před námi uzdravováni. Zázraky se budou dít před našima očima. Jsme připraveni na zkoušku, očekávající nás, až lživé zázraky satanovy budou ještě plněji předváděny? Nebudou mnohé duše polapeny do osidel a získány? Opuštěním jasných ustanovení a přikázání Božích a dopříváním sluchu bá-chorkám, připravují se mnohé duše na přijetí těchto vylhaných zázraků. Musíme se nyní všichni hledět vyzbrojit do boje, který nás brzy očekává. Víra ve Slovo Boží na modlitebně zkoumaná, prakticky uplatňovaná bude našim štítem proti moci satanově a učiní z nás vítěze skrze krev Kristovu. – 1T 302 CH 461.2

Kolportér jako učitel

Boží lid má otázku střídmosti podporovat s celou rozhodností. Nestřídmost usiluje o nadvládu; rozmáhá se povolnost a velmi jsou potřebné publikace pojednávající o zdravotní reformě. Literatura tohoto zaměření je pomocnou rukou evangelia, neboť vede lidi k tomu, aby zkoumali Písmo a lépe rozuměli pravdě. Třeba výrazně varovat před velkým zlem nestřídmosti, a aby se to stalo, každý světitel soboty by měl zkoumat a v životě uplatňovat to učení obsažené v našich zdravotních publikacích a v našich zdravotních knihách. Měli by vykonat víc, než jen toto; měli by se všemožně vynasnažit rozšířit tyto publikace mezi své sousedy. CH 462.1

Prodej naší zdravotní literatury nijak neovlivní prodej publikací pojednávajících o jiných částech třetího andělského poselství. Všichni mají připravit cestu pro příchod Pána. CH 462.2

Hodnota našich publikací

Kolportéři by měli upoutat pozornost těch, které navštěvují, na naše zdravotní publikace a říci jim o hodnotném poučení těchto časopisů, týkajících se péče o nemocné a o léčení nemocí. Povězte jim, že když toto poučení prozkoumají a uplatní v životě, přinese jim a jejich rodině zdraví. Vysvětlete jim, jak je důležité pro každou rodinu chápat vědu života. Usměrněte jejich mysl k Tomu, který zformoval a který drží v pohybu obdivuhodný stroj těla. Povězte jim, že máme spolupracovat s Bohem, rozumně se starat o všechny naše schopnosti a orgány. Patřičná péče o tělo je velká zodpovědnost a vyžaduje rozvážné poznání jeho částí. Povězte jim, že Bůh je zneuctěn, když ukájením chuti a vášně člověk zneužívá tělesný stroj, takže koná své dílo slabě a obtížně. Povězte jim, že knihy, které jim nabízíte, dávají vzácné poučení o zdraví a že uskutečňováním tohoto poučení si ušetří mnoho utrpení i mnoho peněz zbytečně vyhozených na předpisy lékařů. Povězte jim, že v těchto knihách je rada, kterou snad nedostanou od svého lékaře za jeho krátké návštěvy. CH 462.3

Učení příkladem

V rozhovoru s těmi, se kterými se setkává kolportér, může vykonat mnoho, aby ukázal hodnotu zdravotní životosprávy. Místo pobytu v hotelu měl by podle možnosti usilovat o ubytování v soukromé rodině. Při stole má uplatnit zásady obsažené v zdravotních publikacích, které prodává a tak zvedat prapor důsledné střídmosti. Když se naskytne příležitost, měl by hovořit o ceně zdravotní výživy. Nikdy by se neměl hanbit říci: „Ne, děkuji, maso nejím.“ Když mu nabídnou čaj, měl by ho odmítnout s vysvětlením, že škodí, i když na krátkou dobu povzbuzuje, po chvíli přestává účinkovat a následující únava je o to větší. Ať vysvětlí škodlivý účinek opojných nápojů a tabáku, čínského čaje a kávy na zažívací orgány a mozek. CH 463.1

Služba nemocným

Cestou z jednoho místa na druhé najde kolportér mnohé nemocné lidi. Měl by prakticky poznat příčiny nemocí a měl by rozumět, jak jednoduše poskytnout ošetření, aby mohl poskytnout pomoc trpícím. Co víc, měl by se vírou a v prostotě srdce modlit za nemocné a ukázat jim na Toho velkého Lékaře. Když takto chodí s Pánem a pracuje s ním, sloužící andělé jsou mu po boku a zpřístupňují

mu lidská srdce. Jaké širé pole pro misijní úsilí se naskýtá věrnému posvěcenému kolportéru; jaké požehnání získá pilným konáním své práce. CH 463.2

Posvátné a důležité dílo

Mládenci a dívky, Pán vás povolal do své práce. Jeho požadavky jsou příliš svaté, než aby bylo možné si s nimi zahrávat. Ve jménu Páně vás žádám, abyste ovládli každou nepřipustnou choutku a vášně a očistili duše vírou v pravdu. Ať zvítězíte skrze krev Beránkovu a slovem svého svědectví. Věrně splňte své povinnosti, očekávající sílu od Boha. CH 464.1

Členové církve, uvědomte si důležitost šíření naší literatury a více času věnujte této práci. Rozneste do lidských příbytků časopisy, traktáty a knihy, které budou zvěstovat evangelium v různých směrech. Nemůžeme ztrácet čas. Mnozí by se měli ochotně a nesobecky věnovat kolportáži a tím pomoci zvěstovat tak potřebné varovné poselství. Když se církev chopí ručeného díla, bude kráčet vpřed, „*krásná jako měsíc, čistá jako slunce, hrozná jako vojsko s praporce*“ (Pís 6,10). – RH June 23, 1903 CH 464.2

Rozšiřujte literaturu

Při stanovém shromáždění v Rome, N. Y., mnozí řečníci promluvili k velkým a pozorným shromážděním, už v první den 12. září 1875. Následující noci jsem měla sen o jistém mladém muži šlechetného zjevu, který přišel do místnosti, kde jsem byla bezprostředně po svém projevu. Tento určitý zjev se objevil přede mnou v důležitých snech, aby mne od času do času poučil za posledních 26 let. Řekl mi: Obrátila jsi pozornost lidu na důležité předměty, které jsou mnohým neznámé a nové. Pro některé jsou krajně zajímavé. Služebníci slova činili, co mohli při zvěstování pravdy, která vyvolala otázky v myslích a probudila zájem. Jestliže se však nevynasnaží a nevynaloží důkladnější úsilí na upevnění těchto dojmů v mysl, vaše nynější úsilí bude skoro zbytečné. Satan má mnoho půvabů na rozptýlení mysli. Starosti o tento život a svůdnost bohatství, to vše dusí semeno pravdy zaseté do srdce a v mnohých případech to nepřináší žádné ovoce. CH 465.1

V každém úsilí, které nyní činíte, by se dosáhlo o mnoho víc a o mnoho větší výsledek by byl z vašeho úsilí, kdybyste měli patřičný tištěný materiál připravený na rozšíření. Malé spisy, pojednávající o důležitých bodech přítomné pravdy, by šly volně do rukou všem, což nakonec může mít do pokladny stonásobný přínos. Musíte rozsévat při všech vodách. CH 465.2

Tisk je mocným prostředkem na ovlivnění mysli a srdcí lidu. A lidé tohoto světa otevírají tisk a co nejlépe zužitkovávají z každé příležitosti obdržet otravnou literaturu. Jestliže lidé pod vlivem ducha světa a satana s celou vážností šíří knihy, traktáty a časopisy škodlivé povahy, vy byste měli o mnoho vážněji usilovat o to, aby se lidem dostalo čtení vznešeného a spásného charakteru. CH 465.3

Spisy o zdravotní reformě

Třeba vynaložit o mnoho vážnější úsilí na osvětlení lidu ve významné otázce zdravotní reformy. Spisy o čtyřech, osmi, dvanácti, šestnácti a případně o více stránkách obsahující jadrné, dobře napsané články o této důležité otázce třeba rozšířit jako listy na podzim. CH 466.1

Spisy v mnohých jazycích

Malé spisy o různých bodech pravdy Písma vztahující se na přítomnost je třeba vytisknout v různých jazycích a rozšířit, kde je jakákoliv pravděpodobnost, že je lidé budou číst. Bůh svěřil svému lidu přednost tisku, která s ostatními nástroji pomůže šířit poznání pravdy. Spisy, letáky a knihy podle potřeby třeba šířit ve všech městech a vesnicích na zemi. Zde je misijní práce pro všechny. – ST Nov. 11, 1875 CH 466.2

Pozvání

„*Duch i nevěsta řkou: Přid'. A kdož slyší, rciž: Přid'. A kdož žízní, přijdiž; a kdo chce, nabeř vody života darmo.*“ (Zj 22,17) CH 466.3

Naučení zdravotní reformy

Veliká shromáždění našeho lidu jsou skvělou ilustrací zásad zdravotní reformy. Před několika lety při těchto shromážděních se mnoho mluvilo o zdravotní reformě a užitku vegetariánské stravy. Současně však se podávala masitá jídla u stolů ve stanových jídelnách a prodávali se různé nezdavé potraviny. Víra bez skutků je mrtvá; a poučení o zdravotní reformě, zapírané životem, nepůsobí tím nejhlubším dojmem. Při pozdějších stanových shromážděních vedoucí poučovali příkladem i radou. V takových jídelnách se nepodávalo žádné maso, nýbrž ovoce, obilniny a hojnost zeleniny. Když se návštěvníci ptají na nedostatek masitých pokrmů, jasně se to zdůvodní, že maso není tím nejzdravějším pokrmem. *CH 467.1*

Bližící se skonání věků, musíme k zdravotní reformě a křesťanské střidmosti zaujmout stále vyšší stanovisko a předkládat ho určitěji a rozhodněji. Ustavičně se musíme snažit poučovat lid nejen slovy, nýbrž svým životem. Poučení a život spolu působí výmluvným vlivem. *CH 467.2*

Při stanovém shromáždění měli bychom poučovat lid o zdravotních otázkách. V našich shromážděních v Austrálii jsme denně přednášeli o zdravotních problémech vzbudilo to velký zájem. Na pozemku byl stan pro lékaře a ošetřovatelky, a mnozí tu hledali a dostali lékařskou radu zdarma. Tisíce návštěvníků přišlo na přednášky a na konci stanového shromáždění lid se nespokojil jen tím, co se dověděl. V různých městech, kde byla stanová shromáždění, někteří z vůdčích občanů žádali, aby bylo zřízeno nějaké sanitní oddělení a slíbili svou spolupráci. V několika městech začalo dílo s dobrými úspěchy. Náležitě spravován zdravotní ústav představuje naše dílo v nových polích a není pouze k užitku lidu, nýbrž pracovníci tohoto ústavu mohou být dobrou pomocí evangelistům. *CH 467.3*

V každém městě, kde máme sbor, je nutno zřídit ošetrovnu. V domovech našich členů je jen málo možností najít místo a pomůcky k náležitému ošetření nemocných. Měli bychom opatřit místo, kde bychom ošetřovali běžné případy. Budova může být zcela obyčejná, snad bez půvabu, měla by však být vybavena potřebným zařízením, nutným pro ošetrovnu. Toto vše pod moudrým vedením může být požehnáním nejen našemu lidu, nýbrž také našim bližním a prostředkem upozornění mnohých na zdravotní zásady. *CH 468.1*

Je Božím záměrem, aby v každé části našeho světa byly zřízeny zdravotní instituce jako odvětví evangelijního díla. Tyto instituce mají být Jeho nástrojem k dosažení jisté třídy, kterou jinak nelze získat. Nemusí to být veliké budovy, měly by však být vybaveny k účinné službě. *CH 468.2*

Počátky lze učinit v každém známějším místě, kde se koná stanové shromáždění. Počátky mohou být malé, postupně podle okolností dílo vzroste. Spočítejte si vydání každé akce, abyste si byli jisti, že ji stačí dobudovat. Pokud možno, vyprázdněte pokladnu co nejméně. Potřebujeme věřící a šetrné lidi, kteří dovedou hospodárně plánovat. Naše ústavy musí být vybudovány i z omezených prostředků. Pro začátek se často dají koupit levné budovy. – 6T 112, 113 *CH 468.3*

Proč vést sanatoria?

V listech, které dostávám od našich bratří, bývají otázky: „Proč tolik úsilí vynakládáme na zřizování sanatorií? Proč se nemodlíme za uzdravení nemocných místo vydržování sanatorií?“ *CH 469.1*

Tyto otázky mají hlubší význam, než se na první pohled zdá. Na začátku našeho díla byli mnozí uzdraveni modlitbou. A mnozí po svém uzdravení nadále povolovali nesprávné chuti, jako předtím. Nežili a nepracovali tak, aby se vyhnuli nemoci. Nijak neprojevovali, že si váží Boží dobroty vůči nim. Vlastní nedbalostí a nerozvážným počínáním si stále znovu působili utrpení. Jak by mohl být Pán oslaven, kdyby jim daroval zdraví? *CH 469.2*

Když přišlo světlo, že máme začít zdravotní dílo, důvody byly jasně uvedeny. Mnohé bylo třeba poučit o zdravé životosprávě. S rozmachem díla jsme byli poučeni, abychom vyhledali vhodné místo, kam bychom mohli přivést nemocné a trpící, kteří nevěděli nic a našemu lidu a sotva něco i o Písmu. Tam jsme je měli poučit, jak mohou rozumnými léčebnými metodami získat zdraví bez toho, aby byli odkázáni na jedovaté drogy a současně jsme je měli obklopit zušlechťujícím duchovním vlivem. Během léčby se měly konat přednášky o správných návycích jedení, pití a odívání. Mělo by se poučovat o volbě a přípravě jídla s poukazem, že jídlo možno připravit tak, aby bylo zdravé a výživné a přitom chutné a příjemné. *CH 469.3*

Ve všech našich zdravotních ústavech by měli být nemocní systematicky a starostlivě poučováni o tom, jak předcházet nemoci rozvážným počínáním. Posvěcení lékaři a ošetřovatelé mohou přednáškami a důsledným uplatňováním zásad zdravotní životosprávy osvětlit zatemněné chápání mnohých a utvrdit v mysli pravdy předtím nepoznané. Mnozí nemocní se rozhodnou udržet si tělo pokud možno v nejzdravějším stavu, protože je to Boží vykoupené vlastnictví. ... CH 470.1

Jestli jsme lidem ukázali, že máme správné zásady ve zdravotní reformě, potom bychom jim měli důkladně vyložit otázku střídmosti v celém jejím rozsahu. CH 470.2

Naše sanatoria jsou budována za velké náklady proto, aby lidé byli duchovně zachráněni a tělesně uzdraveni. Bůh chce, aby prostřednictvím těchto jeho nástrojů bohatí i chudobní, vysoce či nízko postavení našli nebeský chléb a vodu života. On chce, aby byli vychováni k návykům správné životosprávy, a to duchovně i tělesně. Jde o spásu mnohých. Z Boží prozřetelnosti se má mnohým nemocným poskytnout příležitost dočasného úniku ze škodlivého prostředí a okolí a mají se dostat do ústavů, kde mohou být křesťanskými lékaři a ošetřovateli zdravě ošetřeni a patřičně poučeni. Založení sanatorií je prozřetelné opatření, kterým se mají lidé ze všech církví obeznámit s přítomnou pravdou. – Special Testimonies, Series B. No. 13, pp 9, 10 (1905) CH 470.3

Část X. – Zdravé pokrmy

Příprava zdravých pokrmů

Cooranbong, N. S. W.,
10. března 1900

Minulé noci mi bylo odhaleno mnoho věcí. Výroba a prodej zdravých pokrmů si vyžádá pečlivé a modlitební uvážení. *CH 471.1*

Je mnoho lidí na mnohých místech, jimž Pán jistě dá poznat jak připravovat zdravé a chutné pokrmy, bude-li vidět, že toto poznání užijí správně. Zvířata jsou čím dál tím víc nemocná a nebude to dlouho trvat, že maso zvířat nebudou používat i mnozí neadventisté. Mají být připravovány zdravé a životodárné pokrmy, aby lidé nemuseli jíst maso. *CH 471.2*

Pán poučí mnohé ve všech koutech světa, jak z ovoce, obilí a zeleniny připravovat pokrmy, které udrží život a zabrání nemoci. Ti, kteří nikdy neviděli žádné recepty přípravy zdravých pokrmů, které jsou nyní na trhu, budou pracovat rozumně, zkusí zužítkovat zemské plodiny a dostane se jim světla ohledně používání těchto produktů. Pán jim ukáže, co mají dělat. *CH 471.3*

Ten, který dává moudrost a porozumění svému lidu na jedné straně světa, dá tuto moudrost a porozumění svému lidu i v jiných částech. Je Jeho záměrem, aby poklady každé země byly tak uzpůsobeny, aby mohly být použity v zemi, pro kterou se hodí. Jako Bůh dával nebeskou manu k zachování dětí izraelských, tak chce dát nyní svému lidu v různých místech porozumění a moudrost, jak používat produkty těchto zemí k přípravě pokrmů, které mají vyloučit maso. Tyto pokrmy by se měli vyrábět v různých místech; neboť převážet je z jedné země do druhé, činí je tak drahými, že si je chudí lidé nemohou dovolit. Nikdy se nevyplácí záviset na Americe, aby dodávala zdravé pokrmy jiným zemím. Narazíme na veliké těžkosti při dovozu zboží bez finančních ztrát. *CH 471.4*

Všichni, kteří mají co činit se zdravými pokrmy, mají pracovat nesobecky pro blaho svých spolubližních. Dokud lidé nedovolí, aby Pán vedl jejich mysl, usměrňoval jejich myšlenky, povstanou nevýslovné těžkosti, zapojí-li se různí jednotlivci do tohoto díla. Když Pán dává někomu moudrost a porozumění, pak by měl pamatovat, že tuto moudrost neobdržel pouze pro sebe, nýbrž na to, aby jí pomohl jiným. *CH 472.1*

Poučení pro jiné

Žádný se nesmí domnívat, že zná všechno o přípravě zdravých pokrmů anebo, že má sám právo používat Pánovy poklady země a stromů v tomto díle. Žádný člověk si nesmí myslet, že může libovolně používat podle své vlastní libosti poznání, které mu o tom Bůh dal. „*Darmo jste vzali, darmo dejte.*“ (Mt 10,8) CH 472.2

Je věcí naší moudrosti, abychom připravovali prosté, nenákladné, zdravé pokrmy. Mnozí z našeho lidu jsou chudí a mělo by se dbát, aby zdravé pokrmy byly poskytnuty za ceny, aby si je i chudí stačili zaplatit. Je Božím úmyslem, aby i ti nejchudší lidé na každém místě dostali levné, zdravé pokrmy. Na mnoha místech by měli být zřízeny továrny na výrobu těchto pokrmů. To, co je požehnáním tomuto dílu na jednom místě, bude požehnáním i na jiném místě, kde se peníze ještě těžším způsobem vydělávají. CH 472.3

Bůh pracuje pro svůj lid. Nechce, aby byli bez prostředků. Přivádí je zpět k původní stravě, kterou dal člověku. Jejich pokrm má pozůstat z potravy, kterou On opatřil. Hlavní složkou těchto pokrmů bude ovoce, obilí a ořechy, avšak i různou kořenovou zeleninu lze také použít. CH 473.1

Zisk za prodej těchto pokrmů má přijít hlavně ze světa než od Božího lidu. Boží lid má podporovat Jeho dílo, má vstupovat do nových polí a zřizovat sbory. Na něm spočívá břímě mnohých misijních podniků. Žádné zbytečné břemeno nemá být na něj vkládáno. Bůh je ustavičnou pomocí svého lidu v každé době nouze. CH 473.2

Velikou péčí by měli vynaložit ti, kteří připravují recepty pro naše zdravotní časopisy. Některé z nyní připravovaných pokrmů lze vylepšit a naše plány na jejich použití mají být upraveny. Některí používali příliš mnoho ořechů. Mnozí mi psali: „Nemohu jíst ořechová jídla; co mám jíst místo masa?“ Jednou v noci se mi zdálo, že stojím před jistou společností lidí a říkám jim, že k přípravě svých pokrmů používají příliš mnoho ořechů, že organismus to nesnese, když se jich používá tak, jak to uvádějí některé předpisy; a že kdybychom je používali šetrněji, výsledky by byly uspokojivější. CH 473.3

Hodnota čerstvého ovoce

Pán chce, aby ti, kteří žijí v krajích, kde lze obdržet čerstvé ovoce po větší část roku, byli přivedeni k tomu, aby si uvědomili, jaké požehnání mají v tomto ovoci. Čím více se opřeme o čerstvé ovoce, jak nám právě přichází utržené ze stromu, tím větší bude požehnání. Některí po přijetí vegetariánské stravy se vracejí k užívání masitých pokrmů. Toto je skutečně pošetilé a zjevuje nedostatek orientace, jak si opatřit náležitý pokrm místo masa. CH 473.4

V Americe a v jiných zemích mají být zřízeny kuchařské školy, které budou vést vzdělání instruktoři. Všechno, co můžeme udělat, měli bychom učinit, abychom ukázali lidu hodnotu reformní stravy. – 7T 124-126 CH 474.1

Je nebezpečí, že naše restaurace budou vedeny takovým způsobem, že naši pomocníci budou den co den, týden co týden těžce pracovat a ještě nebudou sto vykázat žádný dobrý výsledek. Toto si vyžaduje důkladného uvážení. Nemáme žádné právo naše mladé lidi poutat k dílu, které nepřináší žádné ovoce k slávě Boží. CH 474.2

Je nebezpečí, že restaurační práce, i když je pokládána za obdivuhodně úspěšný způsob díla, bude tak vedena, že poslouží pouze k tělesnému blahu těch, jimž slouží. Toto dílo může skvěle vyniknout s opravdovou touhou konat Jeho vůli a naplnit Jeho záměr. Nebude-li Bůh uznán jako počátek a konec naší činnosti, jsme zvázeni na váze svatyně a nalezení lehcí. – 7T 120 CH 474.3

Praktická zbožnost

Svět bude přesvědčen ne tím, co se z kazatelny zvěstuje, nýbrž tím, čím církev žije. Kazatel na pódiu zvěstuje teorii evangelia; praktická zbožnost církve zjevuje její moc. – 7T 16 CH 474.4

Vyučujte lid

St. Helena, Kalifornie,
20. srpna 1902

Kdekoliv je pravda zvěstována, všude bychom měli poučovat lid, jak má připravovat zdravé pokrmy. Bůh chce, aby na každém místě lid byl poučován o tom, jak moudře používat ty plodiny, které si lze snadno opatřit. Schopní učitelé měli by ukázat lidu, jak co nejlépe použít plody, které mohou pěstovat nebo opatřit si ve svém okolí. Takovým způsobem chudí i ti bohatší mohou se naučit žít zdravě. *CH 475.1*

Od počátku díla zdravotní reformy jsme pokládali za nutné vzdělávat, vzdělávat, vzdělávat. Bůh chce, abychom v tomto vzdělávacím úsilí pokračovali. Nemáme to zanedbávat snad z toho důvodu, že by to mohlo poškodit prodej zdravých pokrmů vyráběných v našich podnicích. To není ta nejdůležitější věc. Naše dílo má ukázat lidem, jak mohou spolupracovat s Bohem při obnově Jeho mravního obrazu v nich. *CH 475.2*

Naši pracovníci vy měli vynaložit svoji dovednost na přípravu zdravých pokrmů. Nikdo nemá vyzvídat tajemství doktora Kellogga; nýbrž všichni by měli pochopit, že Pán poučuje mnohé na různých místech, jak připravovat zdravé pokrmy. Je mnoho produktů, z nichž vhodnou a kombinovanou přípravou lze zhotovit pokrmy, které budou požehnáním pro ty, kdo si nemohou dovolit opatřit nákladnější, zvláště připravené zdravotní pokrmy. Ten, který při stavbě svatyně dával moudrost a porozumění ve všem uměleckém díle, dá moudrost a porozumění svému lidu také při přípravě přirozených plodin a ukáže mu, jak si mají opatřit zdravý pokrm. *CH 475.3*

Poznání přípravy zdravých pokrmů je Božím vlastnictvím a člověk je dostal proto, aby je sdělil svým spolubližním. Když toto říkám, nemám na mysli zvláštní přípravy, které si vyžádali mnoho studia a mnohá vydání ke zdokonalení, jak tomu bylo u Dr. Kellogga a jiných. Zmiňuji se pouze o prosté přípravě, které se každý může naučit pro sebe, poučení, jehož se má dostat každému, kdo chce žít zdravě, obzvláště pak chudým. *CH 476.1*

Pán si přeje, aby na každém místě mužové a ženy byli povzbuzeni k rozvíjení svých hřiven přípravou zdravých pokrmů z přirozených plodin svého okolí. Budou-li očekávat na Pána a uplatňovat svoji dovednost a vynalézavost pod vedením Jeho Ducha, naučí se upravovat přirozené plodiny ve zdravé pokrmy. Takovým způsobem budou sto poučovat chudé, jak se zásobit pokrmy, které nahradí maso. Ti, jimž bylo takto pomoheno, mohou poučovat další. Takové dílo se ještě bude konat s posvěcenou horlivostí a mocí. Kdyby bylo vykonáno již dříve, dnes bychom měli v pravdě mnohem více lidí a mnohem více těch, kteří by jiné poučovali. Poznejme svoji povinnost a pak ji konejme. Nemáme závisle a bezmocně čekat, že jiní vykonají dílo, které Bůh svěřil nám. *CH 476.2*

Volba pokrmů

Při používání pokrmů měli bychom uplatnit dobrý, zdravý úsudek. Zjistíme-li, že některý pokrm nám neprospívá, nemusíme se v dopisech dotazovat po příčině toho. Změňme dietu; použijme méně některých pokrmů; zkusme jinou přípravu. Brzy poznáme, jaký účinek mají na nás některé kombinace. Jako rozumní lidé individuálně studujme zásoby a používejme svých zkušeností a úsudku při rozhodování, které pokrmy jsou pro nás nejvhodnější. *CH 476.3*

Používané jídlo by mělo odpovídat našemu zaměstnání a prostředí, v němž žijeme. Některé pokrmy vhodné pro jedno prostředí, neprospívají v jiném. *CH 477.1*

Někteří by měli větší užitek, kdyby se zdrželi pokrmu jeden nebo dva dny každého týdne, než z nevím jaké léčby lékařských rad. Postit jeden den v týdnu bylo by pro ně nedozírným požehnáním. *CH 477.2*

Používání ořechových jídel

Byla jsem poučena, že jídla z ořechů jsou často používána nerozumně, že se užívá velké množství ořechů a že některé druhy ořechů nejsou tak zdravé jako jiné. Mandle mají přednost před burškými oříšky; avšak tyto v omezeném množství lze použít spolu s obilím na přípravu výživného a chutného pokrmu. *CH 477.3*

Olivy lze tak připravit, že je s prospěchem můžeme jíst při každém jídle. Předností másla lze dosáhnout požíváním správně připravených oliv. Olivový olej odstraňuje zácpu a prospívá lidem tuberkulózním, jakož i těm, kdo trpí na podrážděný žaludek; je to lepší, než kterýkoliv jiný lék. Jako pokrm má větší hodnotu než kterýkoliv jiný zvířecí tuk. *CH 477.4*

Bylo by dobře, kdybychom méně vařili a jedli více ovoce v přirozeném stavu. Poučme lid, aby jedl hojně čerstvých hroznů, jablek, broskví, hrušek, meruněk, bobulovitého ovoce. Pro zimní spo-

třebu by si je měli připravit sušením a konzervací v nádobách ze skla spíše než v plechovkách. CH 477.5

Pokud se týká masa, měli bychom poučit lid, aby ho přestal jíst. Používání masa odporuje nejlepšímu rozvoji tělesných, duševních i mravních sil. Měli bychom také nést jasné svědectví proti používání ruského čaje a zrnkové kávy. Měli bychom se také vzdát zákusků. Mléko, vajíčka a máslo bychom neměli řadit k masu. V některých případech je používání vajec prospěšné. Ještě nepřišel čas, abychom řekli, že bychom se měli úplně vzdát používání mléka a vajec. Jsou chudé rodiny, jejichž strava pozůstává velkou měrou z chleba a mléka. Mají málo ovoce, a nemohou si koupit ořechy. Poučujeme-li o zdravotní reformě, jakož i při jiné evangelizační práci, musíme jít za lidmi tam, kde jsou. Nemůžeme-li je poučit, jak si mají připravovat zdravé reformní pokrmy chutně, výživně a levně, nemůžeme jim přinášet nejpokrokovější návrhy o zdravotní reformě (životosprávě). CH 477.6

Postupná reforma

Reforma výživy by měla být postupná. Lid se má naučit připravovat si pokrmy bez mléka a másla. Řekněte lidem, že brzy přijde čas, kdy nebude bezpečné používat vejce, mléko, smetanu nebo máslo, neboť zvířecích nemocí přibývá tou měrou, jak se rozšiřuje bezbožnost mezi lidmi. Blízko je čas, kdy pro nepravost padlého pokolení celé zvířectvo bude vzdychat pod kletbou nemocí, které jsou zlořečením naší země. CH 478.1

Bůh dá svému lidu schopnost a uzpůsobí ho, aby si připravoval zdravé pokrmy bez těchto potravních článků. Náš lid by měl zavrhnout všechny nezdravé recepty. Ať se naučí žít zdravě a jiné poučuje o tom, co se sám naučil. Toto poznání by měl sdělit jiným, jakoby zvěstoval naučení Písma. Měli bychom poučovat ostatní, jak si mají zachovat zdraví a zmocnit sílu tím, že se budou vystříhat vaření, které naplnilo svět chronickými invalidy. Slovem i příkladem objasňujte, že pokrm, který Bůh dal Adamovi v bezhříšném stavu, je tím nejlepším pro člověka, který usiluje o dosažení tohoto bezhříšného stavu. CH 479.2

Moudré poučování

Ti, kteří zvěstují tyto zásady zdravotní reformy, měli by být poučeni o nemocích a jejich příčinách; měli by rozumět, že každý čin člověka měl by dokonale odpovídat životním zákonům. Světlo, které Bůh dal o zdravotní reformě, je pro naše spasení i záchranu světa. Mužové a ženy by měli být informováni o tělesném stánku člověka, který připravil náš Stvořitel jako svůj příbytek, a s nímž máme věrně hospodařit. „*A jaké spolčení chrámu Božího s modlami? Nebo vy jste chrám Boha živého, jakž pověděl Bůh: Přebývatí budu v nich, a procházeti se, a budu jejich Bohem, a oni budou mým lidem.*“ (2 K 6,16) CH 479.1

Chopte se zásad zdravotní reformy a Pán ať vede upřímná srdce; předkládejte zásady střídmosti nejpůsobivější formou. Šířte knihy, které poučí lid o zdravé životosprávě. CH 479.2

Lid je žalostně zanedbán ohledně světla vyzařujícího ze stránek našich zdravotních knih a časopisů. Bůh chce použít tyto knihy a časopisy, jako prostředky, jejichž paprsky světla chce upoutat pozornost lidí, a přivést je k tomu, aby dbali na varovné poselství třetího anděla. Naše zdravotní časopisy jsou nástrojem k vykonání zvláštního díla při rozšíření světla, které obyvatelé světa nutně potřebují v těchto dnech Boží přípravy. Ony mají nesmírný vliv v otázkách zdraví, střídmosti a reformy sociální hygieny a velice poslouží při šíření těchto pravd náležitým způsobem a v jejich pravém světle mezi lidem. CH 479.3

Pán nám posílal rádek za řádkem; a zavrhneme-li tyto zásady, nezavrhujeme posla, který nám je zvěstuje, nýbrž Toho, kdo nám tyto zásady dal. CH 480.1

Bud'te nositeli světla

Reforma, ustavičná reforma musí být zvěstována lidu a svým příkladem musíme posílit své učení. Právě náboženství a zdravotní zákony jdou ruku v ruce. Není možné pracovat pro záchranu lidí, aniž bychom jim nepředstavili nutnost skoncovat s hříšnými návyky, které ničí zdraví, ponižují duši a brání Boží pravdě ovlivnit mysl. Muže a ženy nutno poučit, aby bedlivě dbali na každý zvyk, každý čin a okamžitě odstranili všechno, co vede k nemoci těla a zatemňuje mysl. Bůh chce, aby Jeho světloňosi vždy vysoko zdvihali prapor. Slovem i příkladem musí vysoko vztyčit svůj čistý prapor nad satanovým poskvrněným praporem, který by je zavedl do bídy, ponížení, nemoci, smrti

těla i duše. Ti, jimž se dostalo známosti o tom, jak jíst, pít, jak se odívat, jak si zachovat zdraví, měli by toto poznání sdělit jiným. Chudým ať se zvěstuje evangelium o zdraví z praktického hlediska, aby poznali, jak se mají náležitě starat o tělo, jež je chrámem Svatého Ducha. – 7T 132-137 *CH 480.2*

Restaurační dílo

Musíme vykonat více, než jsme učinili, abychom zasáhli lid našich měst. Nemáme stavět veliké budovy ve městech, nýbrž, jak jsem byla znovu a znovu upozorněna, měli bychom zřizovat ve všech našich městech malé podniky, které se stanou středisky vlivu. *CH 481.1*

Pán má určité poselství pro naše města a toto poselství máme zvěstovat v našich táborových shromážděních, jiným veřejným úsilím a také svými publikacemi. Kromě toho ve městech bychom měli zřizovat zdravotní restaurace a jejich prostřednictvím šířit poselství střídmosti. Měli bychom učinit přípravy pro shromáždění v našich restauracích. Kde je to jen možné, měli bychom opatřit místnost, kde by návštěvníci mohli být pozváni k přednáškám o zdravotních otázkách a křesťanské střídmosti, kde by obdrželi poučení o přípravě zdravotních pokrmů a dovědli se o jiných důležitých věcech. V těchto shromážděních by měla být modlitba, zpěv a proslovy nejen o zdravotních tématech a střídmosti, nýbrž také o přiměřených biblických otázkách. Bude-li lid poučen o tom, jak si zachová tělesné zdraví, najdeme mnoho příležitostí k rozsévání semene evangelia o Božím království. *CH 481.2*

Tato témata bychom měli předkládat takovým způsobem, který by příznivě působil na lid. V těchto shromážděních by nemělo být nic divadelního. Zpívat by neměli pouze někteří. Všichni přítomní by měli být povzbuzeni zapojit se do zpěvu. Mnozí mají zvláštní dar zpěvu a jsou chvíle, kdy jediný zpěvák nebo několik spolu mohou přinést zvláštní poselství. Zřídka by měli zpívat jen někteří. Dar zpěvu je vlivný talent, který podle Boží vůle máme všichni pěstovat a používat k slávě Jeho jména. *CH 481.3*

Používejme tištěné slovo

Ty, kteří přicházejí do našich restaurací, bychom měli opatřit četbou. Jejich pozornost bychom měli obracet na naši literaturu o střídmosti i reformě výživy a dát jim číst to, co pojednává o Kristově učení. Výdaje spojené se šířením této četby by měl nést všechnen náš lid. Všichni, kdo přicházejí, měli by obdržet nějakou četbu. Může se stát, že mnozí ponechají takový traktát nepřečten, avšak někteří, jimž ho dáváte, mohou hledat světlo. Oni budou číst a studovat, co jim dáte a pak to dají jiným. *CH 482.1*

Pracovníci v našich restauracích by měli žít v tak úzkém spojení s Pánem, že postřehnou napomínání Jeho Ducha a osobně promluví o duchovních věcech k tomu nebo onomu, kteří přicházejí do této restaurace. Když je vlastní já ukřižováno a v srdci přebývá Kristus, ta naděje slávy, pak myšlením, slovem i skutkem budeme zjevovat realitu své víry v pravdu. Pán bude s námi a Duch Svatý bude působit skrze nás, aby zasáhl ty, kdo jsou bez Krista. *CH 482.2*

Pán mně poučil, že toto dílo mají konat vedoucí našich restaurací. Spěch nesmí vést k zanedbání díla záchrany duší. Dobře je sloužit tělesným potřebám našich bližních, jestliže však nenalezne cestu, aby světlo evangelia osvěcovalo ty, kteří každodenně přicházejí pro své pokrmy, jak je Bůh oslaven naší prací? *CH 482.3*

Když započalo restaurační dílo, očekávalo se, že to bude způsob přístupu k mnohým s poselstvím přítomné pravdy. Splnilo se to? Pracovníkům našich restaurací položil otázku Ten, jenž má moc: „Ke kolika návštěvníkům jste promluvíli o jejich spasení? Jak mnozí slyšeli z vašich rtů va rovné napomenutí, aby přijali Krista za svého osobního Spasitele? Kolik jich bylo vašimi slovy přivedeno, aby se odvrátili od hříchu ke službě živému Bohu?“ *CH 482.4*

Když se v našich restauracích lidu dostává časného pokrmu, pracovníci by neměli zapomínat, že oni sami a ti, jimž slouží, musí být ustavičně zásobeni nebeským pokrmem. Stále by měli hledat příležitost k svědectví o pravdě těm, kteří ji neznají. *CH 483.1*

Pečlivost pomocníků

Správcové našich restaurací mají dbát o spásu zaměstnanců. Nesmějí se přepracovávat, neboť rakovým způsobem si znemožní posloužit silou nebo náklonností spolupracovníkům. Své nejlepší

schopnosti mají věnovat poučování svých zaměstnanců v duchovním směru, vysvětlujíc jim Písmo, modlíce se s nimi a za ně. Mají střežit náboženské zájmy pomocníků tak pečlivě, jako rodiče bdí nad náboženskými zájmy svých dětí. Trpělivě a něžně mají bdít nad nimi a konat všechno, co je v jejich moci, aby tím pomohli k dokonalosti křesťanského charakteru. Jejich slova mají být jako zlatá jablka na stříbrném podnosu; jejich činy mají být bez jakékoliv stopy sobectví a hněvu. Mají stát jako strážní, bdíce nad dušemi, jako ti, kteří mají vydat za ně počet. Mají usilovat o to, aby své pomocníky udrželi na výhodném postavení, kde jejich odvaha bude ustavičně silnější a jejich víra v Boha ustavičně vzrůstat. CH 483.2

Nebudou-li naše restaurace vedeny tímto směrem, bude nutné upozornit bratry a sestry, aby své děti neposílali k nim za pracovníky. Mnozí z těch, kteří navštěvují naše restaurace, nepřivádějí s sebou anděly Boží; netouží po obcenství těchto svatých bytostí. Přinášejí s sebou světský vliv a mají-li pracovníci obstát před tímto vlivem, musí být úzce spojeni s Bohem. Správcové našich restaurací musí vykonat více pro záchranu mladých lidí v jejich zaměstnání. Musí vynaložit mnohem větší úsilí, aby je zachovali duchovně při životě, aby jejich mladá mysl nebyla zachvívána světským duchem, s nímž se ustavičně dostávají do styku. Děvčata a mladé ženy v našich restauracích potřebují pastýře. Každá z nich potřebuje být pod záštitou domácích vlivů. CH 484.1

Je nebezpečí, že mládež vstupující do našich ústavů jako věřící a toužící pomoci v díle Božím se unaví a ztratí nadšení, pozbude horlivosti a odvahy, vychladne a stane se lhostejná. Nemůžeme vtěsnat tyto mladé do malých temných pokojů a zbavit je předností domácího života, a pak od nich očekávat, že budou mít zdravou náboženskou zkušenost. CH 484.2

Je důležité, aby bylo moudře postaráno o pomocné síly v našich ústavech a obzvlášť o ty, kdo jsou zaměstnaní v našich restauracích. Měli bychom si opatřit pomocníky a postarat se o každou příležitost, která jim pomůže vzrůstat v milosti, moudrosti a známosti Kristovy. Nemají být ponecháni na milost nahodilých okolností ke studiu Písma. Jsou-li takto ponecháni, stávají se bezohlednými, nedbalými a lhostejnými k věčným skutečnostem. CH 484.3

V každé restauraci by měl být muž a jeho žena, kteří mohou dohlédnout jako strážní nad pomocníky, muž a žena, kteří milují Spasitele i duše, za které On zemřel a kteří ostráhají cestu Páně. CH 485.1

Mladé ženy by měly být pod péčí moudré, soudné matky, ženy, která je důkladně obrácena, která bude pečlivě bdít nad pomocníky, obzvlášť mladšími. CH 485.2

Pracovníci by měli cítit, že mají domov. Oni jsou Boží pomocnou rukou a mělo by se s nimi zacházet tak pečlivě a něžně, jak to příkladně Kristus ukázal, když vzal k sobě dítě a řekl učedníkům: „*Kdo by pak pohoršil jednoho z maličkých těchto věřících ve mně, lépe by jemu bylo, aby zavěšen byl žernov osličí na hrdlo jeho, a pohřžen byl do hlubokosti mořské.*“ „*Viztež abyste nepotupovali žádného z maličkých těchto. Neboť pravím vám, že andělé jejich v nebesích vždycky hledí na tvář otce mého, kterýž v nebesích jest.*“ (Mt 18,6.10) Péče, které by se mělo dostat těmto zaměstnancům je jedním z důvodů k tomu, abychom ve velkých městech měli několik menších restaurací místo jedné veliké. Toto však není jediný důvod, proč by bylo lépe zřídit několik malých restaurací v různých částech našich velkoměst. CH 485.3

Přednosti malých restaurací

Menší restaurace budou šířit zásady zdravotní reformy právě tak, jako veliký podnik a lze je mnohem snadněji vést. Nejsme pověřeni sytit svět, máme však vychovávat lid. V malých restauracích nebude tolik práce a pomocníci budou mít více času věnovat se studiu Slova, více času naučit se, jak konat svoji práci dobře, a více času odpovědět na otázky návštěvníků, kteří touží dovědět se o zásadách zdravotní reformy. CH 485.4

Jestliže splníme Boží záměr v tomto směru, spravedlnost Kristova nás bude předcházet a sláva Hospodinova bude naší odměnou. Nebudeme-li však dbát na získávání duší, jestliže pomocníci sami nebudou mít žádný duchovní užitek, nebudou-li oslavovat Pána slovem i skutkem, proč bychom zřizovali a udržovali takové podniky? Nemůžeme-li spravovat své restaurace k slávě Boží, nemůžeme-li skrze ně šířit mocný náboženský vliv, bylo by lépe, abychom je zavřeli a schopnosti naší mládeže použili v jiném odvětví díla. Avšak naše restaurace mohou být tak vedeny, že se stanou ná-

strojem záchrany duší. Prosme Pána se vši vážností o pokoru srdce, aby nás poučil, jak kráčet ve světle Jeho rady, jak rozumět Jeho Slovu, jak Ho přijmout a jak Ho uplatňovat. – 7T 115-120 *CH 486.1*

Učte děti vařit

Nezapomeňte učit své děti vařit. Tím jim vštípíte zásady potřebné pro jejich náboženskou výchovu. Tím, že jim dáváte naučení z fyziologie a učíte je jednoduše a rozumně vařit, dáváte základ pro nejužitečnější výchovné odvětví. Připravit dobrý lehký chléb vyžaduje zručnost. Dobré vaření patří k náboženství a pochybuji o náboženství těch, kteří jsou natolik nevědomí a tak lhostejní, že se neučí vařit. – 2T 537 *CH 486.2*

Restaurace ve velkoměstech

Když jsem byla v New Yorku v zimě 1901, dostalo se mi světla o díle v tomto velikém městě. Noc co noc přebíhal před mým zrakem způsob, jakým by si měli bratři počínat. Ve velkém New Yorku poselství má jít vpřed jako svit hořící lampy. Bůh probudí pracovníky v tomto díle a Jeho andělé půjdou před nimi. I když naše veliká města dosahují téměř stavu předpotopních měst, i když jsou bezbožná jako Sodoma, přeci je v nich mnoho upřímných duší, které při naslouchání pravdám adventního poselství budou cítit přesvědčování Ducha. New York je připraven k opracování. V onom velikém městě poselství pravdy bude zvěstováno mocí Boží. Pán vyzývá pracovníky. On vyzývá ty, kteří získali jistou zkušenost v díle, aby se chopili a nesli vpřed v Jeho bázní dílo, které má být vykonáno v New Yorku a v jiných velikých amerických městech. Žádá také prostředky, které si toto dílo vyžaduje. *CH 487.1*

Bylo mi představeno, že bychom se neměli spokojit s vegetariánskou restaurací v Brooklynu, nýbrž zřizovat v jiných místech města. Lid, žijící v jedné části velkého New Yorku, neví, co se děje v jiných částech tohoto velkoměsta. Mužové a ženy, kteří se stravují v restauracích zřízených na různých místech, povšimnou si lepšího stavu svého zdraví. Bude-li jejich důvěra jednou získána, snadněji přijmou Boží zvláštní poselství pravdy. *CH 487.2*

Kdekoliv se šíří zdravotně misijní dílo v našich velikých městech, měly by se konat i kuchařské přednášky a kdekoliv jde vpřed mocné výchovné dílo, měla by být zřízena hygienická restaurace, která by byla praktickým příkladem správného výběru a zdravé přípravy pokrmů. *CH 487.3*

Za pobytu v Los Angeles jsem byla poučena, že nejen v různých místech tohoto města, nýbrž i San Diegu a na jiných turistických střediscích v Jižní Kalifornii měly by být zřízeny zdravotní restaurace a ošetrovny. Naše úsilí v tomto směru mělo by zahrnout i veliké přímořské oblasti. Jako zněl hlas Jana Křtitele na poušti „*připravujte cestu Páně*“, tak musí být slyšet hlas služebníků Páně ve velkých turistických a přímořských střediscích. – 7T 54-56 *CH 488.1*

Jídelny a ošetrovny

Bylo mi ukázáno, že v mnoha městech by bylo radno zřídit vedle ošetřoven nějaké jídelny. Toto dvojí může posloužit k udržení správných zásad. V souvislosti s tím je dobře mít prostorné místnosti, které by sloužily za pokoje pro nemocné. Tato zařízení poslouží sanatoriím umístěným na venkově a mohla by být lépe řízena v pronajatých místnostech. Ve městech bychom neměli stavět velké budovy pro ošetřování nemocných, neboť Bůh jasně naznačil, že nemocní mohou být lépe ošetřeni mimo města. Na mnoha místech bude nutné začít zdravotní dílo ve městech, avšak pokud je to jen možné, toto dílo by mělo být přeneseno na venkov, jakmile lze opatřit vhodné prostředí. – 7T 60 *CH 488.2*

Naše restaurace v sobotu zavřeny

Byla položena otázka: „Mají být naše restaurace otevřeny v sobotu?“ Odpovídám: Ne, ne! Zachovávaní soboty patří k našemu svědectví o Bohu – znamením mezi Ním a námi, že jsme Jeho lidem. Toto znamení nemáme nikdy zastírat. *CH 489.1*

Kdyby pracovníci našich restaurací podávali hostům i v sobotu jídlo, tak jako po celý týden, kdy by vlastně měli svůj den odpočinku? Jakou příležitost by měli pro obnovu své tělesné a duchovní síly? CH 489.2

Není tomu dávno, co jsem dostala zvláštní světlo o tomto předmětu. Bylo mi ukázáno, že se vyskytnou snahy, aby byla zrušena naše zásada zachovávání soboty; že se lidé budou domáhat otevření našich restaurací v sobotu; že se však k tomu nemusíme nikdy uchýlit. CH 489.3

Před mým zrakem proběhla určitá scéna. Byla jsem v naší restauraci v San Francisku. Byl pátek. Několik pracovníků bylo zaměstnáno balením takových pokrmů, které by si lidé snadno odnesli domů a jistý počet čekal na tyto balíčky. Ptala jsem se na význam toho a pracovníci mi řekli, že někteří mezi jejich návštěvníky byli znepokojeni zavíráním restaurace, že nemohou v sobotu obdržet pokrm takový, na nějž si v týdnu uvykli. Uvědomením si hodnoty pokrmů, které dostávají v restauraci, protestovali proti tomu, že je nedostanou v sedmý den a dožadovali se, aby restaurace byla otevřena každý den týdne, poukazující na určité těžkosti, jestliže se tak nestane. Pracovníci řekli: Co vidíš dnes, je naší odpovědí na tuto poptávku po zdravých pokrmech v sobotu. Tito lidé to dostávají v pátek, a vydrží jim i v sobotu. Takto se vyhneme obvinění, že odmítáme otevřít restaurace v sobotu.“ CH 489.4

Demarkační čára mezi naším lidem a světem musí být zachována neomylně jasně. Naši základnou je Boží zákon, podle něhož jsme povinni zachovávat sobotu; neboť jak je výslovně řečeno v Exodus 31. kapitole, zachovávání soboty je znamením mezi Bohem a Jeho lidem. Pán říká: „*A však sobot mých ostříhati budete.*“ a pokračuje: „*Nebo to znamením jest mezi mnou a vámi po rodech vašich, aby známo bylo že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Protož ostříhati budete soboty, nebo svatá jest vám. ... Mezi mnou a mezi syny Izraelskými za znamení jest na věčnost; nebo šest dní činil Hospodin nebe i zemi, v den pak sedmý přestal a odpočinul.*“ (Ex 31,13.14.17) CH 490.1

Máme dbát na „*takto praví Hospodin*“, i kdybychom svojí poslušností působili veliké nesnáze těm, kteří nemají v úctě sobotní den. Na jedné straně máme lidské domnělé potřeby; na druhé straně Boží přikázání. Co u nás více váží? CH 490.2

V našich sanatoriích rodina pacientů, s lékaři, ošetřovateli a pomocníky musí být sycena v sobotu jako každá jiná rodina, a to, co možná při nejmenší práci. Avšak naše restaurace by neměli být otevřeny v sobotu. Zaměstnanci ať jsou jisti, že budou mít tento den k úctě Boží. Zavřené dveře restaurace v sobotu dělají z ní památník Boží, památník, který prohlašuje, že sedmý den je sobota a v tento den žádná zbytečná práce nemá být konána. CH 490.3

Byla jsem poučena, že jedním ze základních důvodů, proč zdravotní restaurace a ošetřovny měli být zřízeny uprostřed velkoměst je, aby byly prostředkem obrácení pozornosti vedoucích mužů na poselství třetího anděla. Uvědomením si, že tyto restaurace jsou vedeny zcela jinak, než jsou vedeny obyčejné restaurace, rozumní lidé se budou ptát po důvodu těchto odlišných obchodních metod a prozkoumají zásady, které nás vedou ve službě o důležitější pokrm. Tak budou vedeni k poznání přítomného poselství. CH 491.1

Když přemýšliví lidé zjistí, že naše restaurace jsou v sobotu zavřeny, budou se ptát po zásadách, které nás vedou zavírat naše dveře v sobotu. V odpovědi na jejich otázky budeme mít příležitost obeznámit je s důvody své víry. Můžeme jim dát výtisky našich časopisů a spisy, aby mohli lépe porozumět rozdílu mezi tím kdo slouží Bohu a tím, kdo Mu neslouží.“ CH 491.2

Ne všichni naši lidé jsou tak pečliví, jak by měli být ohledně zachovávání soboty. Kéž jim Pán pomůže učinit nápravu. Sluší se, aby hlava každé rodiny postavila své nohy na základ poslušnosti. – 7T 121-123 CH 491.3

Svatost soboty

Všechno, co lze vykonat v šesti dnech, které vám dal Bůh, mělo by být vykonáno. Neměli byste Boha oloupit ani o jednu hodinu svatého času. Veliká zaslíbení jsou dána těm, kteří si vysoce ctí soboty a uvědomují si povinnost ji zachovávat. – 2T 702 CH 491.4

Zdravotní pokrmy ve všech zemích

Pán mne upozornil, abych řekla, že On neomezil všechno světlo týkající se nejlepší přípravy zdravých pokrmů pouze na několik málo osob. ... CH 492.1

Bůh je původcem vši moudrosti, všeho nadání a každé schopnosti. On oslaví své jméno tím, že mnohé obdaří dovedností připravovat zdravé pokrmy a koná-li to při výrobě nových druhů pokrmů, nemá se na to hledět jako na porušení práv těch, kteří již zdravotní pokrmy vyrábějí, i když v některých ohledech tyto pokrmy připravené různými jednotlivci mohou být podobné. Bůh použije prosté lidi a dá jim moudrost a porozumění k používání plodů země. On jedná nestranně se svými služebníky. Na žádného nezapomene. Bude působit na podnikavé světitele soboty, aby zřídili továrny, které poskytnou zaměstnání Jeho lidu. Poučí své služebníky o tom, jak připravovat méně nákladné a zdravé pokrmy, které si mohou i chudí opatřit. CH 492.2

Ve všech svých plánech měli bychom pamatovat, že dílo přípravy zdravých pokrmů je Božím vlastnictvím, že se nemá stát předmětem finančních spekulací pro osobní zisk. Je to Boží dar Jeho lidu a užitek má být použit pro dobro trpícího lidstva kdekoliv. CH 492.3

Obzvláště v jižních státech Severní Ameriky mnoho věcí bude vynaloženo a práce se v mnohém směru usnadní, aby se chudí a nuzní mohli udržet při výrobě zdravých pokrmů. Pod vedením učitelů, kteří pracují pro spásu svých duší, budou poučeni jak pěstovat a připravovat ty plodiny, které se pěstují v jejich blízkosti. – 7T 128, 129 CH 492.4

V jižních státech

Musím nést poselství ohledně jižního pole. Zde má být vykonáno veliké dílo. Jeho stav je odsouzením našeho vyznáváného křesťanství. Jen pohledme, jaký je zde nedostatek kazatelů, učitelů a zdravotních misionářů. Uvažme nevědomost, bídu, chudobu a zármutek mnoha lidí. A přece toto pole je před našimi dveřmi. Jak sobečtí a jak nepozorní jsme byli ke svým sousedům! Jak bez srdce jsme chodili kolem nich, konaje málo, abychom jim pomohli v jejich utrpení. Jestliže by náš lid studoval a poslechl výzvu evangelia, jižní státy by byly již obdržely svůj přiměřený příděl služby. Jestliže by ti, kteří obdrželi světlo, kráčeli ve světle, byly by si uvědomili, že na nich spočívá odpovědnost zvěstování této dlouho zanedbávané části vinice. CH 493.1

Bůh vyzývá svůj lid, aby dal z prostředků, které mu svěřil na Jeho dílo, aby mohly být zřízeny ústavy v polích, které nic takového nemají a bělejí ke žni. Vyzývá ty, kteří mají v bankách peníze, aby je dali do oběhu. Tím, že dáme z toho, co máme, na podporu Božího díla, prakticky ukazujeme, že nadevše milujeme Jeho a své spolubližní jako sami sebe. CH 493.2

Školy a sanatoria by měly být zřízeny na mnoha místech v jižních státech. Vlivná střediska by měla být v mnoha jižních městech zřízena otevřením potravinářských obchodů a vegetariánské restaurace. Měli by zde být zřízeny podniky s výrobou prostých, levných a zdravých pokrmů. Toto dílo by však nemělo být proniknuto žádným duchem světským; neboť Bůh to zakazuje. Nesobečtí lidé by se měli chopit tohoto díla v bázni Boží a v lásce k svým bližním. CH 493.3

Podle světla, které mi bylo dáno v jižních polích, jako i na jiných místech, výroba zdravotních pokrmů by neměla být věcí osobního zisku, nýbrž je to Boží věc, kterou mohou být otevřeny dveře naděje pro tento lid. Na jihu bychom měli projevit obzvláštní pozornost k chudým, kteří byli strašně zanedbáni. Schopní a šetní lidé mají být vybráni, aby se chopili tohoto potravinářského díla, neboť mají-li být úspěšní, musí být uplatněna největší moudrost a šetrnost. Bůh chce, aby Jeho lid konal přijatelnou službu a připravoval zdravý pokrm nejen pro své vlastní rodiny, za něž je předně zodpovědný, nýbrž aby tím bylo pomoheno chudým na každém místě. Má projevit křesťanskou obětavost a uvědomit si, že představují Boha a že všechno, co mají, je Jeho darem. CH 494.1

Bratři, chopte se tohoto díla. Nedejte se přemáhat znechucením. Nekritizujte ty, kteří se pokoušejí vykonat něco správným směrem, nýbrž jděte do práce sami. CH 494.2

V souvislosti s výrobou zdravotních pokrmů lze zříditi mnoho podniků, které budou k pomoci v jižním poli. Všechno, co lidé jako misionáři pro Pána mohou konat v tomto poli, mělo by být vykonáno nyní; neboť jestliže některé pole potřebovalo lékařské misijní dílo, pak jsou to právě jižní státy. Za dobu, která už uplynula do věčnosti, mnozí měli být v jižních státech zapojeni ve spolupráci s

Pánem, osobním úsilím a svými prostředky udržovat sebe i jiné pracovníky v tomto poli. – 7T 56, 57 *CH 494.3*

Výrobna při škole

Podle světla, které jsem obdržela, zanedlouho se budeme muset vzdát používání zvířecích pokrmů. I mléko budeme muset vynechat. Nemocí rychle přibývá. Na zemi spočívá Boží zlořečení vinou člověka. Zvyky a způsoby lidí přivedly zemi do takového stavu, že lidstvo musí hledat jinou obživu, než zvířecí pokrm. Vůbec nepotřebujeme masitý pokrm. Bůh nám může dát něco jiného. *CH 495.1*

Při rozhovoru o této zemi bylo řečeno: „Nic se zde nedá pěstovat.“ Řekla jsem: „Pán však může i na poušti prostřít stůl.“ Pod jeho vedením se nemusíme bát o pokrm. Když budeme mít k němu správný vztah, pomůže nám, a to, že jsme v poslušnosti k němu, nás uspokojí. Vyžít se dá z mnohem menšího množství, než si myslíme, jestliže na pokrmu spočívá Boží požehnání a jestliže to oslaví jeho jméno, může nám ho rozhojnit. *CH 495.2*

Musíme pochopit, že ve zdravotní reformě působí Bůh. Jestliže vše budeme podnikat s Kristem, potom smíme oprávněně zužítkovat každou vyhlídku a možnost. *CH 495.3*

Při naší škole by měla být výrobní zdravotních pokrmů a měli bychom se o ni postarat. Stavíme, abychom se starali o nemocné, které je však třeba nasytit. Kdekoliv je probouzen zájem, lidi je třeba poučit o zásadách zdravotní reformy. Jestliže s touto prací započneme, bude to jen úvodem k dílu přítomné pravdy. měla by se zde vybudovat výrobní zdravých pokrmů. To by měl být jeden z výrobních úseků přidržených ke škole. Pán mě poučil, že rodiče mohou najít zaměstnání v této dílně a poslat své děti do školy. Ale všechno, co se dělá, mělo by se dělat s největší jednoduchostí. V ničem by se neměla projevovat výstřednost. Je třeba pracovat spolehlivě, protože není-li práce vykonána spolehlivě, pak výsledkem bývá nepořádná zkušenost. ... Dílo musí být spolehlivé. Jen jsou-li pomocníci v tomto pracovním odvětví pod vedením Svatého Ducha, Pán jim dá taktnost i moudrost v přípravě pokrmů, jako kdysi dal stavitelům svatostánku patřičnou moudrost a způsobilost. Uschopní je, aby vykonali dobré dílo při budování chrámu těla. – AUR July 28, 1889 *CH 495.4*

Část XI. – Zdravotně misijní dílo

Průkopnická práce

Zdravotně misijní dílo je průkopnické dílo evangelia, jsou to dveře, kterými přítomná pravda má proniknout do mnohých domácností. Věřící mají být skutečně zdravotními misionáři, protože se mají naučit sloužit potřebám ducha i těla. Naši pracovníci mají projevit tu nejčistější nesobeckost při ošetřování nemocných, ať už vědomostmi anebo praxí získanými poznatky. Při práci po domě najdou přístup k mnohým srdcím. Dostanou se k mnohým, kteří by se jinak nikdy nebyli doslechli o zvěsti evangelia. Uplatněním zásad zdravotní reformy možno velkou měrou odstranit předsudky proti naší evangelizační práci. Velký lékař, původce zdravotně misijní práce, požehná všechny, kteří se takto snaží šířit přítomnou pravdu. CH 497.1

Tělesné uzdravování souvisí s evangelijním posláním. Když Kristus vyslal své učedníky na jejich první misijní cestu, přikázal jim: „*Jdouce pak, kažte, řkouce: Přiblížilo se království nebeské. Nemocné uzdravujte, malomocné čistěte, mrtvé křestě, d'ábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.*“ (Mt 10,7.8) A když jim na sklonku své pozemské služby svěřil poslání, pravil: „*Ty pak, kteříž uvěří, znamení tato sprovázeti budou: Ve jménu mém d'ábly budou vymítati, jazyky novými mluvíti, hady bráti; a jestliže by co jedovatého pili, nikoliť jim neuškodí; na nemocné ruce vzkládati budou, a dobře se míti budou.*“ (Mk 16,17.18) CH 497.2

Milovaný Lékař

O Kristových učednících po Kristově nanebevstoupení čteme: „*Oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slova potvrzoval znameními, kteráž je doprovázela.*“ (Mk 16,20) Lukáš je nazván „milovaným lékařem“. Pracoval s Pavlem ve Filippis a když Pavel odtud odešel, Lukáš zůstal a vykonával dvojitou službu lékaře i evangelisty. On byl skutečně zdravotním misionářem. A jeho lékařská pohotovost mu otvírala cestu, aby evangelium oslovilo mnohá srdce. CH 498.1

Kristův příchod

Boží poslání nepotřebuje žádnou reformu. Kristův způsob zvěstování pravdy není možno zlepšit. Spasitel dal učedníkům praktické naučení o tom, jak mají pracovat, aby lidé byli vpravdě radostní. Soucítit s unavenými, obtíženými. Sytit hladové a uzdravoval nemocné. Stále chodil a dobře činil. Vykonaným dobrem, přívětivými slovy a laskavými skutky vykládal lidem evangelium. CH 498.2

Jeho veřejná činnost byla jen krátká, ale dokonal dílo, které přišel konat. Jak dojímavé byly pravdy, které zvěštovali! Jak dokonalé bylo Jeho životní dílo! Jaký duchovní pokrm každodenně přinášel, když předkládal chléb života tisícům hladových! Jeho život byl životem služby a slova. Nesliboval nic, co by nemohl vykonat. *CH 498.3*

Slova života předkládal tak jednoduše, že i dítě je mohlo pochopit. Mužové, ženy a děti byli Jeho výkladem Písma tak dojati, že mohli postihnout i melodičnost Jeho hlasu, tentýž přízvuk dát na svá slova a napodobit Jeho pohyby. Mládež postřehla Jeho ducha služby a snaží se jít cestou Jeho milosti pomáhat těm, kteří pomoc potřebovali. *CH 498.4*

Právě tak, jak můžeme najít vodní tok podle zeleně, která ho lemuje, tak možno vidět Krista ve skutcích milosrdenství, které na každém kroku vyznačovaly Jeho cestu. Zdraví a štěstí následovalo všude, kamkoliv přišel. Slepí i hluchí se těšili v Jeho přítomnosti. Jeho slova nevědomým otvírala zdroj života. Svě požehnání šířil. Byly to poklady věčnosti dané v Kristu, největším daru Božím člověku. *CH 499.1*

Kristovo dílo pro člověka není dokončeno. Pokračuje i dnes. Podobným způsobem Jeho vyslanci mají kázat evangelium a zjevovat lidem Jeho soucitnou lásku k ztraceným a hynoucím lidem. Nesobeckým zájmem o ty, kteří potřebují pomoc, mají prakticky zvěstovat pravdu evangelia. V tomto díle jde o více než jen o pouhé kázání. Z evangelizace světa je dílo, které Bůh svěřil těm, kteří kráčí v Jeho jménu. Mají být Kristovými spolupracovníky, zjevujícími Jeho něžnou, soucitnou lásku k hynoucím. Pán vyzývá tisíce, aby pracovali pro Něho, a to ne tak, že přítomnou pravdu budou zvěstovat těm, kteří ji znají, ale že budou varovat ty, kteří poslední poselství milosti nikdy neslyšeli. Pracujte srdcem naplněným opravdovou touhou po hynoucích. Konejte zdravotně misijní dílo. Tím získáte přístup k lidským srdcím a tím se připraví cesta k rozhodnějšímu zvěstování pravdy. *CH 499.2*

Kdo spolupracuje s Kristem v tomto požehnaném zdravotně misijním díle? Kdo přijal Pánovy rady a umí přistupovat k lidem, za které Kristus zemřel? Jak potřebujeme lékaře duše, kteří se učili u Krista a mohou pracovat Kristovým způsobem! Naše dílo musí získat moudrost od Toho, který je Cesta, Pravda i Život. Máme probouzet zájem lidí o to, co se týká tělesného i duševního zdraví. Věřící musí šířit jasné poselství, aby připravili cestu Božímu království. *CH 500.1*

Významné otázky biblické pravdy musí proniknout přímo do srdce společnosti, obrátit a reformovat muže i ženy a dopomoci jim, aby viděli tu velkou potřebu přípravy pro příbytky, které šel Kristus připravit všem, kteří Ho milují. Když Svatý Duch vykoná své dílo, potom se z kamenných srdcí stanou srdce masitá a satan nebude skrze ně působit, aby odporoval dílu, které přišel Kristus sem konat. *CH 500.2*

Potřebný soucit a pomoc

Od nynějška třeba zdravotně misijní práci šířit s větší opravdovostí. Zdravotně misijní stanice třeba zřídit jako průkopnické nástroje třetího andělského poselství. Jak potřebujeme prostředky na toto odvětví díla! Bez finanční pomoci nemožno vybudovat zdravotně misijní stanice. Každé takové předsevzetí vyžaduje naše pochopení i naše prostředky na opatření, na zakoupení všeho toho, co je pro úspěšnou práci potřebné. *CH 500.3*

Zvláštní dílo třeba konat tam, kde lidé stále přicházejí a odcházejí. Kristus pracoval v Kafarnaum déle, protože to bylo místo, kterým cestovatelé stále procházeli a kde se mnozí často zdržovali. *CH 500.4*

Kristus vyhledával lidi tam, kde byli a zvěštoval jim vzácné pravdy o svém království. Když chodil z místa na místo, žehnal a povzbuzoval trpící a uzdravoval nemocné. I my máme tak pracovat. Malé skupinky mají jít pracovat, mají jít konat dílo, ke kterému Kristus povolal své učedníky. Při evangelizační práci mohou navštívit nemocné, modlit se s nimi a je-li třeba, ošetřit je ne léky, ale přírodními prostředky. *CH 501.1*

Malé stavby na mnohých místech

Na mnohých místech třeba zdravotně misijní práci a měli bychom tam postavit malé budovy. Pán chce, aby nám naše sanatoria zprostředkovala přístup k výše i níže postaveným lidem, k boha-

tým i chudobným. Je třeba je tak spravovat, aby svou prací obracela pozornost k poselství, které Bůh poslal světu. *CH 501.2*

Kéž nám Pán rozhojní víru a pomůže vidět, že chce, abychom se všichni obeznámili s jeho zdravotní službou a poznali Jeho milost. Chce, aby světlo jeho milosti vyzařovalo z mnoha míst. Ten, který rozumí potřebám situace, to řídí tak, aby se pracovníkům na různých místech naskytly možnosti, které by jim pomohly účinněji probouzet zájem lidí o pravdy, které vysvobozují z tělesných i duchovních nemocí. *CH 501.3*

Pěstujeme milosrdenství a soucit

Náš Spasitel projevil něžný soucit k padlému a trpícímu lidstvu. Jestliže chcete být jeho následovníky, musíte pěstovat milosrdenství a soucit. Lhostejnost vůči lidskému utrpení musí ustoupit živému zájmu o utrpení jiných. Vdova, sirota, nemocný anebo umírající člověk, budou vždy potřebovat pomoc. Zde je příležitost zvěstovat evangelium – vyvýšit Ježíše, naději a útěchu všech lidí. Jestliže se pomohlo trpícímu tělu, otevřeno je i srdce a vy můžete do něj vlít nebeský balzám. Hledáte-li na Ježíše a z něho čerpáte moudrost, sílu a milost, můžete jiné těšit Jeho útěchou, protože Utěšitel je s vámi. *CH 501.4*

Narazíte na mnohé předsudky, na mnohou falešnou horlivost a nesprávně nazývanou zbožnost, ale doma i v cizině najdete více srdcí, které Bůh připravoval pro semeno pravdy, než si představujete, a oni radostně přivítají Boží poselství, když jim bude zvěstováno. *CH 502.1*

Mnozí mnohem více trpí nemocemi duše než nemocemi těla a neodpočinou si, dokud nepřijdou ke Kristu, zdroji života. Břemeno hříchu s jeho nepokojem a neukojenými tužbami je základem mnohých nemocí, kterými hříšný člověk trpí. Kristus je ten mocný Lékař duše nemocné hříchem. Tito ubozí trpitelé musí jasněji poznat Toho, jehož správně pohnat znamená život věčný. Je třeba je trpělivě a laskavě poučovat, jak otevírat okna duše, aby je osvítilo sluneční světlo Boží lásky. Pak přestanou nářky na únavu, osamělost a nespokojenost. Uspokojivá radost posilní mysl a tělu dodá zdraví i životní energii. – RH Dec. 17, 1914 *CH 502.2*

Zdravotní evangelizace

Melbourne, Austrálie,
16. srpna 1892

Mám hluboký zájem o zdravotní misijní práci a výchovu mužů a žen pro toto dílo. Prála bych si, aby se místo jednoho, vzdělávalo sto ošetřovatelů. Mělo by tomu tak být. Mužové i ženy mohou být mnohem užitečnější jako lékaři-misionáři, než jen jako misionáři bez lékařského vzdělání. Stále více si uvědomuji skutečnost, že o tomto je třeba jasněji svědčit, že třeba vynaložit přímější úsilí na probuzení zájmu určitých lidí s objasněním předností, jaké bude mít každý misionář, jestliže pochopí, jak ošetřovat tělesně nemocné a přitom sloužit hříšníkům. Tato podvojná služba umožní Božímu spolupracovníkovi přístup do domácnosti a pomůže mu proniknout takto do všech společenských vrstev. *CH 503.1*

Dobrá znalost léčebných zásad podnítl důvěru mnohých, kteří by jinak zůstali pravdou neoslovení. V utrpení se mnozí stávají duchovně pokornějšími a pravda se může dotknout srdce, jestliže ji něžně zvěstuje člověk usilující jim pomoci v tělesném utrpení. Krátká modlitba, proniknutá nejnežnějším soucitem a přimlouvající se víra za trpící u toho velkého Lékaře probudí v nich důvěru, odpočinek a naději, což vše přispěje k tělesnému i duševnímu zdraví. *CH 503.2*

Byla jsem překvapena, když se mě lékaři tázali, zda by podle mého názoru nebylo Bohu milější, kdyby se zřekli své lékařské praxe a šli do kazatelské služby. Na podobnou otázku pohotově odpovídám: „Jsi-li křesťan a přitom dobrý lékař, pak můžeš vykonat pro Pána desetkrát více dobra jako misionář, než kdybys tam šel jen jako kazatel slova. Radím mladým mužům i ženám, aby této otázce věnovali pozornost. 4ekají nás nebezpečné časy. Celý svět se dostane do zmatku a tísně, lidstvo stihnou rozmanité nemoci a taková nevědomost, jaká dnes vládne v otázkách zdravotních zákonů, skončí velkým utrpením a ztrátou mnohých životů, které mohly být zachráněny. *CH 503.3*

Zatímco se satan všemožně snaží těžit z lidské nevědomosti a nesprávným zacházením s tělem, podkopat jeho zdraví, pro ty, kteří se nazývají syny a dcerami Božími, je nejlépe, aby se sami

chopili, dokud mohou, nynějších příležitostí na získání poznání lidského organismu a jeho zdravé údržby. Máme použít každou duševní schopnost, kterou nám dal Bůh. Pán nikoho zázračně nezachová při zdraví, kdo nebude usilovat o získání nabízených vědomostí o tomto obdivuhodném příbytku Božím. Zkoumáním vědomostí o tomto obdivuhodném příbytku Božím. Zkoumáním lidského organismu se máme naučit napravovat to, co může být v našich zvyklostech nesprávné, a co by pro nedbalost přineslo jisté následky; nemoc a utrpení, které činí ze života břemeno. Upřímnost našich modliteb se dokáže jen rázností našeho úsilí poslouchat Boží přikázání. *CH 504.1*

Síla charakteru

Špatné zvyky a skutky způsobují lidem různá onemocnění. Chápání by mělo být výchovou přesvědčeno o tom, jak je hříšné zneužívání a ponižování schopností, které dal Bůh. Mysl by měla být rozumná a vůle by měla být na Pánově straně; potom se tělesné zdraví obdivuhodně zlepší. Lidská síla však na to sama nikdy nestačí. Na to, abychom se vypjatým úsilím skrze milost Kristovu zřekli všech špatných obyčejů, společníků a ve všem byli střídmi, k tomu je třeba trvalé přesvědčení, že pokání za minulost, jakož i odpuštění třeba hledat u Boha skrze smiřující obět' Kristovu. To se musí stát každodenní zkušeností. Potřebná je přísná bdělost a neúnavná prosba, aby Kristus sám ovládl každou myšlenku. Člověka musí proniknout Jeho obnovující moc, abychom jako zodpovědné bytosti mohli odevzdat Bohu své tělo jako živou obět', svatou a Jemu příjemnou, naši službu. *CH 504.2*

Probudí své dřímající síly ti, kteří se hlásí k slavné, posvátné přítomné pravdě, a postaví se do proudu světla, které jim osvětluje cestu? Bůh vyzývá všechny, kteří se hlásí k poslední pravdě, aby při získání poznání do krajnosti vynaložili všechnu sílu. Kdybychom chtěli povznést mravní úroveň lidí v kterékoliv zemi, do které bychom byli povoláni, musíme začít s usměrňováním jejich tělesných návyků. Síla charakteru závidí od správného usměrnění duševních i tělesných schopností. *CH 505.1*

Dobrovolná nevědomost je hříchem

Vina spočívá na nás, protože jako lid s mnohým světlem jsme neocenili a nezužitovali světlo zdravotní reformy. Mnozí jsou svedeni nechápavostí a zvrácenými představami. Ti, kteří zvěstují pravdu jiným a měli by být pastýři stáda, budou zodpovědní za svou dobrovolnou nevědomost a přehlížení přírodních zákonů. S tímto není možno si zahrávat a není možno to ani žertovně obejít. Čím více se blížíme ke sklonku pozemských dějin, tím více se šíří sobectví, násilí a zločiny jako za dnů Noeho, kdy starý svět zahynul ve vodách potopy. Jako lidé věřící v Písmo, musíme se zastat spravedlnosti a pravdy. *CH 505.2*

Když náboženská útočnost podvrátí svobody našeho národa, pak ti, kteří se postaví za svobodu svědomí, dostanou se do nepříznivého postavení. Dokud je ještě čas, měli by se naučit ve vlastním zájmu rozumět nemocem, jejich příčinám, předcházení i léčení. Ti, kteří to činí, najdou všude pole působnosti. Bude mnoho trpících kteří budou potřebovat pomoc nejen mezi našimi lidmi, ale všeobecně mezi těmi, kteří pravdu nepoznají. *CH 506.1*

Krátkost času vyžaduje energii, která nebyla probuzena mezi těmi, jež věří v přítomnou pravdu. Potřebné je osobní náboženství, kajicnost, víra a láska. Toužím po všeobecném probuzení mezi našim lidem. V Kristově síle bychom mohli učit jiné a přitom zápasit s těmi vášněmi, které podle nebeského světla musí být umrtveny. Je třeba stále bdít a neúnavně se modlit o přítomnost Svatého Ducha; měli bychom přijmout všechnu Boží pomoc a jeho světlo. *CH 506.2*

Výběr slibné mládeže

Téměř v každém sboru jsou mladí lidé, kteří by se mohli vzdělat za ošetřovatele anebo za lékaře. Nikdy nebudou mít příznivější příležitost, než je nyní. Ráda bych zdůraznila, aby se o tomto modlitebně uvažovalo, aby se vynaložilo zvláštní úsilí na výběr mladých lidí. Třeba jim dát výchovu... aby šli za misionáře, kamkoliv je může Pán k práci povolát. Je třeba jim stále připomínat, že jejich prací není jen odstraňovat tělesné utrpení, ale sloužit duchovně hynoucím. Je důležité, aby každý, kdo má pracovat jako lékařský misionář, dovedl pohotově sloužit uši i tělu. Má být Kristovým napodobitelem, zvěstujícím nemocným a trpícím jedinečnost čistého a nemocným a trpícím jedinečnost čistého a neposkvrněného křesťanského náboženství. Při vši své snaze o odstranění tělesného utrpení a zachování tohoto smrtelného života, měl by poukazovat na milosrdnost a lásku

Ježíše, toho velkého Lékaře, který přišel, aby „*každý, kdož věří v něho, nezhynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). CH 506.3

Pracovníky potřebujeme nyní. Jako lid nečiníme ani padesátinu toho, co bychom mohli konat jako aktivní misionáři. Kdyby nás Duch svatý oživil, bylo by sto misionářů tam, kde je nyní jen jeden. Kde však jsou misionáři? Či přítomná pravda nemůže podnítit ty, kteří ji věří? Proč by při výzvě k práci měli tak mnozí říkat „prosím tě, omluv mne“? Prapor pravdy třeba upevnit a vyvýšit v této zemi. Mnoho pracovníků je třeba a mohou pracovat mnohostranným způsobem. Práci mají lidé výše i níže postavení. ... Každý jednotlivě potřebuje mít opravované srdce. Dobrou práci nemožno vykonat bez lidského úsilí. K plnému rozvoji a účinnosti rozumových, jakož i duchovních schopností je potřebné a nutné živé spojení s Bohem, obcování s největším zdrojem činnosti. Pak s duší zapálenou horlivostí pro Pána můžeme se stát požehnáním pro jiné. Ježíš řekl: „*Kdož by se napil vody té, kterouž já dám jemu, nežíznil by na věky, ale voda ta, kterouž já dám jemu, bude v něm studnicí vody prýštící se k životu věčnému.*“ (J 4,14) Ti, kteří se stali účastníky Kristovy milosti, povedou jiné k živému proudu. CH 507.1

Není to přednost, být takovým spolupracovníkem Ježíšovým? Není to čest, být zapojen do slavného díla spásy hynoucích a konat dílo, které nám určil Spasitel? A nikdo nemůže být požehnáním pro jiné, aniž by z toho sám neměl požehnání. „*Kdož svažuje, také sám bude zavlažen.*“ (Př 11,25) – Medical Missionary, November and December, 1892 CH 508.1

Příklad

Práce Kristova pro ochrnutého je příkladem pro nás, jak máme pracovat. Tento muž slyšel od svých přátel o Ježíškovi a proto prosil, aby ho přinesli k mocnému Lékaři. Vykupitel věděl, že našeptávání kněží, že Bůh ho za jeho hříchy zavrhl, chromého trápí. Proto mu nejdříve daroval pokoj duše. „*Doufej, synu*“, pravil, „*odpuštění jsou tobě hříchové tvoji.*“ Toto ujištění naplnilo srdce nemocného pokojem a radostí. Někteří přítomní reptali a pravili u sebe: „*Kdo můž odpustiti hříchy, jedině sám Bůh.*“ Potom, aby věděli, že Syn člověka má moc odpouštět hříchy, Ježíš pravil nemocnému: „*Vstana, vezmi na sebe lože své a jdi do domu svého.*“ To ukazuje, jak Vykupitel spojoval spolu spasitelné poselství s uzdravením nemocného. – 6T 234 CH 508.2

Rozsah díla

Duch evangelijní zdravotně misijní práce není pochopen. Dnes potřebné zdravotně misijní dílo je vyznačeno v Kristově pověření, které dal svým učedníkům před svým nanebevstoupením. Řekl: „*Dána jest mi všeliká moc na nebi i na zemi. Protož jsouce, učte všechny národy, křtíce je ve jméno Otce i Syna i Ducha svatého. Učíte je zachovávat všecko, což jsem koli přikázal vám. A aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,18-20) CH 509.1

Tato slova poukazují na naše pole a na naši práci. Naším polem je tento svět; naším dílem je zvěstování pravdy, kterou světu přinesl Kristus. Mužové a ženy mají mít příležitost získat poznání přítomné pravdy, příležitost poznat, že Kristus je Spasitelem, že „*Bůh miloval svět, a Syna svého jednorozeného dal, aby každý, kdož věří v něho nezhynul, ale měl život věčný*“ (J 3,16). ... CH 509.2

Ti, kteří se připravili pro zdravotně misijní dílo v cizích zemích, měli by jít na místa, která si vybrali za své pracovní pole a tam by měli začít pracovat přímo mezi lidem, a při své práci by se měli učit jejich jazyku. Brzy zjistí, že mohou také vyučovat prostým pravdám Božího slova. CH 509.3

V této zemi je veliké neopracované pole. Tisíce a tisíce barevných obyvatelů očekávají pozornost a soucit každého opravdového a v Krista prakticky věřícího člověka. Tito lidé nežijí v cizí zemi a neklanějí se dřevěným a kamenným modlám. Žijí mezi námi a Pán znovu a znovu svědectvím Svatého Ducha obrací naši pozornost k nim a upozorňoval nás, že zde jsou lidé zanedbáni. CH 509.4

Toto rozsáhlé pole leží před námi, neopracované a volá po světle, které nám Pán svěřil. – 8T 204, 205 CH 510.1

Příprava nového působiště

Do práce třeba zapojit síly, aby připravily nové působiště, aby se podchycoval nový živý zájem, kdekoliv se jen nějaká možnost naskytne. Lidé se mají naučit stručně, upřímně modlit. Měli by se naučit svědčit o Vykupiteli světa a vyvyšovat Muže Golgoty. Přesazujte stromy ze svých těsných školek. Bůh není oslaven tím, že na jediném místě je soustředěno tolik předností. Potřebujeme moudré duchovní školkaře, kteří přesadí stromy na různá místa a poskytnou jim příležitost k růstu. Je naléhavou povinností jít do odlehlých krajů. Shromážděte pracovníky misijně opravdu horlivé a pošlete je šířit světlo a poznání daleko i blízko. Ať šíří zásady zdravotní reformy do vesnic, kde lidé většinou nevědí, co mají dělat. Muži i ženy by měli poučovat o těchto zásadách ty, kteří nemají možnosti, které poskytuje velké sanatorium v Battle Creeku. Je skutečností, že vlivem tohoto sanatoria se tisíce dověděli o nebeské pravdě; a přece třeba vykonat, co se zanedbalo. Jsme povzbuzeni, když vidíme dílo, které se koná v Chicagu a v některých jiných městech. Ale velká zodpovědnost, která je nyní soustředěna v Battle Creeku, měla se už před lety rozdělit. – Health, Philanthropic, and Medical Missionary Work, p. 49, 50 (1895) CH 510.2

Kristus je náš příklad

Kristův pozemský život, tak plný námahy a obětí, potěšovalo vědomí, že všechno toto Jeho úsilí není nadarmo. Tím, že dal svůj život za lidi, chtěl získat svět zpět k věčnosti. Ačkoliv musel nejdříve projít krvavým křtem, ačkoliv hříchy světa měly dolehnout na Jeho nevinnou duši, přece pro radost, která Mu byla předložena, rozhodl se vytrpět kříž a pohrdnout pohaněním. CH 511.1

Studujme Kristovu definici pravého misionáře: „*A zvolav zástup s učedníky svými, řekl jim: Chce-li kdo za mnou jíti, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.*“ (Mk 8,34) Následování Krista, jak je vyjádřeno v těchto slovech, není nějakou okázalostí, nebo zábavou. Ježíš očekává, že Jeho následovníci půjdou těsně v jeho šlépějích a snesu to, co snesl On, vytrpí, co vytrpěl On, a zvítězí, jako On zvítězil. Úzkostlivě bdí, aby viděl své vyznávající následovníky zjevovat ducha sebeobětování. CH 511.2

Ti, kteří přijímají Krista, jako svého osobního Spasitele, rozhodnutí být účastníky Jeho utrpení a žít Jeho sebezapíravým životem, vytrpět pohanění pro Něj, pochopí, co to znamená být opravdovým zdravotním misionářem. CH 511.3

Poslušnost a porozumění

Kdyby všichni naši zdravotní misionáři žili novým životem v Kristu, kdyby se řídili Jeho slovem, mnohem jasněji by rozuměli tomu, co tvoří pravé zdravotně misijní dílo. Toto dílo bude pro ně mít hlubší význam, když budou poslušní zákonu napsaném na kamenných deskách Božím prstem, obsahujícím také sobotní přikázání, o němž Kristus sám mluvil skrze Mojžíše Izraeli říkající: CH 511.4

„*Ty pak mluv k synům Izraelským a rci: Avšak sobot mých ostříhati budete. Nebo to znamením jest mezi mnou a mezi vámi po rodech vašich, aby známo bylo, že já jsem Hospodin, kterýž vás posvěcuji. Protož ostříhati budou synové izraelští soboty, tak aby světili sobotu po rodech svých smlouvou věčnou. Mezi mnou a mezi syny izraelskými za znamení jest na věčnost.*“ (Ex 3,13.16.17) CH 512.1

Pilně studujme Boží slovo, abychom mohli mocně zvěstovat poselství, které má být zvěstováno v těchto posledních dnech. Mnozí z těch, kteří byli osvíceni světlem Spasitelova sebeobětavého života, nechtějí žít životem podle Jeho vůle. Nejsou ochotni žít obětavým životem pro dobro jiných. Touží po sebe vyvýšení. Pro takové pravda a spravedlnost ztratily svůj význam a jejich nekřesťanský vliv mnohé odvádí od Spasitele. Bůh potřebuje opravdové, rozhodné pracovníky, jejichž život bude mařit vliv těch, kteří pracují proti Němu. CH 512.2

Následujte svého Průvodce

Každému zdravotně misijnímu pracovníku mám říci: Jdi za svým nebeským Vůdcem. On je cesta, pravda i život. On je tvým příkladem. Na každém zdravotně misijním pracovníku spočívá odpovědnost, že bude pamatovat na Kristův život nesobecké služby. Svě oči má upírat na Ježíše, pů-

Spojené úsilí

Stále a stále jsem byla poučována v tom smyslu, že lékařská misie má mít k trojandělskému poselství tentýž vztah jako paže a ruka k tělu. Pod vedením božské hlavy mají pospolu působit, aby připravily cestu pro Kristův příchod. Pravá paže poselství má neustále působit a pracovat, a Bůh ji bude posilovat. Ale také nemá chtít být tělem. Rovněž tělo nemá říci paži: „Já tě nepotřebuji.“ Tělo potřebuje paži, aby mohlo zdatně pracovat. Obojí mají své určité úkoly, každé z nich bude trpět velkou ztrátou, když bude samo vykonávat své dílo. *CH 513.1*

Na zvěstování trojandělského poselství se někteří nedívají tak, jak by se dle vůle Boží dívat měli. Bylo posuzováno jako práce menší ceny, zatímco by mělo mezi lidskými pomocníky zaujímat důležité místo při zachraňování duší. Lidské myšlení musí být vedeno k Písmu svatému jakožto nejúčinnějšímu pomocnému prostředku; a kazatelský úřad je velká výchovná moc uspišit tento výsledek. Kdo kazatelský úřad snižuje a pokouší se lékařskou misii vést nezávisle, ten se pokouší oddělit paži od těla. Co by bylo výsledkem, kdyby měl úspěch? Viděli bychom sem a tam poletující ruce a paže, které rozdělují prostředky bez vedení hlavou. Práce by byla neúčelná a nevyrovnaná. Dle Božího plánu nemá ruka a paže převzít úlohu celého těla, čímž by kazatelský úřad byl zmenšen a ponechán úplně nepovšimnut. To by způsobilo kolísání a zmatení mysli a mnohé části vinice Páně by zůstaly neobdělány. *CH 513.2*

Zdravotní misie by měla být částí práce každého sboru v naší zemi. Oddělená od sboru byla by brzy zvláštní směsí nespořádaných dílů. Spotřebovala by prostředky, aniž by co vykonala. Místo aby vydatně pomáhala Bohu, aby se jeho poselství podporovalo, podkopávala by život a sílu církve a poselství oslabovala. Provádí-li se nezávisle, spotřebuje nejen schopnosti a prostředky, které je zapotřebí jinde, ale při péči a pomoci pro potřebné, konané nezávisle na kazatelském úřadě, přivádí také lidi k tomu, že se biblické pravdě vysmívají. *CH 514.1*

Síla je v jednotném úsilí

Kazatelský úřad evangelia je nutný, aby lékařské misii propůjčil stálost a trvání; kazatelský úřad potřebuje lékařskou misii, aby dokazovala praktickou stránku evangelia. Jedna část díla není úplná, když druhá chybí. *CH 514.2*

Poselství o brzkém příchodu Spasitele musí být sděleno celému světu a slavnostní důstojnost měla by je označovat v každém odvětví. Veliká vinice má se obdělávat a moudrý zemědělec bude ji obdělávat tak, aby každá část nesla ovoce. Když v lékařské misii zachováváme živé zásady pravdy čisté a neposkvrněné ode všeho, co by mohlo zahalit jejich lesk, bude Pán v čele díla. Když ti, kteří nesou těžká břemena, trvají věrně a stále na zásadách pravdy, bude je Pán podpírat a pomáhat jim. *CH 514.3*

Spojení, které by mělo trvat mezi lékařskou misii a kazatelským úřadem, je jasně vyloženo v Izaiášovi 58. kapitole. Skrývá se v něm moudrost a požehnání pro ty, kteří se účastní práce, jak je tam popsána. Tato kapitola je jasná a je v ní dost světla, aby osvítilo někoho, kdo chce plnit vůli Boží. Ukazuje nám postačující možnosti, jak sloužit trpícímu lidstvu a zároveň být nástrojem v Boží ruce, abychom nesli světlo pravdy hynoucímu světu. Bude-li trojandělské poselství pravým způsobem nesené dále, pak kazatelský úřad neobdrží podřízené místo a také chudí a nemocní nebudou zanedbáváni. Bůh tyto obě stránky díla představil ve svém slově jako úzce spojené a nikdo by je neměl odloučit. *CH 514.4*

Slabost v rozdělení

Může nastat nebezpečí a také tu nebezpečí skutečně je, že pustíme ze zřetele zásady pravdy, když se ujímáme chudých; ale měli bychom zůstat stále pamětliví toho, že duchovní potřeby duše mají přednost. Při svém úsilí, abychom zmírnili pozemskou bídu, jsme v nebezpečí, že poslední poselství evangelia oloupíme o jeho vedoucí a nejdůležitější stránky. Na některých místech lékařská misie při svém rozšíření vzala schopnosti a prostředky, které příslušely jiným odvětvím díla, a úsilí na více duchovních polích byla zanedbávána. Následkem neustále rostoucí naléhavosti, abychom

sloužili pozemským potřebám všech kruhů, nastává nebezpečí, že tato práce zatemní poselství, které Bůh přenesl na nás, abychom je hlásali v každém městě, totiž kázání o opětném příchodu Kristově, nutnost poslušnosti Božích přikázání motivem naší práce. Ono se má hlásat zvučným hlasem a dospět do celého světa. Jak v misijních polích doma, tak v misijních polích v cizině má se s tím spojit hlásání zdravotních zásad, které se ale nemá stát nezávislé na poselství, nebo dokonce zaujmout jeho místo; také této práci nemělo by se věnovat tak mnoho pozornosti, aby se jiná odvětví díla zmenšovala. Pán nás poučil, abychom si všímali všech odvětví díla, aby se dílo rozvíjelo přiměřeně rovnoměrně a vyrovnaně. *CH 515.1*

Přítomná pravda zahrnuje celé spasitelské poselství. Bude-li lidem správně hlášána, pak způsobí změny, které ukazují moc milosti Boží na srdce. Ona bude konat celou práci a vyvine se dokonalý člověk. Proto netrpte, aby vznikla hranice mezi pravou lékařskou misí a úřadem kazatele spasitelného poselství. Ať obě spolu splynou, když vydají pozvání: „Pojďte, neboť všechno je již připraveno.“ Ony mají být tak neoddělitelně spolu spojeny jako paže s tělem. *CH 516.1*

Dílo jako celek

Pán potřebuje všemožné obratné pracovníky. „*A onť dal některé zajisté apoštoly, některé pak proroky, jiné pak evangelisty, jiné pak pastýře a učitele, pro spořádání svatých k dílu služebnosti, pro vzdělání těla Kristova, až bychom se sběhli všichni v jednotu víry a známosti Syna Božího, v muže dokonalého, v míru postavy plného věku Kristova.*“ (Ef 4,11-13) *CH 516.2*

Každé dítko Boží by mělo vykazovat posvěcenou schopnost úsudku, aby dovedlo pohlédnout dílo jako celek, a poměr jednotlivých částí k sobě navzájem, aby se ničeho nedostávalo. Pole je veliké a má se konat veliká reformační díla ne na jedné, nebo dvou částech území, nýbrž všude. Lékařská misie je částí této reformy, ale neměla by nikdy služebníky evangelia vytlačit z jejich vlastního pracovního pole. Výchova žáků pro lékařskou misii není úplná, nejsou-li vychováváni k tomu, aby pracovali ve spojení s kazatelským úřadem a se sborem, a úspěch těch, kteří se připravují na kazatelský úřad, velice by stoupl, kdyby byli vyučováni o tomto velkém a důležitém předmětu zdraví. Vliv Ducha svatého je nutný, aby se dílo nacházelo ve správné rovnováze a na každém úseku dobře pokračovalo. *CH 516.3*

„Semkněte se“

Dílo Páně je jednotu a jeho lid by měl být rovněž jednotný. Pán nenařídil, aby jedna část poselství byla nezávisle nesena kupředu nebo měla všechno ostatní vstřebat. Při svém působení Kristus spojoval lékařskou (službu) misii a kazatelským úřadem. Vyslal dvanáct apoštolů a později 70, aby lidem kázali spasitelné poselství; a dal jim moc uzdravovat nemocné a d'ábly vyhánět v jeho jménu. Právě tak v dnešní době měli by poslové Páně vykonávat Jeho dílo. Dnes slyšíme poselství: „*Jakož mne poslal Otec, tak i já posílám vás. A to pověděv, dechl a řekl jim: Přijmete Ducha svatého.*“ (J 20,21.22) *CH 517.1*

Satan bude konat vše možné, aby od sebe oddělil ty, které Bůh se snaží sjednotit. Nesmíme se dát svést jeho lstivými úklady. Je-li lékařská misie konána jako část spasitelného poselství, pak budou lidé světa vidět dobré, jež se koná; budou přesvědčeni o jeho pravosti a budou ho podporovat. *CH 517.2*

Bližíme se ke konci světových dějin. Bůh proto vyzývá všechny, aby vysoko pozdvihli korouhev, která nese nápis: „*Tu je trpělivost svatých, tu jsou ti, kteříž ostříhají přikázání Božích a víry Ježíšovy.*“ Vybízí svůj lid, aby pracoval v dokonalém souladu. Vyzývá všechny, kteří pracují v lékařské části našeho díla, aby se spojili s kazateli; vyzývá kazatelský úřad, aby se v práci spojil s lékařskými misionáři a on vyzývá církve, aby jí udělenou úlohu převzala, když korouhev pravé reformy vysoko drží na vlastním poli a vycvičeným a zkušeným pracovníkům přenechá, aby se chopili práce na nových polích. Nic by se nemělo mluvit, co někoho zbavuje odvahy, neboť to je Kristu bolestné, odpůrci ale příjemné. Každý potřebuje duchovní křest; všichni by se měli zdržet káravých snižujících poznámek a shromáždit se kolem Krista, aby mohli pochopit velkou zodpovědnost, kterou musí nést jeho spolupracovníci. „Semkněte se, semkněte se“, to jsou slova našeho božského Učitele. Jednota je síla; nejednota naproti tomu znamená slabost a porážku. *CH 517.3*

Bud'me obezřetní

Při naší práci pro chudé a nešťastné musíme být obezřetí, abychom nepřevzali zodpovědnost, kterou nemůžeme nést. Dříve než souhlasíme s plány a metodami, které vyžadují velká vydání prostředků, máme uvažovat, nesou-li také božskou pečeť. Bůh neschvaluje podporování jednoho odvětví díla bez ohledu na ostatní. On chce, aby lékařská misie připravila cestu hlásání zachraňující přítomné pravdy a trojandělského poselství. Půjdemo-li dle tohoto plánu, pak nebude poselství ani zatemněno (zastíněno), ani nebude bráněno jeho pokroku. – 6T 288-293 CH 518.1

Bůh nepotřebuje četné ústavy, velké budovy a velký náklad, nýbrž svorné jednání zvláštního lidu, který si vyvolil a který je drahý v jeho očích. Každý člověk má stát na svém stanovišti a na svém místě a v souladu s Duchem Božím myslet, mluvit a jednat. Teprve potom bude dílo úplný souměrný celek. – 6T 288-293 CH 518.2

Slovo napomenutí vedoucímu lékaři

Melbourne, Austrálie,

3. února 1898

Drahý bratře,

dostala jsem zvláštní světlo o nebezpečí, jež ti hrozí, že ztratíš ze zřetele dílo pro přítomný čas. Stavíš přehradu, abys oddělil své dílo od těch, které ve sboru vychováváš. Toto nesmí být. Ti, kteří přijímají naučení k tomu, aby si uvědomili, že jejich vzdělání má je připravit k lepší spolupráci s Božími služebníky. Můj bratře, musíš pamatovat, že Pán má na zemi svůj lid, který má v účtě, avšak tvá slova a způsob, jak je často projevuješ, vzbuzují nedůvěru v postavení, které máme jako lid. Jsi v nebezpečí, že se přestaneš držet víry jednou dané svatým a víra tvá ztroskotá. Slyšela jsem slova: „Velice nepatrná trhlina způsobí potopení lodě. Jedno jediné slabé místo znehodnotí celý řetěz.“ CH 519.1

Vzdělávej zdravotní misionáře

Můj bratře, pamatuj, že zdravotně misijní dílo nemá odvádět lidi od kazatelské služby, nýbrž uvést je do pole lépe připravené k této službě právě poznáním zdravotně misijního díla. Mladí lidé by měli obdržet výchovu ve zdravotně misijním odvětví a pak jít spolupracovat s kazateli. Neměli by být ovlivnění, aby se odevzdali výlučně dílu vyhledávání mravně upadlých a ponížených. Tuto práci můžeme najít všude a má být spojena s dílem přípravy lidu, aby si biblickou pravdu učinil svoji obranou proti mudrování nevěřících a členů odpadlé církve. Třetí anděl má vyjít s velikou mocí. Žádný by neměl toto dílo ignorovat, anebo pohlížet na něj jako na bezvýznamné. Pravda má být zvěstována světu, aby mužové a ženy viděli světlo. CH 519.2

Dílo pro dnešní dobu

Co říká Pán v 58. kapitole Izaiáše? Celá tato kapitola je vrcholně důležitá. Pán se ptá: „*Není-li to půst, kterýž oblíbují: Rozvázati svazky bezbožnosti, roztrhnouti snopky obtěžující a potřené propustiti svobodné, a tak všelijaké jho abyste roztrhli? Není-liž: Abys lámal lačnému chléb svůj, a chudé vypověděné abys uvedl do domu? Viděl-li bys nahého, abys jej přioděl, a před tělem svým abys se neskrýval. Tehdáž se vyrazí jako jitřní záře světlo tvé, a zdraví tvé rychle zkvetne; předcházeť tě zajisté bude spravedlnost tvá, a sláva Hospodinova zběře tě. Tehdy volati budeš, a Hospodin vyslyší tě; zavoláš a řekneť. Ted' jsem. Jestliže vyvržeš zprostřed sebe jho, a vztahování prstů, a mluvení nepravostí.*“ CH 520.1

„*Jestliže odvrátíš od soboty nohu svou, abys nevykonával líbosti své v den svatý můj, anobrž nazveš-li sobotu rozkoší, a svatou Hospodinovi slavnou, a budeš-li ji slaviti tak, abys nečinil cest svých, ani vykonával, co by se líbilo, ani nemluvil slova: Tehdy rozkoš míti budeš v Hospodinu, a uvedu tě na vysoká místa země, a způsobím to, abys užíval dědictví Jáкова otce svého; nebo ústa Hospodinova mluvila.*“ (Iz 58,6-9.13.14) CH 520.2

Toto je naším dílem. Světlo, které máme o třetím andělském poselství, je pravé světlo. Znamení šelmy je přesně tím, co jsme pod ním rozuměli. Ne všechno, co se tohoto týká je již pochopeno a nebude pochopeno, dokud se svitek nerozvine; avšak v našem světě má být uskutečněno nejslavnější dílo. Bůh přikazuje svým služebníkům: „*Volej vším hrdlem, nezadržuj, jako trouba po-*

vyš hlasu svého, a oznam lidu mému převrácenost jejich a domu Jákobovu hříchy jejich.“ (Iz 58,1)
Má být zvěstováno poselství, které probudí církev. Nutno vynaložit všechno úsilí, aby bylo přineseno světlo nejen našemu lidu, nýbrž světu. Byla jsem poučena, že proroctví Daniela a Zjevení by mělo být vytištěno v malých knihách s potřebnými vysvětlivkami a rozesláno do celého světa. I náš lid potřebuje mít jasné světlo. CH 520.3

Žádná změna v Božím díle

V hlavních rysech Božího díla nemá být žádná změna. Ono má stát tak jasné a odlišné, jak ho učinilo proroctví. Nemáme vstupovat do žádného společenství se světem v domněnání, že takovým způsobem bychom mohli vykonat v díle. Můj bratře, stojíš-li v cestě jako překážka pokroku díla v odvětvích, které určil Bůh, velice Ho zarmoutíš. Varovné poselství musí být zvěstováno, a když jsi věrně splnil své pracovní poslání, nemáš bránit jiným Božím služebníkům, aby šli a konali dílo, které konat mají. Práce pro mravně postižené a padlé nemá být tím nejhlavnějším a vše důležitým zájmem. Tato práce má být spojena s dílem vyučování sborů. Náš lid má být poučen, jak pomáhat nuzným a trpícím. CH 521.1

Žádný úsek naší víry, který nás učinil, čím jsme, nemá být oslaben. Máme staré mezníky pravdy, zkušenost i povinnost a máme pevně stát na stráži svých zásad v plném pohledu na svět. Se srdcem naplněným zájmem a starostí máme zvěstovat pozvání těm, kteří jsou na cestách i mezi ploty. Zdravotně misijní dílo musí být konáno. Avšak toto je pouze jedna část díla, které nutno konat a nemá být vším a ve všem. Dílu Božímu má být tím, čím je ruka tělu. V kazatelské službě mohou být nehodní jednotlivci a přece žádný nemůže přehlížet tuto kazatelskou službu, aniž by nepřehlížel Boha. CH 521.2

Můj bratře, jsi mi představen v nebezpečném postavení, že stojíš mimo náš lid a domníváš se, že jsi dokonalým celkem. Jestliže se však spojíš s těmi, kdo smýšlí podobně jako ty, mimo církev, která je tělem Kristovým, vytvoříš společenství, které se rozpadne; neboť jediné ta jednota stojí, kterou vytvořil Bůh. Ti, kteří přijímají výchovu ve zdravotním odvětví, slyší čas od času poznámky, které oddělují církev a kazatelskou službu. Tyto poznámky jsou semenem, které vzklíčí a přinese ovoce. Studenti by měli být lépe vzděláni, aby si uvědomili, že církev Kristova na zemi má být respektována. Potřebují jasně poznat důvody naší víry. Toto poznání musí mít, chtějí-li platně sloužit Bohu. Naučení za naučením, příkaz za příkazem, musí přijmout biblický důkaz pravdy, jaká je v Ježíši. CH 522.1

Prosím tě, nevštěpuj v mysl studentů představy, které podkopají důvěru v Boží povolání služebníky. Toto však zcela určitě děláš, ať si to uvědomuješ nebo ne. Ve své prozřetelnosti Pán tě postavil tam, kde můžeš vykonat dobré dílo pro Něho ve spolupráci s evangelizační službou a zvěstovat pravdu mnohým, kteří by ji jinak nepoznali. Dolehnou na tebe pokušení, aby ses domníval, že za účelem rozšíření zdravotně misijního díla musíš stát mimo církevní organizaci a kázeň. Takový postoj by tě uvedl na nezdravou půdu. Dílo vykonané pro ty, kteří přicházejí k tobě pro radu, není plné, nebudou-li vedeni ke spolupráci v církvi. CH 522.2

Zdravotně misijní dílo nemá být tím nejdůležitějším. V tomto ženeš věc do krajnosti. Velké dílo má být vykonáno. Publikace, zvěstující pravdu, mají být všude rozšířeny. Zdravotní studenti by neměli být povzbuzováni rozšiřovat pouze knihy o zdravotní reformě. Dávej pozor, abys neprováděl své vlastní plány a nepřehlížel plány Boží. – 8T 158-162 CH 523.1

Odboj proti zdravotní reformě

Hned na začátku byl v srdci některých odboj proti zdravotní reformě. Pociťovali tutéž vzpouru jako Izraelci, když jim na jejich cestě z Egypta do Kanaánu byly omezeny jejich choutky. Formální následovníci Kristovi, kteří po celý život sledovali vlastní záliby a vlastní zájmy, vlastní pohodlí a vlastní choutky, nejsou ochotni změnit své počínání a žít k Boží slávě napodobováním sebeobětavého života svého neomylného Vzoru. Křesťané dostali dokonalý příklad, který mají následovat. Slova a skutky Kristových následovníků jsou potrubím, kterým se do světa dostávají zásady pravdy a svatosti. Jeho následovníci jsou solí země a světlem světa. – 2T 394 CH 523.2

Neoddělené dílo

V díle evangelia Pán používá různé nástroje a tyto nástroje nemá nikdo rozdělovat. Nikdy by nemělo být vybudováno žádné na církvi nezávislé sanatorium. Naši lékaři mají být pracovně zajedno s kazateli evangelia. Jejich úsilím mají být zachráněny duše, aby jméno Boží bylo vyvýšeno.

CH 524.1

Lékařské misijní dílo žádným způsobem nemá být odděleno od služby evangelia. Pán určil, že toto dvojí má být tak těsně spojeno, jako ruka s tělem. Bez tohoto spojení nic není úplné. Lékařské misijní dílo je ilustrací evangelia. CH 524.2

Bůh však nechtěl, aby misijní lékařské dílo zastínilo poselství třetího anděla. Rameno se nemá stát tělem. Třetí andělské poselství je evangelijní poselství po tyto poslední dny, a v žádném případě nemá být zastiňováno žádnými zájmy a pokládáno za bezvýznamné. Když je v našich ústavech cokoliv nadřazeno třetímu andělskému poselství, evangelium tam není onou velkou vůdčí mocí. CH 524.3

Kříž je středem všech náboženských institucí. Tyto instituce mají být pod dohledem Ducha Božího; v žádné instituci nemá být hlavou jediný člověk. Boží moudrost má lidi pro každé místo. CH 524.4

Skrze Ducha svatého každé dílo na Boží roli má být vznešené a šlechtivé a má svědčit o Pánu. Člověk se musí podříditi vládě věčné moudrosti, jejíž pokyny má poslouchat do všech důsledků. CH 524.5

Snažme se porozumět, jakou přednost máme, smíme-li chodit a pracovat s Pánem. I když evangelium obsahuje zjevnou vůli Boží, nic není platné lidem vznešeným nebo nízkým, bohatým či chudým, nebudou-li podřízeni Bohu. Ten, kdo přináší svým spolubližním lék proti hříchu, sám musí být předně ovlivněn Duchem Božím. S veslem si nikdo nemůže hrát, nevede-li ho Božská ruka. Nemůže účinně pracovat, nemůže plnit vůli Boží v souladu s nebeskou moudrostí, nedoví-li se, ne z lidských zdrojů, nýbrž z nekonečné moudrosti, že Bůh souhlasí s jeho plány. CH 525.1

Boží dobrotivý záměr řídí každé odvětví jeho díla. Zákon vzájemného závislého vlivu musíme uznat a poslouchat. Žádný zajisté z nás není sám sobě živ. Nepřítel použil řetěz závislosti, aby držel lidi pospolu. Spojili se za účelem zničit Boží obraz v člověku, odporovat evangeliu převrácením jeho zásad. V Božím slově jsou představeni svázání ve svazku ke spálení. Satan spojuje své síly k zatracení. Jednota Božího vyvoleného lidu byla velice otřesena. Bůh dává lék. Tento lék není jediným vlivem z mnoha vlivů a na stejné úrovni s nimi; je to vliv nad všechny ostatní vlivy na tváři země, nápravný, povznášející a zušlechťující. Ti, kteří pracují v evangeliu, měli by být povznesení zásadami. S Kristem pracují jako Boží spolupracovníci. Takto Pán chce svázat své následovníky, aby mohli být mocí k dobru. Aby každý konal svůj podíl a přece by se všichni těšili, že jsou závislí od Hlavy. – 6T 240-242 CH 525.2

Příklad zdravotního misionáře

V Kristově době nebyla ve Svaté zemi žádná sanatoria. Kamkoliv však velký Lékař šel, všude šířil ozdravující vliv, který lidi uzdravoval z každé nemoci, duchovní i tělesné. Tímto vlivem pomáhal těm, které tísnila moc nepřitele. Každým větším anebo menším městem, každou vesnicí, kterou přešel, s péčí laskavého otce, vkládal ruce na trpící, uzdravoval je a povzbuzoval slovy nejněžnějšího soucitu a slitování. Jak vzácnými byla pro ně Jeho slova. Z Jeho nitra vycházel proud léčivé moci, která uzdravovala nemocné. Uzdravoval muže i ženy neváhavou ochotou a s velkým potěšením, protože byl rád, že může trpícím navrátit zdraví. CH 526.1

Ustaranost jeho příbuzných

Velký Lékař pracoval nepřetržitě, tak se vyčerpával – a často bez jídla – až se někteří z Jeho přátel obávali, že takové vypětí dlouho nevydrží. Jeho bratři se to dozvěděli a slyšeli i v obviněních farizeů, že satanskou mocí vyhání demony. Těžko nesli pohanění, které na ně dopadalo pro jejich příbuzenství s Ježíšem. Rozhodli se, že ho musí přesvědčit anebo donutit, aby s touto prací přestal a naváděli Marii, aby se připojila k nim, v domnění, že z lásky k ní se jim podaří ovlivnit ho k větší opatrnosti. CH 526.2

Ježíš právě poučoval lid, když mu jeho učedníci oznámili, že venku je jeho matka i bratři a že chtějí s ním mluvit. On věděl, co je v jejich srdcích a „*On pak odpovídaje, řekl tomu, kterýž jemu*

pověděl: Kdo jest matka má? A kdo jsou bratři moji? A vztáhna ruku svou na učedníky své řekl: Aj, matka má i bratři moji. Nebo kdož by koli činil vůli Otce mého nebeského, ten jest bratr můj, i sestra má, i matka má“ (Mt 12,48-50). CH 526.3

Syn Boží ostře pociťoval nepřátelství zapálené v lidském srdci proti evangeliu a to Mu v jeho domově působilo největší utrpení, protože měl srdce plné dobroty a lásky a v rodinných vztazích si cenil ohleduplnost. Jeho bratři při své omezenosti nemohli ani tušit poslání, které přišel plnit a proto nemohli s Ním soucítit v jeho zápasech. CH 527.1

Nepřátelství farizeů

Některým z těch, které zdravil, přikázal, aby o tom nikomu nic neříkali. Věděl, že čím více farizeové a saduceové i zákoníci slyšeli o jeho zázracích, tím více se mu budou snažit překážet. Avšak navzdory Jeho napomenutím „*rozhlášovala se více řeč o něm, a scházeli se zástupové mnozí, aby jej slyšeli, a uzdravováni byli od něho od svých nemocí*“ (L 5,15). Stále znovu Ho sledovali kněží, kteří dávali najevo svůj odpor vůči Němu, aby podnítili nepřátelství lidu. Když však už dále nemohl být v bezpečí na jednom místě, šel na jiné. CH 527.2

I my při zdravotně misijní práci narážíme na podobný odpor, na který narážel Kristus. On pravil: „*Budete v nenávisti všechněm pro jméno mé, ale kdož setrvá až do konce, ten spasen bude. Když se pak vám budou protiviti v tom městě, utecte do jiného. Amen zajisté pravím vám, nezchodíte měst Izraelských, až přijde Syn člověka.*“ (Mt 10,22.23) CH 527.3

Kristův život a Jeho služba nemocným jsou nerozlučně spojeny. Podle světla, které jsem obdržela, vím, že mezi zdravotně misijní prací a službou evangelia by měl být stálý úzký vztah. Úzce spolu souvisí jako jedno posvátné dílo a nikdy nemají být rozděleny. Ti, kteří tvrdí, že následují Spasitele, mají přijmout a v životě uplatňovat nebeské zásady. On sám svým příkladem ukázal, že zdravotně misijní dílo nemá zaujmout místo zvěstování evangelia, ale má s ním být spjato. Kristus dal dokonalý příklad pravé zbožnosti, když spojil dílo lékaře a kazatele, když sloužil potřebám těla i duše a když uzdravoval tělesně nemocné a potom utěšoval slovy, přinášejícími zmítanému srdci pokoj. ... CH 528.1

Odkazujte na Ježíše

Stále bychom měli pamatovat, že úspěch zdravotně misijní práce spočívá v odkazování hříšníků na Muže Golgoty, který snímá hříchy světa. Hledíce na Něho budou proměněni na Jeho podobu. Naším cílem při budování sanatorií je povzbuzovat nemocné a trpící, aby pohlíželi na Ježíše a žili. Pracovníci ústavů by měli stále obracet zřetel, tělesnou i duševní nemocí znechucené trpitele, na Krista, toho velkého Lékaře. Odkazujte je na Toho, který může uzdravit z tělesných i duševních nemocí. Vyprávějte jim o Tom, který v bolesti s nimi soucítí. Povzbudte je, aby se odevzdali do péče Toho, který svůj život obětoval, aby jim zpřístupnil život věčný. Stále usměrňujte jejich mysl k Tomu „milovanému, prvému z deseti tisíců“. Hovořte o Jeho lásce, vyprávějte o jeho spásné moci. CH 528.2

Pán chce, aby každý pracovník vykonal, kolik jen může. Ti, kteří neprodělali nějaký zvláštní výcvik v některém z našich zdravotních ústavů, mohou se domnívat, že dokážou jen málo; ale moji drazí spolupracovníci, pamatujte, že v podobenství o hřivnách Kristus neřekl, že všichni služebníci obdrželi stejný počet hřiven. Jednomu dal pět, druhému dvě a dalšímu jednu. Máte-li jen jednu hřivnu, zužitkujte ji rozvážně tím, že ji dáte „penězeměnci“. Nikdo nemůže vykonat tolik, co jiný; každý však má vykonat, co může, aby odrazil příliv nemocí a utrpení, které zaplavují náš svět. Pojdte na pomoc Hospodinu, proti mocnostem temnosti. Bůh chce, aby každé Jeho dítě bylo rozumné a moudré, aby se ve světě s neomylnou jasností a mocí zjevovala Jeho sláva. ... CH 529.1

Kristus zmocnil svou církev, aby konala totéž dílo, které konal On za své služby. On je dnes tímtež soucítěním lékařem, kterým byl za svého pozemského pobytu. Trpícím bychom měli doporučovat k tomu, aby pochopili, že v Něm je léčivý balzám na každou nemoc, léčivá moc pro každou bolest. – RH June 9, 1904 CH 529.2

Evangelium v praktickém životě

Když jsme byli poprvé upozorněni na zdravotní reformu, asi před 35 lety, světlo, které jsem obdržela, bylo obsaženo v těchto slovech Písma: „*Duch Panovníka Hospodina jest nade mnou, protože pomazal mne Hospodin, abych kázal evangelium tichým. Poslal mne, abych uvázal rány skoušených srdcem, abych vyhlásil jatým svobodu, a vězňům otevření žaláře, abych vyhlásil léto milostivé Hospodinovo, a den pomsty Boha našeho, abych těšil všechny kvílící, abych způsobil radost kvílícím Sionským, a dal jim okrasu místo popele, olej veselého místo smutku, oděv chvály místo ducha sevřeného. I nazváni budou stromové spravedlnosti, štípení Hospodinovo, abych oslavován byl. Tedy vzdělají pustiny starodávni, pouště staré spraví, a obnoví města zpuštěná, pustá po mnohá pokolení.*“ (Iz 61,1-4) CH 530.1

Ve světle, které jsem před dávným časem obdržela, bylo mi ukázáno, že náš lid, ti, kteří se přiznávají k přítomné pravdě, měli by konat toto dílo. Jak ho měli konat? Podle směrnic, které Kristus dal svým dvanácti učedníkům, když je svolal a vyslal kázat evangelium. CH 530.2

„*Svolav dvanácte učedníků svých, dal jim moc nad duchy nečistými, aby je vymítali, a aby uzdravovali všelikou nemoc, i všeliký neduh.*“ „*Těchto dvanácte poslal Ježíš, přikazuje jim, řka: Na cestu pohanů nechodte, a do měst Samaritánských nevcházejte. Ale raději jděte k ovce zahynulým z domu Izraelského. Jdouce pak, kažte, řkouce: Přiblížilo se království nebeské, d'ábelství vymítejte; darmo jste vzali, darmo dejte.*“ (Mt 10,1.5-8) CH 530.3

Potřebné reformy

Ve světle z předdávných dob mi bylo ukázáno, že na světě hrozivou měrou bude převládat nestřídmost a že každý člen Božího lidu se musí poctivě snažit o změnu návyků a způsobů. V té době jsem jídala maso dvakrát i třikrát denně a omdlávala jsem dvakrát anebo třikrát za den. Pán mi předložil všeobecný plán. Bylo mi ukázáno, že Bůh chce dát svým dětem zachovávajícím přikázání určitou změnu výživy a jestliže ji přijmou, velkou měrou se mezi nimi sníží výskyt nemocí a zmenší se utrpení. Bylo mi ukázáno, že toto dílo bude postupovat. CH 531.1

Potřebné sanatorium

V dalších letech přišlo světlo, že bychom měli mít sanatorium, zdravotní ústav, který měl být vybudován přímo v našem prostředí. Jím chtěl Pán Bůh svému lidu nabídnout správně pochopit zdravotní reformu. Jeho prostřednictvím jsem se měli též dostat do styku s jinými lidmi. Měli jsme mít ústav na uzdravování nemocných a to bez medikamentů. Bůh prohlásil, že on sám bude předcházet v tomto díle svůj lid. CH 531.2

Dílo se tedy pevně rozmáhalo. Byla otevřena cesta, aby se ho naše sbory chopily. Zdravotní reformu jsem zvěstovala všude, kam jsem přišla. Při našich stanových shromážděních jsem hovořila v neděli odpoledne a zvěstovala jsem poselství střídmosti v jídle, pití a v odívání. To bylo poselství, které jsem přinášela poslední roky před odchodem do Austrálie. CH 531.3

Byli však takoví, kteří nepřijali Boží světlo. Mezi návštěvníky našich stanových shromáždění byli lidé, kteří nepatřičně jedli a pili. Jejich strava nebyla v souladu se světlem od Boha a nemohli ocenit pravdu v jejím závažném, posvátném dosahu. CH 532.1

Požehnání pro všechny

Tak postupně přibývalo světla. Stále znovu přicházelo poučení, že naše zdravotní ústavy mají být pro všechny lidi. V evangeliu Ježíše Krista je zahrnuta i práce ve prospěch nemocných. Když jsem slyšela, že dr. Kellogg se chopil lékařské misijní práce, povzbuzovala jsem ho celým srdcem a duší, neboť jsem věděla, že jen touto prací možno odstranit překážky ve světě proti našemu poznání. CH 532.2

V Austrálii jsme se v tomto ohledu snažili vykonat, co jsme mohli. usídlili jsme se v Coorabongu, a i tam, kde byli lidé od lékaře vzdáleni asi 25 mil a za návštěvu si sami museli platit 25 dolarů. Pomáhali jsme nemocným a trpícím, jak jsme jen mohli. Když lidé viděli, že se ve zdravotnictví vyznáme, přinášeli nám nemocné a my jsme se o ně starali. Tak jsme odstraňovali předsudky. ... CH 532.3

Lékařské misijní dílo je dílo průkopnické. Třeba ho spojit se službou evangeliu v praktickém životě. Velmi mě zarmoutilo, když jsem viděla, že náš lid se nechopil tohoto díla, jak by měl. ... CH 532.4

Celé nebe se zajímá o dílo, které pomáhá lidem v jejich utrpení. Satan se všemožně snaží ovládat lidi duševně i tělesně. Snaží se je připoutat ke kolům svého vozu. Smutno je mi při pohledu na naše sbory, které se měly srdcem, duší i prakticky spojit s lékařským misijním dílem. ... CH 532.5

Služba kazatelů podle evangelijního vzoru

Chci vám povědět, že nejdříve nebude možno pracovat kazatelsky, ale zdravotně misijně. Prací kazatele je kázat. Naši kazatelé mají pracovat podle zvěstovaného evangelijního plánu. ... CH 533.1

Nikdy nebudete kazateli podle evangelijního pořádku, dokud neprojevíte skutečný zájem o zdravotní-misijní práci, evangelium zdraví, požehnání a posilňování. Pojdte na pomoc Hospodinu proti silným mocnostem temnosti, aby se o vás neřeklo: „*Zlořečte Merozu, ... zlořečte velice obyvatelům jeho; nebo nepřišli na pomoc Hospodinu.*“ (Sd 5,23) ... CH 533.2

Směrnice, které jsem obdržela od Pána, mi dovolují s odvahou stát mezi vámi a oslovovat vás bez ohledu na to, jak hledíte na zdravotně misijní dílo. Chci vám říci, že zdravotně misijní dílo je Boží dílo. Pán chce, aby každý z Jeho služebníků se přidržel této linie. Chopte se zdravotně misijní práce a to vám umožní přístup k lidem. Jejich srdce budou dotknuta, když budete sloužit jejich potřebám. Tím, že jim pomáháte v utrpení, najdete příležitost svědčit jim o Ježíšově lásce. ... CH 533.3

Bůh pomůže těm, kteří milují pravdu, kteří se mu odevzdávají srdcem, duší i silou. Bůh bude mocně spolupracovat se svými služebníky, budou-li jejich srdce plná lásky k ubohým, ztraceným ovcím domu Izraelova. Vyhledejte odpadlé, ty, kteří jednou poznali cenu náboženství a vzdali se ho, a přineste jim poselství milosti. CH 533.4

Zvěst o Kristově lásce se dotkne struny v jejich srdcích. Kristus přitahuje lidi k sobě provazem, který spustil z nebe na záchranu lidstva. Kristovu lásku budeme moci změřit jen tehdy, podaří-li se nám změřit tento provaz. ... CH 534.1

Zdravotně misijní dílo, službu nemocným a trpícím, nemožno odloučit od evangelia. Bůh pomáhá těm, jejichž pozornost byla obrácena na tento předmět, aby měli mysl Kristovu, Kristův soucit. Kéž vám Pán pomůže rozpomenout se, že Kristus byl pracovník, že šel z místa na místo a uzdravoval nemocné. Kdybychom byli tak úzce spojeni s Kristem, jako jeho učedníci, Bůh by mohl působit skrze nás a uzdravit mnohé trpící. – GCB 202-204 CH 534.2

Ve víře a v pokoře

Kristovo evangelium má být prožíváno a uplatňováno v každodenním životě. Boží služebníci mají být zbaveni vší chladnosti a sobectví. Jednoduchost, tichost a krotkost mají v Božím díle velkou cenu. Snažte se spojit pracovníky v důvěře a lásce. Jestli toho nemůžete dosáhnout, zůstaňte sami upřímní a ostatní přenechejte Bohu. Pracujte ve víře a s modlitbou. Vyberte křesťanskou mládež a vycvičte ji, aby to byli pracovníci ochotní k souladu a ne pracovníci se železným srdcem. CH 534.3

Modlím se, aby Pán změnil srdce těch, kteří jestliže nezískají více milosti, upadnou do pokušení. Modlím se, aby obměkčil a ovládl každé srdce. Musíme žít v úzkém společenství s Bohem, abychom milovali jedni druhé, jako Kristus miloval nás. Jen takto svět pozná, že jsme Jeho učedníky. – 9T 218, 219 CH 534.4

Získání přístupu

Mám velký zájem o výchovu studujících medicínu s misijním zaměřením. Právě tímto způsobem možno pravdu uvést tam, kam by se jinak nedostala. CH 535.1

Z Boží prozřetelnosti smím chápat, že zdravotně misijní dílo má být jakýmsi mohutným klíčem, umožňujícím přístup k nemocné duši. CH 535.2

Jaké užitečné pole se otvírá před zdravotním misionářem! Ježíš Kristus byl v každém smyslu slova misionářem nejpovolanějším a se svou misijní prací spojoval službu lékaře uzdravujícího nemocné. Mnozí v Kristově době nechtěli poznat svůj ztracený stav. Když byl Kristus mezi nimi jako mocný Lékař tělesného utrpení, jakož i nemocí způsobených hříchem, někteří nechtěli přijít k

Němu, aby našli život. Nechtěli se dát osvětit. Tak tomu bude i dnes. Někteří nebudou uzdraveni ze svých duchovních nemocí. CH 535.3

Každý lékař může a měl by být křesťanem a jestli jím je, přináší s sebou lék na uzdravení duše i těla. Koná dílo apoštola i lékaře. Jak velmi je potřebná vzácnost čistého a neposkvrněného náboženství, aby duchovní učitel mohl sloužit duchovním potřebám a přitom odstraňovat utrpení těla! Jak osvěživě působí na trpícího a zmítaného člověka slova naděje, slova, kterými Bůh oslovuje trpícího, a když slyší modlitby vysílané za něho! Jak důležité je, aby se čilý misionář vyznal v léčení nemocí, které tísní lidské tělo, aby spojoval lékaře připraveného léčit nemocné s věrným, svědomitým pastýřem stáda, aby dílo mělo posvátný ráz a bylo dvojnásobně účinné. CH 535.4

Pán ve své velké dobrotě a neposkvrněné lásce naléhavě připomínal svým lidským nástrojům, že misionáři nejsou důkladně vzděláni, jestliže nedovedou léčit nemocné a trpící. Kdyby se toto bylo pokládalo za důležité odvětví výchovy v misijním směru, mnozí, kteří přišli o život, mohli žít. Kdyby byli chápali, jak odstraňovat utrpení těla a jak v příčině vidět i následek, mohli svým porozumějším poznáním lidského těla a způsobem ošetření jeho nemoci najít přístup k mnohé stísněné mysli, ke které by se jinak nedostali. CH 536.1

Velký Lékař při každém pracovníku

Ten nejhlavnější Lékař je po boku každého pravého, upřímného, bohabojného praktika, který se podle svých získaných vědomostí snaží odstraňovat utrpení z lidského těla. On, Hlava všech lékařů, je připraven podávat balzám z Galád. On vyslyší modlitby lékaře a misionáře, bude-li tím oslaveno Jeho jméno, a život trpícího bude prodloužen. Bůh je nade vším, On je pravou hlavou misijního lékaře a skutečně bude požehnán ten lékař, který se spojil s hlavním Lékařem, který se u něho učil nejen ošetřovat trpící těla, ale i pozorovat duchovní život lidí, rozumět, jak použít předpis a jako pomocný pastýř používat balzám z Galad na uzdravení ran, které hřích způsobil na duši, jakož i na těle trpícího lidstva, uštknutého hadem. Jak je důležité, aby lékař byl člověkem zbaveným sobectví, který správně chápe smíření Ježíše Krista, aby mohl vyvýšit Ježíše zoufalé duši, aby byl člověkem spojeným s Bohem. Jaký poklad má v znalostech ošetřování tělesně nemocných i v poznání plánu spasení. Spočíváním v Ježíši jako ve svém osobním Spasiteli, může vést jiné k naději, správné víře, odpočinku a pokoji a novému životu v Ježíši Kristu. ... CH 536.2

Pán potvrzuje úsilí posvěceného pracovníka, věrného pastýře. I kdyby měl málo času na kázání, může však uskutečnit kázání, která budou mnohem mocnější. Pravda vyjádřená živými, nesobeckými skutky, je nejmocnějším argumentem ve prospěch křesťanství. Uzdravování nemocných a pomoc trpícím odpovídají Kristovým směrnicím a představují nejmocnější evangelijní pravdy; je to zpříkladnění Kristova poslání a díla na zemi. Umět tišit lidské utrpení, znamená otvírat nespočetné dveře, kde si pravda může najít v srdci příbytek a lidé mohou být zachráněni pro život – život věčný. Takto je možno se dostat i k nejzatvrzelejším a zdánlivě nejhříšnějším lidem a chápat něco z tajemství zbožnosti a stát se tak laskavým, že lidé nebudou mít pokoj, dokud nebudou znát Ježíše Krista a Jeho spásnou milost. ... CH 537.1

Měla by se utvořit skupina, nějak na způsob „Společnosti křesťanské snahy“ a mělo se vědět, co každá zodpovědná lidská bytost může vykonat, jak si všímá a zužitkovává příležitosti práce pro Pána. On má vinici, ve které každý může vykonat dobré dílo. Trpící lidstvo potřebuje všude pomoc. – Medical Missionary Work (1893) CH 537.2

Zdravotně misijní evangelisté

Mladé lidi s praktickými vědomostmi o ošetřování nemocných je třeba nyní poslat do evangelijního, zdravotně misijního díla, aby spolupracovali se zkušenějšími, evangelijními pracovníky. Jestliže tito mladí lidé budou celou duší zkoumat Slovo, stanou se úspěšnými evangelisty. Kazatelé, se kterými tito mladí lidé pracují, mají jim dát tutéž příležitost naučit se, jako dal Eliáš Elizeovi. Mají jim ukázat, jak zvěstovat pravdu jiným. Kde je možno, tito mladí lidé by měli navštívit nemocnice a v některých případech se mohou na chvíli k nim připojit a nezištně pracovat. CH 538.1

Nejčistší příklad nesobeckosti musí nyní projevit naši zdravotně misijní pracovníci. Na základě získaných vědomostí a praxí ověřených zkušeností, mají jít ošetřovat nemocné. Při práci po domech

najdou přístup k mnohým srdcím. Mnozí budou osloveni, kteří by jinak nebyli uslyšeli poselství evangelia. CH 538.2

Povzbuzení mladým pracovníkům

Mnoho dobra mohou vykonat ti, kteří nemají lékařský diplom. Někteří se mají připravit jako kompletní lékaři. Mnozí pod jejich vedením mohou vykonat dobrou práci, bez velké ztráty času na studium, které se v minulosti pokládalo za nutné. CH 538.3

Mnozí půjdou pracovat pro Pána, kteří nemohli pravidelně studovat ve škole. Bůh pomůže těmto pracovníkům. Získají vědomost z vyšší školy a budou uzpůsobeni zastat své místo v řadách pracovníků jako ošetřovatelé. Ten velký zdravotní Misionář vidí každé úsilí vynakládané na přístup k lidem pomocí zásad zdravotní reformy. CH 538.4

Na světě se dějí rozhodující změny. Pán oznámil, že „obráť a rozvrátí“. Pokorní lidé, kteří dosud byli utlačeni, musí nyní dostat příležitost stát se pracovníky. CH 539.1

Těm, kteří jdou do zdravotně misijní práce, bych chtěla připomenout: Služte Pánu Ježíši Kristu posvěceným chápáním spolu se služebníky evangelia a s tím velkým Učitelem. Ten, který vás poslal, vám dá rozumnost a chápání, jestliže se zasvětíte jeho službě a pustíte-li se pilně do práce a studia, činíce, co můžete, abyste pomohli nemocným a trpícím. CH 539.2

Těm, kteří jsou unavení hříšným životem, ale nevědí, kam se obrátit o pomoc, představte soucitného Spasitele, plného lásky a něhy, toužícího přijmout ty, jež k Němu přicházejí se stísněným srdcem a zkroušeným duchem. Chopte je za ruku, pozvedněte je, vzpružte slovem naděje a povzbuzení. Pomožte jim chopit se ruky Toho, který pravil: „*Sváže sílu mou, aby učinil se mnou pokoj, aby pokoj učinil se mnou.*“ (Iz 27,5) CH 539.3

Kristus praví: „*Hle, přijdu brzy a moje odplata se mnou, abych odplatil každému podle jeho skutků.*“ Bůh nás vyzývá, abychom zvěstovali: „*Přijdiž Pane Ježíši.*“ Bůh pro svůj lid učiní mnohem víc, bude-li v Něho věřit. – RH Nov. 19, 1903 CH 539.4

Metody a plány

Ve všech našich sanatoriích by měla být práce takového charakteru, aby získávala lidi pro Ježíše Krista. V našich zdravotních ústavech máme rozsáhlé misijní pole, protože zde lidé ze všech krajů přicházejí získávat své zdraví. Nejlepší pomocníci v našich sanatoriích jsou ti, kteří chtějí mít Písmo za svého průvodce, ti, kteří svými duševními i mravními schopnostmi budou usilovat o pokrok správným způsobem. CH 540.1

Pracovníci v sanatoriích by měli pamatovat, že cílem zřizování těchto ústavů není jen pomoc trpícím a uzdravení z nemoci, ale i spása lidí. Duchovní ovzduší těchto ústavů mělo by být takové, aby muži i ženy, přicházející do sanatorií za účelem tělesného uzdravení, pochopili, že potřebují i duchovní uzdravení. CH 540.2

Zvěstovat evangelium znamená víc, než si mnozí myslí. Je to širé, dalekosáhlé dílo. Naše sanatoria mi byla představena jako nejúčinnější prostředky šíření evangelijního poselství. CH 540.3

Dílo skutečného zdravotního misionáře je velkou měrou duchovní dílo. Zahrnuje modlitbu i vkládání rukou; tento pracovník by tedy měl být tak posvátně oddělený k své práci jako služebník evangelia. Ti, kteří byli povoláni konat dílo misijních lékařů, mají být odděleni jako takoví. To je posílí proti pokušením odejít ze sanatoria a jít do soukromé praxe. Žádné sobecké pohnutky by se neměly připustit, aby odlákaly pracovníka z jeho zodpovědného místa. Zdravotní dílo vykonávané ve spojitosti se zvěstováním třetího andělského poselství, má dosáhnout obdivuhodných výsledků. Má to být posvěcující, sjednocující dílo, zodpovídající dílu, které Kristus, hlava církve, poslal konat první učedníky. CH 540.4

Svolejte tyto učedníky, Kristus je vyslal se slovy: ... „*Jdouce pak, kažte, řkouce: Přiblížilo se království nebeské. Nemocné uzdravujte, malomocné čistě, mrtvé křestě, d'ábelství vymítejte; dar-mo jste vzali, darmo dejte.*“ „*Aj, já posílám vás jako ovce mezi vlky; protož buďte opatrní jako hadové, a sprostní jako holubice.*“ (Mt 10,7.8.16) CH 541.1

Je dobré pro nás číst tuto kapitolu a dovolit, aby nás její naučení připravilo k tomu, co máme konat. První učedníci vyšli na Kristův příkaz, s Jeho pověřením. Jeho duch jim měl připravit cestu.

Měli si uvědomovat, že s takovým poselstvím a takovým požehnáním pro lidi, aby měli být vítáni v lidských příbytech. ... CH 541.2

Sdružení mají zaměstnat zdravotní misionáře

V službě prvních učedníků Izrael obdržel božský dar; věrný evangelista vykoná dnes podobné dílo v každém městě, kam naši misionáři vstoupí. Je to dílo, které jsme se do jisté míry snažili konat při některých našich sanatoriích, ale v těchto odvětvích je třeba získat mnohem rozsáhlejší zkušenost. CH 541.3

Nemohou předsedové našich sdružení umožnit žákům našich škol zapojit se do tohoto odvětví? Znovu a znovu mi to bylo představeno, že „by se měly zorganizovat skupiny a nejdůkladněji se vzdělat jako ošetřovatelé, evangelisté, kazatelé, kolportéři, studenti evangelia, kteří by zdokonalili charakter na božskou podobu“. Třeba vykonat velké dílo v odstraňování lidského utrpení a pomocí žáků vzdělávajících se a připravujících se na lékařské misionáře, se může lid mnohých měst seznámit s pravdami třetího andělského poselství. Posvěcení vůdcové a zkušení učitelé by měli vycházet s těmito mladými pracovníky v počátku a poučit je, jak mají pracovat. Jestliže ti, kteří mají bázeň Boží a uctívají Boha, vás pohostí, toto pohostinství možno přijmout. Tím se naskýtá příležitost k rozhovoru, na vysvětlení Písma, na zazpívání biblických písní a modlitbu s rodinou. Pro mnohé by takováto práce byla požehnáním. CH 541.4

Každý pracovník, pouštějící se do této práce, by si měl uvědomit, že ho posílá Bůh právě tak, jako poslal první učedníky. Boží oko je sleduje a Jeho duch je provází. ... CH 542.1

Jsem vděčná při pomýšlení na přednosti ve školách zřízených při našich sanatoriích, takže dílo těchto dvou výchovných ústavů se může splnit. Žáci těchto škol při získávání poznání přítomné pravdy, mohou se též naučit, jak být zdravotním pracovníkem těm, kteří potřebují pomoc. CH 542.2

Jestliže někdy byl čas na to, aby se naše dílo konalo pod zvláštním vedením Ducha Božího, pak je to dnes. Ti, kteří žijí v pohodlí, by se měli probudit. Naše sanatoria by měla být tím, čím být mají – domovy, kde se hříšníkům podává uzdravení. To se stane, jestliže pracovníci budou mít živé spojení s tím Velkým Lékařem. – Medical Missionary Library, No.5, pp.14-16 (1906) CH 542.3

Lékaři a evangelisté

Povzbudivá slova jistému lékaři Nebe souhlasí s prací, kterou jsi konal v městech. To, co jsi vykonal, svědčí o tom, že kdyby naši lékaři a kazatelé mohli spolupracovat při zvěstování pravdy lidem, mnohem více by bylo osloveno, než stačí vliv kazatele pracujícího osamoceně. Věřím, že tvůj příklad v tomto ohledu mohou následovat jiní lékaři. CH 543.1

Nemusíš si myslet, že Pán tě odloučil od sanatoria proto, že jsi vynakládal víc přímého úsilí a na přístup k lidem v našich městech, kteří potřebují obrácení. Za toto dílo zvěstování poselství lidem jsi zodpovědným. Přestavuj Krista jako lékaře hříšníků. Ve své práci na tomto poli získáš širší a rozlehlejší vliv, než kdybys byl omezen na určitý ústav. CH 543.2

Obeznamování se s lidmi při shromážděních a zvěstování pravdy z lékařského hlediska ti dopomůže získat vliv a toto odvětví díla umožní, aby do našich sanatorií přišli lidé, kterým to může velmi prospět. Zaříd' se tak, abys mohl v tomto odvětví práce působit volně a tak, že tvoje nepřítomnost nebude ústavu na škodu. CH 543.3

Představ lidem potřebu odolávání pokušení chuti. Zde se mnozí neosvědčí. Vysvětlí, jak úzce souvisí tělo a duch a poukaž na potřebu udržovat obojí v nejlepším stavu. Zdravotní úvahy, které přednášíš ve shromážděních, budou jedním z nejlepších způsobů reklamy našich sanatorií. CH 543.4

Kristus nám dává příklad. Z Písma učil pravdám evangelia a též uzdravoval nemocné, kteří Ho přišli prosit o pomoc. On byl tím největším Lékařem, jakého svět poznal. A přece při léčení podával i spásnou pravdu. CH 544.1

Podobně by měli pracovat i naši lékaři. Konají dílo Páně, když působí jako evangelisté a poučují o tom, jak člověka může uzdravit Pán Ježíš. Každý lékař by se měl umět modlit ve víře za nemocné a přitom nemocného patřičně ošetřit. Současně by měl pracovat jako jeden z Božích služebníků, zvěstující pokání, obrácení a spásu duše i těla. Takto spojené úsilí mu rozšíří zkušenost a značně umocní jeho vliv. CH 544.2

Styk s lidmi

Jedno vím: Největším dílem našich lékařů je získat správným způsobem přístup k lidem ze světa. Svět hyne v hříchu a kdo se chopí díla v našich městech? Největším lékařem je ten, kdo kráčí ve šlépějích Ježíše Krista. *CH 544.3*

Ve všech našich městech je třeba vykonat určité dílo a ti, kteří dosud pracují a pokorně chodí s Bohem, usilující se denně vítězit, budou dennodenně dosahovat vzácných vítězství. Dílo konané v pokoře ponese Boží pečeť. Skryjme se v Bohu. Nade vše je jasné, že potřebujeme sjednocené lidi v práci, kterou třeba konat v našich městech. ... Pán je dlouho shovívavý k lidem a vážně vyzývá každého k pokání. Chopí se kazatelé a lékaři tohoto díla, které bylo sotva dotknuto? Kéž nám Bůh pomůže být věrnými a konat dílo, které je dnes nejdůležitější. *CH 544.4*

Dnes máme čas, abychom vynaložili rozhodné úsilí na probuzení lidí, kteří dosud nebyli varováni. Mnoho umění a úsilí se věnuje tištěnému slovu. To je správné, ale kdyby se více námahy věnovalo poslání oduševnělých misionářů zvěstovat pravdu, mnohem více lidí by bylo probuzeno a získáno pro pravdu. Dokud Ježíš slouží v pravé, nebeské svatyni, svým svatým Duchem působí skrze své pozemské posly. Tito lidé splní více, než tištěné slovo, jestliže půjdou v Kristově Duchu a Jeho moc. Kristus bude působit skrze své vyvolené služebníky a naplní je svým duchem, čímž se na nich splní jeho zaslíbení: „*Aj, já s vámi jsem po všechny dny, až do skonání světa.*“ (Mt 28,20) *CH 545.1*

Při zvěstování pravdy nevěřícím je správné, že jsou upozorněni na některé body, v kterých budou s námi souhlasit. Zásady, týkající se zdraví a střídmosti přivedou takové k zamyšlení a od těchto bodů je můžeme vést k pochopení závaznosti požadavku 4. přikázání. V tomto díle naši lékaři mohou pomoci. Když lidé pochopí hodnotu naučení týkajícího se zdravé životosprávy, získají důvěru k víře, že zvěstovatelé těchto zásad mají pravdu i v jiném směru. *CH 545.2*

Podle Božího plánu měli by se lékaři zběhlí v biblické pravdě spojit s kazateli pracujícími v městech a uceleně pomoci zvěstovat souladné poselství napomenutí, které dlužíme světu. Pro toto dílo by se měli vybrat někteří nejpovolnější lidé z našich ústavů. *CH 545.3*

Některým se to může zdát nerozvážené odvolávat odborné lékaře a posílat je do práce ve městech, i kdyby je vybraní lidé v ústavu zastoupili. Na dílo se však musíme dívat ze širšího hlediska a uvědomit si, že Pán vyzývá k zvláštnímu dílu v městech, k dílu, které vyžaduje úsilí prozíravých lidí a kteří v moci svatého Ducha mohou velkým shromážděním podat zásady zdravotní reformy. *CH 545.4*

U mnohých lidí velmi zapůsobí, když jim biblické pravdy zvěstuje vzdělaný lékař. Úspěch i moc provází toho, kdo spojí dílo lékaře i služebníka evangelia. Jeho dílo se samo vnucuje zdravému úsudku lidí. *CH 546.1*

Praktické pokyny lékařům

Trápí mě, že mysl našich lékařů poutá tolik věcí, které je zdržují od díla, které by podle vůle Boží měli konat jako evangelisté. Podle světla, které mi dal Pán, vím, že živý, posvěcený a odevzdáný kazatel zkušený v důvěře v Boha, je velmi potřebný. Sto pracovníků potřebujeme tam, kde je nyní jeden. Třeba vykonat velké dílo, dokud satanský odpor nezatarasí cestu a nepřejdeme i o dnešní pracovní možnosti. Čas rychle plyne. Máme mnoho publikací, ale Pán vyzývá muže i ženy v našich sborech, znajících světlo, aby se zapojili do skutečné misijní práce. V úplné pokoře by měli uplatnit své, Bohem jim dané hřivny při zvěstování poselství, které má v této době oslovit svět. *CH 546.2*

Doufám, že všechny své schopnosti uplatníš v tomto díle. Vysvětluj důležitost přítomné pravdy z lékařského hlediska. Vzdělaný lékař si najde přístup k lidem v našich městech, kam jiní nemohou. Poučuj o poselství zdravotní reformy. To lidi ovlivní. *CH 546.3*

Pán tě jistě povede, budeš-li se snažit konat Jeho vůli, i kdyby to mělo odporovat některým tvým tužbám a plánům. Na cestách i v práci podle Boží zásady se ti budou otvírat dveře příležitostí pro spojené úsilí kazatele i lékaře. *CH 547.1*

Jako v městě Bostonu, jakož i v jiných městech východu se i s manželkou zapojíš do zdravotně evangelizačního díla, budeš mnohem prospěšnější a tam si jasně uvědomíš svou povinnost. Do těchto míst se poselství prvního anděla dostalo s velkou mocí roku 1842 a 1843, a nadešel čas, aby se

třetí andělské poselství rozhlásilo po celém východě. Naše východní sanatoria mají mnoho práce. Poselství se má mocně šířit, protože dílo se blíží ke konci. *CH 547.2*

Svémi slovy bys měl vyvyšovat Boží Slovo. Žij podle zásad zdravotní reformy a zvěstuj je. Zvýrazni svou víru, ty slavné pravdy, s kterými křesťané všeobecně budou s tebou souhlasit. Při obhajování Boží pravdy máš být věřícím v každém ohledu příkladem. *CH 547.3*

Stále myslím na důležitost zahájení práce ve všech městech. Pán nám to mnoho let připomínal tuto povinnost, a přece v našich přelidněných střediscích vidíme jen poměrně malý výsledek. Jestliže se tohoto díla nechopíme rozhodněji, satan znásobí těžkosti, které nebude možno tak lehce překonat. Daleko zaostáváme za tím, co se v těchto dlouho zanedbávaných městech mělo vykonat. Práce bude mnohem těžší, než by byla bývala ještě před několika lety. Jestliže se však chopíme tohoto díla ve jménu Božím, překážky padnou a my rozhodně zvítězíme. *CH 547.4*

V tomto díle jsou potřební lékaři i služebníci evangelia. Musíme naléhavě prosit Pána a vykonat všechno, co můžeme, celou silou se hnát vpřed, ve snaze dostat se do všech míst. Kdybychom v minulosti byli pracovali podle Božích plánů, mnohá světla by byla jasně zářila, která jinak pohasla. *CH 548.1*

Spolu se zvěstováním duchovních pravd bychom měli též připomínat, co mluví Boží Slovo o otázkách zdraví a střidmosti. Všechno se musíme snažit, aby se lidé dostali pod přesvědčivou a ohromnou moc Boží. Věřící v našich sborech třeba probudit, aby se chopili své povinnosti. Ustanovme modlitební chvíle a opravdově hledejme Pána, prosme Ho o rozhojnění víry a odvahy. Kazatelé a jiní členové sboru by měli usilovat o záchranu lidí jako nikdy předtím. Nesmíme ztrácet čas stálým opakováním téhož ve sborech, kde pravda je dobře známá. Členové sboru by měli pracovat jednotně ve svých různých odvětvích a probouzet zájem. Kristovi učedníci mají jednotně pracovat v zájmu hynoucích. Pracovníci by měli zvát jiné, aby s nimi spojili své úsilí, aby mnozí byli zapálení horlivostí k práci pro Pána. *CH 548.2*

Prosím členy sboru v každém městě, aby rozhodným úsilím prosili Pána o křest svatého Duha. Buďte jisti, že satan nespí. Na cestě těm, kteří by v tomto díle rádi pokročili, postaví každou možnou překážku. Tyto překážky jsou příliš často pokládány za nepřekročitelné. Nyní by měl každý být zdravě a důkladně obrácen a pak by se měl chopit rozvázně a s vírou práce. – A Circular Letter (1910) *ch 548.3*

Dílo ve městech

San Francisco, Kalifornie,
12. prosince 1900

V Kalifornii musí být vykonáno dílo – dílo, které bylo mimořádně zanedbáno. S tímto dílem nesmíme již déle otálet. Jestli se nám dveře zvěstování pravdy otvírají, pohotově vstupme. Něco se již vykonalo v samotném San Franciscu; studujeme-li však toto pole, jasně vidíme, že byl učiněn pouze začátek. Co možná nejdříve bychom měli vynaložit dobře organizované úsilí v různých částech tohoto města a také v Oaklandu. Bezbožnost San Francisca si neuvědomujeme. Naše dílo v tomto městě musí být rozšířeno a prohloubeno. Bůh v něm vidí mnoho duší, které mají být zachráněny. *CH 549.1*

V San Francisco byla zřízena hygienická restaurace a také dietní prodejna a ošetrovna. Toto koná dobrou službu. Jejich vliv by však měl být mnohem větší. V San Francisco a v Oaklandu měli by být otevřeny jiné podobné restaurace jako je ona na Marketstreet. Pokud jde o úsilí, které se nyní koná v těchto směrech, můžeme říci amen a amen. A brzy budou zřízena jiná odvětví díla, která budou požehnáním tomuto lidu. Zdravotně misijní evangelizační úsilí mělo by jít vpřed lépe a rychleji. Vážná, svědomitá práce záchrany duší má jít kupředu skromným sice a přece vždy vznešeným způsobem. *CH 549.2*

Kde jsou pracovní síly? Mužové a ženy cele obrácení, mužové a ženy se soudným a pronikavě předvídavým pohledem, kteří by vedli. Boží soudnost musí být uplatněna při zaměstnání osob v tomto zvláštním díle – osob, které milují Pána, které chodí před Ním ve vši pokoře, které budou dobrými nástroji v Boží ruce pro dosažení cíle, který má Pán na zřeteli – k pozvednutí a záchraně lidí. *CH 549.3*

Zdravotně misijní evangelisté budou sto vykonat skvělé průkopnické dílo. Dílo kazatele by mělo plně splynout s dílem zdravotně misijního evangelisty. Křesťanský lékař by měl pokládat svoji práci za tak vznešenou, jakou je práce kazatele. Nese dvojitou odpovědnost; neboť v sobě spojuje kvalifikaci lékaře a zvěstovatele evangelia. Koná důležité posvátné a velice potřebné dílo. *CH 550.1*

Lékař a kazatel by si měli uvědomit, že pracují v tomtéž díle. Měli by pracovat v dokonalém souladu. Měli by se spolu radit. Svoji jednotou budou svědčit, že Bůh poslal svého jednorozeného Syna na svět, aby zachránil všechny, kteří uvěří v Něho jako ve svého osobního Spasitele. *CH 550.2*

Lékaři ve velkých městech

Lékaři, jejichž odborné schopnosti převyšují schopnosti obyčejného lékaře, měli by se zapojit do Božího díla ve velkých městech. Měli by se snažit zasáhnout vyšší třídy. Něco z toho se v San Francisco koná. Je toho zapotřebí mnohem více. Nesmí však nastat žádné nepochopení podstaty a důležitosti tohoto podnikání. San Francisco je velikým polem a důležitou částí Pánovy vinice. *CH 550.3*

Lékaři, kteří pracují v evangelizačním odvětví konají dílo takové úrovně, jako jejich spolupracovníci kazatelé. Úsilí, které tito pracovníci vynakládají, nemá být omezováno pouze na nižší třídy. Vyšší třídy byly neobvykle zanedbány. Ve vyšších společenských vrstvách najdeme mnohé, kteří přijmou pravdu, neboť ona je důsledná, neboť nese pečeť vyššího charakteru evangelia. Nemálo schopných lidí takto získaných pro dílo vstoupí se vši rozhodností do Božího díla. *CH 550.4*

Bohatý člověk chce pomáhat

Pán vyzývá ty, kdo jsou na zodpovědných místech, ty, jimž světil své převzácné dary, aby použili své hřivny rozumu a prostředků v Jeho službě. Naši pracovníci by měli předložit těmto lidem jasně načrtnutý náš pracovní plán a říci jim, co potřebujeme, abychom pomohli chudým a potřebným a postavili toto dílo na pevný základ. Někteří z těchto budou ovlivněni Svatým Duchem, aby investovali Pánu prostředky takovým způsobem, který Jeho dílo povede vpřed. Oni splní Jeho záměr tím, že pomohou ve velkých městech vytvořit vlivná střediska. Zajímající se pracovníci budou přivedeni k rozhodnutí posvětit se pro různá odvětví misijního díla. Zřízeny budou zdravotní restaurace. S jakou však pečlivostí by se mělo konat toto dílo! *CH 551.1*

Každá zdravotní restaurace by měla být školou. Pracovníci spojení s Pánem by měli ustavičně studovat a experimentovat, aby vylepšili přípravu zdravotních pokrmů. Ve městech toto dílo poučování může jít vpřed ve větším rozsahu než v malých městech. Avšak na každém místě, kde je sbor, měli bychom poučovat lid o přípravě jednoduchých zdravotních pokrmů k užítku těch, kteří si přejí žít podle zásad zdravotní reformy. Členové církve by měli mezi lidem svého okolí šířit světlo, které o tom přijímají. *CH 551.2*

Žáci našich škol by se měli učit vařit. V tomto výchovném odvětví měl by se uplatnit takt a zručnost. Satan pracuje se vším svodem nepravosti, aby odvrátil nohy mladých na cesty pokušení, vedoucí do zkázy. Musíme je povzbuzovat a pomáhat jim, aby obstáli v pokušeních, s nimiž se setkávají na každém kroku, když jde o chuť a poučovat je o vědě zdravého života znamená konat misijní práci pro Pána. *CH 551.3*

Kuchařské školy na mnohých místech

Kuchařské školy mají být zřízeny na mnohých místech. Toto dílo může začít zcela skromně. Když však rozumné kuchařky konají to nejlepší co dovedou, aby osvětili jiné, Pán jim dá moudrost a porozumění. Slovo Páně zní: „Nebraňte jim; neboť sám se jim zjevím jako jejich učitel.“ On bude spolupracovat s těmi, kteří se řídí Jeho plánem, poučují lid jak provést reformu stravování přípravou zdravých a levných pokrmů. Chudí budou povzbuzeni, aby přijali zásady zdravotní reformy; bude jim pomoheno stát se pilnými a na sebe odkázanými. *CH 552.1*

Bylo mi ukázáno, že schopní mužové a ženy byli Pánem poučeni jak připravovat zdravé, chutné pokrmy příjemným způsobem. Mnozí z těchto byli mladí, byli však mezi nimi i starší. Byla jsem poučena povzbudit vedení kuchařských škol na všech místech, kde se koná zdravotní misijní dílo. Každý náznak vedoucí lid k reformě, musí jim být vysvětlen. Má se jim dostat co možná nejvíce světla. Poučte je, aby při přípravě pokrmů usilovali o nejlepší výsledky a povzbudte je, aby řekli jiným, co se sami naučili. *CH 552.2*

Cožpak nevykonáme všechno, co je v našich silách, abychom dílu pomohli vpřed ve všech našich velkoměstech? Tisíce a tisíce těch, kteří žijí kolem nás, potřebují pomoc různým způsobem. Kazatelé evangelia by měli pamatovat, že Pán Ježíš řekl svým učedníkům: „*Vy jste světlo světa. Nemůžete město na hoře ležící skryto býti.*“ „*Vy jste sůl země. Jestliže sůl zmařena bude, čím bude osoleno?*“ (Mt 5,14.13) CH 552.3

Pán jim pomáhal

Pán Ježíš bude konat divy pro svůj lid. V 16. kapitole Marka čteme: „*Když pak jim odmluvil Pán, vzhůru vzat jest do nebe, a posadil se na pravici Boží. A oni vyšedše, kázali všudy, a Pán jim pomáhal, a slova potvrzoval znameními, kteráž je doprovázela.*“ (Mk 16,19.20) Zde jsme ujištěováni, že připravil své vyvolené služebníky, aby se chopili zdravotně misijního díla po Jeho nanebevstoupení. CH 553.1

Ze záznamu o zázracích Páně, proměny vody ve víno na svatbě a nasycení zástupů, můžeme si vzít velice důležité naučení. Obchod se zdravotními pokrmy je jedním z Pánových nástrojů k ukojení určité potřeby. Ten nebeský Správce, který pečuje o všechny pokrmy, nenechá svůj lid v nevědomosti ohledně přípravy nejlepších pokrmů pro všechny časy a příležitosti. – 7T 110-114 CH 553.2

Neodolatelné předsudky

Ti, kteří již dávno poznali pravdu, měli by vážně hledat Pána, aby jejich srdce byla naplněna pevným úmyslem pracovat pro své bližní. Moji bratři a sestry, navštěvujte ty, kteří bydlí blízko vás a svou účastí a přívětivostí snažte se získat jejich srdce. Snažte se pracovat tak, aby předsudky byly odstraněny a aby nevznikaly. – 9T 34 CH 553.3

Sanatoria pro přední stráž města

Melrose, jedno z hlavních předností prostředí v Loma Linda je příjemnou změnou okouzlující scénérie. Věříme, že obě místa jsme získali na to, abychom je použili co možná nejlépe pro naše účely. CH 554.1

Ale důležitější než skvělá scénérie, překrásné stavby a rozsáhlé pozemky je těsná blízkost těchto ústavů k hustě obydleným oblastem a příležitost takto poskytnutá na společenství s mnohými lidmi poznat třetí andělské poselství. Musíme mít jasný duchovní postřeh, jinak nepochopíme příležitosti Boží prozřetelnosti, které nám připravují cestu, abychom osvětili svět. Velká krize je právě před námi. Nyní máme čas zkoumat, varovné poselství prostřednictvím toho, co nám Bůh pro tento účel dal. Pamatuji, že jedním z nejúčinnějších prostředků je naše zdravotně misijní dílo. Nikdy nesmíme ztrácet ze zřetele veliký cíl, pro který naše sanatoria byla zřízena – pokrok obdivuhodného Božího díla na zemi. CH 554.2

Loma Linda je uprostřed bohatého kraje, ve kterém jsou tři důležitá města – Redlands, Riverside a San Bernardino. Toto pole se musí opracovávat z Loma Linda, a Boston musí být opracováván z Melrose. CH 554.3

Když se new-englandské sanatorium z New England přestěhovalo ze South Lancasteru do Melrose, Pán mě poučil, že je to z Jeho prozřetelnosti. Budovy a pozemky v Melrose mají takový ráz, že mohou být reklamou našemu zdravotně misijnímu dílu, které třeba šířit nejen v Bostonu, ale v mnohých jiných neopracovaných městech New Englandu. Majetek v Melrose je takový, že se tam dá vše tak zařídit, že se upoutá pozornost lidí víc jiného vyznání. Zámožní i chudobnější lidé navštíví tento ústav, aby zužitkovali přednosti, které nabízí na obnovu zdraví. CH 554.4

Průbojné dílo v Bostonu

Na Boston jsem byla častokrát upozorněna, jako na místo, které třeba věrně opracovat. Světlo musí zářit z nitra do okolí. Sanatorium v Melrose je jedním z největších pomocníků, které možno použít, aby pravda pronikla do Bostonu. Město a jeho předměstí musí slyšet poslední poselství milosti, které třeba přinést tomuto světu. Stanové shromáždění třeba zřizovat na mnohých místech. Pracovníci musí použít všech schopností, které jim dal Bůh. Dary milosti se rozhojní důkladným používáním. Nesmí zde být však žádné sebepovyšování. Netřeba vyznačovat nějaké přesné linie.

Duch svatý má usměrňovat pracovníky, oni mají stále hledět na Ježíše, původce a dokonavatele jejich víry. Dílo pro toto velké město bude signalizováno zjevením Jeho svatého Ducha, budou-li všichni chodit pokorně s Bohem. ... CH 555.1

Doufáme, že vedoucí díla v New Englandu budou spolupracovat s vedoucími sanatoria v Melrose, a to průbojně, jak si to dílo v Bostonu vyžaduje. Sto pracovníků by mohlo pracovat v různých částech tohoto města a v různých odvětvích služby. CH 555.2

Zužitkování času

Strašná neštěstí, která stíhají velká města, měla by nás probudit k intenzivnější činnosti, při šíření varovného poselství lidem těchto hustě obývaných středisek, dokud máme příležitost. Nejpriznivější doba na zvěstování našeho poselství v městech minula. Hřích a bezbožnost se rychle rozmáhají a nyní budeme muset vykupovat čas opravdovější prací. CH 555.3

Zdravotně misijní dílo je branou, kterou si pravda musí najít vstup do mnohých domovů v městech. V každém městě se najdou ti, kteří ocení pravdy třetího andělského poselství. Boží soudy jsou blízko. Proč se neprobudíme před nebezpečím ohrožujícím muže i ženy žijící ve větších městech Ameriky? Náš lid si patřičně pronikavě neuvědomuje zodpovědnost, která na něm spočívá, zodpovědnost za zvěstování pravdy milionům, bydlícím v těchto městech, která nebyla varována. CH 556.1

Je mnoho těch, kteří mají být spaseni. Naše vlastní duše mají být pevně zakotveny v poznání pravdy, abychom jiné získali z bludu k pravdě. Nyní musíme pilně zkoumat Písmo a při seznámení se s nevěřícími máme se držet pevně Krista jako Toho Pomazaného, ukřižovaného, zmrtvýchvstalého Spasitele, dosvědčeného proroky, potvrzeného věřícími, skrze jehož jméno získáme odpuštění svých hříchů. CH 556.2

Dnes potřebujeme pevnou víru v pravdu. Rozumějme, co je pravda. Čas je velmi krátký. Celá města hynou. Konáme, co máme, abychom odevzdali poselství, které připraví na příchod Páně? Kéž nám Bůh pomůže zužítkovat příležitosti, které máme. – Special Testimonies, Series B, No. 13, pp. 11-13 (1906) CH 556.3

Kazatelská služba a zdravotní dílo

Doma i v zahraničí by se měly misie spravovat spolu se službou slova. Zdravotně misijní dílo se nemá šířit jako něco mimo díla evangelijní služby. Boží lid má být jednotný. V tomto díle nemá být žádné rozdělení. Čas i prostředky utíkají v jednostranném díle. Pán to tak neurčil. Vyslal svých 12 učedníků a po nich 70, aby kázali slovo lidem a dal jim moc uzdravovat nemocné a vyhánět demony v Jeho jménu. Tato dvě odvětví práce nesmí být oddělena. Satan vynalezne každý možný plán, aby rozdělil ty, které Bůh chce sjednotit. Nesmíme se dát svést jeho svody. Zdravotně misijní dílo má být spojeno s třetím andělským poselstvím, jako je ruka spojena s tělem; a výchova žáků ve zdravotním odvětví není úplná, jestliže nespolečně se sborem a kazatelem. CH 557.1

V kazatelské službě jsou věřící a zkušené muži, kteří mohou říci: „*Což bylo od počátku, což jsme slyšeli, co jsme očima svými viděli, co jsme spatřili, a čeho se ruce naše dotýkaly, o Slovu života, ... což jsme viděli a slyšeli, zvěstujeme vám.*“ (1 J 1,1.3) Tito lidé mají poučit jiné. CH 557.2

Zdravotně misijní dílo nemá odvádět lidi od kazatelské služby, ale uvést je do pole. Kdekoliv je stanoveno shromáždění, tam by si měli mladí lidé se vzděláním ve zdravotně misijním odvětví uvědomit svou povinnost. Měli by být povzbuzeni, aby hovořili nejen o těch zvláštních odvětvích, ale i o bodech přítomné pravdy a vydávat počet, proč jsme adventisty s. d. Jestliže se těmito mladým lidem dá příležitost, aby spolupracovali se starými kazateli, získají mnoho pomoci a požehnání. ... CH 557.3

Nesmí být žádného snižování evangelijní služby. Žádný podnik by se neměl tak vést, aby způsobil, že se na služebníka slova hledí jako na něco podřadného. Není tomu tak. Ti, kteří přehlížejí kazatele, přehlížejí Krista. Nejvyšší ze všech děl je služba v jeho různých odvětvích a mládež třeba upozorňovat, že není Bohem požehnanější práce, než je práce kazatele. CH 558.1

Naši mladí lidé by neměli být odrazováni od vstupu do kazatelské služby. Existuje nebezpečí, že některé slibné svody svedou z cesty, na kterou je v práci usměrňuje Pán. Mnozí, kteří se měli připravovat na kazatelskou službu, byli naváděni, aby studovali medicínu. Pán vyzývá více lidí do práce

na Jeho vinici. Slyšela jsem slova: „Posilněte výhonky; mějte věrné strážce v každé části světa.“ Bůh vás vyzývá, mladí lidé. Vyzývá celou armádu mladých lidí, kteří jsou velkodušní a velkorysí a kteří mají hlubokou lásku pro Krista a Jeho pravdu. ... *CH 558.2*

Ne významní a učení lidé slouží potřebným, ne výřeční kazatelé. Bůh vyzývá muže, kteří se Mu odevzdají, aby byli proniknutí Jeho Duchem. Dílo Krista a lidstva vyžaduje posvěcené, sebe-obětavé lidi, ty, kteří mohou jít za stan, nesouce pohanění. Měli by být silnými, statečnými lidmi, schopnými důstojného předsevzetí a měli by učinit smlouvu s Bohem při oběti. – Appeal for the Work in Australia, 13-15 (1899) *CH 558.3*

Část XII. – Příklady stádu

Důležitost správného příkladu

Je navýsost důležité, aby kazatelé a pracovníci dávali správný příklad. Jestliže jsou v zásadách a životě uvolnění, jejich příklad vede k výmluvám a ti, kteří raději mluví než pracují, tím obhajují své vlastní skutky. Každý spáchaný omyl zarmucuje Ježíšovo srdce a poškozuje vliv pravdy, která je mocí Boží ke spáse hynoucích. Celá satanova synagoga sleduje omyly v životě těch, kteří se snaží představovat Krista a každý poklesek se krajně zveličuje. *CH 559.1*

Dávejte pozor, aby váš příklad neohrozil jiné. Strašné je ztratit vlastní duši, ale počínat si tak, že zahynou jiní, je ještě strašnější. Strašné je pomýšlení, i když se to děje, že váš vliv by měl být vů-ní smrti na smrt. S jakou svatou žárlivostí bychom tedy měli střežit své myšlenky, slova, návyky, sklony a charakter. Bůh vyžaduje hlubší svatost od nás. Jen zjevováním Jeho charakteru můžeme s Ním spolupracovat v díle záchrany hynoucích. *CH 559.2*

Hodnota důsledného života

Pánovi pracovníci nebudou nikdy dostatečně obezřetní, aby jejich počínání neodporovalo jejich slovům, protože jen důsledný život může probouzet úspěch. Jestliže náš život souhlasí s naším učením, naše slova budou mít účinek, ale zbožnost, která se nezakládá na svědomitých zásadách, je zmařenou solí. Mluvit a nečinit je jako zvučící kov a znějící cimbál. Je zbytečné vštěpovat zásady, které v životě důsledně neuskutečňujeme. *CH 559.3*

Bděte a modlete se. Jen takto můžete odevzdat celou svou bytost do Pánova díla. Vlastní já musí ustoupit do pozadí. Ti, kteří upřednostňují vlastní já, získávají výchovu, která se jim co nejdříve stane druhou přirozeností; a brzy si přestanou uvědomovat, že místo vyvýšení Ježíše, vyvyšují sebe, místo, aby byli potrubím živé vody na osvěžení jiným, poutají sympatie a lásku lidí okolo sebe. To není věrnost vůči našemu ukřižovanému Pánu. *CH 560.1*

Živé listy

Jsme Kristovými vyslanci a máme žít ne proto, abychom zachraňovali vlastní jméno, ale zachraňovali hynoucí. Denně bychom se měli snažit upozorňovat je, že mohou získat pravdu a spravedlnost. Místo toho, abychom se snažili poutat sympatie na sebe a v jiných budit dojem, že nejsme oceněni, měli bychom na vlastní já úplně zapomenout; jestliže se nám to nepodaří nedostatkem

duchovního rozhledu a životní zbožnosti, Bůh bude vyžadovat z našich rukou duše těch, v jejichž zájmu bychom měli pracovat. On se postaral, aby každý pracovník v Jeho službě získal milost a moudrost, aby se stal živým listem, známým a čteným od všech lidí, které znají a čtou všichni lidé.

CH 560.2

Bdělostí a modlitbou můžeme splnit právě to, co nám Bůh ukládá za povinnost. Věrným vytrvalým plněním vlastní povinnosti, bdělostí nad jinými jako takoví, kteří musíme vydat počet, smíme odstraňovat každý kámen úrazu z cesty jiných. Vážnými napomenutími a prosbami, nežnou péčí z celé duše o ty, kteří jdou do záhuby, můžeme získat lidi pro Krista. CH 560.3

Zarmucování svatého Ducha

Chtěla bych, aby všichni moji bratři a sestry pamatovali, že je velmi vážné zarmucovat Svatého Ducha a on je zarmoucen, když se člověk snaží pracovat sám a odmítá vstoupit do Pánovy služby, protože kříž je příliš těžký anebo sebezapření příliš velké. Svatý Duch chce přebývat v každé duši. Je-li přivítán jako čestný host, pak ti, kteří ho přijímají, budou dokonalí v Kristu. Dobré dílo započaté se dokoná; svaté myšlenky, nebeské touhy a činy podobné Kristovým, budou náhradou za nečisté myšlenky, zvrácené pocity a odbojné skutky. CH 561.1

Svatý Duch je božský Učitel. Dáváme-li pozor na jeho naučení, staneme se moudrými ke spasení. Musíme však dbát a střežit své srdce, neboť příliš často zapomínáme na nebeské naučení, které jsme obdrželi a snažíme se prosadit vlastní náklonnost své neposvěcené mysli. Každý musí bojovat svůj boj proti vlastnímu já. Dbejte na naučení svatého Ducha. Budete-li to činit, pak vám je bude stále znovu připomínat, dokud nezůstanou jakoby trvale vryty „do skály na věky“. ... CH 561.2

Lhostejnost a odpor

Pán dal svému lidu poselství ohledně zdravotní reformy. Třicet let jim toto světlo osvětlovalo cestu a Pán nemůže zachovat své služebníky na cestě, která tomuto světlu odporuje. Nelíbí se mu, když jeho služebníci v tomto bodě, který jim dal pro jiné, odporují. Mohlo by se mu líbit, když polovina pracovníků pracujících na určitém místě učí, že zásady zdravotní reformy tak úzce souvisí s třetím andělským poselstvím, jako ruka s tělem, dokud je spolupracovníci svým životem učí zásadám právě opačným? To se pokládá za velký hřích před Bohem. ... CH 561.3

Nic tak neznechucuje Pánovy strážné jako spolupráce s lidmi duševně schopnými, chápajícími důvody naší víry, kteří však slovem i příkladem projevují lhostejnost k mravním povinnostem. CH 562.1

Se světlem, které Bůh dal o zdravotní reformě, není možno si zahrávat bez toho, aby to nepoškodilo ty, kteří se o to pokoušejí; a nikdo nemůže spoléhat na úspěch v díle Božím, dokud slovem a příkladem odporuje světlu od Boha. Hlas povinnosti je hlasem Božím – průvodcem zrozeným i z nebe seslaným. – V těchto otázkách se Pán nenechá vysmívat. Ten, kdo přehlíží světlo, které Bůh dal o zachování zdraví, bojuje proti vlastnímu dobru a odmítá poslouchat Toho, který usiluje o jeho nejlepší dobro. CH 562.2

Povinnost křesťana

Je povinností každého člověka, počínat si tak, jak to Pán určil za správné pro jeho služebníky. Má vždy pamatovat, že Bůh a věčnost jsou před ním a neměl by přehlížet své duchovní a tělesné zdraví i kdyby byl k tomu pokoušen ženou, dětmi, anebo příbuznými. „*Jestližeť jest Hospodin Bohem, následujte ho; pakli jest Bál, jdětež za ním.*“ (1 Kr 18,21) – Special Testimonies to Ministers and Workers, no. 7, pp. 36-41 (1896) CH 562.3

Naše povinnost vůči zdraví

--- CH 563

Je mi hluboce líto, když vidím mnohé kazatele tak zesláblé, tak mnohé nemocné, mnohé, kteří předčasně končí svou pozemskou pout' – muže, kteří nesli tíhu odpovědnosti v díle Božím, jejichž srdce zcela náležela jejich práci. Poznání, že dílo, které tolik milovali, musí zanechat, bylo pro ně bolestivější, než utrpení nemoci nebo sama myšlenka na blízkou smrt. CH 563.1

Náš nebeský otec nerad souží nebo zarmucuje lidské syny. Není původcem nemocí, ale pramenem života. Chtěl by, aby lidé žili, byli poslušní životních a zdravotních zákonů, aby mohli žít.

CH 563.2

Všichni, kdož přijímají přítomnou pravdu a jsou jí posvěceni, mají velkou touhu projevit pravdu ve svém životě i povaze. Mají nejvroucnější přání, aby i jiní spatřili světlo a z něho se radovali. Vychází-li bdělý strážce, aby se slzami a modlitbou zaséval vzácné sítě, doléhá břemeno práce často na jeho ducha i srdce. Nemůže vydržet ustavičné napětí, čímž je co nehlouběji otřesena též jeho duše, aniž byla předčasně opotřebována. Každá přednáška vyžaduje síly a schopnosti, čas od času musí být také vynášeny nové klenoty z pokladnice Slova Božího, aby byla s posluchači sdílena životní síla. Bůh si vás nepřeje vidět vyčerpané, aby vaše únava postrádala životního osvěžení. CH 563.3

Kdo ustavičně pracuje duševně, ať už kázáním nebo studováním, potřebuje klid a změnu. Opravdový myslitel neustále namáhá mozek a přitom často zanedbává cviky těla; následkem toho jsou tělesné síly zeslabovány a duchovní úsilí omezeno. Nedokáže pak vykonat dílo, které by mohl, kdyby rozumně pracoval. CH 563.4

Venkovní práce je požehnáním

Budou-li kazatelé moudře pracovat a dopřejí duchu i tělu, co mu patří, nebudou tak snadno podléhat nemocem. Kdyby všichni služebníci evangelia měli možnost věnovat denně několik hodin práci na vzduchu a mohli se při ní cítit volní, přineslo by jim to požehnání a mohli by pak úspěšněji vykonávat povinnosti svého zaměstnání. Nemají-li čas úplně odpočívat, mohou během své práce rukama plánovat, modlit se a tak duševně i tělesně osvěžení jít zase za svou prací. CH 564.1

Někteří se domnívají, že musí každý den pracovat na nějaké práci, k níž by mohli přizvat i jiné, ale tím, že o to usilují sami, je často jejich výkon slabý a nedostatečný. Musí mít chvíle klidu, kdy jsou zcela oproštěni od myšlenkového vypětí. To však nenahradí denní tělesné cvičení. CH 564.2

Moji bratři, uděláte-li si čas k obdělávání zahrádek, čímž získáte nutný pohyb a uchováte své tělo schopné činného výkonu, pracujete na Božím díle právě tak, jako by jste přednášeli. Bůh je náš Otec; on nás miluje a nechce, aby někdo z jeho služebníků škodil svému tělu. CH 564.3

Nepravidelné jídlo a netrávení

Jiná příčina špatného zdraví a pracovní neschopnosti je špatné trávení. Je nemožné, aby mozek správně pracoval, jestliže je trávicí ústrojí přetíženo. Mnozí ve velkém spěchu snědí různé druhy jídel, které se v žaludku nesnesou a tím zmatou mozkovou činnost. Zanechte nezdravých pokrmů a nepřejídejte se ani zdravými. Mnozí se neřídí zdravotním zákonem a jí každou chvíli. Tím se kalí duch. Jak mohou být ctění muži Bohem osvíceni, když svými zvyky nevšímavě opomíjejí světlo, které jim Bůh o těchto věcech svěřil? Bratři, není na čase, abyste přestali být v tomto bodě k sobě shovívaví? „*Zdaliž nevíte, že ti, kteříž v závod běží, všichni zajisté běží, ale jeden bere základ? Tak běžte, abyste dosáhli. A všeliký, kdož bojuje, ve všem jest zdrženlivý.*“ (1 K 9,24.25) CH 564.4

Nesmíme myslet, že je vaší povinností stravovat se chudě. Zkoumejte, co byste měli jíst, která strava je vašemu tělu nejprospěšnější, a pak se zařídíte podle svého rozumu a svědomí. Odložte během jídla všechny starosti a naléhavé myšlenky. Nespěchejte, ale jezte pomalu s jasnou myslí a vděčností srdce Bohu za všechna jeho požehnání. Po jídle nezačněte hned duševně pracovat. Pohybujte se mírně a nechte žaludek v klidu zažívat. CH 565.1

Toto nejsou věci malicherné a bezvýznamné. Musíme si jich všimat, mají-li být rozličná odvětví díla prováděna ve zdravé síle a správném souladu. Povaha a prospěch díla závisí mnohonásobně na zdravotním stavu služebníka Božího. Často už vládla ve výborovém nebo jiném poradním shromáždění špatná nálada, zaviněná žaludečními poruchami přítomných. I některé kázání je nejasné pro takovýto stav kazatele. CH 565.2

Zdraví je neocenitelné požehnání, které je v užší souvislosti se svědomím a náboženstvím, než si obvykle myslíme. Každý kazatel musí vědět, má-li být věrným ochráncem stáda, že musí všechny své síly co nejlépe uchovávat, aby byl schopný služby. CH 566.1

V tomto ohledu nám všem chybí praktické vědomosti. Obdivuhodný mechanismus lidského těla nemá ani polovinu péče, jaká se často poskytuje pouhému, bezduchému stoji. Lidé celá léta studují, aby se připravili pro tuto službu, a přece tak oslabují své schopnosti po dobu této přípravy, že předčasně umírají. CH 566.2

Poslové Boží mají použít svých znalostí o životním a zdravotním zákonu, číst nejlepší spisovatele pojednávající o tomto předmětu a věrně následovat toho, co jim jejich rozum označí za pravdu.
– GW 1892 Edition, 172-175 CH 566.3

Čistá mysl

Potřebujeme jasnou, bystrou mysl, když máme náležitě vystihnout vznešenost pravdy, hodnotu vykoupění a správně ocenit věčné věci. Když budete jednat převráceně, jíst a pít podle starých, zlých zvyků a tím zeslabovat rozumové schopnosti, nebudete moci náležitě ocenit spasení a věčný život, a svůj život nebudete moci uvést do souladu s životem Kristovým. Nerozhodnete se též k vážnému, sebeobětavému úsilí o úplnou shodu s Boží vůlí, kterou vyžaduje Jeho slovo a jež je bezpodmínečně nutná, když chcete být mravně uschopnění přijmout nesmrtelnost. – 2T 66 CH 566.4

Společenská čistota

Hospodin učinil zvláštní smlouvu se starým Izraelem: „*Protož nyní, jestliže skutečně posluhate hlasu mého, a ostříhati smlouvy mé, budete mi lid zvláštní mimo všechny lidi, ačkoli má jest všecka země. A vy budete mi království kněžské a národ svatý.*“ (Ex 19,5.6) On oslavuje svůj příkazání zachovávající lid v těchto posledních dnech. „*Ale vy jste rod vyvolený, královské kněžstvo, národ svatý, lid dobytý, abyste zvěštovali ctnosti toho, kterýž vás povolal ze tmy v předivné světlo své.*“ „*Nejmilejší, prosím vás, abyste jakožto příchozí a pohostinní zdržovali se od tělesných žádostí, kteréž rytěrují proti duši.*“ (1 Pt 2,9.11) CH 567.1

Ne všichni, kteří se hlásí k Božím příkazáním, zachovávají svá těla v posvěcení a cti. Nejvážnější poselství, jaké kdy bylo smrtelníkům svěřeno, bylo svěřeno tomuto lidu a on nemůže mít značný vliv, jestliže jim nebude posvěcen. Vyznávají, že stojí na vznešené platformě věčné pravdy, zachováváním všech božských příkazání; proto jestliže povolují hříchu, jestliže se dopouštějí nečistoty a smilstva, jejich zločin je desetinásobně větší než těch, které jsem jmenovala, kteří neuznávají Boží zákon za závazný. Ve zvláštním smyslu ti, kteří vyznávají Boží zákon, znevažují ho a hanobí pravdu přestupováním jejích příkazů. CH 567.2

Zkušenost Izraele je napomenutím

Byl to převážně tento hřích, nečistota mezi starým Izraelem, který je přivedl k zjevnému projevu Boží nelibosti. Jeho soudy pak stíhaly jejich ohavný hřích; tisíce padli a jejich poskvřená těla zůstala na poušti. „*Ale ne ve mnohých z nich zalíbilo se Bohu; nebo poražení jsou na poušti. Ty pak věci ku příkladu nám se staly, abychom nebyli žádostivi zlého, jako i oni žádali. Protož nebudte modláři, jako někteří z nich, jakož psáno jest: Posadil se lid, aby jedl a pil, a vstali, aby hráli. Aniž smilněme, jako někteří z nich smilnili, a padlo jich jeden den tři a dvacet tisíců. ... Toto pak všecko u figuře dalo se jim, a napsáno jest k napomenutí našemu, kteříž jsme na konci světa. Protož kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.*“ (1 K 10,5-12) CH 567.3

Vzory zbožnosti

Adventisté s. d. by měli být příkladem zbožnosti, svatosti srdce a jazyka a měli by přecházet všechny ostatní lidi na světě. ... Když ti, kteří mají takové vznešené vyznání, hřeší a páchají nepravost, jejich vina bude velká. ... Ti, kteří neovládají své nízké vášně, nemohou ocenit smíření a správně vystihnout hodnotu člověka. Neokusili a nepochopili spasení. Uspokojování zvířecích vášní je nejvyšší touhou jejich života. Bůh nepřijme nic jiného než čistotu a svatost, jediná skvrna, jediná vráska, jediný nedostatek charakteru je provždy vyloučí z nebe plného slávy a pokladů. CH 568.1

Vše bylo učiněno pro ty, kteří upřímně, s celou vážností a důkladně se pouštějí do díla, do zdokonalování se ve svatosti v bázni Boží. Skrze Krista je nabízena síla, milost a sláva, což všechno přináší sloužící andělé dědicům spasení. Nikdo není tak nízký, tak porušený, tak ohavný, aby nemohl najít v Ježíši, který za něho zemřel, sílu, čistotu a spravedlnost, jestliže odstraní své hříchy, přestane kráčet cestou nepravosti a jestliže s celým srdcem se obrátí k živému Bohu. ... CH 568.2

Byla jsem upozorněna na tento text Písma: „*Nepanujž tedy hřích ve smrtelném těle vašem, abyste povolovali jemu v žádostech jeho, aniž vydávejte oudů svých za odění nepravosti hříchu, ale vydávejte se ke službě Bohu, jako byvše mrtví, již živí, a oudy své za odění spravedlnosti Bohu.*“ (Ř

6,12.13) Vyznávající křesťané, kdybyste neobdrželi žádné jiné světlo, než to, které je obsaženo v těchto verších, budete bez výmluvy, dáte-li se nadále ovládat nízkými vášněmi. ... CH 569.1

Dávno jsem přemýšlela promluvit k našim sestrám a říci jim, že podle toho, co se Pánu zalíbilo ukázat mi od času do času, dopouštějí se velké chyby. nedávají pozor na každé i zdánlivé zlo. Nejsou všechny obezřetné ve svém jednání, jak se na věřící ženy sluší. Jejich slova nejsou uvážena a dobře volena, jak by měla být u žen, které obdržely Boží milost. Jsou příliš důvěrné vůči svým bratřím. Zůstávají při nich, projevují jim svou náklonnost a vyhledávají jejich společnost. Jsou krajně spokojeny s jejich pozorností. CH 569.2

Podle světla, které mi dal Pán, by si měly naše sestry celkem jinak počínat. Měly by být zdrženlivější, projevovat méně otevřenosti a rozhovňovat u sebe „stud a skromnost“. Bratři i sestry povolují příliš mnoho žertování, když jsou navzájem ve společnosti. Ženy, vyznávající zbožnost, se rády baví, žertují a smějí. To se nesluší a zarmucuje to Ducha Božího. Tyto projevy svědčí o nedostatku pravé křesťanské šlechtnosti. Neposilují duši v Bohu, ale přinášejí velkou tmou; odpuzují čisté, šlechtné, nebeské anděly a přivádějí ty, kteří se pouštějí do tohoto zla a klesají na nízkou úroveň. CH 569.3

Naše sestry by měly usilovat o pravou pokoru; neměly by být v popředí, jako mnohomluvné a nespoutané, ale skromné, nedomýšlivé a málomluvné. Mohou být zdvořilé. Slušelo by jim to a Bohu by se líbilo, kdyby byly laskavé, něžné, soucitné, odpouštějící a pokorné. Jestliže zastávají toto postavení, nebudou obtěžovány nepatřičnou pozorností od mužů ve sboru anebo venku. Všichni pocítí, že okolo těchto bohabojných žen je svatá ohrada čistoty, která je chrání před každou nepatřičnou uvolněností. CH 570.1

U některých věřících žen možno pozorovat nedbalé a neslušné uvolněné chování, což vede k nepravosti a zlu. A tyto zbožné ženy, jejichž mysl a srdce jsou zaměstnány uvažováním o tématech, které posilní čistotu života a které povznášejí duši k společenství s Bohem, nebudou snadno odvedeny od cesty spravedlnosti a ctnosti. Ty budou posílněny proti útočnosti satana; budou připraveny obstát proti jeho svodům. CH 570.2

Domýšlivost, móda světa, žádost oka a pýcha života souvisí s pádem nešťastných. Pěstuje se to, co se líbí přirozenému srdci a tělesnému smýšlení. Kdyby žádost těla byla vykořeněna z jejich srdce, nebyly by tak slabé. Kdyby si naše sestry uvědomovaly potřebu očistění svých myšlenek a nikdy by v sobě netrpěly lhostejnost jednání, které vede k nečistým skutkům, nemusely by si ani v nejmenším poskvřnit svou čistotu. Kdyby viděly tuto otázku tak, jak ji Pán Bůh předložil mně, měly by takový odpor k nečistým skutkům, že by nebyly mezi těmi, které podléhají satanským pokušením bez ohledu, koho si vybere za prostředníka. CH 570.3

Kazatel může mít co do činění se svatými posvátnými věcmi a přece nemusí být ve svém srdci svatý. Může se odevzdat satanu, aby páchal bezbožnost a kazil duše i těla svého stáda. A přece, kdyby mysl žen a mládeže hlásila se k lásce a bázni Boží, byly by Duchem Svatým posílněny, kdyby svou mysl byly cvičily v čistém smýšlení a vychovávaly se, aby se vyhnuly každému zdání zla, byly by bezpečné před jakýmkoliv nepatřičnostmi a byly by jisty před zkažeností okolí. Apoštol Pavel o sobě napsal: „*Ale podmaňuji tělo své, a ve službu podrobuji, abych snad jiným káže, sám nebyl nešlechtný.*“ (1 K 9,27) CH 571.1

Jestliže kazatel neovládá své nízké vášně, jestliže nenásleduje příklad apoštola a svoje vyznání a víru znevažuje tak, že páchá hřích, naše věřící sestry by si ani na okamžik neměly myslet, že hřích anebo zločin ztrácí svou hříšnost snad proto, že se ho dopouští jejich kazatel. Skutečnost, že lidé na zodpovědných místech projevují důvěrnost s hříchem, by neměla snižovat vinu a velikost hříchu v mysli kohokoliv. Hřích by se měl jevit právě tak hříšným právě tak ohavným, jako se jevil dosud. Lidem čistě a ušlechtilě smýšlejícím by se měl takový člověk ošklivit a měli by se vyhýbat tomu, kdo povoluje hříchu právě tak, jako by utíkali do hada jehož uštknutí je smrtelné. – 2T 450-457 CH 571.2

Pohyb a dieta

Kazatelé, učitelé a žáci náležitě nedoceňují a nevystihují nutnost tělesného cviku na volném vzduchu. Zanedbávají tuto pro zdraví tak podstatně důležitou povinnost. Zaměstnávají se jen studi-

em, avšak jedí přiděl tělesně pracujícího člověka. Za těchto okolností někteří nadměrně přibírají na váze, protože svůj organismus přesycují. Jiní zase hubnou a slábnou, protože jejich životní síly se opotřebovávají při zpracovávání nadměrného množství potravy, krev je přetížena a nemůže se zbavit nečistot. Z toho následuje nemoc. Kdybychom tělesný pohyb spojili s duševním cvičením, krev by rychleji proudila, činnost srdce by byla dokonalejší, nečistoty by byly odstraněny a nový život a síla pronikly by do každé části těla. *CH 572.1*

Nervový systém v nepořádku

Když mysl kazatelů a žáků je stále zaujata studiem a tělo zůstává v nečinnosti, smyslové nervstvo je přetíženo, zatímco pohybové nervy jsou v nečinnosti. Pro nadměrné přetěžování duševního organismu jsou přepracováni a zesláblí. Svaly mezitím ztrácejí svou pružnost pro nedostatek tělesného cviku. Nesnaží se zapojit svalstvo do nějakého fyzického úsilí, protože cvičení se jim zdá být únavné. *CH 572.2*

Kristovi služebníci vyznávající, že jsou Jeho následovníky, měli by opravdově následovat Jeho příklad a nadevše usilovat o nejpřísnější střídmost. Kristův život a vzor měli by lidé ukazovat vlastním životem sebezapřením, sebeobětavostí a účinné dobročinnosti. Kristus přemohl chuť pro člověka a kazatelé mají být na jeho místě pro jiné následování hodným příkladem. Ti, kteří necítí potřebu zvítězit nad chutí, nezískávají převrácené vítězství, z kterých se mohli těšit; stanou se otroky chuti a vášně, která naplní kalich nepravosti obyvatelů země. *CH 572.3*

Sebezapření a úspěch

Ti, kteří světu zvěstují poslední varovné poselství, které má rozhodnout o osudu lidí, měli by ve vlastním životě uplatňovat pravdy, které jiným zvěstují. Měli by být příkladnými lidmi v jídle, pití, rozhovorech a v jednání. V našem světě mnozí představitelé vyznávají Krista, ale pod rouškou svatosti skrývají své obžerství, hovění nízkým vášním a jiné hříchy. Mnozí, kteří mají přirozené skvělé schopnosti, nekonají ani z poloviny to, co by mohli, kdyby byli ve všem střídmí. Povolování chuti a žádosti zatemňuje mysl, oslabuje tělesnou zdatnost a zmenšuje mravní sílu. Jejich myšlenky nejsou jasné. Jejich slova nezní mocně, nejsou oživena svatým Duchem, aby mohla zasáhnout srdce posluchačů. *CH 573.1*

Jelikož naši první rodiče ztratili ráj proto, že povolili chuti, jediná naše naděje, jak získat ráj, spočívá v rozhodném zapření chuti a žádostivosti. Zdrženlivost v jídle a ovládání všech vášní ochrání naši mysl, dodá nám duševní a mravní síly a umožní nám vyššími silami ovládnout všechny náklonnosti, uschopní nás rozlišovat mezi správným a nesprávným, svatým a nesvatým. Všichni, kteří správně chápou pravý smysl Kristovy oběti a uvědomují si, že svůj domov opustil, aby přišel na tento svět a svým životem ukázal člověku, jak má odolat pokušení, radostně se budou zapírat a zvolí si účast na Kristových utrpeních. *CH 573.2*

Co bude vládnout?

Počátkem moudrosti je bát se Hospodina. Ti, kteří vítězí jako Kristus vítězil, musí být ustavičně na stráž proti satanovým pokušením. Osvícené svědomí by mělo ovládat chuť a tělesné žádosti, aby rozumové síly nebyly oslabeny, vnímavost byla jasná a aby se satanovy skutky a jeho nástrahy nepokládaly za prozřetelnost Boží. Mnozí touží po konečné odplatě a vítězství, které obdrží úspěšní bojovníci, avšak nejsou ochotní namáhat se, zapírat se být zdrženliví, jako to činil jejich Spasitel. Jen trvalou poslušností a ustavičným úsilím zvítězíme, jako zvítězil Kristus. *CH 574.1*

Moc chuti zničí tisíce lidí, kteří by postupným vítězstvím získali mravní sílu zvítězit nad každým pokušením satanským. Ti však, kteří jsou otroky chuti, nevybudují dokonalý křesťanský charakter. Šest tisíc let trvající přestupování člověka přineslo hrozné ovoce nemocí, utrpení a smrti. Čím více se blíží konec času, tím bude mocnější satanovo pokušení povolovat chuti a tím těžší bude je přemoci. – 3T 489-492 *CH 574.2*

Potřebná reforma

Kdyby adventisté s. d. uváděli do života, co vyznávají, kdyby byli upřímnými zdravotními reformátory, byli by skutečně divem světu, andělům i lidem. Projevovali by mnohem větší horlivost v zájmu spásy těch, kteří pravdu nepoznají. *CH 575.1*

Mezi lidem, který tvrdí, že očekává brzký příchod Kristův, by měly být větší reformy. Zdravotní reforma má mezi naším lidem vykonat dílo, které dosud nevykonala. Nebezpečí jedení masa by si měli uvědomovat mnozí, kteří ho stále jedí a ohrožují si tělesné, duševní i duchovní zdraví. Mnozí, kteří jsou jen z poloviny obrácení v otázce jedení masa, opustí Boží lid a nebudou s ním chodit.

CH 575.2

Ve veškerém našem díle musíme být poslušni zákonů Božích, aby tělesné a duchovní síly mohly být v souladu. Lidé mohou mít zdání pobožnosti, mohou i kázat evangelium a přece nemusí být očištění a posvěcení. Kazatelé by měli být přísně střídmi v jídle a pití, aby neklopýtali na cestě sami a aby nezmalomyslněovali slabé ve víře. Jestliže při zvěstování nejvznešenějšího a nejdůležitějšího poselství, které Bůh dal, lidé bojují proti pravdě povolností, nesprávným zvykem v jídle a pití, berou všechnu sílu poselství, které zvěstují. CH 575.3

Zlé následky jedení masa

Ti, kteří povolují jedení masa, pití čínského čaje a přejídání, zasévají semeno bolestivých a smrtelných žnín. Nezdravý pokrm dodaný žaludku posiluje choutky, které bojují proti duši, poněvadž se podněcují nižší vášně. Masitá strava podporuje zvířecí vášně. Jejich rozvoj snižuje duchovnost a znemožňuje mysli chápat pravdu. CH 575.4

Boží Slovo nás jasně varuje, že nebudeme-li se zdržovat tělesných vášní, tělesná přirozenost bude bojovat proti duchovní přirozenosti. Vášnivé jedení bojuje proti zdraví a pokoji. Tak vzniká boj mezi vyššími a nižšími vlastnostmi člověka. Nízké, silné a útočné žádosti tísní duši. Vyšší zájmy člověka jsou ohroženy povolností choutkám, které nebe neposvětilo. CH 576.1

Velmi pečlivě by se měly utvářet správné návyky v jídle a pití. Jíst by se mělo takové jídlo, z kterého se tvoří nejlepší krev. Měl by se brát ohled na jemné zažívací orgány. Bůh žádá, abychom byli střídmi ve všem, abychom se aktivně snažili zachovat si zdraví. Nemůže osvětlit mysl člověka, který ze svého žaludku dělá kanál. Nevyslyší modlitby těch, kteří chodí ve světle jisker, které sami zapálili. CH 576.2

Obvyklé chyby stravování

V množství jakož i v jakosti požitého pokrmu se jeví nestřídmost. Pán mě poučil, že ve všeobecnosti žaludek zatěžujeme. Mnozí se necítí dobře následkem přejídání a často to končí nemocí. To není trestem na ně od Pána. Sami si ji způsobili a Bůh chce, aby si uvědomili, že bolest je následek přestoupení. CH 576.3

Každodenně zneužívané zažívací orgány nemohou dobře konat své dílo. Tvoří se nesprávná kvalita krve a tak nesprávným jedením je ochromen celý systém. Naložte žaludku menší břemeno. Zotaví se, věnujeme-li patřičnou péči kvalitě a množství snědeného pokrmu. CH 577.1

Mnozí jedí příliš rychle. Jiní jedí při jednom jídle rozmanité pokrmy, které nepatří k sobě. Kdyby muži a ženy pamatovali, jak to silně ovlivňuje duši, když trápí žaludek a jak hluboko je Kristus zneuctěn, když žaludek je přetěžován, zapřeli by chuť a dali by žaludku příležitost zotavit se a uzdravit. Když tak sedíme při stole, můžeme konat zdravotně misijní práci jedením, pitím k Boží chvále. CH 577.2

Jedení v sobotu

Jíst v sobotu tolik, co jsme zvyklí jíst v pracovní den, je velký omyl. Sobota je den oddělený k službě Bohu a tehdy bychom měli být zvlášť pozorní na to, co jíme. Přeplněný žaludek znamená zatížený mozek. Příliš často se v sobotu jí tolik, že mysl je otupena a zatemněna, neschopná rozmýšlet duchovní věci. Zvyky v jídle velmi úzce souvisí s mnohými projevy v duchovním životě v sobotu. Jídlo na sobotu by mělo být vybráno s ohledem na potřeby toho dne, kdy se má Bohu přinést ta nejčistší a nejsvětější služba. CH 577.3

Jídlo velmi souvisí s náboženstvím. Duchovní zkušenost je velmi ovlivněna způsobem, s jakým se zachází se žaludkem. Jídlo a pití podle zákonů zdraví vede k ctnostným skutkům. Je-li však žaludek přetížen návyky, které nemají základ přirozenosti, satan těží ze spáchaných nepravostí a žaludek používá jako nepřítele spravedlnosti, podněcuje nepokoj, který ovlivňuje celou bytost. Posvátné věci nejsou doceněny. Duchovní horlivost se umenšuje, duševní pokoj se ztrácí, nastává nesoulad, rozpor a neshoda. Padají netrpělivá slova a konají se nelaskavé činy. Následují nečestné

skutky a projevuje se hněv – a to vše proto, že mozkové nervy jsou podrážděny zatížením žaludku. CH 577.4

Jaká to škoda, že často, když by se mělo projevit největší sebezapření, žaludek je zavalen množstvím nezdravého pokrmu, který tam čeká na rozklad. Utrpení žaludku působí na mozek. Nerozvážný jedlík si neuvědomuje, že se sám znehodnocuje, aby mohl poskytnout moudrou radu a připravit plán pro nejlepší pokrok díla Božího. Ale je tomu tak. Nemůže postihnout duchovní věci a v poradních výborech, kde by měl říci ano, řekne ne. Jeho návrhy jsou daleko od cíle, protože pokrm, který požil, mu zatemnil mozek. CH 578.1

Zdravotní reforma a duchovní život

Neschopnost sledovat duchovní zásady zastínila dějiny Božího lidu. V zdravotní reformě bylo ustavičné pokulhávání a v důsledku toho je Bůh znevážen velkým nedostatkem duchovnosti. Vystaly překážky, které by nikdy nebyly bývaly, kdyby Boží lid chodil ve světle. CH 578.2

Máme my, kteří máme tolik velkých příležitostí, dovolit lidem světa, aby nás v zdravotní reformě předstihli? Oslabíme svou mysl a znehodnotíme své hřivny nesprávným jedením? Budeme přestupovat Boží svatý zákon následováním sobeckých způsobů? Stane se naše nedůslednost příslovím? Budeme žít takovým nekřesťanským životem, že Spasitel se bude hanbit nazývat nás bratry a sestrami? CH 578.3

Nebo nebudeme raději konat zdravotně misijní práci, která je evangeliem v praxi, a žít tak, aby v našich srdcích vládl Boží pokoj? Nebo odstraníme každý kámen úrazu z pod nohou nevěřících, vždy pamatující, co se patří na vyznání křesťanství? Raději se vzdejte jména křesťan, než byste měli vyznávat víru a současně povolovat choutkám, které rozněčují nezdravé vášně. CH 579.1

Potřeba reformace

Bůh žádá každého člena církve, aby svůj život bezvýhradně odevzdal do Boží služby. Žádá rozhodnou reformaci. Stvoření lká pod zlořečením. Boží lid by měl usilovat o vzrůst v milosti, měl by být posvěcen tělem, duší i duchem skrze pravdu. Když přestanou se všemi škodlivými zvyklostmi, jasněji budou chápat, co tvoří pravou zbožnost. V náboženské zkušenosti bude zřejmá obdivuhodná změna. ... CH 579.2

„Jest se nám již čas ze sna probuditi. Nyníť zajisté blíže nás jest spasení, nežli když jsme uvěřili. Noc pomínula, a den se přiblížil. Odvrzmež tedy skutky temnosti, a oblecme se v odění světla. Jakožto ve dne poctivě choďme, ne v hodování a v opilství, ne ve smilstvích a ve chlípnostech, ne ve sváru a v závisti. Ale oblecte se v Pánu Jezukrista, a nepečujte o tělo podle žádosti jeho.“ (Ř 13,111-14) – RH May 27, 1902 CH 579.3

Reformační hnutí

V nočních viděních probíhaly přede mnou obrazy velikého reformačního hnutí mezi Božím lidem. Mnozí chválili Boha. Nemocní byli uzdravováni a konaly se i jiné divy. Bylo možno pozorovat ducha přimluvy jak se projevil před velikým dnem Velikonoc. Bylo vidět jak stovky a tisíce navštěvují rodiny a otvírají jim Boží Slovo. Srdce byla přesvědčena o moci Svatého Ducha a působil duch pravého obrácení. Na každé straně byly dveře otevřené pro zvěstování pravdy. Svět zdál se být osvěcen nebeským vlivem. Veliké požehnání přišlo skrze pravý a pokorný lid Boží. Slyšela jsem hlasy díkůvzdání a chvály a viděla takovou reformaci, jakou jsme zažili jen v roce 1844. CH 580.1

A přece někteří odmítli obrátit se. Nebyli ochotni kráčet po Boží cestě a když kvůli pokroku díla Božího odezněly výzvy k dobrovolným obětem, někteří sobecky lpěli na svých pozemských skutcích. Tito ziskuchtiví jednotlivci byli odloučeni od zástupů věřících. – 9T 126 CH 580.2

Část XIII. – Svatost života

Světla v temnotě

Pán dovolil, aby vám v těchto posledních dnech zazářilo světlo. Ono má poněkud rozptýlit temnotu, zahalující poslední generace vlivem hříšných choutek, má zmírnit následky zla, které způsobilo nestřídmé jídlo a pití. *CH 581.1*

Bůh ve své milosti uznal za dobré dát svému lidu možnost, aby se smýšlením a zvyky oddělil od světa, aby jeho děti nebyly tak snadno svedeny do modloslužby a nebyly poskvrněny převládající nepravostí tohoto věku. Bůh si přeje, aby věřící rodiče a jejich děti byli živými představiteli Ježíše Krista, čekají-li na život věčný. Všichni, kteří mají povahu nebes, uniknou zkaženosti, která převládá ve světě následkem žádosti. Ti, kteří podléhají své chuti, nemohou dosáhnout křesťanské dokonalosti. Nemohou vzbudit u dětí mravní citlivost, protože nejsou starostliví ve výběru svých pokrmů. – 2T 399, 340 *CH 581.2*

Tento svět je přípravnou školou pro onu vyšší školu, tento život je přípravou pro život budoucí. Zde máme být připraveni pro vstup do nebeských příbytků. Zde máme přijmout pravdu, věřit a žít podle ní až dokud nebudeme připraveni pro domov svatých ve světle. – 8T 200 *CH 581.3*

Naučení ze Šalamounova pádu

Šalamounův život mohl být obdivuhodným až do konce, kdyby byl zůstal ctnostným. On však podřídil tuto zvláštní milost nečisté vášni. Ve své mladosti spoléhal na Boží usměrnění a důvěřoval Bohu a Bůh si ho vyvolil a dal mu moudrost, nad kterou žasl svět. Jeho moc a moudrost byla v zemi vyvýšena. Ale jeho láska k ženám byla jeho hříchem. Tuto vášně ve své mužnosti neovládal a ona se mu stala osidlem. Jeho ženy ho svedly k modloslužbě a když začal upadat, opustila ho moudrost, kterou dal Bůh. Ztratil pevnost charakteru a stal se nerozvážným člověkem, váhajícím mezi správností a nepravostí. Opouštěním zásad, dostal se do proudu zla a tím se odloučil od Boha, základu a zdroji své síly. Zpočátku jednal ze zásady. Moudrost mu byla vzácnější než zlato z Ofír. Ale běda! Žádostivé vášně zvítězily. Svedly ho a zničily ženy. Jaké to naučení pro bdělost! Jaké svědectví o tom, jak potřebná je síla od Boha do samého konce! *CH 582.1*

V boji s vnitřní porušeností a vnějšími pokušeními i moudrý a mocný Šalamoun byl přemožen. Není bezpečné dovolit si ba i nejmenší úchylku od nejpřísnější čestnosti. „*Od všeliké zlé tvárnosti se varujte.*“ (1 Te 5,22) Jestliže některá žena vypravuje o svých rodinných těžkostech, anebo si stěžuje na svého manžela jinému muži, porušuje svůj manželský slib; znevažuje svého muže a bourá zeď, která má zachránit posvátnost manželského vztahu; otvírá do široka dveře a zve satana s jeho zrádnými pokušeními. O to právě šlo satanu. A jestliže nějaká žena přichází ke křesťanskému bratru se stížností na své utrpení, své zklamání a zkoušky, měl by jí vždy poradit, že když už musí svěřit své utrpení někomu, aby si k tomu vybrala sestry a pak nebude žádné podezření ze zla, čímž by Boží dílo utrpělo pohanu. CH 582.2

Pamatujme na Šalamouna. Mezi mnohými národy nebylo podobného krále, kterého by Bůh tak miloval. On však padl. Byl odveden od Boha a znemravnil povolností hříšným vášním. Toto je hlavní hřích tohoto věku a jeho rozmach je strašný. Formální zachovávatelé soboty nejsou čistí. Mnozí vyznávají, že věří pravdě, ale ve svém srdci jsou zkažení. Bůh je přezkouší a jejich bláznovství a hřích se zjeví. V jeho přítomnosti může přebývat jen čistý a pokorný člověk. „*Kdo vstoupí na horu Hospodinovu? A kdo stane na místě svatém jeho? Ten, kdož jest rukou nevinných, a srdce čistého, kdož neobrací duše své k marnosti, a nepřisáhá lstivě.*“ (Ž 24,3.4) „*Hospodine, kdo bude přebývat v stánku tvém? Kdo bydliti bude na hoře svaté tvé? Ten, kdo chodí v upřímnosti, a činí spravedlnost, a mluví pravdu ze srdce svého. Kdož neutrhá jazykem svým, bližnímu svému nečiní zlého, a potupy neuvodí na bližního svého. Ten, před jehož očima v neváznosti jest zavržený, v poctivosti pak bojící se Hospodina; přísáhl-li by i se škodou, však toho nemění. Kdož peněz svých nedává na lichvu, a daru proti nevinnému neběře. Kdož tyto věci činí, nepohneť se na věky.*“ (Ž 15) – 2T 305-307 CH 583.1

Rada lékařům a zdravotním pomocníkům

Pán mě poučil, abych naše lékaře upozornila na následující texty Písma: „*Dále pak, bratří, prosíme vás, a napomínáme v Pánu Ježíši, jakož jste přijali od nás, kterak byste měli choditi a líbiti se Bohu, v tom abyste se rozhojnili více. ... Tať jest zajisté vůle Boží, totiž posvěcení vaše.*“ (1Te 4,1-3) „*Protož jakž jste přijali Krista Ježíše Pána, tak v něm chodte, vkořenění a vzdělání na něm, a utvrzení u víře, jakž jste naučení, rozhovňující se v ní s díků činěním. Hledtež, aťby vás někdo neobloupil moudrostí světa, a marným oklamáním, podle ustanovení lidských, podlé živlů světa, a ne podlé Krista.*“ (Ko 2,6-8) CH 584.1

Svým povoláním jsou lékaři vystaveni zvláštním nebezpečím. Nejsou-li připraveni odolat pokušením uplatňováním zásad pravdy, padnou, když je satan bude pokoušet. Jsou i kazatelé evangelia, kteří jsou příliš slabí, aby odolávali pokušení. Snad dlouho kázali evangelium a se značným úspěchem, snad si získali důvěru lidí, ale jestliže si myslí, že jsou dosti silní, tím dávají najevo, že nemohou stát sami, aby nebyli přemoženi. Jestliže neovládnu vlastní zvyky a vášně, nebudou-li se stále přidržovat Krista, přijdou o věčný život. Jestliže už kazatelům hrozí takové nebezpečí, pak lékařům tím ještě víc. CH 584.2

Byla mi ukázána nebezpečí lékařů. Lékaři v našich sanatoriích nesmí propadat myšlence, že jsou mimo nebezpečí. Hrozí jim skutečně nebezpečí; ale mohou se tomu vyhnout, když budou chodit pokorně s Bohem a dbát o to, aby nebyli domýšlivými. „*Kdo se domnívá, že stojí, hleď, aby nepadl.*“ (1 K 10,12) V našich zdravotních ústavech musí vládnout vyšší a silnější moc, než je moc a síla člověka. CH 584.3

Zkušební vůdcové a rádcové

V každém sanatoriu by měl být zaměstnán muž a žena zralého věku, kteří se skálopevně drží zásad pravdy, kteří mohou být vůdci a rádcí. Vzdělání mužů a žen v sanatoriu je nejdůležitější a nejchoulostivější práce a jestliže lékaři nebudou na tuto práci připraveni mocí Boží, budou v pokušení hledět na tělo ženy neposvěceným srdcem a myslí. CH 585.1

V našich sanatoriích by vždy měly být zralé ženy, vzdělané a vycvičené k práci, které jsou povolány ošetřovat nemocné ženy, měly by být zaměstnány za každou cenu; a jestliže není možno je

najít, pak by pro toto dílo měli být vzděláni, vychováni a připraveni lidé, kteří mají správné sklony a rysy charakteru. CH 585.2

Lékaři musí být obezřetní

Lékaři se musí vyhnout každé povolnosti vůči ženám, vdaným nebo svobodným. Ve svém jednání by měli být vždy obezřetní. Je lépe, aby naši lékaři byli ženatí a jejich ženy jim mohou v díle pomáhat. Doktor i jeho žena by měli mít živou zkušenost v Božích věcech. Jsou-li zbožnými křesťany, jejich dílo bude vzácnější nad zlato. CH 585.3

Lidé jsou stále v nebezpečí. I ženatí lékaři jsou terčem pokušení. Někteří padli do osidel, které jim připravil satan. Nikdo z nás není bezpečný před jeho zákeřnou, svádívou mocí. Někteří si uvědomují své nebezpečí, ale uvědomují si, že satan vynakládá vrcholné úsilí, aby je přemohl a upřímnou modlitbou se posilňují k povinnosti. Dokud jsou v tomto nižším oddělení – na světě – jsou drženi mocí Boží. Zkouškami se připravují na boj. Jsou očištěni od hříchu krví Beránkovou. CH 585.4

Důvěra v Ježíše

Žádný lékař není bezpečný, který spoléhá na vlastní sílu. Lékaři nesmí vstupovat do díla s lhotejnými, neuctivými myšlenkami. Každou chvíli mají důvěřovat v Toho, který dal svůj život za padlé lidstvo, a který si váží svého vykoupeného dědictví. Tím správně ocení výkupné Kristovy krve. Obléknou si každou část nebeské výzbroje, aby mohli být ochráněni před útoky nepřítele. To je zabezpečení proti hříchu, které lékař musí mít, chce-li ve svém díle mít úspěch. CH 586.1

Naše tělo patří Bohu. On platil výkupné za tělo i za duši. „*Nejste sami svoji. Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,19.20) „*Ale tělo ne smilstvu, ale Pánu, a Pán tělu.*“ (1 K 6,13) Stvořitel bdí nad lidským organismem a zachovává ho v pohybu. Kdyby se ustavičně nestaral, potom by puls nebil, srdce by se zastavilo a mozek by též přestal fungovat. CH 586.2

Mozek je orgán a nástroj mysli a ovládá celé tělo. Aby ostatní části těla byly zdravé, mozek musí být zdravý. Aby mozek byl zdravý, musí být čistá krev. Jestliže správnými návyky jedení a pití je krev stále čistá, potom mozek bude patřičně vyživen. CH 586.3

Chorobné podmínky

Nemoc vyvolává nesouladná činnost v lidském organismu. Představitel může ovládat ostatní části těla na jejich škodu. Všechny části organismu musí pracovat souladně. Různé části těla, obzvláště ty nejvzdálenější od srdce, měly by obdržet volný příliv krve. Údy mají velký význam a měla by se jim věnovat patřičná pozornost. CH 587.1

Bůh se velmi stará o lidský organismus. V péči o naše tělo musíme spolupracovat s Ním. Láska k Bohu je podstatně důležitá pro život a zdraví. Abychom měli dokonalé zdraví, naše srdce musí být naplněno nadějí, láskou a radostí. CH 587.2

Nízké vášně je třeba mít v postřehu. Jestliže se vášním popustí uzda, vnímavost je silně poškozena. Když se povoluje vášním, potom krev, místo aby obíhala do všech částí, aby ulehčovala práci srdce a očišťovala mysl, je odváděna v nepatřičném množství na pomoc vnitřním orgánům. Následkem bývá nemoc. Člověk nemůže být zdravý, dokud se nepostihne zlo a neodstraní. CH 587.3

„*Člověk spojený s Kristem smlouvou milosti se připojuje Pánu, jeden duch jest s ním. Utíkejte smilstva.*“ (1 K 6,17.18) Ani na chvíli nepřestávejte uvažovat. Satan by se těšil, kdyby vás viděl přemožené pokušením. Nezastavte se k vyjednávání s vaším slabým svědomím. Odvráťte se od prvního kroku přestoupení. CH 587.4

Josefův příklad

Kéž by Josefova příkladu následovali všichni, kteří tvrdí, že jsou moudří, kteří cítí, že vlastní silou vystačí splňovat povinnosti člověka. Moudrý člověk nebude ovládán a spoután choutkami a vášněmi, ale bude je ovládat a usměřňovat. Přiblíží se k Bohu a vynasnaží se připravit mysl i tělo na správné splnění povinnosti života. CH 588.1

Ráda bych upozornila lékaře na skutečnost, že nemohou dělat co chtějí se svými myšlenkami a představami a přitom být bezpeční ve svém povolání. Satan je zhoubee; Kristus je obnovitel. Toudím po tom, aby to naši lékaři plně pochopili. Oni mohou zachránit lidi od smrti i správným použi-

tím získaných vědomostí, anebo působit proti tomu velkému Mistru-Staviteli. Mohou spolupracovat s Bohem, anebo mohou mařit Jeho plány, jestliže s Ním nebudou souladně spolupracovat. CH 588.2

Zachování zdraví

Všichni lékaři by se měli dát vést tím Velkým Lékařem. Pod Jeho vedením si budou počínat, jak se patří. Bůh však neučiní zázrak, aby zachránil lékaře, kteří svévolně zneužívají jeho stavbu. Pokud možno, lékaři by měli zachovávat při jídle pravidelnost. Měli by mít patřičné množství cviku. Měli by se rozhodnout spolupracovat s velkým Mistrem-Stavitelem. Bůh pracuje a člověk musí shodně pracovat s Ním, protože On je Spasitelem těla. CH 588.3

Lékaři před všemi ostatními lidmi si musí uvědomit vztah, jaký mají lidé k Bohu vzhledem na zachování zdraví a života. Musí pilně zkoumat Boží Slovo, aby nepřehlíželi zdravotní zákony. Nemusí být slabí a nevyrovnaní. pod vedením nebeského Vládce mohou jasně a přímo postupovat. Musí však co nejvážněji dbát na Boží zákony. Měli by si uvědomit, že jsou božím vlastnictvím, že byli koupeni za cenu, a proto mají ve všem oslavovat Boha. Zkoumáním Božího slova se mají udržovat ve vědomí, že lidé jsou Božím vlastnictvím právem stvoření i právem vykoupení. Mají říci: Vykonám vše, co je v mé síle, abych duševně i tělesně zachraňoval ty, pro které pracuji. Byli koupeni za cenu Kristovy krve a já musím vykonat vše, co mohu, abych jim pomohl. CH 588.4

Poučení, které mám pro naše lékaře, spočívá v tom, že musí zkoumat Boží Slovo opravdově a pilně. Bůh praví: „*Vyjdětež... a oddělte se, ... a nečistého se nedotýkejte.*“ (2 K 6,17) Poslechněte tohoto slova za každou cenu, ať už by šlo o společenské postavení, světskou čest anebo pozemské bohatství. Důvěřujte Hospodinu. Buďte před ním pokorní. Jestliže se budete přidržovat Jeho Slova, můžete postupovat. CH 589.1

Vyhněte se vnější okázalosti

Žádný lékař by s neměl spoléhat na vnější okázalost, na svůj elegantní nábytek anebo módní vybavu, že snad mu to pomůže k přízni u lidí a vyvýší pravdu. Takto smýšlející lékaři jsou podněcováni mocí zdola. Nejde o velikost domu, eleganci nábytku, či jakoukoliv vnější okázalost. Tím nedosáhnou naše sanatoria tu pravou úroveň. Lékaři, vázaní Bohem vykonají vše, co mohou, aby překonali sklony k marnosti a okázalosti. ... CH 589.2

Pokora, sebezapření, štedrost a věrný desátek, ti svědčí, že Boží milost působí v srdci. Největší Učitel, největší Lékař, jakého svět kdy poznal, dal mnoho naučení o potřebě pokory. Tato naučení mají jeho následovníci uvádět do praktického života. Mají žít životem sebezapření a sebeobětování. Pro mnohé to bude novou zkušeností, ale od toho závisí jejich spasení. Kristus řekl: „*Chce-li kdo za mnou jít, zapři sebe sám, a vezmi kříž svůj, a následuj mne.*“ (Mk 8,34) Následování Krista plodí ctnosti Kristova charakteru. Pokora je převzácná milost, zvláště libá Bohu. Kristus praví: „*Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný srdcem, a naleznete odpočinutí duším svým.*“ (Mt 11,29) Ti, kteří následují Krista, zvítězí nad pokušením a obdrží slavnou odměnu věčného života a Kristu vzdají všechnu chválu a slávu. CH 590.1

Žijte svatým životem

Mládencům a dívkám, kteří se připravují pro zdravotnickou službu a lékařské povolání, chci říci: Zůstávejte v Ježíšově blízkosti. Hledíce na Něho, měníme se na jeho podobu. Pamatujte, že částí našeho života není formální zdvořilost ani pozemské manželství, ale spojení s Kristem. Můžete mít teoretické poznání pravdy, ale to vás nezachrání. Musíte zkušenostně poznat, jak hříšný je hřích a jak velmi potřebujete Ježíše za svého osobního Spasitele. Jen tak se můžete stát syny a dcerami Božími. Vaší jedinou zásluhou je vaše velká ubohost. CH 590.2

Ti, kteří v našich sanatoriích jsou vybráni pro ošetrovatelský kurs, by měli být vybráni moudře. Děvčatům povrchního charakteru bychom neměli radit tuto službu. Mnozí mladí lidé, kteří projevují touhu studovat na lékaře, nemají ty rysy charakteru, které by je uschopňovaly, aby vydrželi pokušení tak běžné v lékařském povolání, že se stanou kvalifikovanými pro to velké dílo, anebo šíření zásad pravé zdravotní reformy. CH 590.3

Mladé ženy, pracující v našich ústavech, by měly být velmi ohleduplné. Měly by být zdrženlivé ve slovu i činu. Kdykoliv hovoří se ženatým mužem, neměly by si dovolovat ani tu nejmenší neukázněnost. Sestrám, které pracují v našich zdravotních ústavech, bych ráda připomenula: Oblec-

te si výstroj. Při rozhovoru s muži buďte laskavé a zdvořilé, ale nikdy ne rozpustilé. Pozorné oči vás sledují, pozorují vaše chování, soudí podle toho, zda jste skutečně Božími dětmi. Buďte skromné. Zdržte se jakékoliv zlé tvárnosti. Mějte nebeskou výzbroj, jinak v zájmu Kristova díla raději odejděte ze sanatoria, z místa, kde ubohé ztroskotané duše mají najít útočiště. Ti, kteří pracují v těchto ústavech, mají být ohleduplní. Nikdy ani slovem ani skutkem nemají dávat ani nejmenší příležitost, aby bezbožní lidé hovořili špatně o pravdě. CH 591.1

Na světě je dvojí království: Království Kristovo a království satanovo. K jednomu z těchto dvou království každý z nás patří. Ve své skvělé modlitbě za své učedníky Kristus pravil: „*Neprošíme, abys je vzal ze světa, ale abys je zachoval od toho zlého. Ze světa nejsou, jako i já nejsem ze světa. Posvětiž jich v pravdě své, slovo tvé pravda jest. Jakož jsi mne poslal na svět, i já jsem je poslal na svět.*“ (J 17,15-18) CH 591.2

Projevte spásný vliv

Není Boží vůlí, abychom se odlučovali od světa. Dokud jsme však na světě, měli bychom se zasvětit Bohu. Neměli bychom napodobovat svět. Na světě máme šířit záchranný vliv, máme být solí země, která má svou chuť. Mezi nesvatým, nečistým, modloslužebným pokolením máme být čistí a svatí projevující, že milost Kristova má moc obnovit v člověku božskou podobu. Máme šířit spásný vliv. CH 592.1

„*Toť jest to vítězství, kteréž přemáhá svět, víra naše.*“ (1 J 5,4) Svět se stal lazaretem hříchu, hromadou zkázy. Nezná Boží děti, protože nezná Jeho. Nemáme uplatňovat způsoby světa a následovat jeho zvyky. Ustavičně mám odolávat jeho uvolněným zásadám. Kristus řekl svým následovníkům: „*Tak svět světlo vaše před lidmi, ať vidí skutky vaše dobré, a slaví Otce vašeho, kterýž jest v nebesích.*“ (Mt 4,16) Je povinností lékaře a ošetřovatelek zářit jako světlo uprostřed zkažených vlivů světa. Mají pěstovat zásady, které svět nemůže poskvřnit. CH 592.2

Aby církev byla zdravá, musí se skládat ze zdravých křesťanů. V našich sborech a ústavech je však mnoho nemocných křesťanů. Světlo, které mi dal Pán, je jasně vyjádřeno ve 3. kap. Filipenským. Tato kapitola by se měla číst a zkoumat. Naučení z ní by se měla uplatňovat v životě. CH 592.3

Ten, kdo spolupracuje s Velkým Lékařem, zachová si nervy, šlachy i svaly v nejlepším zdraví. Má-li lidský organismus vykonávat náležitě svou funkci, vyžaduje si pečlivou pozornost. Třeba zachovat souladnou činnost všech částí těla. CH 592.4

Buďte silní v Pánu

Tak je tomu i s duší. Srdce má být pečlivě udržováno a střeženo. „*Co prospěje člověku by všecken svět získal, a své duši uškodil? Aneb jakou dá člověk výplatu za duši svou?*“ (Mk 8,36.37) Kristus musí přebývat v srdci skrze víru. Jeho Slovo je chlebem života a vodou spasení. Důvěra v jeho plnost přichází k nám skrze stálé společenství s Bohem. Požíváním Kristova těla a pitím Jeho krve získáváme duchovní sílu. Znovuzrozený k živé naději, proniknutý povzbudivou mocí nové přirozenosti, člověk je uschopněn vystupovat stále výš a výš. Pavel se modlil k Bohu za Efezské takto: „*Aby vám dal, podle bohatství slávy své, mocí posilněnu býti skrze Ducha svého na vnitřním člověku, aby Kristus skrze víru přebýval v srdcích vašich, abyste v lásce vkořenění a založení jsouce, mohli stihnouti se všechněmi svatými, a poznati lásku Kristovu, kteráž přesahuje umění, abyste naplnění byli ve všelikou plnost Boží.*“ (Ef 3,16-19) CH 593.1

Požehnání milosti je dáno lidem, aby nebeský vesmír a padlý svět mohl vidět, jak by jinak neviděl dokonalost Kristova charakteru. Velký Lékař přišel na svět ukázat mužům a ženám, že skrze jeho milost mohou tak žít, že ve velký den Boží mohou přijmout vzácné svědectví. „*V něm jste naplnění.*“ (Ko 2,10) CH 593.2

Lékaři mají zjevit Kristovy vlastnosti pevným setrváváním v díle, ke kterému je Bůh povolal. Těm, kteří toto dílo věrně konají, mají andělé možnost širšího pohledu na charakter a dílo Kristovo a jeho moc, milost a lásku. Takto se stávají účastníky jeho obrazu a den co den rostou do plné postavy mužů a žen v Kristu. předností Božích dítek je mít ustavičně širší pochopení pravdy, aby do práce vnášeli lásku k Bohu i nebi a od jiných čerpali vděčnost k Bohu pro bohatství jeho milosti. CH 593.3

Máme důvod pro trvalou vděčnost vůči Bohu v tom, že nám zanechal dobrý příklad. Každý křesťan by se měl vážně snažit kráčet ve šlépějích Spasitele. Měli bychom radostně chválit a projevovat vděčnost za to, že nám dal mocného pomocníka, bezpečnost proti každému pokušení, proti každé nepatřičnosti v myšlení, slovu i skutku. *CH 594.1*

Naši jedinou bezpečností proti pádu do hříchu je zůstat ustavičně pod formujícím vlivem Svatého Ducha a přitom se aktivně angažovat v díle pravdy a svatosti, splňováním každé Bohem svěřené povinnosti. Nemáme si však brát žádné břemeno, které nám Bůh neuložil. Lékaři musí stát pevně pod praporem třetího andělského poselství, vytrvale bojovat dobrý boj víry a úspěšně se spoléhat na nebeskou výzbroj Božího Slova; přitom nemají nikdy zapomínat, že mají Vůdce, který nikdy nebyl a nikdy nemůže být přemožen. – Special Testimonies, series B, no. 15, pp. 16-23 (1900) *CH 594.2*

Cena zdraví

Zdraví možno získat náležitými životními zvyklostmi a možno ho tak usměrnit, aby přinášelo a hromadilo úroky. Tento kapitál je však vzácnější, než kterýkoliv bankovní vklad. Možno ho obětovat nestřídmosti v jídle a pití a nebo nechat orgány zrezivět od nečinnosti. Oblíbených slabostí je třeba se vzdát; lenivost třeba přemoci. *CH 595.1*

Důvod, proč mnozí z našich kazatelů nařikají na nemoc, je to, že se nestarají o dostatečný pohyb a přejíždají se. Neuvědomují si, že takové počínání ohrozí i nejsilnější organismus. Lidé povahově pomalí ... by měli jíst velmi střídmě a nevyhýbat se tělesné námaze. Mnozí z našich kazatelů si kopou vlastními zuby hrob. Organismus přebírající břemeno, kterým jsme zatížili zaživací orgány, trpí a musí snášet velký nápor. Za každý přečin proti zákonům zdraví musí přestupní platit utrpením vlastního těla. *CH 595.2*

Když Pavel nekázal, pracoval při svém řemesle jako výrobce stanů. Toto musel dělat, protože přijal nepopulární pravdu. Dříve než přijal křesťanství, zastával vznešené postavení a nemusel se živit vlastní prací. Mezi Židy bylo zvykem vyučit děti nějakému řemeslu, ať už v životě zastávali jakékoliv postavení, aby nějaký zvrat okolností je nepřipravil o možnost sebeobživy. V souladu s tímto zvykem Pavel byl výrobcem stanů a když vynaložil své prostředky na pokrok díla Kristova a na vlastní obživu, utíkal se k svému řemeslu, aby si vydělal na živobytí. – 4T 408, 409 *CH 595.3*

Jednoduchost v odívání

Jsme znepokojení, když vidíme, jak naše sestry opouštějí jednoduchý oděv a oblíbují si světskou módu. Takovým počínáním se odlučují od Boha a zanedbávají vnitřní ozdobu. Neměly by si myslet, že mohou trávit Bohem jim daný čas v zbytečném ozdobování svého oděvu. Oč lépe by ho mohly využít zkoumáním Písma a tím se důkladně obeznámit s jeho proroctvím a praktickými naučeními Kristovými. *CH 596.1*

Jako křesťané bychom neměli se pouštět do žádného zaměstnání, v kterém nemůžeme svědomitě prosit o Boží požehnání. Milé sestry, máte čisté svědomí, když se zbytečně zaměstnáváte ozdobováním svých šatů? Můžete při vši péči o garnitury, stužky a mašličky na svých šatech povznést svou duši k Bohu v modlitbě, aby žehnal vašemu úsilí? Takto strávený čas jsme mohli věnovat dobročinné službě a sebevzdělávání. *CH 596.2*

Mnohé z našich sester jsou schopné a kdyby se jejich hřivny schopností zužitkovaly k Boží slávě, byly by úspěšné na získání mnohých lidí pro Krista. ... *CH 596.3*

Obzvlášť ženy našich kazatelů měli by dbát, aby se svým oblékáním neodchylovali od jasných zásad Písma. Na tyto připomínky hledí mnozí jako na příliš staromódní, než aby stáli za povšimnutí; ten však, kdo je dal svým učedníkům, dobře věděl o nebezpečnostech plynoucích z lásky k oděvu v našem čase, a proto nám poslal toto varovné napomenutí. Budeme na to dbát a budeme moudří? Výstřednost v odívání ustavičně se rozmáhá. Není tomu konec. Móda se stále mění a naše sestry jdou za ní bez ohledu na čas a vydání. Veliké množství utrácí se na šaty, ačkoliv by se mělo vrátit Bohu, dárci všeho. *CH 596.4*

Módní oděv je kamenem úrazu

Čistý a vkusný oděv chudobnějších lidí bývá často v příkrém rozporu či protikladu k půvabnému oděvu jejich zámožnějších sester a tento rozdíl často způsobuje pohoršení na straně chudobných. Někteří se snaží napodobit své zámožnější sestry a vyzdobují látku nižší kvality, aby se jim přiblížily nakolik jen možno v odívání. Ubohé dívky, které dostávají jen dva dolary jako týdenní mzdu (psáno roku 1875, kdy hodnota peněz byla mnohem větší než v pozdějších letech), vynaloží každý cent na oděv. Tito mladí lidé nemají co vložit do Boží pokladny a jejich čas je důkladně obsazen přípravou módních šatů, jaké sledují jejich sestry, že nemají ani kdy se duchovně vzdělávat, studovat Boží Slovo, soukromou modlitbu, anebo modlitbu ve shromáždění. Mysl je úplně zaujata přemýšlením, jak se co nejvíce připodobnit jiným sestrám. Pro ten účel se obětuje tělesné, duševní i duchovní zdraví. Štěstí a Boží přízeň jsou obětovány na oltář módy. *CH 597.1*

Mnozí se nezúčastní bohoslužeb v sobotu, protože jejich oděv se nepodobá oděvu jejich křesťanských sester střihem a ozdobou. Zda by se mé sestry neměly zamyslet nad těmito věcmi, tak jak jsou, aby si plně uvědomily závažnost jejich vlivu na ostatní? Tím, že sami jdou zakázaným chodníčkem, vedou ostatní stejnou cestou neposlušnosti a odpadnutí. Křesťanská jednoduchost je obětována vnější okázalosti. Milé sestry, jak to všechno změníme? Jak se vysvobodíme z osidla satanova a přetrhneme řetězy, které nás poutají do otroctví módy? Jak získáme promarněné příležitosti? Jak uvedeme své síly do zdravé, zdatné aktivity? Je jen jedna cesta a to je vzít Písmo a pravidlo života. ... *CH 597.2*

Mnozí se odívají jako svět, jen aby nějak zapůsobili na nevěřící; tu se však žalostně mýlí. Chtějí-li mít opravdu spásný vliv, nechť ho projeví ve svém povolání, správnými skutky a nechť činí jasný rozdíl mezi křesťanstvím a svěťáctvím. Slova, oděv a skutky by měly svědčit o Bohu. Tehdy svatý vliv zaplaví všechny okolo a nevěřící poznají, že bývali s Ježíšem. Jestliže někdo chce, aby jeho vliv působil ve prospěch pravdy, měl by žít podle svého vyznání a tak napodobovat ten skromný Vzor. *CH 598.1*

Pýcha, nevědomost a bláznovství jsou stálými průvodci. Pánu se nelíbí projevovaná pýcha mezi jeho vyznavači. Je zneuctěn jejich přizpůsobivostí nezdravé, neskromné a nákladné módě tohoto úpadkového věku. *CH 598.2*

Reforma odívání

Reforma oděvu byla k nám zavedena proto, aby chránila Boží lid před zkaženými vlivy světa a aby šířila tělesné i duševní zdraví. Jejím účelem nebylo být otrockým břemenem, ale požehnáním, nepřidávat námahu, ale šetřit práci, nezvyšovat výdaje, ale šetřit jimi. Měla odlišovat Boží lid od světa a tím sloužit jako zábrana proti módě a jejím výstřednostem. Ten, který pozná konec od začátku, který rozumí naší přirozenosti i našim potřebám – náš soucitný Vykupitel – viděl naše nebezpečnosti a těžkosti a sklonil se, aby nám dal včas varování a poučení ohledně našich životních zvyků, ba i patřičné volby pokrmu a odívání. *CH 598.3*

Satan ustavičně vymýšlí nějakou novou módu, která poškozuje tělesné i duševní zdraví; a jásá, když vidí, jak křesťanští vyznavači dychtivě přijímají módu, kterou vynalezl. Množství tělesného utrpení způsobeného nepřirozeným a nezdravým oděvem nemožno vyjádřit. Mnozí se stali doživotními invalidy pro svou povolnost vůči požadavkům módy. ... *CH 599.1*

Mezi těmito škodlivými módami byly krinolíny, které ženu častokrát neslušně stavěly na obdiv. Naproti tomu byl představen čistý, skromný, slušivý oděv, který měl odstranit krinolíny a jiné neslušné sukně a měl být slušivým oblečením pro ženy. Do zdravotní reformy však patřilo víc než zkrácení oděvu či zahalení údů. Sem patřila každá část oděvu. Váha se odtížila od boků tím, že šaty byly zavěšeny na ramena. Odstranila úzké živůtky (korzety), které tísní plíce, žaludek i vnitřní orgány, křiví páteř a způsobují mnohé choroby. Reforma odívání vlastně přispěla ochraně a rozvoji každé části těla. ... (Důvody, pro které se tento oděv už neobhájuje, uvádí 4T 635-641) *CH 599.2*

Náš oděv je svědectvím

Nejeden člověk, který byl přesvědčen o pravdě, se rozhodl proti ní právě pro pýchu a lásku k světu projevujících se u našich sester. Zvěstovaná pravda se jevila jasnou a souladnou a posluchači cítili, že přijetím pravdy musí vzít na sebe těžký kříž. Když tito lidé viděli naše sestry tak se okázale odívat, řekli si: „Tito lidé se odívají právě tak jako my. Nemohou skutečně věřit tomu, co vyznávají; a konec konců jistě jsou svedeni. Kdyby skutečně se vmysleli do toho, že Kristus má brzy přijít a že se rozhodne o případě každého člověka pro věčný život anebo smrt, nemohly by věnovat čas a peníze na odívání podle existující módy. Jak málo znají tyto zdánlivě věřící sestry o tom, co projevují svým oděvem. *CH 599.3*

Naše slova, skutky a oděv jsou denně živými kazateli shromažďujícími s Kristem anebo rozptylujícími od Něho. To není maličkost, nad kterou se možno pousmát. Odívání vyžaduje vážné zamýšlení se a mnoho modliteb. ... *CH 600.1*

Nechceme nijak podporovat lhostejnost v odívání. Zevnějšek má být náležitý a slušný. I kdyby to měl být kartoun za 10 centů, měl by být udržován čistý a slušný. V případě, že si žena sama vyhotoví nějakou ozdobu na šatech, může i ušetřit na penězích a to tím více, jestliže si šaty pere a žehlí sama. Rodiny si sami nakládají příliš velké břemena odíváním svých dětí podle módy. Jaká je to ztráta času! Děti by vypadaly velmi půvabně i v šatech hladkých a bez zbytečných ozdob, ale vkusných a udržovaných v čistotě. Je velmi snadné vyprat a vyžehlit takové šaty, že tato práce se nepočítá jako břemeno. ... *CH 600.2*

Děti podléhající módě

Avšak tím největším zlem, je zhoubný vliv módy na děti a mládež. Jen co děti přijdou na svět, stávají se předmětem módních choutek. Malé děti slyší více o šatech než o svém spasení. Vidí, jak se jejich matky více zaobírají módními časopisy než Biblí. Více chodí ke krejčímu a modistce jako do sboru. zevnější ozdobování šatů stává se důležitějším než výzdoba charakteru. Přísně kárají děti za sebemenší pošpinění drahých šatů, čímž se děti stávají omrzelými a podrážděnými pro ustavičné napomínání. *CH 600.3*

Pokřivená povaha neznepokojuje matku tolik jako zašpiněné šaty. Dítě pečuje více o oděv než o křesťanské ctnosti, neboť matka ví víc o módě než o svém Spasiteli. Její příklad příliš často obklopuje mládež otravným ovzduším. Zlovyky přestrojené do moderních šatů, vkrádají se i mezi děti. *CH 601.1*

Citlivá žena bude i v jednoduchých šatech vypadat jako zámožná. Charakter člověka posuzujeme i podle módního oděvu. Přílišné ozdobování prozrazuje marnivost a slabost. Skromná zbožná žena se bude odívat střídavě. Zjemnělý vkus, pěstovaný mysl se projeví při volbě jednoduché a vkusné ozdoby půvabu. *CH 601.2*

Nehynoucí ozdoba

Existuje ozdoba, která nikdy nezhyne, ta bude rozhojňovat štěstí všech okolo nás v tomto životě a bude zářit nezastíraným leskem v nesmrtelné budoucnosti. Je to ozdoba tichého a pokorného ducha. Bůh nás nabádá, abychom byli duchovně skvěle oděni. Každým pohledem do zrcadla milovník módy by se měl rozpomenout na zanedbanou duši. Každá hodina promarněná nad toaletou by jim měla být výčitkou za zanedbání duševního života. Měla by zde tedy nastat reformace, která by povznesla a zušlechtila všechny cíle a záměry života. Místo vyhledávání zlatých ozdob navenek, by se mělo vynaložit vážné úsilí na získávání té moudrosti, která je hodnotnější než zlato, ano, která je cennější než rubíny. ... *CH 601.3*

Účinek oděvu na mravy

Milování oděvu ohrožuje mravy a činí opak z křesťanský vyznačující se skromností a střídmostí. Okázalý, výstřední oděv, příliš často podněcuje žádostivost v srdci majitele a probouzí nízké vášně v srdci pozorovatele. Bůh ví, že zkáza charakteru často začíná povolností, pýšou a marnivostí v odívání. Vidí, že drahá ozdoba dusí touhu po dobrém. *CH 602.1*

Čím více prostředků člověk vynaloží na oděv, tím méně mohou být nasycováni hladoví, naží odívání a proudy dobročinnosti, které by měly ustavičně téci, vysychají. Každý dolar ušetřený sebezapíráním jednotlivce za zbytečné ozdoby, se může věnovat núzným anebo může jít do Pánovy pokladny na podporu evangelia, aby se mohli vyslat misionáři do cizích krajů, aby se rozhojnil tisk šířící paprsky světla duším ve tmě bludu. Každý dolar zbytečně použitý zbavuje marnotratníka vzácné příležitosti konat dobro. ... CH 602.2

Když se výstředně odíváte, odčerpáváte oděv nahým. Když prostíráte stůl svůj nepotřebnou rozmanitostí drahých jídel, zanedbáváte syčení hladových. Jak je to s vaším záznamem, zdánliví křesťané? Prosím vás, nevynakládejte na nerozvážné a škodlivé zábavy to, co Bůh vyžaduje do své pokladny a to, co se má věnovat chudým. Neodívejme se drahým oděvem, ale jako věřící ženy dobrými skutky. Ať křik vdov a sirotek nevystupuje do nebe proti nám. Ať krev duší není na našem rouchu. Ať převzácný zkušební čas není promarněn v pýše srdce. Zda není chudých, které je třeba navštívit? Není slepých očí, kterým je třeba číst Boží Slovo? Není zklamaných, zmalomyslněných, znechucených jednotlivců, kterým jsou potřebná vaše slova útěchy a vaše modlitby? ... CH 602.3

Milé sestry, nezahrávejte si dále se svou duší a s Bohem. Bylo mi ukázáno, že hlavní příčinou vašeho úpadku je vaše láska k šatům. Tato láska vede k zanedbávání vážných zodpovědností, takže vám v srdci nakonec zůstává jen malá jiskra Boží lásky. Bez otálení odstraňte příčinu vašeho úpadku, protože ona je hříchem proti vlastní duši a proti Bohu. Nezatvrzujte se svůdností hříchu. – 4T 628-647 CH 603.1

Svět na vás hledí jako na zvláštní lid. Naše stanovisko a víra nás odlišuje od každé jiné denominace. Nejsme-li v životě a povaze dál než svět, budou poukazovat na nás prstem a řeknou: „Toto jsou adventisté sedmého dne.“ „Tu máme příklad lidu, který zachovává sedmý den místo neděle.“ Jizva, která právem patří na takové lidi, přenáší se na všechny, kteří svědomitě zachovávají sedmý den. O kolik lepší by bylo, kdyby se takoví lidé netvářili, že zachovávají pravdu! – 5T 138 CH 603.2

Výstřednosti v odívání

My jako lid nevěříme, že by bylo naší povinností, abychom opouštějíce svět, též opustili vkus. Máme-li slušný, skromný a pohodlný oděv a rozhodnou-li se ženy ze světa odívat se tak jako my, měly bychom snad změnit tento způsob oděvu, abychom se lišily od světa? Nikoliv. Nemáme být podivínské a zvláštní ve svém oděvu jen proto, abychom se lišily od světa ze strachu, aby námi proto nepohrdal. Křesťané jsou světlem světa a solí země. Jejich oděv má být upravený a vkusný a jejich chování bezvadné, bez výtky. CH 604.1

Jak se máme odívat? Když někdo nosil těžké vatované sukně před zavedením krinolín, pouze pro parádu a ne pro pohodlí, hřešil proti sobě samému kažením svého zdraví, jehož zachovávání je přece jeho povinností. Jestliže je někdo nosí dnes pouze proto, aby vypadal jako v krinolíně, dopouští se hříchu, poněvadž se snaží napodobovat módu, která je zneuctívající. Nabírané sukně se nosily, než byly zavedeny krinolíny. Já sama jsem nosila lehce nabíranou sukni od svého čtrnáctého roku, nikoliv pro parádu, nýbrž pro pohodlí a ze slušnosti. Protože byly zavedeny krinolíny, neodložila jsem pro ně svoji nabíranou sukni. Mám ji snad nyní odhodit jen proto, že byly zavedeny krinolíny? Nikoliv, to by znamenalo dopouštět se výstřednosti – extrému. CH 604.2

Měla bych stále mít na zřeteli, že musím být příkladem a že se proto nesním dát strhnout tou nebo onou módou, ale musím jít přímou a nezávislou cestou, a že nesmím upadat ve věci odívání do extrémů. Bylo by to špatné, kdybych odhodila svoji nabíranou sukni, která byla vždy skromná a pohodlná a kdybych si oblékla tenkou, bavlněnou sukni a stala se takto tímto druhým extrémem směšnou, neboť bych nedávala dobrý příklad a zavdala bych příčinu k řečem milovnícům krinolín. Aby se ospravedlnily, že nosí krinolíny, ukazovaly by na mne jako na jednu, která je nenosí, a říkaly by, že se takové ostudy nedopustí. Kdybychom se dopouštěly takovýchto výstředností, zmařily bychom všechny vliv, který bychom jinak mohly získat a dopomohly bychom tak milovnícům krinolín k jejich ospravedlnění. Musíme se šatit skromně bez nejmenšího ohledu na módu krinolín.

CH 604.3

Existuje však střední cesta v těchto věcech, kež bychom ji všechny moudře našly a také se ji držely. Zkoumejme v této vážné době svá vlastní srdce, kajme se ze svých hříchů a pokořme se před Bohem. Dílo je mezi Bohem a našimi vlastními dušemi. Je to osobní dílo a všichni budou mít dost na práci i bez kritizování oděvu, jednání, činů a pohnutek bratří a sester. „*Hleďte Hospodina všichni pokorní země, kteříž soud jeho činíte, hleďte spravedlnost, hleďte pokoru, snad budete skryti v den hněvu Božího.*“ Zde je naše dílo, není zde promlouváno k hříšníkům, ale ke všem pokorným této země, kteří dbali soudu Jeho a zachovávali Jeho Příkázání. Zde je práce pro každého a budou-li všichni poslušní, bude sladké sjednocení v řadách světitelů soboty. – 1T 424-426 CH 605.1

Neslušný oděv

Nemyslíme, že by bylo v souladu s naší vírou, abychom se odívali po americku, abychom nosili krinolíny, nebo abychom nosily výstředně dlouhé sukně zametající cesty a ulice. Kdyby ženy nosily takové šaty, aby byly jeden až dva couly nad vším tím prachem a blátem ulice, byl by jejich oděv slušný a mravný, mohl by být mnohem snadněji čištěn a déle by vydržel. Takovýto oděv by byl v souladu s naší vírou. – 1T 424 CH 605.2

Rodiče jako reformátoři

Se střídmostí se musí začít ve vlastní rodině, u vlastního stolu. Matky musí vykonat důležité dílo, aby světu mohly přestavit správně ukázněné a vychované děti, které budou moci zastávat téměř každé postavení, a které si budou vážit a těšit se z klidného rodinného života. CH 606.1

Matčina práce je vrcholně důležitá a svatá. Už od kolébky by měla učit své děti sebezapření a sebeovládání. Utrácí-li většinu času v zálibách tohoto porušeného věku, zabírá-li starost o oděv a o společnost její vzácný čas, nedostanou její děti tu podstatně důležitou výchovu, kterou by dostat měly, má-li se u nich rozvíjet správná povaha. Křesťanská matka by neměla svůj zájem soustředit jen na zevnějšek, ale na to, aby její děti měly zdravé tělo a dobré mravy. CH 606.2

Mnohé matky, které nařikají nad všeobecně rozšířenou nestřídmostí, nehlédí dost hluboko, aby vystihly příčinu. Denně připravují nejrozmanitější pokrmy a dráždivá jídla, která podněcují chuť a povzbuzují přejídání. Stoly našeho amerického lidu jsou obvykle obloženy takovými jídly, které přímo vychovávají opilce. Appetit je vládnoucí zásadou rozsáhlé třídy lidí. Kdokoliv bude hověť své chuti příliš častým jedením a k tomu ještě pokrmů nezdravé kvality, ten oslabí svou sílu odporovat žádostem chuti a vášní v jiných ohledech tou měrou, jakou povolil nesprávným návykům jedení. Matkám je třeba co nejdůrazněji vštípit do paměti jejich povinnosti k Bohu a k světu, které vyplývají z výchovy takových dětí pro společnost, které mají dobře rozvinutou povahu. Mužové a ženy, kteří se dostávají na jeviště činu s pevnými zásadami, budou moci obstát nedotknuti uprostřed mravní zkaženosti tohoto porušeného věku. Je povinností matek správně využít této jedinečné příležitosti ke správné výchově svých dětí k užitečnému životu a k povinnostem. ... CH 606.3

Kde začíná nestřídmost

Opakujeme, nestřídmost začíná u stolu. Holdujeme chuti, až se zvyk stane druhou přirozeností. Pití čaje a kávy vede snadno ke kouření a to zase podněcuje k pití lihovin. CH 607.1

Někteří rodiče nechtějí učit děti odříkání, aby užívaly správně Božího dobrodiní, a dovolí jim jíst a pít dle chuti. Není-li chuť a sobecká žádost vhodně krocena, roste a sílí s vývojem mladého člověka. Jakmile se tyto děti postaví na vlastní nohy, nedokážou odolat pokušení. Všude kolem sebe vidíme mravní nečistotu a hřích. Pokušení chuti a žádosti během času nezesláblo a mládež se po většinou řídí svými nápady a je ztročena chutí. Zhoubné výsledky špatné výchovy vidíme v obžerství, kouření, pití lihovin a opilství. CH 607.2

Slyšíme-li smutné nářky křesťanských mužů a žen nad strašným zlem nestřídmosti, v myslí se okamžitě vynořují otázky: Kdo vychoval mládež a dal jí pečeť charakteru? Kdo utvrzoval jejich choutky? ... CH 607.3

Viděla jsem, že satan svými pokušeními podněcuje stále novou módou s poutavými zábavami, aby matky byly sváděny k tomu, aby svůj Bohem milosti jim svěřený čas věnovaly malicherným věcem a měly jen málo příležitostí vychovávat a správně cvičit své děti. Naši mládeži chybí matky,

kteř by ji už od kolébky učily ovládat vašeň, zapřít chuť a vítězit nad sobectvím. Potřebují řádek za řádkem a příkaz za příkazem; tu trochu a tam trochu. *CH 608.1*

Židé dostali směrnice, jak vychovávat své děti, aby se vyhnuli modloslužbě a bezbožnosti pohanských národů: „*Ale slozte tato slova má v srdci svém a v mysli své, a uvažte je sobě za znamení na rukou svých, a budou jako náčelník mezi očima vašima. A vyučujte jim syny své, rozmlouvající o nich, když sedneš v domě svém, aneb když půjdeš cestou, když lehneš, i když vstaneš.*“ (Dt 11,18.19)

CH 608.2

Zodpovědnost matky

Obracíme se na křesťanské matky. Prosíme, abyste si uvědomily svou zodpovědnost jako matky a pochopily, že nemáte žít samolibě, ale k Boží slávě. ... Žena má vyplnit mnohem svatější a vznešenější postavení v rodině, než král na trůně. Jejím prvořadým úkolem je, být živým příkladem toho, k čemu chce vychovat své děti. Příkazem a příkladem jim má vštípit do mysli užitečné vědomosti a vést je k sebe obětavé práci pro blaho jiných. Velikým povzbuzením svědomité a unavené matce by mělo být to vědomí, že každé správně vychované dítě, s vnitřní ozdobou tichosti a pokory, bude připraveno pro nebesa a bude zářit v příbytcích Páně. ... *CH 608.3*

Bylo by méně nespokojenosti a mravní zkaženosti, kdyby děti a mládež byly vedeny k sebezapření a ovládání se. Kdyby mládež byla vedena odmala k střídmosti, nemuselo by se tolik mluvit o střídmosti společnosti. Měla by totiž mravní sílu i odvahu odolat v Kristově síle zkaženosti posledních dnů. *CH 609.1*

Střídmost v domově

Je krajně nesnadné vyvrátit zvyklosti, které se utvrzovaly po celý život a utvořily chuť. Démon nestřídmosti se nedá snadno porazit. K přemožení je zapotřebí obrovské síly. Rodiče by měli začít křížovou výpravu proti nestřídmosti ve vlastní domácnosti, ve svých rodinách, v zásadách, které vštěpují svým dětem od útlého mládí a pak mohou mít naději na úspěch. Matky, vyplatí se vám důkladně využít vzácné chvíle, které vám dal Bůh na formování, rozvíjení a cvičení charakteru vašich dětí, k výchově v neúchylné věrnosti zásadám střídmosti v jedení a pití. *CH 609.2*

Snad předali rodiče dětem sklony v otázce chutě a vášni, takže výchova těchto dětí k čistotě a střídmosti bude nesnadná. Jestliže děti zdědily po rodičích chuť po nezdravém pokrmu, po dráždivých a narkotikách, jaká vážná zodpovědnost spočívá na rodinách za potírání zlých sklonoů, které dali svým dětem! Musíte se vroucně a pilně snažit konat svoji povinnost ke svým nešťastným potomkům! Věřte a doufejte! *CH 609.3*

Rodiče mají v první řadě poznat zákony života a zdraví, aby v úpravě jídla a vůbec v ničem nevytěstovali v dětech zlé sklony. Matky musí pečlivě chystat nejprostší, zdravý, chutný pokrm, aby zažívací ústrojí nesláblo, nervová soustava neztratila rovnováhu a aby jejich výchova dětí měla účinek. Děti jsou božím vlastnictvím, vykoupeným Jeho krví. Pokrm buď žaludek, a zdraví těla a ducha posiluje, anebo zeslabuje. Rodiče mají střežit tělesnou a mravní konstituci svých dětí, aby jejich duše a nervový systém nebyly ohroženy! Ti, kteří vyhovují chuti svých dětí a nekrotí jejich vášně, poznají, jaké chyby se dopustili. Jejich potomci se stanou otroky kouření a pití. Jejich smysly se otupí a rty budou mluvit faleš a nečistotu. *CH 610.1*

Jaká to bude podívaná, když přijdou rodiče a děti k poslednímu účtování! Tisíce dětí, které byly otroky chuti a ponižující neřesti, jejichž život mravně ztroskotal, budou stát tváří v tvář rodičům, kteří je vychovali k tomu, čím jsou. Kdo kromě rodičů musí nést tuto strašnou odpovědnost? – 3T 562-568 *CH 610.2*

Chraňte se mravní zkaženosti

Kdyby sestry byly šlechetnější a měly čisté srdce, potom by každý patřičný přístup a to i případně ze strany kazatele, tak rázně odrazily, že by se už nikdy neopakoval. Mysl musí být satanem strašně zmatena, když naslouchají hlasu svůdce jen proto, že je kazatelem, přestupují jasné a zřejmé Boží přikázání a přitom si namlouvají, že nepáchají hřích. Zda Jan nepsal: „*Dí-liť kdo: Znam jej, a přikázání jeho neostřihá, lhář jest, a pravdy v něm není.*“ (1 J 2,4) Co praví zákon? „*Nezesmilníš*“ (Ex 20,14) Jestliže někdo tvrdí, že zachovává Boží svatý zákon a při posvátné službě zneužívá dů-

věry svého postavení a povoluje svým nízkým vášním, sama tato skutečnost by měla zbožné ženě stačit, aby vystihla, že i když by jeho vyznání sahalo do nebes, jeho nečisté návrhy pocházejí od satana přestrojeného za anděla světla. Nemohu věřit, že Boží Slovo přebývá v srdcích těch, kteří pohotově oběťují svou nevinnost a ctnost na oltář hříšných vášní. *CH 611.1*

Moje sestry, vyhněte se i zlému zdání. V tomto hýřivém věku zapáchajícím zkažeností nejste v bezpečí, jestli ostražitě nebdíte. Ctnost a zdrženlivost jsou vzácností. Vyzývám vás jako Kristovy následovnice, hlásící se k Němu, abyste opatrovali vzácný a neocenitelný drahokam zdrženlivosti. On bude střežit ctnost. Máte-li nějakou naději, že nakonec budete připojeni k zástupu čistých, bezhříšných andělů, a že budete žít v ovzduší, kde není ani nejmenší poskvrny hříchu, potom pěstujte zdrženlivost a ctnost. Mimo čistoty, posvátné čistoty, nic neobstojí v té velké přehlídce, nesnese Boží den a nedostane se do čistého a svatého nebe. *CH 611.2*

Odpor vůči nepatřičné důvěrnosti

I nejmenší náznaky, byť by pocházely od kohokoliv, vyzývající vás k hříchu, anebo i nejmenší nepřipustnou povolnost třeba odrazit jako nejhorší urážku vaší ženské důstojnosti. Polibkem na tvář v nevhodný čas a na nepatřičném místě by vás měl podnítit, abyste s odporem odrazily satanova vyslance. Jestliže si to dovoluje člověk vysoce postavený a ve svaté službě, hřích je desetinásobně větší a měl by v bohobojné ženě anebo dívce vzbudit odpor nejen vůči hříchu, ke kterému vás svádí, ale vůči pokrytectví a ohavnosti toho, kterého lid respektuje a uctívá jako Božího služebníka. Koná svatou službu a přitom skrývá svou nízkost pod plášť Božího služebníka. Mějte se před podobnou důvěrností na pozoru. Buďte jisté, že i nejmenší projev této důvěrnosti je důkazem myšlenkové necudnosti a žádostivého pohledu. Jestliže se v tomto směru i co nejméně povolí, jakmile se strpí jakákoliv zmíněná povolnost, není lepšího důkazu, že vaše mysl není čistá a počestná, jak by měla být a že hřích a zločin vás okouzluje. Snižujete úroveň své důstojnosti, ctnostné ženskosti a dáváte neomylný důkaz, že nízká, hrubá a neslušná žádostivost a vášně byla ve vašem srdci živena a nikdy nebyla ukřižována. *CH 612.1*

Když mi byla ukázána nebezpečí těch, kteří se hlásí k lepším věcem a hříchy, které existují mezi nimi – lidmi, kteří nejsou podezříváni, že by jim hrozily některé z těchto zkázonosných hříchů – tázala jsem se: Kdo, ó Pane, při Tvém příchodu obstojí? Jen ti, kteří mají čisté ruce a čisté srdce, snesou den Jeho příchodu. *CH 612.2*

Zdrženlivost a ukázněnost

Duch Páně mne nabádá, abych svým sestrám ve víře připomenula, aby pěstovaly zdrženlivost v chování a byly ukázněné ve vší cudnosti a střizlivosti. Povolnost tak rozšířená v tomto zkaženém věku by neměla být nějakým kritériem pro Kristovy následovníky. Tyto módní projevy důvěrnosti by neměly existovat mezi křesťany připravujícími se na nesmrtelnost. Jestliže necudnost, zkaženost, smilstvo, zločin a vražda jsou na denním pořádku mezi těmi, kteří nepoznají pravdu a odmítají zásady Božího Slova, jak je důležité, aby Kristovi následovníci, úzce spojení s Bohem a s anděly, ukázali jim lepší a šlechetnější cestu! Jak je důležité, aby svou cudností byli ve výrazném protikladu ke třídě těch, kteří jsou ovládáni zvířecími vášněmi! *CH 613.1*

Tázala jsem se: Kdy se budou tyto mladé sestry chovat slušně? Víím, že nenastane žádná rozhodná změna k lepšímu, dokud si rodiče neuvědomí důležitost větší péče o správnou výchovu dětí. Učte je, aby se chovaly ukázněně a zdrženlivě. Vychovávejte je k užitečnosti, k ochotě pomáhat, aby raději sloužily jiným, než aby se daly obsluhovat. *CH 613.2*

Satan všeobecně ovládá myšlenky mladých. Vaše dcery nejsou poučeny o sebezapření a sebeovládání. Jsou hýčkány a podněcována je jejich pýcha. Velmi mnoho se jim povoluje, až se stanou tvrdohlavé a svévolné a vy si nevíte rady, jak je zachránit před záhubou. Satan je vede dále, až se stanou příslovím v ústech nevěřících pro svou nehanebnost, neukázněnost a nedostatek ženské zdrženlivosti. Mládencům se povoluje též podobně. Sotva je jim 12 let, už je vidět jak doprovází a doprovází se děvčatům jejich věku. A rodiče jsou natolik zotročeni povolováním a falešnou láskou k svým dětem, že se neodvažují k ráznějšímu zákroku, aby nastala změna a aby ukázali své příliš uvolněné děti v této uvolněné době. *CH 613.3*

Mnohá děvčata stále hovoří jen o chlapcích a chlapci zase o děvčatech. „*Z hojnosti srdce ústa mluví.*“ (Mt 12,32) Hovoří o tom, o čem nejčastěji přemýšlejí. Zapisující anděl zaznamenává slova těchto povrchně křesťanských chlapců a děvčat. Jak budou překvapení a zahanbení, když se s tímto vším střetnou v den Boží! Mnohé děti jsou zbožnými pokrytci. Mládež, která se nehlasí k náboženství, se uráží nad těmito pokrytci a zatvrzuje se proti každému úsilí, které mohou podniknout ti, kteří mají zájem o jejich spasení. – 2T 457-460 *CH 614.1*

Jediná jistota

Čím odpovědnější je postavení, tím více je nutno, aby z něho vycházel ten pravý vliv. Každý, koho si Bůh vyhlédl pro zvláštní úkol, stává se terčem satanovým. Četná a silná pokušení dotírají na něho, neboť náš bdělý nepřítel ví, že způsob jednání odpovědného člověka má na jiné utvářející vliv. ... Jediná záchrana pro nás je v tom, abychom se pevně uchopili Ježíše a nedali se ničím odloučit od našeho Pomocníka. – 5T 428, 429 *CH 614.2*

Služebníci hříchu

Bylo mi ukázáno, že žijeme v nebezpečí posledních dní. Protože se nepravost rozmáhá, láska mnohých chladne. Slovo „mnohých“ se vztahuje na následovníky Krista. Zasáhla je všeobecně rozšířená nepravost a odpadnutí od Boha; avšak není nutné takto se dát ovlivnit. Příčina tohoto úpadku spočívá v tom, že mnozí věřící nevyhýbají se této nepravosti. Skutečnost, že jejich láska k Bohu chladne, protože se rozmáhá nepravost, ukazuje, že v určitém smyslu se zúčastňují této nepravosti, jen kdyby jejich láska k Bohu, horlivost a zápal při jeho díle nebyly zasažené. *CH 615.1*

Byl mi ukázán strašný obraz stavu světa. Všude se rozmáhá nepravost. Nezdrženlivost je zvláštním hříchem tohoto věku. Zločinnost nikdy nezdvíhala svoji hlavu tak opovážlivě jako nyní. Lid jakoby byl ochromený a milovníci ctnosti i pravé zbožnosti jakoby byli cele znechuceni nad opovážlivostí, útočností a přesilou zla. Tato rozmáhající se nepravost není znamením jen nevěřících a posměvačů. Kéž by to jen tak bylo. Mnoho mužů a žen hlásících se ke Kristovu náboženství nese vinu. Ba někteří i z těch, kteří očekávají Jeho slavný příchod, nejsou o nic více připraveni pro tuto událost než satan sám. Neočišťují se od každé poskvrny. Tak dlouho otročili svojí vášni, že je přirozené, že jejich myšlenky nejsou čisté a jejich představy jsou hříšné a porušené. Upoutat jejich mysl na čisté a svaté věci je tak nemožné, jako zvrátit tok a spád vody niagarských vodopádů. *CH 615.2*

Svedená mládež

Mládež a děti obou pohlaví jsou stahovány do mravní porušenosti a provádějí tuto opovážlivou nepravost ničící tělo a duši. Mnozí vyznavači křesťanství jsou podobným zlozvykem ochromeni, že jejich mravní citlivost nemožno zburcovat, aby pochopili, že jde o hřích, se kterým když se neskončuje, celkem jistě dovede k naprostému ztroskotání těla i duše. Člověk nejvznešenější bytost na zemi, stvořený k Božímu obrazu sám sebe promění ve zvíře. Svévolně povahově hrubne a znehodnocuje se. Každý křesťan musí se naučit ovládat své vášně a řídit se zásadou. Jinak není hoden jmenovat se křesťanem *CH 616.1*

Někteří i z těch, kteří vznešeně vyznávají, nechápou hřích sebeukájení a jeho jisté následky. Dávny návyk oslepil jejich chápavost. Neuvědomují si vrcholnou hříšnost tohoto ponižujícího hříchu, který dráždí celý organismus a ničí jejich nervovou sílu. Mravní vědomí je krajně slabé, když narazí na ustálený zvyk. Vznešené poselství nebes nemůže účinně zasáhnout srdce, které není ohrazeno proti povolnosti tomuto ponižujícímu hříchu. Citlivé nervstvo mozku ztratilo svoji zdravou pružnost při chorobném dráždění pro uspokojení nepřírozené touhy po smyslném ukojení. Mozkové nervstvo, které spojuje celý organismus, je jediným prostředníkem, kterým nebesa mohou ovlivnit a zasáhnout nejvnitřnější život člověka. Cokoliv ruší oběh elektrických proudů v nervovém systému, snižuje moc životních sil a výsledkem je umrtvení dušení citlivosti. Jak je proto důležité, aby kazatelé a lid vyznávající zbožnost, vyhnuli se a byli neposkvrnění tímto ponižujícím hříchem! *CH 616.2*

Zachvěla jsem se úzkostí při pohledu na ubohý stav Božího lidu. Nepravost se rozmáhá a láska mnohých chladne. Jen málo je vyznavačů křesťanství, kteří ve správném světle hledí na tuto věc, a

kteří náležitě ovládají sebe, když všeobecný názor a zvyk je neodsuzuje. Jak malý počet lidí krotí své žádosti, protože cítí mravní nutnost tak činit, a protože má na zřeteli Boží bázeň! Chuť a porušené žádosti zotročují vyšší schopnosti člověka. *CH 617.1*

Někteří uznávají zlo hříšného požitkářství, přitom se však ospravedlňují, že svoje vášně nemohou přemoci. Toto je strašné doznání pro každého, kdo se přiznává ke Kristu. „*Odstup od nepravosti každý, kdož vzývá jméno Kristovo.*“ (2 Tm 2,19) Proč tato slabost? Protože nízké sklony byly tak povzbuzovány. Mužům a ženám chybí zásadnost. Umírají duchovně, protože tak dlouho hýčkali své přirozené choutky, takže ztratili všechnu svoji nadvládu nad sebou. Nízké žádosti přirozenosti chopily se otěží, a to, co mělo být vládnoucí mocí, stalo se otrokem porušené vášně. Duše je vězněna v nejnižším otroctví. Smyslnost ochromila touhu po svatosti a překazila duchovní rozvoj.

CH 617.2

Ovoce povolnosti

Srdce mne bolí nad mládeží, která má vytvářet charakter v tomto porušeném věku. I o rodiče mám obavy, protože mi bylo ukázáno, jak rodiče nechápou všeobecně svoje povinnosti výchovně uvádět svoje děti na správnou cestu života. Berou ohled na zvyk a módu a děti se častokrát nechají tímto ovládnout a už jsou porušeny; přitom jejich shovívaví rodiče sami jsou ochromeni a neví o svém nebezpečí. Jen velmi málo mladých lidí je osvobozeno od porušených návyků. Ve velké míře se jim odpouští tělesná námaha z obavy, že se přepracují. Břemena, která by měly nést děti, berou raději na sebe rodiče sami. Přepracovanost není správná, ale lenivosti bychom se měli více obávat.

CH 617.3

Nečinnost vede k zálibě ve zlých návycích. Zaměstnání neunaví a nevyčerpá ani pětinu z toho co škodlivý zvyk sebeukájení. Když jednoduchá, přiměřená námaha vyčerpává vaše děti, buďte ujištěni, rodiče, že je to kromě práce něco, co dráždí jejich organismus a vyvolává pocit ustavičné únavy. Dejte svým dětem tělesnou práci, do které musí zapojit nervy a svalstvo. Únava z takovéto práce snižuje náklonnost k hovnění ohavným návykům. Lenivost je kletbou, vytváří hříšné zvyky. *CH 618.1*

S mnohými případy jsem se obeznámila, a když jsem nahlédla do jejich vnitřního života, znechutila jsem se nad hnilobným stavem mnohých srdcí, kteří se přiznávají k víře a hovoří o přenesení do nebeských příbytků. Často jsem se ptala sama sebe: Komu mohu důvěřovat? Kdo je bez nepravosti? *CH 618.2*

Příklad ponížení

Se svým manželem jsme jednou navštívili jisté shromáždění, kde si náš soucit vyžádal jeden bratr, který velmi trpěl tuberkulózou. Byl bledý a vyhublý. Žádal si modliteb Božího lidu. Hovořil, že jeho rodina je nemocná a že ztratil dítě. Dojímavě rozprávěl o tomto svém utrpení. Doznal, že čekal, aby mohl vidět bratra a sestru Whiteovi. Věřil, že když se oni za něho pomodlí, že bude uzdraven. Když shromáždění skončilo, upozornili nás bratři na tento případ. Řekli nám, že církev této rodině pomáhá; že jeho žena je nemocná a dítě že jim zemřelo. Bratři se shromáždili v jeho domě, a na modlitbě se spojili za tuto trpící rodinu. My jsme tehdy měli mnoho starostí a mnoho námah doléhalo na nás po čas shromáždění a proto jsme se rozhodli ospravedlnit svojí nepřítomnost při modlitbě. *CH 618.3*

Rozhodla jsem se nemodlit se za nikoho, dokud jen to nebude na přímý pokyn Pánova Ducha. Bylo mi ukázáno, že je tolik nepravosti rozšířeno i mezi světiteli soboty, že jsem se nechtěla na modlitbě přimlouvati za ty, o jejichž životě jsem nic nevěděla. Vyjádřila jsem svůj důvod. Bratři mně ujišťovali, že jak ho znají, jde o počestného bratra. Porozprávěla jsem si trochu s tímto bratrem, který chtěl pro naše modlitby být uzdravený, ale necítila jsem se nijak volně. Plakal a hovořil, že nás toužebně očekával, a že je jistý, že kdybychom se my za něho pomodlili, že by se uzdravil. Řekli jsme mu, že neznáme jeho život, a že bychom byli raději, kdyby se za něho pomodlili ti, kteří ho znají. Tak vážně nás žádal o to, že jsme se rozhodli zamyslet se nad jeho případem a předložit celou záležitost ještě v noci Pánu; a jen co se nám případ objasní, vyhovíme jeho žádosti. *CH 619.1*

V tu noc jsme celou záležitost předložili Pánu. Prosili jsme o poznání Boží vůle v tomto případě. Toužili jsme, aby Bůh mohl být oslavený. Chtěl Pán, abychom se modlili za tohoto trpícího člověka? U Pána jsme nechali toto břemeno a šli jsme na odpočinek. Ve snu jsem viděla případ tohoto člověka. Byl mi ukázaný běh jeho života od dětství, a viděla jsem, že Pán by nebyl vyslyšel

naši modlitbu, protože ve svém srdci skrýval nepravost. Následujícího rána přišel nás tento muž požádat o modlitbu za něho. Vzali jsme si ho stranou a řekli mu, že s lítostí musíme odmítnout jeho žádost. Vyprávěla jsem mu svůj sen, který uznal za pravdivý. Od svého dětství prováděl sebeukájení, v čemž neprestal ani v manželském životě, avšak řekl, že by s tím chtěl skoncovat. CH 619.2

Tento člověk měl zvítězit nad dávným zvykem. Byl v prostředních letech. Jeho mravní zásady byly tak slabé, že v srážce s dávnou povolností tomuto hříchu byly přemoženy. Nízká vášeň převládla nad vyššími zájmy. Ptala jsem se ho na zdravotní reformu. Řekl, že nemůže podle ní žít. Církev této rodině pomáhala, a též se za ni modlila. Zemřelo jim dítě, žena byla nemocná a manžel by rád svůj případ odevzdal nám, abychom se modlitbou přimlouvali za něho před čistým a svatým Bohem, aby učinil zázrak a uzdravil ho. Mravní citlivost tohoto muže byla ochromená. CH 620.1

Když si mládež v útlém věku přivykne povolovat hříšným sklonům, nikdy neobdrží sílu plně a náležitě rozvinou tělesný, duševní a mravní charakter. Tento muž, který se denně zneuctíval, odvažoval se do přítomnosti Boží a žádal o větší sílu, kterou hanebně promrhal a kterou by vždy znovu hříšné rozkoši ztratil. Jak dlouho shovívavý je Pán! Kdyby jednal s člověkem podle jeho porušených cest, kdo by před ním obstál? Byl by Pán vyslyšel naše modlitby a odpověděl na ně, kdybychom byli méně obezřetní a přimlouvali se k němu za tohoto člověka, když on žil v nepravosti? „*Nebo ty, Bože Silný, neoblíbíš bezbožnosti, nemá místa u tebe nešlechtník. Neostojí blázniví před očima tvýma, v nenávisti máš všechny činitele nepravosti.*“ (Ž 5,5.6) „*Bycht' byl patřil k nepravosti srdcem svým, nebyl by vyslyšel Pán.*“ (Ž 66,8) CH 620.2

Toto není ojedinělý případ. Ani manželský svazek nestačil ochránit tohoto člověka před porušeným zvykem jeho mladosti. Přeji si nabýt přesvědčení, že takovéto případy, jaký jsem vylíčila, jsou zřídka; vím však, že jsou časté. Děti narozené rodičům, kteří neovládají nízké vášně, jsou ubohé. Co možno očekávat od takových dětí, než že ještě níže upadnou než jejich rodiče. Co možno očekávat od dalšího pokolení? Tisíce žijí bez zásad. Svým potomkům dávají do věna vlastní ubohé hříšné vášně. Jaké to dědictví! Tisíce žijí svůj nezásadový život, poskvřňují své spolčníky přenášejí své nízké vášně na děti. Berou zodpovědnost za to, že jim dávají pečeť svých vlastních povah. CH 621.1

Mravní zásady jsou jedinou zárukou

Vracím se ke křesťanům. Kdyby všichni, kteří se přiznávají k Božímu zákonu, byli bez nepravosti, ulehčilo by se moji duši. Někteří i z těch, kteří tvrdí, že zachovávají všechna Boží přikázání, dopouštějí se hříchu cizoložství. Co mám říci, abych vzbudila jejich ochrnutou vnímavost? Mravní zásadnost přísně uplatňovaná stává se jediným bezpečím duše. Když byl někdy čas, kdy strava měla být co nejjednodušší, potom je to nyní. Svým dětem bychom neměli dávat maso. Jeho vliv dráždí, posiluje nízké vášně a vede k umrtvení mravní citlivosti. Obilniny a ovoce připravené bez tuku, co nejpřirozeněji, měly by být pokrmem všech, kteří se připravují na proměnění. Čím méně dráždivá strava, tím lépe možno vášně ovládat. Svoji chuť bychom neměli ukájet bez ohledu na tělesné, duševní a mravní zdraví. CH 621.2

Hovnění nízkým vášním mnohým zavírá oči před světlem, protože se bojí, že uvidí hříchy, které nechtějí opustit. Všichni mohou vidět, když chtějí. Když si vyvolí raději tmou než světlo, jejich zločinnost se nijak nezmenší. Proč mužové a ženy nechtou a nepoučují se o těchto věcech, které tak pronikavě ovlivňují jejich tělesnou, duševní a mravní sílu? Bůh vám dal na starost určitý příbytek; máte ho zachovat v nejlepším stavu pro Jeho službu a slávu. Vaše těla nejsou vašim vlastnictvím. „*Zdaliž nevíte, že tělo vaše jest chrám Ducha svatého v vás? Kteréhož máte od Boha, a nejste sami svoji. Nebo koupeni jste za mzdu. Oslavujtež tedy Boha tělem svým i duchem svým, kteréžto věci Boží jsou.*“ (1 K 6,19.20) „*Zdaliž nevíte, že chrám Boží jste, a duch Boží ve vás přebývá? Jestliže kdo chrámu Božího poskvřňuje, tohož zatratí Bůh; nebo chrám Boží svatý jest, jenž jste vy.*“ (1 K 3,16.17) – 2T 346-353 CH 622.1

Zaslepení hříchem

Satan se těší, že do církve se dostávají, jako světitelé soboty hříšníci, dovolující mu ovládat jejich mysl i city, aby je mohl použít ke svodu a ke zkáze jiných. CH 623.1

V tomto porušeném věku se najdou mnozí, kteří jsou tak oslepeni hříchem, že si zvolí chlipný život, protože vyhovuje přirozené a zvrácené náklonnosti srdce. Místo, aby se podívali do zrcadla Božího zákona, a uvedli své srdce a povahu do souladu s Božím měřítkem, dovolují satanským pomocníkům, aby v jejich srdci vztyčili jeho prapor. Porušení lidé si myslí, že je snadnější falešně vykládat Písmo na obhajobu vlastní nepravosti, než vzdát se své porušenosti a hříchu a mít čistá srdce i život. CH 623.2

Je více lidí takové povahy, než si mnozí představovali a bude jich ještě víc, čím blíže bude konec sám. Nejsou-li zakořenění a upevnění v pravdě Písma a nemají-li živé spojení s Bohem, mnozí budou klamáni a svedeni. Naši stezku ohrožují neviditelná nebezpečí. Jedinou naší jistotou je ustavičná bdělost a modlitba. Čím blíže žijeme s Ježíšem, tím víc budeme mít podíl na jeho čisté, svaté povaze; a čím odpornější se nám jeví hřích, tím vznešenější a žádoucnější se nám bude jevit Kristova čistota a jas. ... CH 623.3

Bludy a nevázanost mají vždy omamnou moc. Mysl je tak svedena a oklamána, že nemůže správně smýšlet a lidská představivost ji pořád odvádí od čistoty. Duchovní zrak se zatemňuje a lidé s neposkvřenými mravy jsou zmateni svůdným mudrováním těchto satanských spolupracovníků, kteří vyznávají, že jsou posly světla. Tento svod dává právě nástrojům moc. Kdyby přišli směle a vystupovali otevřeně, každý by je bez váhání odmítl. Oni však usilují předně o to, aby se sprátelili a získali důvěru v sebe, že jsou posvěcenými sebeobětavými muži Božími. Jako jeho zvláštní poslové začínají potom své chytrácké dílo sváděním duší z pravé cesty a snaží se podkopat platnost Božího zákona. CH 623.4

Když se kazatelé takto přednostně zmocní důvěry, kterou v ně chová lid, a vedou duše do zahynutí, jsou o tolik hříšnější, oč vyšší je jejich poznání. V den Boží, když se v nebi otevře ona veliká kniha, zjistí se, že je v ní mnoho jmen kazatelů, kteří působili dojem čistého srdce a života, vyznávali, že byli prověřeni Kristovým evangeliem, kteří však zneužili své postavení a sváděli duše k přestupování Božího zákona. ... CH 624.1

Když ve společnosti dáme přednost člověku nečistého smýšlení a porušených zvyků před člověkem ctným s čistým smýšlením, je to jistým znamením, že tyto záliby a sklony se shodnou a že žijeme na nízké úrovni. Tyto svedené zaslepené duše nazývají tuto úroveň vysokým a posvátným sbližováním ducha – a duchovní harmonií. Apoštol to však nazývá „*duchovní mocí zla*“ (Ef 6,12), proti níž musíme vést statečný boj. CH 624.2

Když svůdce začíná své podvodné dílo, častokrát najde rozmanitost zálib a zvyků; avšak mocným zdáním pobožnosti získává důvěru, a když ji má, pak svou úskočnou, klamnou mocí provází své plány. Spolčováním se s takovým nebezpečným jednotlivcem, ženy si zvykají vdechovat takové ovzduší nečistoty a téměř nepozorovaně jsou proniknuty týmž duchem. Ztratily svou osobnost, staly se stínem svého svůdce. CH 624.3

Pokrytečtí reformátoři

Lidé tvrdící, že mají nové světlo, že jsou reformátory, budou mít veliký vliv na jistou skupinu, která je přesvědčena o bludech přítomnosti a která není spokojena s duchovním stavem církve. Tito opravdově a upřímně touží vidět změnu k lepšímu a postup k vyšší úrovni. Kdyby věrní Kristovi služebníci podávali čistou a neposkvřenou pravdu této skupině, ta by ji přijala a očistila by se poslušností pravdě. Satan však tyto hledající duše bděle a vytrvale stopuje a přepadává. Někdo, kdo se příliš vydává za reformátora, přichází k nim, jako satan přišel ke Kristu, přestrojen za anděla světla, odvádí je vždy dál od cesty spravedlnosti. CH 625.1

Neštěstí a ponížení vyplývající z nevázanosti nelze vystihnout. Zem je poskvřena pro její obyvatele. Míra nepravosti je téměř naplněna; nejtěžší odplatu si však vyslouží bezbožnost v rouše pobožnosti. Vykupitel světa nikdy nezavrhl pravé pokání, nechť by vina byla jakkoliv veliká; uvedl však palčivá obvinění proti farizejům a pokrytcům. Větší je naděje pro zjevného hříšníka než pro takové lidi. ... CH 625.2

Jako Kristova služebnice snažně prosím vás, kteří vyznáváte přítomnou pravdu, abyste se neprodleně vzepřeli každé nečistotě a opustili společnost těch, kteří šíří nečistý vliv. Zošklivte si tyto poskvřující hříchy a odrazte je s nejprudší nenávistí. Utečte od těch, kteří by se i jen v rozhovoru takto usměrňovali myšlenky: „*Nebo z hojnosti srdce ústa mluví.*“ (Mt 12,34) CH 625.3

Protože těch, kteří provádějí tyto poskvňující hříchy stále přibývá a dostali by se do našich sborů, varuji vás, abyste jim nedávali žádné místo. Odvráťte se od jejich cesty. I kdyby to byl nějaký Kristův následovník, je to satan v lidské podobě. Vypůjčil si nebeský souhlas, aby mohl lépe sloužit svému mistru, satanu. Ani na chvíli byste neměli dát místo nějaké tajné, nečisté myšlenky, neboť už toto poskvňuje duši, jako když nečistá voda zanáší potrubí, jímž protéká. CH 626.1

Zvolte si raději chudobu, opovržení, odloučení od přátel, nebo jakékoliv utrpení, než hříchem poskvnit duši. Raději zemřít, než zneuctit nebo přestoupit Boží zákon – mělo by být heslem každého křesťana. Jako lid vyznávající, že je reformátorem a opatrovníkem nejslavnějších a očisťujících pravd Božího slova, musíme pozvednout úroveň mnohem výš než je v přítomnosti. S hříchem a hříšnými třeba v církvi náhle skoncovat, aby se jiní nenakazili. Pravda a čistota vyžadují, abychom vykonali důkladnou očistu tábora od Achanů. Nechť ti, kdo jsou na zodpovědných místech, netrpí hříchem žádného bratra. Ukažte mu, že buď se vzdá svých hříchů, anebo bude z církve vyloučen. – 5T 141-147 CH 626.2

Zbožnost a zdraví

Moudrý muž praví: „*Cesty její cesty utěšené, a všechny stezky její pokojné.*“ (Př 3,17) Mnozí zastávají názor, že odevzdanost Bohu škodí zdraví a radostnému štěstí ve společenském životě. Ti však, kteří chodí cestou moudrosti a svatosti, poznávají, že „*pobožnost ke všemu jest užitečná, a má nynějšího i budoucího života zaslíbení*“ (1 Tm 4,8). Těší se ze skutečných radostí života a nejsou znepokojováni trpkými výčitkami nad promarněnými hodinami, ani je neděsí myšlenky, jako je tomu častokrát u světských lidí, jestliže se nerozptylují nějakým vzrušujícími zábavami. ... CH 627.1

Zbožnost neodporuje zákonům zdraví, ale je v souladu s nimi. Kdyby lidé byli vždy poslušni Desatera a ve svém životě vždy uplatňovali zásady těchto deseti přikázání, kletba nemoci, která dnes zaplavuje svět, by neexistovala. Lidé mohou říkat, že lehkovážné zábavy jsou potřeba, aby člověk překonával malomyslnost, Mysl se opravdu dovede na chvíli takto rozptýlit, ale sotva takové vzrušení pomine, přichází pokojná rozvaha. Probouzí se svědomí a je možno je uslyšet: „Toto není cesta ke zdraví a pravému štěstí.“ CH 627.2

Je mnoho zábav, které vzrušují mysl, ale po nich jistě se dostaví pokles nálady. Jiné způsoby odpočinku jsou nevinné a zdravé; nu, užitečná práce, která poskytuje tělesný cvik, bude mít častokrát o mnoho blahodárnější vliv na mysl, přitom posílí svaly, zlepší krevní oběh a osvědčí se jako mocný ozdravný prostředek. CH 627.3

„*Který člověk žádostiv jest života, a miluje dny, aby užíval dobrých věcí? Zdržuj jazyk svůj od zlého, a rty své od mluvení lsti. Odstup od zlého, a čiň dobré; hledej pokoje, a stihej jej. Oči Hospodinovy obrácené jsou ke spravedlivým, a uši jeho k volání jejich: Ale obličej Hospodinův proti těm, kteříž páší zlé, aby vyplenil ze země památku jejich. Volají-li spravedliví, Hospodin vyslýchá, a že všech jejich úzkostí je vytrhuje.*“ (Ž 34,13-18) CH 628.1

Nejlepším lékem je správný čin

Vědomí správného konání je nejlepším lékem pro choré tělo a mysl. Zvláštním požehnáním od Boha spočívajícím na příjemci je zdraví a síla. Či mysl je pokojná a spokojená v Bohu, ten je na nejlepší cestě ke zdraví. Mít vědomí, že oko Hospodinovo nás sleduje a že jeho ucho vyslýchá naše modlitby, je skutečným uspokojením. Vědět, že máme neklamného přítele, kterému můžeme svěřit všechna tajemství duše, je štěstím, jaké nelze slovy vyjádřit. Lidé, jejichž mravní schopnosti jsou zatemněné chorobou, nejsou správnými představiteli Křesťanského života ani krásy svatosti. Příliš často jsou v ohni fanatismu anebo ve vodách chladné lhostejnosti či tupé zádumčivosti. CH 628.2

Ti, kteří si neuvědomují, že náboženskou povinností je ukázněvat mysl, aby přemýšlela o radostných věcech, najdou se obvykle v jedné z dvou krajností: buď budou v ustavičném kolotoči vzrušujících zábav, oplzlých řečí, smíchu a žertování, anebo budou sklíčení, zmítaní trápením a duševními sváry v domněnku, že jen málokdo něco takového zkusil a nemůže pochopit. Tito lidé se sice mohou hlásit ke křesťanství, ale klamou sami sebe. ... CH 628.3

Lenivost a skličenosť

Pocity skličnosti jsou častým důsledkem přílišné časové volnosti. Ruce i mysl je třeba zaměstnat užitečnou prací, nadlehčováním břemena jiným; a ti, kteří se takto zaměstnávají, budou mít z toho sami užitek. Lenivost podněcuje mysl k tísnivým představám, a lidé, kteří nemají žádné skutečné těžkosti a trápení, vypůjčí si je z budoucnosti. CH 629.1

Pod rouškou náboženství bývá nejednou mnohý klam. Vášně ovládá mysl mnohých se zkaženým smýšlením i pocity v důsledku „*pýcha, sytost chleba a hojnost pokoje*“ (Ez 16,49). Tito oklamání lidé si myslí, že jsou duchovně smýšlející a obzvláště posvěcení, a přitom jejich náboženská zkušenost je spíše chorobnou přecitlivělostí než čistou, pravou dobrotou a ponížením vlastního já. Mysl je třeba odpoutávat od vlastního já. Její schopnosti třeba uplatnit při vynalézání způsobů jak jiné obšťastnit a polepšit. „*Náboženství čisté a nepoškozené před Bohem a Otcem totoť jest: Navštěvovat sirotky a vdovy v souženích jejich, a ostříhati sebe nepoškozeného od světa.*“ (Jk 1,27) CH 629.2

Pravé náboženství šlechtí mysl

Pravé náboženství zušlechťuje mysl, zjemňuje chuť, posvěcuje úsudek a člověka činí účastníkem nebeské čistoty a svatosti. Přibližuje anděly a stále víc a víc nás vzdaluje od ducha a vlivu světa. Proniká všechny činy a vztahy života a dává nám „ducha zdravé mysli“, čehož výsledek je štěstí a pokoj. CH 629.3

Apoštol Pavel napsal Filipenským bratřím: „*Dále pak, bratři, kterékoli věci jsou pravé, kterékoli poctivé, kterékoli spravedlivé, kterékoli čisté, kterékoli milé, kterékoli dobropověstné, jestli která ctnost, a jestli která chvála, o těch věcech přemýšlujte.*“ Přijměte to za pravidlo svého života. „*O nic nebudte pečliví, ale ve všech věcech skrze modlitbu a poníženou žádost s díky činěním prosby vaše známy buďte Bohu. A pokoj Boží, kterýž převyšuje všeliký rozum, hájiti duše srdcí vašich i myslí vašich v Kristu Ježíši.*“ (Fp 4,8.6.7) – ST Oct. 23, 1884 CH 630.1

Dalším krokem

Výchovná práce ve zdravotně misijním odvětví je dalším krokem velikého významu v probuzení člověka k jeho mravním zodpovědnostem. Kdyby se kazatelé chopili této práce v jejich různých odvětvích podle světla, které dal Bůh, pak by nastala rozhodnější reformace v jednání, pití a odívání. Svou lhostejností a odsuzujícími poznámkami nebo žertováním a výsměchem zdržovali lid. Oni sami a veliké množství jiných prožívali smrtelné muka, avšak žádný z nich nezmoudřel. Jedině nejúčinnějším bojem se dosáhne nějakého pokroku. – 6T 377 CH 630.2

Náboženství a spokojenost

Satan si našel cestu do Ráje, a přiměl Evu, že uvěřila, že jí je zapotřebí něčeho více, než co jí Bůh dal pro její štěstí, že zakázané ovoce jí nějak rozjaří na těle i na duchu a že ji vyvýší, aby se dokonce ve vědění vyrovnala samému Bohu. Ale neočekávané poznání a zisk, které chtěla získat ukázaly se být pro ni strašným zlořečením. CH 631.1

Jsou osoby s chorobnou obrazotvorností, kterým je náboženství tyranem, vládnoucí jim prutem železným. Takoví neustále truchlí nad svými nepravostmi a reptají nad předpokládaným zlem. Nemají lásky v srdci, na jejich tvářích spočívá vždy mrak. Pociťují mrazení, když slyší nevinný smích mládeže nebo kohokoliv. Pokládají každou rekreaci nebo zábavu za hřích a domnívají se, že se musí neustále takto pochmurně a přísně tvářit. Toto je jeden extrém. Druzí opět se domnívají, že jejich mysl musí neustále dychtit po nových zábavách a rozptýleních, aby získali zdraví. Takoví nejsou pravými křesťany. Vrhají se do druhého extrému. Pravé zásady křesťanství otvírají všem pramen štěstí, jehož výška a hloubka, délka a šířka jsou nezměřitelné. Kristus v nás je onou studnicí vody, vyvěrající k životu věčnému. Je to věčný pramen, z kterého může křesťan pít dle vůle své a nikdy pramen nevyčerpá. CH 631.2

Škodlivé vypůjčené nesnáze

To, co téměř přináší nemoc těla i duše, jsou mrzuté pocity a nespokojené reptání. Nemají Boha, nemají naději, která je bezpečnou a nepohnutelnou kotvou jejich duší. Všichni, kdo mají tuto naději,

očistí se tak, jak on je čistý. Takoví nemají neklidné touhy, reptání a nespokojenost. Nehledají stále zlo a nepřemýšlejí o vypůjčených nesnázích. Ale vidíme mnohé, kteří mají dobu soužení již přede-
dem; úzkost je vyjádřena v každém rysu jejich obličeje. Zdá se, že nenalézají útěchy, ale že stále očekávají nějaké strašné zlo. CH 631.3

Takoví zneuctívají Boha a uvádějí náboženství Kristovo v rouhání. Nemají pravou lásku k Bohu, ani ke svým druhům a dětem. Jejich náklonnosti se staly nezdravé. Ale marnivé radovánky nikdy nenapraví mysl takových. Potřebují proměňujícího působení Ducha svatého, aby se stali šťastnými. Potřebují prostřednictví Kristova, aby pocítili útěchu, božskou i tělesnou. „*Nebo kdož chce milovati život, a viděti dny dobré, zdržujž jazyk svůj od zlého, a rtové jeho ať nemluví lstí. Uchyl se od zlého, a číň dobré; hledej pokoje, a stíhej jej. Nebo oči Páně na spravedlivé, a uši jeho ku prosbám jejich, ale zuřivý obliček Pána na ty, kteříž činí zlé věci.*“ (1 Pt 3,10-12) Ti, kteří jsou poučení a mají zkušenosti o této části Písma jsou opravdově šťastní. Mají schválení nebes za mnohem cennější než nějaké světské radovánky. Kristus v nich naděje slávy, bude zdravím těla a silou duši. – 1T 565, 566 CH 632.1

Potřeba posvěcení

Kazatelé a lékaři, ve své práci nesete těžké zodpovědnosti. Vaše myšlenky by neměly být lehkovážné, nízké, ani sobecké důsledkem nedostatku Kristovy milosti. Pro nebeský domov se musíme připravit v tomto životě. Kristovou milostí musí být protkána každá část charakteru. CH 633.1

Musím se otázat všech, kteří se pokládají za obrácené: Jsou vaše srdce opravdu změněná a jste modlitebně bdělí, jste v práci vytrvalí, rozvášní a důslední, takže nemáte jen zdání náboženství, ale vzácnou pravou hodnotu? Kazatelé a lékaři, když jste přijali Krista, pocítili jste hluboké vědomí duchovní bídy? Co to pro vás, kazatele spravedlnosti, znamená přijmout nebeský dar světla, lásky, pokoje a radosti v Duchu Svatém. Musíme být proniknuti takovou láskou v Kristu, že mu odevzdáte všechny své pocity a svůj život podřídíte Tomu, který pro vás obětoval svůj život. Proniknuti Kristovou láskou musíte být ochotni vykonat skutky nesobecké služby, dokud se takové skutky nestanou vaší životní praxí. Každodenní vzrůst v Kristově životě vytváří v duši nebeský pokoj; takový život stále přináší ovoce. CH 633.2

Bratři a sestry, potřebujeme reformaci, kterou musí projít všichni vykoupení skrze očištění mysli a srdce od každé poskvrny hříchu. V životě těch, kteří jsou vykoupeni Kristovou krví, bude se stále objevovat sebeobětavost. Zřejmá bude dobrota a spravedlnost. Tichá, vnitřní zkušenost naplní život dobrotou, vírou, krotkostí, trpělivostí. Toto musí být naší každodenní zkušeností. Musíme utvářet charakter bez hříchu – charakter spravedlivé v Kristově milosti a skrze ni. ... Naše srdce musí být očištěna od každé nečistoty v krvi prolité na odstranění hříchu. CH 633.3

Když kazatelé ozdobují učení Krista, našeho Spasitele a když lékaři zjevují slovy i skutky i vlivem léčivou moc Kristovu, když je Spasitel zjeven jako ten Přezádoucí, potom se velké dílo vykoná ve prospěch jiných. Bůh žádá, aby pravda přebývala ve vnitřní svatyni duše, aby celá bytost byla představitelkou Kristova života. ... CH 634.1

Bratry a sestry, kteří jsou kazatelé anebo lékaři, prosím, aby ve svém životě uplatňovali vzácné zásady pravdy, aby jiní mohli poznat, že jste s Ježíšem bývali a že jste žáky Toho, který je čistý, svatý a neposkvrněný, bez vady v tomto hříšném a zkaženém pokolení. Potom se mnozí obrátí k Pánu v důsledku opravdového úsilí, které vynaložili ti, kteří pravdu znají. – RH May 31, 1906 CH 634.2

Úplná střídmost

Bude-li otázka střídmosti předložena jako část evangelia, mnozí budou vidět svoji potřebu reformy. Uvidí škodlivost omamných nápojů a poznají, že naprostá střídmost je jediným základem, na němž Boží lid může bezpečně stát. Dáme-li lidem toto poučení, budou se zajímat i o další úsek zvěsti Písma. – 7T 75 CH 634.3